

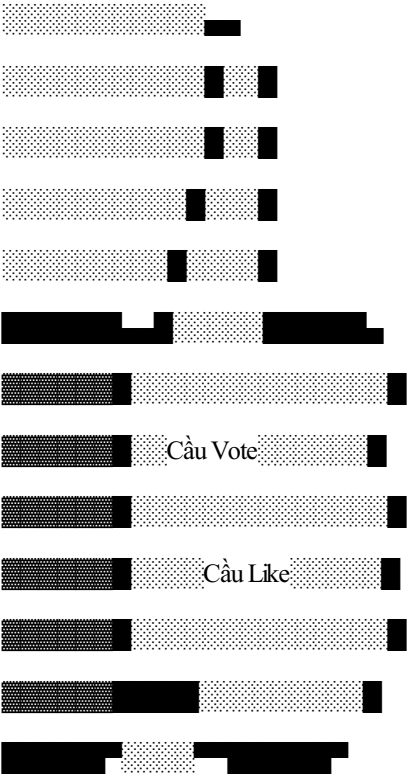
Giới thiệu Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert

Hắn là giới cổ vật xem xét tông sư, hắn là võ học giới đỉnh cao cường giả, hắn là y học giới Thái Sơn Bắc Đẩu, hắn là “Ma ảnh” tổ chức người sáng lập, một cái nho nhỏ ngoài ý muốn, lại để cho hắn trong lúc vô tình đạt được “Vô Định Hệ Thống”. Từ đó hắn sinh sôi, biến hóa nghiêng trời lệch đất, tiểu ngạo đô thị, chương ngự hoa đô, không còn là truyền thuyết.

Thanh Xuân Mỹ Lệ hoa hậu giảng đường, thành thực vũ mị lão sư, bạo lực xinh đẹp hoa khôi cảnh sát, nghịch ngợm đáng yêu nhà giàu tiểu thư, một cách tinh quái đại minh tinh.

Địch nhân, từng bước từng bước giảm ngược lại, mỹ nữ, từng bước từng bước đẩy ngã!

Truyện lần đầu convert mong mọi người ủng hộ

Cầu đề cử, vote 10****

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tôn nghiêm hay là tiền tài ?

"Người bệnh gia thuộc người nhà, chúng ta hi vọng các người tại xê chiều ngày mai sáu điểm trước kia giao đủ các người chỗ thiếu nợ hết thầy phí tồn, nếu không, chúng ta bệnh viện sẽ đình chỉ đối với bệnh nhân tiếp tục dùng được, đương nhiên, vì thế phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn, cùng chúng ta bệnh viện không có một chút quan hệ."

Đường vũ dọc theo đường, trong tay mang theo một cái cà - mê-n, thần sắc có chút hoảng hốt, trong đầu không ngừng vang lên vừa rồi bệnh viện điện thoại thông tri. Hắn hơi có vẻ có chút non nớt trên mặt ngach mặt hiện ra một vòng khó có thể hình dung một môi. Mẫu thân mình chỉ là một gã bình thường nhà xưởng công nhân, mỗi tháng tiền lương bắt quả chính là hơn một ngàn khối tiền, mà mình bây giờ thân phận chỉ là một gã bình thường cấp ba đệ tử, chỗ nào có năng lực giao phó như vậy một số tiền lớn đâu này? Thế nhưng mà chính mình làm sao có thể đủ trợ mắt nhìn mình phụ thân sinh bệnh nằm viện, lại không có tiền trị liệu đâu này? Sao có thể đủ tại ngăn ngừa hai ngày thời gian bên trong, kiếm được mấy ngàn khối tiền đâu này?

Ngay tại đường vũ không ngừng tự hỏi vấn đề này thời điểm, đột nhiên theo phía sau của hắn nhanh chóng chạy tới một cỗ màu đen Audi ô tô, tốc độ siêu nhanh, ít nhất cũng có bảy tám chục bước, mắt thấy muốn đụng vào trên người của hắn.

"Chàng trai, coi chừng!" Ven đường rất nhiều người đi đường thấy như vậy một màn về sau, đều vội vàng nhắc nhở. Đáng tiếc, đường vũ lúc này nghe không được những âm thanh này, nói sau, cũng căn bản không kịp. Tên kia điều khiển lấy Audi ô tô nam nhân giống như Hồ Dã chứng kiến chính đi ở phía trước đường vũ, sắc mặt rồi đột nhiên đại biến, vội vàng dậm ở phanh lại. "Cót kẹtzz!" "Ah ——"

Cái kia chiếc màu đen Audi ô tô tốc độ tuy nhiên tại trong thời gian ngắn chậm lại, nhưng tiếc hay (vẫn) là đụng phải đi lên. Đường Minh hay (vẫn) là cảm giác được thân thể của mình giống như cự thạch va chạm qua giống như, thẳng tắp ngã nhào trên đất lên, thông gia dẫn theo cà - mền cũng đã bay đi ra ngoài, bên trong đồ ăn gắn trên đất, một mảnh đồng bừa bộn. Đau nhức! Tê tâm liệt phế đau đớn!

Đường vũ không phải cái gì phú nhị đại, cũng không phải phú gia công tử ca, trước kia không phải là không có thừa nhận qua bất luận cái gì đau đớn, Nhưng là hiển hiện tại bởi vì đau đớn, trên mặt cơ bắp cơ hồ vận vẹo cùng một chỗ, to như hạt đậu mồ hôi đã theo gương mặt chậm rãi chảy xuôi xuống. Chân trái của mình vừa mới bị cái kia chiếc màu đen Audi ô tô hung hăng va chạm thoátáng một phát.

Cái kia chiếc màu đen Audi ô tô rất nhanh đi xuống một đôi nam nữ trẻ tuổi, niên kỷ cũng không quá đáng mười bảy mười tám tuổi, ăn mặc đều thấp phần tân triều mốt. Liếc nhìn lại, cũng không phải là cái gì người bình thường. "Thực TM (con mụ nó) xui, như thế nào hết lần này tới lần khác gặp được loại chuyện này? Chết có hay không? Không chết lời mà nói..., tranh thủ thời gian cắt ngay cho tao..."

"Ồ, đây không phải đường vũ sao? Ông trời của chúng ta từ con cung, hiện tại như thế nào biến thành bộ dạng này bộ dáng rồi hả?" "Ah? Nguyên lai hần tự là người đề cập tới tên quý nghèo kia? Lớn lên cũng chả có gì đặc biệt!" "Đó là đương nhiên, hần và người so sánh với, quả thực tự là một đồng cút!"... Đường vũ đang chuẩn bị giãy dụa lấy đứng lên, liền nghe được hai người kia không kiêng nể gì cả trào phúng. Trên mặt hần biểu lộ lập tức cứng lại cùng một chỗ, Nhưng là lập tức lại khôi phục đến một vòng bình tĩnh, phảng phất không có việc gì người giống như, Nhưng là đáy lòng nhưng lại một mảnh đắng chát. Hai người kia là lũ quân cùng Tô Mỹ lâm.

Tô Mỹ lâm là hần đã từng thâm mến suốt một năm nữ hài tử, mỗi ngày vì đạt được nàng niềm vui, đem mình số lượng không nhiều lắm tiền tiêu vật đều đem ra, hơn nữa thân là bảo hộ nàng, cùng vài tên thường xuyên dây dưa nàng nam sinh đại đánh vào cùng một chỗ, còn bởi vậy bị thương, thậm chí bị trường học nhớ một lần lỗi nặng. Đáng tiếc, sự thật dù sao cũng là tàn khốc đấy. Đường vũ thô lỗ không có được bất luận cái gì kết quả, ngược lại bị Tô Mỹ lâm hung hăng trào phúng một phen. "Như người loại này một nghèo hai trắng (*cục gạch mà dám đua đòi với iPhone) đệ tử, cái này bởi Từ Đồ đừng muốn có nữ nhân thích người!"

Đây là Tô Mỹ lâm lúc ấy nói một câu, lại làm cho đường vũ cái này bởi Từ Đồ khó có thể quên. Lại chưa từng muốn hai người bọn họ lại ở chỗ này gặp nhau lần nữa, không thể không nói là Thiên Ý trêu người. Đường vũ nhìn xem hai người kia nhìn có chút hà hê biểu lộ, hận không thể tiến lên, đem cái này một đôi câu nam nữ hung hăng cuồng đánh dìm lại: Một chầu, dìm tiết mối hận trong lòng. Nhưng là hần lại không có làm như vậy. Bởi vì chính mình hiện tại đang đứng ở cấp ba giai đoạn sau cùng, hơn nữa chủ nhiệm lớp Tổng Diêm Vương vẫn nhìn mình không vừa mắt, đang muốn biện pháp đem mình đuổi ra mũi nhọn lớp, lại càng không cần phải nói lũ quân cha mẹ tại Hải Châu thành phố hơi có chút bối cảnh, căn bản không phải chính mình loại lũ tiểu nhân này vật có thể chống lại đấy.

Hần không nói gì, chỉ là cắn hàm răng, hai tay chống mặt đất, muốn phải đem hết toàn lực đứng lên, Nhưng tiếc hần lần nữa đã thất bại. Hần chân trái ống quần bên trong chậm rãi chảy xuôi ra một đám máu đỏ tươi, xem ra bị thương cũng không nhẹ. Trên mặt của hần toát ra một vòng thần sắc thống khổ, bất quá chỉ là lóe lên rồi biến mất.

Tô Mỹ lâm chứng kiến hần bộ dạng này chật vật không chịu nổi bộ dáng, không khỏi che miệng không hề cười bắt đầu: "Đường vũ, người nhìn xem hiện tại bộ dạng này bộ dáng, phải hay là không rất giống một đầu chó nhà có tang? Người như thế nào ngay cả đều đứng không dậy nổi đâu này?"

"Nói không chừng hần tự ưa thích leo lắt!" Lũ quân trong lời nói cũng là châm chọc ý tứ hàm xúc mười phần. Đường vũ ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú lên hai người bọn họ, khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng tà ý hơn nữa điên cuồng đáng tươi cười, nói: "Kỳ thật ta cảm thấy được hai người các người đầu khăng định nước vào rồi, bằng không thì chỉ số thông minh như thế nào hội (sẽ) thấp như vậy đâu này?"

"Móa nó, người nói cái gì?" Tô Mỹ lâm nụ cười trên mặt lập tức cứng lại cùng một chỗ, giống như người đàn bà chanh chua chửi đồng giống như gặm hết lên.

Đường vũ không có chút nào để ý năng phần nộ biểu lộ, ngược lại cười lạnh liên tục: "Các người vừa mới đụng bị thương ta, đây là không tranh giành sự thật, nếu như các người không để cho ta một cái thỏa mãn thuyết pháp, chỉ sợ các người hai người hội (sẽ) tại một Dạ Chi gian (ở giữa) trở thành Hải Châu thành phố danh nhân, so với cái kia 'ba ba ta là Lý Cường' còn mạnh hơn ra gấp mấy chục, Nhưng là đối với ta mà nói đâu này? Ta bất quá là một tiểu nhân vật không quan trọng, mặc dù ta lật ra thuyền, có thể kéo hai người các người xuống nước, giống như Hồ Dã rất có lợi đấy."

Lũ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người nghe được hần những lời này về sau, trong nội tâm tuy nhiên thập phần tức giận, lại không có tranh luận cái gì. Chân trần không sợ đi giày đấy. Đây là một câu thiên cổ không thay đổi đạo lý. Hai người bọn họ tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, cũng biết lần này đụng nhân sự kiện nếu như bị một ít truyền thông truyền bá ra ngoài, hội (sẽ) mang đến cho mình cỡ nào phiền toái cực lớn, thậm chí còn hội (sẽ) danh dự sạch không. Bọn hần không muốn bốc lên như vậy phong hiểm, cũng không dám bốc lên như vậy phong hiểm.

Lũ quân trong mắt hần mang hơi lộ ra, sát cơ đột nhiên hiện, bất quá cuối cùng vẫn là lạnh lùng cười nói: "Xú tiểu tử, hôm nay coi như số người gặp may, ta không cùng người tính toán chi li. Bất quá xem tại người vừa rồi tí mỉ biểu diễn phân thượng, những số tiền này coi như là khen thưởng người đấy, tranh thủ thời gian lấy tiền cút đi."

Hần từ trong túi tiền mặt lấy ra dày đặc một chồng trăm nguyên tiền giá trị lớn, lung tung ném ở đường vũ trước mặt, quay người liền hướng phía chính mình ô tô đi đến.

"Đúng vậy, hần cái này thuần túy là đụng sứ!" Tô Mỹ lâm cũng đi theo càn quấy lên. Nhục nhĩ! ** trắng trơn nhục nhĩ! Đường vũ đã cảm giác được chung quanh những người kia nhìn mình ánh mắt quái dị, phảng phất chính mình thật là một cái đại lừa gạt. Nếu như đổi lại là bình thường, hần tuyệt đối sẽ không đi nhặt những số tiền này, nhưng là bây giờ hần lại do dự. Cha mình hiện tại nằm viện, nhu cầu cấp bách một số tiền lớn! 4000~5000 khối tiền không coi là nhiều, Nhưng là đối với đường vũ gia đình mà nói, lại không thể nghĩ ngờ là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Tôn nghiêm hoàn toàn chính xác trọng yếu, Nhưng là tiền đối với mình mà nói quan trọng hơn. Kỳ thật có đôi khi, làm một cái lựa chọn cũng không nhiều khó khăn. Gần kề đã qua hơn mười giây, đường vũ liền đem tay phải vron hướng này chút ít rơi vãi rơi trên mặt đất tiền mặt, hơn nữa một trương một trương nhật lên, sau đó đơn giản chỉ cần cần mỗi, dùng hết sở hữu tất cả khí lực, chậm rãi đứng lên, nhìn thoáng qua cách đó không xa cà - mên, lắc đầu, cuối cùng vẫn là kéo lấy một đầu bị thương chân trái, từng điểm từng điểm hướng phía phía trước đi đến.

Chung quanh những cái...kia vậy xem quần chúng trên mặt đều toát ra một vòng thất vọng biểu lộ, còn có người thở thật dài thở ra một hơi. Nguyên lai thật là đụng sù!

Lỗ quân chứng kiến đối phương vậy mà thật sự đi nhặt những số tiền kia, nhất thời không kiên nhẫn gì cả cười như điên: "Các người thấy được chưa? Hiện tại tựa hồ có thể nói rõ hết thấy đi à nha?"

"Đây chính là chúng ta thiên chi kiêu tử, rường cột nước nhà..." Tô Mỹ lâm cũng là mĩa mai lên.

Đường vũ gắt gao cắn môi, một tia máu tươi đã chảy vào trong miệng. Miệng đầy mùi máu tươi, có chút mặn, có chút chất chất!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Vô Định hệ thống

"Cái gì? Những số tiền này là giả dối? Điều này sao có thể? Có phải hay không các người nghĩ sai rồi?"

"Vị tiền sinh này, chúng ta bệnh viện là toàn thành phố tốt nhất bệnh viện, làm sao có thể tính sai đâu này? Hơn nữa đây là nghiệm sao cơ kiểm nghiệm kết quả!"

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ nhiều tiền như vậy, ngay cả một trương thật sự đều không có sao?"

"Vị tiền sinh này, hết sức xin lỗi, chúng ta đem cái này bốn mươi sáu trương tiền mặt toàn bộ kiểm tra rồi năm lượt, hoàn toàn chính xác không có một trương thật sự."

"Cái này, điều này sao có thể?"...

Đường vũ nhìn xem tên kia bệnh viện thu phí viên tiểu cô nương trên mặt cùng với toát ra một vòng không kiên nhẫn, cùng với sau lưng cái kia một đám cùng đội giao tiền người bệnh gia thuộc người nhà một gương mặt mĩa mai gương mặt, đã có chút nản lòng thoái chí, không có tranh cãi nữa biện cái gì, kéo lấy đơn giản băng bó thoáng một phát chân trái, yên lặng hướng phía bệnh viện bên ngoài đi đến.

Đường vũ mười tám tuổi, thân cao gần 1m8, một đầu đoàn toái sạch sẽ trung không thiếu Trương Dương, mặt mũi của hắn cũng rất thanh tú, chỉ có điều bởi vì bản thân kinh nghiệm, thoát nhìn so cùng năm người hơi có vẻ lão thành, đi tại sân trường, đường vũ cũng là có một ít quay đầu lại suất (*tỉ lệ). Bất quá đường vũ từ khi cao nhất (*) năm đó hướng Tô Mỹ lâm thô lộ thất bại về sau, trong nội tâm tựu trở nên trầm tĩnh rất nhiều, không có suy nghĩ qua sẽ tìm một người bạn gái, thậm chí thật yên lặng vượt qua cấp ba cuối cùng này một năm.

Chi tiếc, đường vũ từ khi lần này đã kích về sau, theo một gã chăm chỉ hiếu học đệ tử biến thành một gã cả ngày trà trộn tại tiệm Internet ở cuối xe, thành tích học tập cũng thẳng tắp hạ thấp, mỗi lần bất kể là kỳ thi cuối năm hay (vẫn) là tiểu khảo thi, đều nổi tiếng mũi nhọn lớp đếm ngược đệ nhất danh. Dựa theo khuynh hướng như thế, đừng nói là cả nước nhất lưu đại học, tựu là nhị lưu đại học cũng căn bản không có bất kỳ cơ hội nào.

Đây cũng chính là chủ nhiệm lớp Tổng Diêm Vương vì cái gì vẫn muốn muốn đem chính mình đuổi ra mũi nhọn lớp trọng yếu nguyên nhân.

"Nhà của chúng ta tuy nhiên không có tiền, Nhưng là ta và mẹ của người mẹ mặc dù là đập nồi bán sắt, cũng muốn cho người niệm đại học, cho người thành tài, đây là người duy nhất một con đường, người không có lựa chọn khác."

Đây là đường vũ phụ thân, Đường Thư hoài xanh mặt, cắn răng nói ra một câu.

Đường vũ vốn là nghĩ tới bỏ học, Nhưng là nghe được cha mình lời nói này về sau, đã trầm mặc.

Mình có thể không cho mình một cái công đạo, Nhưng là nhất định phải cho cha mẹ mình một cái công đạo.

Hắn vừa mới phản hồi trường học thao trường thời điểm, phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang, dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế hướng đường vũ mà đến, đường vũ chân động, còn không kịp làm ra bất luận cái gì trốn tránh động tác, xa cuối chân trời màu trắng dị vật lập tức tựu

xuất hiện tại đường vũ trước mắt, đánh trúng vào đường vũ đầu, "Ah!"

Đường vũ kinh hô một tiếng, trong nội tâm âm thầm phẫn nộ. Chẳng lẽ ngay cả lão thiên gia đều như vậy chán ghét ta sao? Cái này cũng quá không công bình!

"Ồ!"

Cảm giác được thân thể cũng không có gì không khỏe, đường vũ đưa thay sờ sờ cái trán, cũng không có cảm giác được cái gì khác thường, càng không có đồ máu dấu hiệu.

Chẳng lẽ là hoa mắt rồi hả?

"Vô Dịch hệ thống cắm vào thành công, xin hỏi phải chăng mở ra?"

Cái gì? Cái gì hệ thống? Là vật gì đang nói chuyện?

Đường vũ nhìn chung quanh, lại vòng vo cái vòng, bên người không có một người, nhưng là, vừa mới thanh âm là nơi nào đến hay sao?

"Vô Dịch hệ thống cắm vào thành công, xin hỏi phải chăng mở ra?"

Thanh thúy thanh âm nhắc nhở lần nữa truyền đến, lần này đường vũ nghe phi thường tinh tường, tựa hồ thanh âm kia trở về đăng tại trong đầu của mình, nội tâm của hắn sinh sôi ra một cổ không hiểu sợ hãi, một bên lui về phía sau, một bên đơn chương lập dừng trước ngực, cả kinh nói: "Cái gì đó, không nên cùng ta giả thần giả quỷ...Nam mô a Di Đà Phật, Ngọc Hoàng đại đế, Như Lai Phật tổ, Quan Thế Âm, Tôn Ngộ Không, chúa Giê-xu, cứu mạng ah..."

Hắn cảm giác được đầu óc của mình có chút rối loạn, có chút không bị khống chế rồi.

"Vô Dịch hệ thống cắm vào thành công, xin hỏi phải chăng mở ra? Như không về

ứng, hệ thống đem tại mười giây đồng hồ về sau tự động mở ra...Hệ thống mở ra đếm ngược lúc, mười, chín..."

Đến đúng lúc này, đường vũ cũng mơ hồ nghĩ đến, hiện tại phát sinh quỷ dị cảnh

tượng khả năng cùng trước khi tiến vào chính mình trong óc màu trắng dị vật có quan hệ, đột nhiên bị này đại biến, đường Vũ Tâm trung tâm thần bất định, còn chưa kịp bình phục tốt tâm tình khẩn trương, hệ thống tự động mở ra đếm ngược lúc đã hoàn tất.

"Hệ thống mở ra đếm ngược lúc hoàn tất, Vô Dịch hệ thống mở ra."

Trải qua thời gian dài như vậy giảm xóc, đường vũ trong nội tâm ngoại trừ sợ hãi bên ngoài, còn nhiều thêm một tia nói không rõ đạo không rõ chờ mong, bởi vì, hắn cảm thấy mình khả năng đã tạo ngộ trong truyền thuyết kỳ ngộ.

Đường vũ cũng không phải nhất gan loại người sợ phiền phức, hít một hơi thật sâu, nhẹ Thanh Đạo: "Cái gì là Vô Dịch hệ thống?"

"Chủ nhân, người tốt, ta là học tập của người cổ vấn Tiểu Nhã, người không cần lên tiếng, chỉ cần dụng ý thức cùng ta câu thông là được. Vô Dịch hệ thống, danh như ý nghĩa, tựa là có thể đem người chế tạo thành Vô Dịch tồn tại hệ thống, trước mắt Vô Dịch hệ thống đã mở ra, chủ nhân đem sở hữu tất cả bắt buộc khoa mục tu đến hoàn mỹ về sau, trên lý luận tựa là vô địch thiên hạ tồn tại."

Lại có loại chuyện tốt này?

Chính mình không phải là đang nằm mơ à?

Đường vũ tâm thẳng thần nhảy dựng lên, dùng sức bấm véo véo gương mặt của mình, từng đợt đau nhức.

Không phải nằm mơ, cái này một Thiết Đô thật sự.

Hắn bắt đầu thử dùng tiềm thức cùng Tiểu Nhã trao đổi: "Cụ thể là một ít cái gì khoa mục à?"

"Bắt buộc khoa mục có ngôn ngữ học Được tề học chiến đấu học vân vân và vân

vân, trừ lần đó ra còn có môn học tự chọn mục, ví dụ như nghệ thuật học bộ ngực lớn học hạch công trình cùng hạch kỹ thuật học các loại máy bay xếp đặt thiết kế cùng chế tạo vân...vân, đợi một tý, dù sao mặc kệ cái thế giới này cái nào mặt khoa mục, chúng ta tại đây đều có đủ đấy."

"Nhiều như vậy, ta học được hội (sẽ) sao?"

"Không biết."

Nghe được Tiểu Nhã trả lời như vậy, đường vũ chờ mong kính lập tức đánh xuống đi không ít, cái này Vô Dịch hệ thống, nghe rất lợi hại bộ dạng, nhưng nếu như mình học không được, lại có ý gì?

"Ta hiện tại có thể ném thử học tập sao?"

Đường vũ không thể chờ đợi được mà muốn ném thử thoáng một phát.

"Tiến vào học tập hình thức về sau, chủ nhân đem tiến vào ngủ say trạng thái, phải chăng tiến vào học tập hình thức?"

"Không tiến vào."

Lúc này, đường vũ cũng không có đi phòng học xúc động, kiềm chế ở tâm tình kích động, một hơi trực tiếp theo trường học chạy trở về nhà mình, đem mình nhốt vào phòng ngủ.

Hắn đột nhiên phát hiện, chính mình bị thương chân trái vậy mà như kỳ tích khôi phục.

Cái này hệ thống tựa hồ thật đúng là không phải giống như (bình thường) nghịch thiên!

"Tiến vào học tập hình thức!"

Đường vũ cảm giác được trái tim của mình đều tại không tự chủ được run rẩy, hưng phấn, kích động, khát vọng, khó có thể nói rõ...

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Biến thái học tập hiệu suất

"Tiến vào học tập hình thức thành công."

Mơ hồ nghe thấy một câu hệ thống nhắc nhở về sau, đường vũ cũng cảm giác được ý thức một mảnh mơ hồ.

Bất quá, rất nhanh, đường vũ tựu phát hiện mình tựa hồ tiến nhập một cái không gian, trước mắt là một cái to như vậy đại sảnh, chính phía trước vách tường chính là một cái siêu đại màn hình, thượng diện bốn cái dao khắc dấu ngân (móc) câu chữ to cứng cáp hữu lực, nhưng lại lộ ra một cỗ thần bí xa xưa khí tức.

“-- Vô Địch hệ thống."

Trong đại sảnh, ngoại trừ đường vũ bên ngoài, giữa không trung còn lơ lửng một cái xinh xắn lạnh lợi mỹ nữ, nàng thân cao không sai biệt lắm một mét sáu, ngũ quan thanh tú tinh xảo, mặc một thân màu trắng bộ váy, giờ này khắc này, nữ hài chính mặt mỉm cười nhìn xem đường vũ, nói: "Chủ nhân, hoan nghênh người tiến vào đến học tập không gian, ta là Tiểu Nhã."

Tuy nhiên cảm giác được Tiểu Nhã hẳn là hệ thống thành như, nhưng đường vũ vẫn gật đầu, nói: "Người tốt."

"Thỉnh xem màn hình lớn."

Đường vũ ngẩng đầu nhìn màn hình lớn.

"Thỉnh chủ nhân lựa chọn muốn học tập khoa mục, môn học tự chọn mục hay (vẫn) là bắt buộc khoa mục?"

"Bắt buộc khoa mục."

Rất nhanh, trên màn hình lớn xuất hiện không ít khoa mục đích danh xưng, 《 Dược tề học 》《 truy tung phản truy tung học 》《 trung Tây y học 》《 đã ngoại sinh tồn 》《 chiến đấu học 》 vân vân và vân vân.

Có chút ngành học, đường vũ hay (vẫn) là rất là tâm động đấy, ví dụ như 《 chiến đấu học 》 nếu như có thể đem cái môn này ngành học học được hoàn mỹ, chính mình phải hay là không tựu là siêu cấp cao thủ đầu này?

Đương nhiên, đường vũ cũng không phải đại não nóng lên, phát nhiệt chi nhân, hẳn cảm thấy 《 chiến đấu học 》 tuyệt đối không dễ dàng, dưới mắt cần phải theo so sánh đơn giản bất tay: Bắt đầu, hơn nữa, không có bất kỳ người nguyện ý đắm mình, trước khi đường vũ buông tha cho học tập không tẻ, nhưng dưới mắt đã có được lần này kỳ ngộ, hẳn hay (vẫn) là muốn nhìn một chút phải hay là không có thể đối với thành tích có chỗ trợ giúp.

Tại bắt buộc khoa mục trong đó, cũng không có trực tiếp 《 ngữ văn học 》《 vật lý học 》 các loại, cũng may cùng học tập dính dáng đường vũ cũng phát hiện hai môn, một môn là 《 ngôn ngữ học 》 còn có một môn là 《 tính toán học 》 nghĩ nghĩ, đường vũ hay (vẫn) là quyết định lựa chọn ngôn ngữ học.

"《 ngôn ngữ học 》 lựa chọn thành công, khoa mục độ khó một ngôi sao. Phía dưới tiến vào học tập hình thức. Hệ thống tự động kiểm tra đo lường chủ nhân ngôn ngữ trình độ...Kiểm tra đo lường đến chủ nhân có hai chủng ngôn ngữ trình độ...Hán ngữ trình độ, lương, Anh ngữ trình độ...Bởi vì chủ nhân Anh ngữ trình độ quá kém, hệ thống không cách nào kiểm tra đo lường ra cụ thể trình độ..."

Đường vũ đỏ mặt hỏi một cái, bất quá trong nội tâm đồng thời cũng có một tia dự cảm bất hảo, Vô Địch hệ thống tựa hồ rất lợi hại bộ dạng, cái này 《 ngôn ngữ học 》 tuyệt đối không phải là đơn thuần chỉ học tập Hán ngữ cùng Anh ngữ đơn giản như vậy, Nhưng là, 《 ngôn ngữ học 》 độ khó thật sự chỉ có một ngôi sao sao?

"《 ngôn ngữ học 》 học tập bắt đầu, môn thứ nhất muốn học tập ngôn ngữ, Hán ngữ."

Kế tiếp, trên màn hình lớn xuất hiện thanh mẫu bề ngoài cùng vận mẫu bề ngoài. Đường vũ lau đem đỏ mặt hỏi, những vật này hẳn tự nhiên là liếc mắt nhìn sẽ.

May mắn chính là, thanh mẫu bề ngoài cùng vận mẫu bề ngoài biến mất, kế tiếp xuất hiện đấy, là đơn giản một chút từ ngữ cùng câu, như là Trung Quốc, địa cầu, ta yêu địa cầu, hệ ngân hà là nhà của ta viên các loại.

Học tập những vật này, đường vũ tỏ vẻ không hề áp lực.

Đang sau, đều là từ ngữ cùng câu học tập, ngay từ đầu học tập từ ngữ cùng câu, đều là đường vũ đã sớm nắm giữ đấy, bất quá theo thời gian trôi qua, đằng sau học tập không ít chữ từ ngữ, đối với đường vũ mà nói đều rất lạnh nhạt, kể cả hỏi kiến quay trở lại tin niép văn vân, đợi một tý không ít chữ, đường vũ trước khi càng là thấy những điều chưa hề thấy.

Tại học xong chữ lạ về sau, bắt đầu học tập tổ từ, đặt câu, được mà cách dùng, cùng với danh từ thuộc tính vân...vân, đợi một tý.

Đường vũ có được vững chắc Hán ngữ trụ cột, học tập bắt đầu cũng không có cảm giác được cỡ nào cố hết sức, cũng không biết đã qua bao lâu, Tiểu Nhã chỗ đó truyền đến một tiếng nhắc nhở.

"Hán ngữ học tập hoàn tất, Hán ngữ đăng cấp hoàn mỹ, phía dưới bắt đầu học tập Anh ngữ."

Không thể nào, cứ như vậy học xong rồi hả?

Đường vũ rất là kinh dị, Nhưng là một hồi muốn, vừa mới học tập đồ vật rõ mồn một trước mắt, kể cả không ít lạ chữ, cũng là cái sôi nổi trước mắt.

Không rảnh đa tương, trên màn hình lớn đã xuất hiện Anh văn hai mươi sáu chữ mẫu.

Lúc này, đường vũ thu hồi lòng khinh thị, bởi vì hẳn biết rõ, hệ thống là từ đầu tới đuôi mà an bài chính mình học tập, giản lược đến phần, theo dễ dàng đến khó.

Quả nhiên, học tập hết hai mươi sáu chữ mẫu về sau, là được đơn giản một chút Anh ngữ từ đơn, lại về sau tự là câu đơn.

Đường vũ Anh ngữ trụ cột, tại đệ tử bên trong cũng không thể tính toán quá kém, nhưng đối với Anh ngữ người phóng khoáng lạc quan mà nói, vậy khẳng định là không đủ xem đấy, cũng không biết chuyện gì xảy ra, đường vũ tại học tập Anh ngữ thời điểm, cũng không có cảm giác được cỡ nào cố hết sức, đặc biệt là rất nhiều từ đơn, có chút nhớ rõ, có chút giống như đã từng quen biết, có căn bản cũng không có bất luận cái gì ấn tượng, nhưng đường vũ tại sau khi xem, tựa hồ cũng khác ở trong óc.

Tại học tập ngữ pháp cùng với từ đơn thuộc tính thời điểm, đường vũ cũng là một đường thông suốt, hẳn cảm thấy, dễ dàng trình độ tự thật giống đang nhìn một bản tiểu nhân sách báo.

Cuối cùng nhất, tại học tập Anh ngữ khẩu ngữ thời điểm, đường vũ rốt cục cảm thấy một điểm độ khó, đúng vậy, chỉ là một điểm độ khó, nhưng rất nhanh liền cũng thông hiểu đạo lý rồi.

Tại đường vũ cảm thấy kiệt sức thời điểm, Tiểu Nhã thanh âm lần nữa truyền đến. "Anh ngữ học tập hoàn tất, Anh ngữ đăng cấp hoàn mỹ, phía dưới bắt đầu học tập Tây Ban Nha ngữ..."

"Mygod!"

Đường vũ vừa mới học xong Anh ngữ, một câu Anh ngữ thốt ra. Còn có Tây Ban Nha ngữ, cái này cũng quá cái gì a?

"Cam chịu (*nặng định) thời gian học tập đến, rời khỏi học tập hình thức."

Đường vũ mở to mắt, phát hiện mình chính nằm trên mặt đất, chắc là chính mình ngồi xuống đến trên giường mà bắt đầu học tập hình thức, sau đó chính mình thân thể tự ngã lệch tại a!

Tuy nhiên đã tiến vào Vô Dịch hệ thống nội thể nghiệm một bà, nhưng đường vũ hay (vẫn) là cảm giác được giật mình như mộng, hẳn thậm chí cảm thấy được một Thiết Đô là giả dối.

"Tiểu Nhã, ngươi vẫn còn sao?"

Đường vũ hay (vẫn) là quyết định nghiệm chứng thoát một phát. "Tại đây, chủ nhân."

Nghe được Tiểu Nhã hồi phục, đường vũ cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra, trong đầu nhớ lại hạ trước khi học tập Hán ngữ cùng Anh ngữ, đường vũ cảm thấy, chính mình cái này hai môn ngôn ngữ, chỉ sợ đã cũng coi là tinh thông rồi, nhưng cái này dù sao cũng là một loại cảm giác, đến cùng là đúng hay không thật sự, hẳn cũng không phải đặc biệt xác định.

Giờ cổ tay lên nhìn xuống bề ngoài, buổi sáng mười một giờ. Mới đi qua hai giờ sao?

Tựa hồ cảm thấy đường vũ nghi hoặc, không đều đường vũ mở miệng hỏi thăm, Tiểu Nhã liền hồi đáp: "Tiến vào đến học tập hình thức, nếu như chủ nhân không có lựa chọn thời gian học tập, như vậy cam chịu (*mặc định) thời gian học tập tự là hai giờ, bất quá, Vô Dịch hệ thống cùng chân thật thể giới là tồn tại thời gian chênh lệch đây, Vô Dịch hệ thống nội chủ nhân cảm giác được đi qua hai giờ, chân thật thể giới tắc thì đi qua một giờ. Lúc này chênh lệch, về sau còn có thể căn cứ chủ nhân thân thể cường độ cùng tinh thần cường độ đến hoạt động tiết."

Đường vũ đại khái hiểu được, hệ thống nội hai giờ, tương đương sự thật thể giới một giờ.

Đã là mười một giờ, mẹ của mình lập tức hội (sẽ) trở về cho tại bệnh viện phụ thân nấu cơm, nếu như nàng chứng kiến chính mình trong nhà lời mà nói..., nhất định sẽ thập phần thất vọng đây, cho nên chính mình nhất định phải đi trường học.

Trên đường đi, đường vũ tâm tình lại là tâm thần bất định lại là kích động.

Ngắn ngủn hai giờ, chính mình dĩ nhiên cũng làm nắm giữ hai môn ngôn ngữ, không phải giống như (bình thường) nắm giữ, là tinh thông! Nếu như mình tại hệ thống nội học tập ngôn ngữ là thực dụng đây, như vậy, chính mình ngữ văn thành tích cùng Anh ngữ thành tích, nên cũng tìm được một cái dạng gì tặng vật?

Càng quan trọng hơn là, bắt buộc khoa mục bên trong, còn có 《 tính toán học 》 nếu như học xong tính toán, đối số học ung thuận sẽ có trợ giúp rất lớn a? Lúc thi tốt nghiệp trung học, chỉ cần mình Anh ngữ, ngữ văn, toán học có thể khảo thi đến một cái làm cho người lưu luyến cao phân, nghĩ như vậy muốn thi vào một cái trọng điểm đại học hẳn không phải là vấn đề.

Nói sau, mình còn có không đến một năm thời gian có thể dùng!

Với tư cách một gã chênh lệch các loại sinh, không biết lúc nào, đường vũ vị trí đã bị điều đã đến phòng học hàng cuối cùng nơi hẻo lánh.

Vừa mới khai giảng, còn không có có chính thức đi học, tuy nhiên là cấp ba rồi, không ít đệ tử tại vui đùa làm bài, nhưng là có một ít cả lơ phát phơ đệ tử tại chơi đùa đùa giỡn, trong phòng học ông ông một mảnh, đường vũ không quan tâm, đi vào vị trí của mình về sau, lập tức lật ra một bản Anh ngữ tư liệu.

Anh ngữ tư liệu là cấp hai niên cấp nội dung, tư liệu dưới tóc: Phát hạ đến là cái dạng gì nửa trời, hiện tại còn là cái dạng gì nửa trời, đường vũ thậm chí chẳng muốn tại trên tư liệu ghi danh tự.

Tư liệu khe đào khai mở, nhìn trước mắt từng đạo bài tập, đường vũ sắc mặt dần dần trở nên kích động lên, hẳn cảm thấy, trước mắt Anh ngữ bài tập đối với chính mình mà nói, quả thực không có mấy may độ khó, nếu như không nên đánh cho cách khác, đường vũ cảm thấy trước mắt Anh ngữ bài tập, cùng tiểu học ngữ văn đề mục độ khó tương tự.

"Bà mẹ nó!" Thật tốt quá!

Tại Vô Dịch hệ thống bên trong học đồ vật, thật sự là chân chân chính chính bị

chính mình nắm giữ, hơn nữa, tại Vô Dịch hệ thống bên trong học tập đối với chính mình mà nói tựa hồ đặc biệt dễ dàng, mới ngắn ngủn hai giờ, dĩ nhiên cũng làm triệt để tinh thông hai môn ngôn ngữ, đây là cỡ nào rung động sự tình?

Đã như vậy, chính mình phải học được 《 tính toán học 》《 giết chết học 》 các mặt khác khoa mục cũng không phải là không được, chờ mình học xong hệ thống bên trong đích sở hữu tất cả bắt buộc khoa mục, nên sẽ đạt tới một cái dạng gì độ cao: Cao độ?

Quả thật là Vô Dịch hệ thống!

Quá mức kích động, đường vũ nhin không được một chương vở vào bản Từ Thượng mặt, một chương này khí lực dùng khá lớn, vốn là ồn ào phòng học, nhất thời yên tĩnh trở lại.

"Ngươi sắc ai đó?"

Đường vũ quay đầu nhìn lại, một cái hơi có chút béo, nhuộm màu vàng tóc đệ tử, dùng không có hảo ý ánh mắt liếc chính mình.

Người này tên là Trịnh Thiếu cường, là đường vũ bạn học cùng lớp, cái này người thành tích học tập không được tốt lắm, cả ngày trong trường học mò mẫm hỗn [lăn lộn] nháo sự, coi như là Tổng Diêm Vương trong miệng con sâu làm lầu nổi canh, bất quá cái này người tựa hồ có chút gia thế, Tổng Diêm Vương đối với hắn đủ loại việc xấu cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, vừa mới Trịnh Thiếu cường đang tại cùng trừ Mộng Khiết nói chuyện, Nhưng tiếc trừ Mộng Khiết căn bản là không để ý hắn, hắn chính không biết xấu hổ da mà quần quít chặt lấy, không ngờ đường vũ lại vỗ án, lại để cho Trịnh Thiếu cường thoáng một phát sẽ đem nóng tính tái giá đến đường vũ trên người.

Đường vũ tuy nhiên không tại sân trường nội kéo bè kéo cánh pha trộn, nhưng cũng không có đem Trịnh Thiếu cường để vào mắt, bất quá, hắn không muốn gây chuyện, đang muốn giải thích thoáng một phát, lại phát hiện trừ Mộng Khiết đang dùng câu khăn ánh mắt nhìn mình..

Cầu vote cuối chương

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Sữa của ta cho người uống

Đường vũ biết rõ, lại là Trịnh Thiếu cường đang dây dưa trừ Mộng Khiết rồi.

Kỳ thật cũng khó trách, trừ Mộng Khiết là học tập uy viên, càng là Hải Châu thành phố đệ nhất trung học nổi danh hoa hậu giảng đường, bề ngoài tú lệ, làn da tinh tế ti mi trắng nõn, tính cách điềm đạm nho nhã như nước, nàng tuy nhiên chỉ có mười bảy tuổi, còn là một thanh xuân thiếu nữ, nhưng đáng người lại tuyệt không chỗ thua kém, duyên dáng yêu kiều, đôi thon dài, bộ ngực không phải rất lớn, nhưng ở thiếu nữ trung cũng tuyệt đối không thể tính toán nhỏ hơn.

Từng có vết xe đổ, nếu như là người khác, đường vũ chắc chắn sẽ không xen vào việc của người khác, nhưng đối với phương tha rằng Mộng Khiết.

Kỳ thật tại lúc học lớp mười, học tập uy viên là đường vũ, bất quá về sau đường vũ hoang vu việc học, học tập uy viên mới biến thành trừ Mộng Khiết, tại đường vũ có đôi bại dấu hiệu thời điểm, trừ Mộng Khiết thậm chí còn cho đường vũ đã viết một phong thư, khích lệ đường vũ dùng việc học làm trọng, tương lai khảo thi một chỗ tốt đại học. Chẳng qua là khi Sơ Đường (*) vũ không có nghe vào trừ Mộng Khiết lời mà nói..., như cũ là cam chịu, hắn cũng có tự mình hiểu lấy, đã lựa chọn một con đường khác, sẽ không có lại cùng trừ Mộng Khiết lui tới, lại nói tiếp, hai người không sai biệt lắm có một năm cũng không nói gì qua một câu rồi.

Mà thôi, coi như là còn trừ Mộng Khiết một cái nhân tình a! "Bà mẹ nó ai cùng người có quan hệ sao?"

Đường vũ cái biến chủ ý, chẳng những không có giải thích, ngược lại là dùng khiêu khích ánh mắt nhìn xem Trịnh Thiếu cường.

"Mẹ kiếp, chán sống đúng không?"

Trịnh Thiếu cường mất lộ ra hung quang, cất bước hướng đường vũ đã đi tới, chỉ là thấy thế nào đều có chút sắc lệ từ trong góc bộ dáng.

"Người đụng đến ta thoáng một phát thử xem."

Đường vũ không hề sợ hãi, hắn tuy nhiên không thích đánh nhau, nhưng không có nghĩa là cũng không dám đánh nhau.

Gặp đường vũ không đem uy hiếp của mình để vào mắt, trước mặt bao người, Trịnh Thiếu cường cảm thấy có chút khó chịu nổi, do dự xuống, đứng là vẫn còn không dám động thủ, một năm trước khi đường vũ vì Tô Mỹ lâm, dùng một chọi năm bạo lực sự kiện tại toàn bộ trường học cơ bản là mọi người đều biết, Trịnh Thiếu cường cũng không dám đơn thương độc mã cùng đường vũ mạnh bạo đấy.

"Nhớ kỹ a!"

Lưu lại một câu ngoan thoại, Trịnh Thiếu cường quay người ra phòng học, xem bộ dáng là muốn đi gọi người đi rồi.

Đối với khả năng đã đến trả thù, đường vũ cũng không có quá để ở trong lòng, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi.

Sau khi ngồi xuống, đường vũ tiếp tục mở ra Anh ngữ tư liệu, dĩ vãng làm bắt đầu trong đương có hết sức bài tập, dưới mắt lại từng đạo giải quyết dễ dàng, loại này chinh phục cảm (giác) âm áp dễ chịu khoái cảm khó có thể nói nên lời, đường vũ đắm chìm trong đó, trong nội tâm khoái hoạt muốn lớn

tiếng hò hét.

Tuy nhiên lớp học không ít đệ tử gia ngay tại nội thành, nhưng bởi vì là cấp ba, mấu chốt nhất một năm, vì tiết kiệm ra thêm nữa... Thời gian dùng để học tập, không ít đệ tử giữa trưa đều không trở về nhà, Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ văn vợ chồng trải qua cân nhắc, cũng cho phép đường vũ giữa trưa không cần về nhà, nắm chặt thời gian học tập.

Tại căn tin ăn cơm trưa thời điểm, trừ Mộng Khiết bụng cà - mên, đi tới đường vũ đối diện ngồi xuống.

Đường vũ khẽ gạt đầu, xem như đánh cho cái bắt chuyện. "Buổi sáng sự tình, cảm ơn người."

Nam nữ đồng học tại cùng nhau ăn cơm vốn là không có gì đáng, bất quá trừ Mộng Khiết là hoa hậu giảng đường, chú ý độ rất cao, trông thấy không ít mọi người dùng cặp mắt nhìn qua, trừ Mộng Khiết cảm giác được trên mặt hơi có chút nóng lên, trên gương mặt cũng khắp qua một tầng đỏ ửng.

"Không cần cảm ơn, ta lại không có làm cái gì."

Gặp đường vũ biểu hiện vô cùng bình thản, trừ Mộng Khiết không có trách cứ ý tứ, nàng cũng biết đường vũ tại sao phải như vậy, do dự xuống, nhẹ Thanh Đạo: "Chuyện kia, ta là tin tưởng người đây, đường vũ, ta cảm thấy được, người không ưng thuận bởi vì chuyện kia, sẽ đem chính mình che dấu tại lạnh lùng cùng bất cần đời bề ngoài xuống..."

"Chuyện gì à? Ta đều quên." Đường vũ không sao cả cười cười.

Trừ Mộng Khiết khe khẽ thở dài, nói: "Bây giờ là cuối cùng một năm rồi, người cao nhất (*) trụ cột tốt như vậy, tuy nhiên cấp hai hoang vu, nhưng nếu như người nguyện ý lời mà nói..., còn có một năm thời gian, là hoàn toàn có hi vọng đuổi đi lên đây, ta nhớ được người chính là Anh ngữ trụ cột thiếu một ít, nếu như người nguyện ý hảo hảo học tập, ta có thể cho người học bỏ tức Anh ngữ."

"Người nói cái gì?"

Đường vũ dùng ánh mắt hồ nghi nhìn xem trừ Mộng Khiết.

Gặp đường vũ đem ánh mắt nhìn tới, trừ Mộng Khiết có chút không dám nhìn thẳng, cuống quýt cúi đầu xuống, nói: "Ta nói, ta có thể giúp người học bỏ tức Anh ngữ."

Lúc này đường vũ nghe rõ ràng.

Giúp mình học bỏ tức Anh ngữ? Chính mình tại Vô Dịch hệ thống bên trong đã học tập Anh ngữ, hơn nữa, chính mình Anh ngữ trình độ đã không phải là đơn giản nắm giữ đơn giản như vậy, mà là tinh thông, đừng nói là trừ Mộng Khiết rồi, đoán chừng coi như là Thanh Hoa Bắc Đại Anh ngữ giáo sư, cũng không dám nói cho chính mình học bỏ tức Anh ngữ à?

Đương nhiên, những lời này đường vũ là sẽ không nói ra, không khỏi quá mức nghe rợn cả người.

"Không cần." Đường vũ lắc đầu.

Kỳ thật, trừ Mộng Khiết quyết định để đường vũ học bỏ tức Anh ngữ, là có lý rất lớn dùng khí này, hiện tại phong cách học tập như vậy táo bạo, nếu như trừ Mộng Khiết thật sự cho đường vũ học bỏ tức Anh ngữ, còn không biết hội (sẽ) truyện xảy ra chuyện gì ra, hơn nữa, trừ Mộng Khiết cảm thấy một khi thật sự cho đường vũ học bỏ tức có thể sẽ rất xấu hổ.

Gặp đường vũ cự tuyệt, trừ Mộng Khiết vụng trộm nhẹ nhàng thở ra, Nhưng là, trong nội tâm mơ hồ cũng có chỗ thất lạc, chính mình đầu gì cũng là hoa hậu giảng đường nha, không biết bao nhiêu nam sinh muốn cùng chính mình cùng một chỗ, hấn cứ như vậy không đem chính mình nhìn ở trong mắt sao?

Ước chừng hay (vẫn) là sự tình trước kia cho hấn mang đến tổn thương quá sâu à? Nhìn trước mắt khí chất so mặt khác nam đồng học nhiều hơn vài phần tang thương cùng lão thành đường vũ, trừ Mộng Khiết trong nội tâm mềm mại bộ vị bị nhẹ nhàng xúc động dưới, ngữ khí không có cảm giác gian (ở giữa) cũng nhu hòa rất nhiều:

"Đường vũ, ta hi vọng người có thể buông trước kia hết thảy, người không thể lão sống ở quá khứ đích trong bóng ma, người có trụ cột, nếu như người nguyện ý, người nhất định có thể thi đậu thật lớn học đây."

"Ta không có không bỏ xuống được cái gì, ta chỉ là không yêu học tập mà thôi."

Đường vũ không muốn lại tại vấn đề này thượng dây dưa, không cần thận thấy được trừ Mộng Khiết cà - mên, bên trong vậy mà chỉ có một chút điểm com, chán động, nói, "Không thể nào, người dĩ nhiên cũng làm chỉ ăn một chút như vậy?"

"Làm sao vậy? Nữ hài tử ở đâu có các người nam hài tử hội (sẽ) ăn, tựu những... này, ta còn không nhất định nuốt trôi đâu rồi, nếu không ta cho người một nửa à!"

"Tốt!"

Đường vũ hôm nay tâm tình coi như không tệ.

Gặp ngày bình thường chán chường không bị trói buộc đường vũ có chỗ chuyển biến, trừ Mộng Khiết cho rằng là của mình khuyên giải làm ra hiệu quả, cũng cảm thấy rất vui vẻ, không có đa tưởng, bùng lên cả - men, vừa định đem com cho một nửa cho đường vũ, lại đột nhiên cảm giác được có chút không ổn, nam nữ đồng học tầm đó nếu như làm ra cử động như vậy, tuy nhiên không phải rất thân mật, nhưng lại phi thường dễ dàng khiến cho hiểu lầm

Thậm chí, loại này cử động, tại nam nữ đồng học tầm đó, vốn là người yêu đặc quyền.

"Cái này com ta ném qua được rồi, ta vẫn là đem sữa của ta cho người uống a!" Đường vũ nghe xong lời này, trong nội tâm không khỏi rung động, tuy nhiên hẳn biết rõ trừ Mộng Khiết nói rất đúng sữa tươi, nhưng vẫn là vô ý thức mà hướng trừ Mộng Khiết trên bộ ngực liếc một cái.

Cũng đủ lớn, quả nhiên có nói những lời này tiền vốn.

Mà trừ Mộng Khiết nói vừa xong, cũng cũng cảm giác được rồi, đến chung quanh có chút khác thường, quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, không biết bao nhiêu người, đều tại dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn mình, trừ Mộng Khiết cũng rút cục hồi thần lại, mặt trong chốc lát tựa hồng đã đến cổ căn, tựa hồ cảm giác được chung quanh đều là mập mờ ánh mắt, nằng đứng người lên, cũng không hề dám nhìn nhiều đường vũ liếc, bùng cả - men cúi đầu bước nhỏ chạy ra.

Nhìn xem trừ Mộng Khiết bóng lưng, đường vũ trong nội tâm đột nhiên sinh sôi khởi một cỗ cảm giác khác thường, giờ khắc này, trừ Mộng Khiết xấu hổ mang giận, ngượng ngùng thất thố bộ dáng lặng yên khắc ở đáy lòng của hắn, rốt cuộc bởi chi không đi.

Ném qua com trưa, đường vũ không có tri hoãn, trực tiếp trở về phòng học.

Đã có Vô Định hệ thống, hẳn thực sự hi vọng phong phú chính mình, lại để cho chính mình trở nên cường đại.

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải quyết cha mình nằm viện sở hữu tất cả tiền chữa trị dùng.

Trở lại vị trí của mình về sau, vì tránh cho nằm chết dí trên mặt đất, đường vũ trước tiên ở bàn Tử Thượng mặt bốn bề yên tĩnh mà nằm sắp tốt, sau đó bắt đầu dùng tiềm thức cùng Tiểu Nhã trao đổi.

"Tiểu Nhã, ta hiện tại có thể tiến vào hệ thống học tập sao?"

"Đúng vậy, trên nguyên tắc, chỉ cần chủ nhân nguyện ý, chủ nhân có thể tùy thời tùy chỗ tiến vào học tập hình thức."

"Đúng rồi, lần trước tiến vào học tập hình thức, cam chịu (*mặc định) thời gian học tập là hai giờ a, ta là không phải có thể tự chủ lựa chọn thời gian học tập?"

"Đúng vậy, Nhưng dùng tự do lựa chọn, dựa theo chủ nhân trước mắt thân thể tình huống, Nhưng lựa chọn ngắn nhất thời gian học tập làm một tiếng đồng hồ, dài nhất thời gian học tập vì bốn tiếng đồng hồ."

"Hai giờ."

"Tiến vào học tập hình thức thành công, thời gian học tập hai giờ."

Rất nhanh, đường vũ liền cảm giác được chính mình tiến nhập hệ thống không gian.

"Hoan nghênh chủ nhân tiến vào đến Vô Định hệ thống, xin hỏi chủ nhân phải chăng tiếp tục lần trước học tập tiến trình?"

"Tiếp tục."

Rất nhanh, đường vũ đối diện trên màn hình, xuất hiện một chuỗi dài kỳ quái ký hiệu, đường vũ trước kia chưa bao giờ thấy qua, nhưng thông qua tại học tập, hẳn rất nhanh giải này là Tây Ban Nha ngữ.

"Tây Ban Nha ngữ học tập hoàn tất, Tây Ban Nha ngữ đẳng cấp hoàn mỹ, phía dưới bắt đầu học tập Nhật ngữ..."

"Nhật ngữ học tập hoàn tất, Nhật ngữ đẳng cấp hoàn mỹ, phía dưới bắt đầu học tập tiếng Đức..."

"Tiếng Đức học tập hoàn tất, tiếng Đức đẳng cấp hoàn mỹ, phía dưới bắt đầu học tập Ả rập ngữ..."

Tại thời gian sắp hết bốn tiếng đồng hồ thời điểm, đường vũ cuối cùng đem hệ thống an bài loại ngôn ngữ không sai biệt lắm học được mấy lần, học xong tiếng Nga về sau, Tiểu Nhã dễ nghe tiếng nhắc nhở nhớ tới.

"Tiếng Nga học tập hoàn tất, tiếng Nga đẳng cấp hoàn mỹ. Chúc mừng chủ nhân, thập đại loại ngôn ngữ toàn bộ học tập hoàn tất, 《 ngôn ngữ học 》 ngành học hoàn mỹ học tập hoàn tất, Vô Định hệ thống ban thưởng chủ nhân giả thuyết thuộc tính -- hạ lưu. Bổ sung 1 cái {điểm thuộc tính}"...

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Đụng vào hoa hậu giảng đường yếu ớt địa phương

Lại vẫn có ban thường?

Chỉ là...Giả thuyết thuộc tính hạ lưu...Tính toán cái gì ban thường? Còn có 1 cái {điểm thuộc tính}, cái này lại là vật gì?

"Tiểu Nhã, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Người giả thuyết thuộc tính, là trừu tượng đồ vật, cũng có thể nói là người tính cách, tâm lý, ví dụ như hạ lưu, thiện lương, hào phóng vân...vân, đợi một tỷ, chủ nhân mỗi đem một môn môn bắt buộc tu đến hoàn mỹ, có thể đạt được hạng nhất Vô Định hệ thống tùy cơ hội ban thường hạng nhất giả thuyết thuộc tính cùng 1 cái {điểm thuộc tính}."

"Cái này có làm được cái gì?"

"Đây là Vô Định hệ thống chỗ đặc biệt nhất, giả thuyết thuộc tính tại có {điểm thuộc tính} dưới tình huống, là có thể phát huy hấn tác dụng đấy."

Đường vũ vốn muốn hỏi tình huống một điểm, không biết làm sao Tiểu Nhã nhắc nhở thời gian học tập đã đến, chuyện này chỉ có thể thôi, bắt quá, giả thuyết thuộc tính đường vũ cũng không có cơ nào để ở trong lòng, ở trong mắt hấn xem ra, Vô Định hệ thống đã có thể hệ thống địa học tập nhiều như vậy khủng bố ngành học, cái này cái gọi là giả thuyết thuộc tính cũng không phải là trọng yếu như vậy rồi.

"Đường vũ, đường vũ, người tình..."

Tối tâm trung tựa hồ nghe gặp có người tại kêu tên của mình, ngữ khí còn có chút lo lắng cùng dồn dập, đường vũ lúc này mới nghĩ đến, mình đã tiến nhập ngủ say trạng thái, bẽ bộn ngẩng đầu.

"Ah..."

Ngẩng đầu thời điểm, đường vũ cảm giác được đầu của mình đập lấy cái gì đó, nhưng lại đã nghe được một tiếng kêu đau, quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, trừu Mộng Khiết tựa ngồi xổm bên cạnh mình trên mặt đất, hai chân đầu gối dùng sức mà đỉnh tại ngực, còn có hai tay của nàng cánh tay, cũng giao nhau hộ tại trên ngực, mặt mũi tràn đầy đau đớn chi sắc.

Nghĩ đến vừa mới đầu đụng vào cái gì đó, cảm giác mềm đầy, tựa hồ có rất có cơ duyên rất thoải mái, nhìn nhìn lại trừu Mộng Khiết dưới mắt bộ dáng, đường vũ đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng, trên mặt thân hình có chút xấu hổ.

Trừu Mộng Khiết ngồi chồm hồm trên mặt đất, ngực cổ căng căng thấy đau.

Đã tan học, tất cả mọi người đã ly khai phòng học, trừu Mộng Khiết vừa muốn khóa cửa, nhìn thấy đường vũ còn ghé vào bàn Tử Thượng mặt ngủ, tựa đi gọi tình đường vũ, hồ vãi câu về sau, gặp đường vũ không có động tĩnh, lo lắng đường vũ phải hay là không sinh bệnh rồi, trừu Mộng Khiết thăm qua thân đi, đang chuẩn bị dùng tay đẩy đường vũ, ai biết đường vũ lại đột nhiên ngẩng đầu, công bằng, nặng nề mà chia vào bộ ngực của nàng thượng diện. "Người không sao chứ?" Đường vũ kiên trì hỏi.

"Ta không sao."

Trừu Mộng Khiết đứng người lên, tận lực chứa không có việc gì bộ dạng.

Trừu Mộng Khiết là cái loại này ngượng ngùng điểm đạm nhơ nhã thiếu nữ, đường vũ lo lắng cho dù có việc nàng cũng sẽ không nói ra ra, nhân tiện nói: "Ta nghe nói nữ hài tử chỗ đó rất yếu ớt đấy, người thật sự không có việc gì?"

Trừu Mộng Khiết còn muốn giấu điểm xuống bị đụng bộ vị, nghe đường vũ vừa nói như vậy, trên mặt càng phát ra ửng đỏ một mảnh, đứng dậy bước nhanh hướng phòng học bên ngoài đi đến.

Đường vũ gặp trong phòng học không có người, cũng đi theo hướng ra phía ngoài đi.

"Đợi một chút, người đợi lát nữa lại đi."

Vừa mới đi đến cửa phòng học, trừu Mộng Khiết tựa quay đầu, thần sắc hơi có chút kinh hoảng, nhìn xem đường vũ nói, "Trịnh Thiếu cường bọn hấn dưới lầu, nhất định là chờ người đấy."

Đường vũ đi đến cửa phòng học, hướng xuống mặt xem xét, quả nhiên, Trịnh Thiếu cường dẫn theo hai cái trong ngày ở trường học mò mẫm hỗn [lẫn lộn] đệ tử, tưng canh giữ ở lầu dạy học dưới lầu.

Đường vũ không phải nhất gan loại người sợ phiền phức, lại đang huyết khí phùng cương niên kỷ, tuy nhiên một đối ba không có bao nhiêu phần thắng, nhưng hắn cũng không sợ, dù sao, loại chuyện này đã xảy ra, nhất định phải muốn đối mặt, lần mất qua lần đầu tiên cũng tránh không khỏi mười lăm, không làm cái chấm dứt Trịnh Thiếu cường là sẽ không từ bỏ ý đồ đây.

"Không có việc gì, ta đi cùng bọn họ nói chuyện a!"

Đường vũ khoe miệng lộ ra một vòng không bị trói buộc mỉm cười.

"Cùng bọn họ có cái gì tốt đàm hay sao? Trịnh Thiếu cường cùng hai người kia đều là trong trường học đầu đường xó chợ, bọn hắn nhất định là đến báo thù người đấy,"

Gặp đường vũ muốn đi ra ngoài, trừ Mộng Khiết một bả đóng lại phòng học môn, đem hai người đều giam ở bên trong, "Người không thể ra đi."

Đường vũ nhún vai, chỉ có thể thôi, mặc dù mình không quan tâm, nhưng hắn biết rõ chuyện này là bởi vì trừ Mộng Khiết mà lên, nếu như mình đi ra ngoài rồi, cùng Trịnh Thiếu cường bọn hắn đánh một chầu, trừ Mộng Khiết nhất định sẽ áy náy đấy, đã như vậy, dứt khoát theo trừ Mộng Khiết ý, ngày mai sẽ giải quyết chuyện này không muộn.

Bất quá, trừ Mộng Khiết cũng quá đơn thuần rồi, chẳng lẽ trốn một trốn sự tình đã trôi qua rồi sao?

Dưới lầu, Trịnh Thiếu cường mang theo hai người, ngồi xổm một góc cây xuống.

"Sạc, hắn buổi chiều không thể không đến đi học a?"

Một cái nhiễm màu vàng tóc, đập vào bông tai đầu đường xó chợ đệ tử nói.

"Đường vũ ta biết rõ, hắn hoặc là tại tiệm Internet, hoặc là theo đạo thất, vừa mới ta nhìn, trong quán Internet mặt không có, khẳng định trong phòng học, chờ một chút đi!"

"Mọi người đi không có ah!"

Trịnh Thiếu cường đứng người lên, đi đến chính mình phòng học vị trí đối diện, ngẩng đầu hướng trên lầu nhìn thoáng qua, phát hiện trước phòng học sau đích môn đều là đóng lại đấy, cũng có chút hồ nghi.

"Thiếu cường, muốn khóa cửa rồi, đi nha."

Nghe được đồng bạn tại gọi mình, Trịnh Thiếu cường quay đầu nhìn lại, gặp một cái lão bá chính hướng dạy học cao ốc bên này đã đi tới, tức giận mà nhổ nước miếng, mang theo hai người đồng bạn hậm hực mà rời đi.

Đường vũ cùng trừ Mộng Khiết trong phòng học đợi không sai biệt lắm hai chừng mười phút đồng hồ, trừ Mộng Khiết cảm thấy khả năng không sai biệt lắm, liền mở cửa nhìn thoáng qua, gặp Trịnh Thiếu cường bọn người quả nhiên không tại, vui vẻ nói: "Đường vũ, bọn hắn đi nha."

"Chúng ta đây cũng đi thôi!"

Trừ Mộng Khiết nhẹ gạt đầu, đợi đường vũ ra phòng học, liền khóa kỹ phòng học môn, hai người kết bạn hướng dưới lầu đi đến.

Đi vào lầu một, trông thấy cửa sắt bị đã khóa lại, trừ Mộng Khiết lập tức luống cuống thần, chạy chậm hai bước, ôm cuối cùng một tia tưởng tượng bắt lấy khóa sắt cẩn thận nhìn coi.

Lầu dạy học lầu một là có một cái đại cửa sắt đấy, bình thường chưa từng có chơi qua khóa, cho nên trừ Mộng Khiết cùng đường vũ cũng không biết cái này cửa sắt buổi tối là hội (sẽ) khóa lại đấy.

"Khóa cửa rồi, làm sao bây giờ?"

Trừ Mộng Khiết thần sắc bối rối, đây quả thực là nàng đời này gặp phải qua chuyện khó giải quyết nhất một trong.

Đường vũ cũng hiểu được có chút khó làm, muốn rời khỏi lầu dạy học, chỉ có cái này một con đường, bằng không mà nói, muốn từ lầu hai trực tiếp nhảy xuống.

"Gọi điện thoại cho đồng học, lại để cho đồng học tìm lão sư mở ra môn." Đường vũ nghĩ đến một cái biện pháp.

Trừ Mộng Khiết rõ ràng cho thấy nhẹ nhàng thở ra, vừa mới quá mức khẩn trương, đơn giản như vậy đích phương pháp xử lý cũng không nghĩ tới, nàng lấy điện thoại cầm tay ra, vừa định bấm đồng học điện thoại, đột nhiên lại nghĩ tới điều gì.

Trước trước sau sau tri hoãn lâu như vậy, khoảng cách tan học đã qua hơn nửa canh giờ, nếu như gọi điện thoại cho đồng học lại để cho lão sư mở ra môn, bị lão sư phát hiện mình cùng đường vũ hai người cùng một chỗ, lão sư hội (sẽ) nghĩ như thế nào?

Coi như mình thân chính không sợ bóng dáng nghiêng tốt rồi, nhưng nếu như lão sư hoặc là đồng học dùng ánh mắt khác thường nhìn đường vũ, thụ qua một lần tổn thương đường vũ còn có thể tiếp thụ được sao?

Tựa hồ là nhìn ra trử Mộng Khiết bắn khoãn, đường vũ trên mặt toát ra vẻ cô đơn, khoe miệng câu dẫn ra một vòng mĩa mai vui vẻ, nói: "Trử Mộng Khiết, sợ người khác hiểu lầm chúng ta đúng không? Người yên tâm, cho dù gọi điện thoại lại để cho lão sư mở ra môn, đến lúc đó ta không hiện ra, một mình người ly khai là được rồi."

"Không phải, đường vũ, người hiểu lầm ta rồi."

Trông thấy đường vũ bộ dạng vẻ sau, trử Mộng Khiết có chút đau lòng, nàng bỏ đi trong lòng cuối cùng một chút do dự, lập tức nắm một cái mã số.

"Nữ nhi bảo bối..." "Cha!"

Trử Mộng Khiết đập mạnh dưới chân, lớn như vậy phụ thân còn như vậy gọi mình, nếu như không có người ngoài ngược lại không có sao, nhưng có đường vũ tại, trử Mộng Khiết cảm thấy có chút khó chịu nổi, giận dữ nói, "Bảo ta tiểu Khiết."

"Bảo bối tiểu Khiết, làm sao vậy?"

Trử Mộng Khiết bỏ đi hai bước, tình đường vũ nghe thấy phụ thân lời mà nói..., nói: "Cha, ta hôm nay..."

Đây là trử Mộng Khiết lần thứ nhất rắc khắp nơi nguyên tắc tính nói dối, nội tâm thẳng thắn nhảy lợi hại, nói chuyện đều có chút cả lăm rồi, "Học bổ túc...Đi đồng học trong nhà làm bài tập, tự không quay về rồi..."

"Cái kia viết xong bài tập ba ba đi đón người."

"Ah...Không cần...Ta tại đồng học trong nhà ở một đêm thượng." "Tiểu Khiết, người làm sao vậy?"

"Không có...Không có việc gì, cứ như vậy ah!"

Trử Mộng Khiết cúp điện thoại, một tay che ngực, bởi vì quá mức khẩn trương, hơi có chút thở dốc, ngực cũng phập phồng vô cùng lợi hại.

Đường vũ tròn tròn mắt.

Trử Mộng Khiết đây là muốn theo đạo thất cùng chính mình vượt qua một cái đêm dài đằng đằng rồi hả?...

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Trong phòng học dã yên ương

Ý thức được kế tiếp sẽ phát sinh cái gì về sau, đường vũ cùng trử Mộng Khiết đều cảm thấy có chút xấu hổ, trong lúc nhất thời hai người đều đã trầm mặc xuống dưới.

"Không có ý tứ." Đường vũ gãi gãi đầu.

"Chuyện này là vì ta mà khiến cho đấy, nói không có ý tứ hẳn là ta." "Chúng ta hay là đi phòng học a!"

Đứng ở bên ngoài vô cùng có khả năng bị người khác phát hiện, không cần đường vũ đề nghị, trử Mộng Khiết cũng ý định đi phòng học đấy.

Hai người tiến vào phòng học về sau, đóng cửa thật kỹ, cô nam quả nữ sống chung một chỗ, hai người đều cảm thấy có chút không có ý tứ, đường vũ khá tốt một ít, đặc biệt là trử Mộng Khiết, vừa tiến vào phòng học trở về đến chỗ ngồi của mình thượng diện, xuất ra một bản tư liệu, vui đầu làm lên.

Đường vũ thì là ghé vào vị trí của mình mặt, theo bên cạnh dò xét trử Mộng Khiết. Hoa hậu giảng đường cấp bậc mỹ nữ, lại là như thế dịu dàng, giản đơn, nói đường vũ không có một điểm tâm động là không thể nào đấy, nếu là lúc trước, đường vũ còn sẽ không sinh ra cái gì nghĩ cách, nhưng là hiện tại, đường vũ đã nhận được thiên hạ độc nhất phần Vô Địch hệ thống, vô luận là tự tin hay (vẫn) là tâm chí đều cường lớn hơn rất nhiều.

Hoa hậu giảng đường, có lẽ cũng không phải không thể chạm đến tồn tại.

Giờ này khắc này, một nam một nữ một mình đứng ở phòng học, trừ Mộng Khiết ở đâu có làm tác nghiệp tâm tư, nghe được sau lưng không có một điểm động tĩnh, nằng cho rằng đường vũ lại đang ngủ, liền quay đầu nhìn thoáng qua.

Bốn mắt nhìn nhau.

Đường vũ vội vàng đem ánh mắt bỏ qua một bên.

Trừ Mộng Khiết thì là sẽ cực kỳ nhanh quay đầu lại, nguyên lai hẳn một mực đang nhìn chính mình, thật là xấu. Chỉ là, chẳng biết tại sao, trừ Mộng Khiết tại có chút tức giận đồng thời, nội tâm còn có chừng (trông) nói không rõ đạo không rõ mừng rỡ.

Kế tiếp, trừ Mộng Khiết càng là không có làm tác nghiệp tâm tư, tuy nhiên dưới lầu cửa sắt đã khóa, không có người hội (sẽ) đi lên, nhưng hai người hay (vẫn) là có tật giật mình, không dám làm ra động tĩnh gì.

Thẳng đến Lạc Nhật ánh sáng tàn bị Hắc Ám bao phủ, hai người cũng không có di động thoáng một phát vị trí.

Trong phòng học đen kịt một mảnh, to như vậy trong sân trường trống trải khoáng đấy, yên tĩnh đáng sợ, Hải Châu thành phố đệ nhất trung học tại phía xa ngoại ô thành phố, nghe nói tại đây trước khi là một mảnh nghĩa địa.

Thân ở Hắc Ám trong phòng học, chỉ có thể nghe thấy hô hấp của mình, trừ Mộng Khiết trong nội tâm cảm giác sợ hãi càng ngày càng mạnh, vì xua tán trong lòng sợ hãi, trừ Mộng Khiết rút cuộc bắt chấp trong lòng ngượng ngùng, chủ động tìm được chủ đề, nói: "Đường vũ, ngươi đã ngủ chưa?"

"Không có."

"Không muốn ngủ có thể chứ? Ta có chút sợ."

"Tốt."

Vốn, đường vũ thực ý định tiến vào Vô Dịch hệ thống học tập đấy, nghe trừ Mộng Khiết vừa nói như vậy, chỉ có thể buông tha cho, vì trấn an trừ Mộng Khiết, đường vũ nói, "Sợ cái gì, vừa rồi không có quỷ."

"Ah..."

Bất kể là có quỷ hay không, nghe thấy đường vũ nói quỷ, trừ Mộng Khiết cũng nhịn không được nữa, hét lên một tiếng, đứng dậy bước nhanh hướng phòng học đằng sau đường vũ lao đến.

Đường vũ bề bộn đứng người lên, bản năng ôm trừ Mộng Khiết hai tay. "Ngươi ngồi vị trí của ta a."

Cảm giác được trừ Mộng Khiết thân thể tại có chút rung rung, đường Vũ Tâm trung mềm nhũn, kỳ thật, nếu như không phải bận tâm chính mình, trừ Mộng Khiết là hoàn toàn có thể ly khai đấy.

Tuy nhiên sợ hãi, nhưng bị một cái nam sinh như vậy ôm, trừ Mộng Khiết trong lòng cũng xông lên cực lớn ngượng ngùng, nằng không có lên tiếng, tại đường vũ trên vị trí ngồi xuống.

Đường vũ vị trí theo đạo thất nơi hẻo lánh, hai mặt dựa vào tường, phía trước là bàn học, đường vũ lại chuyển cái ghế ngồi ở bên cạnh, chẳng khác gì là đem trừ Mộng Khiết toàn bộ phương vị bao vây lại.

"Đứng rồi, trừ Mộng Khiết, ngươi mấy huynh muội?"

Vì chuyển đi trừ Mộng Khiết tư tưởng, đường vũ bắt đầu tìm chủ đề, cùng trừ Mộng Khiết nói chuyện phiếm.

"Theo ta một cái."

"Khó trách ngươi ba ba bảo ngươi nữ nhi bảo bối rồi, ha ha." "Ngươi thì sao? Ngươi mấy huynh muội?"

"Nhà của ta cũng là ta một cái, ba ba của ta..." Đường vũ nói đến đây, lại dừng lại ở.

Cha mình bây giờ còn đang trong bệnh viện nằm, chính mình chỗ nào còn có tâm tư nói những... này đâu này?

"Đường vũ, ngươi làm sao vậy?"

Đình Mộng Khiết xem hẳn đột nhiên không nói lời nào, có chút tò mò hỏi. "Không có gì, chỉ là nhớ tới một ít những chuyện khác, đứng rồi, cha mẹ ngươi là làm cái gì?"

Đường vũ thuận miệng hỏi.

"Cha ta tại khu ủy đi làm, mẹ mẹ là toàn chức bà chủ..." Đình Mộng Khiết nói cũng rất hàm súc.

Nói chuyện phiếm trong chốc lát về sau, giữa hai người không hề lộ ra như vậy xấu hổ rồi, có lẽ là hai người một mình đứng ở phòng học nguyên nhân, hai người đều cảm thấy giữa lẫn nhau thân cận rất nhiều.

Cũng vừa lúc đó, dưới lầu cửa sắt Kết kẹt một tiếng. Trữ Mộng Khiết hô hấp cứng lại.

Đường vũ cũng sờ hết cả gai ốc, vừa mới tiếng vang, rõ ràng tựa là khai mở cửa sắt thanh âm, Nhưng là cái này nửa đêm canh ba, có ai sẽ đến lầu dạy học?

Đồng đông đông.

Rất nhanh, lầu dạy học bên trong quanh quẩn rất nhỏ tiếng bước chân, tựa hồ là

có người ở trên lầu rồi, tuy nhiên đi đường thanh âm không lớn, nhưng ở trống trải yên tĩnh lầu dạy học vẫn là có thể nghe vô cùng tĩnh lặng.

"Không cần sợ, nhất định là người." Đường vũ an ủi câu.

Không bao lâu, tiếng bước chân truyền đến lầu ba, hơn nữa, nghe động tĩnh, tựa hồ là hướng đường vũ cùng trữ Mộng Khiết phòng học đã đi tới.

Tiếng bước chân tại hai người chỗ cửa phòng học đình chỉ, trữ Mộng Khiết khẩn trương mà bắt lấy đường vũ quần áo.

Răng rắc.

Nương theo lấy một tiếng vang nhỏ, phòng học cửa bị người từ bên ngoài đẩy ra, sáng tỏ ánh trắng tùy theo chiếu bắn vào.

Cái này, đường vũ cùng trữ Mộng Khiết cuối cùng là nhìn rõ ràng rồi, đứng tại cửa phòng học chính là hai người, trong đó một người hay (vẫn) là bạn học của bọn hắn —— tôn chí hoa.

Tại tôn chí hoa bên người, còn đi theo một cái mặc đồng phục nữ sinh.

Tôn chí hoa ngày thường lời nói không nhiều lắm, thành tích giống như, tại lớp học không thể nào thu hút, nhưng cái này người ta cảnh tựa hồ không tệ, trên người cũng chỉ mặc hàng hiệu, bất quá vô luận là đường vũ hay (vẫn) là trữ Mộng Khiết, cùng hắn đều không có gì giao tình.

Trữ Mộng Khiết nhìn rõ ràng người tới về sau, lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian cúi xuống thân thể.

Tình ngay lý gian, có 100 há mồm cũng nói không rõ ràng thời khắc, coi như là đường vũ không quan tâm, cũng phải vì trữ Mộng Khiết cân nhắc, không có cách nào, đường vũ chỉ có thể cho tôn chí hoa quý.

Hắn cũng cúi xuống thân đi, cùng trữ Mộng Khiết cùng một chỗ ngồi xổm phòng học nơi hẻo lánh.

Đường vũ cùng trữ Mộng Khiết tại Hắc Ám trong phòng học ngốc lâu như vậy, sớm đã thành thói quen lơ mờ phòng học, coi như là tôn chí hoa đóng cửa lại, hai người cũng đó có thể thấy được tôn chí hoa đang làm gì đó.

Tôn chí hoa mang theo cái kia mặc đồng phục nữ sinh, đi vào hắn vị trí của mình tọa hạ: Ngồi xuống, về sau, tôn chí hoa thuận tay tựa ôm lấy bên cạnh nữ sinh.

Móa!

Nam sinh nữ sinh tầm đó khó bỏ khó phân, đi mượn phòng mà nói tạm thời còn chưa tới một bước kia, mang về nhà mà nói ai cũng không có lá gan kia, ở bên ngoài đi dạo một đêm không chỉ có một mối hơn nữa nguy hiểm, bởi vậy, đối với học sinh trung học mà nói, phòng học coi như là một cái so sánh tốt yêu đương địa điểm rồi, dưới lầu trên cửa sắt khóa, chính là vì ngăn chặn đệ tử theo đạo thất suốt đêm yêu đương sự kiện.

Cái này tôn chí hoa ngày bình thường thoát nhìn không thể nào đấy, không thể tưởng được còn là một tán gái cao thủ, chỉ cần chỉ bằng hắn có thể nghĩ biện pháp làm đến dưới lầu đại môn cùng phòng học cái chìa khóa, cũng đã rất giỏi rồi.

Tôn chí hoa ôm nữ sinh kia trong chốc lát về sau, một đôi tay liền không nhịn được rồi, hiển nhiên hắn cũng không là lần đầu tiên làm, rất nhanh tựa trèo lên nữ sinh bộ ngực.

Nữ sinh chỉ là tượng trưng mà chống cự vài cái, tựa tùy ý tôn chí hoa khinh bạc, chỉ là, đem làm tôn chí hoa muốn đem tay vươn vào nữ sinh trong quần áo đi thời điểm, lại đã tạo ngộ mãnh liệt chống cự.

Trữ Mộng Khiết ở đầu bãi kiến loại này tràng diện, mặt đỏ tới mang tai, tranh thủ thời gian cúi đầu không hề nhìn.

Đường vũ thì là mở to hai mắt, miễn phí trò hay không để cho bỏ qua...

Chương 7: Bị dày vò một đêm

Trữ Mộng Khiết không dám nhìn tới tôn chí hoa, lại nhìn đường vũ liếc, gặp đường vũ ngẩng lên đầu, biết rõ đường vũ là muốn làm gì, liền thò tay tại đường vũ phần eo bấm một cái.

Đường vũ đau nhức thiếu chút nữa kêu ra tiếng, hấn đương nhiên mình bạch trữ Mộng Khiết có ý tứ gì, đành phải hướng trữ Mộng Khiết làm ra chấp tay thờ dài cầu xin tha thứ hình dáng, nhịn đau bỏ những thứ yêu thích.

"Tiểu Lệ, sờ thoáng một phát, hạt vừng lớn nhỏ sự tình mà thôi, có cái gì không thể hay sao? Nghe lời, để cho ta sờ thoáng một phát, ta sẽ đối với người phụ trách đấy."

"Đây đều là hạt vừng, cái gì kia là dưa hấu à?" "Người cứ nói đi?"

Tôn chí hoa hạ lưu cười cười. "Không muốn..."

Tôn chí hoa cùng nữ sinh kia lại đối kháng mà bắt đầu..., tuy nhiên đường vũ cùng trữ Mộng Khiết không có đi xem, nhưng chính là nghe thanh âm, cũng có thể đoán ra đối phương là tại triển miên nộ hôn dài.

Trữ Mộng Khiết không thấy tựa hồ còn chưa đủ, còn dùng hai tay bịt lấy lỗ tai không đi nghe.

Đường vũ thì là một bên nghe, một bên suy luận đối phương đang tại tiến hành cái gì động tác.

Bắt quả rất nhanh, đường vũ sẽ không hứng thú rồi, đến đi đi tựa như vậy vài cái, lại kịch liệt động tác đã không có, dưới mắt thế nhưng mà chín tháng trời rất nóng đấy, nếu như ngồi khá tốt một điểm, cửa sổ thỉnh thoảng mà hội (sẽ) thổi tới một hồi gió mát, nhưng ngồi xồm góc tường cái bàn dưới đây muốn mệnh rồi.

Không bao lâu, đường vũ tựa là đầu đầy Đại Hãn.

Đường vũ nhiệt [nóng], trữ Mộng Khiết càng nóng, trữ Mộng Khiết thể nhưng mà bị ngăn ở nhất trong góc, trán của nàng cùng trên mặt hiện đầy mồ hôi, mà ngay cả lọn tóc đều bị mồ hôi ướt nhẹp, hơn nữa, trữ Mộng Khiết có thể cảm giác được, trong cơ thể của mình, đặc biệt là dưới nách, trước ngực, bờ mông ộp, bẹn đùi bộ các loại so sánh nghiêm mật vị trí, mồ hôi đang tại theo lỗ chân lông hướng ra ngoài thấm.

Trữ Mộng Khiết là ngồi chồm hổm trên mặt đất đấy, mồ hôi trên người từ trên cao đi xuống thấm, không bao lâu, nàng liền cảm giác được cái mông của mình bộ vị quần Tử Đô ướt cả tiếp tục như vậy có thể không làm được.

Quay đầu nhìn đường vũ liếc, gặp đường vũ tựa ở trên vách tường vẫn không nhúc nhích, nàng cảm thấy đường vũ có khả năng là ngủ rồi, lại đợi một lát, gặp đường vũ hay (vẫn) là vẫn không nhúc nhích, trữ Mộng Khiết rốt cục nhìn không được, lén lút xoay người sang chỗ khác, đem đồng phục khóa kéo kéo ra một điểm, sau đó dùng tay đem cổ áo kéo ra, cái tay còn lại theo trong ngăn kéo lấy ra một bản tác nghiệp bản, nhẹ nhàng trong triều mặt quạt gió.

Cảm giác được bên người truyền đến một hồi gió nhẹ, đường vũ toàn thân Nhất Sáng, quay đầu nhìn lại, trong nội tâm nhất thời thỉnh thích mà nhảy dựng lên.

Trữ Mộng Khiết là lôi kéo cổ áo đấy, nàng so đường vũ thấp một điểm, đường vũ quay đầu từ trên cao đi xuống, vừa mới hướng trữ Mộng Khiết cổ áo nhìn đi vào, tuy nhiên ánh sáng mờ mờ, xem không rõ lắm bên trong bộ dạng, nhưng tuyết trắng hai bên hở ra, vẫn mơ hồ có thể thấy rõ ràng đấy.

Nghe được động tĩnh, trữ Mộng Khiết cũng quay đầu, gặp đường vũ tại quay đầu xem chính mình, ngưng ngưng vạn phần, bẻ bộn dùng tay bưng kín cổ áo.

Chỉ là, thật sự là quá nóng, đem làm đường vũ đem đầu bỏ qua một bên về sau, trữ Mộng Khiết không bao giờ...nữa quần đường vũ phải hay là không ngủ rồi, lại bắt đầu nhẹ nhàng quạt lên.

Đường vũ vốn là ý định, các loại tôn chí hoa cùng nữ sinh kia ngủ về sau, tựa đi tôn chí hoa trên người tìm dưới lầu cửa sắt cái chìa khóa, ai biết tôn chí hoa một lòng vừa muốn đem tay vuron vào trong quần áo sờ nữ sinh kia, nhưng nữ sinh kia hết lần này tới lần khác lại không chịu, bởi vậy hai người một mực tại xoắn xuýt đối kháng.

Luộc (*chịu đựng) cái dạ đối với đường vũ mà nói không coi vào đâu, nhưng trữ Mộng Khiết làm việc và nghỉ ngơi thời gian là phi thường ổn định đấy, buổi tối mười một giờ thời điểm, là được ngáp liên tục, kiên trì trong chốc lát, thân thể cũng tựa vào trên vách tường, không biết thà rằng Mộng Khiết thật sự là quá mệt nhọc hay (vẫn) là như thế nào, không bao lâu gục tại đường vũ trên hai chân.

Cho rằng nằm ngang tại chính mình trên đùi trư Mộng Khiết, cái kia tinh xảo khuôn mặt, xinh xắn cái mũi, cong cong lông mi, đường vũ có loại giật mình như mộng cảm giác.

Do dự xuống, còn không có đem trư Mộng Khiết đẩy ra, mà là cảm qua trư Mộng Khiết trong tay sách bài tập, thay trư Mộng Khiết quạt gió.

Như thế oi bức nơi hẻo lánh, điểm ấy gió mát không khác gần không đúng chỗ ngủ, mơ mơ màng màng trư Mộng Khiết bắt tay bắt được chính mình đồng phục khóa kéo, hướng xuống cơ hồ kéo đến đáy ngọn nguồn.

Đường vũ không có gì dâm tục tâm tư, càng không có thừa cơ chằm mút.

Tôn chí hoa cũng là kinh nghiệm khảo nghiệm Chiến Sĩ, vì đạt được mục đích, một buổi tối dĩ nhiên cũng làm nhin xuống, mặc dù sau đó nửa đêm thời điểm nữ sinh kia ngủ rồi, nhưng là đường vũ xem vô cùng tình tường, tôn chí hoa không có ngủ, ngược lại là thừa dịp nữ hải ngủ rồi, bắt tay với vào nữ sinh kia trong quần áo nhẹ nhàng tích bắt đầu chuyển động.

Thẳng đến sắc trời phóng sáng, tôn chí hoa mới đánh thức nữ sinh đã đi ra phòng học.

Đường vũ cũng nhẹ nhàng thở ra, rốt cục nhin đến đầu rồi.

Cúi đầu mắt nhìn còn nằm ngang tại chính mình trên đùi trư Mộng Khiết, vốn là muốn đánh thức trư Mộng Khiết đấy, nhưng xem xét phía dưới, đường vũ không khỏi có chút thất thần.

Trư Mộng Khiết đồng phục khóa kéo cơ hồ kéo đến cuối cùng, toàn bộ áo khoác đều là rộng mở đầy, hiện tại đúng là ngày mùa hè, trư Mộng Khiết bên trong, vậy mà không có mặc nội y, đường vũ liếc mắt liền nhìn thấy trư Mộng Khiết Bra - áo ngực, màu ngà sữa đầy, cup (mút ngực) thượng còn ẩn một ít màu xanh da trời hoa văn, mà trư Mộng Khiết bộ ngực vậy mà không nhỏ, đem không nhỏ Bra - áo ngực điển tương đương trần đầy, thượng diện cũng không có thiếu trời buộc bắt trụ mà lộ ở bên ngoài, còn có thể nhìn ra kín kẽ khe rãnh.

Cảm giác được trư Mộng Khiết bỗng nhúc nhích, đường vũ tranh thủ thời gian nhắm mắt lại giả bộ ngủ.

Trư Mộng Khiết mở to mắt, một lát mờ mịt về sau tự suy nghĩ cẩn thận là chuyện gì xảy ra, vùng trộm thăm dò nhìn thoáng qua, phát hiện tôn chí hoa hai người đã đi rồi, liền tranh thủ thời gian đứng dậy.

Cảm giác được trước ngực một mảnh mát mẻ, trư Mộng Khiết cúi đầu xem xét, lập tức lưỡng mắt ửng đỏ, bất quá, gặp đường vũ vẫn còn ngủ say trong đó, năng nhẹ nhàng thở ra, lặng lẽ đem khóa kéo kéo tốt.

"Đường vũ, trời đã sáng."

Trư Mộng Khiết đứng người lên, gặp đường vũ cầm trong tay làm tác nghiệp bản, còn muốn đến tối hôm qua trên người mình tí ti gió mát, trong nội tâm tuôn ra qua một tia dòng nước ấm.

"Ah, vậy sao?"

Đường vũ mở to mắt, vốn muốn đứng người lên, vừa mới động chân, tự thống khổ mà nhúu mày.

Trư Mộng Khiết ánh mắt lộ ra một tia áy náy chỉ sắc.

Vượt vọt chân, đường vũ đứng người lên, nói: "Trời đã sáng à? Tôn chí hoa bọn hần đi rồi, cũng không biết dưới lầu môn bọn hần đóng không có, ta đi xem"

May mắn chính là, đường vũ cùng trư Mộng Khiết lúc tiến vào, là mở đích phòng học cửa sau, tôn chí hoa có rất nhiều cửa trước cái chìa khóa, cái chìa khóa tôn chí hoa cũng là đi cửa sau tiến vào, vậy cho dù tôn chí hoa lúc ấy không có phát hiện môn là mở đích, tại rồi đi thời điểm cũng sẽ (biết) thuận tay giữ cửa khóa lại, cái kia đường vũ cùng trư Mộng Khiết thật có thể ra không được rồi.

Xuống lầu xem xét, đại môn quả nhiên không khóa.

Một buổi tối về sau, đường vũ cùng trư Mộng Khiết cuối cùng là lại lần nữa thu hoạch tự do.

Trên đường đi, hai người đều cúi đầu không nói gì, hai người đều biết thú mà không có đi đàm chuyện tối ngày hôm qua tình.

"Người tính toán đến đâu rồi?"

Đi vào cửa trường học, đường vũ hỏi. "Ta...Anh đi đâu vậy?"

"Ta quay trở lại đi tắm"

Đường vũ trước kia tự không thêm đề ý học tập, hiện tại đã có Vô Định hệ thống, học tập thì càng không cần đề vào mắt rồi.

Ra một thân đồ mồ hôi, trên người bây giờ còn là ẩm ướt đầy, trư Mộng Khiết cũng cảm giác được vô cùng khó chịu, nghe được đường vũ nói trở về

tắm rửa, trừ Mộng Khiết con mắt sáng ngời, cúi đầu, nhẹ Thanh Đạo: "Cái kia, đường vũ, trên người của ta cũng rất khó chịu, ngươi xem, ta là không phải có thể đi nhà của ngươi xông cái mát à?"

Trừ Mộng Khiết mẫu thân là chuyên trách bà chủ, nếu như trừ Mộng Khiết sáng sớm cái này bộ đáng trở về tắm rửa, xác thực không quá phù hợp, mà đường vũ phụ thân nằm viện, mà mẫu thân còn phải đi làm, trong nhà tự nhiên không có những người khác.

"Đương nhiên có thể ah!"

Vốn tưởng rằng cùng với trừ Mộng Khiết tách ra, không nghĩ tới trừ Mộng Khiết lại đề nghị muốn đi nhà mình xông cái mát, đường vũ miệng đầy đáp ứng

Hải Châu thành phố đệ nhất trung học cửa ra vào có không ít tiệm Internet. Tuy nhiên học sinh thời nay gia trong cơ bản đều có máy tính, nhưng ở gia lên mạng cha mẹ trông giữ so sánh nghiêm khắc, bởi vậy không ít đệ tử sẽ gặp mượn đi đồng học nhà ở thảo luận học tập vì do chạy ra đi, trên thực tế có không ít người đều là chạy tới tiệm Internet kết bạn chơi game, hiện tại trời đã sáng, không ít tại trong quán Internet mặt phấn đấu một đêm người nhao nhao đi ra tiệm Internet.

"Tối hôm qua đánh tới một bộ cực phẩm trang bị, thực JB (cái o0o) thoải mái." Trịnh Thiếu cường đứng tại tiệm Internet cửa ra vào, đuổi lưng một cái, ngày hôm qua buổi chiều, Trịnh Thiếu cường mang theo trường học hai cái đầu đường xá chợ muốn báo thù đường vũ, mặc dù không có chắn lấy, bất quá Trịnh Thiếu cường hay (vẫn) là rất bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó) mà thỉnh hai cái đầu đường xá chợ ăn cơm tối, lại thỉnh bọn hắn suốt đêm lên mạng

"Đúng vậy a, vận khí không tệ..."

"Ồ?"

Trịnh Thiếu cường đột nhiên hai mắt tỏa sáng, vuốt vuốt hai mắt, xác định chính mình không có nhìn lầm người về sau, nhẹ nhàng cười nói: "Tốt! Cái này thật sự là đập phá thiết hài vô mạch xử (tìm hoài thì德才 thấy, tự nhiên chui tới cửa), được đến toàn bộ không uống phí công phu, ca mấy cái, đi theo ta!"...

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hạ lưu thêm 1

Đi ra cửa trường không bao lâu, đường vũ dừng bước lại.

Trừ Mộng Khiết có chút nhú mày, hồ nghi nhìn đường vũ liếc, gặp đường vũ trên mặt cười lạnh nhìn về phía trước, liền ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới trông thấy Trịnh Thiếu cường mang theo ngày hôm qua cái kia hai cái đầu đường xá chợ đã đi tới.

"Đường vũ, ngươi ngày hôm qua không phải rất ngậm trong mồm sao?"

Trịnh Thiếu cường gặp đường vũ vậy mà cùng trừ Mộng Khiết đi cùng một chỗ, trong nội tâm càng là căm tức, tuy nhiên đường vũ cùng trừ Mộng Khiết là từ trong trường học đi ra, bất quá hắn còn không có nghĩ sâu, chỉ (cái) cho là hai người cùng đi đến trường.

"Ta hôm nay hay (vẫn) là rất ngậm trong mồm ah."

Đường vũ không chút nào yếu thế mà trả lời một câu, tuy nhiên một đối ba đường vũ phần thắng không phải quá lớn, nhưng cầu xin tha thứ không phải đường vũ cá tính, đã không tồn tại cầu xin tha thứ khả năng, dù sao là muốn đánh một chầu đầy, cần gì phải diệt uy phong mình, trường người khác chỉ khí?

"Tốt! Người khác sợ ngươi, ta Trịnh Thiếu cường có thể không sợ ngươi."

Đường vũ cười lạnh cười, không chút nào đem Trịnh Thiếu cường ba người để vào mắt, bất quá, trong lòng của hắn cũng lung lay mờ, lần sau lại tiến vào Vô Địch hệ thống, chính mình muốn học tập 《giết chết học》 bằng Vô Địch hệ thống nội biến thái học tập tốc độ, chỉ cần ngăn ngụt vài ngày, coi như mình không thể trở thành quyết định cao thủ, nhưng muốn đối phó Trịnh Thiếu cường loại người này nhất định là dư xài.

Đúng rồi!

Nghĩ đến Vô Định hệ thống, đường vũ liền nghĩ đến chính mình tại học xong 《 ngôn ngữ học 》 về sau, Vô Định hệ thống tùy cơ hội đưa tặng ban thưởng, giả thuyết thuộc tính —— hạ lưu. Còn có 1 cái {điểm thuộc tính}.

Tiểu Nhã cảm ứng được đường vũ nghĩ cách, rất nhanh, đường vũ trong đầu, tựa vang lên Tiểu Nhã thanh âm.

"Phải chăng cần sử dụng giả thuyết thuộc tính?" "Vâng."

Đến bây giờ mới thôi, đường vũ còn không biết giả thuyết thuộc tính là chuyện gì xảy ra, càng không biết có chỗ lợi gì, bất quá hẳn biết rõ, Vô Định hệ thống nếu là muốn đem chính mình chế tạo thành Vô Định tồn tại, nhất định là sẽ không hại chính mình đấy, bởi vậy, đường vũ không chút do dự trả lời phải

"Có thể dùng giả thuyết thuộc tính, hạ lưu, thỉnh lựa chọn sử dụng mục tiêu." Hạ lưu? Sử dụng mục tiêu?

Nghe tựa hồ không tốt lắm, đường vũ đương nhiên không hi vọng chính mình trở nên hạ lưu.

"Trịnh Thiếu cường."

"Giả thuyết thuộc tính hạ lưu, đã đổi với mục tiêu nhân vật sử dụng. Nhưng dùng {điểm thuộc tính} 1 điểm, gia trị 1 cái {điểm thuộc tính} về sau, mục tiêu nhân vật tại trong thời gian ngắn hội (sẽ) trở nên so sánh hạ lưu, phải chăng lập tức gia trị?"

"Gia trị."

"Hạ lưu thêm 1, gia trị thành công."

Gặp đường vũ tựa hồ không yên lòng, Trịnh Thiếu cường càng là nổi trận lôi đình, vừa muốn tiến lên động thủ, lại trông thấy đối diện một đôi nam nữ trước mặt mà đến, nam là cái trung niên đàn ông, hơn ba mươi tuổi, lý cái tóc húi cua, cao lớn vạm vỡ, nữ cũng là hơn ba mươi tuổi, lớn lên giống như, nhưng đáng người tương đương đầy đặn.

Chẳng biết tại sao, Trịnh Thiếu cường tuy nhiên cảm giác được cái kia tóc húi cua không dễ chọc, nhưng trong lúc nhất thời vẫn còn có chút không chế không nổi, niết miệng đối với vậy đối với nam nữ thối cái huyết sáo, ở đằng kia đối với nam nữ nhìn qua thời điểm, Trịnh Thiếu cường hai tay hơi hơi cong lên trên khúc, hướng về sau vừa dùng lực, phần eo lại dùng lực hướng phía trước mặt cái kia nữ một cái.

Cái kia tóc húi cua đàn ông sắc mặt trong chớp lát tựa trầm xuống, bước nhanh hướng Trịnh Thiếu cường đã đi tới.

Trịnh Thiếu cường thấy tình thế không ổn, rút cuộc bất chấp tìm đường vũ phiền toái, quay đầu bỏ chạy, bên cạnh hẳn hai cái đầu đường xó chợ, cũng bộ dạng xun xoe chạy như điên.

Thẳng đến Trịnh Thiếu cường chạy ra đi thật xa, đường vũ mới bừng tỉnh đại ngộ. Thì ra là thế!

Giả thuyết thuộc tính quả nhiên cũng hữu dụng chỗ, vận dụng thoả đáng có thể lấy đến không tưởng được hiệu quả, điều kiện tiên quyết là phải có {điểm thuộc tính}.

Mỗi sửa xong một cái bắt buộc khoa mục, hệ thống sẽ tùy cơ hội đưa tặng một cái giả thuyết thuộc tính cùng 1 cái {điểm thuộc tính}, đường vũ có chút chờ mong, tiếp theo xuất hiện giả thuyết thuộc tính là cái gì.

Thế nhưng mà, chỉ (cái) đưa tặng 1 cái {điểm thuộc tính}, cũng quá thiếu đi a? Đường vũ nhin không được dụng ý thức bắt đầu cùng Tiểu Nhã trao đổi. "Tiểu Nhã, có biện pháp khác đạt được {điểm thuộc tính} sao?"

"Đúng vậy, chủ nhân, mỗi học xong một cái bắt buộc khoa mục, hệ thống tùy cơ hội đưa tặng hạng nhất giả thuyết thuộc tính cùng 1 cái {điểm thuộc tính}. Mỗi học xong một cái môn học tự chọn mục, xem chủ nhân thành tích học tập, sẽ đạt được 1 đến 3 cái {điểm thuộc tính}, thành tích lương đạt được 1 cái {điểm thuộc tính}, thành tích ưu tú đạt được 2 cái {điểm thuộc tính}, thành tích hoàn mỹ đem đạt được 3 cái điểm thuộc tính." Thật tốt quá!

Lại vẫn có loại này thêm vào ban thưởng, cái kia Vô Định hệ thống bên trong khoa mục, muốn không hảo hảo học xong cũng khó khăn ah!

Kiểm chế ở nội tâm kích động, đường vũ mang theo trĩu Mộng Khiết chạy về nhà trung.

Buổi sáng đã hơn bảy giờ, Đường Thụ hoài cùng Tống Tuệ vẫn đều đi ra ngoài đi làm, đường vũ trong nhà không có một bóng người.

"Người trước giặt rửa a!"

Đường vũ có ý tứ là, trĩu Mộng Khiết giặt sạch cũng có thể đi trường học.

Thời gian không còn sớm, trĩu Mộng Khiết còn vội vàng quay trở lại trường học đi học, trải qua chuyện tối ngày hôm qua về sau, trĩu Mộng Khiết đối với đến đường vũ gia tắm kỳ thật cũng không phải khó như vậy đã tiếp nhận.

Đường vũ trong nhà phòng ngủ đều là mang phòng tắm rửa đấy, trĩu Mộng Khiết do dự xuống, hay (vẫn) là lựa chọn tại đường vũ phòng ngủ trong phòng tắm rửa, cái này làm cho nàng cảm giác hội an toàn một ít.

Nghe được trong phòng vệ sinh truyền đến tiếng nước, đường vũ có chút thẫn thức, trước kia, chính mình cho tới bây giờ không muốn lát nữa cùng trư Mộng Khiết có cang thâm nhập tiếp xúc, không nghĩ tới một ngày tầm đó vậy mà đã xảy ra nhiều như vậy sự tình.

Đột nhiên, đường vũ nghĩ đến một vấn đề rất nghiêm túc, cái kia chính là, trư Mộng Khiết căn bản cũng không có đổi tắm giặt quần áo, cho dù áo khoác không cần thay đổi, nội y cũng nên đổi a?

Bra - áo ngực đường vũ là không có đấy, đồ lót mặc dù có, nhưng trư Mộng Khiết không có chủ động nói, hẳn cũng không có ý tứ hỏi.

Không sai biệt lắm đã qua chừng mười phút đồng hồ, trư Mộng Khiết liền mở ra cửa phòng tắm đi ra, mặc chỉnh tề, xem bộ dáng là không có thay quần áo.

"Người đi giặt rửa a, ta chờ người." "Không cần, người hay (vẫn) là đi trước a!" "Cái kia... Vậy người nhanh một chút."

Đường vũ muộn đã quen, trư Mộng Khiết cũng không muốn muộn.

Đường vũ nhẹ gạt đầu, cầm tắm rửa quần áo quay người tiến nhập phòng tắm rửa. Tuy nhiên trư Mộng Khiết đã không ở nơi này rồi, nhưng là, trong không khí tựa hồ còn tràn ngập một cỗ thiếu nữ mùi thơm

Đường vũ hít một hơi thật sâu, ba đến hai lần xuống bới cái tinh quang, vịn nước sôi đầu rồng (vòi nước).

"Ta đi trước."

Đường vũ trong phòng ngủ, trư Mộng Khiết lững lững tóc, lớn tiếng trong triều mặt đường vũ đánh cho cái bất chuyện, liền chuẩn bị đi ra ngoài.

Nhưng vừa lúc đó, trư Mộng Khiết lại nghe thấy một hồi tiếng bước chân truyền đến, lập tức, một người trung niên giọng nữ cách cửa phòng truyền vào.

"Tiểu Vũ?"

Trong phòng khách, Tổng Tuệ văn vừa mới đi bệnh viện đưa xong com trở về, chuẩn bị cầm ít đồ liền đi đi làm, lại nghe đến đường vũ trong phòng ngủ tựa hồ có người nói chuyện.

Trư Mộng Khiết lại càng hoảng sợ, nàng biết rõ, nhất định là đường vũ mụ mụ trở về rồi, hơn nữa, đường vũ mụ mụ đã nghe thấy được chính mình cùng đường vũ nói chuyện. Nghe được tiếng bước chân hướng phía cửa truyền đến, trư Mộng Khiết biết rõ, đường vũ mụ mụ rất có thể hội (sẽ) mở cửa xem đến tốt cùng đây, nếu như bị đường vũ mụ mụ phát hiện, hơn nữa còn là một cái vừa mới tắm rửa xong một cái đang tại tắm rửa, quả thực so tới hôm qua lại để cho tôn chí tóc bạc hiện hậu quả còn muốn nghiêm trọng.

Trong phòng ngủ trống trơn, không chỗ có thể ẩn nấp. Đồng đông đông.

Nghe được tiếng đập cửa, trư Mộng Khiết tâm thiếu chút nữa nhảy ra cổ họng, tuy nhiên vạn phần khẩn trương, nhưng trư Mộng Khiết còn không có có mất đi lý trí, nàng biết rõ đường vũ mẫu thân vô cùng có khả năng hội (sẽ) tiến đến, nhưng là, đường vũ trong phòng tắm tắm rửa, như vậy phòng tắm đường vũ mẫu thân là chắc chắn sẽ không đi đây, nàng rút cuộc bất chấp nhiều như vậy, đẩy ra cửa phòng tắm tự vọt lên đi vào...

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bị hoa hậu giảng đường xem hết

Trư Mộng Khiết đẩy cửa ra về sau, liếc trông thấy đấy, chính là một cái tron bóng thân thể.

Tại xấu hổ ngượng ngừng đồng thời, trư Mộng Khiết trong nội tâm cũng có chút may mắn, cũng may, đường vũ là lưng (vác) đối với mình đấy.

Đường vũ đang tại khoải hoạt mà tắm rửa, nghe được tiếng vang, bản năng xoay người lại.

"Ah!"

Cái này, nên trông thấy cùng không nên trông thấy đấy, trư Mộng Khiết đều nhìn thấy, tuy nhiên nàng kinh hô một tiếng, kịp thời mà bưng kín con mắt, nhưng không thể phủ nhận chính là, tại che con mắt trước khi, nàng hay (vẫn) là vô ý thức mà hướng đường vũ cái kia ở bên trong nhìn thoáng qua, đen sì lông xù đấy, còn có một căn xấu gây gộc.

"Ah!"

Đằng sau cái này âm thanh kinh hô, là đường vũ phát ra tới đây, hẳn sẽ cực kỳ nhanh dùng hai tay che chính mình phía dưới, có chút oán giận nói: "Tiến đến cũng không nói thanh âm, không biết ta đang tắm sao?"

Trừ Mộng Khiết đồ bưng cả khuôn mặt, nghĩ thầm người cho rằng ta muốn nhìn ah, vật kia xấu hổ chết rồi, bất quá trừ Mộng Khiết chỉ là tại trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi, Nhưng không dám đi giải thích, hiện tại cũng không phải giải thích thời điểm, nàng cúi đầu bưng lấy con mắt, nhẹ Thanh Đạo: "Mụ mụ người trở về rồi, ngay tại bên ngoài."

"Tiểu Vũ?"

Nghe được mẫu thân thanh âm, đường vũ một cái bước xa tiến lên, đem phòng tắm rửa môn khép lại.

Đường vũ đóng cửa thời điểm, lên đến phòng tắm rửa sắc môn vị trí, mà trừ Mộng Khiết cũng ngay tại phòng tắm rửa phụ cận, kể từ đó, đường vũ bờ môn vừa vận đối với trừ Mộng Khiết mặt, trừ Mộng Khiết ngược ngừng vận phân, vốn định quay đầu đi, Nhưng còn chưa kịp đầu rồi, đường vũ sẽ cực kỳ nhanh rút lui trở lại lúc, đặt môn tựa đâm vào trừ Mộng Khiết trên mặt, đem trừ Mộng Khiết đụng vào trên mặt đất.

"Mẹ, là ta..."

Cảm giác được cái môn của mình đập lấy trừ Mộng Khiết, đường vũ ách náy nhìn trừ Mộng Khiết liếc, trở lại vùi hoa sen hạ lớn tiếng trả lời câu.

Trừ Mộng Khiết song mặt sung huyết, nhưng nàng biết rõ đường vũ không phải cố ý đây, cũng không nên sinh khí, chỉ có thể ở trong nội tâm cầu nguyện đường vũ nẫu thân tranh thủ thời gian ly khai.

"Tiểu Vũ, người tại sao trở về rồi hả?"

"Ta tối hôm qua tại đồng học gia ngủ đây, trở về tắm rửa, lập tức đi ngay trường học."

Tuy nhiên đường vũ rất ít dạ không quy túc, bất quá, nghe xong đường vũ mà nói về sau, Tổng Tuệ vẫn không có hoài nghi, tuy nhiên đường vũ không muốn phát triển, nhưng cũng không thể nào nói dối, lại càng không cần phải nói nàng trong khoảng thời gian này vừa muốn chiếu cố bệnh viện trưởng phu, vừa muốn đi làm, thật sự là không có thời gian quan tâm con của mình.

Đang nghe Tổng Tuệ vấn sau khi rời khỏi, trừ Mộng Khiết sẽ cực kỳ nhanh chạy ra phòng tắm.

Tại trừ Mộng Khiết sau khi rời khỏi, đường vũ tại cái môn của mình thượng diện sờ soạng thoảng một phát, hơi có chút thất thần.

Tắm rửa xong về sau, đường vũ cũng đi trường học đi học.

Đi vào phòng học, đường vũ vụng trộm nhìn trừ Mộng Khiết liếc, gặp trừ Mộng Khiết cùng bình thường không có gì khác nhau, cũng trở về vị trí của mình mặt ngồi xuống.

Đối với nghe giảng bài, đường vũ không có bất kỳ hứng thú.

Tại Vô Dịch hệ thống nội, vô luận là học xong môn bắt buộc hay (vẫn) là chọn môn học khóa, đều có ban thưởng, cái này sâu sắc kích phát đường vũ học tập hứng thú, tại trên bàn học bốn bề yên tĩnh mà năm sắp tốt về sau, đường vũ nhanh chóng tiến nhập Vô Dịch hệ thống.

"Hoan nghênh chủ nhân tiến vào Vô Dịch hệ thống, xin hỏi chủ nhân muốn học tập cái gì đầu này?"

"Ta trước tùy tiện xem một chút đi!"

Hiện tại, đường vũ cũng muốn chính mình cần có nhất chính là cái gì, đã có Vô Dịch hệ thống, chính mình khẳng định phải hảo hảo nắm chắc, hàng đầu đúng là đề cao thành tích học tập, lại sau đó, tựu là tiền.

Đầu tiên, đường vũ xem hạ bắt buộc khoa mục.

Ngoại trừ 《 ngôn ngữ học 》 bên ngoài, còn có một môn ngành học cùng học tập đỉnh điểm bên cạnh, cái kia chính là 《 tính toán học 》 trừ lần đó ra, mặt khác khoa mục đối với đề cao thành tích học tập ưng thuận không có có tác dụng gì rồi.

Tại bắt buộc khoa mục ở bên trong, 《 chiến đấu học 》 đường vũ cũng rất cảm thấy hứng thú, do dự xuống, đường vũ hỏi: "Tiểu Nhã, ta có thể không thể trước hiểu rõ thoảng một phát 《 chiến đấu học 》"

"Đương nhiên có thể, chủ nhân. 《 chiến đấu học 》 bắt buộc khoa mục, độ khó năm khóa tinh, bao quát từ trước tới nay cơ hồ sở hữu tất cả võ học tinh túy, cùng với những... này võ học nhược điểm chỗ."

Nắm giữ các loại võ học tinh túy đã cực kỳ khủng khiếp rồi, lại vẫn nắm giữ những... này võ học nhược điểm, cái này chẳng phải là nói, nếu như mình học thành về sau, vô luận đối phương dùng công phu gì thế, mình cũng có thể tìm được một loại khắc chế đối phương công phu, nhưng lại có thể tìm đúng đối phương lỗ thủng, một chiêu bại địch.

Tuy nhiên trong nội tâm kích động, bất quá đường vũ cũng không có tùy tiện lựa chọn học tập, độ khó năm khóa tính, hẳn không phải là dễ dàng như vậy hiểu học tập đấy, học xong 《 chiến đấu học 》 khẳng định cần tốn hao rất nhiều thời giờ, mà mỗi lần học tập đường vũ đều tiến vào ngủ say trạng thái, như vậy vô luận là theo đạo thất học tập hay (vẫn) là trong nhà học tập đều là có một ít tai hại đấy, vạn nhất đồng học hoặc là cha mẹ gọi bất tỉnh chính mình, nói không chừng hội (sẽ) tiến đưa trên mình bệnh viện.

Đường vũ hiện tại bức thiết cần đấy, tựa là hóa giải kinh tế phương diện nguy cơ, về phần phương diện khác, tin tưởng chỉ cần mình có được Vô Dịch hệ thống, cái kia chính mình sẽ trở thành từng cái ngành sản xuất bá chủ, ngao thị thiên hạ.

Kế tiếp, đường vũ lại hiểu được thoáng một phát môn học tự chọn mục. Rất nhanh, một môn khoa mục đưa tới đường vũ coi trọng.

《 khảo cổ học 》 đường vũ đối với khảo cổ có thể không có bất kỳ hứng thú, bất quá, khảo cổ học bên trong kể cả văn vật xem xét, học hội về sau, phải hay là không có thể đi đồ cổ thị trường nhặt cái rò cái gì hay sao?

Những thứ không nói khác, tùy tiện làm cho cái Thanh triều dân quốc đồ cổ, đều có thể bán cái mấy ngàn hơn vạn khối tiền, hoàn toàn có thể bỏ đủ cha mình mấy ngày nay nằm viện hết thầy tốn hao.

"Tiểu Nhã, ta muốn học tập 《 khảo cổ học 》" Đường vũ rất nhanh mượn định rồi chủ ý. "Thỉnh lựa chọn thời gian học tập."

Hiện tại vừa mới buổi sáng đi học không lâu, trong vòng 3h chắc có lẽ không tan học, nhưng là, suốt cho tới trưa ghé vào bàn Từ Thượng vẫn không nhúc nhích cũng có chút không bình thường.

Nghĩ nghĩ, đường vũ nói: "Một giờ."

"Bắt đầu học tập 《 khảo cổ học 》 thời gian học tập một giờ."

Rất nhanh, đường vũ trước mắt siêu đại trên màn hình, liền xuất hiện về khảo cổ học giới thiệu.

Khảo cổ học ở chỗ căn cứ cổ đại nhân loại thông qua các loại hoạt động còn sót lại vật chất tư liệu, dùng người nghiên cứu loại cổ đại xã hội lịch sử. Vật dụng thực tế tư liệu kể cả các loại di tích cùng di vật, chúng nhiều mai một tại dưới mặt đất, phải trải qua khoa học điều tra khai quật, mới có thể bị hệ thống đầy, nguyên vẹn mà công bố cùng thu thập. Bởi vậy, khảo cổ học nghiên cứu trụ cột ở chỗ đồng ruộng điều tra khai quật công tác...

Cùng học tập ngôn ngữ học đồng dạng, đối với những vật này, đường vũ đều là đã gặp qua là không quên được.

Không biết đã qua bao lâu, Tiểu Nhã nhắc nhở thời gian học tập đến, cái này lại để cho đường vũ có chút tiếc nuối, lý luận tri thức học được một đồng lớn, còn chưa bắt đầu học tập xem xét đây này.

Tại rời khỏi hệ thống trước khi, đường vũ phát hiện, 《 khảo cổ học 》 bên cạnh nhiều hơn cái thanh process bar (tiến độ máy tính), thượng diện đánh dấu, tiến độ 25%.

Đường vũ đoán chừng, các loại tiến độ trăm phần trăm, đi học đã xong. Duỗi lưng một cái, đường vũ mở to mắt.

Ồ!

Không đúng, cái này tiết khóa là lớp Anh ngữ, Anh ngữ lão sư không phải Từ lão sư sao? Trên giảng đài như thế nào đứng người trẻ tuổi nữ hài tử?

Nữ hài tử thoạt nhìn nhiều lắm là hai mươi tuổi xuất đầu, lớn lên rất đẹp...

Đúng rồi, Từ lão sư đã đến về hưu tuổi thọ, thêm chi thân thể tình huống không tốt, bởi vậy cuối cùng lần này cũng không có cách nào mang hết tự lui xuống, nghe nói, trong trường học đã đến một cái Anh ngữ chuyên nghiệp bắt cấp tốt nghiệp đại học sinh, không nghĩ tới dĩ nhiên là một cái thoạt nhìn so với chính mình lớn hơn không được bao nhiêu nữ hài tử.

Đường vũ bẽ bẽ cổ, lại lười biếng mà nằm xuống dưới...

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Thật xinh đẹp little Girl

Tào mực lan tâm tình bây giờ thập phần khoan khoái dễ chịu, thật giống như cả người đắm chìm trong gió xuân ở bên trong giống như, ấm áp đầy.

Thoát ly gia tộc thoải mái, không có cha mẹ mình tại bên tai lải nhải, quả thực tựa là một chỉ (cái) bay ra lao lung chim con.

Thế nhưng mà vừa lúc đó, trên mặt nàng dương dương đắc ý biểu lộ lập tức cứng lại cùng một chỗ, hé mở lấy cái miệng nhỏ nhắn, thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào phía dưới, cả buổi không có kịp phản ứng.

Học sinh thời nay cũng quá gan mật đi à nha? Công nhiên tại chính mình đệ nhất đường khóa thượng ngữ, đây quả thực là đối với chính mình ** trắng trợn miệt thị, hơn nữa thân phận của mình ngoại trừ lão sư bên ngoài, hay (vẫn) là một cái chính nhi bát kinh mỹ nữ, đối phương như thế nào một điểm phản ứng đều không có đâu này?

Tào mực lan đối với dung mạo của mình cùng dáng người hay (vẫn) là tương đương tự tin, bất kể là tại trong đại học, hay (vẫn) là trên xã hội, truy cầu nam nhân của mình nối liền không dứt, khoảng chừng một cái tăng cường ngay cả, mỗi ngày không phải hoa tươi, tựa là cuộc hẹn điện thoại, Nhưng tiếc chính mình không muốn làm một cái sắc nam nhân sinh hoạt bình hoa, cho nên bây giờ còn là độc thân một cái.

Hiện tại gặp được như thế cực phẩm đệ tử, làm cho nàng trong nội tâm nói không nên lời phiền muộn.

Nam sinh này không phải ông già thô, tựa là phát dục chậm chạp, đối với nữ tính còn không có chút nào hứng thú.

Tào mực Lan Tâm ở bên trong đã âm thầm phi báng đường vũ hơn mười lượt, tinh xảo xinh đẹp trên mặt mới lại dào dạt khỏi ngọt ngào đáng tươi cười, vỗ nhẹ vỗ tay, nói: "Ta biết rõ tất cả mọi người là học sinh cấp 3, nhưng lại có nửa năm thời gian muốn gặp phải kỳ thi Đại Học, thời gian là khẩn trương có hạn đây, cho nên ta cũng không muốn nói quá nhiều nói nhảm. Ta đâu rồi, ta gọi Tào mực lan, năm trước vừa mới tốt nghiệp đại học, sau này sẽ là mọi người Anh ngữ lão sư."

Nàng nói đến đây, ngữ khí có chút dừng lại một lát, lại tự nhiên cười nói, "Bởi vì ta trước khi đối với mọi người Anh ngữ phương diện rất hiểu rõ không phải rất nhiều, cho nên ta muốn thông qua một cái đơn giản khảo thí đối với mọi người có một cái so sánh toàn diện rất hiểu rõ."

"Ah, không phải đâu? Vừa muốn khảo thí?"

Nàng những lời này vừa mới nói xong, trong phòng học liền truyền đến từng đợt bi thảm tiếng kêu rên.

Tào mực lan chứng kiến rất nhiều đồng học về mặt buồn khổ biểu lộ, trong nội tâm không khỏi trong bụng nở hoa.

Chính mình lúc trước vừa nghe đến cuộc thi, cũng là từng đợt đau đầu, hiện tại rốt cục xoay người đương gia làm chủ, cảm giác hoàn toàn chính xác rất thoải mái.

Tào mực lan lại vỗ nhẹ vỗ tay, mỉm cười nói: "Mọi người không cần lo lắng, đây chỉ là một rất đơn giản khảo thí, thành tích sẽ không hướng nhà của các người trường báo cáo, chỉ ở lớp chúng ta bên trong công bố thoáng một phát mà thôi. Bất quá mặc dù chỉ là một cái đơn giản khảo thí, Nhưng là vì có thể làm cho mọi người phát huy rất tốt trình độ, ta có một cái đề nghị nho nhỏ..."

Nàng nói đến đây, cố ý ngậm miệng không nói chuyện, chỉ là chăm chăm vào trong phòng học hơn mười số đệ tử.

"Đề nghị gì?"

Rất nhiều đệ tử đối với nàng vị này lại xinh đẹp vừa rồi không có cái giá đỡ lão sư hảo cảm tăng gấp đôi, đều nhao nhao dò hỏi.

Tào mực lan tay phải ngón trỏ chống đỡ bờ môi, lộ ra một vòng rất dí dỏm biểu lộ, ngọt ngào cười: "Kỳ thật rất đơn giản, thân phận của các người đều là đệ tử. Đệ tử nhiệm vụ tựa là phải học tập thật giỏi, thi đậu một tốt điểm đại học. Cho nên ta cảm thấy được có mấy cái đệ tử nhất định phải đã bị từng chút một trừng phạt. Các người nói có phải như vậy hay không đâu này?"

"Chẳng lẽ là thành tích kém đồng học?" Lập tức có đồng học dò hỏi.

Tào mực lan nhẹ nhàng bắn một cái búng tay, tán thán nói: "Bingo, thông minh." "Không phải đâu? Ta đây Anh ngữ thành tích rất kém cỏi, chẳng phải là muốn đã

bị trừng phạt rồi hả?"

Rất nhanh có mấy cái học sinh kém thăm hề hề kêu lên.

Tào mực lan nhưng lại nhẹ nhàng cười cười: "Kỳ thật mọi người không cần như vậy đấy. Bởi vì ta trừng phạt cùng các lão sư khác trừng phạt không giống với ah? Hơn nữa cái này trừng phạt là lựa chọn tính đây. Như vậy nói với các người tốt rồi, lớp chúng ta cấp tổng cộng có 55 tên đồng học, ta chỉ tại cuối cùng mười tên trong đám bạn học chọn lựa ba gã đồng học, cho một điểm nhỏ loại nhỏ (tiểu nhân) trừng phạt, còn lại đồng học sẽ không liên lụy đến bên trong đấy."

"Ah? Chỉ (cái) trừng phạt ba gã đồng học?"

Rất nhiều học sinh kém đều là vẻ mặt cuồng hỉ nói.

Mười tuyền ba, tuy nhiên thành tích của mình rất kém cỏi, Nhưng là như thế này tỷ lệ cũng không cao.

"Đương nhiên!"

Tào mực lan về mặt tự tin hỏi đáp.

"Vậy người trừng phạt vậy là cái gì đầu này?" Lại có đồng học đưa ra nghi vấn của mình.

Tào mực lan về mặt thần bí cười cười: "Kỳ thật của ta trừng phạt rất đơn giản, Bất Thông biết gia trưởng, cũng không phạt các người làm lao động, cũng không sử dụng bất luận cái gì bạo lực thủ đoạn, chỉ là cho các người làm một động tác, sau đó nói một câu mà thôi."

"Đơn giản như vậy?"

Rất nhiều đồng học đều là về mặt không tin.

Tào mực Lan Đồng tâm không mẫn, về mặt gian kế thực hiện được biểu lộ, dùng sức nhẹ gật đầu: "Ta là một gã hợp cách nhân dân lão sư, như thế nào hội (sẽ) lừa gạt các người đầu này? Ta vừa mới đã từng nói qua, chỉ là một rất loại nhỏ (tiểu nhân) trừng phạt."

"Cái kia rốt cuộc là cái gì trừng phạt đầu này?"

Rất nhiều đệ tử đều bị nàng nói mặt mũi tràn đầy sưng mù.

Tào mực lan nâng lên thon dài tay phải, chỉ chỉ phòng học bên ngoài, thấp phần cười đắc ý nói: "Kỳ thật rất đơn giản á. Ta nhìn thấy trường học của chúng ta cửa ra vào những cái...kia cột điện thượng diện đều có một ít trị liệu bệnh lây qua đường sinh dục cùng bệnh giang mai miếng quảng cáo. Chỉ cần cái kia ba gã đồng học tại giữa trưa vừa mới tan học thời điểm, hướng phía những cái...kia miếng quảng cáo đến một cái sâu sắc ôm, sau đó đến một câu, ‘bệnh của ta rốt cục được cứu rồi.’ là được rồi, phải hay là không rất đơn giản? Đề nghị của ta không tệ a?"

Đồ mồ hôi!©,®! Cuồng đồ mồ hôi!©,®! Mồ hôi đồ như thác!

Trong phòng học 55 tên đồng học bị nàng cái này đề nghị lời cơ hồ muốn sụp đổ mất.

Người này lão sư cũng quá bu ru hân đi à nha? Lại có thể nghĩ vậy sao một cái chủ ý cùi bắp, cái này còn muốn hay không lại để cho người sống rồi hả?

Như đỉnh Mộng Khiết loại này thành tích học tập ưu tú nữ sinh, tự nhiên sẽ không đã bị như vậy trừng phạt, Nhưng là cũng bị nàng loại này cổ quái trừng phạt phương thức làm cho mặt đỏ tới mang tai, tìm đập nhanh hơn, trong đầu không ngừng thoáng hiện lấy "Bệnh lây qua đường sinh dục" "Bệnh giang mai" cái này mấy cái chọc người mười phần chữ, Nhưng là những cái...kia thành tích học tập rất kém cỏi đệ tử, lại cơ hồ đều muốn khóc.

Cùng hân như vậy trừng phạt, còn không bằng đi quét dọn WC toa - lét đến thống khoái một ít.

Quá con mẹ nó thật xấu hổ chết người ta rồi!

Tào mực lan chứng kiến một bộ phận học sinh kém bày ra một bộ chết cha mẹ biểu lộ, trong nội tâm nói không nên lời sung sướng cùng đắc ý.

Hừ hừ, ai bảo tên hỗn đản kia vừa rồi xem thường chính mình rồi? Đúng rồi, nàng gọi đường vũ, mỗi lần cuộc thi đều là toàn lớp đếm ngược năm tên bên trong đệ tử, lần này khảo thí khẳng định cũng là trên bảng nổi danh, chính mình không muốn cho hân ném thử thủ đoạn của mình không thể.

Nàng nghĩ tới đây, trong đầu không khỏi hiện ra một vòng hình ảnh—— chỉ thấy đường vũ quay mắt về phía toàn bộ trường học mấy ngàn số đệ tử, về mặt bị trắng hướng phía cột điện bỏ nhào qua, lớn tiếng kêu một tiếng: "Bệnh của ta rốt cục được cứu rồi."

Trường hợp như vậy quá kính phát nổ, tuyệt đối là oanh động tính tin tức.

Nội tâm của nàng kích động vạn phần, hai gò má ửng đỏ, nhin không được về mặt đắc ý liếc mắt đối phương liếc.

Đường vũ vốn muốn tiếp tục học tập khảo cổ học, để cho mình hãy mau đem khảo cổ học đạt tới hoàn mỹ, Nhưng là chứng kiến người này mới tới mỹ nữ lão sư lại muốn tiến hành Anh ngữ khảo thí, chỉ có thể kiềm chế ở nội tâm được chứ gấp, nghe nàng đem lời nói xong. Hân đồng dạng cũng là sừng sò, tiếp theo chứng kiến đối phương vậy mà hướng phía chính mình lộ ra một cái tiểu hồ ly giống như đáng tươi cười, lập tức triệt để hiểu được.

Nguyên lai cái này mới tới Anh ngữ lão sư sở dĩ làm như vậy, mục tiêu dĩ nhiên là chính mình.

Hơn phân nửa hay (vẫn) là chính mình vừa rồi thái độ chọc giận đối phương, muốn cho mình một cái hạ Mã Uy.

Nữ nhân đều là lòng dạ hẹp hòi.

Nếu như đổi lại lúc trước, đường vũ nói không chừng thật sự sẽ trở thành vi đếm ngược mười tên bên trong thành viên, nhưng là bây giờ khả năng sao? Hân nghĩ tới đây, không khỏi nửa híp mắt, thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào đối phương, trong nội tâm âm thầm tán thưởng một tiếng.

Hết sức nhỏ uyển chuyển đáng người, một trương tình xảo tron bóng khuôn mặt, mềm mại đáng yêu hai hàng lông mày như lông mày như mực, no đủ mỹ ngọc đầy núi pháp phồng.

Chủ yếu là cái kia một đôi thanh tịnh sáng ngời con mắt, giao hoạt thông minh, cơ linh, lại để cho người nhìn lên một cái, tựu khó có thể quên.

"Thật xinh đẹp little Girl!"

Đường vũ một câu tán thưởng thốt ra. Toàn trường một mảnh tức cười.

Tào mực lan sắc mặt có chút hiện hồng, vừa thẹn vừa giận nhìn chăm chú lên hắn, hai hàng thật nhỏ hàm răng chăm chú cắn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Bồng nhiên nổi tiếng

Đường vũ những lời này nói ra miệng về sau, mới phát giác chung quanh rất nhiều đồng học đều thẳng ngoắc ngoắc nhìn mình chăm chăm, phảng phất chứng kiến một cái ngàn năm lão yêu quái giống như, hơn nữa ngay cả mỹ nữ lão sư đều là xấu hổ cực kỳ biểu lộ, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra tới, nguyên lai chính mình vừa mới nhất thời nhanh miệng, lại đem ý nghĩ trong lòng nói ra.

Kỳ thật đường vũ mình cũng cũng không biết, hắn tại đạt được Vô Dịch hệ thống về sau, cả người dĩ nhiên phát sinh biến hóa rất lớn. Đối lại lúc trước hắn, tuyệt đối là một cái ít xuất hiện tới cực điểm người, tại trong lớp cũng không thích sống chung, không có bất kỳ bằng hữu, mặc dù là trong bụng có chuyện, cũng sẽ không hướng mặt ngoài nhà một câu, Nhưng là hắn hiện tại đã có Vô Dịch hệ thống dựa vào, lòng tự tin tự nhiên tăng lên rất nhiều, tuy nhiên không đến mức bề ngễ thiên hạ, hồ thân thể chấn động, tứ phương hào kiệt cúi đầu thần xưng, thực sự lại để cho những bạn học khác đối với hắn lau mắt mà nhìn.

Đường vũ gấp vội khoát khoát tay, giải thích: "Kỳ thật ta muốn nói chính là, người không xinh đẹp!"

Tào mực lan sắc mặt lập tức đen.

"Ah, không phải, kỳ thật người rất đẹp..." Đường vũ lại cải chính.

"..."

"Cũng không đúng, người thật sự không xinh đẹp, hay (vẫn) là không đúng..." Đường vũ đầu đầy Đại Hãn, thanh âm đều run rẩy đi lên.

"..."

"Kỳ thật người lớn lên cũng coi như xinh đẹp a?"

Đường vũ cũng không biết chính mình nên nói cái gì cho phải rồi. "..."

Tào mực lan cơ hồ muốn Bạo Tẩu rồi.

Trong phòng học mặt khác nam sinh nhìn xem đường vũ ánh mắt rồi đột nhiên tầm đó thay đổi.

Đây là ** trắng trơn đùa giỡn mỹ nữ lão sư, cái thẳng này lá gan cũng quá mập đi à nha? Ngày xưa làm sao lại không có phát hiện cái thẳng này có buru hân một mặt đầu này? Quả nhiên là sở hữu tất cả cầm thú học tập tâm gương.

Tào mực lan sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, cắn chặt hàm răng, sắc mặt bất thiện nhìn chăm chú lên đường vũ.

Nếu như không phải mình một mực mơ ước làm một gã hợp cách lão sư lời mà nói..., nhất định sẽ lại để cho hắn ném thử thủ đoạn của mình.

Hắn vừa mới nói rất đúng cái gì phá lời nói? Cái gì gọi là chính mình coi như xinh đẹp? Chính mình là hàng thật giá thật xinh đẹp được không?

A Di Đà Phật, Ngọc Hoàng đại đế, Như Lai Phật tổ, Quan Thế Âm Bồ Tát, ta thật không có sinh khí, ta chỉ thật là muốn đánh cho hắn một trận, làm cho nàng biết rõ cái gì gọi là mỹ nữ cũng điên cuồng mà thôi.

Tào mực lan gắt gao chăm chăm vào đối phương, đã đến mười cái nhãn hiệu tiêu chuẩn chuẩn hít sâu, làm cho trước ngực của nàng từng đợt tình tiết phức tạp, cái kia hai luồng mềm mại tựa hồ hận không thể phá tan cuối cùng trời buộc, đạt được vô hạn không gian. Xem đường vũ từng đợt hoa mắt,

nhìn không được nuốt từng ngụm nước, cảm giác được mũi của mình có chút ngứa, giống như có cái gì chất lỏng sắp chảy xuôi đi ra giống như (bình thường).

Rất nhanh, Tào mực lan xinh đẹp trên mặt toát ra một vòng nụ cười sáng lạn: "Tốt rồi tốt rồi, ta vừa mới nói lời đã đều nói đã xong, hiện tại chúng ta lập tức bắt đầu khảo thí, hi vọng tất cả mọi người không ngừng cố gắng, nếu như ai thành tích quá kém lời mà nói..., ta sẽ hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi hân đây."

Nàng cố ý đem "Hảo hảo chiêu đãi chiêu đãi" cái này mấy cái từ ngữ tăng thêm ngữ khí, hơn nữa ánh mắt còn hướng phía đường vũ phương hướng liếc mắt vài lần, khóe miệng như có như không câu dẫn ra một vòng đường cong.

Duy tiểu nhân cùng nữ nhân khó đường đấy!

Đường vũ lúc này trong nội tâm cũng là 100% đồng ý cổ nhân những lời này. Chính mình bất quá là nhất thời nhanh mồm nhanh miệng, tán dương nàng một câu, thật không ngờ cô nàng này vậy mà nghĩ đến pháp trả thù chính mình. Mặc dù nói chính mình không quan tâm cái gì Anh ngữ khảo thí, Nhưng là lại để cho một cái lão sư, hơn nữa còn là lòng dạ hẹp hòi nữ nhân nhớ thương lấy, tổng không phải biện pháp gì a?

Đường vũ cố tình muốn cùng đối phương giải thích rõ ràng, nhất tiểu mẫn ân cừ, Nhưng là muốn muốn tựa hồ chính mình không có gì sai, chỉ có thể đủ đem lời nói này giấu ở trong bụng, ngược lại nháy hai cái con mắt, có chút người vô tội nói: "Tiểu Tào lão sư..."

"Ah? Đường vũ đồng học, ngươi có ý kiến gì không?"

Tào mực lan giống như cười mà không phải cười nhìn xem hân.

"Vừa mới tiểu Tào lão sư nói thành tích kém học lớp đã bị trừng phạt, phải hay là không?"

Đường vũ hỏi ngược lại.

"Đúng vậy, của ta xác thực đã từng nói qua nói như vậy!" Tào mực lan nhẹ gật đầu.

Đường vũ nâng lên tay phải, vuốt vuốt cái mũi, rất cảm thấy buồn cười nói: "Tiểu Tào lão sư, ta nghe nói qua có công chắc chắn, từng có tất [nhiên] phạt. Đã thành tích kém đồng học chịu lấy đến trừng phạt, cái kia thành tích tốt đồng học, có thể hay không đã bị ban thưởng đâu này?"

Tào mực lan vốn là khê giạt mình. Thật sự của mình không có nghĩ qua phương diện này đồ vật, không qua đối phương nói cũng hoàn toàn chính xác có đạo lý. Nếu như không có ban thưởng lời mà nói..., thì tính sao kích phát các học sinh hăm hở tiến lên tâm đầu này? Nàng bất quá vừa mới tốt nghiệp đại học, không phải cái loại này nghe không vô người khác ý kiến người, cho nên rất nhanh gật đầu nói: "Ngươi nói hoàn toàn chính xác có đạo lý, vậy ngươi cảm thấy cái gì ban thưởng cho phải đây?"

"Kỳ thật ban thưởng rất đơn giản, nếu như lớp chúng ta ai thành tích tốt nhất, có thể ước tiểu Tào lão sư cùng một chỗ ăn bữa cơm, không là được rồi?"

Đường vũ trên mặt treo một vòng cười ôn hòa cho, Nhưng là thấy thế nào đều giống như một chỉ (cái) lão sói vẫy đuôi.

"Xoạt!"

Hân những lời này vừa mới nói xong, toàn lớp một mảnh xôn xao.

Sở hữu tất cả nam sinh đều đều bị đường vũ đề nghị này kích thích được thiếu chút nữa NGAO NGAO cuồng khiêu lên.

Cái này ban thưởng sức hấp dẫn quá lớn.

Cùng mỹ nữ lão sư ăn một bữa cơm, đây là cỡ nào vinh hạnh sự tình à?

Thành tích học tập tốt nam sinh đều âm thầm xoa tay, chuẩn bị lần này khảo thí hảo hảo biểu hiện một phen, thành tích kém nam sinh thì là hối hận tràng Từ Đô muốn mất, chính mình lúc trước làm sao lại không có hảo hảo học tập Anh ngữ đâu này? Nếu như mình dùng điểm công lời mà nói..., nói không chừng...

Tào mực lan phần nộ khuôn mặt lập tức nhiễm lên một mảnh Hồng Hà, phụ trợ càng thêm mê người kiều mỵ. Tuổi của nàng tuy nhiên so những học sinh này hơi chút lớn hơn một chút, nhưng vẫn là một cái không có cùng nam nhân kết giao qua tiểu nữ hài. Bấy giờ nghe đến đường vũ cái này đề nghị, nắc cở thiếu chút nữa che mặt mà đi. Tên hỗn đản này nói thượng diện ban thưởng à? Chính mình là cái loại này người tùy tiện sao? Cùng bọn hân ăn một bữa cơm? Làm sao có thể đâu này?

Nàng đang chuẩn bị cự tuyệt đối phương cái này đề nghị, Nhưng là chứng kiến trên mặt hân hiện ra một vòng giống như cười mà không phải cười biểu lộ, phảng phất đã biết rõ chính mình hội (sẽ) cự tuyệt giống như, cái này làm cho nàng trong nội tâm nhất thời sinh ra một tia giận dữ đích cảm xúc, không khỏi thốt ra:

"Đường vũ đồng học đề nghị không tệ, có công chắc chắn, từng có tất [nhiên] phạt. Ta đồng ý, lần này khảo thí, ai thành tích tốt nhất, ta hãy theo hân ăn một bữa cơm."

"Úc a!"

Rất nhiều nam sinh đều kích động không thôi, hoan hô lên.

Tào mực lan rất nhanh liền lại có chút hối hận, Nhưng là nghĩ đến cái này lớp 55 tên trong đám bạn học, thành tích tốt nhất là đình Mộng Khiết, hơn nữa Top 10 tên đệ tử bên trong, nữ sinh chiếm được sáu cái, mà nam sinh chỉ có bốn cái. Chỉ cần là tùy ý một gã nữ sinh đạt được đệ nhất danh, cái kia chính mình cùng nàng ăn một bữa cơm, giống như hồ cũng không có cái gì không thỏa đáng a? Nàng nghĩ tới đây, lại phải ý liếc mắt đường vũ liếc, trong nội tâm âm thầm nói thầm một câu, dù sao bất kể là ai, cũng không thể nào là người, người ra đây là cái gì chủ ý cù bấp?

Tào mực lan rất nhanh liền đem khảo thí bài thi mang tới, sau đó cho bọn hắn đều phát xuống dưới.

Nàng chuẩn bị phần này Anh ngữ bài thi ngoại trừ đại bộ phận đều là trụ cột tri thức bên ngoài, còn có mười đạo đề là trong đại học tri thức, trường cấp 3 đệ tử trên cơ bản căn bản cũng không có bái kiến, mà nàng cũng muốn nhìn xem những học sinh này tài nghệ chân chính.

Quả nhiên, bài thi nắm bắt tới tay về sau, rất nhiều đồng học đều bị cái kia vài đạo độ khó cao đề mực làm khó rồi, mà ngay cả thành tích ưu tú nhất đình Mộng Khiết cũng âm thầm nhíu mày, nhất thời phạm vào khó.

Đường vũ lại không có chút nào giác ngộ như vậy, dù sao ở trong mắt hắn xem ra, cái này mười đạo đề cùng còn lại chín mươi đạo đề căn bản không có quá lớn khác nhau. Giống như là một gã sinh viên đang tiến hành tiểu học năm nhất đệ tử cuộc thi, ngay cả một điểm tính khiêu chiến đều không có.

"Ồ?"

Tào mực lan một bên trong phòng học dò xét lấy, một bên thỉnh thoảng đưa ánh mắt rơi xuống đường vũ trên người, Nhưng là nàng chợt phát hiện đối phương đang tại nhanh chóng điền lấy đáp án, ngay cả một tia dừng lại đều không có, giống như trước đó biết rõ đáp án giống như (bình thường).

Hắn không phải một gã học sinh kém sao? Hắn không phải mỗi lần cuộc thi tối đa có thể cầm 30' sao?

Hắn không phải là loạn ghi đáp án, lừa gạt chính mình a?

Nhất định là hắn lung tung điền "ABCD" những... này tuyển hạng, tự hắn như vậy trình độ, sao có thể đủ khảo thí ra thành tích tốt đâu này?

Tào mực lan nghĩ tới đây, bước nhanh đi đến đường vũ trước mặt, đang chuẩn bị âm thầm châm chọc hắn vài câu, ai biết đối phương lại đem bút vừa để xuống, đưa tay ra mời lưng mời, về mặt không chút nào để ý cười cười: "Tiểu Tào lão sư, ta làm xong, nộp bài thi."

Tào mực lan về mặt khiếp sợ nhìn xem hắn, sau đó nâng lên trắng muốt cánh tay trái, nhìn đồng hồ.

Gần kề đã qua mười lăm phút.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Quá nghịch thiên

Tào mực lan không phải là không có bái kiến thiên tài đệ tử, Nhưng là như đường vũ loại này vô cùng nghịch thiên đệ tử, còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Hắn là học sinh nào? Hắn chỉ là một cái mỗi lần cuộc thi chỉ có thể đủ cầm 30' ở cuối xe đệ tử. Làm sao có thể tại mười lăm phút ở trong hoàn thành một trăm đạo đề thi đâu này? Mặc dù đối lại là mình, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy làm xong sở hữu tất cả đề a?

Tào mực lan không là không tin, chỉ là không thể tin được, cũng không muốn tin tưởng.

Nàng nghĩ thông suốt điểm này về sau, trong nội tâm âm thầm khinh bỉ đối phương vài chục lần.

Thật không ngờ người này nam sinh vậy mà muốn thông qua biểu hiện khác loại một ít, ương ngạnh một ít, hấp dẫn chú ý của mình, Nhưng là mình Tào mực lan lại không phải là không có bái kiến bất luận cái gì các mặt của xã hội tiểu nha đầu, như thế nào hội (sẽ) chưa từng gặp qua loại này trắng diện đầu này? Nhớ ngày đó, có một cái nam sinh vì truy cầu chính mình, vậy mà trên thân ăn mặc đồ vét, hạ thân ăn mặc một đầu đường viền hoa đại quần cộc, cũng muốn thông qua loại này khác loại ăn mặc khiến cho chú ý của mình, kết quả chính mình còn không phải ở trước mặt vạch trần hắn vô sỉ âm mưu? Lại để cho hắn mặt quết rác?

Hừ hừ, Xú tiểu tử, vừa mới vậy mà đối với ta vị này đẹp như Thiên Tiên, vạn người mê giống như (bình thường) lão sư không nghe thấy không để ý,

chánh chữ nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) giống như, hiện tại lại đây cái này một bộ, thực đã cho ta hội (sẽ) coi trọng người đem làm sao? Ta một hồi muốn trước mặt mọi người vạch trần loại người như người không biết xấu hổ hành vi, lại để cho toàn lớp sở hữu tất cả đệ tử đều chính thức nhìn xem hân chân thật một mặt, nói không chừng còn có thể ảnh hưởng đến hân về sau tán gái vân... vân, đợi một tý.

Tào mực lan nghĩ thông suốt điểm này về sau, trong nội tâm liền âm thầm đắc ý. Chết tiệt tiểu hổn đần, lão nương nhất định phải làm cho người biết cái gì gọi là thịt kho tàu đường vũ, hấp đường vũ, hồng muộn đường vũ, tuyệt đối muốn đem người cả thoải mái méo mó, về sau thấy lão nương, nhất định phải để bảo, ta cho người hướng đông, người tuyệt đối không thể hướng tây.

Cạc cạc, Tào mực lan, người thật là tà ác.

Tào mực lan lập tức cầm lấy đường vũ bài thi, khuynh quốc khuynh thành giống như trên khuôn mặt nhiều hơn vài phần nụ cười sáng lạn, giống như một chi (cái) cao ngạo tiêu hồ ly, còn nhẹ nhẹ liếc mắt đường vũ liếc: "Ah? Thật không ngờ chúng ta đường vũ đồng học đáp đề tốc độ nhanh như vậy, thật sự lại để cho người lau mắt mà nhìn, ta nhìn người có thể được vài phần, nói không chừng lớp chúng ta cao nhất phần đích tên kia đồng học tự là người."

"Ha ha..." Những bạn học khác lập tức cười vang lên.

Bằng vào đường vũ Anh ngữ trình độ, có thể trở thành toàn lớp đệ nhất? Đây quả thực là trượt thiên hạ to lớn kê.

Đường vũ không có chút nào để ý tới những bạn học khác cái loại này trào phúng biểu lộ, chỉ là mặt mỉm cười hướng phía Tào mực lan nhẹ gật đầu: "Đã tiểu Tào lão sư nói như vậy, vậy thì cho người mượn cát ngôn, nói không chừng ta thật đúng là sẽ trở thành vị toàn lớp đệ nhất."

"Chỉ bằng người? Stop!"

Tào mực lan chứng kiến đối phương vậy mà nói khoác không biết ngượng, không khỏi âm thầm khinh bỉ hân một phen.

Thế nhưng mà nàng rất nhanh ý thức được chính mình sai rồi.

Đem làm nàng đảo qua phía trước mười đạo đề thời điểm, sắc mặt khẽ biến thành ngưng lại nặng một ít...

Đem làm nàng lại đảo qua mười đạo đề thời điểm, miệng anh đào nhỏ bởi vì kinh ngạc mà có chút trương khai...

Đem làm nàng lại đảo qua mười đạo đề thời điểm, nàng một đôi xinh đẹp con mắt mờ sâu sắc đấy, lóe ra khó có thể tin hào quang...

Đem làm nàng đảo qua 50 đạo đề thời điểm, nàng đã trở nên không cách nào trấn định rồi...

Đem làm nàng đem một trăm đạo đề toàn bộ xem cho tới khi nào xong thôi, nàng đã không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

Một trăm đạo đề, vậy mà không có một đạo đề là sai đấy.

Tào mực lan thật sâu cảm giác được chính mình nội tâm khiếp sợ không gì sánh kịp, thật lâu khó có thể bình tĩnh.

Cái này tiểu hổn đần phải hay là không trước đó đã biết phần này khảo thí đề đáp án? Bằng không, hân như thế nào hội (sẽ) tại như vậy trong thời gian ngắn toàn bộ trả lời đầu này? Đừng nói là hân, tự là chính mình, muốn làm xong cái này một trăm đạo đề, tối thiểu nhất cũng muốn cần hơn nửa canh giờ thời gian a? Nhưng là nàng rất nhanh liền không nhận, chối bỏ ý nghĩ này, bởi vì phần này bài thi là mình theo khoá trước rất nhiều bài thi cùng đề Khó Lí mặt chọn lựa ra đến đấy, hơn nữa cái kia mười đạo khó khăn nhất đề mục là chính mình thêm vào, nói cách khác, trừ mình ra, những người khác căn bản cũng không biết phần này bài thi nội dung, làm sao có thể có được đáp án đầu này?

Tào mực lan từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, càng làm phần này bài thi tỉ mỉ nhìn một lần, kết quả hay (vẫn) là đồng dạng —— 100%.

"Người, người là làm sao làm được?"

Tào mực lan cảm thấy đầu óc của mình có chút không đủ dùng. Cái thẳng này cũng quá nghịch thiên a?

Chẳng lẽ nàng thật sự nhân phẩm bộc phát?

Đường vũ theo nàng kinh hãi trong ánh mắt nhìn ra nàng ý nghĩ trong lòng, cố ý rất hung hăng càn quấy cười cười: "Rất khó sao? Ta sớm đã từng nói qua, ta vừa mới chỉ là muốn tiết kiệm một ít thời gian, hiện tại đã ta cũng đã đáp đã xong, ta đây phải hay là không tự do? Đúng rồi, tiểu Tào lão sư, nhớ kỹ người mới vừa nói lời mà nói..., nhiều như vậy đồng học cũng có thể làm chứng đấy."

Hân nói xong lời nói này, lại lần nữa ghé vào bàn Tử Thượng. "Người..."

Tào mực lan chứng kiến đối phương bộ dạng này không ai bị nổi sắc mặt, tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết.

Cái này tiểu hổn đần mặc dù tại Anh ngữ phương diện có chút thiên phú, cũng không cần phải cho mình vung mặt a? Thực tưởng rằng hân là không gì làm không được Mèo máy sao? Quả thực tự là một bộ tiểu nhân đắc chí sắc mặt.

Tào mực lan vốn là cũng chỉ là muốn cho đối phương một điểm nhỏ loại nhỏ (tiểu nhân) trừng phạt, lại để cho hân về sau không nên xem thường chính

mình, Nhưng là thật không ngờ sự tình sẽ biến thành như vậy, quả thực tựa là giờ lên Thạch Đầu nện chân của mình, làm cho nàng đáy lòng rồi đột nhiên nhiều hơn vài phần giận dỗi đích ý tứ, nhìn xem đến cùng ai mới thật sự là cuối cùng người thắng.

Đường vũ, ta nhớ kỹ người rồi.

Phong thủy luân chuyển, ta cũng muốn nhìn xem người còn có thể hung hăng càn quấy bao lâu.

Tào mực lan nghĩ tới đây, trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, trắng rồi đối phương liếc, giấy dựa bờ eo thon bé bỏng, quay người hướng phía bụi giảng đi đến.

Đường vũ lờm đến Tào mực lan bị chính mình khí chạy về sau, nhất thời mỉm cười. Khó trách mọi người đều nói nữ nhân là một cái siêu cấp phiền toái, may mắn chính mình dùng loại phương pháp này đem nàng khí chạy, bằng không, còn không biết đối phương hội (sẽ) nét mực bao lâu, hiện tại chính mình rốt cục có thời gian làm một ít chuyện đứng đắn rồi, liền vội vàng đối với Tiểu Nhã nói ra:

"Tiểu Nhã, ta muốn tiếp tục học tập 《 khảo cổ học 》"

"Thỉnh lựa chọn thời gian." "Một giờ."

"Bắt đầu học tập 《 khảo cổ học 》 thời gian một giờ."

Rất nhanh, đường vũ trước mắt siêu đại trên màn hình, lục tục xuất hiện một ít về 《 khảo cổ học 》 tương quan nội dung. Kỳ thật kể cả mình thanh dân quốc thời kì đồ cổ loại hình cùng chủng loại, cùng với từng thời đại chỗ bao hàm đặc điểm, thậm chí còn kỹ càng bày ra ra rất nhiều đồ dóm cùng nguyên vật ở giữa cực lớn khác biệt.

Tuy nhiên đồ dóm cùng nguyên vật nhìn như khác biệt không lớn, Nhưng là nhìn kỹ lại lời mà nói..., vẫn có lấy cách biệt một trời, lại để cho người vừa xem hiểu ngay.

Không biết đã qua bao lâu, Tiểu Nhã nhắc nhở thời gian học tập đã đến.

Đường vũ trong đại não đơn giản nhớ lại thoáng một phát vừa mới học tập đồ vật, đều là Minh triều về sau cái kia chút ít đồ cổ xem xét cùng phân biệt, thậm chí còn có làm giả phương thức phương pháp, về phần Minh triều trước kia đồ vật, tạm thời còn không có có liên quan đến đến, xem ra chính mình muốn mau chóng hoàn thành 《 khảo cổ học 》 còn cần tương đối dài một thời gian ngắn.

《 khảo cổ học 》 bên cạnh thanh process bar (tiến độ máy tính), bên trên đánh dấu, tiến độ 50%.

Bất quá đường vũ đối với mình hiện trạng hay (vẫn) là tương đương thoả mãn đấy, mặc dù nói 《 khảo cổ học 》 về sau dùng đến cơ hội cũng không phải rất nhiều, Nhưng là nhiều hơn như vậy hạng nhất tay nghề nơi tay, chính mình còn có thể thiếu tiền sao? Nói một cách khác, về sau đồ cổ thị trường tựa là của mình tư nhân ngân hàng, lúc nào thiếu tiền, lúc nào cũng có thể đi lấy tiền.

Loại cảm giác này thật sự quá sung sướng!

"Đường vũ đồng học, người lập tức đi theo ta văn phòng thoáng một phát!" Đường vũ suy nghĩ vừa mới trở lại trong hiện thực, liền nghe được Tào mực lan lạnh như băng thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Xem hết

Đường vũ ngẩng đầu, chứng kiến Tào mực lan đã thờ phỉ phỉ ly khai phòng học, nhìn cũng không nhìn chính mình, nhịn không được cười khổ một tiếng.

Thật không ngờ cô gái đẹp này lão sư tính tình thật đúng là không phải lớn kiêu bình thường, chính mình tựa hồ không có chỗ nào đắc tội nàng a? Xem ra bất kể là bảy tám chục tuổi nữ nhân, hay (vẫn) là năm sáu tuổi tiểu nữ hài, đều có một cái đặc điểm, cái kia chính là tâm nhân tương đối nhỏ.

Đường vũ tại trong lớp những bạn học khác nhìn có chút hã hê cùng đình Mộng Khiết về mặt lo lắng nhìn soi mói, vội vàng ly khai phòng học.

Đi vào cửa phòng làm việc, đường vũ nhẹ nhàng gõ môn, Nhưng chính là mặt lại không có chút nào động tĩnh.

Đường vũ vốn là kẻ giết mình, tiếp theo khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng nhàn nhạt đáng tươi cười. Tào mực lan lại để cho chính mình lập tức tới một chuyển văn phòng, làm sao có thể mới đã qua hai ba phút, nàng lại đột nhiên ly khai đầu này? Rất rõ ràng, đối phương là muốn cho mình một cái hạ Mã Uy. Hắn nghĩ thông suốt điểm này về sau, liền cố ý lớn tiếng nói: "Ồ, trong văn phòng ủa sao không có ai vậy đầu này? Chẳng lẽ tiểu Tào lão sư đột nhiên đã đi ra?"

Hắn vừa nói, một bên đẩy cửa đi vào. Thật lớn, thật trắng, tốt kiên quyết!

Đường vũ chỉ cảm thấy trước mắt từng đột mê muội, hai cái lỗ mũi nhất thời có chút ngứa đấy, tựa hồ có cái gì chất lỏng muốn chảy xuôi đi ra.

Lúc này trong văn phòng còn nhiều thêm một cổ đáng người uyển chuyển, cơ hồ lộ ra trọn vẹn mỹ nữ. Đối phương tay phải cầm một kiện bó sát người nội y, tựa hồ đang chuẩn bị thay quần áo, mà nàng bạch như mỡ dề giống như thân thể cứ như vậy bạo lộ trong không khí, lộ ra như vậy mê người hấp dẫn, giống như một đạo lại để cho người thủy tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) thịnh yên.

Nàng trước ngực hai luồng mềm mại tuy nhiên bị màu trắng Bra - áo ngực trói buộc ở bên trong, lại còn có một phần ba diện tích bạo lộ ở bên ngoài, chính giữa đạo kia thật sâu đấy, khe rãnh càng là nhìn một cái không sót gì, lại để cho người gần kề nhìn lên một cái, liền không nỡ dời đi, bằng phẳng bụng dưới, không có một tia thịt thừa, hai cái thon dài rắn chắc cặp đùi đẹp, chăm chú khép lại cùng một chỗ, ngay cả một tia khe hở đều không có. Nàng hạ thân ăn mặc một đầu màu hồng phấn quần lót, đem mấu chốt nhất bộ vị che lấp mà bắt đầu..., ần ần có thể trông thấy một vòng màu đen điên cuồng. Nhưng là loại này nửa che nửa lộ tình hình, so về lộ ra trọn vẹn càng có kích động tính, càng có sức hấp dẫn.

Vị mỹ nữ kia không phải Tào mực lan còn có ai?

Tào mực lan vừa rồi đem đường vũ kêu đến thời điểm, hoàn toàn chính xác có đem đối phương lạnh một chút ý định, cho nên nàng cố ý chọc vào tốt then cài cửa, một bên thay quần áo, một bên làm cho đối phương đứng bên ngoài thượng hơn 10' sau. Ai biết văn phòng then cài cửa bởi vì nhiều năm không có người kiểm tra tu sửa, cho nên căn bản là không chặt chẽ, đường vũ chỉ là nhẹ nhàng đẩy, liền đẩy ra.

Tào mực lan hé mở lấy cái miệng nhỏ nhắn, đầu óc trống rỗng, ngay cả cơ bản nhất thét lên đều quên.

Thời gian phảng phất tại thời khắc này cứng lại ở.

Ước chừng đã qua một hai phút, Tào mực lan cảm giác được thân thể của mình có chút lạnh lạnh đấy, lúc này mới nhất thời giật mình tỉnh lại.

Chính mình là làm sao vậy? Tại chính mình đệ tử trước mặt trần truồng **, biểu diễn nhân thể nghệ thuật? Cái này cũng quá kinh thế hãi tục đi à nha?

Ngay tại nàng ngẹn ngào thét lên thời điểm, đường vũ sắc mặt bỗng nhiên đại biến, hiện tại đang đứng ở tan học thời gian, nếu để cho mặt khác đệ tử trông thấy lời mà nói..., mặc dù chính mình giương một vạn há mồm, chỉ sợ cũng nói không rõ ràng rồi. Hắn tay mắt lạnh lẽ, đóng kỹ cửa phòng, vài bước vọt tới đối phương trước mặt, một bả che đối phương cái miệng anh đào nhỏ nhắn, thấp giọng nói ra: "Tiểu Tào lão sư, người, người ngàn vạn không muốn gọi, ta, ta lại không phải cô ý đấy, ta cho rằng trong văn phòng không có người, ai, ai biết người không có mặc quần áo..."

Tào mực lan chứng kiến đối phương khoảng cách chính mình sao gần, trong nội tâm càng thêm có chút bối rối rồi.

Hắn đây là muốn làm cái gì? Chẳng lẽ không biết nam nữ thụ thụ bất thân sao? Tuy nhiên hắn là học sinh của mình, Nhưng là niên kỷ đã không nhỏ, xem như nửa cái người trưởng thành, phát dục đã dần dần thành thực, có chút bộ vị đã cùng người trưởng thành không có quá lớn khác biệt, hắn là trông thấy chính mình toàn bộ thân thể trần truồng, thú tính đại phát, dục hòa khó tiêu, muốn chiếm hữu thân thể của mình? Nhưng là mình là thầy của hắn, hắn tại sao có thể như vậy làm đầu này? Hơn nữa, chính mình ngay cả yêu đương đều không có hảo hảo đàm nói chuyện, cứ như vậy mất đi quý giá của mình lần thứ nhất? Cái kia mình cũng quá suy đi à nha?

Đường vũ chứng kiến đối phương trừng mắt một đôi giống như trân châu giống như sáng chói mắt to, thẳng ngoác ngoác nhìn mình chăm chăm, không nói lời nào, ngay cả cơ bản nhất phản kháng đều không có, trong nội tâm không khỏi có chút luống cuống thần, không biết nên làm thế nào cho phải.

Chính mình tuy nhiên cũng xem qua một ít đảo quốc (Jap) kinh điển AV, biết rõ lão sư là đồ đồng phục hấp dẫn bên trong để cho nhất mẩu người mạch bành trướng, kích tình bắn ra bốn phía một loại, Nhưng là nằm mơ cũng thật không ngờ chính mình có một ngày, cũng sẽ (biết) trong phòng làm việc chứng kiến như thế đặc sắc một màn, lại để cho trong lòng của hắn thật là đã khản trương, lại sợ hãi, còn nhiều thêm vài phần khó có thể hình dung hưng phấn. Hắn bây giờ là mỹ nữ vào lòng, nghe đối phương trên người phát ra cái chủng loại kia như lan như xạ mùi thơm ngát, cảm giác được mình đã đã có nam nhân nguyên thủy nhất phản ứng.

Tào mực lan hiện tại cơ hồ bị hắn nửa ôm vào trong ngực, đang tại trong lúc miên man suy nghĩ, bỗng nhiên cảm thấy có một căn Thiết Bồng đội lên bụng của mình chỗ. Mặc dù là không có nếm qua thịt heo, còn chưa từng gặp qua heo chạy? Nàng chỗ nào không rõ ràng làm cái kia là vật gì? Nhất thời hai gò má đỏ ửng, vừa thẹn vừa giận, hận không thể tìm động chui vào.

Tên tiểu tử này, chính mình thế nhưng mà thầy của hắn, hắn sao có thể có đủ phản ứng đầu này?

Nàng dưới tình thế cấp bách, duỗi ra tay phải, tại đối phương bên hông thịt mềm hung hăng bấm một cái.

"Ah!"

Đường vũ bên hông bị đau, nhện không được thấp giọng kêu một tiếng, tay phải cũng tùy theo buông ra đối phương.

Tào mực lan rốt cục đào thoát đối phương trói buộc, nghĩ đến mình bây giờ bối rối, nhất thời đỏ lên khuôn mặt, dùng quần áo ngăn trở thân thể của mình,

thấp giọng trách cứ nói: "Đường vũ, ngươi, ngươi thật to gan, vậy mà Bất Thông qua cửa ta cho phép, tự tiện đẩy cửa tiến đến, nơi này là văn phòng, không phải phòng học!"

Ánh mắt của nàng thuận thế lại lờm đối phương đứng quần chỗ liếc, phát hiện chỗ đó cao cao cổ lầy, hình thành một cái lều nhỏ, nghĩ đến vừa mới đỉnh lầy chính mình trong bụng cái kia căn Thiết Bồng, hai gò má lại tăng bỏ thêm vài phần đỏ ửng.

Đường vũ trước tiên cảm giác được đối phương cổ quái ánh mắt, nhất thời cũng cảm giác được mặt mo ửng đỏ, vội vàng dùng hai chân kẹp lấy không an phận tiểu huynh đệ, về mặt cười khổ nói: "Tiểu Tào lão sư, ta vừa mới thể nhưng mà gõ về nhà chồng đấy, bên trong không có động tĩnh, ta mới đẩy cửa vào..."

"Ai nói không có động tĩnh? Ta nói chuyện đấy!" Tào mực lan man không nói đạo lý lên.

"Ngươi nói chuyện rồi hả?" Đường vũ về mặt ngạc nhiên nói.

Tào mực lan về mặt kiên quyết hỏi đáp: "Ta vừa mới hoàn toàn chính xác nói chuyện đấy. Thật không ngờ ngươi tuổi còn trẻ, thỉnh lực vậy mà kém như vậy, xem ra ngươi vẫn có tất yếu đi bệnh viện kiểm tra một chút, coi chừng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn."

Đường vũ bị nàng bộ dạng này lễ thẳng khí hùng khẩu khí làm cho dở khóc dở cười, chỉ có thể gật đầu nói: "Dạ dạ đúng, đúng ta không có nghe được, ta sai rồi. Tiểu Tào lão sư, ngươi vừa mới bảo ta tới, có chuyện gì không?"

Tào mực lan vừa mới tìm hấn tới, vốn là muốn giáo huấn một chút đối phương, nhưng là bây giờ sự tình náo thành như vậy, cũng không có tâm tư tiếp tục náo đi xuống, lập tức khoát khoát tay, tức giận nói: "Hiện tại không có chuyện gì rồi, ngươi nhanh đi ra ngoài a, về sau ta có chuyện gì, sẽ tìm ngươi tốt rồi."

Đường vũ có chút nhún vai, liền hướng phía cửa ra vào đi đến.

Ai biết vừa lúc đó, bên ngoài phòng làm việc mặt bỗng nhiên truyền đến hai người tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thật lớn thật trắng (thượng)

Đường vũ cùng Tào mực lan nghe được hai người kia tiếng nói về sau, nhất thời sợ tới mức hồn phi phách tán, thiếu chút nữa tụt ngã ngồi dưới đất.

Hai người kia không phải đệ tử, mà là trường học lão sư.

Tào mực lan sắc mặt lập tức trắng rồi vài phần, toàn thân không tự chủ được run rẩy lên.

Nếu để cho cái này hai tên lão sư chứng kiến chính mình trần truồng **, cùng đệ tử đợi trong phòng làm việc, biết được là dạng gì tình huống đầu này? Chỉ sợ chính mình lập tức biến thành Danh Dương toàn bộ Hải Châu thành phố đệ nhất trung học, trở thành minh tinh giống như đích nhân vật, đến lúc đó, mình chính là nhảy vào trong Hoàng hà cũng rửa không sạch.

Mỹ nữ lão sư ngày đầu tiên đi học, liền trong phòng làm việc câu dẫn nam sinh? Mỹ nữ lão sư dục hòa khó diễn, trong phòng làm việc thi hành quy tắc ngầm?

Mỹ nữ lão sư cùng anh tuấn nam sinh tình đầu ý hợp, trong phòng làm việc tình chàng ý thiếp, chung phó Vu son?

Bất kể là cái loại này lời đồn đãi chuyện nhảm, đối với mới vừa tới đến Hải Châu thành phố đệ nhất trung học chính mình mà nói, đều là cực kỳ bất lợi đấy. Trường học lãnh đạo nghe thế dạng lời đồn đãi chuyện nhảm, sẽ như thế nào trừng phạt chính mình đầu này? Nhẹ thì lưu khảo đính xem xét, nặng thì trực tiếp lệnh cưỡng chế chính mình ly khai, Nhưng là bất kể như thế nào, một khi sự tình phát triển đến loại trình độ này lời mà nói..., cái kia sau này mình tựu khỏi phải nghĩ đến tại Hải Châu thành phố đệ nhất trung học tiếp tục ở lại. Cái kia chính mình lúc trước hướng trong gia tộc cái kia những người này biểu hiện mình hào ngôn chí khí, chẳng phải là trở thành một câu lời nói suông?

"Ngươi, ngươi, đều tại ngươi..."

Tào mực lan nghĩ đến ủy khuất chỗ, nước mắt ngăn không được lăn xuống xuống. Chỗ nào còn một điều lão sư phong phạm cùng khí thế? Quả thực giống như là một gã cơ khổ không nơi nương tựa tiểu cô nương.

Đường vũ lúc này cũng là một cái đầu, hai cái đại. Hấn cũng biết chuyện này bị lộ ra, hội (sẽ) là dạng gì kết quả. Hấn hiện tại cũng bất chấp gì khác, vội vàng túm khởi Tào mực lan bóng loáng non mềm bàn tay nhỏ bé, "Di trượt!"

Thoáng một phát, đã tiến vào đối phương dưới bàn công tác mặt. Hơn nữa nhẹ nhàng cái ghế dời qua ra, ngăn trở hai người bọn họ thân ảnh.

Cùng lúc đó, cửa ban công bị người nhẹ nhàng đẩy ra, hai gã chừng ba mươi tuổi nam lão sư từ bên ngoài đi đến.

"Lý thiếu, người vừa mới nói quá đúng, thật không ngờ chúng ta trường học vậy mà sẽ đến như vậy một vị xinh đẹp cô nàng, chắc chắn, người nhìn xem cái kia đáng người, cái kia khuôn mặt, cái kia bờ mông, cảm thấy là nhất lưu."

Hai gã nam lão sư trong đó một gã về mặt hèn mọn bị ỏi gian nở nụ cười. Tuổi của hấn tựa hồ nếu so với đối phương lớn hơn mấy tuổi, hơn nữa tướng mạo thoát nhìn càng thêm thành thực một ít, Nhưng là quay mắt về phía đối phương, lại biểu hiện phảng phất hạ nhân nô tài giống như, đặc biệt khiêm tốn cung kính.

Một gã khác nam lão sư thoát nhìn cũng không quá đáng hai mươi tám mấy tuổi, ăn mặc lại không có chút nào giáo sư phong phạm, một thân giá trị xa xỉ màu đen âu phục, trên chân đồng dạng là một đôi sáng bóng quang tỏa sáng giày da, ngay cả tóc đều sửa sang lại bóng nhoáng tỏa sáng, nếu như trong tay phải nhắc lại lấy một con chim lông sắt lời mà nói..., hiển nhiên chính là một cái cổ đại ăn chơi thiếu gia.

Hấn đối với tên kia nam lão sư nịnh nọt biểu lộ cũng không có cảm thấy có bất kỳ không ổn, ngược lại cảm thấy cái này một Thiết Đô là theo lý thường nên tựa như. Khỏe miệng của hấn có chút câu dẫn ra một vòng dâm tà đáng tươi cười: "Người nói hoàn toàn chính xác đều rất có đạo lý, Nhưng tiếc người không đề ý đến một điểm."

"Ah? Ta không đề ý đến một điểm?"

Tên kia nam lão sư về mặt ngạc nhiên nói.

Lý thiếu không khỏi có chút lắc đầu: "Ta nói Trương Đức nhân, người đi theo thân thể của ta bên cạnh cũng có hai năm thời gian, bao nhiêu cũng đã gặp một ít các mặt của xã hội, thấy thế nào sự vật đều nhìn không tới trọng điểm trọng tâm này? Cái kia gọi là Tào mực lan cô nàng đích thật là ta đã thấy sờ hữu tất cả trong nữ nhân người nổi bật, đây là chân thật đáng tin cậy, Nhưng là thông qua ta ngự nữ vô số kinh nghiệm đến xem, nàng đi đường thời điểm, hai cái đùi chăm chú mà khép lại cùng một chỗ, ngay cả một tia khe hở đều không có, chỉ sợ hơn phân nửa hay (vẫn) là một cái không *** xử nữ."

"Cái gì? Nàng còn không có bị nam nhân khai phát qua? Cái này cũng quá kỳ lạ quý hiếm đi à nha? Ta xem nàng tối thiểu nhất cũng có hai mươi hai tuổi tám đó, ta còn là lần đầu tiên bắt kiến lớn như vậy mấy tuổi xử nữ."

Trương Đức nhân về mặt kinh ngạc nghẹn ngào nói ra.

Lý thiếu nhìn không được dương dương đắc ý bắt đầu: "Đúng vậy a, ta trước kia cũng không có dự liệu được sẽ là tình huống như vậy. Xem ra lão thiên gia đối với ta còn thật sự không tệ, ngay tại ta muốn gái thời điểm, tự cho ta ngoan ngoãn tiến đưa tới một cái không có lái qua bao cực phẩm cô nàng, lần này ta Lí Hạo điền nhất định phải tìm một cơ hội, hảo hảo đem nàng cái này mảnh thổ địa khai phát khai phát..."

"Lý thiếu thần công cái thế, lần này nhất định mã đáo thành công!" Trương Đức nhân không biết liêm sỉ nói khoác thúc ngựa lên.

"Chúng ta đây lần này sử (khiến cho) dùng phương pháp gì đâu này? Ta nhớ được chúng ta lần trước phương pháp kia cũng rất không tệ. Cô nàng kia mặt ngoài xem ra chính nhi bất kinh, so xử nữ còn muốn xử nữ, cận kề cái chết cũng không muốn theo giúp ta một buổi tối. Nhưng là về sau thì thế nào đâu này? Chúng ta hướng rượu của nàng bên trong hơi có chút được, sau đó lại quay chụp một ít kích tình thu hình lại, như vậy tự đại công cáo thành rồi. Người nói nàng hiện tại còn dám ở trước mặt ta giả đứng đắn sao?"

Lí Hạo điền về mặt hung hăng càn quấy cười ha hả, phảng phất tại làm một kiện không có ý nghĩa sự tình giống như (bình thường).

"Đúng vậy a, Lý thiếu, cô nàng kia hiện tại có thể nhu thuận cực kỳ khủng khiếp, quả thực so bé mèo Kitty còn muốn đáng yêu, người làm cho nàng bờ mông cong cong đàn hồi, nàng tuyệt đối không dám trêu chọc cái đuôi!"

Trương Đức nhân cũng liền ngay cả tán thưởng lên.

"Đúng rồi, Trương Đức nhân, lần trước cái loại này xuân dược tên gọi là gì? Hiệu quả còn thật sự không tệ. Cô nàng kia mặt ngoài xem ra một bộ thanh cao bộ dáng. Nhưng là phục dụng xuân dược về sau, quả thực so ** dâm phụ còn muốn đủ kính, lại để cho lão tử ta trọn vẹn làm nàng nửa giờ, thiếu chút nữa đem ta một chết!"

Lí Hạo điền nhớ tới ngày đó huy hoàng thành tích, liền có chút ít đắc chí.

"Lý thiếu, cái kia xuân dược gọi là ‘ màu đỏ con ruồi ’, là ta sai người theo ngoại quốc mua được, đừng nói là nàng cái loại này đã kết hôn nữ nhân, tự là không có lái qua bao xử nữ, phục dụng về sau, cũng sẽ (biết) trở nên rất cuồng dã, cam đoan lại để cho Lý thiếu giàu có tính khiêu chiến cùng chính phục cảm (giác)."

Trương Đức nhân vội vàng cười mím giải thích lên.

"Àn, ‘ màu đỏ con ruồi ’? Danh tự không tệ, nghe tự đủ kính. Người hai ngày này cho ta lại chuẩn bị mấy khóa, ta muốn hảo hảo cùng Tào mực lan cái

này tiểu xử nữ chơi một chút, làm cho nàng biết một chút về cái gì gọi là nam nhân chân chính, nói không chừng tại ta chơi đùa nàng một lần về sau, hội (sẽ) mê luyến thượng loại này dục tiên dục tử cảm giác, mỗi ngày khóc cầu ta xức nàng đây này!"

Lí Hạo điền dần dò...mà bắt đầu.

"Lý thiếu yên tâm, người giao cho chuyện của ta, ta nhất định sẽ mau chóng làm tốt đấy!"

Trương Đức nhân cúi đầu khom lưng cười nói.

Lí Hạo điền phụ thân là được Hải Châu thành phố bộ giáo dục phó cục trưởng Lý chương. Hấn ý vào cha mình thân phận, tại Hải Châu thành phố đệ nhất trung học bên trong coi trời bằng vung, thường xuyên sử dụng ti tiện thủ đoạn cùng một ít rất có vài phần tư sắc nữ lão sư phát sinh ** quan hệ, nhưng lại thường xuyên mời mấy vị học sinh nữ tiến hành "Sau khi học xong chỉ đạo" quả thực tựu là lão sư bên trong đích bại hoại. Trường học lãnh đạo đối với chuyện này cũng là sớm có nghe thấy, Nhưng tiếc bách tại Lý chương thân phận đặc thù, rất nhiều sự tình cũng chỉ có thể là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Hai người bọn họ nói lời này, Nhưng là đường vũ cùng Tào mực lan hai người nhưng bây giờ là sống một ngày bằng một năm, giống như dày vò giống như (bình thường).

Tào mực lan xử lý bản vốn diện tích tựu không lớn, dưới đáy diện tích càng là hẹp hòi vô cùng. Nếu như chỉ (cái) ẩn núp hai người bọn họ một người trong đó lời mà nói..., ngược lại là cũng dư xài, nhưng là bây giờ hai người bọn họ đồng thời lách vào ở bên trong, còn muốn sợ bị bên ngoài Lí Hạo điền cùng Trương Đức nhân phát hiện, cho nên cơ hồ là dính sát cùng một chỗ, ngay cả từng chút một dư thừa không gian cũng không có.

Đường vũ hiện tại cơ hồ là đem Tào mực lan ôm vào trong ngực, hai cánh tay cánh tay đều có thể rõ ràng cảm nhận được đối phương trước ngực hai luồng no đủ, hơn nữa một cổ thiếu nữ chỉ mỗi hấn có mùi thơm một cái kính hướng phía chính mình trong lỗ mũi toàn (chui vào), lại để cho hấn vừa mới thật vất vả làm lạnh xuống dục hỏa lại phảng phất lửa cháy lan ra đồng cỏ chỉ như lửa, điên cuồng lan tràn lên.

Ông trời, ai trong ngực ôm một cái quần áo lót cô nàng hội (sẽ) không có một điểm phản ứng đâu này?

Trừ phi người kia là thái giám.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thật lớn thật trắng (hạ)

Tào mực lan ngay từ đầu cũng xấu hổ tại cùng đường vũ bảo trì như thế mập mờ kiểu diễm tư thế, Nhưng là vì phòng ngừa bị những người khác phát hiện, chỉ có thể đủ cần hàm răng, cứ thế mà kiên trì xuống. Ai biết nàng rất nhanh liền phát giác đối phương thân thể rõ ràng biến hóa, hơn nữa công bằng chống đỡ chính mình khe móng tâm đó, tựa hồ muốn đem mình đâm thủng giống như (bình thường). Cái này lại để cho chưa từng có cảm thụ qua nam nữ chi hoan Tào mực lan thân thể mềm mại run lên, thiếu chút nữa rên rỉ đi ra. Nàng lúc này xấu hổ vạn phần, quay đầu, tính chất uy hiếp trừng đối phương liếc.

Đường vũ chỉ có thể hướng phía đối phương ngượng ngùng cười cười, vội vàng đem thân thể của mình hướng phía đằng sau hơi chút rụt rụt, lại để cho giường cung bật kiếm tiểu huynh đệ dịch chuyển khỏi đối phương khe móng, đồng thời tại đối phương bên tai nhẹ giọng cãi lại nói: "Tiểu Tào lão sư, cái đó và ta không có bất kỳ quan hệ gì, trong ngực ôm người như vậy một đại mỹ nữ, muốn không có phản ứng, tựa hồ rất khó."

Tào mực lan chỗ nào nghe không ra hấn trong lời nói ca ngợi ý của mình? Trong nội tâm tuy nhiên ngọt xị xị đấy, Nhưng là dù sao mình là bá kiến đại các mặt của xã hội người, mỗi ngày a đua nịnh hót nam nhân của mình vô số, làm sao có thể bị đối phương một đôi lời ca ngợi tựu mê được đầu óc choáng váng đâu này? Bất quá nghĩ đến đối phương vừa rồi trong phòng học hướng chính mình vung mặt tình cảnh, hay (vẫn) là đặc biệt thành công tựu cảm (giác). Nàng có ý hung ba ba (*trùng mắt) thấp giọng nói ra: "Ý của người là muốn trách ta rồi hả?"

"Hoàn toàn chính xác trách người!" Đường vũ lễ thắng khí hùng hời đáp.

"Người..."

Tào mực lan bị hấn tức giận đến quá sức.

"Nếu như đổi lại là Lưu a hoa, ta khẳng định không có phản ứng chút nào!" Đường vũ vừa cười híp mắt híp mắt bổ sung một câu.

Lưu a hoa là đường vũ bạn học cùng lớp, cũng là một gã nữ sinh, Nhưng tiếc thế trọng đạt tới 220 cân, cơ hồ có thể phân đường vũ hai cái, hơn nữa trên mặt hay (vẫn) là vô số "Đầy trời tình" tuyệt đối có thể phát ra nổi lại để cho vô số giống đực sinh vật mất đi công năng tác dụng.

Tào mực lan nghe hần móc lầy ngoặt (khom) ca ngợi chính mình, vừa mới lửa giận nhất thời biến mất vô tung vô ảnh, hờn dỗi giống như mặt trắng không còn chút máu, thấp Thanh Đạo: "Thật không ngờ người như vậy ba hoa, chỗ nào có người như vậy bản thiêu người hay sao? Lưu a hoa tuy nhiên lớn lên không tính thật xinh đẹp, nhưng cũng là một cái rất không tệ nữ hài tử, các người nam hài tử tự nhiên thích trông mặt mà bắt hình dong."

"Ta là ăn ngay nói thật!"

Đường vũ cùng Tào mực lan hai người tuy nhiên nhận thức thời gian không phải rất dài, thực sự xem như cùng chung hoạn nạn, hơn nữa đã có một ít cộng đồng ngôn ngữ. Trước khi ngăn cách cùng mẫu thuẫn cũng giảm bớt rất nhiều.

Đường vũ cùng Tào mực lan hai người sợ bị Lí Hạo đi kèm cùng Trương Đức nhân phát hiện, cho nên chỉ là nhẹ nói hai câu nói, liền không dám tái mở miệng. Nhưng là đem làm bọn hần nghe được Lí Hạo đi kèm cùng Trương Đức nhân hai người nói chuyện phiếm nội dung bên trong, đều là sắc mặt đại biến.

Tào mực lan!

Mục tiêu của bọn hần dĩ nhiên là Tào mực lan!

Tào mực lan nhất thời tức giận đến sắc mặt trắng bệch, cắn chặt hàm răng, trong ánh mắt hiện lên một đạo hàn quang.

Bọn hần thực cho là mình là cái loại này không có bất kỳ chỗ dựa người sao? Vậy mà tính toán đến trên đầu của mình.

Chính mình thế nhưng mà Hải Châu thành phố Tào gia người.

Tuy nhiên không thể nói Tào gia tại Hải Châu thành phố một tay Già Thiên, nhưng cũng là tứ đại gia tộc một trong, bất kể là tại giới chính trị, hay (vẫn) là giới kinh doanh, đều có được rộng khắp nhân mạch, đừng nói Lí Hạo đi kèm phụ thân Lý chương chỉ là một cái nho nhỏ bộ giáo dục phó cục trưởng, mặc dù phụ thân của hần là Hải Châu thành phố thị trưởng, sợ rằng cũng phải nhiều nghĩ kĩ Tào gia sau lưng lực ảnh hưởng cực lớn cùng lực uy hiếp.

Đường vũ trước kia cũng đã được nghe nói một ít về Lí Hạo đi kèm cùng Trương Đức nhân đồn đãi, Nhưng là thật không ngờ lá gan của bọn hần vậy mà lớn như vậy. Vậy mà âm thầm sử dụng xuân dược loại vật này để đối phó những thứ khác nữ lão sư, hơn nữa nghe khẩu khí của bọn hần, tựa hồ không là lần đầu tiên làm loại chuyện này. Quả thực tựa là sắc đảm ngập trời, không bằng cảm thú.

Bất quá hần cũng biết, mình bây giờ thân phận chỉ là một đứa học sinh, căn bản cũng không có bất luận cái gì đích thoát ngữ quyền. Nếu như muốn muốn chính mình nghe được mấy câu nói đó vận ngã Lí Hạo đi kèm cùng Trương Đức nhân cái này hai cái nhả nhận cảm thú lời mà nói..., căn bản là không thể nào đấy, càng lớn đến còn có thể lọt vào hai người bọn họ trả thù, cho nên hiện tại chỉ có thể âm thầm ghi nhớ chuyện này, về sau lại tìm kiếm cơ hội.

Hần nghĩ tới đây, bỗng nhiên thoáng nhìn Tào mực lan xanh cả mặt, tựa hồ muốn tức giận bộ dạng, vội vàng gắt gao ôm lấy đối phương, lại đối phương bên tai thấp giọng nói ra: "Chúng ta bây giờ không thể xúc động, chờ bọn hần đi về sau, lại thương lượng như thế nào đi làm."

Tào mực lan hiện tại lửa giận phía dưới, hoàn toàn chính xác có chút xúc động. Bất quá hần cũng không phải cái loại này cũng không lý trí người, biết rõ mình bây giờ xong xuôi sau khi ra ngoài, nếu không không có khả năng bắt lấy Lí Hạo đi kèm cùng Trương Đức nhân tay cầm, ngược lại còn có thể bị hai người bọn họ bắt lấy chính mình tay cầm, cái kia đối với mình mà nói, đích thật là được không bù mất đấy. Nàng phát hiện đường vũ vậy mà ôm chặt chính mình, sợ mình làm ra xúc động sự tình, trong nội tâm thật là vừa buồn cười vừa tức giận. Chính mình thế nhưng mà một gã lão sư, chẳng lẽ làm việc còn bất kể hậu quả sao? Ngược lại muốn cho hần một đứa học sinh vì chính mình lo lắng. Nhưng là đúng lúc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được đối phương ở ô hô hấp toàn bộ phun tại trên mặt của mình, cái loại này đậm đặc giống đực Hà Nhĩ ma khí tức làm cho nàng trong nội tâm rồi đột nhiên có chút bối rối, không biết nên làm thế nào cho phải.

Nàng còn là lần đầu tiên cùng nam nhân phát sinh khoảng cách gần như vậy tiếp xúc, mặc dù đối với phương là học sinh của mình, hơn nữa lại là tại bất đắc dĩ dưới tình huống, nhưng vẫn là lại để cho nội tâm của nàng khó có thể bình tĩnh, giống như nai con đụng tâm giống như, "Rầm rầm rầm" nhảy loạn.

Không biết qua bao lâu, Lí Hạo đi kèm cùng Trương Đức nhân hai người vừa cẩn thận thương lượng một phen, thẳng đến toàn bộ kế hoạch không có bất kỳ sơ hở về sau, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn ly khai văn phòng.

Trong văn phòng lần nữa an tĩnh lại.

Tào mực lan chứng kiến đường vũ còn ôm thật chặt chính mình, không có chút nào buông ra dấu hiệu, không khỏi xấu hổ cực kỳ, Lệ Thanh quát lớn: "Đường vũ, người ôm đã đủ rồi không vậy? Còn không tranh thủ thời gian buông ra ta?"

Đường vũ nhất thời giật mình tỉnh lại, vội vàng buông ra đối phương, ngượng ngùng cười cười: "Tiểu Tào lão sư, vừa mới là tình thế bất buộc..."

"Tình thế bất buộc? Vậy người hai cánh tay đặt ở nơi nào, cũng là tình thế bất buộc?"

Tào mực lan nghĩ đến đối phương vừa mới hai cánh tay dĩ nhiên cũng làm như vậy công khai đặt ở bộ ngực của mình lên, nhưng lại nhẹ nhàng ngắt vai cái, tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết.

"Ah? Có sao? Ta quên!"

Đường vũ chỉ có thể cố ý giả bộ hồ đồ rồi. "Ta đây đại sao?"

Tào mực lan thuận miệng hỏi. "Đại, rất lớn..."

Đường vũ thuận miệng hỏi đáp, Nhưng là sắc mặt của hắn đã thay đổi. "Người tên hỗn đản này, sắc lang, người, người cút cho ta..."

Tào mực lan phấn nộn trên mặt nhiễm lên một mảnh đỏ hồng, tựa như uống say giống như (bình thường). Nàng hồn hển hướng phía đường vũ đập một cước, sau đó theo dưới bàn công tác mặt chui đi ra. Nhưng là vừa lúc đó, kinh người một màn xuất hiện.

"BA~!"

Tào mực lan đeo chính là cái kia màu trắng Bra - áo ngực, không biết có phải hay không là bởi vì chất lượng nguyên nhân, nút thắt lên tiếng mà ra.

Toàn bộ Bra - áo ngực đã không có trời buộc, nhất thời bay bổng rơi xuống. Đường vũ lúc này chính ngửa đầu, cũng chuẩn bị theo dưới bàn công tác mặt chui đi ra, nhất thời kinh ngạc đến ngây người ở.

Hai cái tuyết trắng đầy đà nữ phong ㄟㄟ ngạo nhân kiên quyết lấy, hai khóa màu đỏ nụ hoa nhẹ nhàng đung đưa, giống như hai khóa màu đỏ ô mai, lại để cho người nhìn không được muốn cắn lên một ngụm, chính giữa đạo kia vô tận Thâm Uyên càng là tràn đầy vô cùng sức hấp dẫn.

"Thật sự rất lớn rất trắng!"

Đường vũ hai mắt tròn lên, làm bầm lâu bầu

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Không quan tâm ta đối với người phụ trách?

Đường vũ kết cục rất đơn giản.

Kỳ thật rất nhiều người đều minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là phi lễ chó nhìn, phi lễ chó nghe, phi lễ chó xem, hơn nữa mặc dù người thấy được có chút thứ không nên thấy, cũng không nên nói đi ra. Nhưng tiếc, đường vũ không chỉ có nhìn, nhưng lại chảy máu mũi nói một câu không nên nói lời, cho nên nàng bị Tào mực lan hung hăng trả thù.

Liên tục hơn 10' sau quyền đâm cước đá, phần eo đã nhận lấy vài chục lần tập kích, còn có một đạo đạo giết ánh mắt của người, lại để cho đường vũ lần nữa minh bạch nữ nhân là lão hồ cái này thiên cổ không thay đổi đạo lý.

Đường vũ nhẹ nhàng xoa bên hông thịt mềm, sau đó trực tiếp bị đuổi ra văn phòng.

Ngay tại hắn suy đi nghĩ lại, chuẩn bị lạng lẽ lúc rời đi, cửa ban công một lần nữa bị mở ra, Tào mực lan đã mặc chỉnh tề, mặt như băng sương giống như từ bên trong đi ra.

"Aha, tiểu Tào lão sư, hôm nay thì khí trời thật sự rất không tồi, trời trong nắng ấm, vạn dặm không mây, ta bụng thật đói, tự đi trước một bước rồi."

Đường vũ nghĩ đến chính mình vừa mới nhìn một màn thứ không nên thấy, liền có chút ít chột dạ, nghĩ đến pháp lý khai tại đây.

"Đường vũ đồng học, người vừa mới biểu hiện có thể coi như không tệ!" Tào mực lan cắn chặt hàm răng, một chữ dừng lại. Một châu nói.

"Khục khục, bình thường thôi rồi!" Đường vũ pha trò nói.

Tào mực lan hiện tại hận không thể tiến lên, hảo hảo cắn đối phương mấy ngụm, Nhưng là muốn đến mình chính là đem đối phương trở thành đầu heo thịt gặm, cũng không cái biến được chính mình bị đối phương nhìn một cái tình quang sự thật, chỉ có thể đủ kiềm chế ở nội tâm ngưng ngưng cùng phần nộ, chậm rãi nói: "Đường vũ đồng học, thật không ngờ là gan của người thật đúng là không phải lớn kiểu bình thường, người nói chuyện này nên xử lý như thế nào đầu này?"

"Người, người sẽ không muốn để cho ta phụ trách a? Ta hiện tại còn chưa trưởng thành đây này!"

Đường vũ từ đối phương trong ánh mắt nhìn ra đối phương cũng không có muốn khó xử ý của mình, tâm tình rồi đột nhiên buông lỏng rất nhiều, cười hay nói giỡn nói.

Tào mực lan bị hấn những lời này nói được vừa thẹn vừa giận, hung hăng cho đối phương ngực hai quyền, cắn Nha Thiết Xi nói: "Ngươi cái này tiểu hồn đản, được tiện nghi còn khoe mẽ, ai muốn ngươi phụ trách rồi hả? Chỉ bằng ngươi cũng muốn lấy ta?"

Mơ đi cung a. Ta cho ngươi biết, truy cầu nam nhân của ta không có một ngàn, cũng có 500, ta như thế nào hội (sẽ) gả cho ngươi cái này tiểu nam nhân đâu? Ta cho ngươi biết, về sau ngươi mơ tưởng rơi xuống trong tay của ta, nói cách khác, ta không muốn cho ngươi nếm thử thủ đoạn của ta."

Đường vũ tuy nhiên bị hấn câu này "Tiểu nam nhân" nói phiền muộn vô cùng, nhưng vẫn là về mặt nhẹ nhõm vỗ vỗ lồng ngực, miệng lớn thở phì phò: "Nguyên lai không quan tâm ta phụ trách, ta đây an tâm. Bất quá ta vẫn còn muốn bổ sung một câu, ngươi có thể hay không đem cái kia ‘ tiểu ’ chữ xóa đâu này? Cái này rõ ràng cho thấy đối với ta nghiêm trọng kỳ thị."

Hấn đây là ý gì? Chính mình không muốn hấn phụ trách, hấn ngược lại biểu hiện vô cùng nhẹ nhõm? Hình như là chính mình lại thượng hấn giống như (bình thường)? Hấn đem mình làm cái gì? Không có người muốn bao bọc sao?

"Đường vũ, ngươi tên hồn đản này, ngươi chính là một cái vương bát đản..."

Tào mực Langton vận may được một Phật xuất thế, hai Phật thăng thiên, lúc này cũng lười được cổ kỹ chính mình thân phận lão sư, huy động đôi bàn tay trắng như phấn, phô thiên cái địa hướng phía đường vũ ngực đập phá đi qua, thuận tiện còn đập đối phương mấy cước.

"Ah, ngươi, ngươi đây là ngực đãi đệ tử, ta, ta muốn trách cứ ngươi..." Đường vũ về mặt chỗ đau hét thảm lên.

"Ngươi trách cứ ta? Ngươi trách cứ ah, có bản lĩnh ngươi tự trách cứ, ta há sợ ngươi sao?"

"Cứu mạng, cứu mạng ah..."

"Ngươi hô a, ngươi chính là hô phá cuồng hống, cũng không có ai hội (sẽ) cứu ngươi đấy!..."

Trộn vện giằng co hơn 10' sau, Tào mực lan một mồi đầu đầy Đại Hãn, hai gò má ửng đỏ, nhẹ nhàng thở phì phò, thể lực cũng tiêu hao quá độ, mới đình chỉ đối với đối phương ngực đãi.

"Ngươi cái này tiểu hồn đản, ta, ta cho ngươi biết, về sau ngươi rơi xuống trong tay của ta, ta, ta nhất định phải làm cho ngươi đẹp mắt, ngươi, ngươi bây giờ cút cho ta, có nghe hay không?"

Tào mực lan tay trái xiên lấy eo, tay phải lười biếng hướng phía hấn phát phát tay. Đường vũ tuy nhiên ngực đãi hơn 10' sau, Nhưng là dù sao cũng là nam nhân, chống lại năng lực vượt xa nữ nhân, cho nên hấn cũng không có cảm giác được công kích của đối phương đối với chính mình tạo thành bao nhiêu tổn thương, vừa mới có ý gọi cái kia sao thâm, chủ yếu thì ra là muốn trong lòng đối phương cân đối một ít. Hấn chứng kiến đối phương buông tha chính mình, lúc này nhẹ nhàng xoa ngực, trên mặt ra vẻ về mặt thống khổ: "Tiểu Tào lão sư, đã ngươi không có việc gì rồi, chúng ta đây buổi chiều gặp..."

Hấn mới vừa đi ra vài bước, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lại vội vàng phản trở về, có chút không có ý tứ nói, "Tiểu Tào lão sư, cái này, ta có chút việc, muốn phiền toái ngươi thoáng một phát."

"Sự tình gì?"

Tào mực lan mất hạnh trùng trùng, tức giận mà hỏi.

"Cái này, có thể hay không cho ta mượn 500 khối tiền? Ta có cần dùng gấp." Đường vũ duỗi ra tay phải, hơi có chút thẹn thùng.

"Ngươi..."

Tào mực lan một đôi mắt đẹp trừng được sâu sắc đấy, lóe ra phần nộ hào quang..

Đường vũ trong túi áo nhiều hơn 500 khối tiền, dọc theo đường cảm giác hoàn toàn chính xác có chút không giống với lúc trước.

Tào mực lan hoàn toàn chính xác rất muốn đem đường vũ tên hồn đản này tươi sống bóp chết, Nhưng là suy đi nghĩ lại, cuối cùng vẫn là từ trong túi tiền mặt móc ra 500 khối tiền, hung hăng vung cho đối phương, sau đó quay đầu liền đi, nhìn cũng không nhìn hấn liếc.

Nữ nhân, thật đúng là đắc tội không nổi!

Hải Châu thành phố mặc dù chỉ là một tòa cấp hai thành thị, Nhưng là do ở gần vài chục năm mệnh người tăng vọt, cũng thôi động rất nhiều ngành sản xuất rất nhanh phát triển, trong đó một cái ngành sản xuất càng là hiện ra lấy giết mổ thú phát triển, cái kia chính là giới cổ vật.

Đồ cổ một đầu mặt đường tích tuy nhiên không phải rất lớn, tại Hải Châu thành phố cũng không phải quá nổi danh, Nhưng là đối với chơi đồ cổ người đến nói, nơi này chính là bọn hấn Thiên Đường, mỗi ngày có vô số muôn hình muôn vẻ người thu thập vào xem lấy tại đây, có rất nhiều người vì vậy mà một đêm phát nhanh, mà có thêm nữa...Người càng là một đêm táng gia bại sản, những...này đã thành vì rất nhiều người trà dư tửu hậu mà nói tục.

Đường vũ trước kia chỉ là nghe nói qua đồ cổ một đầu phố, Nhưng là do ở chính mình đối với đồ cổ dốt đặc cán mai, cho nên căn bản cũng không có đặt chân qua tại đây. Hiện tại đi tại con đường này lên, chứng kiến hai bên đều mọc lên san sát như rừng lấy từng tòa màu sắc cổ xưa Thiên Hương cửa hàng, còn có rất nhiều tiểu thương người bán hàng rong bày biện hàng via hè, tụt phăng phát tiến vào Hoa Hạ quốc cổ đại giống như, khắp nơi đều lộ ra một lượng mới lạ: Tươi sốt cùng tò mò.

"Coi trộm một chút, nhìn một cái, ta cái này thế nhưng mà Minh triều sứ thanh hoa, là của ta đồ gia truyền."

"Vị này chàng trai, người tới nhìn xem ta cái này vòng tay, đây chính là Từ Hi thái hậu mang qua đây."

"Vị tiên sinh này, người tới nhìn xem ta cái này bức tranh chữ, nhìn xem cái này trình độ, cái này chất lượng, đây chính là Đường Bá Hổ bút tích thực!"

"Vị tiểu huynh đệ này, người mau đến xem xem, cái này thế nhưng mà Càn Long gia đã dùng qua bồn cầu!"

"Ta đây là Khang Hi gia đã dùng qua cây tăm!"...

Đường vũ xuất hiện, tụt phăng phát bầy cừu bên trong đột nhiên xông tới một chỉ (cái) Bạch Hạc, lập tức khiến cho rất nhiều tiểu thương người bán hàng rong chú ý, đều về mặt nhiệt tình mời chào khỏi việc buôn bán của mình, có còn cầm lấy đồ đạc của mình, ở trước mặt của hân khoe khoang lên.

Đường vũ chỉ là mơ hồ nhìn lướt qua trong tay bọn họ đồ vật, liền khẽ lắc đầu. Nếu như đổi lại lúc trước, chính mình thật đúng là không biết những vật này đến cùng phải hay không đồ cổ, Nhưng là mình từ khi học tập 《 khảo cổ học 》 về sau, phân biệt rõ đồ cổ năng lực rồi đột nhiên tâm đó đề cao rất nhiều, chỗ nào nhìn không ra những vật này là kém nhất đồ dỏm đâu này? Cái gì Đường Bá Hổ bút tích thực, cái gì Từ Hi thái hậu thủ trạc (*vòng tay), rõ ràng đều là vài ngày trước khi hàng nhái đi ra đồ vật. Vật như vậy, cũng có thể lấy được ra tay sao?

Hắn không để ý đến những... này tiểu thương người bán hàng rong, đường kính chậm rãi hướng phía phía trước đi đến, đồng thời hướng phía những cái...kia sạp hàng vị từng cái quét tới.

Ồ!

Ước chừng đi hơn 10' sau, đường vũ trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, nhện không được dừng bước.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Đến cùng ai càng hai? (thượng)

Trước mặt hắn là một rất bình thường sạp hàng vị, thượng diện loạn thất bát tao (*) bày đặt hơn mười dạng thứ đồ vật, có đồ sứ, cũng có tranh chữ, còn có vòng ngọc vân...vân, đợi một tý, đủ loại, chủng loại phen đa. Bất quá đường vũ liếc nhìn lại, phát hiện tuyệt đại đa số đều là đồ dỏm, Nhưng là trong đó có một kiện rất không thu hút lộ thuốc hít lại để cho hắn đột nhiên đã có một ít hứng thú.

Cái kia người bán hàng rong thoạt nhìn cũng không quá đáng hai mươi tuổi, lớn lên xấu xí, vẻ mặt âm hiểm bộ dáng. Hắn thấy có người vào xem chính mình quầy hàng, liền vội vàng giới thiệu bắt đầu: "Vị tiểu huynh đệ này, ánh mắt của người rất không tồi, cái này lọ thuốc hít thế nhưng mà ta tổ gia gia cái kia một đời truyền thừa đồ vật, chính thức bảo bối. Cái này lọ thuốc hít lại nói tiếp đã có thể có chút lịch sử rồi, nhớ năm đó, nhà của chúng ta tại Hải Châu thành phố cũng là tiếng tăm lừng lẫy nhà giàu người ta, đây chính là cho bối lạc gia đã làm quần gia đấy. Cái này lọ thuốc hít nghe nói là năm đó từ tuổi lão thái sau ban cho bối lạc gia, về sau bối lạc gia chuyển giao cho ta tổ gia gia, là được vì nhà chúng ta đồ gia truyền. Người nhìn xem cái này tài liệu, đây chính là tinh khiết ngọc chế tạo đi ra, người nhìn xem cái này chất lượng, người nhìn xem cái này tay nghề, nhớ năm đó, người bình thường có thể không có tư cách đeo như vậy lọ thuốc hít, tối thiểu nhất cũng là con sò cấp bậc đấy."

"Có người nói như vậy mơ hồ sao? Vậy người nói cho ta một chút, cái này lọ thuốc hít là cái gì niên đại chế tạo ra đến hay sao? Ta nhìn xem có đáng giá hay không được ta mua sắm"

Đường vũ có ý hỏi một rất ngu ngốc đồ vật.

"À? Cái gì niên đại? Từ tuổi lão thái sau còn sống thời điểm, hình như là Đồng Trị trong năm a, khoảng cách hiện tại cũng có hơn 100 niên lịch sử rồi."

Cái kia người bán hàng rong nghe được hắn vấn đề này về sau, vốn là sững sờ, tiếp theo trong nội tâm âm thầm trộm vui cười, người nào gia tiểu thí hài, ngay cả một điểm cơ bản thường thức cũng đều không hiểu, lại muốn học người ta sưu tầm đồ cổ, đây không phải hai là cái gì? Chỗ nào có người trực tiếp như vậy hỏi người khác chế tạo niên đại hay sao? Còn không phải cần nhờ chính mình một đôi áp phích phân biệt rõ sao? Hắn nghĩ tới đây, vội vàng mặt mày hớn hở cùng đối phương giới thiệu lên.

Đường vũ cầm lấy cái kia lọ thuốc hít, cẩn thận chăm chú nhìn một hồi, khẽ gật đầu: "Xem cái này lọ thuốc hít thượng diện mài mòn trình độ, hoàn toàn chính xác có chút niên đại rồi. Ngoan ngoan đấy, đều hơn 100 niên lịch sử rồi, cái này được giá trị bao nhiêu tiền ah?"

Cái kia người bán hàng rong chứng kiến há miệng ngậm miệng tựa là một bộ người thương bộ dáng, trong nội tâm đã sớm trong bụng nở hoa. Quả nhiên là một chi (cái) siêu cấp đại dê béo, xem ra chính mình hôm nay muốn không phát tài cũng khó rồi.

Hắn nghĩ tới đây, vội vàng cười cười: "Tiểu huynh đệ, kỳ thật ta nhìn ngươi là một cái người thành thật, cho nên cũng tựa không dối gạt ngươi. Kỳ thật chúng ta quốc gia lọ thuốc hít phát triển lịch sử cũng không phải rất dài, thì ra là gần một hai trăm năm thời gian, hơn nữa Mãn Thanh cái kia chút ít hoàng đế giống như (bình thường) đều ưa thích đủ loại kiểu dáng đồ sứ, cho nên trong cung đình đối với lọ thuốc hít chế tạo cũng không phải rất nhiều, giống như (bình thường) đều là dân gian hàng nhái tương đối nhiều, cho nên như loại này theo trong cung đình lưu truyền tới lọ thuốc hít giá trị muốn quý một ít. Nếu như tiểu huynh đệ ngươi muốn mua một cái đùa lời nói, ta tại đây còn có mấy cái dân gian chế tạo đấy, thủ công mỹ nghệ cũng không tệ, giá cả còn rất hợp lý."

Hắn một bên cố ý nói đến đây lời nói, một bên cầm lấy quầy hàng thượng mặt khác mấy cái lọ thuốc hít.

"Ta tựa ưa thích trong cung đình chảy ra đồ vật, dân gian chế tạo đồ vật, có thể cùng trong cung đình so sánh sao?"

Đường vũ nhìn cũng không nhìn mấy cái đồ dỏm, bày ra một bộ phú gia công tử ca tư thế.

"Vị tiểu huynh đệ này nói được cũng có đạo lý, hiện tại rất nhiều người tựa là ưa thích mua sắm trong cung đình lưu truyền tới đồ vật, dân gian đích tay nghề dù cho, cũng không sánh bằng trong cung đình đích tay nghề, đây là sự thật, tựa như đồ sứ bên trong Quan Diêu cùng dân hầm lò đồng dạng, mặc dù Quan Diêu bên trong sản xuất ra thứ phẩm, giá cả cũng là dân hầm lò tốt nhiều gấp mấy lần."

Cái kia người bán hàng rong chứng kiến đường vũ quả nhiên mắc lừa, nhất thời về mặt kích động nói.

Đường vũ cố ý bày ra một bộ bị hắn nói động tư thế, gật đầu nói: "Ngươi nói rất đúng, muốn mua tựa mua trong cung đình đi ra đồ vật, ai mua dân gian đồ vật? Ngươi nói xem, cái này lọ thuốc hít bao nhiêu tiền?"

"Tiểu huynh đệ, ta cũng không lừa gạt ngươi, số này!"

Cái kia người bán hàng rong duỗi ra tay phải năm ngón tay, cười tủm tỉm nói. "50 khối tiền? Dễ dàng như vậy? Cái này không phải là đồ dỏm a?"

Đường vũ về mặt kinh ngạc nói. "Khục khục..."

Cái kia người bán hàng rong thiếu chút nữa bị nước miếng của mình sặc chết. "Tiểu huynh đệ hay nói giỡn rồi, tại sao có thể là 50 khối tiền đâu này?"

Cái kia người bán hàng rong về mặt im lặng giải thích nói, "Đừng nói là loại này có được hơn 100 niên lịch sử lọ thuốc hít, ngay tại lúc này cái kia chút ít hàng mỹ nghệ, sợ rằng cũng phải 100 khối tiền. Ta nói rất đúng 5000 khối tiền, đối với cái này cái lọ thuốc hít mà nói, cái giá tiền này đã rất rẻ rồi."

"Cái gì? Nhỏ như vậy một cái đồ chơi, ngươi lại muốn 5000 khối tiền?"

Đường vũ mở to hai mắt nhìn, có chút khó có thể tin nói.

"Khục khục, tiểu huynh đệ, đây chính là đồ cổ, là không thể dựa theo cái nhưc đầu tiểu đến tính toán tiền đấy,"

Cái kia người bán hàng rong lúc này có một loại tú tài gặp được bình, có lý nói không rõ cảm giác. Chính mình bán thế nhưng mà đồ cổ, cũng không phải thật heo, sao có thể đủ dựa theo cái nhưc đầu tiểu tính toán tiền đâu này? Bất quá có thể gặp được như vậy một cái lớn dê béo, thật lãng phí một ít nước miếng cũng là nên phải đấy.

Đường vũ lúc này dùng sức đang đưa đầu: "Không nên không nên, giá tiền của ngươi quá cao, ta không đã muốn."

Cái kia người bán hàng rong nhất thời nóng nảy: "Vị tiểu huynh đệ này, mua bán không xả thân nghĩa tại. Ta mỗi ngày ở chỗ này bày quầy bán hàng việc buôn bán, tựa là đồ một cái tiêu điều tự tại, có thể nhiều kết bạn mấy cái bằng hữu. Ta nhìn ngươi là thật tâm ưa thích cái này lọ thuốc hít, ta đây cũng khó phải làm một hồi quân tử, ngươi khai mở cái giá cả, chỉ cần giá vị không sai biệt lắm, ta không nói hai lời bán cho ngươi, coi như là ta giao ngươi cái này bằng hữu rồi."

Đường Vũ Tâm ở bên trong âm thầm trộm vui cười không thôi, bất quá trên mặt lại bày ra một bộ chần chờ biểu lộ, do dự một chút, mới chậm rãi nói: "Đã như vậy, ta đây tựa ra giá 300 khối tiền tốt rồi."

"Phốc phốc!"

Cái kia người bán hàng rong bị nước miếng của mình sặc đến liên tục ho khan xem, ngay cả khuôn mặt đều có một chút đỏ lên.

"Tiểu huynh đệ, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi như vậy ép giá người, ta ra giá 5000, ngươi chỉ cấp 300 khối tiền, cái này cũng quá không hợp thói thường đi à nha? Ta đây chính là hàng thật giá thật đồ cổ, không phải đầu đường rau cải trắng. 300 khối tiền? Ngươi cũng quá đen tối a?"

Cái kia người bán hàng rong kích động thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên rồi. Mình đã từng thấy ép giá không hợp thói thường người, Nhưng là còn

chưa từng gặp qua như vậy không hợp thói thường người.

Đường vũ rất dứt khoát nói: "Ta chính là muốn mua 300 khối tiền mua một cái chơi đùa, nếu như ngươi không muốn, quên đi."

Hắn nói xong câu đó, liền muốn quay người ly khai. "Đừng, đừng, tiểu huynh đệ, ta tính toán sợ ngươi rồi."

Tên kia người bán hàng rong vội vàng ngăn lại đường đi của hắn, vẻ mặt cười khổ nói, "Ta nhìn ngươi thật sự ưa thích lọ thuốc hít, ta cũng không muốn cho ngươi một chuyến tay không. Không bằng như vậy tốt rồi, ta tại đây còn có năm cái dân gian chế tạo lọ thuốc hít, từng cái chế tác cũng còn tính toán tinh xảo, sưu tầm giá trị tuy nhiên không kịp cái này trong cung đình lưu truyền tới đây, nhưng coi như cao đẳng lần, nếu không ngươi 300 khối tiền tùy tiện mua một cái trở về chơi tốt rồi."

Đường vũ làm sao có thể mua sắm nào những cái...kia thành phẩm phí không đến năm khối tiền đồ dóm đâu này? Hắn lười biếng nói: "Ta muốn cái này lọ thuốc hít, 300 khối tiền, ngươi yêu bán hay không, nếu không ta đi trước địa phương khác nhìn xem tốt rồi."

"Ồ, La lão bản, trong khoảng thời gian này có hay không tiến đến hàng mới đâu này? Lại để cho ca mấy cái hảo hảo ngó ngó."

Vừa lúc đó, hai gã hai mươi tuổi người trẻ tuổi cũng tới đến sạp hàng trước mặt, vẻ mặt nhiệt tình đánh cho một tiếng mời đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đến cùng ai càng hai? (hạ)

Vừa mới tên kia người bán hàng rong chứng kiến cái này hai tên người trẻ tuổi về sau, lập tức mặt mỉm cười nói: "Nguyên lai là Lưu ca cùng Tôn ca, đã lâu không gặp. Hai người các ngươi đến có thể thật là đúng lúc, ta ngày hôm qua vừa mới thu được một chỉ (cái) Đồng Trị trong năm lọ thuốc hít, ngươi tới giúp ta thật dài mắt, nhìn xem có phải là thật hay không phẩm, ai, các ngươi nghe ta lời nhai vài câu, ta quang thu mua cái này lọ thuốc hít, tự hao tổn vài ngày thời gian, cùng cái kia gia đình trọn vẹn lễ mễ tốt mấy giờ, bỏ ra ta 3000 khối tiền mới tìm tòi trở về đây."

Trong đó một gã người trẻ tuổi con mắt sáng ngời: "Ah? Lọ thuốc hít? Có ý tứ, ta đến ngó ngó!"

Tên kia người bán hàng rong vội vàng đem cái kia lọ thuốc hít hai tay đưa cho đối phương, giải thích nói: "Lưu ca, ta thế nhưng mà bỏ ra giá tiền rất lớn thu mua về, nếu như là đồ dóm lời mà nói..., ta đây đã có thể bồi lớn hơn."

Tên kia Lưu ca đem cái kia lọ thuốc hít đầu trong tay, cẩn thận đánh giá một phen, liên tục gật đầu nói: "Ân, ngươi xem cái này lọ thuốc hít tài liệu, đây chính là thuần túy cùng điển ngọc, tính chất tinh tế tỉ mỉ có sáng bóng, nhưng lại có chút lịch sử dấu vết. Ta tựa hồ nhớ rõ trước kia dân gian chế tác lọ thuốc hít thời điểm, rất ít sử dụng cùng điển ngọc, cho nên từ nơi này một điểm đó có thể thấy được, cái này lọ thuốc hít là từ trong cung đình chảy ra đây, chúng ta nhìn nhìn lại thượng diện đồ án, đều là một ít nhân vật đơn giản cùng cảnh sắc, cũng không phức tạp, cái đó và Đồng Trị trong năm trong cung đình chế tác lọ thuốc hít có cái này rất lớn chỗ tương tự, cho nên ta dám cam đoan, cái này lọ thuốc hít là Đồng Trị trong năm, trong cung đình chảy ra đồ vật, hơn nữa căn cứ phán đoán của ta, cái này lọ thuốc hít cũng không phải giống như (bình thường) bồi lạc gia đã dùng qua nha."

"Oa, người trong nghề tự là người trong nghề, Lưu ca ánh mắt quả nhiên không tệ. Căn cứ cái kia gia đình nói, cái này lọ thuốc hít là năm đó Từ Hi lão Phật gia ban cho một cái bồi lạc gia đấy!"

Cái kia người bán hàng rong vẻ mặt kích động nói.

"Đồng Trị trong năm lọ thuốc hít, hơn nữa còn là hoàng cung đồ vật bên trong, hiện tại đặt ở trên thị trường, cái kia giá trị cũng không nhỏ ah, La lão bản, ngươi lần này có thể phát!"

Mặt khác một người tuổi còn trẻ cũng là vẻ mặt cao hứng nói.

Tên kia Lưu ca vẻ mặt khiêm tốn hồi đáp: "Kỳ thật bản lãnh của ta cũng có hạn, bất quá là tại cái nghề này chơi có ba năm năm, đối với một ít đồ cổ vẫn có lấy một ít độc đáo phân biệt năng lực."

Đường vũ nhìn xem ba người bọn họ có ý ở chỗ này diễn kịch, mê sảng hết bài này đến bài khác, trong nội tâm không khỏi cười lạnh liên tục.

Cái này lọ thuốc hít đích thật là một kiện đồ cổ, bất quá thực sự không phải là bọn hắn theo như lời Đồng Trị trong năm trong cung đình lưu truyền ra đi đồ vật, mà là Thanh mạt dân gian một kiện đồ nhái. Sưu tầm giá trị tuy nhiên không cao lắm, Nhưng là nếu như lấy ra đầu tư lời mà nói..., vẫn có thể đủ tiểu lợi nhuận một số. Đây cũng chính là đường vũ vì cái gì nhìn trúng cái này lọ thuốc hít trọng yếu nguyên nhân.

Cái kia Luru ca lúc này vừa cười vừa nói: "La lão bản, thật không ngờ ngươi có thể thu được như vậy đồ tốt, không bằng ra cái giá, bán cho ta tốt rồi, ngươi cũng biết, ta thích nhất những...này tiểu đồ chơi."

Cái kia người bán hàng rong nhất thời bày ra một bộ bất đắc dĩ cười khổ, vụng trộm nhìn thoáng qua đường vũ, thấp Thanh Đạo: "Luru ca, cái này, không phải ta không bán cho ngươi, chủ yếu là vị tiểu huynh đệ này đang chuẩn bị mua sắm cái này lọ thuốc hít, ta không có cách nào, ngươi cũng biết, chúng ta một chuyến này chú ý một cái thứ tự đến trước và sau, mặc dù ngài là khách quen, ta cũng không thể hư mất quy củ!"

"Ah?"

Cái kia Luru ca vốn là sững sờ, ngay sau đó đưa ánh mắt rơi xuống đường vũ trên người, vừa cười vừa nói, "La lão bản nói có đạo lý, mỗi một chuyến đều có mỗi một chuyến quy củ, không thể tùy tiện hư mất quy củ. Vị tiểu huynh đệ này cũng ưa thích cái này lọ thuốc hít? Xem ra là người trong đồng đạo, không biết ngươi có nguyện ý hay không nhin đầu bỏ những thứ yêu thích đầu này? Ta người này cái khác yêu thích không có, tự ưa thích sưu tầm một ít tiểu đồ chơi, mỗi lần chứng kiến chúng, tự cơ hồ đi không đành nói."

Đường vũ bày ra một bộ không sao cả bộ dáng, nhàn nhạt cười: "Đã ngươi ưa thích, vậy ngươi mua xong rồi."

Cái kia hai người trẻ tuổi nghe được hẳn những lời này, lập tức thiếu chút nữa ngất đi.

Hai người bọn họ vốn chính là cái kia người bán hàng rong vụng trộm mặt tìm đến nắm, muốn thông qua loại này lấy lui làm tiền phương pháp khiến cho khách nhân mua sắm quầy hàng thương diện giả đồ cổ, Nhưng là thật không ngờ trước mặt người trẻ tuổi này như thế lưu manh, ngay cả cân nhắc đều không cân nhắc, liền trực tiếp tặng cho chính mình. Lại để cho bọn hắn có chút bất ngờ.

Cái kia Luru ca sắc mặt có chút cứng ngắc cười cười: "Tiểu huynh đệ quả nhiên hùng hồn hào phóng, bất quá ta Luru Thanh cũng không thể đoạt người về đẹp, nếu như ngươi ưa thích lời mà nói..., ta đây tự cho ngươi trước mua sắm tốt rồi!"

Cái kia người bán hàng rong cũng bị đường vũ đã đến một trở tay không kịp, cũng gấp bẻ bọn cười làm lạnh nói: "Thật không ngờ Luru ca dĩ nhiên là tính tình người trong, đã ngươi đều nguyện ý lại để cho vị tiểu huynh đệ này đi đầu mua sắm, ta đây cũng không thể không hào phóng."

Hắn quay đầu, cắn răng răng, tựa hồ quyết định giống như, đối với đường vũ nói ra, "Tiểu huynh đệ, đã ngươi thiết tình ưa thích cái này lọ thuốc hít, ta đây coi như giao ngươi cái này bằng hữu, tiện nghi một điểm bán cho ngươi tốt rồi. Ngươi ra 3000 khối tiền, ta tiện nghi bán cho ngươi tốt rồi."

"Ta chỉ ra 300 khối tiền!"

Đường vũ lạnh như băng hồi đáp. "Một ngàn năm!"

Cái kia người bán hàng rong hàm răng cắn chặt chú đầy, toàn thân đều tại liệu mạng run rẩy lấy.

"300!"

"Một ngàn!"

"300!"

"800!"

"300!"...

Cái kia người bán hàng rong cơ hồ muốn Bạo Tẩu rồi.

Chỗ nào có như vậy làm giá hay sao? Cũng quá lừa bịp đi à nha? Ngươi không thể hơi chút căng căng giá cả sao? Ta mỗi ngày ở chỗ này dài nắng dầm mưa bày cái quán, dễ dàng sao? Bán hàng giả cũng là có tôn nghiêm đấy.

Hắn hai cái nắm đấm niết chặt chú đầy, xanh cả mặt, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi không thể ép người quá đáng, cái giá này vị quá thấp, ta, ta thật sự là không thể tiếp nhận. Ta thấp nhất ra giá 500 khối tiền, ngươi yêu có mua hay không."

Đường vũ thoáng trầm tư một lát, nhẹ gật đầu: "Được rồi, 500 tự 500, ta mua!"

"Ai!"

Chung quanh những cái...kia đồng dạng đầu cơ trục lợi một ít giả đồ cổ người bán hàng rong cũng nhin không được lác đầu nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi.

Mặc dù nói đồng hành là oan gia, Nhưng là bọn họ đều là một ít tiểu thương người bán hàng rong, làm đều là một ít nhẹ vốn mua bán, ngày bình thường mặt, ai chỗ đó có hàng thật, ai chỗ đó giả bộ hàng, tất cả mọi người nhất thanh nhị sở.

Bây giờ nhìn đến đối phương vậy mà bán đi một kiện đồ dỏm, trong nội tâm thật là đã hăm mộ lại ghen ghét, đồng thời lại đối với đường vũ tỏ vẻ thoáng một phát đồng tình.

Bọn hắn vốn là có thể nhắc nhở đường vũ đây, Nhưng là từng ngành sản xuất đều có từng ngành sản xuất quy củ, mà giới cổ vật một đầu không trở thành quy củ tự là —— khách nhân mua sắm đồ cổ thời điểm, mặt khác quầy hàng Thương gia không thể tùy tiện mở miệng nói chuyện, đây là muốn xấu mua bán đấy. Hơn nữa, giới cổ vật vốn chính là thật thật giả giả, hư hư thật thật, ai có thể đủ 100% đừng phải vận may đâu này?

500 khối tiền, cũng không coi là nhiều, thiếu (thiệt thòi) tự thua lỗ, coi như mua cái giáo huấn.

Cái kia người bán hàng rong nhìn thấy đối phương vậy mà nguyện ý nhiều ra 200 khối tiền, vốn là có chút không cam lòng tâm tình cũng trở nên thư sướng, vội vàng gật đầu nở nụ cười: "Tiểu huynh đệ, ánh mắt của ngươi không tệ, 500 khối tiền mua một cái lọ thuốc hít, một chuyến tay, hoàn toàn chính xác có thể kiếm nhiều tiền, ta tại đây còn có rất nhiều những thứ khác thứ tốt, ngươi muốn hay không nhìn nhìn lại đầu này?"

Cái này lọ thuốc hít là hắn nửa tháng trước tại ở nông thôn thu mua về, bắt quả bỏ ra chính là 30 khối tiền. Hắn lúc ấy cũng cẩn thận nghiên cứu thoáng một phát cái này lọ thuốc hít, Nhưng là mặc kệ hắn kỹ thuật như thế nào cao siêu, cũng phân biệt rõ không ra cái này lọ thuốc hít chính thức chế tạo niên đại, về sau cũng làm cho rất nhiều bằng hữu hỗ trợ nhìn nhìn, lại cũng không có ai lấy được chuẩn, cho nên cuối cùng chỉ có thể trở thành giống như (bình thường) đồ dỏm chỗ Lý Diệu rồi.

Gần kề qua tay một lần, liền buôn bán lời gần gấp hai mươi lợi nhuận.

Cái kia người bán hàng rong nghĩ tới đây, trong nội tâm cũng là nói không nên lời đắc ý.

Cái này tiểu bạch si, 500 khối tiền mua cái rác rưởi, thật sự là quá hai rồi!

Đường vũ giao tiền, đem cái này lọ thuốc hít nâng trong tay thời điểm, trong nội tâm cũng là nói không nên lời hưng phấn cùng cao hứng.

Một hai vạn khối tiền lọ thuốc hít, chỉ tốn 500 khối tiền. Quá đáng giá!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Phân biệt đồ cổ (thượng)

Đường vũ đem cái này chỉ (cái) lọ thuốc hít cất kỹ về sau, lại nhìn lướt qua đối phương quầy hàng thượng diện những vật khác, Nhưng tiếc tuyệt đại đa số đều là mấy năm gần đây hàng nhái đi ra đồ dỏm, một điểm sưu tầm giá trị đều không có. Mặc dù có một hai kiện cũng coi là đồ cổ, nhưng cũng là dân quốc thời kì đồ vật, căn bản bán không được mấy cái tiền đấy.

Hắn ly khai cái này sạp hàng vị về sau, lại một đường hướng phía phía trước đi đến. Bất quá lần này lại cơ hồ không có như thế nào dừng lại, ngoại trừ những... này sạp hàng bên ngoài thượng diện không có mấy thứ chính phẩm bên ngoài, còn có một rất trọng yếu nguyên nhân.

Cái kia chính là đường vũ hiện tại đã trở thành một cái nhãn hiệu tiêu chuẩn chuẩn người nghèo.

Vừa rồi 500 khối tiền là tìm Tào mực lan mượn đấy, hiện tại trong túi áo chỉ có hai mươi khối tiền tiền com, đừng nói mua một cái chính phẩm, tự là đồ dỏm, giống như Hồ Dã căn bản mua không được.

Ngay tại đường vũ chuẩn bị tìm một chỗ, đem cái kia lọ thuốc hít bán đi thời điểm, lại bỗng nhiên trông thấy phía trước cách đó không xa một cái cửa hàng nhỏ cửa ra vào vây quanh một đám người, hồi hã không biết nói xong một ít cái gì, hào khí tựa hồ còn lộ ra dị thường kịch liệt. Cái này lại để cho hắn rất cảm thấy hứng thú, cũng gấp bệ bọn đi tới.

Cửa hàng này cũng là một nhà tiệm đồ cổ, nhưng lại lấy một rất văn nhã danh tự —— Tử Văn hiên. Diện tích tuy nhiên không lớn, lại phân ra cao thấp hai tầng, hơn nữa bên trong toàn bộ đều là Lê Mộc kết cấu, cho người một loại phong cách cổ xưa trang nhã khí tức, lại cùng bên trong bày đặt cái kia chút ít muôn hình muôn vẻ đồ cổ phối hợp cùng một chỗ, hỗn nhiên tự nhiên, có một phong cách riêng.

Lúc này trong cửa hàng ngoại trừ một gã hơn 40 tuổi lão bản về sau, còn có năm sáu người. Cảm đầu chính là lưỡng cái chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, một gã khuôn mặt thanh tú, đáng người gầy gò, ăn mặc một thân đơn giản quần áo thoải mái, cho người một loại tự nhiên hiền hoà cảm giác, về phần bên cạnh hắn người trẻ tuổi kia, nhưng lại một cái hiển nhiên tiểu mập mạp, thể trọng tuyệt đối vượt qua hai trăm hai mươi cân, từ xa nhìn lại, như phảng phất là một cái siêu cấp đại viên thịt. Hắn ăn mặc một thân màu đen âu phục, thấy thế nào đều giống như Tây Phương lễ Giáng Sinh bên trong bí đồ quái.

Hai người bọn họ đi theo phía sau ba gã trung niên nhân, đều là bốn mươi năm mươi tuổi tả hữu, ăn mặc thoát nhìn đều là cực kỳ bình thường, như phảng

phát là hai người bọn họ tùy tùng. Nhưng là ngành sản xuất người ở bên trong cũng biết ba người bọn họ đều là giới cổ vật chính thức chuyên gia, một đôi sắc bén sáng ngời con mắt cùng một đôi linh xảo thô ráp hai tay, đã từng phân biệt qua vô số đồ cổ, tại cả nước đều được hưởng tiếng tăm.

"Tên kia người trẻ tuổi là ai? Sao có thể đủ lại để cho đại danh鼎鼎鼎鼎 ‘Hỗ Thiên mất’ tự mình ra mặt đâu này?"

"Ta nói ngươi hay (vẫn) là không phải Hải Châu người ah? Ngay cả vị này công tử cũng không biết?"

"Ta như thế nào sẽ biết hắn là ai đâu này? Chẳng lẽ hắn so Hải Châu thành phố thị trường còn muốn nổi danh?"

"Đó là tuyệt đối đấy, thân là Hải Châu thành phố người, không biết Hải Châu thành phố thị trường tình có thể nguyên, nếu như ngay cả hắn là ai cũng không biết, vậy ngươi thật sự không thể xem như Hải Châu thành phố người rồi."

"Không phải đâu? Hắn rốt cuộc là ai ah? Nhìn đáng vẻ của hắn, nhất định là một cái phú gia công tử ca!"

"Hắn tự là Tiêu gia thiếu gia Tiêu Nguyên Siêu, tương lai hợp lý người nhà."

"Không phải đâu? Dĩ nhiên là hắn?"...

Chung quanh những người vây xem kia nhìn xem cái kia hai gã người trẻ tuổi, cũng nhịn không được nhỏ giọng nói thầm lên. Đem làm rất nhiều người biết rõ cái kia nam tử trẻ tuổi thân phận về sau, đều là từng đột sợ hãi thần phục, trong ánh mắt lóe ra sùng bái kính ngưỡng hào quang.

Tên kia khuôn mặt thanh tú tuổi trẻ trong tay người cầm một chỉ (cái) tinh xảo sứ thanh hoa, một bên đánh giá, một bên gật đầu tán dương: "Hỗ nho nhã, thật không ngờ tại người trong cửa hàng vậy mà sẽ phát hiện một món đồ như vậy thú vị ý, lại đem mấy người chúng ta mọi người làm khó rồi, xem ra sau này ta muốn nhiều đến người tại đây đi dạo một chút."

Từ Vân hiền lão bản hồ nho nhã tướng mạo phúc hậu, nâng cao một cái bụng bia, ăn mặc một thân hàng hiệu đồ vét, thoát nhìn hoàn toàn chính xác có vài phần thương nhân khí thế. Hắn tay phải bưng một ly trà thơm, đáng tuổi cười chân thành nói: "Có Tiêu thiếu những lời này, ta hồ nho nhã cũng tự đủ hài lòng. Cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đích thật là ta đoạn thời gian trước vừa mới tìm tòi trở về đồ vật. Ta lúc ấy cũng là trái xem phải xem, trọn vẹn nghiên cứu suốt ba ngày thời gian, cũng nghiên cứu không ra cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đến cùng phải hay không chính phẩm, cho nên hiện tại tự muốn mời Tiêu thiếu bang (giúp) mở mang tầm mắt."

Hắn nói xong câu đó về sau, lại hướng phía còn lại vây xem những người kia vừa cười vừa nói, "Đã tất cả mọi người may mắn tụ ở chỗ này, cái kia chính là duyên phận. Ta hồ nho nhã cũng không phải cái loại này không phóng khoáng người, cho nên ta hiện tại làm ra một cái quyết định, bất kể là ai, chỉ cần có thể phân biệt ra cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa là thật là giả, ta tuyệt đối trùng trùng điệp điệp có phần thưởng."

Hắn những lời này vừa nói ra khỏi miệng, nhất thời hiện trường nhắc lên một mảnh xôn xao.

"Hỗ lão bản, ngươi không phải là nói đùa sao?" Trong đám người lúc này có con tin nghi nói.

Hỗ nho nhã chẳng những không có bất luận cái gì đích sinh khí, ngược lại cười ha hả nói: "Ta hồ nho nhã tại giới cổ vật cũng chơi vài chục năm, điểm ấy tin dụng vẫn là có thể làm được đấy, nhưng là ta cũng có cái điều kiện tiên quyết, cái kia chính là mặc kệ phân biệt là thật là giả, ngươi nhất định phải nói ra một cái Từ Thử dần mảo đi ra, nhưng lại muốn cho mọi người tin phục mới có thể, không thể ngươi ăn nói lung tung, nói cái gì chính là cái gì."

"Đó là tự nhiên!"

Trong đám người lập tức có người phụ họa lên.

"Hỗ lão bản, vậy ngươi trùng trùng điệp điệp có phần thưởng, rốt cuộc là phần thưởng cái gì đâu này?"

Lại có người đưa ra nghi vấn của mình.

Hỗ nho nhã không có chút nào không kiên nhẫn, như trước mặt mỉm cười nói: "Ta hồ nho nhã chơi cả đời đồ cổ, những vật khác đều không có, tự là nhiều như vậy đồ cổ, cho nên khen thưởng đồ vật tự nhiên là ta nơi này tùy ý một kiện đồ cổ. Đương nhiên, ta tự tục tĩu nói ở phía trước, ta hồ nho nhã khai mở cửa hàng này cũng có mười năm thời gian, tuy nhiên ta hồ nho nhã đối với đồ cổ phân biệt còn có nhất định được năng lực, Nhưng là cũng có xem nhìn lâm thời điểm, cho nên nếu như ngươi lựa chọn ra chính là một kiện đồ dỏm, vậy thì cùng ta không có bất cứ quan hệ nào rồi."

Trong đám người nhất thời ồn ào cười ha hả.

Hỗ nho nhã nhìn lướt qua chung quanh cái kia những người này, sau đó đem ánh mắt lại lần nữa rơi xuống Tiêu Nguyên Siêu trên người, vẻ mặt mỉm cười nói: "Tiêu thiếu, ngươi cũng là giới cổ vật cao thủ, không ngại ngươi cũng giúp ta phân biệt thoáng một phát, như thế nào?"

Tiêu Nguyên Siêu hai tay bưng lấy cái này chỉ (cái) tinh mỹ sứ thanh hoa, vừa cẩn thận xem xét ước chừng ba bốn phút đồng hồ, khẽ chau mày, tự như: "Hỗ nho nhã, ngươi lần này nhưng làm ta làm khó rồi. Ta Tiêu Nguyên Siêu bình thường tuy nhiên ưa thích thu thập đồ cổ, Nhưng là của ta phân biệt năng lực cũng rất giống như (bình thường). Ta xem cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa chế tác tinh mỹ, tài liệu thượng thừa, hơn nữa đồ án tinh mỹ, vẻ phác thảo trông rất sống động, tựa như thật sự giống như (bình thường). Tại toàn bộ Thanh triều gần 300 năm trong thời gian, cũng chỉ có Càn Long thời kì sứ thanh hoa có thể đạt tới như thế độ cao: Cao độ, hơn nữa cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa cuối cùng khắc có Càn Long thời kì con dấu, cho nên..."

"Tiêu thiếu cảm thấy cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa là Càn Long thời kì đồ vật?" Hồ nho nhã vẻ mặt mỉm cười nói.

Tiêu Nguyên Siêu nhưng lại khẽ lắc đầu: "Tuy nhiên từ mọi phương diện giảng, cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa hoàn toàn chính xác như là Càn Long thời kì đồ vật, Nhưng là ta cuối cùng cảm giác được có một tia không cân đối cảm (giác), rốt cuộc là chỗ nào xảy ra vấn đề, ta nhất thời bán hội cũng nói không nên lời."

Cái kia tiểu mập mập nhất thời tùy tiện nói: "Tiêu thiếu, ta tin tưởng ánh mắt của ngươi sẽ không sai đấy. Đã cái này chỉ (cái) cái chai cuối cùng đều có khắc Càn Long chữ, đây tuyệt đối là Càn Long thời kì đồ vật."

Tiêu Nguyên Siêu nhìn không được mắt liếc, tức giận nói: "Hàn ý tứ, ta từng đề cho ngươi nhìn nhiều xem phương diện này đồ vật, được thêm kiến thức, ngươi chính là không nhìn, hiện tại lại đang tại đây nói hươu nói vượn cái gì? Ngươi bây giờ cho ta một cái bình nhỏ, ta cũng có thể cho ngươi khắc lên Càn Long trong năm chữ. Mấy chữ này dạng bất quá là phụ trợ tính đồ vật, như cái chai chế tác, kết cấu, tài liệu, tính tế trình độ, nghiêm cần trình độ vân... vân, đợi một tý, những phương diện này nhân tố mới thật sự là quyết định một kiện đồ cổ thật giả trọng yếu căn cứ."

Hàn ý tứ bị hấn nói một đoàn sưng mù, nhất thời lắc đầu: "Ta nghe đau cả đầu." Tiêu Nguyên Siêu cũng lười đúng lý biết cái này mỗi ngày đã biết rõ hết ăn lại nằm tiểu mập mập, lập tức quay đầu, nhìn nhìn cái kia ba gã trung niên nhân, nói:

"Ba vị lão tiên sinh, các ngươi thấy thế nào cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đầu này?"

Cái kia ba gã trung niên nhân đều lẫn nhau nhìn thoáng qua, lắc đầu nói: "Thiếu gia, ba người chúng ta tài sơ học thiển, chỉ sợ trong thời gian ngắn không cách nào phân biệt rõ ra cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa là thật hay giả, thứ cho chúng ta vô năng."

Tiêu Nguyên Siêu tựa hồ đã biết rõ ba người bọn họ đáp án, dù sao vừa rồi bốn người bọn họ cũng đã phân biệt trọn vẹn hơn nửa canh giờ, cũng không có nhìn ra cái gì nguyên do, cho nên cũng không có quá nhiều thất vọng, chỉ là nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi: "Ngay cả các ngươi ba người đều không thể phân biệt đi ra, chỉ sợ Hải Châu thành phố không người có năng lực như thế rồi."

"Này cũng chưa hẳn!"

Trong đám người bỗng nhiên có người cao giọng nói

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Phân biệt đồ cổ (trung)

Tiêu Nguyên Siêu mấy người bọn hấn người nghe được cái thanh âm này về sau, đều là nao nao, đồng loạt quay đầu, đưa ánh mắt rơi xuống trong đám người, muốn xem xem mới vừa nói ra những lời này đến đáy ngọn nguồn là vị nào cao nhân.

Nói những lời này người ngoại trừ đường vũ bên ngoài, còn có thể có ai?

Hấn cũng là vừa mới đi tới, vừa mới nghe được hồ nho nhã nói câu nói kia, liền có chút ít kích động.

Hấn 《 khảo cổ học 》 tuy nhiên còn không có có toàn bộ học tập hoàn thành, nhưng là phân biệt thoáng một phát Thanh triều thời kì sứ thanh hoa, còn không có quá lớn vấn đề. Nói sau, hồ nho nhã trước mặt mọi người đồng ý tiếp theo chỉ (cái) tùy ý đồ cổ trước mặt mọi người ban thưởng, đây đối với mỗi người sức hấp dẫn đều là rất lớn, chớ nói chi là cơ hồ một nghèo hai trắng (*cục gạch mà dám đua đòi với iPhone) đường vũ.

Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn ý tứ hai người chứng kiến đường vũ theo trong đám người đi tới, nhao nhao cảm giác được thập phần ngoài ý muốn. Rõ ràng không có dự liệu được nói chuyện người này vậy mà cùng tuổi của bọn hấn tương tự. Tiêu Nguyên Siêu cao thấp đánh giá đối phương vài lần, phát hiện đối phương ăn mặc rất bình thường, không giống là người nhà có tiền hài tử, điều này càng làm cho hấn có chút nghi hoặc. Theo lý mà nói, giám định và thưởng thức đồ cổ là một môn rất cao thâm kỹ thuật, không phải bằng vào một vài sách giáo khoa tự có thể trở thành giới cổ vật cao thủ, là cần nhờ nhiều năm không ngừng học tập cùng phân biệt, mới có thể nắm giữ nhất định được kỹ thuật, mà muốn không ngừng lục lợi cùng nghiên cứu, nhất định phải trong tay có đại lượng đấy, đủ loại kiểu dáng đồ cổ cung cấp chính mình học tập cùng nghiên cứu mới có thể, đây cũng không phải là người bình thường gia có thể làm được đấy.

Tiêu Nguyên Siêu còn chưa nói chuyện, Hàn ý tứ không khỏi có chút kinh ngạc nói: "Ngươi có thể phân biệt ra cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa là thật là giả? Phải hay là không khỏi hài ah? Sát, ngươi niên kỷ cùng chúng ta tương tự, làm sao có thể có như vậy bản lĩnh đầu này?"

Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn ý tứ sau lưng cái kia ba gã trung niên nhân cũng đều nhao nhao lắc đầu, tỏ vẻ không tin đường vũ có bản sự như vậy.

"Người trẻ tuổi, chúng ta mặc dù biết người rất muốn biểu hiện một chút, Nhưng là cái này đồ cổ có thể không tầm thường nha."

Trong đó một gã khuôn mặt người trung niên gầy gò tên là chú ý Kevin, tại giới cổ vật cũng là nổi tiếng đích nhân vật, nói chuyện tự nhiên có chút làm ra vẻ.

"Đúng vậy a, chúng ta ba cái lão gia hỏa giám định và thưởng thức đồ cổ vài chục năm thời gian, cũng không cách nào phân biệt ra cái này đồ cổ chính thức niên đại, người cái này tiểu oa nhi niên kỷ còn không có có chúng ta một nửa đại, làm sao có thể có như vậy trình độ đầu này?"

Nói chuyện chính là một gã mập mạp trung niên nhân, gọi là tại trọng. Tuy nhiên hắn nói chuyện khẩu khí cũng thập phần hòa ái dễ gần, nhưng là cũng cho rằng đường vũ là ở quấy rối.

"Chàng trai, nếu như người có thể thật sự phân biệt đi ra, cái kia mấy người chúng ta lão gia hỏa có thể thật sự muốn cam bái hạ phong rồi."

Đệ tam cái lớn tuổi nhất trung niên nhân nhưng lại không chút nào để ý phá lên cười. Hắn gọi là mằm kim vĩ, là ba người bên trong bối phận cao nhất một cái, nói chuyện sức nặng cũng nặng nhất.

Tiêu Nguyên Siêu thân là Tiêu gia loại này đại gia tộc người, cũng không có còn lại mấy cái bên kia nhị thế tổ ngang ngược càn rỡ, cầu mắt xem người thấp đích thói quen, ngược lại nói lời nói hiền hoà, không có bất kỳ cái giá đỡ. Cái này chủ yếu cũng là hắn thờ phụng một câu, cái kia chính là —— không muốn tùy tiện xem thường bất cứ người nào, nếu không người gặp nhiều thua thiệt đấy. Hắn chứng kiến ba người bọn họ cũng đã tỏ thái độ, lúc này cũng còi mồm cười: "Bằng hữu, nếu như người thật có thể đủ phân biệt ra cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đích niên đại, chúng ta đây mấy người kia sẽ phải bị người lợi hại hung ác phiền một cái vang dội cái tát, từ nay về sau, đem người sẽ ở Hải Châu thành phố triệt để dương danh."

Đường vũ cất bước đi vào Từ Văn hiền, hướng phía mấy người bọn hắn người nhẹ gật đầu, sau đó trở về tiểu mập mạp Hàn ý tứ trước mặt, cẩn thận đánh giá đối phương vài lần, về mặt mỉm cười nói: "Người năm nay bao nhiêu tuổi rồi hả?"

"À? Ta năm nay mười tám tuổi, làm sao vậy?"

Hàn ý tứ bị hắn thấy toàn thân sợ hãi, cho rằng đối phương là một cái ưa thích nam sắc nam đồng tính, nhện không được lui về phía sau vài bước, có chút cảnh giác nhìn chăm chú lên hắn.

Đường vũ nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi, lắc đầu: "Thật không ngờ chúng ta niên kỷ tương tự, người vậy mà béo thành như vậy."

"Khục khục..."

Hàn ý tứ nhất thời bị hắn những lời này nghẹn đến nổi ngay cả ngay cả ho khan. Cái thằng này cũng quá vô sỉ đi à nha? Vậy mà dùng tự người nói mà nói đến phản bác chính mình, quá hư mất!

"Ta vừa rồi không có xem thường ý của người, làm gì như vậy bản thiêu người đâu?"

Hàn ý tứ cũng không có tức giận, ngược lại có chút u oán trắng rồi đối phương liếc, thấy thế nào đều giống như một cái bị uy khuất vợ bé.

Đường vũ trông thấy Hàn ý tứ bộ dạng này biểu lộ, cũng nhện không được nữa cười ha ha.

Tiêu Nguyên Siêu cũng thật không ngờ đối phương nói chuyện khẩu khí ngông cuồng như thế, sừng sốt ước chừng vài giây đồng hồ, lập tức vỗ tay cười ha ha:

"Bằng hữu, người nói một chút cũng không tệ, niên kỷ hoàn toàn chính xác không thể đại biểu hết thấy, cam la tại mười hai tuổi thời điểm, có thể trở thành thừa tướng, chứ nói chỉ là phân biệt một kiện đồ cổ. Người tên là gì? Ta Tiêu Nguyên Siêu rất muốn cùng người kết giao bằng hữu."

"Đường vũ!"

"Đường vũ? Ta nhớ kỹ rồi. Tự xưng người những lời này, mặc kệ người một hồi đến cùng có thể hay không phân biệt ra cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa, người cái này bằng hữu, ta giao định rồi."

Tiêu Nguyên Siêu về mặt ngay thẳng nở nụ cười.

Đường vũ tự nhiên cũng biết nhiều một người bạn cũng nhiều một con đường, chứ nói chỉ là Tiêu gia công tử, cái kia tại Hải Châu thành phố là đi ngang đấy. Hắn mỉm cười nhẹ gật đầu: "Có thể cùng Tiêu thiếu trở thành bằng hữu, cũng là vinh hạnh của ta."

Hồ nho nhả nhìn thấy rốt cục có người nguyện ý ném thử thoáng một phát, cũng bất chấp mấy người bọn hắn người tại đầu đó đàm lung giao tình, lập tức nhẹ nhàng nâng... lên cái con kia sứ thanh hoa, đi vào đường vũ trước mặt, về mặt mỉm cười nói: "Vị tiểu huynh đệ này, đã người nguyện ý giúp bề bọn phân biệt thoáng một phát, vậy thì hỗ trợ nhìn xem tốt rồi. Nói thật, ta từ khi thu hồi cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa về sau, trong nội tâm một mực có như vậy một cái phiền phức khó chịu, mỗi ngày thậm chí đi ngủ đều ngủ không tốt, khiến cho ta đều gầy vài cân. Người nếu như có thể phân biệt đi ra, bất kể là thiệt giả, đều xem như hiểu rõ của ta một kiện tâm sự, ta đây cũng có thể hảo hảo ngủ một giấc rồi."

Đường vũ tiếp nhận cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa, cẩn thận xem xét một phen, lập tức nhẹ gật đầu, cười nói: "Hồ lão bản, không biết ta có thể hay không hỏi người một vấn đề đầu này?"

"Ah? Tiểu huynh đệ xin hỏi."

Hồ nho nhã về mặt ngạc nhiên nói.

"Hồ lão bản là bao nhiêu tiền thu mua cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đầu này?" Đường vũ hỏi.

Hồ nho nhã cũng không có bất kỳ chần chờ, rất dứt khoát hồi đáp: "Lại để cho tiểu huynh đệ chê cười, cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa tổng cộng bỏ ra ta 30 vạn khối tiền. Giá cả tuy nhiên không tính rất thấp, Nhưng là với ta mà nói, cũng coi như không được cái gì."

30 vạn?

Từ Vân hiển bên ngoài những người kia nghe được cái số này về sau, đều ngược lại hít một hơi hơi lạnh.

Hồ nho nhã cũng quá lớn mật đi à nha? Một kiện ngay cả thật giả đều phân biệt không đi ra đồ chơi, hấn vậy mà nguyện ý hạ như vậy vốn gốc.

Quả thực tự là điên rồi.

Kỳ thật giới cổ vật cùng cổ phiếu có hiệu quả như nhau tác dụng, đều phải muốn can đảm can trọng, có can đảm mạo hiểm tinh thần, có lẽ người hôm nay bỏ ra hai mươi vạn mua một kiện đồ cổ, ngày mai sẽ hội (sẽ) tăng tới tám mươi vạn, cũng hoặc là người hôm nay bỏ ra tám mươi vạn mua một kiện đồ cổ, ngày mai sẽ gặp phân biệt xuất thế một kiện đồ dỏm, ngay cả tám khối tiền đều không có.

Một đêm làm giàu, một đêm táng gia bại sản, cũng không phải là một câu lời nói suông.

Đường vũ nghe được cái số này về sau, trong nội tâm cũng là âm thầm sợ hãi thán phục không thôi.

Không hổ là chơi đồ cổ nhiều năm cao thủ, ngay cả 30 vạn khối tiền đều không để vào mắt. Nếu như giao cho lời của mình, những thứ không nói khác, ngoại trừ đại học bốn năm sở hữu tất cả phí tổn, nói không chừng còn có thể mua một bộ tiểu mét vuông nhà ở.

"Vị tiểu huynh đệ này, hấn là người nhìn ra cái gì? Bất kể là cái gì, ngài cứ mở miệng, ta hồ nho nhã lưu lạc giới cổ vật nhiều năm như vậy, điểm ấy hàm đường vẫn phải có."

Hồ nho nhã chứng kiến ánh mắt của hấn có chút không đúng, không khỏi cùng hào phóng nở nụ cười.

Đường vũ nhẹ nhàng cười cười: "Ta là muốn nói, Hồ lão bản, người lần này có thể thật sự tiểu buôn bán lời một số."

Hấn những lời này vừa mới nói ra miệng, toàn trường một mảnh xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Phân biệt đồ cổ (hạ)

Hồ nho nhã những năm này thu mua cùng phân biệt đồ cổ vô số, đã trải qua vô số những mưa gió, từng có thành công, cũng có khuyết điểm bại, Nhưng dùng nói hàm đường thập phần không sai, Nhưng là nghe được câu này về sau, trên mặt hay (vẫn) là toát ra khó có thể hình dung kích động cùng hưng phấn: "Cái gì? Tiểu buôn bán lời một số? Chẳng lẽ, chẳng lẽ đây là thật hay sao?"

"Cũng không tính là thực, cũng không tính là giả."

Đường vũ trả lời lại làm cho hấn nhất thời lại thất vọng rồi rất nhiều. "Tiểu huynh đệ, người, người những lời này là có ý gì?"

Hồ nho nhã mặt mũi tràn đầy sương mù hơi ngược lại.

Đường vũ cũng không có nóng lòng trả lời hấn vấn đề này, mà là mở miệng nói: "Các người ai có khắc đao?"

Hồ nho nhã mấy người bọn hấn người hai mặt nhìn nhau, cũng không biết hấn trong hồ lô muốn làm cái gì. Cuối cùng vẫn là hấn hướng phía bên cạnh một gã tuổi trẻ nhân viên cửa hàng nhìn sang, thứ hai nhẹ gạt đầu, sau đó nhanh chóng mang tới một bả khắc đao, đưa cho đường vũ.

Đường vũ hướng phía mấy người bọn hấn người nhẹ gạt đầu, đem cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa nhẹ nhàng đặt ở bên cạnh một trương bàn Từ Thượng

mặt, sau đó dùng trong tay khắc đao, nhẹ nhàng nổi lên cuối cùng con dấu.

"Người, người đây là muốn làm cái gì? Người, người là có ý đây!" Chú ý Kevin sắc mặt giận tím mặt, gấp giọng quát.

Tại trọng cùng mầm kim vĩ phản ứng của hai người mặc dù không có như vậy kịch liệt, nhưng cũng là hai mắt tròn xanh, tựa hồ có chút khó có thể tin nhìn xem trước mặt một màn này, toàn thân đều tại rất nhỏ run rẩy.

Người này người trẻ tuổi có phải điên rồi hay không? Vậy mà dùng khắc đao nhẹ nhàng thổi mạnh cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa.

Nếu như cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa là đồ thật lời mà nói..., vậy hẳn như vậy hành vi, hoàn toàn chính xác cũng coi là hủy hoại đồ cổ rồi.

Tiểu mập mập Hàn ý tứ nâng lên hai tay, dùng sức xoa hai con mắt, có chút cổ quái chặc chặc lấy miệng, đối với bên cạnh đã há hốc mồm hồ nho nhã cười đùa tí từng nói: "Ta nói Hồ lão bản, người có phải hay không trộm hơn người gia Đường huynh đệ lão bà, người ta mới có thể có ý như vậy trả thù người? Đã xong đã xong, đừng nói người cái này chỉ (cái) cái chai thiết giả khó phân biệt, mặc dù là chính phẩm, hiện tại chỉ sợ cũng giảm giá rồi."

Tiểu Nguyên Siêu khề chau mày, giống như Hồ Dã khó có thể đoán đường vũ mục đích làm như vậy, bất quá vẫn là thấp giọng quát nói: "Hàn Đông đưa, người tự dùng ở chỗ này thêm phiền rồi, xem thật kỹ lấy, đừng nói chuyện."

Hồ nho nhã muốn ngăn cản, cũng đã không còn kịp rồi, hôm nay cũng chỉ có thể đủ liên tục cười khổ: "Chỉ (cái) hi vọng vị tiểu huynh đệ này có thể mang cho ta một ít kinh hi, bằng không mà nói, ta hồ nho nhã cái này tám mắt mo này sẽ phải mất mặt ném về tận nhà rồi."

Đường vũ xem cũng không có xem bọn hắn cái này mấy người, mà là một bên cẩn thận từng li từng tí treo cuối cùng con dấu cùng men, một bên không đếm xỉa tới nói: "Tại trọng lão tiên sinh, vẫn bối trong nội tâm có một cái nghi vấn, vẫn muốn chỉ điểm người thỉnh giáo, không biết có thể không cho giải đáp?"

Tại làng tai gặp đối phương nâng lên tên của mình, nhất thời có chút không hiểu thấu nói: "Ah? Tiểu bằng hữu mời nói!"

"Tại Thanh triều gần 300 năm trong thời gian, cái nào thời kì sứ thanh hoa nổi danh nhất đâu này?"

Đường vũ hỏi ngược lại.

Tại trọng thật không ngờ đối phương hội (sẽ) đưa ra như vậy một cái cơ bản nhất vấn đề, không khỏi về mặt ôn hoà nói: "Vấn đề này rất đơn giản, đoán chừng ở đây mỗi người cũng biết. Tại Thanh triều thống trị hai trăm bảy mươi sáu năm trong thời gian, Khang Hi thời kì cùng Càn Long thời kì sứ thanh hoa chế tác tay nghề đều phân biệt đạt đến đỉnh phong trình độ."

"Ah? Cái kia tại trọng lão tiên sinh có thể không nói một chút Càn Long thời kì sứ thanh hoa đặc điểm đâu này?"

"Cái này đơn giản, Ung Chính cùng Càn Long thời kì, Thanh Hoa khí nhiều phảng phất Minh Vĩnh Lạc, Tuyên Đức Tô chấp choạng cách thanh, nhưng không có nhấp nhô khẩu liệu, dùng bút pháp gọt giũa ri sắt vệt. Tiếp theo là phảng phất Thành Hóa nhạt copy Thanh Hoa. Phảng phất đồ vàng mã vật ngoại trừ theo thai, men (gốm, sứ), thanh liệu các loại phương diện khác nhau bên ngoài, khí hình cũng là trọng yếu khác nhau điểm: Đồ vàng mã thai tiếp lời là cao thấp tiếp, thanh khí là trước sau tiếp. Càn Long hoàng đế là một cái tại phương diện nghệ thuật có đặc thù mới có thể cùng thiên phú hoàng đế, cho nên tại hắn thống trị thời kì sứ thanh hoa bên trong, chủng loại cùng bịp bợm là tối đa phổ biến nhất hiện đây, chỉ tiếc hậu kỳ công nghệ bắt đầu đi xuống đường dốc, ngoại trừ kế thừa tiền triều giống bên ngoài, còn có sáng tạo cái mới giống Thanh Hoa Linh Lung sứ. Hình dáng trang sức nội dung cũng so sánh Ung Chính lúc đa dạng, nhưng nói tóm lại dùng ngụ ý Cát Tường đồ án làm chủ. Về phần Gia Khánh về sau sứ thanh hoa, liên dần dần đi xuống đường dốc. Chỉ có điều Gia Khánh giai đoạn trước đồ vật cơ bản cùng Càn Long giống nhau, nhưng công nghệ thô ráp, tạo hình trầm trọng ngốc, men (gốm, sứ) mỏng manh mà phát tro, hiện thanh."

Đường vũ nghe được đối phương thao thao bất tuyệt nói ra như vậy một đồng lớn sứ thanh hoa phương diện tài liệu, cũng nhìn không được nữa sợ hãi than nói: "Tại trọng lão tiên sinh quả nhiên là giới cổ vật cao thủ, lần này thấy đây hoàn toàn chính xác không giống người thường, lại để cho vẫn bối bối phục."

Tại trọng bị hắn như vậy khen ngợi khiến cho đầu đầy sưng mù, về mặt nghi ngờ nói: "Tiểu bằng hữu, người hỏi vấn đề này cùng cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đến cùng có cái gì khác nhau đâu này? Chẳng lẽ cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa đích thật là Càn Long thời kì đồ vật?"

"Cũng như thế, cũng coi như không phải!" Đường vũ lập lòe nước đôi hồi đáp.

"Lời này của người đến cùng là có ý gì?" Tại trọng càng bị hắn làm cho hồ đồ rồi.

Chú ý Kevin nhưng lại mặt mũi tràn đầy khinh thường hỏi đáp: "Lão tại, người thật đúng là tin tưởng hẳn theo như lời nói? Ta xem hẳn tự là có lòng huyền hư, ở chỗ này chơi chúng ta đây. Mấy người chúng ta mọi người không cách nào làm được, người cảm thấy hẳn khả năng làm được sao?"

Hàn ý tứ chặc chặc thoáng một phát miệng, trợn trắng mắt, nói: "Ta nói Cổ lão đầu, người những lời này là có ý gì? Ý của người là, người phân biệt rõ không đi ra, người khác tự không cách nào phân biệt rõ đi ra không? Thiếu người tương đồ tể, ta còn không kịp ăn với con heo rồi hả?"

"Hàn thiếu gia, người, người đây là..."

Chú ý Kevin chứng kiến đối phương vậy mà bang (giúp) đường vũ nói chuyện, không khỏi vừa vội vừa giận.

Mầm kim vĩ trên mặt như cũ là một vòng cười ôn hòa cho, nhẹ nói nói: "Ta cũng hiểu được vị này tiểu bằng hữu không phải cái loại này ăn nói lung tung chỉ nhân, nói không chừng hôm nay có thể làm cho chúng ta giảm chứng nhận thoáng một phát kỳ tích."

"Hán?"

Chú ý Kevin khinh miệt thấp hừ một tiếng, không nói gì nữa.

Ngay tại mấy người bọn hắn người tranh chấp thời điểm, đường vũ rốt cục ngừng lại trong tay mặt động tác, đem khắc đao nhẹ nhàng để ở một bên, xoa xoa cái trán mồ hôi nóng, trên mặt treo một bộ nhẹ nhõm đáng tươi cười: "May mắn không làm nhục mệnh, rốt cục hoàn thành."

Mấy người bọn hắn người nghe nói như thế về sau, đều vội vàng tụ tới, ánh mắt đồng thời rơi vào cái con kia sứ thanh hoa cuối cùng.

Trời ạ! Điều này sao có thể?

Vừa mới cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa cuối cùng con dấu rõ ràng là "Đại Thanh Càn Long năm chế" thể chữ lệ con dấu, Nhưng là ở đường vũ cạo cái này mấy cái con dấu cùng mặt ngoài men về sau, vậy mà lại hiện ra một cái mới tinh con dấu —— Đại Thanh Gia Khánh năm chế.

"Ngoan nghe lời đấy, cái này là nguyên nhân gì?" Hàn ý tứ trên mặt kinh ngạc nói.

"Cái này, điều đó không có khả năng, vừa rồi cái kia con dấu cùng men (gốm, sứ) Từ Đô là hơn 100 năm trước kia đấy, cũng không phải là hiện tại gia công đi ra đấy, như thế nào sẽ xuất hiện hai cái con dấu đâu này? Đúng, đúng người cố ý tăng thêm đi đấy..."

Chú ý Kevin có chút không tin mà liếc nhìn lắc đầu nói.

Tại trọng cùng mầm kim vĩ hai người chứng kiến hắn như thế thất thố, cũng không khỏi lắc đầu, đối với hắn có chút thất vọng.

Vừa mới vị này tiểu bằng hữu dùng khắc đao thổi mạnh sứ thanh hoa cuối cùng thời điểm, nhiều người như vậy nhìn xem, ai có thể đủ ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người bên trong tăng thêm một cái đằng trước mới đích con dấu đâu này? Chớ nói chi là trước sau bất quá ngắn ngủi 10 phút tả hữu thời gian.

Mầm kim vĩ cũng không khỏi cười mở cười: "Tiểu bằng hữu quả nhiên hảo thủ đoạn, xem ra mấy người chúng ta lão gia hỏa hoàn toàn chính xác mất vụng về rồi. Chỉ là chúng ta không biết đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tiểu bằng hữu có thể không giúp chúng ta giải thích nghi hoặc thoáng một phát?"

Đường vũ cũng là nhẹ nhàng cười cười: "Kỳ thật vẫn bồi đối với đồ cổ giám định và thưởng thức năng lực xa xa không bằng chư vị tiền bối, cũng chỉ là biết đại khái Thanh triều từng thời kì sứ thanh hoa đặc điểm mà thôi. Vừa mới tại trọng lão tiên sinh giới thiệu đã thập phần kỹ càng, vẫn bồi cũng không muốn nhiều lời cái gì. Chư vị mời xem cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa, theo từng cái phương diện đến xem, đều giống như Càn Long thời kì sứ thanh hoa, Nhưng là chế tác lại muốn tương đối kém một chút, vì vậy ta liền nghĩ đến một cái đặc thù thời kì, cái kia chính là Càn Long hoàng đế đã thoái vị biến thành thái thượng hoàng, lại còn nắm giữ lấy thực tế quyền hành cái kia ba năm thời gian. Công tượng có lẽ ngay từ đầu đã khắc lên Gia Khánh con dấu, Nhưng là về sau nghĩ đến Càn Long hoàng đế vẫn còn, muốn muốn tạo một cái mới đã tới không kịp, liền ở bên ngoài lại lần nữa bỏ thêm một tầng men, thay đổi Càn Long con dấu."

"Thì ra là thế, quả nhiên là hảo thủ đoạn ah!"

Mầm kim vĩ cùng tại trọng hai người cũng nhận không được vỗ tay tán thưởng lên. Hồ nho nhã cũng là rất cảm thấy giật mình nói nói: "Thật không ngờ ta hồ nho nhã nghiên cứu đồ cổ nhiều năm như vậy, cũng bị cổ nhân thủ đoạn như vậy cho hồ lộng qua rồi. Ta trước kia chỉ là thấy qua người hiện đại thông qua gia tăng một tầng men đến cái biến sứ thanh hoa chế tạo niên đại, thật không ngờ cổ nhân đã sớm dùng tới thủ đoạn như vậy, ta hôm nay cũng là mở rộng tầm mắt."

Chú ý Kevin nội tâm tuy nhiên tràn đầy khiếp sợ, nhưng vẫn là chết không nhận thua, chỉ là bất mãn thấp giọng khê nói: "Bất quá là chút tài mọn mà thôi, được coi là cái gì? Ta nghĩ đến người có cái gì bản lĩnh thật sự đâu này?"

Tiêu Nguyên Siêu không khỏi khê chau mày, Lê Thanh quát: "Cổ lão tiên sinh, người những lời này là có ý gì? Cái gì gọi là chút tài mọn? Tựa hồ vừa mới Cổ lão tiên sinh nghiên cứu trọn vẹn 10 phút thời gian, người tại sao không có phát hiện cái này chút tài mọn đâu này? Thua tựa là thua, cái này không có gì mất mặt đấy. Làm người quan trọng nhất là độ lượng."

"Tiêu thiếu gia, ta, ta biết sai rồi!"

Chú ý Kevin phát hiện thiếu gia giận tím mặt, sắc mặt hơi đỏ, vội vàng thấp giọng hồi đáp, bất quá hắn nhìn xem đường vũ trong ánh mắt, hiện lên một đạo khiếp người lạnh mang.

Chương 22: Oan gia ngõ hẹp

Đường vũ lời nói này lại nói tiếp đơn giản, Nhưng là làm bắt đầu lại muốn khó hơn rất nhiều. Dù sao bất kể là chú ý Kevin, tại trọng, nắm kim vì ba vị giới cổ vật đại sư, hay (vẫn) là hồ nho nhã vị này giới cổ vật lão bản, đối với cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa bình nghiên cứu qua thời gian rất lâu, tuy nhiên cũng không có nhìn ra trong đó mách khốe. Bởi vậy đó có thể thấy được đại sư không phải thần, cũng có xem nhìn lầm thời điểm.

Đường vũ chỗ nào hội (sẽ) nhìn không ra chú ý Kevin sẽ đối với chính mình sinh lòng bất mãn đâu này? Nếu như đổi lại lúc trước hẳn, nói không chừng hội (sẽ) kiêng kỵ đối phương sau lưng bối cảnh, Nhưng là từ khi chính mình có được 《 Vô Định hệ thống 》 về sau, chính mình chỉ cần có đầy đủ thời gian, sẽ gặp trở thành từng cái phương diện cường giả, thậm chí hội (sẽ) áp đảo tất cả mọi người phía trên, như thế nào sẽ đem đối phương để vào mắt đâu này?

Đường Vũ Liên xem đều lười lấy được nhìn đối phương liếc, mà là đưa ánh mắt rơi xuống hồ nho nhã trên người, nở nụ cười: "Hồ lão bản, không biết biểu hiện của ta, ngài là hay không thoả mãn đâu này?"

"Thoả mãn, thật sự là rất hài lòng rồi!"

Hồ nho nhã dùng sức gật đầu cười, thần sắc tầm đó còn nhiều thêm vài phần tôn kính.

"Cái kia không biết Hồ lão bản vừa mới nâng lên khen thưởng, phải chăng có thể thực hiện đâu này?"

Đường vũ lại hỏi.

"Cái này hiển nhiên không có vấn đề."

Hồ nho nhã cũng là sáng khoái chỉ nhân, không có chút gì do dự đáp ứng.

Đường vũ nhẹ gật đầu, sau đó dạo chơi hướng phía Từ Vân hiên bên trong đi đến, từng cái xem xét bên trong bày đặt đủ loại kiểu dáng đồ cổ, có đồ sứ, có chữ viết họa (vẽ), cùng với một ít cổ đại tiền văn...văn, đợi một tý, chủng loại phần đa, nhiều vô số kể. Vừa mới chính mình vào xem chính là cái kia sạp hàng cùng tại đây so sánh với, quả thực tựu là gấp dân chơi thứ thiệt, hơn nữa thông qua quan sát của mình, Từ Vân hiên bên trong bút tích thực nếu so với địa phương khác nhiều ra rất nhiều, tuy nhiên còn không đến mức 100% bút tích thực, nhưng là tối thiểu nhất cũng đạt tới 80% tả hữu, hơn nữa rất nhiều đồ cổ đều là giá trị xa xỉ, thấp nhất cũng muốn ba bốn mươi vạn tả hữu, cái này tại giới cổ vật cũng là phi thường khó được đấy.

Đường vũ ước chừng thưởng thức hơn 10' sau, liền liên tục tán dương: "Thật không ngờ Hồ lão bản tại đây thứ tốt vậy mà nhiều vô số kể, để cho ta có chút hoa mắt, không kịp nhìn. Ta đường vũ hiện tại thực sự một loại Lưu mỗ mỗ tiến đại quan viên cảm giác."

Hồ nho nhã nghe được hẳn ca ngợi, không khỏi vui mừng nhướng mày: "Có Đường huynh đệ những lời này, ta tự đủ hài lòng."

Bên cạnh Tiêu Nguyên Siêu cũng không khỏi nặt mím cười nói: "Đường huynh đệ, không biết ngươi chọn lựa trung cái kia kiện đồ cổ rồi hả?"

Đường vũ khẽ lắc đầu: "Hồ lão bản tại đây sưu tầm đồ cổ đều là giá trị liên thành, gần kề lại để cho người liếc mắt nhìn, đã cảm thấy thập phần vinh hạnh, chỗ nào còn có thể nhắc lại yêu cầu khác đâu này?"

"Cái gì? Ngươi, ngươi không theo liền chọn lựa một kiện đồ cổ?" Hồ nho nhã vẻ mặt kinh hãi mắt Thanh Đạo.

Vài người khác cũng là vẻ mặt khiếp sợ nhìn xem đường vũ, phảng phất nhìn thấy đại lực mới giống như (bình thường).

Từ Vân hiên không riêng tại đồ cổ một đầu phổ, tựu là tại toàn bộ Hải Châu thành phố cũng là có chút danh tiếng, mỗi ngày thu được rất nhiều đồ cổ kẻ yêu thích nhiệt liệt truy phủng. Hẳn tại đây tùy ý một kiện đồ cổ, đặt ở bên ngoài, cũng có thể bán hơn vài chục vạn, thậm chí trên trăm vạn. Số tiền kia, đừng nói là người bình thường, mà ngay cả Tiêu Nguyên Siêu người như vậy, cũng muốn hơi chút lo lo lằng lằng mới được.

Thế nhưng mà trước mặt người này nhìn như rất bình thường người trẻ tuổi, dĩ nhiên cũng làm như vậy buông tha cho.

Tiêu Nguyên Siêu cùng hồ nho nhã hai người nhất thời đối với hẳn có chút lau mắt mà nhìn, trong nội tâm âm thầm có một loại vẫn lấy làm tri kỷ cảm giác.

"Đường huynh đệ, ngươi, ngươi không phải là nói đùa sao?" Hồ nho nhã còn có chút hoài nghi mà hỏi.

Đường vũ khẳng định nhẹ gật đầu: "Hồ lão bản, ta mới vừa rồi giúp ngươi phân biệt cái con kia sứ thanh hoa, bất quá là tiện tay mà thôi mà thôi, không coi là cái gì. Làm sao có thể thật muốn ngươi khen thưởng? Chẳng qua nếu như ngươi không nên cho ta một cái khen thưởng lời mà nói..., vậy thì giúp ta nhìn xem cái này tiểu đồ chơi tốt rồi."

Hắn nói xong câu này ha ha, từ trong túi tiền mặt lấy ra cái con kia lọ thuốc hít, đưa cho đối phương.

"Cái này?"

Hồ nho nhã tiếp nhận hán cái này chi (cái) lọ thuốc hít, cẩn thận đánh giá liếc, có chút nghi ngờ nói, "Đường huynh đệ, xin thứ cho mắt của ta kém cỏi, ta thật sự nhìn không ra cái này chi (cái) lọ thuốc hít có chỗ đặc biệt gì, tự hồ chỉ là một kiện Thanh triều thời kì cuối trong cung đình chế tạo lọ thuốc hít, số lượng tuy nhiên không nhiều lắm, thực sự không ít, giá trị cũng không tính rất cao."

Đường vũ nhất thời mỉm cười: "Hồ lão bản nói rất đúng cực kỳ. Cái này chi (cái) lọ thuốc hít suu tầm giá trị cũng không phải rất cao, bắt quá là ta vừa mới tìm tòi đến đây, muốn tìm một cái người mua mà thôi."

Hồ nho nhã nghe được giải thích của hán về sau, nhất thời bưng tỉnh đại ngộ nói:

"Thì ra là thế. Ta hãy nói đi, cái này chi (cái) lọ thuốc hít chỉ có điều chính là mấy vạn khối tiền, như thế nào đi vào Đường huynh đệ pháp nhãn đầu này? Đã Đường huynh đệ muốn ra tay, ta đây cũng không thể bạc đãi người. Cái này chi (cái) lọ thuốc hít giá cả của thị trường là hai vạn tả hữu. Ta cho người hai vạn 5000 khối, như thế nào?"

"Vậy thì đa tạ Hồ lão bản rồi!"

Đường vũ đối với cái giá tiền này tự nhiên rất hài lòng, miệng đầy đáp ứng.

Vừa mới cái kia ba gã bán cho đường vũ người bán hàng rong nghe thế chỉ (cái) lọ thuốc hít vậy mà có thể bán được hai vạn 5000 khối tiền về sau, đều hồi hận tràng Từ Đô thanh rồi. Bọn hán trước kia cho rằng làm thịt một cái dê béo, thật không ngờ kết quả là, trắng nhất si người ngược lại là chính mình.

Mẹ hi thất đấy, cái này thế đạo, còn muốn hay không người tốt sống rồi hả?

Bắt quá bọn hán hai người chứng kiến đường vũ hiện tại chẳng những cùng hồ nho nhã đã có giao tình, nhưng lại cùng Tiêu Nguyên Siêu những người này trở thành bạn tốt, tự nhiên không dám bắt quả như ý nghĩ của hán rồi.

Đường vũ cùng hồ nho nhã đã tiến hành giao dịch đơn giản, trong tay nhiều hơn hai vạn 5000 khối, lực lượng cũng đủ rất nhiều.

Tiêu Nguyên Siêu khuôn mặt anh tuấn thượng diện nhiều hơn mấy phần nụ cười sáng lạn: "Đường huynh đệ, hôm nay có thể chứng kiến người phong thái thật là tam sinh hữu hạnh. Ta Tiêu Nguyên Siêu bất tài, có thể không thỉnh người ăn bữa cơm rau dưa đầu này?"

"Đúng vậy đúng vậy, hai người chúng ta đi dạo một buổi sáng, liền trúng cơm trưa đều không ăn đầu này?"

Hán ý tứ lúc này đối với đường vũ ấn tượng không tệ, liên tục gật đầu nói. Đường vũ không có lý do gì cự tuyệt: "Vậy được rồi."

Hồ nho nhã hôm nay thu hoạch không nhỏ, chẳng những phân biệt ra cái này chi (cái) sứ thanh hoa, còn không có có hoa phí một phần tiền. Hán nhất thời cũng vui vẻ ha ha cười nói: "Tiêu thiếu, Hán thiếu, Đường huynh đệ, hôm nay các người mấy vị giúp ta lớn như vậy bẻ bọn, sao có thể đủ cho các người tốn kém đầu này? Bữa cơm này tự nhiên ưng thuận do ta đến thỉnh mới đúng."

"Vậy hãy để cho người tốn kém rồi!"

Tiêu Nguyên Siêu cũng không để ý chút nào cười ha ha.

Đường vũ, Tiêu Nguyên Siêu, Hán ý tứ cùng hồ nho nhã bốn người liền rời đi Từ Vân hiền, đi ô - tô, khu xa đi vào phụ cận một nhà hoàn cảnh ưu mỹ, giá cao lần đích tiệm cơm —— Vân Mộng sơn trang. Về phần chú ý Kevin, tại trọng cùng mầm kim vĩ ba người, thì là bởi vì chú ý Kevin cùng đường vũ vừa rồi phát sinh qua từng chút một không thoải mái, cho nên cũng không có đi theo tới.

Vân Mộng sơn trang tại Hải Châu thành phố cũng là một nhà danh khí không nhỏ tiệm cơm, bên trong trang hoàng bố trí đều có thể nói nhất lưu.

Bốn người bọn họ bên trong, ngoại trừ đường vũ bên ngoài, ba người khác tuy nhiên đều là người có thân phận, thực sự không phải cái loại này chú ý phô trương người, cho nên cũng không có lựa chọn phòng, mà là cuối cùng lựa chọn trong đại sảnh.

Rất rõ ràng, Tiêu Nguyên Siêu ba người bọn họ đều thường xuyên đến nhà này tiệm cơm, cho nên đối với tại đây hết thảy hết sức quen thuộc. Ba người bọn họ cũng không cần đường vũ tự mình gọi món ăn, liền một hơi chọn hơn mười đạo sắc hương vị đều đủ mỹ vị món ngon.

Tiêu Nguyên Siêu đầu tiên cho đường vũ rót một chén rượu đỏ, sau đó lại cho mình rót một chén, lúc này mới bùng lên chính mình ly, vẻ mặt ôn hòa cười nói:

"Đường huynh đệ, ta Tiêu Nguyên Siêu yêu thích cũng không nhiều, một cái là công phu, một cái tự là đồ cổ. Ta mỗi ngày ít nhất cũng muốn tốn hao một hai giờ đi dạo một vòng đồ cổ thị trường, muốn nói cách khác, hội (sẽ) cảm giác được trong nội tâm ngứa đấy, thập phần không thoải mái, thật giống như nghiện giống như (bình thường). Kỳ thật ta Tiêu Nguyên Siêu trà trộn giới cổ vật cũng có đã nhiều năm thời gian, bái kiến vô số cao thủ, Nhưng là như Đường huynh đệ người còn trẻ như vậy, hơn nữa trình độ cao như vậy đích người, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy, tự xông điểm này, ta hôm nay muốn hảo hảo cùng người uống một ly."

"Tiêu thiếu quá khách khí, ta bắt quá là mèo mù đưng phải chuột chết mà thôi!" Đường vũ vẻ mặt khiêm tốn cùng đối phương uống một ly.

"Ha ha..."

Tiêu Nguyên Siêu vẻ mặt cười mở cười ha ha: "Đường huynh đệ quả nhiên lòng dạ rộng lớn, khiêm tốn làm người. Kỳ thật ta không muốn nói cái gì mèo mù đưng phải chuột chết, cũng không muốn nói cái gì trùng hợp mà thôi vân... vân, đợi một tý, những điều này đều là nói nhảm. Ta chỉ biết một chút, cái kia chính là mặc kệ bạch mèo Hắc Miêu, bắt được con chuột đúng là tốt mèo, cho nên mặc kệ Đường huynh đệ ngại thật sự mèo mờ dầy, hay (vẫn) là bẳng vào bản lĩnh của mình phân biệt dầy, dù sao ngại thật sự để cho ta mở rộng tầm mắt."

Hàn ý tứ trong tay cầm một chỉ (cái) thơm ngào ngạt đùi gà, một bên lung tung gặm, một bên cũng tùy tiện nói: "Đúng vậy a, Đường huynh đệ, dù sao ta hôm nay đối với bản lĩnh của ngại thật sự phục rồi. Chú ý Kevin cái kia lão già kia miệng dầy nói láo: Đánh rắm, nói cái gì ngại bắt quá là chút tài mọn mà thôi, ta nhỏ vào, ta xem đầu của hần kháng định bị con lừa cho đá."

Hồ nho nhã thân là Từ Vân hiền lão bản, tự nhiên hiểu được như thế nào không đắc tội người, cho nên hần bung lên trước mặt mình rượu đỏ, vui tươi hơn hờ cười nói: "Tốt rồi tốt rồi, hôm nay chúng ta có thể kiến thức đến Đường huynh đệ phong thái, đã là thiên đại chuyện may mắn, mọi người cũng đừng có nói những cái...kia phiền lòng sự tình rồi. Chúng ta bây giờ nhất định phải cùng Đường huynh đệ ăn được uống tốt."

"Hồ lão bản nói quá đúng!"

Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn ý tứ hai người đều nhao nhao gật đầu đồng ý nói. Đồ ăn qua ba tuần, rượu qua ngũ vị.

Đường vũ thông qua nói chuyện phiếm nói chuyện, đối với ba người bọn họ cũng có một cái đại khái rất hiểu rõ.

Tiêu Nguyên Siêu chẳng những là người của Tiêu gia, hơn nữa là Tiêu gia đời thứ ba bên trong đệ nhất người thừa kế, tại Tiêu gia có tuyệt đối cao thượng Địa Vị. Không qua đối phương làm người hào sảng hào phóng, vui với kết giao bằng hữu, chưa bao giờ lấy thế đè người, không làm ức hiếp người khác sự tình, tại Hải Châu thành phố được hưởng lấy rất không tệ thanh danh cùng Địa Vị.

Hàn ý tứ thân phận bối cảnh không có Tiêu Nguyên Siêu cường đại như vậy, nhưng là tại Hải Châu thành phố hay (vẫn) là có được lấy lực ảnh hưởng nhất định. Bởi vì phụ thân của hần là được Hải Châu thành phố "Hàn tế bệnh viện" viện trưởng Hần tân bình, mà mẹ của hần lục Kim Phụng thì là "Thiên dực chế được công ty" tổng giám đốc, có thể nói là một cái điển hình phú nhị đại.

Về phần hồ nho nhã, tuy nhiên chỉ là một cái Từ Vân hiền lão bản, Nhưng là hàng năm lợi nhuận ít nhất cũng có năm sáu trăm vạn tả hữu, tuyệt đối là giới cổ vật quyền uy người.

Tiêu Nguyên Siêu vừa mới một hơi cùng đường vũ uống vài chén rượu, hai gò má hơi có chút hiện hồng, cười đối với đường vũ nói ra: "Đường huynh đệ, ta đối với ngại phân biệt đồ cổ năng lực là thấp phần bội phục, cho nên ta muốn thuê ngại cho chúng ta Tiêu gia chuyên nghiệp phân biệt sư, như thế nào? Cùng với chú ý Kevin, tại trọng cùng nắm kim vĩ ba người bọn họ đồng dạng, mỗi tháng cơ bản tiền lương hai mươi vạn, thêm vào còn có ban thưởng cùng các loại phúc lợi, nếu như ngại biểu hiện không tệ, ta có thể cho ngại thêm tiền."

Đường vũ nghe được chú ý Kevin ba người bọn họ mỗi tháng quang cơ bản tiền lương liền đạt tới hai mươi vạn, trong lòng vẫn là âm thầm có chút giật mình. Xem ra Tiêu gia nội tình thâm hậu, căn bản không phải người bình thường có thể tưởng tượng dầy. Hần hận không thể lập tức đáp ứng đối phương, Nhưng là quay đầu lại tưởng tượng, nếu như mình đáp ứng đối phương, vậy sau này liền trở thành Tiêu gia một phần tử, mỗi ngày đều muốn dựa theo đối phương nói đi làm, loại này bị người quản thúc cảm giác tựa hồ thật không tốt. Hần nghĩ tới đây, không khỏi lời nói dụi dụi cự tuyệt nói: "Tiêu thiếu hảo ý ta tâm lĩnh, bắt quá ta bây giờ còn là một gã cấp ba đệ tử, bắt quá ba bốn nguyệt liền muốn gặp phải kỳ thi Đại Học, thật sự là không có công phu làm những chuyện này,"

Hần nói đến đây, ngữ khí thoáng dừng lại một lát, lại bổ sung một câu, "Bắt quá Tiêu thiếu có làm được cái gì được lấy địa phương, cho dù tìm ta."

"Ngươi, ngại muốn tham gia kỳ thi Đại Học?"

Tiêu Nguyên Siêu, Hàn ý tứ cùng hồ nho nhã ba người đều vẻ mặt giật mình hỏi. "Đúng vậy a, ta là đệ tử, tự nhiên muốn kỳ thi Đại Học dầy!"

Đường vũ theo lý thường nên nói. "Ngươi, ngại..."

Ba người bọn họ kinh ngạc không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

Khi bọn hần xem ra, đường vũ có được cao như thế siêu phân biệt rõ năng lực, cái kia làm gì tham gia cái gì chó má kỳ thi Đại Học đâu này? Mặc dù thi đậu một chỗ hàng hiệu đại học, lại có làm được cái gì đâu này? Kết quả là, còn không phải muốn đi làm cho người khác?

Vừa lúc đó, đường vũ chợt thấy hai cái bóng người quen thuộc, lại để cho hần khẽ chau mày.

Chương 23: Người là siêu cấp đại biến thái

Đường vũ chứng kiến hai người bọn họ thời điểm, trong nội tâm cảm giác được từng đợt đau đớn.

Đĩ nhiên là lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm.

Ngày hôm qua phát sinh chuyện kia còn rõ mồn một trước mắt, phảng phất vừa rồi phát sinh giống như (bình thường).

Lỗ quân chẳng những lái xe đụng tổn thương chính mình, còn dùng một chồng dày đặc giả sao đến lừa gạt mình, lại để cho chính mình danh dự sạch không, trở thành rất nhiều dân chúng bình thường trong mắt đụng sử người.

Thù này há có thể từ bỏ ý đồ?

Hắn chứng kiến lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người hướng phía tiệm cơm trên lầu đi đến, thần sắc tầm đó tựa hồ nhiều hơn mấy phần khẩn trương cùng sợ hãi, phảng phất muốn phát sinh cái gì chuyện trọng đại giống như, cái này lại để cho trong lòng của hắn rồi đột nhiên bay lên một tia nghi hoặc, vội vàng đứng người lên, đối với Tiêu Nguyên Siêu ba người bọn họ nói ra: "Tiêu thiếu, các người ngồi trước, ta đi thoáng một phát WC toa - lét."

"Ah, Đường huynh đệ, thỉnh tự tiện!"

Tiêu Nguyên Siêu ba người bọn họ đều khẽ gật đầu.

Đường vũ ly khai ghế về sau, liền lặng lẽ đi theo tại lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người sau lưng, cũng lên lầu hai.

Lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới mình bị người theo dõi, hơn nữa còn là tại trong tiệm cơm. Hai người bọn họ đi ngang qua toilet thời điểm, lỗ quân bỗng nhiên quay đầu, đối với Tô Mỹ lâm hạ giọng: "Mỹ lâm, người đi trước phòng cùng Lôi đại ca mấy người bọn hắn người, đừng làm cho bọn hắn chờ sốt ruột rồi. Ta đi thoáng một phát toilet."

Tô Mỹ lâm không nghĩ mặt khác, nhẹ gật đầu: "Ta đã biết, Không đại ca."

Hai người bọn họ chia tay về sau, lỗ quân liền đẩy cửa tiến vào trong toilet, bắt đầu cởi bỏ quần phóng nước.

Đường vũ đứng tại cửa phòng rửa tay khẩu, hướng phía bên trong liếc mắt vài lần, phát hiện lỗ quân phóng hết thủy về sau, vậy mà không có ly khai, mà là mơ hồ nhìn lướt qua toilet, phát hiện không có những người khác, liền trốn vào tận cùng bên trong nhất một cái khoảng trống bên trong, gọi gây ra dòng điện lời nói. Cái này lại để cho đường Vũ Tâm ở bên trong âm thầm cảm giác được có chút kỳ quái, đối phương chẳng lẽ có cái gì không thể cho ai biết sự tình sao? Hắn nghĩ tới đây, liền rón ra rón rén đi vào, tiến vào lỗ quân bên cạnh chính là cái kia khoảng trống bên trong.

"Này, là con báo ca sao? Ta là tiểu quân tử, người bàn giao: Nhấn nhủ cho nhiệm vụ của ta đã hoàn thành. Tô Mỹ lâm cái kia tiểu ***? Ngài cũng không phải không

biết nàng cái kia tao kính, chỉ cần ta vùng cho nàng một ít tiền, còn có nàng không chuyện đã đáp ứng sao? Ngài không nhớ rõ nàng lần trước cùng cái kia ba cái ngoại quốc lão sự tình? Trọn vẹn chơi năm giờ, về sau nàng không phải cũng không nói gì thêm? Lần này ngài tự yên tâm đi, cam đoan lại để cho Lôi Tử bốn người bọn họ người chơi thoải mái,"

Lỗ quân đã bắt đầu điện thoại trò chuyện, "Đúng rồi, con báo ca, lần trước người giao cho ta 500 vạn hàng đã thuận lợi chỗ Lý Diệu, lần này được bao nhiêu hàng đâu này?"

"..."

"Cái gì? Lần này là 2000 vạn hàng? Oa, chúng ta đây chẳng phải là phát tài?" "..."

"Dạ dạ là, con báo ca, ta làm việc, ngài còn lo lắng sao? Đừng nói là 2000 vạn, tự là 200 triệu, ta cũng có thể giúp ngài thuận thuận lợi lợi chỗ Lý Diệu."

"..."

"Ta đã biết, con báo ca!"

Lỗ quân cúp điện thoại về sau, trên mặt hiện ra một vòng điên cuồng đáng tươi cười: "2000 vạn, tiền sư bà ngoại nhà nó chứ, nhiều tiền như vậy, để cho ta xài như thế nào đâu này? Nếu không dứt khoát đi một ít xa xôi điểm sơn thôn, chỗ đó người cần bản không có nghiệm sao cơ các loại thứ đồ vật, đúng, cứ như vậy làm..."

Trong đầu hắn muốn đều là khoản này mua bán mang cho chính mình cực lớn lợi nhuận, căn bản cũng không có chú ý tới bên cạnh khoảng trống bên trong có những người khác, liền vui sướng hài lòng rất nhanh đã đi ra.

Đường vũ nghe được vừa rồi lỗ quân cái kia lời nói, trong nội tâm nhất thời lật lên từng đợt sóng to gió lớn.

Tuy nhiên lỗ quần nói chuyện nội dung rất đơn giản, cũng rất mật mờ, Nhưng là kết hợp chính mình ngày hôm qua cảm lỗ quần mấy ngàn khối tiền giả sao, chỗ nào vẫn không rõ trong đó chuyện ẩn ở bên trong?

Nguyên lai lỗ quần mấy người bọn hắn người vậy mà vụng trộm mặt buôn bán giả sao, dùng này đến giành món lợi kékè sù.

Đây là ** trắng trợn phạm tội!

Nếu quả thật lại để cho hắn cảm những...này giả sao đi những...kia xa xôi khu lời mà nói..., sẽ để cho bao nhiêu người gia táng gia bại sản?

Đường vũ không dám nghĩ thêm nữa giống như rồi, bởi vì phía sau lưng của mình đã toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Chính mình tuy nhiên không phải người tốt lành gì, thực sự làm không ra loại này táng tận thiên lương, diệt sạch nhân tính sự tình.

Đường vũ nghĩ tới đây về sau, liền muốn lập tức phản hồi tiệm cơm đại sảnh, đem chuyện này nói cho Tiêu Nguyên Siêu ba người bọn họ. Bằng vào tự mình một người năng lực, có lẽ không thể cải biến đây hết thảy, Nhưng là nếu như tăng thêm ba người bọn họ lời mà nói..., vậy cũng tự không giống với lúc trước.

Đương nhiên, hắn cũng biết chính mình cùng ba người bọn họ gần kề là lần đầu tiên gặp mặt, lẫn nhau tầm đó cũng không phải rất quen thuộc, Nhưng là thông qua vừa rồi cái kia phiên nói chuyện với nhau, cũng nhìn ra ba người bọn họ tuy nhiên tính cách bất đồng, yêu thích bất đồng, thực sự đều là rất rõ đại nghĩa chi nhân, đặc biệt là tại trái phải rõ ràng trước mặt. Mặc dù bọn hắn không tự mình động thủ, chỉ cần cho cục công an gọi một chiếc điện thoại, dễ tính một câu, là có thể đem chuyện này viên mãn giải quyết hết.

Đường vũ nghĩ thông suốt điểm này về sau, trong nội tâm cũng liền buông lỏng rất nhiều, cũng tất nhiên không thể lo lắng rồi. Hắn vừa mới uống vài chén rượu, hiện tại cũng có chút mất tiêu, liền cởi bỏ quần, bắt đầu phóng nước.

"Đạp đạp trừng..."

Đúng lúc này, trong toilet bỗng nhiên truyền đến từng đợt tiếng bước chân dồn dập, hơn nữa từ xa đến gần, ngay tại đường vũ còn chưa kịp kịp phản ứng thời điểm, lại phát hiện một cái tịnh lệ thân ảnh dĩ nhiên cũng làm như vậy xông vào.

"Ah..."

Một cái hẹp hòi khoảng trắng bên trong nhất thời đồng thời truyền đến hai người tiếng thét chói tai.

Một thứ tên là âm thanh là đường vũ phát ra tới đây.

Hắn lúc này tay phải chính vịn tiểu đệ đệ của mình, về mặt góc độ nhìn xem trước mặt mỹ nữ, biểu lộ lộ ra như vậy thê lương đáng thương, phảng phất sắp bị cường bạo tiểu cô nương giống như (bình thường).

Người kia kêu là âm thanh là cái nào mỹ nữ phát ra tới đây.

Nàng căn bản cũng không có nghĩ đến trong toilet sẽ có người, mạo mạo nhiên xông tới, kết quả chẳng những phát hiện khoảng trắng bên trong có một người nam nhân, nhưng lại chứng kiến đối phương đứng quần chỗ cái kia căn không văn chi vật bạo lộ trong không khí, tựa hồ hướng chính mình khiêu khích giống như (bình thường).

Thấy cái không nên thấy thứ đồ vật, nếu như không gọi lời mà nói..., đây chẳng phải là ra về mình rất biến thái?

Đường vũ trước hết nhất kịp phản ứng, vội vàng nhắc tới quần, về mặt khẩn trương hỏi: "Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Hắn sớm nghe nói hiện tại một ít cỡ lớn trong Hotel đều có một ít đặc thù an bài, Nhưng là mình hiện nay hay (vẫn) là một cái hoa cúc lớn nhỏ hòa, ngay cả yêu đương đều không có nói qua, chẳng lẽ muốn như vậy đàn độn, u mê mất đi lần thứ nhất sao?

Trước mặt hắn đứng đây cô gái đẹp này tựa hồ vừa mới hai mươi xuất đầu, dáng người cao gầy xinh đẹp, làn da không tính Thái Bạch, lại lộ ra khỏe mạnh lúa mì sắc,

giống như là gà voi giống như (bình thường) thuần khiết hơn nữa có sáng bóng. Thân hình của nàng phi thường nóng nảy, một thân bởi từ nữ lang giống như quần áo, gợi cảm bạo lộ, làm cho nàng càng là trước sau lỗ lõm, cặp đùi đẹp thon dài, mang cho người một loại nóng rất hấp dẫn.

"Ngươi, ngươi đây là ý gì?"

Cô gái đẹp kia chứng kiến hắn bộ dạng này động tác cùng biểu lộ, nhìn không được gợn tím mặt.

Chẳng lẽ lão nương lớn lên rất khủng bố sao? Vậy mà lại để cho hắn như thế sợ hãi.

Đường vũ sâu hít sâu một hơi, nhẹ nói nói: "Ta nói vị tiểu thư này..."

Trước mặt vị mỹ nữ kia sắc mặt đột biến, nộ Thanh Đạo: "Ngươi nói ai là tiểu thư? Ngươi mới được là tiểu thư, cả nhà ngươi đều là tiểu thư!"

"Khục khục, cái này vị đại tỷ, ta nói..." Đường vũ rất bất đắc dĩ uốn nắn lên.

"Đại tỷ? Ta có như vậy già sao? Ngươi có phải hay không châm chọc ta tướng mạo rất già?"

Trước mặt vị mỹ nữ kia như trước rất không khách khí. Đường vũ cảm giác được đầu của mình cũng phải lớn hơn rồi.

Rõ ràng là đối phương nhìn lên tiểu huynh đệ của mình, như thế nào làm cho giống như chính mình làm sai giống như (bình thường)?

Bất quá oán trách quy oán trách, lời nói hay là muốn nói.

Đường vũ chỉ có thể về mặt bất đắc dĩ nói: "Mỹ nữ, mỹ nữ, ta bảo ngươi mỹ nữ, cái này chu toàn đi à nha?"

"Cái này còn miễn cưỡng được thông qua, nói đi, ngươi có chuyện gì?" Trước mặt vị mỹ nữ kia có chút dương dương đắc ý gật đầu nói.

Đường vũ hiện tại thật đúng là có một loại đem đối phương một cước đạp ra ngoài xúc động.

Ai bái kiến một gã mỹ nữ xông vào trong toilet nam, còn bày ra một bộ không chỗ nào có kỳ biểu lộ? Quá buồn hân đi à nha?

Hắn bày ra một bộ cơ hồ muốn khóc lên biểu lộ: "Mỹ nữ, ta chỉ là muốn hỏi một vấn đề. Ngươi tại sao phải nhìn lên ta đi tiểu đầu này? Hắn là ngươi có có chút đặc thù ham mê sao?"

"Nhìn lên ngươi? Ai nhìn lên ngươi rồi? Ah, ngươi, ngươi vừa mới...Buồn nôn chết rồi, ngươi sao có thể đủ đem vật kia lung tung lấy ra đầu này? Ngươi, ngươi thật là ác tâm, ngươi, ngươi cái này siêu cấp đại biến thái..."

Cô gái đẹp kia vốn là sững sờ, tiếp theo trên mặt đào dạt làm ra một bộ thập phần ác hân biểu lộ, phảng phất linh hồn của mình đã bị làm bản giống như (bình thường).

Mẹ kiếp nhà nó đấy!

Vì cái gì dưới đời này nữ nhân đều là như vậy man không nói đạo lý đầu này? Quá lừa bịp đi à nha?

Đường vũ tuy nhiên không muốn đối với mỹ nữ nổi giận, nhưng vẫn là một chữ dừng lại: Một câu phản đạo: "Mỹ nữ, ta hỏi ngươi, đây là đầu vậy?"

"Toilet, làm sao vậy? Hắn là đầu ngươi đổ nước vào não, cho rằng nơi này là phòng bếp sao?"

Mỹ nữ bày ra một bộ ngươi rất ngu ngốc biểu lộ, nói chuyện cũng là không chút khách khí.

"Ta đây hỏi ngươi, ta tại trong toilet làm một ít trong toilet ứng việc, có cái gì không đúng sao?"

Đường vũ lễ thẳng khí hùng hoi ngược lại. "Trong toilet ứng việc?"

Mỹ nữ vốn là khê giạt mình, tiếp theo trước mặt nhiễm lên một mảnh Hồng Hà, cắn chặt hàm răng, có chút xấu hổ nói, "Ngươi, ngươi nói bậy bạ gì đó? Cho dù ngươi tại trong toilet làm một ít có thể làm một chuyện, vậy ngươi vừa mới nghe được cước bộ của ta thanh âm, tựa, nên đem vật kia thu hồi đi đây, ài, ài bảo ngươi lung tung khoe khoang rồi hả?"

Đường vũ thân thể có chút nhoáng một cái, thiếu chút nữa té lộn trên đất.

Nữ nhân này còn giảng hay không đạo lý? Chính mình như thế nào cảm giác được so đầu nga còn muốn oan đầu này?

Hắn nghĩ tới đây, bỗng nhiên con mắt sáng ngời, nghĩ đến một cái trừng phạt đối phương phương pháp. Hắn đột nhiên có chút quệt mồ hôi, hướng phía đối phương cặp môi đỏ mọng hôn đi qua.

Cô gái đẹp kia còn không có kịp phản ứng, liền bị đường vũ hung hăng hôn một cái. Bất quá đường vũ cũng không dám chơi lưỡi hôn ẩm ướt hôn vân... vân, đợi một tỷ kỹ thuật cao hàm lượng đồ vật, cho nên rất nhanh liền thả đối phương.

"Ngươi, ngươi cũng dám hôn ta, ta, ta và ngươi liều mạng..."

Cô gái đẹp kia hơn nửa ngày mới kịp phản ứng, nhất thời vừa thẹn vừa giận, huy động đôi bàn tay trắng như phấn, liền muốn hướng phía đối phương ngực nện tới.

Đường vũ lại bày ra một bộ theo lý thường nên bộ dáng, hỏi: "Ta nói mỹ nữ, ngươi vừa mới vì cái gì không né tránh đầu này?"

"Né tránh? Ngươi tốc độ nhanh như vậy, ta lẫn mất khai mở sao?" Mỹ nữ cơ hồ muốn nổi đóa rồi.

Đường vũ có chút nhún vai, về mặt người vô tội nói: "Cái kia chẳng phải đúng rồi? Vừa mới ngươi chạy cái kia sao nhanh, ta làm sao tới được và đầu này? Ngươi nói có đúng hay không đạo lý này?"

"Ngươi, ngươi..."

Mỹ nữ bị hấn những lời này tức giận đến cả buổi nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thần mã tình huống?

Đường vũ lần này biểu hiện vô cùng vô lại, rõ ràng chính mình hôn rồi người ta, còn bày ra một bộ theo lý thường nên bộ dạng, đừng nói là trước mặt cô gái đẹp này, đôi lại là những người khác, khẳng định cũng đều sẽ bị tưới sống tức chết đấy.

Cô gái đẹp kia hiện tại cái này khí ah.

Trước kia đều là chỉ có chính mình khi dễ người khác phần, thật không ngờ hiện nay, thậm chí có người khi dễ đến trên đầu của mình.

Lão hồ không phát uy, người thực đã cho ta quần tinh là HelloKitty?

Thế nhưng mà ngay tại nàng chuẩn bị hung hăng sửa chữa đối phương một phen thời điểm, lại nghe đến toilet bên ngoài hành lang truyền đến từng đợt tiếng bước chân dồn dập, hơn nữa còn kèm theo mấy nam nhân tức giận tiếng gầm gừ: "Móa nó, các người tranh thủ thời gian cho ta hảo hảo tìm xem, hôm nay không đem cái kia kỹ nữ cho ta tìm ra, ta tặc cho các người chịu không nổi, ôi, ôi, cái kia tiểu kỹ nữ, cũng dám đá mạng của lão tử rồi, nếu để cho ta bắt được người, ta, ta chẳng những phát nổ trước mặt của người, còn muốn phát nổ phía sau của người..."

Quần tinh nghe được câu này về sau, sắc mặt rồi đột nhiên trắng rồi vài phần. Nàng cũng bất chấp gì khác, vội vàng lại hướng phía bên trong lách vào lách vào, sau đó chen vào then cái cửa.

Toilet khoảng trống diện tích vốn cũng rất hẹp hòi, hiện tại nhiều hơn hai người bọn họ về sau, càng thêm lộ ra thấp phần chen chúc, cho nên quần tinh hành động này tại đường vũ xem ra, quả thực cùng với yêu thương nhưng nhớ không sai biệt lắm.

Đường vũ chỉ cảm thấy đối phương nóng nảy kêu gọi thân hình đã dính sát lấy chính mình, đặc biệt là nàng trước ngực cái kia hai luồng no đủ càng là đè ép tại lồng ngực của mình lên, lại để cho hấn cũng không khỏi không suy nghĩ miên man, vốn **, tại bụng của hấn chỗ bắt đầu lan tràn.

Nữ nhân này thật đúng là đấy, chẳng những biểu hiện như vậy chủ động, hơn nữa khẩu vị còn rất nặng, vậy mà lựa chọn như vậy địa điểm.

Bất quá không phải không thừa nhận, mỗi người đàn ông trong nội tâm đều có một loại khó có thể nắm lấy tâm lý. Cái kia chính là vợ không bằng thiệp, thiệp không bằng trộm, trộm không bằng trộm không được. Cái này có lẽ tự là tại hình dung nam nhân đặc biệt ưa thích kích thích cùng kích tình. Nếu như hai người trong phòng ngủ phát sinh cái loại này quan hệ, tối đa chỉ có thể đủ xem như mập mờ kiểu diễn, Nhưng là nếu như phát sinh ở văn phòng hoặc là trong toilet, vậy thì không riêng gì mập mờ cùng kiểu diễn, còn có càng nhiều là yêu đương vụng trộm giống như kích thích cùng kích tình.

Đường vũ tuy nhiên là lần đầu tiên, Nhưng là đối mặt mỹ nữ yêu thương nhưng nhớ, hấn không thể cự tuyệt đối phương hảo ý.

Hấn chần chờ một chút, có chút do dự giải thích nói: "Ta nói mỹ nữ, ta còn là lần đầu tiên, kỹ thuật nếu như không có khả quan, cho người không hài lòng, kính xin người nhiều hơn thông cảm."

Quần tinh niên kỷ tuy nhiên so đường vũ hơi chút lớn hơn vài tuổi, Nhưng là do ở một mực vội vàng công tác, hơn nữa tính cách lại có chút tùy tiện, cho nên một mực không có có bạn trai. Nàng nghe được đối phương lời nói này về sau, hai gò má đau đến thoáng một phát đỏ lên mà bắt đầu..., nhin không được hung hăng liếc đối phương liếc, thấp giọng khẽ gắt nói: "Người, người đem ta quần tinh trở thành người nào rồi hả? Ta là cái loại này nữ nhân tùy tiện sao? Ta chỉ là muốn né tránh bên ngoài những người kia,,"

Nàng nói xong những...này, đôi má có chút nóng hổi, lại giấu đầu hở đuôi bổ sung một câu, "Tự người cái kia đậu xanh nằm mỏ, ta mới sẽ không đặt tại trong mắt đây này."

Đường vũ bị nàng những lời này tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết.

Người bài kiến lớn như vậy đậu xanh nằm mỏ sao? Thiếu ở chỗ này bản thủ người rồi.

"Mấy người các người ngăn chặn toilet nữ, mấy người các người cùng ta tiến toilet nam suu vừa tìm, ta cũng không tìm không thấy cái kia tiểu kỹ nữ. Ta hôm nay không đem nàng làm chết đi sống lại, ta Hồng ca tự cùng nàng họ!"

Đường vũ còn chưa kịp phản bác, liền nghe được từ bên ngoài tiến đến nhiều cái người, cái kia cầm đầu Đại Hán càng là không ai bì nổi kêu gào mà bắt đầu..., phảng phất hẳn là cái thành phố này kẻ độc tài giống như (bình thường).

Hắn chỉ là đơn giản nghe thế mấy cái tiếng người nói chuyện, cũng đã suy đoán ra những người này hơn phân nửa là hỗn [lấn lộn] hắc đạo đấy. Cái này lại để cho bọn hắn khê chau mày, trong nội tâm nhất thời âm thầm lo lắng. Chính mình mặc dù không có bá kiến xã hội đen phần tử, Nhưng là bao nhiêu cũng đã gặp một ít đầu đường tên côn đồ, biết rõ bọn hắn đều am hiểu đánh nhau ẩu đả, lấn thiện sợ ác, nếu để cho bọn hắn gặp được chính mình cùng cô gái đẹp này, chỉ sợ đừng nói là đối phương, mà ngay cả mình cũng trốn thoát không khỏi liên quan đấy.

Quần yên lặng nghe đi ra bên ngoài người nam nhân kia thanh âm về sau, sợ tới mức sắc mặt hơi đổi, thuận thế đẩy đường vũ thoáng một phát. Kết quả đường vũ vốn đã có chút đứng không vững, hiện tại bị nằng như vậy đấy, nhất thời ngã ngồi tại trên bồn cầu, mà quần tnh mà là bị hắn nhẹ nhàng vung, trực tiếp mặt đối mặt giăng chân ở trong ngực của hắn, về phần nằng cái kia hai mảnh hồng nhuận phơn phớt khêu gợi cặp môi thơm, càng là công bằng rơi vào đường vũ trên môi.

Thời gian tựa hồ tại thời khắc này cứng lại ở.

Đường vũ cùng quần tnh hai người đều mở to hai mắt nhìn, phảng phất chuông đồng giống như, thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào đối phương.

Hào khí thập phần mập mờ, nhưng lại có chút hương diễm, gần kề có thể nghe được hai người ồ ồ tiếng hít thở.

"Cạch cạch cạch..."

Hai người bọn họ đều còn chưa kịp nói chuyện, cũng đã bị bên ngoài cái kia từng đợt thô bạo đập cửa âm thanh giựt mình tỉnh lại.

Quần tnh nhất thời phục hồi tinh thần lại, cũng đã triệt để trọn tròn mắt.

Chính mình vừa mới làm cái gì? Tuy nhiên vừa rồi chuyện đã xảy ra có chút ngoài ý muốn, cũng có chút hiểu lầm, lại mặt sát không được chính mình chủ động hôn môi một người nam nhân sự thật. Cái này xem như cái gì? Đối phương hôn rồi chính mình thoáng một phát, chính mình hỏi báo đối phương thoáng một phát sao?

Nụ hôn đầu của mình bị hắn cướp đi? Chính mình hai hôn bị chính mình kính dâng đi ra ngoài rồi hả?

Quần tnh càng nghĩ càng loạn, cảm giác được đầu óc của mình phảng phất bột nhào giống như, triệt để không biết phải làm gì cho đúng.

Ngay tại nàng nghĩ ngợi lung tung thời điểm, lại cảm giác được chính mình ngồi người này người trẻ tuổi nhẹ nhàng lắc lư vài xuống, cái này làm cho nàng trong nội tâm thập phần không khoái. Vốn chính mình cũng bởi vì mất đi nụ hôn đầu tiên cùng hai hôn mà âm thầm hao tổn tinh thần, thống khổ không thôi, đối phương lại không có chút nào cô kỵ cảm thụ của mình, ngược lại còn biểu hiện làm ra một bộ không kiên nhẫn biểu lộ, giống như mình ngồi ở trong ngực của hắn, là hắn có hại chịu thiệt giống như (bình thường). Nàng lập tức về mặt bất mãn thấp giọng nói ra: "Người chớ lộn xộn, có nghe hay không? Không phải là ngồi thoáng một phát sao? Có cái gì quá không được hay sao?"

"Thế nhưng mà, Nhưng là ta có chút khó chịu..." Đường vũ có chút biết khuất nói.

"Có cái gì khó chịu hay sao? Ta rất nặng sao? Ta thể trọng mới chín mươi lăm cân!" Quần tnh có chút kiêu ngạo nói.

"Không phải người thể trọng vấn đề, đúng, đúng những vấn đề khác..."

Đường vũ đôi má đến mức có chút đỏ bừng, hai cánh tay cũng không biết nên để chỗ nào nhi, nói chuyện cũng trở nên ấp úng đấy.

"Đó là cái gì vấn đề? Ồ, người trong quần cất giấu cái gì đó? Chẳng lẽ là súng ngắn? Người, người là tội phạm?"

Quần tnh bỗng nhiên cảm giác được có một cái côn sắt thứ đồ tầm thường dính lấy bụng của mình, làm cho nàng vốn là nường mảy, tiếp theo sắc mặt đột biến, nhìn đối phương ánh mắt nhiều hơn mấy phần cảnh giác, cuối cùng dứt khoát từ đối phương trong ngực nhảy đến trên mặt đất.

Đường vũ thiếu chút nữa bị nàng những lời này nói thổ huyết.

Chính mình là tội gì phạm? Tàng điều đạo tặc? Hay (vẫn) là chọc người tội phạm?

"Người không lời nào để nói đi à nha? Thật không ngờ ta quần tnh vậy mà bắt được một cái tư tàng súng ống tội phạm, người ngoan ngoãn đứng lên cho ta,"

Quần tnh trông thấy đối phương không nói lời nào, cho rằng đối phương bị chánh nghĩa của mình chi khí chỗ chán nể, nhất thời có chút dương dương đắc ý nhẹ nói nói, Nhưng là đem làm ánh mắt của nàng rơi xuống đối phương đứng quần chỗ thời điểm, sắc mặt rồi đột nhiên trở nên hồng hồng đấy.

Mặc dù không có ném qua thịt heo, thực sự bá kiến heo chạy.

Nàng vừa mới bởi vì ngồi ở đối phương trong ngực, căn bản cũng không có cần thận quan sát cái kia "Vật thể không rõ" hình dạng, cho nên tự nhiên mà vậy trở thành là có chút phi pháp vật phẩm, nhưng là bây giờ khoảng cách gần quan sát, lại phát hiện căn bản không phải như vậy một sự việc.

Súng ống tại sao có thể là cái kia hình dạng đầu này? Rõ ràng cho thấy một cái côn hình dáng vật thể.

"Người, người..."

Quần tình mặt đỏ như lửa, hiện tại hận không thể tìm động chui vào. Đường vũ lúc này cũng là nói không nên lời xấu hổ.

Nếu như đặt ở trước kia, hẳn tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện như vậy. Nhưng là vừa rồi giữa trưa ở trường học thời điểm, cũng bởi vì cùng Tào mực lan phát sinh qua một đoạn thập phần hương diễm kiều diễm mờ ám, dục hỏa khó nhịn, bây giờ nhìn đến cái này Tiểu yêu tinh chủ động nhào vào trong ngực, còn làm ra có chút lại để cho người thân hồn điên đảo mờ ám, sao có thể đủ một điểm phản ứng đều không có đâu này?

Hắn vuốt vuốt cái mũi, chỉ có thể chuyển hướng chủ đề, thấp Thanh Đạo: "Bên ngoài những người kia đến cùng là người nào?"

"Bọn hắn, bọn họ là người xấu!"

Quần tình thoáng trầm tư một lát, sau đó khẳng định hồi đáp.

Đường vũ nghe được nàng cái này trả lời, nhin không được trợn trắng mắt.

Nàng thực đem làm chính mình là ngu ngốc sao? Nhìn xem những người này tư thế, khẳng định không phải cái gì thiện lương thể hệ.

Hắn đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện, lại nghe đến mấy người kia tiếng bước chân đã hướng phía cạnh mình đi tới, lại để cho trong lòng của hắn cũng là vô cùng khẩn trương, nhìn nhìn tên kia mỹ nữ, lại phát hiện đối phương cũng là hoảng sợ vạn phần, xin giúp đỡ giống như mà nhìn mình, không khỏi chau mày, trong đầu không ngừng nghĩ đến đủ loại biện pháp giải quyết.

Đã có.

Đường vũ trong đầu hiện lên một đạo bạch quang, khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng tà ý đáng tươi cười.

Quần tình trông thấy hắn cười đến thập phần tà ác, không khỏi có chút bận tâm, hơn nữa là sợ hãi.

Đối phương không phải muốn nhân cơ hội chiếm tiện nghi của mình à? Thật không ngờ chính mình người đang ở hiểm cảnh, thật là ngoài có tội phạm, bên trong có sắc lang. Chẳng lẽ thật muốn đem mình cung cấp trước mặt cái này sắc lang sao? Chính mình bảo tồn 23 năm đêm đầu tiên, thật sự muốn ở loại địa phương này đưa cho trước mặt cái này lạ lẫm nam tử sao? Chính mình thật sự là quá không cam lòng rồi.

Thế nhưng mà ngay tại nàng chuẩn bị cắn hàm răng, ngậm lấy nước mắt, tiếp nhận tàn khốc sự thật thời điểm, lại nghe đến đường vũ phát ra một tiếng thô cuồng, hơn nữa nặng nề tiếng kêu: "Ah, ah, ah, thân yêu, người thật là làm cho người ta mê muội rồi..."

Quần tình một đôi mắt đẹp mở sâu sắc đấy, phảng phất hai khóa lóe sáng sáng trên châu, hai tay che miệng ba, triệt để ngốc trệ ở.

Đối phương vậy mà ở trước mặt mình phát ra như thế không biết xấu hổ thanh âm, cũng quá không đem chính mình để vào mắt đi à nha?

Nàng vừa mới nghĩ tới đây, lại nghe đến đường vũ thanh âm lại thay đổi: "Đạt lâm, người tốt mãnh liệt ah, người ta tốt khoan khoái dễ chịu nha..."

Hắn lần này thanh âm nhỏ ngán rất nhiều, cũng thanh thúy rất nhiều, nhưng vẫn là nam âm, chỉ có điều có chút ẻo là hương vị.

"Oe..."

Quần tình hai tay bụm lấy cổ họng của mình, thiếu chút nữa muốn nôn ra một trận.

Cái thằng này phải hay là không muốn đem mình buồn nôn chết? Sao có thể đủ làm ra như vậy biến thái sự tình đâu này?

Bên ngoài cái kia vài tên Đại Hán chính giờ chân lên, chuẩn bị trùng trùng điệp điệp đạp vài cái, lại rồi đột nhiên tầm đó nghe thể dạng thanh âm, lại để cho mấy người bọn hắn mọi người là hai mặt nhìn nhau, thiếu chút nữa đem vừa mới ăn cơm nhỏ ra.

Mẹ đấy, đây là thần mã tình

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Kịch tình toilet

Trong toilet vài tên Đại Hán lúc này đều phảng phát vừa mới nuốt vào đi mấy cái con ruồi giống như, hận không thể lập tức nhổ ra.

Nếu như khoảng trắng bên trong là một nam một nữ lời mà nói..., nghe ngược lại là đã hương diễm, lại kiều diễm, Nhưng là nếu như đổi lại là hai nam nhân lời mà nói..., vậy thì có chút không tiếp thụ được rồi, chớ nói chi là trong đó còn có một vị tướng mạo thô lỗ, toàn thân lông dài to con.

"Ah, thân yêu, thân hình của ngươi thật tốt, để cho ta mỗi lần đều muốn ngừng mà không được..."

"Darling, ngươi cũng thế, thân thể của ngươi quá mạnh mẽ, ta đều muốn ngắt đi thôi..."

"Honey, ngươi đối với ta thật tốt quá, ta phát hiện ta đã không có lý khai ngươi rồi..."

"Darling, ta cái này một đời một thế đều là người của ngươi, vì ngươi, ta nguyện ý trả giá của ta hết thảy..."

Khoảng trắng bên trong không ngừng truyền ra hai nam nhân quên hết tất cả đối thoại thanh âm, hơn nữa còn kèm theo một ít kỳ quái thanh âm, bao phủ toàn bộ toilet, tựa như đang tại phát ra có chút màn ảnh nhỏ giống như (bình thường).

Bên ngoài cái kia vài tên Đại Hán cơ hồ muốn nổi giận rồi. Cái này xem như cái gì?

Chẳng lẽ thật sự ứng trên internet truyền lưu cái kia câu nói, khác phái ở giữa kết hợp, chỉ là bởi vì sinh sôi nảy nở hậu đại, đồng tính ở giữa kết hợp, mới thuộc về tình yêu phạm trù? Trong lúc này hai người kia cũng quá buồn hân đi à nha? Giữa ban ngày ngay tại tiệm cơm trong toilet thổ lộ lấy người yêu của mình tình, giống như Hồ Dĩ quá không đem thể nhân để vào mắt đi à nha?

Bọn hắn trong đầu lập tức hiện ra một bộ gần muốn lại để cho người nôn mửa hình ảnh. Chỉ thấy có hai nam nhân tại hẹp hòi khoảng trắng bên trong chính làm lấy có chút kịch liệt pít - tông vận động, ồ ồ tiếng hít thở cùng ** sung sướng tiếng rên rỉ không ngừng theo bọn hắn trong miệng xuất hiện, hơn nữa vận động đến vong tình chỗ, bọn hắn còn làm một ít thô bạo phóng túng hành vi.

Cái gì đảo quốc (Jap) "Động tác phiến" cái gì Âu Mỹ "Phim bắn nhau" tại người ta hai người kia trước mặt, hết thảy Phù Vân.

Mấy người bọn hắn người sau lưng đã nhiều hơn một tầng lông trắng đồ mờ mờ, cũng nhìn không được lui về phía sau vài bước, cảm giác được hai chân của mình có chút như nhũn ra, tim đập cũng rồi đột nhiên tâm đó gia tốc rất nhiều, sắc mặt dần dần có chút trắng bệch.

Cái kia to con một hồi không biết nhảy đi ra, đem mấy người bọn hắn người cũng

ngay tại chỗ giải quyết hết a?

Nói chuyện người nam nhân kia không tự chủ được dùng hai tay bịt lấy cái miệng của mình, sắc mặt có chút phát xanh, tận lực hạ giọng: "Kỳ thật, kỳ thật ta cảm thấy được chúng ta đợi ở chỗ này, thật sự là quá rầy người ta chuyện tốt, hay (vẫn) là tranh thủ thời gian lý khai thì tốt hơn."

"Đại ca, kỳ thật, kỳ thật mấy người chúng ta khẩu vị đều rất nhẹ dích." Bên cạnh một gã tiểu đệ thấp giọng hồi đáp.

"Đúng vậy, đại ca, chúng ta vừa mới nếm qua cơm trưa, ta không muốn đều nhổ ra!"

Một gã khác tiểu đệ dùng tay phải che miệng, kiệt lực khống chế được, sợ hãi chính mình tại chỗ nhổ ra.

Mặt khác cái kia vài tên tên côn đồ cũng đều dốc sức liệu mạng gật đầu, phảng phát con gà con ăn mễ (m) giống như (bình thường).

Mấy người bọn hắn mọi người rất có ăn ý không nói gì, mà là rón ra rón rén hướng phía bên ngoài đi đến.

Mấy người bọn hắn người khó chịu, Nhưng là đường Vũ Tâm ở bên trong cũng không nên qua.

Nếu như không phải là vì cứu chính mình cùng trước mặt cô gái đẹp này, chính mình dùng được lấy làm loại chuyện này sao?

Ngắm lại mình cũng xem như một gã có chí thanh niên, sinh hoạt tại đảng dưới sự lãnh đạo, mỗi ngày nhìn xem người tốt gặp nạn, người xấu hung hăng can quấy, mỗi ngày tin tức đưa tin đều là quốc gia phồn vinh phú cường, nhân dân an cư lạc nghiệp. Ai có thể đủ nghĩ đến chính mình trở nên chật vật như vậy đâu này? May mắn chính mình ban đầu ở tiệm Internet thời điểm, trông thấy một bộ khẩu vị rất nặng điện ảnh, mới có thể bắt chước cái tám ** chín.

Hắn liên tục bắt chước vài câu, phát hiện quả nhiên phát ra nổi một ít tác dụng, trong nội tâm bên cạnh có chút tối ám đắc ý. Nhưng là lại chứng kiến trước mặt cô gái đẹp này về mặt giật mình nhìn chăm chú lên chính mình, phảng phát chính mình làm có chút táng tận thiên lương sự tình, không khỏi hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, thấp Thanh Đạo: "Ta nói mỹ nữ, nhìn cái gì đấy? Chưa từng gặp qua đẹp trai sao? Ngươi còn có nghĩ là muốn đào thoát tại đây?"

Quần tinh bị hắn vừa nói như vậy, nhất thời phục hồi tinh thần lại.

Đúng vậy, mình bây giờ bị vây ở chỗ này, nếu như ngoài chặn mặt mấy người kia phát hiện lời mà nói..., vậy thì sâu sắc không ổn rồi.

Nàng mình bạch điểm này về sau, liền gật đầu nói: "Ta, ta tự nhiên muốn chạy trốn thoát tại đây."

"Vậy ngươi muốn phối hợp ta mới được!" Đường vũ về mặt khẳng định hỏi đáp.

"Ta, ta phối hợp ngươi?"

Quản tinh về mặt giật mình nói nói.

Đường vũ hung hăng mắt trắng không còn chút máu, nói: "Nói nhảm, ta một người diễn kịch, ngươi cảm thấy có thể lừa gạt qua bọn hần sao?"

"Cái kia, ta đây muốn như thế nào làm?"

Quản tinh trắng nõn khuôn mặt ửng đỏ, có chút không vui hỏi.

"Đương nhiên là bất chúc cái loại này thanh âm, ngươi đừng nói cho ta ngươi chưa từng nghe qua!"

Đường vũ hạ giọng nói.

"Cái gì? Ngươi, ngươi để cho ta bất chúc cái loại này thanh âm? Đây làm sao có thể đi đâu này? Ta, ta cũng không phải cái loại này nữ nhân tùy tiện."

Quản tinh hai con ngươi tròn lên, vạn phần giật mình, mắc cỡ hận không thể tìm động chui vào.

"Đã như vậy, vậy ngươi một hồi tự đợi đến bọn hần đem ngươi bắt đến, tiền đâm hậu sát, tái gian tái sát a!"

Đường vũ chứng kiến thẳng ngực này nữ nhân cho tới bây giờ còn bày ra bộ dạng này biểu lộ, nhất thời có chút tức giận rồi.

Quản tinh nghĩ đến chính mình ngoài chắn mặt mấy người kia bắt được bị thăm tình cảnh, nhất thời cũng có chút nóng nảy, thấp giọng nói ra: "Ngươi, ngươi người này nói bậy bạ gì đó? Thật không ngờ ngươi tuổi không lớn lắm, đầy não Từ Đồ là những cái...kia không khỏe mạnh đồ vật. Ta, ta lại chưa nói không giúp đỡ, ta, ta bang (giúp) là được..."

Nàng nói xong câu đó về sau, chăm chú cắn cắn hàm răng, tựa hồ còn có chút do dự, Nhưng là cuối cùng nhìn nhìn đường vũ, hay (vẫn) là rất không tình nguyện nhẹ giọng "Ah!" Kêu lên.

"Khục khục..."

Đường vũ thiếu chút nữa đã bị nước miếng của mình sặc chết. "Ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ ta bất chúc không giống sao?" Quản tinh có chút không cao hứng nói.

Đường vũ nhẹ nhàng vượt vượt chính mình huyết Thái Dương, chỉ có thể nhỏ giọng giải thích nói: "Tiếng kêu của ngươi thật sự là quá không được tự nhiên rồi, nghe giống như người khác véo ngươi đồng dạng. Ngươi muốn gọi dễ nghe êm tai, giàu có kích động tính, nhưng lại hơi chút thô một ít, như vậy nghe mới như là ẻo là thanh âm, đúng rồi, ngươi gọi thời điểm, muốn hơi kéo trường một ít, tốt nhất kiên trì hai ba giây..."

"Ngươi, ngươi quá vô sỉ rồi, ta, ta căn bản không học được đây..." Quản tinh đầu đầy hắc tuyến, thiếu chút nữa tiểu vũ trụ bộc phát.

Đường Vũ Liên lời nói đều lười phải nói, chỉ là thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem nàng. Quản tinh ngay từ đầu còn có chút chống cự, Nhưng là cuối cùng lại vô lực thấp cúi thấp đầu xuống.

Mình bây giờ thật đúng là không có mặt khác lựa chọn chỗ trống. "Ah..."

Quản tinh dựa theo đối phương nói, bắt đầu bất chúc lên.

"Ân, lần này thanh âm không tệ, tựa là còn chưa đủ tuyệt hảo, lại Ôn Nhu động tình một điểm!"

"Ah..."

"Ân, hòa hần còn kém một ít, ngươi muốn hơi kéo lâu một chút chút thời gian."

"Ah..."

"Ân, lần này biểu hiện không sai, tiếp tục, không ngừng cố gắng!"...

Đường vũ một bên cho quản tinh động viên, một bên thỉnh thoảng bốc lên hơn mấy câu nói, ngược lại là cũng không tịch mịch. Chỉ bất quá hần dù sao cũng là một gã huyết khí phương cương tuổi trẻ tiểu hòa, trước mặt có như vậy một mỹ nữ không ngừng phát ra như thế tuyệt hảo chọc người tiếng kêu, lại để cho hần sao có thể đủ bình tĩnh đâu này? Cũng không lâu lắm, hần liền cảm giác được tiểu huynh đệ của mình đã có chút ngắc đầu đứng dậy, giơng cung bặt kiếm rồi.

"Ngươi cái kia đồ khốn nạn có thể hay không không muốn lộn xộn? Có tin ta hay không cắt nó?"

Quản tỉnh trong lúc vô tình lờm đến đối phương đứng quần chỗ cái kia nhà bạt, hai gò má đỏ ửng, có chút xấu hổ thấp giọng nói ra.

"Khục khục, cái này thuộc về ngoài ý muốn, kìm lòng không được..." Đường vũ mặt mo ửng đỏ, nhẹ giọng cãi lại nói.

Quản yên lặng nghe đến hần giải thích, lần này vậy mà không có lần đầu tiên tức giận, ngược lại đôi má đỏ bừng đầy, giống như bôi lên Sơn Phấn giống như, thoát nhìn đặc biệt kiều diễm xinh đẹp.

Nàng như thế nào cũng thật không ngờ chính mình hội (sẽ) phát ra cái loại này rất mất mặt thanh âm, quả thực cùng làm cái loại này sinh ý nữ nhân không sai biệt lắm, bất quá nhìn đối phương loại này thấp phần chặt vật bộ dạng, trong lòng vẫn là có chút nhỏ nhỏ đắc ý.

Đường vũ nghe được bên ngoài mấy người kia đang chuẩn bị ly khai, trông mắt quay tít một vòng, bỗng nhiên lại đề cao một ít giọng, thô lỗ cuồng hống rống lớn nói: "Móa nó, người tại đây có thể thật chắc, sừng chết lão tử rồi...Ồ, vừa rồi ta tựa hồ nghe đi ra bên ngoài giống như có người nói chuyện, là người nào quấy rầy lão tử chuyện tốt? Lão tử thế nhưng mà người của Tiêu gia, ngay cả thị trường thấy ta đều muốn đi ngang, lại vẫn có như vậy đui mù người? Lão tử hiện tại tựa đi ra ngoài, không muốn cho mấy người bọn hần ranh con ném thử cây roi hình tư vị."

"Darling, người quá dũng mãnh rồi, chẳng lẽ người ta vẫn không thể thỏa mãn người sao?"

Lập tức lại truyền ra một tiếng nũng nịu thanh âm.

Mấy người kia nghe được câu này về sau, thân thể mạnh mà nhoáng một cái, thiếu chút nữa tự té trên mặt đất.

Người của Tiêu gia? Cây roi hình?

Mấy người bọn hần người nghĩ vậy hai cái từ ngữ về sau, thật là lại sợ hãi lại phát điên.

Nếu như đối lại là những người khác, muốn đối với bọn họ thì hành có chút thiếu nhi không nên cây roi hình, có lẽ bọn hần còn có thể sinh ra từng chút một phản kháng ý niệm, Nhưng là đối phương là người của Tiêu gia, đừng nói là cây roi hình, tựa là cái vòng (đeo ở cổ), roi da, ngọn nến vân...vân, đợi một tý những...này ** loại hình đạo cụ cùng tiến lên, bọn hần cũng không dám có bất kỳ phản kháng.

Mấy người bọn hần nhân sinh sợ đối phương nhảy ra, đem mình cái này mấy người thay nhau chà đạp một phen, cho nên ngay cả đại khí cũng không dám ra một tiếng, giống như Kitty giống như, rón ra rón rén hướng phía bên ngoài đi đến.

Đường vũ nghe được bên ngoài không có bất kỳ thanh âm nào, rốt cục có thể thư một hơi rồi. Hần nhìn thoáng qua trước mặt vị này mê người tiểu mỹ nữ, không khỏi có chút dở khóc dở cười nói: "Tốt rồi, bọn hần đã đi rồi, người cũng tranh thủ thời gian ly khai a. Thật không ngờ ta ngay cả đi xem đi WC toa - lét cũng sẽ (biết) có nhiều như vậy sự tình."

Quản tỉnh bị hần vừa nói như vậy, cũng nhìn không được nữa hai gò má có chút hiện hồng, có chút xấu hổ khẽ gắt nói: "Người nói bậy bạ gì đó? Ai đánh nhiều người đi WC toa - lét rồi hả? Ta hi vọng người đồng lứa Từ Đô đợi ở chỗ này, thổi chết người được rồi."

Nàng nói xong câu đó, liền mở ra khoảng trống cửa nhỏ, chuẩn bị ly khai, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, dừng bước, quay đầu nhìn xem hần, nói: "Vừa rồi thật sự muốn cảm tạ người, nếu như không phải lời của người, ta nhất định sẽ bị bọn hần bắt lấy đấy, Nhưng là ta đối với người vẫn có một cái đề nghị."

"Ah? Đề nghị gì?"

Đường vũ về mặt tò mò hỏi.

"Tuy nhiên xã hội bây giờ cởi mở, nhưng là đồng tính luyện dù sao không phải chủ lưu, sẽ gặp đến mọi người chỉ trích, cho nên ta hi vọng người về sau có thể thống cái tiền phi (*sửa chữa), đừng tìm nam nhân khác cùng một chỗ lêu lổng, kỳ thật, kỳ thật giống như người vậy người, nhất định sẽ tìm được một cái rất không tệ bạn gái."

Quản tỉnh về mặt khẳng định nói. "Àm!"

Đường vũ thân thể nhoáng một cái, trực tiếp ném tới trên mặt đất.

Quá làm giận rồi!

Chính mình rõ ràng vì bảo hộ nàng, trả giá nhiều như vậy, thật không ngờ nàng vậy mà cho là mình là đồng tính luyện.

Cái này thể đạo quá hắc ám, còn muốn hay không người sống rồi

Chương 26: Thật muốn Bá Vương ngạnh thượng cung?

Đường vũ nhện không được ác hung hăng trợn mắt nhìn đối phương liếc, tức giận nói: "Người mới là đồng tính luyến, cả nhà người đều là đồng tính luyến, nếu như không phải người vừa rồi xông tới, ta sẽ dùng một chiêu này lừa gạt bọn hắn sao?"

Hắn nói xong câu đó, liền đầu cũng không uốn éo hướng phía bên ngoài đi đến, sợ cô nàng này lại sẽ cho chính mình xông ra cái gì nhiều loạn.

Quần tình nhìn thấy hắn bộ dạng này nổi giận dưng dưng bộ dáng, trong nội tâm cũng là rất cảm thấy buồn cười.

Nàng tự nhiên nhìn ra đối phương không phải cái gì đồng tính luyến ái, chỉ là nghĩ đến đối phương vừa rồi tại khoảng trống bên trong diễn cái kia chỗ đùa giỡn, nhưng lại lại để cho chính mình bất chước cái loại này cảm thấy khó xử tiếng rên rĩ, cho nên mới muốn cố ý chọc giận khí hắn.

Trong nội tâm nàng cười thầm, cũng đi theo đối phương hướng phía bên ngoài đi đến.

"Lão quân, thật không ngờ hai anh em chúng ta hôm nay có thể ở chỗ này gặp mặt, thật sự là một kiện thật đáng mừng sự tình, chúng ta hôm nay không nên hảo hảo uống vài chén, không say Bất Quy."

"Ta nói lão Từ, hai người chúng ta trước kia tại trong bộ đội thời điểm, người cái này đồ chó hoang tự thường xuyên uống trộm rượu, còn bôi vẩy thụ qua trừng phạt, nếu như không phải cái này mấy cái lỗi nặng lời mà nói..., người bây giờ ít nhất cũng là một cái lữ trưởng đi à nha?"

"Lão quân, sự tình trước kia, cũng đừng nói ra, dù sao ta hiện tại hỗn [lẫn lộn] cũng không tệ."

"Nói nhảm, người chương quân toàn bộ thái trở thành phổ cục công an, còn không biết dừng? So với ta hiện tại có thể mạnh hơn nhiều."

"Ai, mò mẫm hỗn [lẫn lộn] chứ sao..."

Ngay tại hai người bọn họ chính đi đến toilet cửa ra vào thời điểm, lại nghe đi ra bên ngoài hành lang truyền đến hai nam nhân to thanh âm. Đường vũ nghe được về sau, ngược lại là không có phản ứng chút nào, Nhưng là quần tình cả người lại triệt để mộng rồi, sắc mặt lập tức trắng rồi vài phần.

Chính mình phụ thân tại sao lại ở chỗ này đâu này?

Nếu để cho hắn chứng kiến chính mình cùng một người nam nhân ả núp tại trong toilet, hội (sẽ) nghĩ như thế nào đâu này?

Nàng nghe được thanh âm càng ngày càng gần, lập tức muốn đi đến toilet cửa ra vào, lập tức dưới tình thế cấp bách, cũng bất chấp gì khác, một bả túm ở đường vũ cánh tay, hướng phía bên trong bước nhanh đi đến.

Đường vũ bị nàng như vậy kéo một cái, thiếu chút nữa tự ngã nhào trên đất lên, lập tức sắc mặt đại biến, sợ hãi vạn phần nói: "Người, người muốn điều gì? Ta, ta có thể nói cho người biết, ta không phải cái loại này người tùy tiện!"

Quần tình nghe đến hắn những lời này đi về sau, thân thể nghiêng một cái, thiếu chút nữa té lộn trên đất.

Cái thằng này nói cái gì lời nói đâu này? Vậy mà đem mình làm cái loại này muốn tìm vô độ nữ nhân, chính mình có vô sỉ như vậy sao?

Nàng hiện tại cũng không có thời gian cùng đối phương giải thích cái gì, trực tiếp đem đối phương ả tại toilet trên vách tường, một bả ôm đối phương cái cổ, sau đó kiễng hai chân, trực tiếp hôn môi của đối phương.

Đường vũ lần này triệt để cho che lại.

Nữ nhân này phải hay là không tên điên? Thậm chí ngay cả tục nhiều lần cưỡng hôn chính mình, cũng quá bu ru hắn đi à nha?

Hắn không biết nam nhân khác gặp được loại tình huống này sẽ làm ra cái dạng gì phản ứng. Nhưng là mình đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên gặp phải tình huống như vậy, không biết là nên phản kháng hay là nên hưởng thụ, chỉ có thể ngơ ngác đấy, mặc cho đối phương "Phi lễ" chính mình, bất quá để tỏ lòng chính mình nội tâm từng chút một bất mãn cùng kháng nghị, hay (vẫn) là dùng hai tay ôm đối với Phương Doanh doanh nắm chặt eo thon.

"Người, người cho ta quy củ điểm, chớ lộn xộn!"

Quần tình cảm giác được đối phương bàn tay heo ả nếm về sau, có chút bất mãn hừ nhẹ nói.

"Tự hờ là người chủ động à?" Đường vũ phản bác nói. "Người..."

Quần tình bị hắn vừa nói như vậy, lập tức có chút á khẩu không trả lời được rồi. Chính mình tại cục công an bên trong cũng là đường đường một đoá hoa khôi cảnh sát, truy cầu chính mình nam cảnh sát viên ít nhất cũng có bốn mươi năm mươi người, Nhưng là mình hôm nay ngược lại bị như vậy một

cái tiểu nam nhân quả trách, làm cho chính mình hình như là cái loại này phong hoa tuyết nguyệt nữ nhân giống như, trong nội tâm làm sao có thể đủ không tức giận đâu này? Quá ghê tởm.

Bất quá ngay tại nàng chuẩn bị mở miệng thời điểm, bên ngoài đi tới hai gã trung niên nam nhân, đều ước chừng có bốn mươi năm mươi tuổi tả hữu, thân hình cao lớn, khôi ngô to lớn, đi đường cũng là long hành hổ bộ, rõ ràng mang theo vài phần trong bộ đội khí thế, rõ ràng không phải người bình thường.

Nàng nhìn thấy hai người kia về sau, sắc mặt lập tức trắng rồi vài phần, ngay cả vừa mới lời muốn nói toàn bộ nuốt vào trong bụng, vội vàng dùng tóc ngăn trở khuôn mặt của mình, tiếp tục cùng đường vũ bầy ra một bộ thân mật tư thế.

Cái kia hai gã trung niên nam nhân nhìn thấy trong toilet vậy mà xuất hiện như vậy một bộ lửa nóng đặc sắc hình ảnh, vốn là khê giật mình, tiếp theo cũng cảm giác được vạn phần xấu hổ, không biết là nên tiếp tục, cần phải lui ra ngoài.

Đường vũ hiện tại bị quần tinh cái này cộp cái thi hành cực kỳ tàn ác "Thú tính" trong nội tâm thật là đã hưởng thụ, lại không có nại, cảm giác được mình tựa như là đao trên băng thịt cá, ngoại trừ mặc người chém giết bên ngoài, giống như Hồ Dã không có biện pháp khác. Hắn ánh mắt xéo qua cũng trong lúc vô tình thoáng nhìn cái kia hai gã vừa mới đi tới trung niên nhân, trong nội tâm tuy nhiên cũng rất cảm thấy xấu hổ, bất quá ngay sau đó cảm giác được quần tinh ôm chính mình cánh tay hai tay lại nắm thật chặt, tựa hồ còn có chút run rẩy, nhất thời triệt để hiểu được.

Nguyên lai cô nàng này tựa hồ có chút sợ hãi cái này hai người trung niên, kia đối chính mình rất có lợi rồi.

Hắn nghĩ tới đây, lập tức mở ra hai tay, không chút do dự đặt ở đối phương trên hông lớn, đại lực vuốt ve mà bắt đầu..., hơn nữa bắt đầu đáp lại đối phương hôn nồng nhiệt, hoàn toàn trầm mê tại loại này ôn nhu hương bên trong.

Quần tinh trước tiên liền phát hiện đối phương đầu lưỡi vậy mà vói vào trong miệng của mình, hơn nữa chính mình chưa bị người chạm qua bờ hông Ộ vậy mà cũng rơi vào đối phương hai cái bàn tay heo ăn mận bên trong, hơn nữa còn mang cho chính mình một tia kỳ dị cảm giác. Cũng tỷ như nói đối phương cái kia đầu đầu lưỡi, phảng phất muốn đem linh hồn của mình đều muốn hấp thụ, còn có đối phương cái kia hai cái bàn tay lớn, giống như mang theo dòng điện giống như, lại để cho chính mình toàn thân từng đợt tê dại, thiếu chút nữa muốn té ngã tại đối phương trong lòng ngực, mặc cho đối phương làm xằng làm bậy.

Chịu đựng, muốn rụt rè, không thể để cho đối phương nhìn ra chính mình trò hề. Thế nhưng mà tại sao mình sẽ có một loại trầm luân cảm giác đâu này?

Chẳng lẽ mình trời sinh chính là chủng (trồng) *** không chịu nổi nữ nhân sao? Đường vũ chứng kiến đối phương không có chút nào phản ứng chút nào, nhưng lại kiệt lực phối hợp với chính mình, trong nội tâm cũng là từng đợt ám thoả mái, lại để cho hắn áp lực thật lâu dục hòa triệt để bạo phát đi ra, hai cái bàn tay lớn đã thuận thế trượt vào đối phương trong quần áo, hướng phía đối phương cái kia hai tòa chưa bị người khai phát qua Ngọc Nữ Phong tiến công.

Quần tinh phát giác thân thể của mình giống như trong cuồng phong lá rụng, run rẩy không ngừng, cái loại này khó tả khoái cảm giống như thủy triều giống như, một lớp đốn lấy một lớp mang tất cả lấy chính mình, phảng phất muốn đem mình cắn nuốt sạch giống như, hơn nữa chính mình vừa mới đối qua quần lót vậy mà ả ả có chút ẩm ướt ý, làm cho nàng thẹn đến muốn chui xuống đất, hận không thể lập tức tìm động chui vào.

Chính mình hôm nay là làm sao vậy? Như thế nào hội (sẽ) phản ứng mãnh liệt như vậy đâu này?

Tên hỗn đản này quá ghê tởm, nhất định là bởi vì hắn nguyên nhân.

Mình tuyệt đối không thể đưa tại trong tay của hắn, muốn tiến hành kiên quyết phản kháng.

Nàng cảm giác được lý trí của mình đã dần dần bị ** chỗ thôn phệ, đầy não Từ Đồ là đối phương mang cho chính mình khoái cảm. Nhưng là thực sự không cam lòng lạc hậu, cho nên lập tức đuổi ra hai cái bàn tay nhỏ bé, trực tiếp vạch trần đối phương đại lưng, đem cái kia đã giương cung bạt kiếm quái vật không lồ hung hăng chộp trong tay, còn thị uy tính hoạt động hai cái.

Đường vũ tự nhiên cũng không muốn lại để cho trước mặt cô gái đẹp này nắm giữ quyền chủ động, cho nên hắn rất nhanh đến một chiều Song Long dò xét châu, một chiều công hướng lên mặt, một chiều công hướng phía dưới, động tác tuy nhiên hơi có lạnh nhạt, Nhưng là lại còn miễn cưỡng được thông qua, không có xuất hiện quá lớn sai lầm.

Tên hỗn đản này quá lưu manh rồi, ngay cả mình Ngọc Nữ Phong cũng đánh lén, quả thực là không bằng cảm thú.

Quần tinh cũng không chút khách khí hướng đối phương triển khai tiến công ầy ư, thượng ba bàn, hạ ba bàn, dù sao có thể nghĩ đến đều dùng đi ra.

Thời gian nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn, thì ra là ba năm phút đồng hồ thời gian, Nhưng là đối với trong toilet bốn người mà nói, lại giống như vượt qua một thế kỷ giống như, dày vò cùng hưởng thụ cùng tồn tại, kích tình cùng xấu hổ cùng phi.

Cái kia hai trung niên nam nhân chứng kiến cái kia một đôi người trẻ tuổi vậy mà ở vào vong tình trong đó, không có chút nào cảm kỳ ý của mình, cũng là có phần không có ý tứ, đồ mặt, vội vàng theo trong toilet lui ra ngoài.

Quần tinh bỗng nhiên cảm giác được phía dưới của mình mát lạnh, làm cho nàng một cái giật mình, nhất thời phục hồi tinh thần lại, cúi đầu xem xét, lại phát hiện y phục của mình đã bị đối phương vạch trần, lộ ra bên trong tuyết trắng Bra - áo ngực cùng một mảng lớn da thịt, hơn nữa ngay cả mình màu đỏ quần lót cũng đã bị đối phương túm xuống dưới, bên trong hết thấy nhìn một cái không sót gì, khó trách lạnh lẽo đây. Cái này làm cho nàng nội tâm vừa thẹn vừa vội.

Thật không ngờ chính mình quản tình vậy mà sẽ cùng một cái lạ lắm nam nhân tại khách sạn trong toilet như vậy xằng bậy, cái kia sau này mình còn như thế nào đối mặt những người khác? Còn như thế nào đối mặt chính mình lão công tương lai?

Nàng nghĩ tới đây, nội tâm cảm giác được vô cùng ủy khuất, chính mình chỉ là muốn bắt bắt một cái tội phạm, lại diễn biến thành như vậy. Ánh mắt của hân nhất thời đỏ lên rất nhiều, nước mắt cơ hồ muốn lăn xuống đi ra, nói không nên lời thê lương đau khổ.

Ai biết nàng còn chưa mở miệng, đường vũ đã rất nhanh làm ra phản ứng. Hai tay của hân ôm ở trước ngực, bày ra vẻ mặt đau khổ nói: "Ngươi, ngươi cũng đừng xằng bậy, ta không phải cái loại này người tùy tiện, nếu như ngươi, ngươi không nên nhìn không được lời mà nói..., ta, ta có thể dùng những phương pháp khác giúp ngươi, nhưng là, nhưng là chúng ta tuyệt đối không thể làm sự tình như này, ta, ta còn là lần đầu tiên, muốn lưu cho vợ của ta đấy."

Kỳ thật đường vũ tư tưởng cũng không phong kiến, cũng không tồn tại cái gì lần thứ nhất lưu cho lão bà của mình như vậy quan niệm, dù sao người nam nhân nào sẽ đem lần thứ nhất lưu cho lão bà đâu này? Chỉ bất quá hân chứng kiến trước mặt cô gái đẹp này bày ra một bộ muốn tìm vô độ thể công, tựa hồ thật sự như là làm cái loại này sinh ý tiểu thư, nếu như đối phương mang theo nào đó tật bệnh, cái kia chính mình chẳng phải là muốn bị liên quan đến rồi hả? Sớm nghe nói hiện tại có một bộ phận tiểu thư cũng sẽ (biết) âm thầm bao dưỡng một ít tiểu bạch kiểm, dùng thỏa mãn chính mình vô cùng **, thật không ngờ chính mình hôm nay vậy mà gặp được, quả nhiên không phải giống như (bình thường) nam nhân có thể chống cự ở đấy.

Trên đầu chữ sắc có cây đao, tuyệt đối không thể để cho đối phương thực hiện được! Tuyệt đối không thể trầm luân tại đối phương khiêu khích (xx) trung!

Ai biết quản tình lại ma xui quỷ khiến hồi đáp: "Ngươi yên tâm, ta sẽ đối với ngươi phụ trách đấy."

Đường vũ mất trật tự rồi. Quản tình càng mất trật tự rồi.

Trong toilet hai người đồng thời mở to hai mắt nhìn, nhìn chăm chú lên đối phương.

Nói nói gì vậy? Chẳng lẽ thật sự muốn Bá Vương ngành thương cung sao? Quá chấn kinh rồi a?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Mặc kệ người tin không tin, dù sao ta tin

Đường vũ ngay từ đầu có chút kinh ngạc, tiếp theo trở nên có chút ủy khuất, có chút bi phẫn, giống như cổ đại trong kỹ viện những cái...kia vừa mới bị cướp bóc tới, chuẩn bị tiếp khách tiểu cô nương, ngoại trừ vô cùng phẫn nộ bên ngoài, còn có một tia vô lực cùng bất lực.

Sự thật tựa là như thế tàn khốc, đem làm ngươi không cách nào phản kháng thời điểm, còn lại cũng chỉ có yên lặng chịu đựng.

Đường vũ rất lưu manh buông tha cho phản kháng, có chút ghen ngào nói: "Tuy nhiên, tuy nhiên ngươi có thể cướp lấy của ta **, nhưng là ngươi lại không thể cướp lấy tâm linh của ta. Ngươi, ngươi muốn làm gì, cho dù đến đây đi, ta đường vũ hừ một tiếng, cũng không phải là anh hùng hảo hán, chỉ là của ta hi vọng ngươi chuẩn bị một cái lòng bộ đồ, như vậy đối với tất cả mọi người mới có lợi đấy."

Quản tình bị hân lần này đồng dạng, thấy chết không sờn đích thoại ngữ lời bên ngoài tiêu nội non, thiếu chút nữa đã bất tỉnh.

Tên hỗn đản này đem mình làm người nào rồi hả?

Cường gian nam nhân nữ lưu manh sao? Chính mình có như vậy hèn mọn bị ổi biến thái như vậy sao? Hơn nữa hân đây là một bộ cái gì biểu lộ? Hân là hân cho là hân bị tổn thất nặng? Minh mới là nữ nhân được không?

Nàng nghĩ đến chính mình vừa mới thuận miệng nói câu nói kia, không khỏi vừa thẹn vừa giận, hận không thể tìm động chui vào. Minh cũng thiệt là, vừa rồi như thế nào hội (sẽ) đần độn, u mê nói ra như vậy một phen đầu này? Nàng hung hăng trừng mắt liếc hân một cái, nói: "Ngươi, ngươi tên hỗn đản này, nói hươu nói vượn cái gì? Ai muốn chiếm hữu ngươi? Thực cho là mình là Hương Mồ Mồ (*kẹo xà lách) sao? Ngươi thiếu ở chỗ này mơ mộng hão huyền rồi."

"Ngươi, ngươi không định chiếm hữu ta?" Đường vũ mừng rỡ như điên nói.

Quản tình cái trán đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, da mặt hung hăng run rẩy hai cái.

Chính mình quần tnh làm người cũng quá đã thất bại a? Vậy mà gặp được một cái đối với chính mình rất không có hứng thú nam nhân.

Nàng tái nhợt lấy xinh đẹp khuôn mặt, hung dữ nói: "Người nói không sai, ta đối với người một chút hứng thú đều không có, ah, không, là cả buổi hứng thú đều không có, vừa mới ta chỉ là nhất thời sai lầm, mới có thể nói hươu nói vượn đấy, người đừng nghĩ lung tung."

Đường vũ thật sâu thờ phào nhẹ nhõm, nâng lên tay phải, vỗ vỗ lồng ngực, kìm lòng không được nói: "Nguyên lai là như vậy, ta đây an tâm, của ta lần thứ nhất cũng không cần đắn đo, u mê giao cho người rồi."

Hắn nói đến đây, bỗng nhiên thoáng nhìn đối phương ánh mắt càng ngày càng bất thiện, tựa hồ còn mơ hồ chiết xạ ra từng đạo bức người hàn quang, lại để cho hắn nhìn không được đánh cho rùng mình một cái, vội vàng cùng cười nói, "Ah, ta, ta nói sai rồi, kỳ thật ta muốn nói chính là, như người loại này khuyh quốc khuyh thành, đẹp như Thiên Tiên mỹ nữ, sao có thể đủ cùng ta cùng một chỗ đâu này? Cái kia quả thực tựa là phung phí của trời, đắm mình..."

"Đã thành, người đừng ở chỗ này vô nghĩa rồi, tranh thủ thời gian cho ta ly khai tại đây, có nghe hay không?"

Quần tnh tức giận nói.

"Đứng, đứng, đứng, ta cái này ly khai!"

Đường vũ sợ hãi đối phương bỗng nhiên cải biến chủ ý, không nên ở loại địa phương này chiếm hữu chính mình, cho nên không nói hai lời, vội vã hướng phía bên ngoài đi đến.

Quần tnh nhìn thấy đối phương bộ dạng này biểu lộ, trong nội tâm càng là nói không nên lời biệt khuất cùng phiền muộn.

Hôm nay cái này gọi là sự tình gì? Chính mình vậy mà cùng một cái lạ lẫm nam nhân đắn đo, u mê đã xảy ra từng chút một mập mờ sự tình, kết quả đối phương nếu không không lĩnh tình, còn bày ra một bộ rất được tôn trọng biểu lộ, chẳng lẽ mình tướng mạo thật sự vô cùng mê đắm sao?

Nàng mắt thấy đối phương lập tức muốn ly khai toilet, lại bổ sung một câu: "Đứng rồi, sự tình vừa rồi..."

"Ngài lão yên tâm, cái gì cũng không có xảy ra!" Đường vũ rất thông minh hồi đáp.

Quần tnh chứng kiến đối phương như thế thức thời, lập tức nhẹ gật đầu, nói: "Coi như người thông minh, nếu như ta nghe được có chút lời đồn đãi chuyện nhảm nhí mà nói..., hừ hừ..."

Nàng hai cái nắm tay nhỏ có chút niết cùng một chỗ, nhất thời phát ra từng đợt như rang đậu tiếng vang.

Đường vũ nhất thời có chút mở to hai mắt, lộ ra khó có thể tin hào quang.

Nhìn đối phương điệu bộ này, tựa hồ học qua một ít công phu, chẳng lẽ hiện tại tiểu thư thật sự như vậy buru hăn sao? Khó trách các nàng cũng sẽ (biết) vụng trộm bao dưỡng một ít tiểu bạch kiểm, nguyên lai sử dụng chính là hái dương bổ âm **.

Quần tnh nhìn thấy đối phương không nói lời nào, lại về mặt giặt mình nhìn mình, còn giống như có chút sợ hãi, nhất thời thoáng có chút đắc ý: Trong nội tâm âm thầm nói thầm một câu, người tên hỗn đản này, hiện tại sợ chưa? Cho người lại tại lão nương trước mặt bày ra một bộ tiểu thụ thụ biểu lộ, thực cho rằng lão nương hội (sẽ) vừa ý người cái này đậu xanh mầm mọt sao?

Đường vũ nhìn cả buổi, mới thờ dài thờ ra một hơi, nói: "Ta nói mỹ nữ, tuy nhiên hái dương bổ âm có thể kéo dài tuổi thọ, gia tăng công lực, Nhưng là dù sao cũng là tà môn ma đạo công pháp, hay (vẫn) là tận lực dùng một phần nhỏ thì tốt hơn."

"Phốc phốc!"

Quần yên lặng nghe đến hắn những lời này về sau, thiếu chút nữa bị nước miếng của mình sặc chết.

Hái dương bổ âm? Kéo dài tuổi thọ? Gia tăng công lực? Tà môn ma đạo?

Tên hỗn đản này trong đầu muốn đều là cái gì? Phải hay là không tiểu thuyết võ hiệp đã thấy nhiều? Chính mình là loại nữ nhân đó sao?

Nàng tức giận được hai gò má đỏ bừng, thân thể mềm mại đều tại có chút run rẩy, nâng lên thon dài tay phải, chỉ vào đối phương, nộ Thanh Đạo: "Người, người tên hỗn đản này, nói năng bậy bạ loạn ngữ, ăn nói lung tung, vu oan người khác, rõ ràng chính là một cái đạo đức bại hoại nhả nhận cảm thú, thích nhất ân núp tại trong toilet tập kích những cái...kia người vô tội thiếu nữ, khó trách chúng ta Hải Châu thành phố trị an càng ngày càng kém, đều là bởi vì các người những...này bỏ qua pháp luật tội phạm. Ta, thân thể của ta vì cảnh sát, bắt người quy án!"

"Người, người là cảnh sát? Người không phải tiểu thư sao?" Đường vũ về mặt giặt mình nghẹn ngào nói ra.

"Cái gì? Người, người nói ai là tiểu thư? Người vậy mà nói ta là loại nữ nhân đó. Ta, ta và người liều mạng..."

Quần tnh giận dữ phía dưới, sắc mặt phát xanh, giương nanh múa vuốt hướng về phía đối phương bổ nhào qua.

"Người, người đây là muốn làm cái gì? Người là cảnh sát, không thể loạn dùng hình phạt riêng đấy, ta, ta muốn Report người, người, người điên rồi..."

Đường vũ hết thâm lên.

"Ta là cảnh sát, cũng là nữ nhân, ta muốn giữ gìn nữ nhân tôn nghiêm cùng danh dự, hung hăng sửa chữa sửa chữa người cái này siêu cấp đại hỗn đản, cho người lại vu oan ta..."

Quản tinh lễ trắng khí hùng nói. "Ta, ta sai rồi, không muốn ah..."

"Người cũng dám vu oan lão nương, đem lão nương trở thành cái loại này nữ nhân, nếu như hôm nay không để cho người một điểm nhan sắc nhìn xem, thật đúng là đã cho ta quản tinh là ăn chay đấy, cho lão nương ta đứng vững vàng, có nghe hay không? Đừng bày ra một bộ ẻo là tư thế..."

"Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi..."

"Người gọi ah, người cho dù gọi ah, người chính là gọi nát cổ họng, cũng không có ai hội (sẽ) cứu người đấy."

"..."

Cái kia hai người trung niên vừa mới ly khai toilet, cũng chưa có chạy ra vài chục bước xa, liền nghe được bên trong truyền đến từng đợt tiếng kêu thảm thiết, hơn nữa tựa hồ nam nhân kêu thảm thiết thanh âm vượt xa nữ nhân, cái này lại để cho hai người bọn họ trong nội tâm đều là âm thầm có chút kinh ngạc.

Chẳng lẽ cái kia một đôi người trẻ tuổi vậy mà tại trong toilet chơi một ít ** các loại khác loại trò chơi? Quá buh hân đi à nha?

Tên kia họ Quản trung niên nhân vốn là khề lắc đầu, tiếp theo thở dài thở ra một hơi: "Ai, thật không ngờ hiện tại người trẻ tuổi, vậy mà như vậy cợt mợ, tại khách sạn trong toilet tự dưng dùng loại phương thức này, cũng không sợ bị những người khác nghe được. Nhớ ngày đó, chúng ta tìm đúng giống như thời điểm, đừng nói là những... này, tựa là kéo kéo bàn tay nhỏ bé, đều xấu hổ vài ngày, thật sự là đạo đức không có."

"Hiện tại người trẻ tuổi đều là như vậy, là người quá lão ánh mắt!" Mặt khác một người trung niên ngược lại khuyên giải lên.

Lão quản có chút bất mãn nói: "Cái gì gọi là lão ánh mắt? Cái này gọi là tự trọng tự ái, nam hài tử như vậy, như thế nào nữ hài tử cũng đều như vậy đâu này? Nếu như nhà của ta nha đầu biến thành như vậy, ta không nên một đầu đâm chết không thể..."

"Ha ha...Nói không chừng nhà của người nha đầu đã sớm cho người tìm được một cái đối tượng đâu này?"

Trung niên nhân kia cười lên ha ha.

"Tìm đúng giống tìm đúng giống như, xằng bậy là xằng bậy, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau nha..."

Lão quản bày ra một bộ đối với nữ nhi của mình rất yên tâm tư thế, chậm rãi mà đàm đạo, "Hơn nữa người cũng đã gặp nhà của ta nha đầu, tự xông tính cách của nàng. Nhưng có thể xằng bậy sao? Bất quá ta hiện tại ngược lại có chút bận tâm tính cách của nàng quá thẳng, đem những cái...kia nam hài Tử Đồ dọa chạy, người cũng biết..."

Nhưng là ngay tại hần nói đến đây thời điểm, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, nửa câu sau lời nói như thế nào cũng cũng không nói ra được.

Tên kia trung niên nam nhân sắc mặt lập tức cũng trở nên cô quái rất nhiều.

Bởi vì bọn hần nghe được trong toilet truyền đến một gã nữ hài tử thanh âm, hơn nữa là như vậy đấy, quen thuộc!

"Hiện tại nữ hài tử thanh âm đều không sai biệt lắm, đều là tinh tế nhon nhót đấy..."

Lão quản miễn cưỡng cười cười, cãi lại lên. "Lão quản người nói rất đúng!"

Trung niên nhân kia cũng vụng trộm lau lau rồi thoáng một phát mồ hôi lạnh.

"Kỳ thật nhà của ta nha đầu mỗi ngày đều bận rộn công tác, căn bản không có thời gian tìm đúng giống như đấy!"

Lão quản vẽ rắn thêm chân giải thích nói. "Người nói rất đúng!"

"Kỳ thật ta cùng nhà của ta lão bà tử mỗi ngày cũng đều vì nàng quan tâm, chỉ sợ nàng tìm không thấy đối tượng..."

"Lão quản nói rất đúng!"...

"Người cũng dám vu oan lão nương, đem lão nương trở thành cái loại này nữ nhân, nếu như hôm nay không để cho người một điểm nhan sắc nhìn xem, thật đúng là đã cho ta quản tinh là ăn chay đấy, cho lão nương ta đứng vững vàng, có nghe hay không? Đừng bày ra một bộ ẻo là tư thế..."

"Người gọi ah, người cho dù gọi ah, người chính là gọi nát cổ họng, cũng không có ai hội (sẽ) cứu người đấy."

"Ha ha...Người trốn không thoát lòng bàn tay của ta rồi!"...

Hai người bọn họ lòi nói còn chưa rơi xuống, bên trong lần nữa truyền ra cô bé kia từ thanh âm, chẳng những tự báo họ tên, nhưng lại bày ra một bộ nữ vương tư thế, uy phong凛凛, khí phách mười phần.

Lão quân cùng tên kia trung niên nam nhân bộ mặt biểu lộ lập tức cứng lại cùng một chỗ, trong nội tâm chỉ vện vện có cái kia điểm tương tượng cùng hy vọng xa vời lập tức cũng bị đánh trúng nát bấy, lại để cho hai người bọn họ cơ hồ đều muốn ngất đi thôi.

Lão quân hiện tại thực sự một loại một đầu đâm chết xúc động.

Chính mình vậy mà tại khách sạn trong toilet gặp được con gái cùng bạn trai yêu đương vụng trộm trắng diện, hơn nữa còn là như thế nóng nảy kích tình, đây không phải hung hăng phiến mặt của mình sao? Sớm biết như vậy như vậy, đánh chết mình cũng không tới chỗ như thế, quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

Ước chừng đã qua hơn mười giây, hần mới có hơi cơ giới tính quay đầu, nhìn nhìn đối phương, mặt mỗ đỏ lên, tựa như mặt đỏ Quan Công, dùng sức nuốt từng ngụm nước, ấp úng nói: "Lão Từ, cái này chỉ sợ có chút hiểu lầm, hiện tại trùng tên trọng họ khá hơn rồi, rất dễ dàng gặp được một hai cái đấy. Người tin tưởng bên trong cô bé kia từ là nữ nhi của ta sao?"

Lão Từ yên lặng nhẹ gật đầu: "Lão quân, mặc kệ người tin không tin, dù sao ta tin rồi."

Lão quân nhất thời nội tâm bên trong sượng vãi đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Hung hăng càn quấy một mặt

Đường vũ cùng quần tình hai người tự nhiên không biết toilet bên ngoài sẽ có hai lão này nghe lén, hơn nữa trong đó một vị hay (vẫn) là quần tình phụ thân, đường đường Hải Châu thành phố cục công an phó cục trưởng quần thể phương, bằng không mà nói, hần nhất định sẽ tại chỗ ngất đi đấy.

Bất quá hần bị quần tình hung hăng chà đạp dừng lại: Một chiều, từ đó cũng nghe đã đến một ít tin tức có giá trị.

Trước mặt cô nàng này hoàn toàn chính xác thật là cục công an bên trong một gã nhân viên cảnh sát, thực sự không phải là cái gì người tiếp khách tiểu thư. Nàng lần này trà trộn vào trong Hotel, chủ yếu là muốn sưu tập một gã buôn lậu thuốc phiện phần tử căn cứ chính xác theo, để có thể bắt đối phương, ai biết tên kia ma túy mê luyến thân thể của nàng, muốn phát sinh một ít siêu hữu nghị quan hệ, kết quả bị quần tình hung hăng quạt mấy cái văng dội cái tát. Cuối cùng chuyện đã xảy ra rất đơn giản —— tên kia ma túy dẫn theo mười cái tiểu đệ đầy khách sạn đuổi theo quần tình, quần tình bất đắc dĩ, không thể không tiến trốn vào trong toilet, kết quả gặp được đường vũ, đã xảy ra một loạt sự tình.

Nghĩ tới đây, đường Vũ Tâm ở bên trong từng đợt hồi hận,tiếc.

Nếu như mình vừa rồi cùng đối phương thật sự phát sinh một điểm gì đó quan hệ, đây chẳng phải là thoải mái ngay người? Bất quá ngẫm lại thân phận của đối phương, cùng với đối phương có khả năng một thương sập đổ chính mình, vẫn là đem ý nghĩ này bỏ đi.

Đường vũ cuối cùng hướng quần tình liên tục làm cam đoan, thề mình tuyệt đối sẽ không đem vừa mới cho tại trong toilet chuyện đã xảy ra nói ra, mới bị phóng xuất. Bất quá chờ hần trở lại khách sạn đại sảnh thời điểm, đã lại qua hơn 10' sau.

Hàn Đông đông trước mặt ném lấy một đồng xương gà, trong tay còn bung lấy nghiêm chỉnh con gà nướng, ăn được chánh hương. Chứng kiến hần phản hồi đến chơi, lập tức mơ hồ không rõ nói: "Ta nói Tiểu Vũ, người cũng quá buơ hần đi à nha? Đi xem đi toilet vậy mà đi hơn nửa canh giờ, không phải là tiêu hóa bất lương, tiêu chảy à? Có muốn hay không ta tìm người cho người tiền đưa hai mảnh được đâu này?"

Đường vũ thông qua vừa rồi nói chuyện phiếm, liền biết rõ Hàn Đông đông càng là một cái nhanh nhẹn nhanh miệng, có cái gì thì nói cái đó người, tuy nhiên rất dễ dàng đắc tội với người, nhưng không mất làm một cái thực đàn ông, hảo hán tử. Hần không khỏi cười cười: "Hàn Đông đưa, người nói ai tiêu hóa bất lương rồi hả? Ta vừa mới chỉ là lạc đường, cho nên làm trễ nãi từng chút một thời gian."

Hàn Đông đông ngoại hiệu đích thật là "Hàn Đông đưa" nhưng là cũng không có nghĩa là tất cả mọi người có thể xưng hô hần là "Hàn Đông đưa" dù sao như hần loại này đáng người người, đối với cái này cái ngoại hiệu vẫn còn có chút kiêng kỵ đấy, nói cách khác, ngoại trừ Tiêu Nguyên Siêu mấy cái bạn tốt bên ngoài, cũng chỉ có đường vũ có tư cách này, cũng tự ý nghĩa, Hàn Đông đông đã đem đường vũ xem thành là bạn tốt của mình. Hần không thèm quan tâm nhếch miệng, khinh thường nói: "Ta nói Tiểu Vũ, không có người như vậy lừa dối người đấy, cái gì gọi là lạc đường? Vân Mộng sơn trang mặc dù có chút đại, nhưng là cũng không trở thành lạc đường à? Hơn nữa, hành lang chỗ đều có bảng hướng dẫn, hội (sẽ) lạc đường sao?"

Đường vũ cái trán đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, da mặt hung hăng run rẩy hai cái.

Chính mình bắt quá là lung tung tìm một cái lấy cớ, nguoi như vậy tích cực làm cái gì?

"Kỳ thật, kỳ thật ta thật sự có chút ít táo bón!" Đường vũ có chút nước mắt chảy.

Hàn Đông đông nâng lên béo ngậy tay phải, vỗ vỗ bả vai của đối phương, bày ra một bộ tận tình khuyên bảo tư thế, thờ dài nói: "Người trẻ tuổi, nếu như muốn muốn thân thể tốt, muốn nhiều rèn luyện, ăn ít thịt, như vậy mới không dễ dàng táo bón đấy."

Đường vũ khoe miệng có chút run rẩy hai cái, cao thấp đánh giá hần vài lần, nói:

"Hàn Đông đưa, nguoi xác định nguoi nói sau ta?"

"Khục khục..."

Hàn Đông đông phát hiện đối phương bắt trụ nhìn mình, nhất thời nhìn nhìn thân hình của mình, lại nhìn một chút trong tay bụng lấy gà nướng, có chút xấu hổ, "Kỳ thật ăn nhiều thịt cũng là có chỗ tốt đấy, tối thiểu nhất, tối thiểu nhất có thể cho những người khác ở lâu một ít rau quả, đây quả thực là quên mình vì người, đại trượng phu phong phạm."

"Ha ha..."

Đường vũ, Tiêu Nguyên Siêu cùng hồ nho nhã ba người đều phá lên cười.

Đường vũ cùng Tiêu Nguyên Siêu uống một chén rượu, đang chuẩn bị đem mình vừa mới tại trong toilet nghe được tin tức cùng bọn họ nói nói, nhìn xem có không có biện pháp gì giải quyết thoát một phát thời điểm, lại nghe đến chính mình bên tai bỗng nhiên vang lên một gã nam tử thập phần khinh thường thanh âm: "Ôi, cái này không phải chúng ta đại danh鼎鼎 Đường thiếu gia sao? Thật không ngờ chúng ta vậy mà lại ở chỗ này lại gặp mặt."

Đường vũ nghe được cái thanh âm này về sau, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Hắn quay đầu, phát hiện lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người không biết lúc nào đã đi đến bên cạnh của mình, hai người trên mặt đều mang theo một vòng kinh ngạc cùng ánh mắt trào phúng, phảng phất đang nhìn một cái tạp đùa giỡn đoàn vờ hài kịch.

Đường vũ chứng kiến Tô Mỹ lâm cùng trước kia không có quá biến hóa lớn, chỉ là ăn mặc càng thêm một xa xỉ một ít, giống như một gã nhà giàu tiểu thư, hơn nữa xinh đẹp trên mặt còn lưu lại lấy một vòng nồng đậm xuân ý cùng mỉa mai. Rất rõ ràng, đối phương vừa rồi tại lâu hai trong bao gian mật bị nam nhân thoải mái qua.

Nếu như đổi lại lúc trước, đường vũ đối với Tô Mỹ lâm còn có qua một tia hy vọng xa vời, hi vọng đối phương có thể hồi tâm chuyển ý, Nhưng là vừa rồi nghe đến lỗ quân điện thoại nội dung bên trong, hắn đã triệt để hết hy vọng rồi.

Hiện tại Tô Mỹ lâm đã triệt để cải biến, vì tiền, nàng cũng có thể bán đứng thân thể của mình, thậm chí nguyện ý đồng thời cùng ba bốn nam nhân trên giường, cùng những cái...kia tiểu thư hoàn toàn không có khác gì. Nàng cùng chính mình tầm đó thật là càng ngày càng xa rồi.

Đường vũ nghĩ tới những thứ này, lại nghĩ tới ngày đó hai người bọn họ trên đùa hỉ lộng chuyện của mình, trên mặt biểu lộ bỗng nhiên lạnh rất nhiều, thần nhiên nói: "Đúng vậy a, thật đúng là oan gia ngõ hẹp, hắn là hai người các nguoi cũng tới tại đây ăn cơm sao?"

Lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người nghe được đường vũ khẩu khí có chút bất thiện, vốn là khê giết mình, tiếp theo lỗ quân cười lạnh liên tục nói: "Đó là đương nhiên, Vân Mộng sơn trang thế nhưng mà Hải Châu thành phố nổi tiếng khách sạn, không phải người bình thường có thể vào,"

Ở trong mắt hắn xem ra, như đường vũ loại này nghèo kiết xác, làm sao có thể có tư cách vào nhập loại này cấp bậc tiệm cơm đâu này? Khẳng định cùng bên cạnh hắn ba người này có rất quan hệ mật thiết, nói không chừng đối phương lại thông qua có chút dụng sự các loại thủ đoạn, lừa gạt ở chỗ này ăn một bữa cơm.

Hắn nghĩ tới đây, nhất thời âm hiểm cười, hướng phía Tiêu Nguyên Siêu, Hàn Đông đông cùng hồ nho nhã ba người nhìn nhìn, nhiệt tình cười: "Ba vị có lẽ cũng không rõ ràng lắm, ta vị này đường vũ đồng học kỳ thật thích nhất chơi thủ đoạn, đùa nghịch ám chiêu rồi. Các nguoi ngàn vạn đừng để bên ngoài hắn lừa."

Tiêu Nguyên Siêu, Hàn Đông đông cùng hồ nho nhã ba người chứng kiến lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người xuất hiện về sau, đường vũ sắc mặt cũng có chút lúng túng, trong nội tâm cũng âm thầm suy đoán ra ba người bọn họ quan hệ trong đó khẳng định rất không hòa hợp, lập tức cũng đều mỉm cười.

Chơi thủ đoạn? Đùa nghịch ám chiêu?

Đến cùng ai chơi thủ đoạn, đùa nghịch ám chiêu đâu này?

Tại Vân Mộng sơn trang ăn một bữa cơm mới mấy cái tiền? Cho ăn bẻ bụng bắt quá bốn năm vạn mà thôi, đối với Tiêu Nguyên Siêu, Hàn Đông đông cùng hồ nho nhã trong ba người một người trong đó mà nói, đều căn bản không tính là cái gì, mặc dù đường vũ không có bất kỳ thực tài học thức, vừa rồi phân biệt cái con kia sử men xanh khí cũng chỉ là mộng đấy, vậy đối với phương công lao cũng không phải như vậy một bữa cơm có thể đền bù tới.

Tại đường vũ cùng cái này một đôi câu nam nữ trước mặt làm ra một cái lựa chọn, tựa hồ cũng không phải rất khó khăn.

Hàn Đông đông thuần thực, đem trong tay mặt một con gà nướng gặm được sạch sẽ, chỉ còn lại có một đống xương gà. Hàn Lười biếng nắm lên một con gà xương cốt, hai lời chưa nói, trực tiếp nhét vào lỗ quân trong miệng, sau đó trực tiếp một cước đá vào đối phương trên bụng, rất không vui mừng nói: "Con mẹ nó, lão tử mấy cái ở chỗ này ăn một bữa cơm, ngươi choáng nha lai nhai nói cái rắm? Chẳng lẽ muốn gia gia phần thưởng ngươi một cái xương gà sao? Gia gia đại nhân có đại lượng, không cùng ngươi tính toán chi li."

Lỗ quân nằm mơ cũng thật không ngờ chính mình chằm ngồi ly gián vậy mà sẽ biến thành như vậy, hắn kêu thảm một tiếng, liền tiếp lui về phía sau vài bước, thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất, nhất thời tức giận đến sắc mặt đỏ lên, "Phi phi phi!"

Vài cái, đem trong miệng xương gà toàn bộ phun ra, còn dùng sức lau miệng ba, ngay sau đó hung dữ huy động nắm đấm, mặt mũi tràn đầy tức giận nói: "Móa nó, ngươi cái này chết heo mập, cũng dám dùng xương gà âm ta, có tin ta hay không tiêu diệt ngươi."

Hàn Đông đông nghe được đối phương xưng hô về sau, sắc mặt nhất thời âm trầm rất nhiều.

Chết heo mập?

Trước kia có người như vậy xưng hô qua hắn, bất quá về sau bị hắn đánh đến trong bệnh viện, suốt chờ đợi nửa năm mới ra viện. Chuyện này còn đã từng kinh động qua cục công an, bất quá kết quả lại là không giải quyết được gì rồi.

Chết heo mập cùng Hàn Đông đưa hai cái xưng hô, rõ ràng có khác nhau rất lớn. Ngay cả Tiêu Nguyên Siêu loại này Tiêu gia đại thiếu gia đều chỉ có thể xưng hô đối phương là Hàn Đông đưa, chứ nói chi là những người khác.

Hàn Đông đông mạnh mẽ đứng người lên, tiện tay tóm khời chính mình ngồi qua cái ghế, không hề nghỉ ngơi, hướng phía lỗ quân hung hăng đập phá đi qua, động tác nối liền mau lẹ, hành văn lưu thủy, phóng phát tập luyện qua rất nhiều lần giống như, Nhưng gặp đối phương không ít cùng người tranh đấu qua.

"Bành bành bành..."

"Ah, ngươi, ngươi, ah..."

Lỗ quân căn bản cũng không có tới kịp phản ứng, trực tiếp bị đối phương nện vào trên mặt đất, trên mặt nhất thời chảy xuôi ra một vòi máu tươi, thoát nhìn đặc biệt thâm khủng bố, tựa như bị người hành hạ qua tiểu thụ thụ.

Tô Mỹ lâm triệt để tròn tròn mắt.

Cùng đường vũ cùng nhau ăn cơm cái này mấy người đều là người nào? Như thế nào hội (sẽ) bạo lực như vậy đâu này? Vậy mà công nhiên đánh người.

Đầu óc của nàng triệt để ngốc trệ, tròn vẹn dừng lại hai ba phân, mới hồi phục tinh thần lại, thất kinh nghẹn ngào kêu lên: "Người tới, mau tới người ah, sát nhân, giết người..."

"Ngươi quá ồn rồi, tranh thủ thời gian câm miệng cho ta!"

Hàn Đông đông xem cũng không có xem nàng, trực tiếp quơ lấy một bàn món ăn nóng, hướng phía nàng ném tới "Àm!"

"Ah, bóng chết ta rồi..."

Tô Mỹ lâm bất quá là một nữ hài tử, làm sao có thể tránh né được khai mở đầu này? Nhất thời bị cái kia một bàn món ăn nóng đập phá một cái ngửa mặt chỉ lên trời, trùng trùng điệp điệp té lăn trên đất, phát ra một hồi thê lương kêu thảm thiết, hơn nữa trong mâm nước canh cũng toàn bộ rơi vãi trên đầu nàng, do vì vừa mới bùng lên đấy, lại bị phóng lại đậm đặc, lại khiến cho nàng liên tiếp kêu thảm thiết, thoát nhìn đặc biệt buồn cười buồn cười.

Hàn Đông đông lại hung hăng hướng phía lỗ quân đập phá bốn năm xuống, mới một lần nữa ngồi trở lại chính mình vị Từ Thượng, lại quơ lấy một cái đùi cừu nướng, vui thích gặm hai đại khẩu, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác, đối với nằm trên mặt đất, nửa chết nửa sống lỗ quân mơ hồ không rõ nói: "Xem tại ngươi tuổi trẻ không hiểu chuyện phân thượng, một hồi ngươi bồi thường cho hai ta trăm vạn, ta tự đại nhân có đại lượng, không cùng ngươi tính toán chi li rồi. Về phần ngươi vừa mới khi dễ Đường huynh đệ, vậy cũng tùy tùy tiện tiện cầm cái 500 vạn tốt rồi!"

Hung hăng càn quấy!

Hung hăng càn quấy tới cực điểm!

Rõ ràng chính mình vừa mới động thủ đánh cho người, còn sẽ đối phương bồi thường tiền cho mình.

Đây mới thực sự là nhị thế tổ, cường hãn nhất một mặt!

Lỗ quân vốn bị Hàn Đông đông đánh được vô cùng thê thảm, kêu thảm thiết không thôi, hiện tại nghe được câu này về sau, nhất thời tức giận đến hai gò má đỏ bừng, gian nan nâng lên tay phải, chỉ vào đối phương, kêu lên: "Ngươi, ngươi..."

Hắn những lời này còn chưa nói chuyện, liền hôn mê bất tỉnh. Toàn bộ trong Hotel một mảnh xôn xao!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chân lý tại năm đám phạm vi công kích ở trong

Vân Mộng sơn trang tại Hải Châu thành phố là một cái dấu hiệu tính địa phương, có thể tiến người nơi này phi phú tức quý, căn bản không phải người bình thường có thể tiến vào địa phương. Ngoại trừ tại đây trang hoàng bố trí xa hoa giá cao, cùng với rượu và thức ăn nổi tiếng cả nước bên ngoài, còn có một rất trọng yếu nguyên nhân, cái kia chính là nhà này khách sạn Ông Trùm giấu mặt tại Hải Châu thành phố kẻ có được cực kỳ rộng khắp nhân mạch, không phải người bình thường có thể rung chuyển đây.

Nhưng là bây giờ thậm chí có người dám ở chỗ này động thủ đánh người, nhưng lại thả ra như thế ngoan thoại, thật sự là quá kinh người.

Hiện tại tuy nhiên vừa qua khỏi cơn mưa thời gian, nhưng là tại Vân Mộng sơn trang lầu một trong đại sảnh ăn cơm khách nhân vẫn có lấy hơn mười người. Bọn hắn những người này hoặc nhiều hoặc ít (*) tại Hải Châu thành phố cũng là có chút danh tiếng, không phải có chút xí nghiệp tiểu lão bản, tựa là cái nào đó công ty tổng giám đốc, nếu không tựa là cái nào đó bộ môn tiểu khoa trưởng. Tại người bình thường trong mắt, có lẽ thực lực của bọn hắn rất không giống như, Nhưng là ở cường giả chân chính trước mặt, bọn hắn thật đúng là không vào được pháp nhãn.

"Mấy người kia là người nào? Làm sao dám tại Vân Mộng sơn trang đánh người người đâu?"

"Ăn cơm mấy người kia ta không rõ lắm, chưa từng gặp qua, Nhưng là bị đánh chính là cái người kia, ta nhưng lại bái kiến."

"Ah? Người bái kiến? Tên kia là ai?"

"Người kia tựa là đại danh鼎鼎鼎鼎 hải công ty tổng giám đốc lỗ lỗ Vân Phong nhi tử lỗ quân."

"Cái gì? Dĩ nhiên là lỗ Vân Phong nhi tử, cái kia mấy người bọn hắn người chẳng phải là muốn gặp nạn rồi hả?"

"Vây cũng không nhất định, các người chẳng lẽ không biết sơn ngoại hữu sơn, người thượng có ai không? Nói không chừng người ta thực lực càng mạnh hơn nữa."...

Những người kia đều nhao nhao chú ý đường vũ bọn hắn bên này, nhỏ giọng nói thầm lấy, trong ánh mắt đều lóe ra hưng phấn hào quang.

Bát quái!

Siêu cấp bát quái!

Có người cũng dám tại Vân Mộng sơn trang động thủ đánh người, tựa xông điểm này, tuyệt đối sẽ vang vọng toàn bộ Hải Châu thành phố đấy.

Đường vũ cũng thật không ngờ Hàn Đông đông vậy mà sẽ động thủ đánh toi bởi lỗ quân, hoàn toàn chính xác lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn, xem ra đối phương thật đúng là một cái dám yêu dám hận nhân vật. Hắn không khỏi nhẹ nhàng vuốt vuốt cái mũi, nhìn Tiêu Nguyên Siêu cùng hồ nho nhã hai người liếc, phát hiện hai người bọn họ đều không có chút nào phản ứng, tựa hồ đối với chuyện này cũng đã tập mãi thành thói quen rồi.

Khó trách hiện tại mỗi người đều tranh nhau muốn làm nhị thế tổ, quan nhị đại, nguyên lai hoàn toàn chính xác rất thuộc loại trâu bò.

Tiêu Nguyên Siêu tựa hồ thoáng nhìn đường vũ trong ánh mắt ánh mắt kinh ngạc, không khỏi nhẹ nhàng cười cười: "Đường huynh đệ, người không cần để ở trong lòng, Hàn Đông tựa là như vậy một tính cách, luôn luôn muốn đánh mấy cái thằng quý không may, ta cũng đã nhìn chán rồi."

Hồ nho nhã cũng là cười mở cười nói: "Đoán chừng bị Hàn thiếu đánh qua người, đều nhanh muốn vượt qua một cái tầng cường sắp xếp rồi."

Hàn Đông đông nhưng lại vẻ mặt bĩu môi khinh thường: "Cái này không thể trách ta, muốn trách chỉ có thể đủ trách bọn họ không may, ai bảo bọn hắn trâu chọc ta? Kỳ thật ta là một rất người thiện lương."

"Khục khục..."

Đường vũ nhất thời bị hắn những lời này sắc đến liên tục ho khan. Cái thằng này vậy mà nói mình rất thiện lương, còn muốn mặt không?

Hàn Đông đông một tấm mặt mo này nhất thời không chịu đựng nổi rồi, đến mức đỏ bừng, lớn tiếng cãi lại nói: "Tiểu Vũ, người, người đây là ý gì? Chẳng lẽ ta không phải một cái người thiện lương sao? Ta chưa từng có đã làm bất luận cái gì chuyện xấu, còn mỗi ngày làm chuyện tốt đây này."

Toàn bộ trong đại sảnh tất cả mọi người cái trán cũng đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, da mặt hung hăng run rẩy vài xuống.

Người vừa mới đem lỗ quân đánh được bị giầy vò, hiện tại hoàn hảo ý tứ nói mình không có làm qua bất luận cái gì chuyện xấu sao?

Ai biết Hàn Đông đông càng là chẳng biết xấu hổ bổ sung một câu: "Ta nói không có làm qua bất luận cái gì chuyện xấu, chỉ chính là không nguy hại quốc gia, không nguy hại tổ quốc sự tình, nguy hại mặt khác chẳng quý không may sự tình, chưa tính là chuyện xấu Haaaa..."

"Àm!"

Lập tức có mấy cái người bị hấn sống sờ sờ lòi té trên mặt đất.

Vân Mộng son trang bảo an hệ thống cũng là thập phần hoàn thiện, không có qua ba phút, liền có mười cái bảo an vội vã từ bên ngoài chạy vào, phần eo mặt đều dừng lấy một căn giây cảnh sát, thoát nhìn uy phong lẫm lẫm, rất có vài phần khí thế.

"Ồ, đây không phải lỗ thiếu sao? Ngài, ngài đây là làm sao vậy?"

Cầm đầu một gã bảo an chứng kiến nằm trên mặt đất, phảng phất một đầu chó chết lỗ quân, nhất thời quá sợ hãi, vội vàng bỏ nhào qua, đem đối phương diu dật đứng lên, ngồi ở một bên ghế dựa Từ Thượng mặt.

Lỗ quân vừa rồi bất quá là vì kéo dài thời gian, cố ý ngắt đi đấy, bây giờ nhìn đến trước mặt cái này mấy người, nhất thời phảng phất nhìn thấy Hồng Quân trở về dân chúng giống như, tinh thần toả sáng, dòng nước mắt nóng uông uông, kích động vạn phần bất lấy đối phương cánh tay, lớn tiếng nói: "Tô thị Phụng, người, các người như thế nào hiện tại mới đến? Các người Vân Mộng son trang như thế nào tổ chất càng ngày càng thấp? Ngay cả bọn hấn loại này không có tổ chất mọi người dẫn dụ đến, trời ạ, trời ạ, bọn hấn, bọn hấn vậy mà ở chỗ này đánh ta, ta, ta sắp bị bọn hấn đang sống đánh chết rồi, ta, ta muốn tìm bọn các người Diệt quân lý, ta, ta muốn trách cứ..."

Tô Mỹ lâm vừa rồi cũng là nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất, chứng kiến khách sạn bảo an đã đến, cũng giống như đánh cho máu gà giống như, trực tiếp nhảy dựng lên, cũng không để ý trên tóc thịt bầm cùng trên mặt nước canh, giương nanh múa vuốt kêu lên: "Tô thị Phụng, các người, các người làm sao tới chậm như vậy à? Bọn hấn, mấy người bọn hấn Hai Lúa vậy mà trà trộn vào các người trong Hotel, nhưng lại công nhiên đánh người, cái này, đây quả thực là không đem các người để vào mắt, các người nếu như không đem bọn hấn cái này mấy cái để nhũn hung hăng sửa chữa thoáng một phát lời mà nói..., chỉ sợ về sau không còn có người đem các người Vân Mộng son trang để vào mắt rồi."

Tài ăn nói của nàng hoàn toàn chính xác thập phần không tệ, mới dăm ba câu, liền đem sở hữu tất cả trách nhiệm trốn tránh sạch sẽ, nhưng lại đem một kiện bình thường ầu đầu thời gian diễn biến thành cùng một chỗ liên quan đến Vân Mộng son trang danh dự sự tình, muốn kích thích mọi người cùng chung mối thù cảm xúc.

Tô thị Phụng chứng kiến hai người bọn họ bộ dạng này hình dạng, cũng thiếu chút cười ra tiếng.

Hấn thân là Vân Mộng son trang đội cảnh sát đội trưởng, đối với lỗ quân vẫn còn có chút hiểu rõ đấy. Biết rõ đối phương bình thường ngang ngược càn rỡ, bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, thật sự là một tên bại hoại cặn bã bên trong đích bại hoại, bất quá xét thấy đối phương thường xuyên vào xem Vân Mộng son trang, nhưng lại ngẫu nhiên cùng chính mình uống qua vài chén rượu, cho nên cùng quan hệ của hấn cũng coi như mà vượt so sánh hòa hợp.

Hấn vốn là mơ hồ nhìn lướt qua đường vũ bốn người bọn họ người, phát hiện gương mặt đều so sánh lạ lẫm, rõ ràng không lịch sự thường vào xem tại đây, hơn nữa tại lầu một trong đại sảnh dùng cơm người, Địa Vị có thể cao tại nơi nào? Sao có thể đủ cùng thường xuyên tại lầu hai trong bao gian mặt ăn cơm lỗ quân so sánh với đầu này? Cân nhắc lợi hại phía dưới, trong lòng của hấn đã có chủ ý. Hấn lập tức cười lạnh nói: "Lỗ thiếu, điểm ấy việc nhỏ, ngài tự không cần làm phiền chúng ta tổng giám đốc rồi, ngài có yêu cầu gì, cứ việc nói, ta vẫn là có thể vì ngài làm chủ đấy."

Lỗ quân nghe được hấn những lời này về sau, trong lòng vẫn là có chút dễ chịu.

Hấn vừa mới sờ dĩ luôn muốn tìm Vân Mộng son trang tổng giám đốc, cũng không quá đáng là tùy tiện nói dứt lời rồi, dù sao hấn cũng biết, như chính mình nhỏ như vậy nhân vật, người ta cái loại này đại nhân vật làm sao có thể đơn giản tiếp kiến chính mình đầu này? Nếu như có thể khiến cái này bảo an giúp mình ló ra ác khí, thuận tiện xảo trá một khoản tiền, cũng tự đủ hài lòng.

Hấn nghĩ tới đây, trên mặt nhất thời bày ra một bộ dương dương đắc ý biểu lộ, chỉ chỉ đường vũ mấy người bọn hấn người, nói: "Tô thị Phụng, mấy người bọn hấn người vừa mới trước mặt nhiều người như vậy đánh ta, để cho ta chẳng những bị thương nghiêm trọng, hơn nữa mặt quét rác. Ta người này rất công bình, cũng rất công chính, các người cho ta hung hăng đánh bọn hấn dừng lại: Một châu, lại để cho ba người bọn hấn nguyệt không xuống giường được, hơn nữa bồi thường cho ta 1000 vạn là được rồi. Ta phải hay là không rất thiện lương đầu này? Ha ha ha ha..."

Tô thị Phụng nghĩ đến lỗ quân bối cảnh, nhất thời về mặt nịnh nọt ton hót nở nụ cười: "Lỗ thiếu đấy lòng quả nhiên thiện lương, nếu như đổi lại là người bên ngoài lời mà nói..., chỉ sợ sẽ không lại để cho bọn hấn còn sống lý khai đại sảnh đấy. Ta thay mấy người bọn hấn cảm ơn lỗ thiếu đi."

Lỗ quân hướng phía hấn khoát tay áo, rất đại độ nói: "Ta người này chính là như vậy, quá mẹ nó thiện lương rồi."

"Lỗ quân quả nhiên là Bỏ Tất tâm địa!" Tô thị Phụng liên tục cười lạnh nói.

Trong đại sảnh khách nhân khác nghe được hai người bọn họ ở chỗ này tự biên tự diễn, buồn nôn đều thiếu chút nữa phun ra.

Bá kiến không biết xấu hổ đấy, chưa từng gặp qua như vậy không biết xấu hổ đấy. Tô thị Phụng không có chút nào để ý tới trong đại sảnh còn lại mấy

cái bên kia khách nhân khinh bỉ ánh mắt, ngược lại đắc chí dẫn theo vài tên bảo an, đi đến đường vũ bọn hấn cái này bàn mặt người trước, ngẩng đầu, ngẩng đầu ngạo nghễ nói: "Các người có mấy người phải hay là không vừa rồi đánh lỗ thiêu? Lá gan của các người cũng quá lớn hơn a? Vậy mà tại chúng ta Vân Mộng trong son trang hành hung, ta xem các người là không muốn sống chăng?"

Hàn Đồng đồng ngay cả đầu đều không có giờ lên, lười biếng nói: "Ah? Người là cái đó một đồng?"

"Cái đó một đồng? Ta, ta, mịa nó, người cũng dám mắng lão tử là thi? Ta hôm nay không muốn cho người ném thử sự lợi hại của ta không thể!"

Tô Thụy Phong nhất thời giận quá thành cười, nâng lên tay phải, chỉ vào đối phương cái mũi, kêu lên, "Dám ở chúng ta Vân Mộng son trang giường oai người, các người vẫn là thứ nhất, ca ca ta hôm nay muốn cho các người biết rõ biết rõ cái gì gọi là quy củ!"

Hấn lời nói vừa dứt, liền hướng phía đằng sau cái kia bảy tám tên bảo an lớn tiếng nói, "Các huynh đệ, cho ta hung hăng đánh cái này mấy người dừng lại. Một châu, lại để cho bọn hấn lại hung hăng càn quấy."

"Đội trưởng nói quá đúng, mấy người bọn hấn Hai Lúa cũng dám khiêu khích chúng ta Vân Mộng son trang, nếu như hôm nay không để cho bọn hấn một điểm nhan sắc nhìn xem lời mà nói..., chúng ta đây về sau còn như thế nào Hải Châu thành phố tiếp tục hỗn [lấn lộn] xuống dưới đâu này?"

Phía sau hấn cái kia vài tên bảo an cũng đều nguyên một đám khẩu khí hung hăng càn quấy kêu lên. Mấy người bọn hấn người thân phận tuy nhiên gần kề chỉ là bình thường bảo an, Nhưng là do ở Vân Mộng son trang thân phận đặc thù, khiến cho bọn hấn cũng dần dần đã có vài phần không coi ai ra gì khí thế.

Đường vũ chứng kiến mấy người bọn hấn bảo an nói chuyện cũng như này liều lĩnh, cũng nhịn không được nữa cười lạnh liên tục nói: "Xem ra Vân Mộng son trang cũng không gì hơn cái này, ngay cả mấy cái câu cũng dám tại nhiều như vậy mặt người trước kêu to."

Tiêu Nguyên Siêu nhưng lại mỉm cười, không chút nào chú ý nói: "Cái này thế đạo vốn chính là như vậy, mạnh được yếu thua, người lừa ta gạt, không có thực lực chân chính cùng bối cảnh, ngay cả ăn bữa cơm cũng sẽ không an ổn đây."

Đường vũ nghe ra hấn trong lời nói bao hàm ý tứ, thực sự không nói ra, chỉ là khẽ cười một tiếng: "Ta chỉ thờ phụng một câu."

"Ah? Nói cái gì?"

"Chân lý tại nắm đầm phạm vi công kích ở trong!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Thế tội cừu non

Tiêu Nguyên Siêu nhất thời cảm giác được theo đường vũ trên người tràn ngập ra một cỗ như sóng to gió lớn sát khí, lại để cho trong lòng của hấn cũng là thâm giết mình, nhịn không được lại nhiều nhìn đối phương vài lần.

Trước kia trong mắt hấn, chỉ là cảm thấy đường vũ bất quá là người nhà bình thường hài tử, xem xét đồ cổ phương diện có chút trác tuyệt mới có thể, chỉ cần mình ném ra ngoài cảnh ô - liu, đối phương nhất định sẽ không chút do dự gạt đầu đồng ý, Nhưng là đối phương trước khi vậy mà uyển chuyển cự tuyệt chính mình, rõ ràng không muốn đầu nhập vào chính mình, hơn nữa hiện nay còn nói ra như thế Bá Đạo một câu. Cái này lại để cho hấn ần ần cảm giác được đối phương chí hướng cũng không phải mỗi tháng mấy vạn, hơn mười vạn, thậm chí mấy trăm vạn năng đủ OK đấy, đó là một loại khí thôn sơn hà, bể ngề thiên hạ khí khái, nói không chừng đối phương về sau thành tựu sẽ xa xa siêu việt chính mình.

Tiêu Nguyên Siêu nghĩ thông suốt điểm này về sau, trong nội tâm lập tức bỏ đi tiếp tục thu mua đối phương ý niệm, ngược lại hạ thấp thân phận, tiếp tục cùng đối phương trở thành một đôi không nói chuyện không nói bạn tốt.

Đường vũ tự nhiên cũng không rõ ràng lắm chính mình vô cùng đơn giản một câu, sẽ gặp lại để cho Tiêu Nguyên Siêu cải biến đối với cái nhìn của mình. Bất quá mặc dù hấn biết đến lời nói, cũng chỉ hội (sẽ) cười nhạt một tiếng. Minh bây giờ có được Vô Địch hệ thống, về sau thành tựu tuyệt đối thì không cách nào cân nhắc đấy, làm sao có thể bị trước mắt một ít cực nhỏ lợi nhỏ sở mê hoặc đâu này? Tiêu Nguyên Siêu thân phận mặc dù rất đặc thù, Nhưng là nếu như mình muốn siêu việt đối phương, cũng không phải không có khả năng. Hấn chứng kiến đối phương mười tên bảo an đã hướng phía cạnh mình đánh tới, nhất thời khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng âm lãnh đáng tươi cười: "Đã bọn hấn ưa thích đánh, chúng ta đây hãy theo bọn hấn chơi đùa tốt rồi."

Hấn nói đến đây câu nói đồng thời, tay phải đã nắm lên một cái ghế.

Đường vũ bọn hán bên này mặc dù có bốn người, Nhưng là hồ nho nhã bắt quá là một người bình thường đồ cổ thương nhân, hơn nữa niên kỷ vừa lớn, căn bản không có bất luận cái gì sức chiến đấu, cho nên chỉ có thể do ba người bọn họ xuất thủ.

Hàn Đông mùa đông sinh chính là một cái gây tai họa phần tử, chưa bao giờ biết rõ cái gì gọi là sợ hãi. Hắn đã sớm quơ lấy cái ghế, về mặt hưng phấn nói: "Ta đang muốn ăn com về sau, hơi chút hoạt động một chút, thật không ngờ bọn hán nhanh như vậy cứ tới đây rồi, không bằng chúng ta hôm nay dứt khoát đem Vân Mộng sơn trang dỡ xuống được rồi."

Chung quanh những người kia nghe được hán những lời này về sau, sắc mặt rồi đột nhiên đại biến.

Cái này tiêu mập mập hiển nhiên chính là một cái tên điên, vậy mà muốn hủy đi Vân Mộng sơn trang.

Chẳng lẽ hán một chút cũng không sợ hãi đem toàn bộ Hải Châu thành phố quấy đến long trời lở đất sao?

Ai biết bọn hán vừa mới nghĩ tới đây, Tiêu Nguyên Siêu cũng là mặt mỉm cười quơ lấy một đầu cái ghế, chậm rãi nói: "Đã người Hàn Đông đưa muốn hủy đi Vân Mộng sơn trang, ta đây cũng điên một lần, giúp các người một lần bề bọn tốt rồi."

Hồ nho nhã nâng lên tay phải, vỗ nhẹ nhẹ đập cái trán, hơi có chút bất đắc dĩ cười cười: "Thật không ngờ các người ba vị vậy mà trở nên điên cuồng như vậy, ta đây đã cùng các người đứng chung một chỗ, sao có thể đủ không điên cuồng một lần đâu này? Nhưng tiếc ta tay trái gà không chặt, cùng các người cùng một chỗ đánh nhau, tựa hồ ngược lại sẽ cho các người thêm phiền. Không bằng như vậy tốt rồi, các người ba người đến trận đấu, các người ai đánh ngược lại người nhiều nhất, ta khen thưởng 50 vạn, như thế nào?"

Điên rồi, đây là một đám tên điên!

Nếu như gần kề một người điên, bọn hán còn có thể lý giải, Nhưng là đột nhiên toát ra bốn cái tên điên, cái kia quả thực vượt qua tưởng tượng của bọn hán phạm vi, chẳng lẽ cái này thể đạo lưu hành tên điên sao? Vậy cũng quá điên cuồng a?

Bất quá cùng lúc đó, bọn hán trong nội tâm cũng ần ần có chút không tốt ý niệm. Xem bốn người bọn họ người trấn định tự nhiên biểu lộ rõ ràng không phải nguy trang đây, chẳng lẽ bối cảnh của bọn hán rất sâu?

Dám ở Vân Mộng sơn trang động thủ người, chỉ sợ đến nay mới thôi còn không có có xuất hiện qua một cái, Nhưng là bốn người này lại hoàn toàn không có cho rằng một sự việc, cái kia bốn người bọn họ người nếu như không phải tên điên, cái kia chính là cường giả chân chính.

Xem ra lúc này đây thật là long tranh hổ đấu, cường giả chân chính quyết đấu. "Bốn người bọn họ người khẩu khí cũng quá khoa trương a? Ta xem nhất định là giả bộ đấy!"

"Giả bộ? Người cho ta trang một cái thử xem, không có ba lượng ba, không cách nào Thượng Lương núi đây."

"Thế nhưng mà bốn người bọn họ người vậy là cái gì người? Làm sao dám cùng lỗ quân cùng với Vân Mộng sơn trang đối kháng đâu này?"

"Lỗ quân phụ thân hoàn toàn chính xác có chút thực lực, Vân Mộng sơn trang thực lực cũng rất không yếu, nhưng là cũng không có nghĩa là bọn hán tại Hải Châu thành phố có thể đi ngang, có thể giết chết người của bọn hán, hay (vẫn) là có khối người đấy..."

Đang ở đó những người này âm thầm suy đoán đường vũ bọn hán thân phận thời điểm, đường vũ ba người bọn họ đã cùng cái kia vài tên bảo an giao thủ.

Ba người bọn họ bên trong, chỉ có Tiêu Nguyên Siêu học qua chính quy tán đã cùng Taekwondo vân...vân, đợi một tý công phu, hơn nữa mỗi ngày đều phải tiến hành hai giờ huấn luyện, cho nên công phu là cao nhất một cái, Nhưng là đường vũ cùng Hàn Đông đông căn bản cũng không có học qua chính quy võ công, chỉ là nương tựa theo một cổ mạn lực cùng đối phương chống lại, cho nên chiêu thức loạn thất bát tao (*), không có bất kỳ kết cấu.

Nhưng là vì Vân Mộng sơn trang tại Hải Châu thành phố đặc thù Địa Vị, cho nên có rất ít người dám ở chỗ này nháo sự, những...này bảo an cũng đã thành một đám bài trí, không có tham gia qua bất luận cái gì huấn luyện, thực lực cũng không phải rất cường.

Cho nên đường vũ ba người bọn họ tuy nhiên nhân số không nhiều lắm, Nhưng là ở trong thời gian ngắn cùng thực lực đối phương cơ hồ cân đối, nhưng lại có mấy cái bảo an bị đường vũ cùng Hàn Đông đông dùng cái ghế đập phá vài xuống, dẫn tới bọn hán đều liên tục hét thảm lên, về phần cùng Tiêu Nguyên Siêu động thủ cái kia vài tên bảo an, càng là không chịu nổi một kích, thuần thực, liền có hai người bị hán đạp té trên mặt đất, hai tay ôm bụng, cả buổi không đứng dậy được.

Tò thụy Phong chứng kiến cạnh mình mười người, thậm chí ngay cả đối phương ba người đều đánh không lại, nhất thời vừa tức vừa giận, giống như mình bị người hung hăng quật nhiều cái vang dội cái tát giống như, mặt quát rúc.

Hán dất cuồng hống điên cuồng hét lên bắt đầu: "Các người cái này mấy cái phế vật, ngay cả, ngay cả ba người bọn họ đều đánh không lại, ta, ta nuôi dưỡng người nhóm (đám bọn họ) làm cái gì? Ta nói cho các người biết, nếu như các người hôm nay không đem bọn hán đánh ngã lòi mà nói..., ta, ta tự khai trừ các người, các người có nghe hay không?"

Cái kia mười tên bảo an nghe được hán những lời này về sau, trong nội tâm cũng là vô cùng biệt khuất cùng bất đắc dĩ.

Bọn hán chỗ ấy bài kiến như vậy buru hán ba người? Quả thực đó là sống thoát thoát ba gã Chiến Thần.

Tục ngữ nói tốt, mềm sợ cứng, cứng rắn (nganh) sợ không muốn sống đấy.

Bọn hán mười người hiện tại đối mặt với đối phương ba người không muốn sống

***, có thể không bị bọn hán miếu sát, đã cảm ơn trời đất rồi. Liều mạng!

Dù sao cạnh mình có mười người, mặc dù là chiến thuật biển người, cũng có thể hao tổn chết bọn hán đấy!

Ngắn ngủn hơn 10' sau trong thời gian, toàn bộ đại sảnh đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, năm sáu trương giá trị xa xỉ cái bàn đã trở nên hoàn toàn thay đổi, hơn mười cái ghế triết để trở thành tàn phế, vô số mỹ vị món ngon nướng theo lấy chén đĩa đĩa, toàn bộ hất vấy trên mặt đất, thấy thế nào đều giống như rác rưởi trạm thu mua, các loại hương vị tràn ngập toàn bộ đại sảnh trên không, lại để cho trong đại sảnh cái kia chút ít khách nhân cũng nhin không được lui về phía sau vào bước, dùng tay che lại lỗ mũi, nhao nhao cau mày.

Tô thủy Phong chứng kiến sự tình vậy mà biến thành như vậy, trong nội tâm cũng là đã phẫn nộ, vừa sợ sợ.

Hắn tuy nhiên là Vân Mộng sơn trang đội cảnh sát đội trưởng, Nhưng là trên thực tế nhưng lại một cái cái gì cũng sai phé vật, nếu không phải ý vào chính mình thân thích tại Vân Mộng trong sơn trang có chút quyền lực, làm sao có thể đảm đương bảo an đội trưởng chức vụ đầu này? Nhưng là mặc dù như vậy, cũng cũng không có nghĩa là hắn là một người ngu ngốc, cũng không biết cả kiện chuyện nghiêm trọng tính.

Kỳ thật Vân Mộng sơn trang sở dĩ danh chấn Hải Châu thành phố, ngoại trừ có được mặt khác khách sạn không cách nào có được hậu trường bối cảnh bên ngoài, còn có nghiêm khắc điều lệ chế độ, dùng hán ước thúc bên trong mỗi một gã nhân viên công tác. Trong đó có hạng nhất quy định, cái kia chính là Vân Mộng sơn trang bảo an không được tự tiện nhúng tay khách nhân ở giữa mâu thuẫn xung đột, một khi phát hiện, nhẹ thì lúc này khai trừ, nặng thì tiến hành nghiêm khắc đã kích, lại để cho bọn hán tại Hải Châu thành phố cả đời không cách nào xoay người.

Hiện tại Tô thủy Phong chẳng những để cho thù hạ bảo an cùng ở chỗ này ăn cơm khách nhân động thủ, nhưng lại đem chuyện này khiến cho càng lúc càng lớn, lại để cho chung quanh vô số khách nhân đều thấy tận mắt chứng nhận đây hết thảy, chỉ sợ đến lúc đó thượng diện quy tội xuống, hắn như vậy một cái nho nhỏ bảo an đội trưởng nhất định sẽ bị mất chức, thậm chí còn sẽ phải chịu càng lớn trừng phạt.

Hắn mặc dù chỉ là một gã đội cảnh sát đội trưởng, Nhưng là do ở Vân Mộng sơn trang đặc thù Địa Vị người, lại để cho hắn ngày bình thường mặt cũng đặc biệt phong quang, chỉ mỗi hắn có mặt mũi, cho nên cận kề cái chết cũng không muốn mất đi phần này mỹ chên lệch, Nhưng là nếu như không đem chuyện này giải quyết tốt, thì như thế nào có thể cho lỗ quân một cái công đạo đầu này? Người ta phụ thân thể nhưng mà tứ hải công ty tổng giám đốc lỗ Vân Phong, tại Hải Châu thành phố là một cái lực ảnh hưởng thật lớn đích nhân vật, bình thường đều không có nịnh bợ cơ hội.

Hắn trái lo phải nghĩ, tốn sức ra sức suy nghĩ, rốt cục nghĩ đến một cái vẹn toàn đôi bên đích phương pháp xử lý. Hắn vì vậy móc ra điện thoại di động của mình, nhanh chóng gọi ra một cái điện thoại di động dãy số.

"Này, là kim một thuyền sao? Hiện tại khách sạn trong đại sảnh xuất hiện mấy cái phạm tội phạm tử, bọn hán thực lực rất cường, chúng ta một đội mười tên thành viên muốn vây khốn bọn hán, kết quả ngược lại bị bọn hán đánh thành trọng thương, các người nhị đội thành viên tranh thủ thời gian tới trợ giúp, nếu để cho bọn hán chạy, thượng diện quy tội xuống, chúng ta những...này bảo vệ An Đô trốn không thoát liên quan."

Tô thủy Phong vừa mới gọi điện thoại, liền hỗn hển lớn tiếng trách cứ mà bắt đầu..., giống như cả kiện sự tình cùng đối phương có rất quan hệ mật thiết, ngược lại cùng chính mình không quan hệ giống như (bình thường).

"Cái gì? Vân Mộng sơn trang xuất hiện phạm tội phạm tử? Điều này sao có thể? Tô đội trưởng, người không phải là cùng ta nói đùa sao?"

Đối phương về mặt kinh dị dò hỏi, tựa hồ có chút không tin hán lời nói này.

Tô thủy Phong nhất thời về mặt cảm xúc, thiếu chút nữa đưa di động hung hăng đập chết, bất quá lập tức hay (vẫn) là dùng một bộ đại nghĩa lăng nhiên khẩu khí hồi đáp: "Kim một thuyền, ta làm sao có thể tại loại chuyện này thượng diện lừa gạt người thì sao? Càng là tại loại này thời điểm máu chột, chúng ta đội cảnh sát muốn đoàn kết cùng một chỗ, nhất trí đối kháng kẻ thù bên ngoài, tuyệt đối không thể để cho những...này bọn đạo chích chỉ đồ hù mất chúng ta Vân Mộng sơn trang thanh danh."

"Ta hiểu được!"

Đối với Phương Ngân dứt khoát cúp xong điện thoại.

Tô thủy Phong tay phải nắm thật chắc điện thoại, nhìn xem hiện trường đang gỗ đầu bên trong đích đường vũ mấy người bọn hán người, trong ánh mắt toát ra một vòng tà ác hào quang, khóe miệng có chút câu dẫn ra một tia đường cong.

Đã có thể tội cừ non, ta còn có thể đem các người bốn người để vào mắt sao?

Vì chiếm được lỗ quân hảo cảm, mặc kệ các người bốn người là thần thánh phương nào, ta đều muốn đem các người gặt gao dẫm nát dưới chân.

Chương 31: Tình thế xoay mình chuyển

Ước chừng đã qua năm sáu phút đồng hồ, theo khách sạn đại sảnh bên ngoài lại chạy vào ** tên mặc chế ngự: Đồng phục bảo an.

Cầm đầu cái kia tên bảo an ước chừng hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt gầy gò, một đôi tròng mắt lóe ra khiếp người hào quang, rõ ràng rất có vài phần thực lực, cùng Tô thủy Phong loại này bình thường bảo an có rõ ràng khác biệt. Hắn chứng kiến tràng diện đã triệt để hỗn loạn, song phương đánh chính là túi bụi, tựa hồ không có bất kỳ dừng tay dấu hiệu. Nhưng là hắn cũng không có tiến lên hỗ trợ ý tứ, ngược lại nâng lên tay phải, ngăn lại ở phía sau mình mang đến cái kia vài tên bảo an, mà là khẽ chau mày, có chút nghi ngờ hỏi: "Tô đội trưởng, ba người bọn họ tựa là như lời người nói phạm tội phản tử? Chỉ có như vậy mấy người?"

Tô thủy Phong chứng kiến bọn hắn cái này mấy người cũng không có hỗ trợ ý tứ, trên mặt nhất thời toát ra một vòng không vui thần sắc, gật đầu hỏi đáp: "Đúng vậy, bọn hắn tựa là phạm tội phản tử, kim một thuyền, người dẫn đầu người những người này tranh thủ thời gian tiến lên hỗ trợ, người xem chúng ta một đội vài tên thành viên đều bị bọn hắn đá thương, thật sự là tội ác tày trời."

Phạm tội phản tử? Người thực đem làm ta là ngu ngốc sao?

Kim một thuyền chỉ là mơ hồ nhìn lướt qua đường vũ mấy người bọn hắn người, liền được ra một cái kết luận. Cái kia chính là cái này mấy người thực sự không phải là cái gì phạm tội phản tử, nói không chừng chỉ là chỗ nào đắc tội Tô thủy Phong, vì vậy bị đối phương ấn lên như vậy đỉnh đầu tăng bốc.

Hắn nghĩ tới đây, nhất thời tròng mắt quay tít một vòng, tiếp theo cười khổ một tiếng: "Tô đội trưởng, người cũng biết, chúng ta một đội cùng nhị đội đều là có minh xác phân công đây, hiện tại đã chuyển này là các người một đội xử lý đây, chúng ta đây nhị đội hay (vẫn) là đừng can thiệp so sánh tốt, tình đến thời điểm thượng diện trách tội chúng ta nhị đội không hiểu quy củ, tùy tiện can thiệp một đội chấp hành nhiệm vụ."

Tô thủy Phong nghe được hắn những lời này, nhất thời tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết.

Hắn vừa mới sờ dĩ muốn đem đối phương kêu đến, tựa là muốn kéo đối phương cùng một chỗ nhảy lửa bíp. Đến lúc đó, mặc dù thượng diện trách tội xuống, mình cũng có thể đem sở hữu tất cả trách nhiệm đổ lên đối phương trên người, bởi như vậy lời mà nói..., có công lao, là của mình, từng có mất, là đối phương đây, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên? Nhưng là thật không ngờ đối phương hết lần này tới lần khác không mắc mưu, cái kia kế hoạch của mình chẳng phải là muốn sanh non?

Hắn nhất thời hỗn hển huy động nắm đấm, lớn tiếng kêu la nói: "Kim một thuyền, con mẹ nó người đây là ý gì? Chẳng lẽ trơ mắt xem chúng ta một đội mười tên huynh đệ bị bọn hắn tươi sống hành hạ chết sao? Người hay (vẫn) là người sao? Tuy nhiên chúng ta một đội cùng nhị đội bình thường phân công minh xác, Nhưng là Văn Mộng sơn trang lợi ích cao hơn hết thảy, tại nguy nan thời kì, muốn giúp đỡ cho nhau, người không hiểu sao?"

Kim một thuyền đối với hắn lời nói này xì mũi coi thường, căn bản không để trong lòng.

Hắn tuy nhiên thân là đội cảnh sát đội phó, Nhưng là do ở tính cách rất thẳng thắn, bình thường cùng Tô thủy Phong mâu thuẫn không nhỏ, cho nên khắp nơi đã bị đối phương chen ép, mà ngay cả bình thường công tác, cũng thường xuyên đã bị đối phương chọn ba lấy bốn, tự xưng chỉ trích, bất quá vì có thể bảo vệ phần này bát com, cũng chỉ có thể nhẫn, Nhưng là thật không ngờ đối phương vậy mà muốn âm chính mình, thật sự là quá ghê tởm.

Hắn nghĩ tới đây, nhất thời đột nhiên hét lớn một tiếng: "Nhị đội sở hữu tất cả thành viên, cho ta giữ vững vị trí đại sảnh từng cái lối ra, không thể để cho bọn hắn chạy, ta bây giờ lập tức liên hệ quản lý, lại để cho hắn tự mình xử lý chuyện này."

"Người, người..."

Tô thủy Phong nhất thời con mắt trừng được căng tròn, giống như chuông đồng giống như, thiếu chút nữa ngắt đi.

Cái này kim một thuyền cũng quá âm hiểm đi à nha? Vậy mà không có chút nào mắc lừa ý tứ.

"Kim một thuyền, người, người đây là ý gì?"

Tô thủy Phong chỉ vào đối phương cái mũi, điên cuồng hét lên lên.

Kim một thuyền vẻ mặt nhiệt tình mỉm cười: "Tô đội trưởng, người cho dù đem tâm đặt ở trong bụng tốt rồi, đối phương chỉ có ba người, mà các người một đội có được mười tên thành viên, nhân số phương diện vượt xa bọn hắn, hơn nữa ta phát hiện các người một đội hiện tại ở vào tuyệt đối ưu thế, muốn bắt cái này ba gã tội phạm, quả thực không cần tốn nhiều sức, chúng ta nhị đội cũng không cần cùng các người đoạt công lao rồi."

Đoạt công lao?

Nếu thật là công lao một phần lời mà nói..., ta cũng không cần gọi các người chịu tiếng xấu thay cho người khác rồi.

Hai người bọn họ bên này tranh luận không ngớt, mà bên kia chiến đấu cũng không có chút nào dừng lại dấu hiệu, ngược lại càng ngày càng kịch liệt.

Đường vũ tuy nhiên trên người đã trúng vài xuống, Nhưng là hấn nương tựa theo trong tay cái thanh này cái ghế, cũng là liên tục bị thương hai gã bảo an, làm cho đối phương không dám đối với hấn quá phận cường công, chỉ có thể ở bên cạnh hấn, tiến hành du đấu (hit and run), muốn thời gian sử dụng gian (ở giữa) đến kéo suy sụp hấn.

Tiêu Nguyên Siêu là ba người bọn họ bên trong thoải mái nhất một cái, không có chút nào bất luận cái gì áp lực. Tuy nhiên cùng đối phương bốn gã bảo an đại đánh vào cùng một chỗ, lại mặt không đỏ, hơi thở không gấp, phảng phất tại làm một kiện không có ý nghĩa sự tình giống như, ngược lại là cái kia bốn gã bảo an mặt mũi mồ hôi đầm đìa, hai gò má ửng hồng, thiếu chút nữa muốn té lăn trên đất.

Hắn Đông đông tắc thì đem trong tay mặt cái này đầu cái ghế vung vẩy vù vù mang phong, tựa như cổ đại Chiến Sĩ giống như, cương mãnh kiên nghị, bách chiến bách thắng, hơn nữa không hề ý sợ hãi. Hắn một bên quét ngang chung quanh cái kia vài tên bảo an, một bên còn không ngừng kêu la lấy: "Các người tại đây bảo an sức chiến đấu cũng quá yếu đi à? Chẳng lẽ các người có mấy người mới vừa rồi không có ăn giữa trưa cơm? Như các người cái này kinh sợ dạng, ta một người có thể solo năm mười cái, đúng rồi, mấy người các người cũng đừng chỉ đứng ở nơi đó, tới tới, lại để cho gia gia ta và các người so so chiêu."

Lần này không riêng Tô Thụy Phong sắc mặt đen, mà ngay cả bên cạnh lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người sắc mặt cũng là đen nhánh đấy.

Đây là giúp mình báo thù sao? Như thế nào càng xem càng giống là một đám người qua mọi nhà đầu này?

Tô Thụy Phong bên này có nhiều người như vậy, thậm chí ngay cả ba người bọn họ đều đánh không lại, cũng quá thật xấu hổ chết người ta rồi à?

Lỗ trong quân tâm nhất thời sinh ra một loại bị người nhục nhã cảm giác, cắn Nha Thiết Xi đối với Tô Thụy Phong quát lớn: "Tô Thụy Phong, con bà nó chứ, người đây là đang cố ý chơi ta sao? Người, người quả nhiên thật bản lĩnh, người thật sự quá sẽ giúp ta rồi, ai cũng không giúp, đúng hay không? Ta, ta lỗ quân thề với trời, nếu như làm cho không chết được người, ta với người họ!"

Tô Mỹ lâm cũng là vẻ mặt bất mãn ám phúng bắt đầu: "Ta nói Tô Thụy Phong, người cũng quá bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó) đi à nha? Nhà của chúng ta lỗ quân khắp nơi giúp người, người lại khắp nơi cho hắn khó coi, rõ rệt giúp chúng ta, vụng trộm mặt nhưng lại ai cũng không giúp, người có thể thực biết làm người. Xem ra người cái này bằng hữu thực không tốt giao, về sau hay (vẫn) là chớ đi động."

Lỗ quân dụng tay phải bụm lấy miệng vết thương của mình, lòng mày cau lại, rõ ràng hết sức thống khổ. Hắn vẻ mặt âm trầm quét đường vũ bốn người bọn họ người liếc, lại hung hăng trừng Tô Thụy Phong thoáng một phát, nói: "Các người thật sự rất biết diễn kịch, ta, ta lỗ quân hôm nay nhận thức trông, bất quá thù này, ta có thể nhớ kỹ, các người chờ đó cho ta!"

Hắn lời nói vừa dứt, liền cùng Tô Mỹ lâm đi nhanh hướng phía cửa ra vào đi đến. Tô Thụy Phong nghe được hai người bọn họ lời nói này, thiếu chút nữa ngã nhào trên đất thượng.

Chính mình rõ ràng là muốn thay lỗ quân ra mặt đấy, như thế nào ngược lại bị đối phương ghi hận đầu này? Cái kia cố gắng của mình chẳng phải là uổng phí rồi hả?

Hắn tuy nhiên không biết đường vũ bốn người bọn họ người là lai lịch gì, lại biết đắc tội lỗ quân hội (sẽ) rơi vào kết quả gì, tuyệt đối không có khả năng tại Hải Châu thành phố bình an sống được. Hắn nhất thời sợ tới mức té cút té đại, vội vàng tiến lên ngăn trở đường đi của đối phương, vẻ mặt cùng cười nói: "Lỗ thiếu, Tô tiểu thư, cái này, cái này không trách ta. Ngài, ngài vừa mới cũng là chính tai nghe được đấy, ta để cho thù hạ đám này huynh đệ ra tay độc ác, cho bọn hắn một điểm nhan sắc nhìn xem, ai, ai biết mấy tên khốn kiếp này có chút công phu, huynh đệ, huynh đệ mấy cái thực không phải đối thù của bọn hắn, bất quá, bất quá xin ngài yên tâm, bốn người bọn họ người đã đắc tội ngài, tự khỏi phải nghĩ đến bình an ly khai tại đây,"

Hắn vội vàng quay đầu, đối với kim một thuyền tức giận quát, "Kim một thuyền, mẹ cái bức đấy, có phải hay không các người không muốn lẫn lộn? Nếu như không muốn hỗn [lấn] lời mà nói..., tranh thủ thời gian cút cho ta, thiếu ở chỗ này cho ta mất mặt xấu hổ. Bất quá người có thể đừng quên, các người tuy nhiên là nhị đội thành viên, Nhưng là ta Tô Thụy Phong là đội cảnh sát đội trưởng, các người đều muốn nghe theo mệnh lệnh của ta, như có cái lời, hừ hừ..."

Hắn hiện tại đối mặt hai mặt trùng trùng điệp điệp áp lực, đã trở nên có chút không kiên nhẫn gì cả, nhưng lại có chút điên cuồng, rất dứt khoát dùng thân phận của mình đến mệnh lệnh kim một thuyền mấy người bọn họ người. Về phần sự tình kết quả, hắn đã không có công phu suy nghĩ rồi.

Kim một thuyền mấy người bọn họ trong lòng người nhất thời cười khổ không thôi.

Tuy nhiên bọn họ biết rõ Tô Thụy Phong không phải vật gì tốt, Nhưng là đối phương nói một chút cũng đúng vậy.

Tô Thụy Phong là đội cảnh sát đội trưởng, hắn có quyền mệnh lệnh chính mình những người này làm cái gì, mà chính mình tắc thì không có bất kỳ quyền cự tuyệt.

Bất quá vừa lúc đó, khách sạn trong đại sảnh rất nhanh liền vang lên một cái vang dội thanh thúy thanh âm: "Dừng tay cho ta, các người đây là muốn làm cái gì? Muốn tạo phản sao?"

Cái thanh âm này cũng không to, Nhưng là lại làm cho toàn bộ đại sảnh lập tức an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều không hèn mà cùng hướng phía cửa đại sảnh nhìn lại, lại phát hiện một gã tuổi trẻ xinh đẹp nữ tử tại sáu bảy tên Đại Hán túm tụm xuống, chậm rãi hướng phía bên trong đi tới. Nàng lớn tuổi ước 30 tuổi cao thấp, ăn mặc hào phóng vừa vặn, dung mạo tú lệ đoan trang, hơn nữa vẻ đẹp của nàng khó có thể dùng từ ngữ hình dung. Nhưng là ở nàng đi tới cái kia một sát na cái kia, tất cả mọi người hô hấp đều đình chỉ ở.

Trong cuộc sống tại sao có thể có như thế nữ nhân xinh đẹp đâu này?

Cười cười một cái nhãn mày, nhất cử nhất động, phong tình vạn chủng, mị hoặc chứng sinh, quả thực tựa là yêu nghiệt.

Kim một thuyền mấy người bọn hắn người chứng kiến người này nữ tử về sau, nhất thời thật sâu thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lui sang một bên.

Tô thủy Phong chứng kiến người này nữ tử về sau, sắc mặt rồi đột nhiên đại biến, vội vàng chạy chậm đi qua, thấp giọng nói ra: "Tổng giám đốc..."

Hắn đã chuẩn bị tại đối phương còn không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ trước khi, trước tiên đem sở hữu tất cả tội danh đổ lên đường vũ mấy người bọn hắn người trên người, khiến cho Vân Mộng son trang cùng cái này mấy người phát sinh xung đột chính diện, đến lúc đó, chính mình có thể thừa cơ trốn tránh trách nhiệm rồi.

Ai biết tên kia nữ tử nhưng lại nâng lên thon dài tay phải, ngừng hắn nói tiếp xuống dưới, mà là đường kính đi đến Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn Đông đông trước mặt, vẻ mặt nhiệt tình cười cười: "Thật không ngờ ta Vân Mộng son trang như vậy một cái địa phương nhỏ bé có thể hấp dẫn Tiêu thiếu cùng Hàn thiếu hai vị đại gia, thật sự là để cho chúng ta tại đây vẻ vang cho kẻ hèn này, vừa mới phát sinh một điểm không thoải mái, ta đại biểu Vân Mộng son trang, hướng mấy vị xin lỗi, hi vọng chư vị đại nhân có đại lượng, không nên cùng Từ Huyền so đo."

Lời nói không rơi, nàng đã hướng phía bọn hắn thật sâu khom người chào, thái độ cung kính, không hề không lên tiếng, tự nhiên hào phóng.

Toàn trường hiện lên vẻ kinh sợ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Tuyệt đối nghịch tập

Hiện trường người tuy nhiên rất nhiều, nhưng là thấy qua người này nữ tử người nhưng lại rải rác không có mấy, dù sao Vân Mộng son trang chủ nhân không phải tùy tiện một người đều có thể nhìn thấy đấy. Bây giờ nghe đến người này nữ tử nói chuyện về sau, mặt Sắc Khước đều là hơi đổi, trong ánh mắt đều toát ra vẻ kinh ngạc hào quang.

Nguyên lai vị này phong hoa tuyệt đại nữ nhân là được Vân Mộng son trang chủ nhân —— Từ Huyền.

Từ Huyền, một cái truyền kỳ giống như đích nhân vật, tại nàng sáng lập Vân Mộng son trang trước kia, từng nói là Hải Châu thành phố, tựa là phóng nhãn toàn bộ Hoa Hạ quốc, cũng không có ai nghe qua tên của nàng. Nhưng là ngay tại bốn năm trước, nàng đơn thương độc mã đi vào Hải Châu thành phố, một lần hành động lập nên Vân Mộng son trang, hơn nữa tại ngắn ngủn vài năm trong thời gian, Danh Dương Hải Châu thành phố, thành tựu một phen sự nghiệp.

Kỳ thật hiện nay xã hội cùng cổ đại cũng không có quá lớn khác nhau, một cái nữ nhân nếu như muốn muốn gây dựng sự nghiệp, nhưng so với nam nhân trả giá càng nhiều nữa cố gắng cùng vất vả, đây đều là không tranh giành sự thật. Lúc trước lá cây Huyền vừa xong Hải Châu thành phố thời điểm, hoàn toàn chính xác có chút du côn lưu manh đến thăm khiêu khích nháo sự, Nhưng là gần kề đã qua một ngày, bọn hắn liền bị cục công an toàn bộ thỉnh đi uống trà, trọn vẹn đóng một tuần lễ, mới bị phóng xuất, nhưng lại bị nghiêm khắc đã cảnh cáo, từ đó về sau, không còn có người dám chạm đến lá cây Huyền người nữ nhân thần bí này.

Nhưng là bây giờ người này nữ nhân thần bí lại hướng đường vũ mấy người bọn hắn người chịu nhận lỗi, cái này ý vị như thế nào?

Đây chẳng phải là cái này mấy người tên tuổi so lá cây Huyền còn muốn lớn hơn ra rất nhiều sao?

Những người vây xem kia trên mặt đều toát ra một vòng cười trộm biểu lộ, nhìn xem lỗ quần mấy người bọn hắn người trong ánh mắt đều nhiều hơn thêm vài phần nhìn có chút hả hê hào quang, thiếu chút nữa muốn khen ngược rồi.

Ai bảo mấy người bọn hắn người vừa mới bày ra một bộ cầu mắt xem người thấp, không ai bị nổi tư thái rồi hả? Hiện tại đá trúng thiết bản lên a? Cái này kêu là làm trời tạo nghiệp chương vẫn còn có thể thứ cho, tự gây nghiệt không thể sống.

Tô thủy Phong chứng kiến lá cây Huyền đối với đường vũ mấy người bọn hắn người thái độ về sau, nhất thời sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, thiếu chút nữa

đặt mông ngồi dưới đất. Hắn mặc dù lại ngu ngốc, lại ngu xuẩn, chỗ nào còn nhìn không ra trước mặt cái này mấy người bối cảnh đã xa xa vượt qua chính mình tưởng tượng phạm vi? Đôi mắt của hắn bên trong lóe ra hoảng sợ vụn phần hào quang, run rẩy nói: "Tổng giám đốc, bọn hắn, bọn hắn..."

Lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người cũng là mặt không còn chút máu, toàn thân dốc sức liều mạng run rẩy, nói: "Chúng ta, chúng ta..."

Từ Huyền chứng kiến ba người bọn họ bộ dạng này trong lòng run sợ, đáng thương biểu lộ, chỗ nào phỏng đoán không ra vừa rồi chuyện kia bên trong có chuyện ân ờ bên trong? Nàng lạnh lùng nói: "Tô thủy Phong, vừa rồi đến cùng phát sinh qua sự tình gì? Ngươi cho ta thành thật khai báo tình huống!"

Tô thủy Phong nhất thời trợn tròn mắt.

Vừa rồi phát sinh qua sự tình gì? Chính mình chỉ là đội tin lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm lời nói của một bên, liền sai người đối với đường vũ bốn người bọn họ tiến hành ấu dâm. Về phần nguyên nhân gây ra là cái gì, chính mình làm sao có thể biết rõ?

Hắn nghĩ tới đây, cái trán đã toát ra vài giọt mồ hôi lạnh, dưới tình thế cấp bách, đại não cũng có chút không đủ dùng, vì vậy nâng lên tay phải, chỉ vào kim một thuyền, lớn tiếng nói: "Tổng giám đốc, ta, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ là, chỉ là vừa mới nghe được kim một thuyền bọn hắn gọi điện thoại tới, nói nơi này có một đám phạm tội phạm tử, đang tại tập kích chúng ta Vân Mộng sơn trang khách nhân, ta, ta nghe được về sau, cảm giác được tình thế nghiêm trọng, liền, liền dẫn người chạy tới rồi, ai, ai biết đã biến thành như vậy."

Vô sỉ, không biết xấu hổ!

Chung quanh tất cả mọi người nghe được hắn những lời này về sau, trong nội tâm đều âm thầm khinh bỉ hắn.

Rõ ràng là ngươi mệnh lệnh thủ hạ mười tên bảo an đối với khách nhân động thủ, lại ngược lại công minh chính đại vu hãm người khác, còn có...hay không từng chút một đạo đức tiết tháo đâu này?

Kim một thuyền chứng kiến Tô thủy Phong vậy mà đang tại nhiều người như vậy nói hươu nói vượn, ý đồ Hắc Bạch điền đảo, không khỏi cười lạnh liên tục:

"Tô đội trưởng, ngươi vừa mới nói cái gì? Ta như thế nào càng nghe càng hồ đồ đâu này? Hình như là ta nhận được điện thoại của ngươi, nói là có vài tên phạm tội phạm tử tại Vân Mộng sơn trang nháo sự, để cho ta tranh thủ thời gian tới trợ giúp, làm sao lại đột nhiên biến thành ngươi nhận được điện thoại của ta đâu này? Hơn nữa, nếu như là ta động thủ, vậy làm sao chúng ta nhị đội thành viên một điểm tổn thương đều không có, mà các ngươi một đội mười tên thành viên nhưng lại vết thương chồng chất đâu này? Chẳng lẽ là chính các ngươi đánh chính là chính mình sao?"

"Chúng ta, chúng ta một đội..."

Tô thủy Phong vừa mới giải thích vốn tựu trăm ngàn chỗ hở, hiện tại bị đối phương liên tục chất vấn, nhất thời có chút không phản bác được.

Kim một thuyền lại tiếp tục nói: "Tổng giám đốc, vừa mới chúng ta nhị đội sở hữu tất cả thành viên vốn đang tại nghỉ ngơi, nhận được Tô đội trưởng chính là điện thoại về sau, liền vội vội vàng vàng chạy tới, ai biết nhưng lại một đội mười tên thành viên đang tại đối với ba gã thành viên tiến hành ấu dâm, ta kiệt lực muốn ngăn trở, Nhưng là Tô đội trưởng mọi cách ngăn trở, ngược lại để cho chúng ta nhị đội trợ giúp bọn hắn một đội, khó xử khách nhân. Ta thề sống chết không theo, Nhưng là hắn lại nói, hắn là đội cảnh sát đội trưởng, có quyền ra lệnh cho chúng ta nhị đội, như có cái lời, liền để cho chúng ta đuổi ra khỏi cửa."

"Kim một thuyền, ngươi, ngươi nói hươu nói vượn!"

Tô thủy Phong nghe được hắn đem sự tình một năm một mười nói ra, còn có ý gia tăng cạnh mình tội danh, nhất thời tức giận đến hai mắt tròn xanh, liền tức phún huyết.

Kim một thuyền về mặt lãng nhiên nói: "Tô đội trưởng, ý của ngươi là, ta lời nói này đều là giả dối? Ngươi cũng không nói gì qua, ngươi là bảo an đội trưởng, có quyền ra lệnh cho chúng ta nhị đội, như có cái lời, liền để cho chúng ta đuổi ra khỏi cửa những lời này sao? Tại đây có nhiều như vậy khách nhân, bọn hắn vừa rồi cũng đều nghe được rành mạch, đại khái có thể lại để cho bọn hắn chứng minh thoáng một phát."

"Ta, ta..."

Tô thủy Phong sắc mặt nhất thời trở nên có chút tái nhợt, có chút nhụt chí lâm bầm nói.

Đối phương mặc dù có chút nói ngoa, Nhưng nói là tuy nhiên cũng ** không rời mười, đối mặt nhiều như vậy khách nhân, thật sự của mình không có bất kỳ phản bác năng lực.

Từ Huyền chứng kiến Tô thủy Phong sắc mặt, chỗ nào còn không rõ ràng lắm chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt nàng không thay đổi, chỉ là lạnh lùng nói: "Tô thủy Phong, ngươi biết chúng ta Vân Mộng sơn trang điều lệ chế độ là cái gì không?"

Tô thủy Phong trong nội tâm thầm kêu một tiếng không ổn, sắc mặt biến đổi lớn, nhất thời "Phù phù!"

Một tiếng, quỳ rạp xuống đất lên, hướng phía lá cây Huyền cuồng quít dập đầu, đau khổ cầu khẩn nói: "Tổng giám đốc, tổng giám đốc, đúng, đúng ta sai rồi, ta, ta không dám tùy tiện mệnh lệnh thủ hạ bảo an đối với khách nhân động thủ, Nhưng là, Nhưng là ta cũng là bị thụ lỗ quân giấu kín, sai lầm phán đoán song phương đúng sai, kỳ thật, kỳ thật ta cũng là vì từ điểm chúng ta suy nghĩ, hi vọng, hi vọng tổng giám đốc có thể cho ta một lần cơ hội..."

Lỗ quân nhìn thấy Tô thủy Phong lại đem bỏ ĩa toàn bộ khẩu trừ đến trên đầu của mình, nhất thời tức giận đến nổi trợn lồi đình, trực tiếp tiến lên, một cước đem đối phương đạp té trên mặt đất, chửi ầm lên bắt đầu: "Tô thủy Phong, ngươi tên vương bát đản này, ngươi vậy mà muốn hãm hại lão tử, ta lỗ quân hôm nay phải cứ cùng ngươi liều mạng..."

Hắn lòi nói còn chưa nói chuyện, liền huy động nắm đấm, lại cho đối phương hai cái.

Tô thủy Phong hiện tại giống như một chỉ (cái) Chó Diên, chỉ cần có thể bảo trụ tại Vân Mộng sơn trang chức vụ, đừng nói là lỗ quân, tựa là lỗ quân phụ thân lỗ Vân Phong ở chỗ này, hắn cũng dám hung hăng đánh đối phương. Hắn cũng là cán Nha Thiết Xi diên cuồng hét lên nói: "Lỗ quân, nếu như không phải ngươi nói bọn hắn dễ người, hung hăng đánh lòi của ngươi, ta như thế nào sẽ giúp ngươi xuất đầu đầu này? Ngươi tên hỗn đản này, ngươi bây giờ lại muốn quỵ nọ, ta TM (con mụ nó) cũng cùng ngươi liều mạng!"

Hắn nâng lên chân phải, cũng hung hăng đá vào lỗ quân trên bụng.

Lỗ quân nằm mơ cũng thật không ngờ đối phương dám đối với chính mình động thủ, một cái không đề phòng, nhất thời bị hắn một cước đạp ngửa mặt té lăn trên đất, hai tay ôm bụng, phát ra từng đợt như giết heo kêu thảm thiết.

Tô thủy Phong làm sao có thể bỏ qua cái này ngàn năm khó gặp cơ hội? Hắn một cái bước xa tiến lên, cười trên người của đối phương, hai cái nắm đấm không ngừng hướng phía mặt của đối phương bành thưng diện hung hăng đánh qua.

"Tô thủy Phong, ngươi, ngươi tên hỗn đản này, ngươi lại dám đánh ta, ta, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi..."

Lỗ quân bình thường túng dục quá độ, thể lực xa xa không bằng Tô thủy Phong, cho nên bị đối phương đánh chính là không có bất kỳ phản kháng chỗ trống.

Tô Mỹ lâm chứng kiến lỗ quân liên tục bị đánh, trong nội tâm cũng là hoảng sợ vạn phần, nghẹn ngào hét rầm lên: "Các người, các người đây là muốn làm cái gì? Chúng ta, chúng ta lỗ quân thế nhưng mà tứ hải công ty tổng giám đốc lỗ Vân Phong nhi tử, các người, các người cũng dám đối với chúng ta lỗ thiếu động thủ, các người, các người hội (sẽ) hồng bét đây..."

Từ Huyền không khỏi mỉm cười: "Tứ hải công ty? Lỗ Vân Phong?"

Tô Mỹ lâm nghe được đối phương mở miệng nói chuyện, hơn nữa tựa hồ khẩu khí hòa hoãn rất nhiều, nhất thời cho rằng đối phương bị tứ hải công ty tên tuổi hù sợ, lúc này có chút dương dương đắc ý kêu lên:

"Các người nghe qua tứ hải công ty danh hào, vậy là tốt rồi xử lý nhiều hơn, những người này cũng dám tổn thương nhà của chúng ta lỗ quân, quả thực tựa là to gan lớn mật, ngươi, ngươi là Vân Mộng sơn trang tổng giám đốc a? Xem tại ngươi không biết rõ tình hình phân thượng, chúng ta cũng không cùng ngươi tính toán chi li rồi, nhưng là ngươi phải giúp chúng ta đem mấy tên khốn kiếp này bắt lại, để cho chúng ta hung hăng sửa chữa bọn hắn thoáng một phát, có nghe hay không?"

Từ Huyền chứng kiến tên ngu ngốc này giống như (bình thường) nữ nhân, cười cười: "Ah? Ngươi đây là mệnh lệnh ta sao?"

"Không phải mệnh lệnh ngươi, là mệnh lệnh ai? Tranh thủ thời gian dựa theo ta nói đi làm, nói cách khác, hừ hừ, ngươi cũng biết hậu quả đấy!"

Tô Mỹ lâm không có chút nào phát giác chính mình tình cảnh hiện tại, như trước không biết sống chết nói.

Từ Huyền khẽ lắc đầu, khẽ thở dài một hơi: "Trước kia ta còn tưởng rằng ở trong đó có một ít hiểu lầm, bây giờ nhìn đến đây hết thảy, rốt cuộc biết sự tình là thật hay giả, xem ra cả kiện sự tình đều là do các người khiến cho đấy."

"Là chúng ta khiến cho đấy, cái kia thì thế nào? Chúng ta lỗ quân thế nhưng mà lỗ Vân Phong nhi tử, muốn giết ai, là có thể giết ai, ai cũng không xen vào!"

Tô Mỹ lâm vẻ mặt hung hăng càn quấy kêu lên.

Từ Huyền hướng phía kim một thuyền mấy người bọn hắn người khoát tay áo, nói: "Chúng ta Vân Mộng sơn trang là một cái giảng đạo lý địa phương, bọn hắn đã có sai, chúng ta đây cũng không cần bao che bọn hắn. Cho ta đem bọn họ đô thống thống bắt lại."

"Vâng!"

Kim một thuyền bọn hắn vài tên bảo vệ An Đô cùng kêu lên đáp, hướng phía lỗ quân mấy người bọn hắn mọi người nhào tới.

Lỗ quân, Tô thủy Phong cùng Tô Mỹ lâm ba người nhất thời quá sợ hãi, nghẹn ngào kêu lên: "Các người, các người đây là muốn làm cái gì?"

Từ Huyền nhẹ nhàng đi vào đường vũ mấy người bọn hắn mặt người trước, đối với Tiêu Nguyên Siêu khẽ cười một tiếng: "Tiêu thiếu, mấy người bọn họ quấy rầy Tiêu thiếu lịch sự tao nhã, thật sự là tội ác tày trời, ngài nói nên xử lý như thế nào đầu này?"

Tiêu Nguyên Siêu lại đem ánh mắt rơi xuống đường vũ trên người, cười cười: "Bọn hắn đắc tội người là của ta Đường huynh đệ, chuyện này tựa đề cho ta đường vũ huynh đệ làm quyết định tốt rồi."

Hắn câu này lời mới vừa dứt, không riêng gì Từ Huyền, mà ngay cả trong đại sảnh những người khác là mặt mũi tràn đầy khiếp sợ.

Bọn hắn cho rằng Tiêu Nguyên Siêu là bốn người bên trong nhân vật chính, lại thật không ngờ dĩ nhiên là người này ăn mặc bình thường nam tử.

Lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người nghe được câu này về sau, càng là kinh hãi vạn phần, trong nội tâm nói không nên lời hối hận, tiếc.

Gần kề vài ngày không thấy, đường vũ làm sao có thể có được như thế thể lực cường đại đầu này? Quá ngoài ý muốn rồi!

Từ Huyền con mắt sáng ngời, nhìn xem đường vũ trong ánh mắt nhiều hơn vài phần kỳ dị hào quang, lập tức che miệng nhonge nhẽo cười nói: "Nguyên lai là Đường thiếu, xin thứ cho từ Huyền vừa rồi mất vụng về, không có nhận ra Đường thiếu."

Đường vũ tự nhiên biết rõ Tiêu Nguyên Siêu làm như vậy, là muốn cho chính mình lộ vừa lộ mặt, cho những cái...kia khi dễ qua người của mình một điểm nhan sắc nhìn xem, vì vậy mỉm cười: "Bất quá là một ít tiểu hiểu lầm, Diệp quản lý nhìn xem xử lý thì tốt rồi."

"Đa tạ Đường thiếu!"

Từ Huyền về mặt mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Cường thế xuất kích

Cả kiện sự tình phát triển quá nhanh, khi tất cả người còn không có kịp phản ứng thời điểm, đã có kết quả. Ghi tạc dự kiến ở trong, lại đang ngoài ý liệu, triệt để lại để cho toàn trường tất cả mọi người hưởng thụ lấy một bữa xe cấp treo cảm giác.

Từ Huyền tự cho là mình nhận thức vô số, chỉ cần là Hải Châu thành phố bên trong có chút danh tiếng người, mình cũng hội (sẽ) có lưu nhất định được ấn tượng. Nhưng là trước mặt vị trẻ tuổi này lại một chút ấn tượng đều không có, hơn nữa theo hắn ăn mặc, rõ ràng không phải có chút trong gia tộc thiếu gia, lại càng không là phú nhị đại cùng với quan nhị đại, Nhưng là từ Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn Đông đông hai người thái độ đến xem, rõ ràng đều nguyên ý đem chuyện này giao cho đối phương xử lý, Nhưng gặp ba người quan hệ trong đó không thể tầm thường so sánh. Về phần người này người trẻ tuổi, ý vào cái tầng quan hệ này, chẳng những không có thị sùng mà kiêu, ngược lại nho nhã hiền lễ, xem ra cũng không đơn giản.

Kỳ thật là cây Huyền cũng không sợ hãi lỗ Vân Phong, Nhưng là Hải Châu thành phố nhân mạch quan hệ cùng cả nước nhân mạch quan hệ không sai biệt lắm, người đắc tội một người như vậy, sẽ tại trong lúc vô hình đắc tội rất nhiều người. Vì một chuyện nhỏ, đắc tội quá nhiều người, thật sự là cũng không sáng suốt, cho nên hiện tại là cây Huyền quyết định đem quyết định này quyền giao cho chính mình, cái kia quả thực tự là cho mình một phần thiên đại lễ vật.

Lá cây Huyền lúc này hướng phía đường vũ mấy người bọn họ khề gật đầu, sau đó hướng phía kim một thuyền nói: "Đã Tiêu thiếu, Hàn thiếu, cùng với Đường thiếu ba người đều quyết định đem cái này quyền lợi giao cho ta, ta đây hiện tại quyết định..."

Nàng vì có thể làm cho lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người nghe được rành mạch, còn đặc biệt đem "Tiêu thiếu" "Hàn thiếu" hai cái danh tự tăng thêm một ít ngữ khí.

Lỗ quân mới vừa rồi bị Tô thụ Phong lại hung hăng đánh một trận, bây giờ nhìn lại càng là mặt mũi bầm dập, quần áo cũ nát, quả thực giống như là một cái tiểu thụ thụ. Hắn nghe rõ ràng là cây Huyền trong lời nói ý tứ, nhất thời cắn chặt hàm răng, có chút không chịu thua nói: "Diệp quản lý, lần này đưa tại trong tay các ngươi, ta lỗ quân không phản đối, Nhưng là, Nhưng là ta lỗ quân tâm ở bên trong có chút không công bằng, bọn hắn đến cùng là người nào? Ta, ta không biết tên của bọn hắn, ta, ta chết cũng sẽ không cam lòng đấy."

Từ Huyền chậm rãi đi đến ba người bọn họ trước mặt, khề cười một tiếng: "Các ngươi ba người không biết lai lịch của bọn hắn?"

Tô thụ Phong cùng Tô Mỹ lâm hai người đều là vẻ mặt mờ mịt lắc đầu.

Từ Huyền chứng kiến mấy người bọn họ cái này bức biểu lộ, trong nội tâm cũng là có chút buồn cười.

Mấy người bọn hắn người có lẽ cảm thấy bọn hắn tại Hải Châu thành phố coi như là có uy tín danh dự đích nhân vật, muốn giẫm ai tự giẫm ai, Nhưng là ai có thể đủ nghĩ đến bọn hắn đối mặt đối thủ sẽ có được so với bọn hắn cường đại ra gấp mấy chục, thậm chí gấp mấy chục năng lực đầu này?

Nàng hiểu rõ ràng điểm này về sau, có chút thờ dãi thờ ra một hơi, nói: "Các ngươi lần này đắc tội thật sự là không thể đắc tội người, lỗ thiếu, đừng nói là

ngươi, tựu là phụ thân ngươi thấy hấn về sau, cũng muốn cung kính kêu một tiếng Tiêu thiếu."

"Tiêu thiếu?"

Lỗ quân vốn là kẻ giết mình, tiếp theo phục hồi tinh thần lại, sắc mặt đột biến, mắt Thanh Đạo, "Hấn, hấn là người của Tiêu gia?"

Hấn nghĩ đến qua điểm này về sau, nhất thời sợ tới mức toàn thân lạnh run, giống như trong cuồng phong bạo vũ một tờ thuyền cô độc.

Chung quanh những người kia cũng đều nhao nhao sắc mặt biến đổi lớn, một đôi con mắt trừng được căng tròn, phảng phất từng con ngư nhân.

Lỗ Văn Phong tứ hải công ty tại Hải Châu thành phố hoàn toàn chính xác có không nhỏ năng lượng, Nhưng là nếu như cùng Tiêu gia so sánh với, vậy là tốt rồi so là tên ăn mày cùng một gã ức vạn phú ông so sánh với, ở giữa chênh lệch cũng không phải nửa lần hay một lần có thể vượt qua đây.

"Lão thiên gia, mấy người trẻ tuổi kia bên trong thậm chí có người của Tiêu gia, ta lần này thật sự nhìn sai rồi."

"Ta sớm nói mấy người trẻ tuổi kia cả đám đều rất ngu, không phải người bình thường."

"Người của Tiêu gia vậy mà ngồi ở Vân Mộng sơn trang trong đại sảnh ăn cơm, ta, ta nằm mơ cũng thật không ngờ."

"Lỗ Văn Phong lần này đắc tội người của Tiêu gia, về sau chỉ sợ muốn trồng đại té ngã rồi..."

Chung quanh những người kia lúc này đều nhỏ giọng nói thầm mà bắt đầu..., nhìn xem lỗ quân mấy người bọn hấn người ánh mắt nhiều hơn vài phần cổ quái biểu lộ, phảng phất tại âm thầm châm chọc bọn hấn không biết tự lượng sức mình, châu chấu đá xe.

Tô Mỹ lâm lúc này càng là sợ tới mức không chịu nổi, toàn thân không bị khống chế run rẩy lên, sắc mặt cũng là tái nhợt một mảnh.

Nàng sao có thể đủ nghĩ đến lúc trước bị chính mình cùng lỗ quân hung hăng đâm nát dưới chân đường vũ, hiện tại vậy mà cùng người của Tiêu gia trở thành bạn tốt đâu này? Không nói người ta cái này hay bằng hữu là như thế nào lấy được, tựu xông người ta có thể dính vào Tiêu gia đuôi điểm này đến xem, về sau muốn giẫm chính mình, đây chẳng phải là dễ dàng? Nàng vẻ mặt mờ mịt lâm lâm nói: "Ta, ta không phải cố ý đấy, ta sai rồi..."

Tô Thụy Phong nghe được chính mình mệnh lệnh mười tên bảo an tập kích đối tượng thậm chí có người của Tiêu gia, đồng dạng sợ tới mức quá sức, không nói hai lời, bay thẳng đến đường vũ mấy người bọn hấn người quỳ rạp xuống đất lên,

"Rầm rầm rầm!"

Liên tục đập đầu mười cái khấu đầu, đau khổ cầu khẩn bắt đầu: "Tiêu thiếu, Hấn thiếu, Đường thiếu, ba vị thiếu gia, đúng, đúng ta Tô Thụy Phong có mắt không nhìn được Thái Sơn, đắc tội mấy vị lão nhân gia, ta, ta không phải người, ta là đồ con lợn, ta là đàn con lừa, chỉ (cái) hi vọng mấy vị lão nhân gia đại nhân có đại lượng, đem ta làm cái cái rầm thả..."

Hàn Đông đông chứng kiến cái này Tô Thụy Phong vừa rồi một bộ ngang ngược can rở, giận không kềm được biểu lộ, nhưng bây giờ bày ra một bộ điểm đạm đáng yêu biểu lộ, quả thực chính là một cái kiến phong sử dã (*) tiểu nhân, lại để cho trong lòng của hấn càng là khó chịu, vài bước tiến lên, hướng phía đối phương bụng dưới tựu là một cước, hùng hùng hổ hổ kêu la nói: "Móa nó, vừa mới mấy người gọi trách móc lợi hại nhất, bây giờ còn là mấy người gọi trách móc lợi hại nhất, ta Hàn Đông đông không nhìn được nhất người bộ dạng này tiểu nhân đắc chí sắc mặt..."

Hấn nói đến đây lời nói, lại liên tục đập vài chân.

"Hàn thiếu, Hàn thiếu, ta sai rồi, ta thật sự biết rõ sai rồi..."

Tô Thụy Phong đối mặt Hàn Đông đông cuồng đập, không dám chút nào có bất kỳ phản kháng, chỉ có thể hai tay ôm đầu, một bên lần lượt đối phương tiến công, một bên đau khổ hét thảm lên.

Tiêu Nguyên Siêu vài bước đi đến lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người trước mặt, dưới cao nhìn xuống nhìn xem hai người bọn họ, lạnh lùng nói: "Hôm nay chuyện này xử lý như thế nào, Đường huynh đệ quyết định đem cái này quyền lợi giao cho Diệp quản lý, ta đây cũng không thể nói gì hơn. Nhưng là ta từ từ nói ở phía trước, về sau nếu như các người muốn tìm chúng ta báo thù, cho dù tìm ta, mặc kệ cái dạng gì trăng tử, một mình ta gánh chịu, Nhưng là vạn nhất các người đi tìm Đường huynh đệ phiền toái, vậy thì đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

"Ta, chúng ta không dám, chúng ta không dám..."

Lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người đều là vẻ mặt sâu khổ lắc đầu nói.

Tiêu Nguyên Siêu trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, không để ý đến hai người bọn họ, tiếp tục nói: "Tên của ta gọi Tiêu Nguyên Siêu, tin tưởng tại Hải Châu thành phố có rất nhiều người nghe qua tên của ta, nếu như các người muốn tìm ta, tùy thời phụng bồi!"

"Ta gọi Hàn Đông đông, cha ta là Hàn tân bình —— Hàn tế bệnh viện viện trưởng, các người cũng có thể tìm ta gây phiền phức, ta tùy thời tùy chỗ hoan nghênh các người tới tìm ta báo thù!"

Bên kia Hàn Đông đông cũng là tùy tiện tuôn ra danh hào của mình.

"Cái gì? Ngài, ngài là Tiêu gia đại thiếu gia? Hàn té bệnh viện công tử của viện trưởng?"

Lỗ quân càng là kinh hoàng vạn phần mất Thanh Đạo.

Tiêu gia là Hải Châu thành phố một cái số một số hai đại gia tộc, bên trong gia đình thành viên thập phần nhiều, có thể được xưng tụng Tiêu ít, vắng người, không có ba bốn mươi cái, cũng có mười cái, tuy nhiên cũng không thể đơn giản đắc tội, Nhưng là nếu như gặp được chính là Tiêu gia chi hệ cái kia chút ít gia đình thành viên, cái kia ngược lại sẽ không rước lấy thiên đại phiền toái, Nhưng là Tiêu Nguyên Siêu nhưng lại một cái đặc thù thành viên. Bởi vì hắn là Tiêu gia đời thứ ba con trai trưởng, cũng là Tiêu gia đời thứ ba người thừa kế, tại Tiêu gia đích thoại ngữ quyền nếu so với những người khác cao hơn rất nhiều.

Hàn Đông đông, Hàn té bệnh viện viện trưởng Hàn tân bình công tử, điển hình phú nhị đại, lưu manh. Tại Hải Châu thành phố lực ảnh hưởng, muốn vượt qua lỗ Văn Phong rất nhiều, hơn nữa cả hai cũng căn bản không có bất luận cái gì có thể so sánh tính.

Thiết bản (*miếng sắt), tuyệt đối là nhất lưu thiết bản (*miếng sắt).

Lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người nghe được tên của đối phương về sau, triệt để bỏ đi tìm cái này mấy người báo thù ý niệm, ngược lại cung kính dập đầu nhiều cái khấu đầu, lớn tiếng nói: "Hôm nay có thể bị này một kiếp, là chúng ta hai người đáng đời kết quả, chẳng trách người khác, các người muốn như thế nào trừng phạt chúng ta, chúng ta đều không có bất kỳ câu oán hận!"

Tiêu Nguyên Siêu sờ đi báo ra danh hào của mình, chính là vì tránh cho cái này mấy người về sau tìm đường vũ phiến toái, bây giờ nhìn đến mấy người bọn hắn người thái độ cung kính, về sau tuyệt đối sẽ không tìm chính mình những người này phiền toái, liền lui sang một bên, lại để cho lá cây Huyền xử lý.

Từ Huyền lập tức ho khan hai tiếng, lớn tiếng nói: "Xét thấy vừa rồi lỗ quân cùng Tô Mỹ lâm hai người đắc tội Tiêu thiếu bọn người, nhưng lại chỉ thị Tô thụ Phong đối với khách nhân của chúng ta tiến hành ấu đả, tình tiết thập phần ác liệt, cho nên ta làm ra phía dưới quyết định, thứ nhất, hủy bỏ Tô thụ Phong đội cảnh sát đội trưởng chính là chức vụ, hơn nữa từ giờ trở đi, đuổi ra Văn Mộng sơn trang, về phần hắn báo an đội trưởng đội trưởng chính là chức vụ, tạm thời do kim một thuyền đảm nhiệm, về phần mặt khác mười tên bảo an thành viên, tặc thì mỗi người ghi tội một lần, phạt tiền 5000."

Kim một thuyền mấy người bọn hắn người vốn là sững sờ, tiếp theo về mặt cuồng hỉ nói: "Đa tạ tổng giám đốc."

Từ Huyền nhìn mấy người bọn hắn người liếc, lại tiếp tục nói: "Thứ hai, lỗ thiếu với tư cách chuyện này người chủ trì, bồi thường Tiêu thiếu mấy vị 50 vạn khối tiền nhân dân tệ (*tiền) với tư cách đền bù tổn thất. Đương nhiên, chúng ta Văn Mộng sơn trang thân là chủ nhân, lại làm cho tại đây phát sinh loại chuyện này, thật sự là có chút thẹn với mọi người, chúng ta cũng muốn tương ứng làm ra đền bù tổn thất. Ngoại trừ cho bốn vị đền bù tổn thất 50 vạn khối tiền bên ngoài, còn phân biệt đưa cho bốn vị một người một trương kim cương tạp. Cầm kim cương tạp tiến vào chúng ta Văn Mộng sơn trang là bất luận cái gì một vị khách nhân, sở hữu tất cả phí tổn toàn bộ đánh 50%, nếu như mấy vị còn có cái gì không hài lòng, cho dù. Nói ra, ta lá cây Huyền có thể thỏa mãn đây, nhất định thỏa mãn chư vị."

Tiêu Nguyên Siêu, Hàn Đông đông cùng hồ nho nhã ba người đối với cái này chúng (trông) đền bù tổn thất cùng trừng phạt cũng không có như thế nào để ở trong lòng, dù sao hơn mười vạn khối tiền, đối với bọn hắn mà nói, nói nhiều cũng nhiều, nói không nhiều lắm cũng không nhiều, đều là có cũng được mà không có cũng không sao đồ vật, về phần kim cương tạp, càng là không đáng giá nhắc tới, Văn Mộng sơn trang tại Hải Châu thành phố hoàn toàn chính xác xem như không tệ khách sạn, nhưng là cũng không phải một nhà độc đại, mặc dù không tại Văn Mộng sơn trang ăn cơm, cũng đại khái có thể đi mặt khác tiệm cơm ăn cơm. Bất quá bọn hắn mục đích làm như vậy chỉ có một, cái kia chính là cho đường vũ trường mặt mũi.

Đường vũ hiện tại cảm giác được ánh mắt mọi người đều tụ tập tại trên người của mình, chỉ cần mình nhẹ nhàng một câu, có thể cải biến lỗ quân mấy người bọn hắn người vận mệnh, Nhưng là hắn lại hơi chút do dự một chút, hay (vẫn) là bỏ đi ý nghĩ này.

Chính mình thực lực bây giờ còn rất yếu, tuy nhiên có thể ý vào Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn Đông đông thân phận triệt để chèn ép ở lỗ quân mấy người bọn hắn người, lại hội (sẽ) mang đến cho mình thật không tốt ảnh hưởng, lại để cho sau này mình tại Hải Châu tắc bước khó đi. Hắn nghĩ tới đây, nhất thời khế gât đầu, cười nói: "Diệp quản lý phán quyết rất công bình, cũng rất công chính, chúng ta rất hài lòng!"

"Đa tạ Đường thiếu ủng hộ!"

Từ Huyền về mặt cảm kích

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Buông dài tuyến, lưỡi câu cá lớn

Từ Huyền quyết định này nhìn như công chính công bình, khắp nơi nhắm vào lỗ quân, Nhưng là vụng trộm mặt hay (vẫn) là giúp hấn giống như (bình thường). Dù sao nếu để cho Tiêu Nguyên Siêu xử lý lời mà nói..., chỉ sợ hơn phân nửa sẽ để cho người trực tiếp đem lỗ quân hai cái đùi đánh gãy, lại lại để cho hấn tiến hành nhất định kim ngạch bồi thường, bây giờ có thể đủ làm được chỉ làm cho lỗ quân bồi thường tiền tiền, lại không bị bắt luận cái gì trừng phạt, đã xem như rất cao minh rồi.

Về phần Tô Thụy Phong loại lũ tiểu nhân này vật, dẫn xuất như vậy nhiều loạn, lại phải tội người của Tiêu gia, gần kề bị đuổi ra Vân Mộng sơn trang, xem như không nặng không nhẹ đích trừng phạt, đối với hấn mà nói, đã xem như mang ơn rồi.

Bất quá hiện trường bởi vì có nhiều người như vậy thấy tận mắt chứng nhận, cho nên đường vũ cái tên này, chỉ sợ từ nay về sau, thật sự muốn oanh động toàn bộ Hải Châu thành phố, do đó bỗng nhiên nổi tiếng.

Từ Huyền xử lý xong chuyện này về sau, lúc này mới cười dịu dàng đối với đường vũ mấy người bọn hấn người nói ra: "Mấy vị thiếu gia, vừa mới phát sinh một điểm không thoải mái, ta hi vọng mọi người không muốn để ở trong lòng, để tỏ lòng áy náy của ta, ta thỉnh mọi người ăn cơm, như thế nào?"

Tiêu Nguyên Siêu nhìn nhìn đường vũ, thứ hai lập tức cười gât đầu nói: "Đa tạ Diệp quản lý khoản đãi, bất quá chúng ta đã vừa mới dùng qua cơm, thật sự là ăn không vô quá nhiều đồ vật, nếu như Diệp quản lý không nên thỉnh chúng ta ăn cơm lời mà nói..., không để cho chúng ta tới bốn cái đĩa ăn sáng cùng một bình rượu, ta vừa vặn còn có chút việc, muốn cùng Tiêu ít nhất vừa nói!"

Từ Huyền nao nao, tiếp theo tự nhiên cười nói: "Tự nhiên không có vấn đề." Nàng vội vàng cho Vân Mộng sơn trang phòng bếp đánh cho một tiếng mời đến, lại để cho bọn hấn tranh thủ thời gian chuẩn bị bốn cái đĩa tỉnh xảo ăn sáng, mà chính nàng lại sai người lấy ra một lọ bán số lượng có hạn Mao Đài, tự mình mở ra nắp bình, cùng đường vũ bốn người bọn họ uống một ly về sau, vì cho bốn người bọn họ lưu lại nói chuyện thời gian cùng không gian, nhân tiện nói một tiếng xin lỗi, chân thành rời đi.

Tiêu Nguyên Siêu nhìn nhìn đường vũ, không khỏi mỉm cười: "Đường huynh đệ, ngươi có chuyện gì, cứ mở miệng, ta Tiêu Nguyên Siêu mặc dù không có quá lớn bản sự, Nhưng là ở Hải Châu thành phố như vậy một mẫu ba phần trên mặt đất, vẫn có lấy từng chút một quyền nói chuyện đấy."

Hàn Đông đông cũng là tùy tiện nói: "Đừng vậy a, Tiểu Vũ, là có người hay không tìm người gây chuyện? Nói cho ta biết, ta trực tiếp cắt đứt cổ của hấn, xem hấn lại hung hăng can quấy."

Đường vũ nhất thời có ý bày ra một bộ mặt như ăn mướp đắng, có chút bất đắc dĩ buông buông hai tay, nói: "Chẳng lẽ tại trong mắt các ngươi, ta chính là một cái ưa thích gây tai họa người sao?"

Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn Đông đông hai người nhất thời ôm bụng cười cười ha ha.

Hồ nho nhĩ cũng là rung đùi đắc ý cười cười: "Kỳ thật Đường huynh đệ không phải một cái ưa thích gây tai họa người, Nhưng tiếc hết lần này tới lần khác ngươi là một cái dễ dàng chiêu họa người, mặc kệ đi đến chỗ nào, chỗ nào đều có chuyện phát sinh."

"Khục khục..."

Đường vũ bị hấn những lời này sắc đến liên tục ho khan.

Đường vũ tròn trắng mắt, có chút người vô tội nói: "Thật không ngờ Hồ lão bản như vậy ưa thích bản thù người."

Hồ nho nhĩ nhìn không được cười mở cười: "Đường huynh đệ, có chuyện gì, ngươi tự cứ việc nói đi, ba cái thói thợ giày, đình cái Chư Cát Lượng, chúng ta bốn người người ở chỗ này, chẳng lẽ còn nghĩ không ra một cái biện pháp giải quyết sao?"

Đường Vũ Liên bề bọn thu liễm khỏi đáng tươi cười, tận lực hạ giọng, nói: "Kỳ thật ta muốn nói chuyện này, cùng vừa rồi cái kia lỗ quân có rất quan hệ mật thiết, nếu như các ngươi ba vị không muốn hỗ trợ, ta tuyệt đối không miễn cưỡng, chỉ là không hi vọng các ngươi nói ra."

Tiêu Nguyên Siêu nhìn thấy đường vũ khẩu khí nghiêm túc, không hề giống là hay nói giỡn, lập tức cũng thu hồi đáng tươi cười, gât đầu nói: "Đường huynh đệ, có chuyện gì ngươi cứ việc nói, ta Tiêu Nguyên Siêu tuyệt đối sẽ không làm ra cái loại này bán đứng bằng hữu sự tình."

"Đừng vậy a, Tiểu Vũ, đến cùng là chuyện gì?"

Hàn Đông đông vì chính mình rút một chén Mao Đài, tưới một miệng lớn, chẳng hề để ý nói, "Hấn là vừa mới cái kia Tô Mỹ lâm là người trước kia bạn gái, hiện tại bị lỗ quân cướp đi, trong lòng ngươi rất không cân đối, muốn đem nàng cướp về? Cái này cũng rất đơn giản a? Chỉ cần chúng ta một câu, cam đoan lại để cho lỗ quân đem ngửa của ngươi từ thả lại đến. Bất quá ta xem cô nàng kia lớn lên cũng giống như, hơn nữa khẳng định bị lỗ quân làm cho qua rất nhiều lần, nói không chừng về sau còn có thể cho ngươi bị vợ ngoại tình, cho nên ta khuyên ngươi hay (vẫn) là buông tha cho nàng tốt rồi, nếu như ngươi muốn nữ nhân, mặc kệ cái dạng gì đấy, ta Hàn Đông đông cũng có thể chuẩn bị cho ngươi tới, không bằng ta chuẩn bị cho ngươi hai cái tiểu minh tinh chơi đùa, như thế nào? Cam đoan so nàng càng hấp dẫn hái."

Đường vũ cái trán đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, da mặt dùng sức run rẩy vài xuống.

Cái này tiểu mập mập như thế nào đầy trong đầu muốn đều là những vật này đâu này? Chẳng lẽ là tình tròng lên não?

Tiêu Nguyên Siêu cùng hồ nho nhĩ hai người cũng là thẳng mắt tròn trắng, đối với hấn những lời này trực tiếp cho bỏ qua.

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao?, nam nhân có tiền không thay đổi xấu, heo mẹ lên cây biến yêu quái, vì một cái nữ nhân mà buông tha

cho khắp rừng rậm là không sáng suốt đấy, nếu như người đối với tiểu minh tinh không có hứng thú, ta đây có thể cho người tìm mấy cái mặt khác loại hình đấy, lão sư, tiếp viên hàng không, y tá, nếu không cảnh sát cũng có thể, một ngày hai cái có đủ hay không? Không đủ lời mà nói..., ta có thể cho người thêm thêm."

Hàn Đông đông còn cho là mình nói số lượng quá ít, lại vội vàng bổ sung lên. Đường vũ trải qua mấy ngày nay biến cố, làm sao có thể đối với Tô Mỹ lâm còn có từng chút một hi vọng đâu này? Hắn không khỏi lắc đầu, nói: "Hàn Đông đưa, người nói sai rồi. Ta trước kia hoàn toàn chính xác ưa thích qua Tô Mỹ lâm, Nhưng tiếc ta hiện tại đối với nàng một điểm cảm giác cũng không có. Ta nói không là sự tình này, mà là một chuyện khác tình."

"Ah? Cái kia là chuyện gì?"

Hàn Đông đông bỗng nhiên có chút kinh hãi nói, "Hắn là người đối với lỗ quân có cảm giác rồi hả?"

"Phốc phốc!"

Ba người khác đều vừa mới uống một ngụm Mao Đài, kết quả toàn bộ đều phun tại trên mặt của hắn rồi.

"Các người, các người đây là ý gì?"

Hàn Đông đông mặt mũi tràn đầy vết rượu, rất không thoải mái nói.

Tiêu Nguyên Siêu hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, nói: "Người tự đi ở chỗ này nói hưu nói vượn rồi."

"Những... này, những... này cũng đều có chút khả năng đấy!"

Hàn Đông đông cũng cảm giác mình nói không quá đáng tin cậy, ngượng ngùng cười cười.

Đường vũ tức giận tới mức mặt trời trắng, hận không thể hung hăng cho cái này tiểu mập mạp vài cái, tình đối phương nói hưu nói vượn. Hắn do dự một chút, hay (vẫn) là mở miệng nói: "Kỳ thật ta vừa mới đi toilet thời điểm, trong lúc vô tình nghe được lỗ quân cho một người gọi điện thoại, trong điện thoại cho liên lụy đến một kiện rất lớn bản án, cho nên ta hi vọng các người có thể giúp đỡ chút."

"Một kiện rất lớn bản án?"

Tiêu Nguyên Siêu, Hàn Đông đông cùng hồ nhô nhô ba người cũng nhận không được ngược lại hít một hơi hơi lạnh, mắt Thanh Đạo.

"Các người nguyện ý giúp bè bọn sao?"

Đường vũ nhìn thẳng mấy người bọn họ, một chữ dừng lại. Một châu nói. Tiêu Nguyên Siêu khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng nụ cười tự tin, nói:

"Đường huynh đệ, tuy nhiên chúng ta nhận thức thời gian còn rất ngắn, Nhưng là ta đã đem người trở thành thành ta bằng hữu tốt nhất, vì huynh đệ, giúp bạn không tiếc cả mạng sống, ta tuyệt đối sẽ không một chút nhú mảy. Đừng nói người muốn nhúng tay chuyện này, mặc dù người không nhúng tay vào, ta biết rõ về sau, cũng sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát đấy."

"Đúng vậy, ta Hàn Đông đông cũng sẽ không trơ mắt, cái gì đều mặc kệ đấy!" Hàn Đông đông cũng là vỗ lồng ngực, lớn tiếng nói.

Hồ nhô nhô đồng dạng mặt mũi tràn đầy dáng tươi cười, gật đầu nói: "Đường huynh đệ, người tự nói một câu a, ba người chúng ta tuy nhiên chưa tính là người tốt lành gì, thực sự không thể gặp cái loại này tội ác tày trời người xấu, vì dân làm điểm chuyện tốt, hay (vẫn) là rất thích ý đấy."

Đường vũ chứng kiến ba người bọn họ đều nói thập phần khẳng định, lập tức đem vừa mới lại trong toilet nghe được nội dung đều đại khái nói một lần, cuối cùng, còn bổ sung một câu: "Ta vốn là muốn vừa rồi sẽ đem lỗ quân bắt lấy, Nhưng là lại sợ hãi vì vậy mà đã đoạn tuyến, bắt không được đăng sau cá lớn, cho nên muốn muốn thả trường tuyến, lười câu cá lớn."

Tiêu Nguyên Siêu, hồ nhô nhô cùng Hàn Đông đông ba người nghe được toàn bộ vụ án nội tình về sau, triệt để khiếp sợ ở.

Mấy ngàn vạn tiền giả, này sẽ cho toàn bộ Hải Châu thành phố, thậm chí toàn bộ quốc gia tạo thành như thế nào cực lớn ảnh hưởng đâu này?

Tài chính thị trường một mảnh hỗn loạn, vô số người bình thường gia bởi vậy phá sản, thậm chí còn sẽ dính dáng đến vô số công ty cùng xí nghiệp.

Ba người bọn họ cũng nhận không được ngược lại hít một hơi hơi lạnh, nhìn xem đường vũ ánh mắt nhiều hơn vài phần sùng bái cùng thương thức.

Nếu như không phải đối phương nghe lén đến lỗ quân nói chuyện phiếm nội dung, chính mình những người này như thế nào lại biết rõ như thế trọng đại nội tình đâu này?

Ước chừng đã qua hai ba phút, Tiêu Nguyên Siêu mới về mặt ngưng trọng gật đầu nói: "Đường huynh đệ, người lần này vì Hải Châu thành phố nhân dân, cùng với cả nước nhân dân làm một kiện thiên đại chuyện tốt, ta, ta Tiêu Nguyên Siêu đại biểu tất cả mọi người dân đối với người tỏ vẻ tự đáy lòng cảm tạ. Đã chuyện này chúng ta đã biết rõ, vậy người tự cứ việc yên tâm tốt rồi, lần này chẳng những là lỗ quân, chính là hắn sau lưng cái kia những người này, một cái cũng chạy không được, chỉ có thể ngoan ngoãn đền tội."

Hàn Đông đồng cũng là về mặt oán giận nói: "Ta sớm phát hiện cái kia tiểu bạch kiếm không phải cái gì tốt điều, vậy mà làm ra loại này nguy hại nhân dân sự tình, hiển nhiên chính là một cái dân tộc tội nhân. Nếu như ta sớm một chút biết đến lời nói, vừa rồi nên nhiều đánh hấn mấy quyền, cho hấn biết cái gì gọi là Lôi Đình Chi Nộ."

Hồ nho nhả cũng là ha ha cười cười: "Đã như vậy, cái kia lỗ quân mấy người bọn hấn người xuất hiện tại chẳng phải là đã trở thành cá trong chậu, chỉ có thể ngoan ngoãn nhảy vào chúng ta trong bể rồi hả?"

"Nói một chút cũng không tệ, vì lần này thắng lợi, cạn ly!" Tiêu Nguyên Siêu về mặt vui vẻ nói.

"Cạn ly!"...

Lão quân cùng lão Từ hai người vừa mới đã ở Vân Mộng sơn trang trong đại sảnh, tận mắt thấy đường vũ mấy người bọn hấn nhân hòa lỗ quân ở giữa gút mắc, hơn nữa hấn liếc thấy ra đường vũ tựu là vừa rồi cùng nữ nhi của mình tại trong toilet chơi trò mập mờ người nam nhân kia, trong nội tâm mặc dù có chút không thoải mái, Nhưng là muốn đến nữ nhi của mình cùng người ta cũng đã phát triển đến một bước này, mặc dù chính mình dù thế nào ngăn trở, giống như Hồ Dã rất không có khả năng, chỉ có thể miễn cưỡng tiếp nhận sự thật này, Nhưng là đem làm hấn nghe được Tiêu Nguyên Siêu cùng Hàn Đông đồng thân phận về sau, trong nội tâm càng là âm thầm có chút giật mình. Nam tử này vậy mà cùng cái này hai tên đại nhân vật quan hệ mật thiết, vậy hấn rốt cuộc là phương nào cao nhân đi?

"Lão quân, xem ra ngươi con rể hoàn toàn chính xác có chút lai lịch đấy!" Lão Từ cũng nhin không được nữa trêu ghẹo lên.

"Ta con rể? Ta thừa nhận sao?"

Lão quân cái mũi nghiêng một cái, rất không thoải mái hỏi ngược lại.

"Ngươi muốn không thừa nhận, được không? Coi chừng nhà của ngươi nha đầu hai ngày nữa cho ngươi mang đứa bé trở về!"

Lão Từ cười ha hả nói.

Lão quân nghe được "Hài tử" hai chữ này về sau, da mặt hung hăng run rẩy hai cái. Hấn tự nhiên biết rõ nhà mình nha đầu tính cách, nếu như ép nàng, thật đúng là sẽ làm ra chuyện như vậy.

"Hừ hừ, ta, ta không đánh đoạn chân của hấn không thể!"

Lão quân sắc mặt rất không thiện, Nhưng là khẩu khí lại không phải như vậy kiên định.

Hai người bọn họ rất nhanh liền rời đi Vân Mộng sơn trang, về đến nhà. Về phần quán tỉnh, tự nhiên không biết mình phụ thân đã biết rõ chính mình cùng đường vũ tại Vân Mộng sơn trang chuyện đã xảy ra, nhưng lại chuẩn bị đối với nàng tiến hành tam đường hội thẩm

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Xông quan giận dữ

Đường vũ rất nhanh liền rời đi Vân Mộng sơn trang, đi vào Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện nhân dân.

Hấn vừa mới đi vào bệnh viện, liền chứng kiến trong hành lang chen chúc lấy vô số người bệnh gia thuộc người nhà, tựa hồ phía trước cách đó không xa còn truyền đến rất nhiều người tiếng hét chói tai cùng tức giận mắng thanh âm, hồi hả đấy, thập phần náo nhiệt. Cái này lại để cho hấn vốn là khê giật mình, tiếp theo nghĩ đến trong bệnh viện thường xuyên sẽ phát sinh bác sĩ cùng người bệnh gia thuộc người nhà tầm đó mâu thuẫn sự tình, cho nên cũng không có quá đề ở trong lòng.

"Tiểu Vũ, ngươi, ngươi rốt cuộc đã tới, ba ba của ngươi cùng mẹ mẹ ngươi hiện tại phiền toái lớn hơn, trong bệnh viện phải người đối với bọn họ tiến hành thức giục, còn muốn đem bọn hấn đuổi ra bệnh viện đây này!"

Vừa lúc đó, một gã hơn 40 tuổi, ăn mặc mộc mạc phụ nữ trung niên chính đoạn lấy cà - môn theo trong đám người nện đi ra, chứng kiến đường vũ về sau, liền vội vội vàng vàng đã chạy tới.

Đường vũ nghe được câu này về sau, nhất thời sắc mặt đột biến, mắt Thanh Đạo: "Cái gì?"

Người này phụ nữ trung niên lão công cũng ở đây gia bệnh viện tiến hành trị liệu, hơn nữa cùng đường vũ phụ thân ở tại trong một cái phòng bệnh, bình thường lẫn nhau thăm đó cũng sẽ (biết) giúp đỡ chút, quan hệ cũng coi như hòa hợp. Nàng vội vàng giải thích nói: "Bệnh viện nói người phụ thân trước trước sau sau tại bệnh viện xem bệnh trước kia thiếu nợ hạ một vạn hai ngàn nhiều khối tiền, thật sự nếu không giao đủ lời mà nói..., sẽ đem các người đuổi đi ra, hiện tại có vài gã bác sĩ cùng y tá đều tại trong phòng bệnh, khẩu khí thập phần không khách khí, người tranh thủ thời gian đi qua xem một chút đi."

Đường vũ nhất thời nộ theo trong lòng khởi ác hướng gan bên cạnh sinh, ngay cả lời nói đều chưa kịp nói, liền bước nhanh hướng phía cha mình nghỉ ngơi phòng bệnh vọt tới. Hắn càng nhích lại gần mình phụ thân phòng bệnh, trong hành lang người bệnh gia thuộc người nhà cũng càng nhiều, bất quá tựa hồ có rất ít người nguyện ý giúp cha mẹ mình nói vài lời lời nói, ngược lại cả đám đều bày ra một bộ xem kịch vui tư thế, cái này lại để cho trong lòng của hắn càng là giận không kềm được.

"Các người đây là muốn làm cái gì?"

Đường vũ vừa mới bước vào cha mình nghỉ ngơi phòng bệnh, liền chứng kiến có vài tên bác sĩ nam chính đất lấy phụ thân của mình, chuẩn bị hướng phía phòng bệnh bên ngoài đi đến, mà vài tên nữ y tá đồng dạng đất lấy hình dạng của mình, muốn đem nàng cũng đuổi đi ra giống như, mà cha mẹ của mình nhưng lại nước mắt uông uông, nói lấy hết đủ loại lời hữu ích, hơn nữa dốc sức liều mạng cầu khẩn bọn hắn,

Nhưng tiếc không chiếm được bất luận cái gì đồng tình.

Bọn hắn những người này đều bị đường vũ cái này găm lên giận dữ làm chấn kinh, chứng kiến đôi mắt của hắn bên trong lóe ra phần nộ hào quang, đều có chút chột dạ hướng phía đằng sau lui lại mấy bước, không dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn.

Cầm đầu chính là một gã hơn 40 tuổi, dáng người có chút mập ra trung niên bác sĩ. Hắn dùng tay phải nhẹ nhàng giúp đỡ thoắt một phát kính mắt, khẩu khí thập phần không khách khí nói: "Người chính là đường vũ, con của bọn hắn? Phụ thân người ý lại chúng ta trong bệnh viện khoảng chừng nửa tháng thời gian, chúng ta bệnh viện đối với người phụ thân có thể nói là hết lòng quan tâm giúp đỡ, khắp nơi cho các người suy nghĩ, Nhưng là các người nhưng lại mọi cách quỵ nọ, cái này xem như chuyện gì xảy ra? Chúng ta bệnh viện tuy nhiên dùng chăm sóc người bị thương vì tôn chỉ, Nhưng là trong bệnh viện còn có nhiều như vậy bác sĩ cùng y tá, nếu mỗi người cũng giống như các người như vậy quỵ nọ, chúng ta đây bệnh viện còn như thế nào tiếp tục kinh doanh xuống dưới?"

Đường vũ nghe được hắn nói về lời nói đến đạo lý rõ ràng, khẩu tài hơi tệ, không khỏi cười lạnh liên tục: "Ah? Chăm sóc người bị thương? Vậy các người vừa mới cái kia phiên cử động, hắn là cũng là chăm sóc người bị thương sao? Ta thực hoài nghi, các người rốt cuộc là bác sĩ, hay (vẫn) là một đám thổ phi? Tùy tiện xua đuổi trong bệnh viện người bệnh, nhưng lại động thủ động cước, cử chỉ thô lỗ, các người sẽ không sợ gặp báo ứng sao?"

Tên kia trung niên bác sĩ nhất thời bị hắn lời nói này nói mặt đỏ tới mang tai, nổi trận lôi đình, đất cuồng hống nói ra: "Người, người đây là ý gì? Chúng ta bệnh viện đối với người phụ thân tiến hành một phen tỉ mỉ trị liệu, người, người lại vu oan chúng ta là thổ phi, người, người thật to gan, ta, ta cho người biết, chúng ta bệnh viện không muốn trị liệu như các người đồng dạng điều dân, hiện tại thỉnh người lập tức bỏ đủ các người thiếu nợ hạ chúng ta bệnh viện sở hữu tất cả phí tổn, sau đó cút ra tại đây."

Đường vũ khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng âm tàn đáng tươi cười, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Chúng ta thiếu nợ hạ các người trong bệnh viện sở hữu tất cả phí tổn, ta tự nhiên sẽ toàn bộ bỏ đủ cho các người, Nhưng là các người vừa rồi nhục nhã cha mẹ của ta, khoản này sổ sách, lại nên xử lý như thế nào đâu này?"

Đường Thụ hoài cùng Tống Tuệ văn hai người nghe được con mình đáp ứng muốn bỏ đủ tiền nợ, nhất thời sắc mặt đột biến, nghẹn ngào nói ra: "Tiểu Vũ, người, người đừng lung tung đáp ứng bọn hắn, chúng ta, chúng ta chỗ ấy có tiền bỏ đủ cho bọn hắn?"

Đường vũ đi đến cha mẹ mình trước mặt, trông thấy hai người bọn họ mặt mũi tràn đầy nước mắt, khuôn mặt tiều tụy, quần áo cũng bởi vì vừa rồi rồi lôi kéo, mà trở nên có chút cũ nát không chịu nổi, về phần phụ thân của mình, bị thương đùi phải lại chảy ra một tia máu tươi, xem ra đã động đã đến miệng vết thương. Hắn hai cái nắm đầm niết chặt chủ đây, cắn chặt hàm răng, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Ba mẹ, các người cứ việc yên tâm tốt rồi, ta nhất định sẽ đem chuyện này xử lý tốt đây."

Tống Tuệ văn đang muốn nói chuyện, Đường Thụ hoài lại khẽ lắc đầu: "Được rồi, Tiểu Vũ, người xử lý tốt."

Đường vũ nhẹ gật đầu, sau đó đem ánh mắt rơi xuống cái kia trung niên bác sĩ trên người, mở miệng lần nữa nói: "Các người vừa mới làm bị thương cha mẹ của ta, khoản này sổ sách lại nên như thế nào giải quyết đâu này? Ta hi vọng các người có thể cho ta một cái giải thích hợp lý."

Tên kia trung niên bác sĩ nhìn thấy hắn khẩu khí thập phần hung hăng càn quấy, không khỏi về mặt cười lạnh nói: "Như thế nào giải quyết? Các người thiếu nợ lấy chúng ta bệnh viện tiền, chúng ta tự là làm bị thương các người, người lại có thể đủ làm gì ta đâu này? Ta trung thực nói cho các người biết, nếu như các người nếu không bỏ đủ thiếu nợ lấy chúng ta bệnh viện tiền, ta muốn phải gọi bảo an, đem các người ba người hết thấy đánh đi ra ngoài, hừ, như các người nghèo như vậy quý, ta Đặng học mình thật đúng là sẽ không đem các người để vào mắt đây."

"Hết thấy đánh đi ra ngoài? Khẩu khí thật lớn, ta nhìn người như thế nào đem chúng ta đánh đi ra ngoài!"

Đường vũ trên mặt cười lạnh, trong cặp mắt hiện lên một đạo sát cơ. Bỗng nhiên, người khác ánh lóe lên, đã vọt tới đối phương trước mặt, nâng lên tay phải, hướng phía cái kia trương mập mập khuôn mặt hung hăng quạt đi qua.

"BA~!"

Đường vũ một tát này đã dùng hết khí lực toàn thân, uy lực cực lớn.

Tên kia trung niên bác sĩ còn không có kịp phản ứng, liền bị phiến được tại chỗ xoay tròn sáu bảy vòng, mới chậm rãi dừng lại. Hắn má trái nhất thời sưng đỏ mà bắt đầu..., tựa như đầu heo giống như, hơn nữa khóe miệng còn chậm rãi tràn ra một tia máu tươi, về phần hán vừa mới đeo cái kia phó kính mắt, đã sớm phi rơi trên mặt đất, rơi nát bấy.

"Đặng bác sĩ, nguoi, mặt của nguoi..."

Phía sau hán vài tên bác sĩ nam lập tức nghen ngào hét rầm lên.

Người này trung niên bác sĩ lúc này mới hồi phục tinh thần lại, cảm giác được gương mặt của mình nóng rất đau đớn, giống như kim đâm giống như (bình thường). Lại đề cho nội tâm của hán vừa vội vừa giận, lớn tiếng kêu la nói: "Nguoi, nguoi lại dám đánh ta, ta và nguoi liều mạng..."

Hán mở ra hai tay, đã không có phong độ hướng phía đường vũ đánh tới.

Nếu như đổi lại là những người khác, đường vũ có lẽ còn không phải đối phương đối thủ, Nhưng là đối phương chỉ là một gã bác sĩ, bình thường lại là sống an nhàn sung sướng, căn bản cũng không có một điểm sức chiến đấu. Chính mình như thế nào hội (sẽ) đề vào mắt đầu này? Hán ngay cả muốn đều không có muốn, liền nâng lên chân phải, hung hăng hướng phía đối phương trong bụng đạp tới.

Tên kia Đặng bác sĩ thể trọng vượt xa 200 cân, tựa như một chi (cái) quái vật khổng lồ. Hán bị đường vũ như vậy một đạp, nhất thời có chút đứng không vững,

"Đặng đặng đặng..."

Liên tục lui về phía sau mấy bước, thuận tiện đem đặng sau vài tên bác sĩ nam nện ngã trái ngã phải, mà chính hán cuối cùng nhất cũng trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất trên mặt, toàn thân xương cốt giống như đứt gãy giống như, lại đề cho hán không ngừng phát ra như tê liệt kêu thảm thiết.

Đường vũ vừa mới cùng Tiêu Nguyên Siêu mấy người bọn hán người uống không ít rượu, hiện tại lại gặp được loại chuyện này, càng là lửa giận ngút trời. Hán một cái bước xa tiến lên, phăng phất một gã tên điên giống như, hướng phía tên kia Đặng bác sĩ tựa là một hồi quyền đâm cước đá, nhưng lại không ngừng rống giận: "Nguoi không phải là rất lợi hại sao? Các nguoi bệnh viện không phải là rất lợi hại sao? Các nguoi cũng dám khi dễ ba mẹ ta, ta hôm nay không cho nguoi biết sự lợi hại của ta, ta về sau tựa với nguoi họ, nguoi tên hỗn đản này, ta không nên đạp chết nguoi không thể..."

Đặng học mình chỗ nào gặp được qua như thế điên cuồng sự tình? Còn chưa có lấy lại tinh thần ra, trên người đã đã trúng hơn mười quyền, đau hán giống như mỗi câu mực giống như, trên mặt đất lăn qua lăn lại, không ngừng truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết.

Mặt khác cái kia vài tên bác sĩ nam cùng nữ y tá thấy như vậy một màn về sau, cũng triệt để sợ hãi vàng.

Bọn hán không phải là không có có thấy người tại trong bệnh viện nháo sự, Nhưng là như đường vũ điên cuồng như vậy cử động, còn là lần đầu tiên nhìn thấy. Cái này chỗ nào là ở nháo sự? Rõ ràng cho thấy muốn đem người này Đặng bác sĩ đang sống đánh chết.

Đợi đến lúc bọn hán phục hồi tinh thần lại, cũng đều sợ tới mức vội vàng tiến lên, muốn ngăn cản ở đường vũ điên cuồng cử động. Nhưng tiếc bọn hán nhân số tuy nhiên phân đông, Nhưng tiếc không phải bác sĩ, tựa là y tá, căn bản cũng không có bất luận cái gì đánh nhau kinh nghiệm, làm sao có thể đủ nhào bột mì lâm điên cuồng đường vũ so sánh với? Cho nên chẳng những không có ngăn lại ở đối phương đối với Đặng học mình ầu ẩu, còn có mấy cái người đã trúng đường vũ vài quyền, nguyên một đám bụm lấy cái mũi rên lên.

"Oa, thật không ngờ lão Đường nhi từ lợi hại như vậy, quả nhiên là tinh khiết đàn ông!"

"Người trẻ tuổi này cũng quá vọng động rồi a? Sao có thể đủ động thủ đánh bác sĩ cùng y tá đầu này?"

"Đúng vậy a, hán đem những này mọi người đánh cho, về sau ai còn cho phụ thân hán xem bệnh đầu này? Hán tựa đợi đến bệnh viện trả thù a."

"Không phải ta nói, người trẻ tuổi này đánh chính là thật tốt quá, như những... này bác sĩ cùng y tá, nguyên một đám bình thường vô cùng hung hăng càn quấy, căn bản không đem chúng ta người bệnh đề vào mắt, vốn năm khối tiền có thể trị tốt bệnh, bọn hán vậy mà thu nguoi 500 khối tiền, thậm chí 5000 khối tiền, quả thực là một nhà lòng dạ hiểm độc bệnh viện."

"Vậy cũng không có biện pháp, chúng ta là người bệnh, người ta là bác sĩ, chúng ta có thể không nghe người ta mà nói sao?"

"Ai, hiện tại trong bệnh viện, lại có mấy cái thầy thuốc tốt đầu này? Con người làm ra đao chết, ta là thịt cá, không thể làm gì..."

Phòng bệnh bên ngoài những cái...kia vậy xem người bệnh gia thuộc người nhà chứng kiến bên trong một màn này về sau, cũng nhịn không được nhỏ giọng nói thầm mà bắt đầu..., có cảm giác đường vũ lần này cử động vô cùng xúc động, cũng có cảm giác được đối phương làm vô cùng đúng, có hi vọng song phương đều nhượng bộ một bước, đừng đem sự tình làm cho quá lớn, dù sao các loại thanh âm đều có, làm cho trên hành lang hồi hã đấy.

"Các nguoi, các nguoi làm cái gì vậy? Đừng tranh thủ thời gian dùng tay cho ta! Có nghe hay không?"

Vừa lúc đó, phòng bệnh bên ngoài truyền đến một người nam tử to thanh âm

Chương 36: Giấu đầu hở đuôi

Cái thanh âm này đột nhiên vang lên, lại để cho trong phòng bệnh bên ngoài lập tức đều an tĩnh rất nhiều, đưa ánh mắt rơi xuống phòng bệnh bên ngoài.

Chỉ thấy cửa phòng bệnh đứng đầy sáu bảy ăn mặc áo khoác trắng trung niên bác sĩ, cầm đầu chính là một gã qua tuổi 50, tóc hoa râm bác sĩ nam. Hình thể cũng hơi có vẻ mập mạp, hơn nữa tướng mạo cùng Đặng học minh có vài phần tương tự. Mấy người bọn hắn người sau lưng theo sau sáu bảy tên bảo an, trong tay đều dẫn theo gậy cảnh sát, đều nhìn chăm chăm chăm chăm vào đường vũ một nhà ba người người, rõ ràng không có hảo ý.

Người này trung niên bác sĩ nam chứng kiến Đặng học minh phảng phất một đầu chó chết giống như, té trên mặt đất, ngay cả hàng đồ bắt hàng một tiếng, không khỏi có chút nóng nảy, vội vàng xông vào phòng bệnh, đi vào đối phương trước mặt, ngồi xổm người xuống, lớn tiếng nói: "Học minh, học minh, người ra thế nào rồi? Cái này, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ai có thể đủ cho ta giải thích thoáng một phát?"

Hắn nâng lên tay phải, vỗ nhẹ đánh cho Đặng học minh vài cái, tiếp theo hướng phía trong phòng bệnh những người khác nhìn lướt qua, cuối cùng đưa ánh mắt rơi xuống đường vũ trên người, lớn tiếng gào thét mà bắt đầu..., "Ta, ta vừa rồi tận mắt thấy người ầu ẩu Đặng học minh, người, người thật to gan, công nhiên tại trong bệnh viện ầu ẩu bác sĩ, người, người, người chờ đó cho ta, ta đã báo động, lại để cho cảnh sát đem người cái này tội phạm bắt được cục công an bên trong."

Đường vũ nhìn thấy đối phương bộ dạng này hỗn hển bộ dáng, không khỏi mỉm cười: "Ah? Công nhiên ầu ẩu bác sĩ? Chẳng lẽ người không muốn hỏi một câu ta tại sao phải ầu ẩu hắn sao?"

Ai biết người này trung niên bác sĩ trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng: "Nguyên nhân? Có tất yếu sao? Mặc kệ nguyên nhân gì, người ầu ẩu trong bệnh viện bác sĩ, đều là không đúng, ta có thể phụ trách nhiệm nói cho người biết, người đã gây họa."

Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ vẫn hai người đều sợ tới mức mặt không còn chút máu, vội vàng lớn tiếng cầu khẩn bắt đầu: "Đặng bác sĩ, ta, con của ta không phải cố ý làm như vậy đây. Hắn, hắn hay (vẫn) là một đứa bé, hi vọng chư vị đại nhân có đại lượng, không nên cùng hắn tính toán chi li."

"Hài tử? Một đứa bé liền có thể đủ tổn thương bác sĩ sao? Đây là quốc gia nào pháp luật?"

Tên kia trung niên bác sĩ đem Đặng học minh giao cho mặt khác vài tên bác sĩ, sau đó đứng người lên, lạnh lùng nói, "Đường Thư hoài, thật không ngờ các người quyết nợ phía trước, ầu ẩu bác sĩ tại về sau, quả nhiên là một đám coi trời bằng vung điều dân, lần này các người muốn đi cục công an bên trong uống trà rồi."

Đường Thư hoài bị hắn lời nói này sợ tới mức toàn thân phát run, "Phù phù!"

Một tiếng, quỳ rạp xuống đất lên, run giọng nói ra: "Đặng bác sĩ..."

Đường vũ chứng kiến cha mình lại muốn cho loại này bác sĩ quỳ xuống, lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng túm khỏi phụ thân của mình, lớn tiếng nói: "Phụ thân, người không muốn cho người như vậy cận bã quỳ xuống, chúng ta gánh không nổi người này."

"Tiểu Vũ, người, người tại sao phải làm như vậy à?" Đường Thư có mang chút ít vô cùng đau đớn nói.

Tống Tuệ vẫn cũng là liên tục khuyên giải nói: "Tiểu Vũ, người còn không tranh thủ thời gian cho người ta xin lỗi? Người xông họa quá lớn..."

Tên kia trung niên bác sĩ nghe được đường vũ xưng hô chính mình là "Cận bã" nhất thời giận dữ phía dưới, cười lạnh nói: "Cận bã? Ta Đặng thế chương còn là lần đầu tiên nghe được có người dám xưng hô cái này, ta hôm nay không đem người làm cho tiến cục công an bên trong, ta Đặng thế chương thế không làm người!"

Đường vũ vỗ nhẹ nhẹ đập cha mẹ mình bả vai, nhẹ giọng an ủi: "Ba mẹ, các người yên tâm đi. Ta làm sao có thể hướng người này cận bã cúi đầu đầu này? Sự tình hôm nay nếu như không để cho ta một cái vòng tròn đầy bàn giao: Nhấn nhủ, ta nhất định sẽ làm cho bọn hắn trả giá huyết một cái giá lớn!"

Hắn nói xong câu đó về sau, ánh mắt âm thầm quét những cái...kia bác sĩ y tá liếc, sát cơ nổ bắn ra.

Đặng thế chương bị ánh mắt của hắn mạnh mẽ quét qua, giống như bị vài chục chích sói đối chăm chăm vào giống như, nhìn không được đánh cho một cái rùng mình, đồng thời liên tục lui về phía sau vào bước. Hắn phát hiện những người khác nhìn chăm chú lên chính mình, không khỏi có một loại bị người nhục nhã cảm giác, vừa thẹn vừa giận lớn tiếng kêu lên: "Hào hảo hảo, ta hôm nay tự không để cho các người một cái công đạo, ta xem các người có thể làm gì ta, người tới, cho ta đem hắn bắt lại, một hồi giao cho cảnh sát xử lý."

"Vâng, Đặng chủ nhiệm!"

Cửa phòng bệnh cái kia vài tên bảo an sớm chờ những lời này, lúc này đều nhao nhao vọt lên tiến đến.

Đường vũ khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng tà ác đáng tươi cười, một bên quơ lấy bên cạnh một đầu cái ghế, hét lớn một tiếng, hướng phía trước mặt đánh tới một gã bảo an tựa hung hăng đập phá đi qua. Thứ hai căn bản cũng không có dự liệu được đối phương ra tay như thế tàn nhẫn, nhất thời bị nện đầu rơi máu chảy, ngay cả cổ họng đều không có thốt một tiếng, liền thẳng tắp ngã nhào trên đất thương.

Mặt khác cái kia vài tên bảo an nhìn thấy một màn này về sau, thật là vừa kinh vừa sợ. Bọn hắn không phải là không có bá kiến tại trong bệnh viện nhào sự người bệnh gia thuộc người nhà, Nhưng là chỗ nào bá kiến như thế bạo lực hay sao? Mấy người bọn hắn người nhao nhao xuất ra chính mình tùy thân mang theo gậy cảnh sát, hướng phía đường vũ liên công tới.

Đường vũ lúc này đối mặt với đối phương sáu gã bảo an, nhất thời cảm giác được áp lực tăng gấp đôi. Bất quá hắn hiện tại đang đứng ở phần nộ trong đó, ra tay căn bản cũng không có một cái nặng nhẹ, vừa nặng lại hung ác, mà cái kia vài tên bảo an cũng nhao nhao bị hắn sát phạt chỉ khí chỗ rung động, cũng không dám cùng hắn cứng đối cứng giao thủ, chỉ có thể ở chung quanh của hắn tiến hành du đấu (hit and run), cho nên song phương trong thời gian ngắn căn bản phân không ra thắng bại.

Ước chừng đã qua hơn 10' sau, đem làm đường vũ thể lực tiêu hao quá độ, lập tức sẽ bị cái này vài tên bảo an làm bị thương thời điểm, lại nghe đến phòng bệnh bên ngoài truyền đến một nữ tử tức giận thanh âm: "Các người những người này đều tự tập ở chỗ này làm cái gì? Chẳng lẽ các người cùng tội phạm là cùng? Người tới, cho ta đem những này người toàn bộ bắt quy án, ta muốn từng cái thẩm vấn."

Câu này lời mới vừa dứt, lập tức ở ngoài phòng bệnh mặt những cái...kia người bệnh gia thuộc người nhà chính giữa khiến cho không nhỏ oanh động.

Bọn hắn những người này chẳng qua là muốn gom góp tham gia náo nhiệt, nhìn xem song phương đến cùng ai là chính thức người thắng, làm sao có thể nguyện ý bị cảnh sát đưa đến cục công an bên trong đâu này? Bọn hắn không nói hai lời, đều vội vàng hướng phía bệnh của mình phòng chạy tới, sợ thực bị những...này cảnh sát mang đi.

Ngắn ngủn mười mấy giây đồng hồ thời gian, toàn bộ hành lang trở nên đặc biệt rộng rãi.

"Các người dừng tay cho ta, có nghe hay không?"

Người này nữ cảnh sát dẫn theo hơn mười người nhân viên cảnh sát, đi vào cửa phòng bệnh, chứng kiến đường vũ mấy người bọn hắn người như trước đại đánh vào cùng một chỗ, không khỏi nhíu mày, Lê Thanh quát.

Đường vũ nhìn rõ ràng người tới về sau, vốn là khẽ giật mình, nghẹn ngào nói ra:

"Là người?"

Người này nữ cảnh sát cũng không phải người khác, đúng là vừa rồi tại Vân Mộng trong sơn trang, cùng đường vũ phát sinh qua một đoạn quan hệ mập mờ quân tình. Nguyên lai nàng vừa rồi theo Vân Mộng sơn trang chạy ra ngoài, trở lại cục công an, trên chốn: Bị bên trên lãnh đạo hung hăng giáo huấn một lần, về sau nghe được Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện nhân dân phát sinh bạo lực sự kiện, liền xung phong nhận việc chạy tới.

Quân tình nhìn rõ ràng người này dĩ nhiên là đường vũ, nghĩ đến vừa rồi tại Vân Mộng sơn trang chuyện đã xảy ra, không khỏi tuyết trắng hai gò má có chút hiện hồng, bất quá lại lý cũng không để ý đến đối phương, đường kính đi tới, hướng phía Đặng thể chương bọn hắn vài tên bác sĩ nói ra: "Các người đây là đang làm cái gì? Ai có thể đủ nói cho ta biết thoát một phát đâu này?"

Đặng học minh trải qua vài tên bác sĩ chậm chễ cứu chữa, rốt cục tỉnh lại. Hắn bây giờ nghe đến quân tình chất vấn, nhất thời nước mắt uông uông, về mặt ủy khuất kêu lên: "Cảnh sát đồng chí, các người nhất định phải cho ta làm chúa ơi, thật không ngờ chúng ta Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện nhân dân cứu người vô số, hiện nay lại bị như vậy một cái phạm tội phản từ tiến hành như thế cực kỳ tàn ác nhục nhã, cái này, cái này để cho chúng ta bệnh viện về sau còn như thế nào dám cho người bệnh xem bệnh đâu này?"

"Phạm tội phản từ? Nhục nhã?"

Quân tình như có điều suy nghĩ nhìn đường vũ liếc, tự nhủ.

Đường vũ nhìn thấy Đặng học minh đem sở hữu tất cả trách nhiệm đều thôi lui đến trên người của mình, không khỏi trên mặt cười lạnh, không nói câu nào.

Đặng học minh chứng kiến quân tình đưa ánh mắt rơi xuống trên người của mình, nhất thời lực lượng đủ rất nhiều, lớn tiếng nói: "Đúng vậy a, bọn hắn cái này đối với vợ chồng ở tại chúng ta trong bệnh viện đã lại nửa tháng thời gian, Nhưng là lại khát nợ lấy chúng ta bệnh viện hơn một vạn khối tiền phí tổn. Bọn hắn chẳng những không bỏ đủ những...này phí tổn, nhưng lại chỉ thị con của bọn hắn đối với ta tiến hành ẩu đả, các người, các người có thể nhìn xem, trên người của ta nhiều như vậy tổn thương, đều là hắn vừa mới đánh chính là."

Hắn vén lên tay áo của mình, đem những cái...kia vết thương đều triển lộ ra đến. Đặng thể chương đã ở một bên bổ sung nói: "Mấy vị cảnh sát đồng chí, chúng ta cũng là vừa mới đuổi tới, phát hiện người này tội phạm vậy mà ẩu đả chúng ta bệnh viện bác sĩ, ta lúc ấy cũng là khí bất quá, liền lại để cho phía dưới bảo an ngăn lại ở hắn, sau đó chuyển giao cho các người, ai biết người này phạm tội phản từ coi trời bằng vung, giết người như ngóc, vậy mà trọng thương chúng ta một gã bảo an, quả thực, quả thực tựa là phản từ khủng bố!"

Còn lại mấy cái bên kia bác sĩ cho cùng y tá cũng đều đứng ra, nhao nhao chỉ trích lấy đường vũ phủ loại không phải, phảng phất bọn họ là trong truyền thuyết Bạch Y thiên sứ, hiện tại đã bị đường vũ cái này màu đen Ác Ma tập kích, vô cùng ủy khuất cùng thống khổ.

Quần tình lông mày kẻ đen có chút nhăn lại, hung hăng trừng đường vũ liếc, tựa hồ vì đối phương xông hạ thật lớn như thế nhiều loạn cảm thấy bất mãn.

Tên hỗn đản này cũng quá gan mật đi à nha? Vậy mà dưới ban ngày ban mặt ẩu đả bệnh viện, có còn vương pháp hay không rồi hả? Hơn nữa, người cùng những...này bác sĩ mặc dù có cừ oán lời mà nói..., đại khái có thể vụng trộm mặt sự (khiến cho) một ít ám chiêu, dùng được che mặt đối với nhiều người như vậy sao?

Nàng tuy nhiên vừa rồi cùng đường vũ tại Vân Mộng trong sơn trang phát sinh chuyện kia hoàn toàn hiểu lầm, Nhưng là vì chuyện này, làm cho nàng cái kia trái tim không tự chủ được đứng tại đối phương bên này, hy vọng có thể bang (giúp) đối phương giải quyết hết chuyện này.

Nàng đưa ánh mắt lại rơi xuống Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ vẫn trên người, chứng kiến hai người khuôn mặt tiêu tụy, quần áo đều có mấy chỗ lòi kéo đi ra miệng vỡ, hơn nữa Đường Thư hoài đùi phải còn có chút hượng mặt ngoài thâm lấy máu tươi. Chỗ nào vẫn không rõ cả kiện sự tình tồn tại nhất định được chuyện ẩn ở bên trong? Nàng lập tức nhẹ gạt đầu, đưa ánh mắt lại rơi xuống những cái...kia bác sĩ trên người, chậm rãi nói: "Xem ra các người hoàn toàn chính xác rất ủy khuất."

"Chúng ta, chúng ta quá ủy khuất..."

Những cảnh sát kia cùng y tá đều nhao nhao kêu lên.

Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ vẫn sắc mặt đại biến, vội vàng cãi lại nói: "Cảnh sát đồng chí, Tiểu Vũ không phải cố ý đấy..."

"Thế nhưng mà hai người bọn họ đến cùng là chuyện gì xảy ra? Như thế nào sẽ biến thành như vậy đâu này?"

Quần tình chỉ vào Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ vẫn, vẻ mặt không vui hỏi ngược lại.

"Bọn hấn, bọn họ là chính mình lộng thương đấy, cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta thế nhưng mà bác sĩ, làm sao có thể đối với bệnh nhân động thủ đâu này?"

Đặng học minh con người đảo một vòng, vội vàng vì chính mình cãi lại lên.

Quần tình vẻ mặt cười lạnh nói: "Ah? Cùng các người không quan hệ? Không phải các người đối với bệnh nhân động thủ hay sao? Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, người làm sao lại chủ động phải sạch quan hệ, nói các người không có đối với người bệnh động thủ đâu này? Chẳng lẽ là giấu đầu hở đuôi?"

Đặng học minh bị nàng như vậy vừa hỏi, nhất thời sắc mặt đại biến, mồ hôi lạnh chảy ròng, thì thảo cả buổi nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Một kích trí mạng

Đặng học minh làm sao lại nghĩ đến đối phương hội (sẽ) bắt lấy chính mình câu nói sơ hở trong lời nói đâu này? Quả thực tựu là nơi đây không ngân ba trăm lượng.

Đặng thế chương chứng kiến hấn vậy mà tự bộc khuyết điểm, nhất thời tức giận đến mũi Tử Đô thiếu chút nữa lệch ra.

Nếu như không phải xem tại hấn là mình cháu trai phân thượng, chính mình nhất định sẽ một cái tát chụp chết hấn đấy.

Không sợ cầu đồng dạng thù trưởng, chỉ sợ như heo đồng đội.

Đặng thế chương hiện tại sinh khí cũng đã không làm nên chuyện gì, chỉ có thể vẻ mặt cười làm lạnh, giúp mình cháu trai hóa giải bắt đầu: "Cảnh sát đồng chí, kỳ thật Đặng học minh cũng không phải ý tứ kia. Ý của hấn là muốn nói, hiện tại có chút điều dân ưa thích lừa gạt..., chính mình cho cái chính mình làm cho chút ít tổn thương, sau đó vô lại chúng ta bệnh viện, do đó đạt tới một ít không thể cho ai biết bí mật. Các người cũng biết chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân tại Hải Châu thành phố được hưởng không nhỏ thanh danh, rất nhiều người bệnh đều nhao nhao mộ danh mà đến, chúng ta một mực đều dùng chăm sóc người bị thương cho rằng chúng ta bệnh viện tôn chỉ, cho nên hi vọng mấy vị cảnh sát đồng chí không nên bị hoa của bọn hấn nói xảo ngữ chỗ giấu kín."

Quản Tĩnh khẽ gật đầu, nói: "Các người nói hoàn toàn chính xác cũng có vài phần đạo lý."

"Cảnh sát đồng chí, chúng ta, chúng ta không có lừa gạt..." Đường Thư hoài nhất thời lớn tiếng cãi lại nói.

Đặng Thế Chương nhìn thấy quản Tĩnh vậy mà tin tưởng chính mình cãi lại, lập tức thập phần cao hứng nói: "Cảnh sát cùng chí nhìn rõ mọi việc, ta Đặng Thế Chương đại biểu bệnh viện sở hữu tất cả bác sĩ cùng y tá, tỏ vẻ đối với các người trung tâm cảm kích cùng cảm tạ."

"Các người trước không vội lấy cảm tạ ta, ta còn có một vấn đề cũng muốn hỏi các người."

Quản Tĩnh Triều lấy mấy người bọn họ nhìn người khoát tay áo, nói, "Các người xác định bọn họ nhân vị trên người tổn thương cùng các người không có một chút quan hệ?"

"Cái này, tuyệt đối cùng chúng ta không có bất kỳ quan hệ gì!"

Đặng Thế Chương hơi chút do dự một chút, liền về mặt kiên quyết nói.

Quản Tĩnh lại hướng phía còn lại mấy cái bên kia bác sĩ cùng y tá nhìn lướt qua, chậm rãi nói: "Các người cũng xác định sao?"

Còn lại mấy cái bên kia bác sĩ cùng y tá không biết nàng trong hồ lô muốn làm cái gì, nhưng là bây giờ có Đặng Thế Chương cùng Đặng Học Minh hai người ở đây, bọn họ hẳn lại có thể đủ làm cái gì đấy? Vì vậy đều nhao nhao gật đầu nói:

"Chúng ta xác định hai người bọn họ trên người tổn thương cùng chúng ta không có chút nào quan hệ, hi vọng cảnh sát đồng chí có thể cho chúng ta giải oan."

Quản Tĩnh về mặt thoả mãn gật đầu nói: "Các người có thể xác định, vậy thì thật tốt quá. Ta một hồi sẽ đối với trong bệnh viện mặt khác người bệnh gia thuộc người nhà tiến hành một lần kỹ càng điều tra cùng câu hỏi, dùng này đến xác minh câu trả lời của các người. Nếu như các người hoàn toàn chính xác không có đối với hai người bọn họ động thủ, ta đây tự nhiên muốn cho các người giải oan, hung hăng nghiêm trị cái này phạm tội phản tử, Nhưng là nếu như các người thật sự đối với hai người bọn họ động thủ, cái kia chuyện này đã có thể không dễ làm rồi..."

Nàng nói đến đây, bỗng nhiên dừng lại.

"Không dễ làm? Cái này, cái này chuyện gì xảy ra?" Đặng Thế Chương có chút sợ hãi nói.

"Bởi vì các người vừa rồi đã xác định qua, nói các người không có đối với hai người bọn họ tiến hành ẩu đả, Nhưng là nếu như câu hỏi của ta xuất hiện một ít cùng các người nói không giống nhau nội dung, vậy thì nói rõ các người những người này tại làm ngụy chứng, dựa theo chúng ta quốc gia pháp luật quy định, giả bộ chứng nhận sẽ phán xử ba tháng đến một năm tù có thời hạn, hơn nữa còn muốn tiến hành nhất định tiền tài thượng diện xử phạt!"

Quản Tĩnh về mặt bình tĩnh hỏi đáp, phảng phất nói sau một kiện chuyện rất bình thường tình giống như (bình thường).

"Cái gì? Muốn, muốn hình phạt?"

Còn lại mấy cái bên kia bác sĩ cùng y tá đều là sắc mặt đại biến, nghẹn ngào nói ra. Quản Tĩnh Triều của bọn họ nhìn những người này mỉm cười: "Các người yên tâm đi, chúng ta thân là cảnh sát, đối với các người bác sĩ nhất định là 100% tín nhiệm, các người nói không có làm qua, vậy thì tuyệt đối không có làm qua. Chúng ta chỉ là đi cái quá trình, như vậy đối với mọi người cũng có một cái công đạo."

Nàng nói xong câu đó, liền hướng phía mặt khác vài tên nhân viên cảnh sát khoát tay áo, chuẩn bị hướng phía bên ngoài đi đến.

"Cảnh sát đồng chí, chúng ta, chúng ta sai rồi, chúng ta, chúng ta vừa mới là nói hươu nói vượn đấy..."

Những cái...kia bác sĩ cùng y tá nghĩ đến vừa rồi chính mình câu nói kia đáng sợ hậu quả, đều nhao nhao lớn tiếng kêu lên.

Đặng Thế Chương cùng Đặng Học Minh hai người đều là sắc mặt đại biến, vội vàng thấp giọng quát nói: "Các người đều nói hươu nói vượn cái gì? Đừng để bên ngoài nàng mấy câu nói đó hù ngã. Ta làm sao lại chưa từng nghe qua hội (sẽ) hình phạt đâu này? Nàng là cố ý lừa bịp tống tiền chúng ta đấy."

Những cái...kia bác sĩ cùng y tá đều nhao nhao lẫn nhau nhìn thoáng qua, mỗi người trong ánh mắt đều toát ra một vòng hoảng sợ hào quang.

Tuy nhiên bọn họ cũng có chút hoài nghi quản Tĩnh lời nói này bên trong giả bộ, Nhưng là ai dám mạo hiểm như vậy đâu này?

Một khi tội danh chứng thực, phán xử ba tháng tù có thời hạn, cái kia tương lai của mình chẳng phải là muốn triệt để hủy diệt? Về sau đừng nói là thứ hai bệnh viện nhân dân, tựa là mặt khác bình thường bệnh viện, chỉ sợ cũng không có ai dám thông báo tuyên dụng chính mình rồi à?

Rất nhanh, liền có ba gã bác sĩ đứng ra, chỉ vào Đặng Học Minh, lớn tiếng nói: "Cảnh sát đồng chí, mới vừa rồi là hẳn chỉ thị mấy người chúng ta người, để cho chúng ta đem hai người bọn họ ném ra bệnh viện, chúng ta, chúng ta bách tại áp lực, mới không thể không làm như vậy đấy."

Đặng Học Minh xét ba người bọn họ phản bội, nhất thời tức giận đến nghẹn họng nhìn trân trối, tức giận nói ra: "Các người, các người..."

Lại có vài tên y tá đứng ra, cũng cùng kêu lên nói ra: "Cảnh sát đồng chí, chúng ta cũng có thể làm chứng, đúng, đúng Đặng Học Minh chỉ thị chúng ta làm

như vậy đây, chúng ta cũng không muốn làm như vậy, Nhưng là, Nhưng là hấn tại trong bệnh viện có rất lớn quyền lợi, chúng ta không dám phản kháng ý của hấn, cho nên, cho nên mới..."

Đặng thế chương sắc mặt cũng là rồi đột nhiên đại biến, cảm giác được cả kiện sự tình đã đến không cách nào khống chế trình độ.

Nếu để cho những người này nói tiếp xuống dưới lời mà nói..., cái kia cháu của mình nhất định sẽ dùng cố ý đã thương người tội bị cảnh sát bắt lại đây.

Hấn nghĩ tới đây, vội vàng lớn tiếng nói: "Cảnh sát đồng chí, ta xem cả kiện sự tình có chút hiểu lầm. Bọn hấn theo như lời cũng có một ít lời từ một phía, ta cảm thấy được cần phải lại để cho người trong cuộc tự người nói nói, nhìn xem vừa rồi rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

Hấn nói xong câu đó về sau, thừa dịp những người khác không chú ý, ác hung hăng trợn mắt nhìn Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ văn liếc, trong ánh mắt lóe ra một tia ánh mắt uy hiếp. Ý tứ trong đó rất rõ ràng, nếu như đối phương nói hư nói vượn lời mà nói..., mình nhất định sẽ không bỏ qua bọn hấn đây.

Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ văn khấn cáo những người khác đưa ánh mắt rơi xuống trên người của mình, nhất thời sợ tới mức có chút sắc mặt trắng bệch, rung động Thanh Đạo: "Chúng ta, chúng ta vừa rồi..."

Đặng thế chương lập tức lại âm trầm bổ sung một câu: "Đường Thư hoài, Tống Tuệ văn, ta hi vọng hai người các người có thể thành thành thật thật bàn giao: Nhấn nhủ vừa rồi phát sinh qua sự tình gì, nếu có một câu không đúng, hừ hừ, hậu quả thế nào, các người nhất định sẽ biết đến."

"Đặng chủ nhiệm, người cái này xem như công nhiên uy hiếp sao?"

Đường vũ lạnh lùng phản bác nói.

"Ta, ta chỗ nào có uy hiếp bọn hấn? Ta chỉ là khuyên bọn họ nói thật, không chỉ nói lời nói dối mà thôi, cũng là vì bọn hấn suy nghĩ!"

Đặng thế chương sắc mặt nhất thời đỏ lên, có chút không vui cười lạnh hai tiếng. Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ văn hai người bị Đặng thế chương uy hiếp hai câu, trong nội tâm nhất thời có chút tâm thần bất định bất an rồi.

Bọn hấn vốn chỉ là dân chúng bình thường, chỗ nào có thể cùng Đặng thế chương nhân vật như vậy chống lại đâu này? Chớ nói chi là mình bây giờ ở tại người ta trong bệnh viện, còn thiếu nợ lấy hơn một vạn khối tiền phí tổn, lực lượng liền có chút ít chưa đủ rồi.

"Kỳ thật, kỳ thật đây chỉ là một hồi hiểu lầm..." Đường Thư hoài cắn răng răng, thấp giọng nói ra.

Đường vũ sắc mặt đột biến, vội vàng bổ nhào cha mình trước mặt, dất cuống họng lớn tiếng nói "Ba ba, người nói cái gì? Đây là một hồi hiểu lầm? Người có biết hay không người nói như vậy hậu quả?"

Đặng thế chương nhưng lại về mặt đắc ý cười ha ha: "Cảnh sát đồng chí, ngài cũng nghe được đi à nha? Một hồi hiểu lầm mà thôi."

Quần tình nhìn nhìn Đường Thư hoài, nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, thấp Thanh Đạo: "Vị lão tiên sinh này, người nếu như nói đây là một hồi hiểu lầm, vậy ngài nhĩ tử ầu đã người khác, là cũng bị hình phạt đấy, ngắn thì nửa năm, lâu là ba năm năm, người thật sự nguyện ý làm sao như vậy?"

Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ văn hai người nghe hấn vừa nói như vậy, sắc mặt lập tức biến đổi lớn, triệt để hiểu được.

Nếu như là bệnh viện trước đối với chính mình động thủ, đưa con kia ầu đã bọn hấn, coi như là phòng vệ chính đáng. Nhưng là nếu như bệnh viện không có đối với chính mình động thủ, đưa con kia ầu đã bọn hấn, cái kia chính là cố ý đã thương người tội, cả hai có rõ ràng khác nhau.

Tuy nhiên bọn hấn có chút sợ hãi Đặng thế chương cùng Đặng học mình hai người hậu trường. Nhưng là vì nhĩ tử, hiện tại cũng bất chấp nhiều như vậy. Hai người bọn họ lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều lớn tiếng nói: "Cảnh sát đồng chí, bọn hấn những... này cảnh sát vừa rồi đơn giản chỉ cần bắt lấy chúng ta, muốn đem bọn họ kéo ra bệnh viện, vợ chồng chúng ta hai người không theo, bọn hấn, bọn hấn liền đối với chúng ta động thủ, hai người chúng ta trên người nhiều như vậy tổn thương, đều là bọn hấn làm ra đến đây..."

"Đường Thư hoài, Tống Tuệ văn, các người, các người..." Đặng học mình nhất thời tức giận đến con mắt thẳng trở mình.

Quần tình về mặt mỉm cười hướng phía Đường Thư hoài cùng Tống Tuệ văn nhẹ gật đầu: "Hai vị đã nói như vậy, chúng ta đây vì có thể hiểu rõ chân tướng sự tình, còn có thể đối với những người khác tiến hành một phen hiểu rõ, các người khẳng định các người nói đều có thật không vậy?"

Đường Thư hoài nhìn nhìn thê tử của mình, tiếp theo khẳng định nhẹ gật đầu: "Ta có thể khẳng định chúng ta nói đều là chân thật đấy, hơn nữa mặc kệ ở địa phương nào, ta Đường Thư hoài cũng dám nói như vậy."

"Đường Thư hoài, người, người chờ đó cho ta, người tên vương bát đản này, ta, ta Đặng thế chương tuyệt đối sẽ không bỏ qua người."

Đặng thế chương giận không kềm được điên cuồng hét lên lên.

Quần tình sắc mặt lập tức lạnh như băng xuống, gắt gao chăm chăm vào đối phương, một chữ dừng lại. Một châu nói: "Đặng thế chương, ta có thể bằng vào người những lời này, cáo người một cái uy hiếp người khác tội, nhẹ nhất cũng muốn tại câu lưu chỗ bên trong nghỉ ngơi bảy ngày."

Đặng thế chương lúc này sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, toàn thân lạnh run phát run, liên tục phủ nhận vừa rồi câu nói kia, bất quá hấn nhìn xem Đường

Thư hoài cùng Tống Tuệ vẫn con mắt, hay (vẫn) là lóe ra một tia oán độc hào quang, trong nội tâm đã thầm suy nghĩ lấy đủ loại đích phương pháp xử lý, trả thù cả nhà bọn họ ba miệng ăn...

Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện nhân dân phát sinh thật lớn như thế vụ án, tự nhiên tại trước tiên khiếp sợ toàn bộ bệnh viện.

Viện trưởng Lâm Thắng thanh niên qua 60, nương tựa theo trác tuyệt y thuật cùng làm người khiêm cung y đức, tại Hải Châu thành phố cũng được hưởng không nhỏ danh dự. Nhưng là đem làm hấn đạt được tin tức này về sau, nhất thời tức giận đến vô án, quay mắt về phía bệnh viện mặt khác vài tên trọng yếu lãnh đạo, quát lớn: "Đặng thế chương mấy người bọn hấn người quả thực tựu là hồ đồ, chúng ta nơi này là bệnh viện, không phải hắc bang bọn hấn sao có thể đủ tùy tiện đánh người đâu này? Quả thực tựu là cho chúng ta bệnh viện mất mặt, các ngươi tranh thủ thời gian cùng ta đi qua, nếu như không đem chuyện này viên mãn giải quyết, ta, ta đem các ngươi có mấy người cũng rút lui."

Trước mặt hấn mấy người kia cũng là Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện phó viện trưởng cùng tất cả phòng chủ nhân, hiện tại cả đám đều rũ cụp lấy đầu, phảng phất đầu bại gà trống giống như, ngay cả một điểm phản bác đều không có, chỉ là liên tục gật đầu nói: "Vâng, viện trưởng."

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Phản bội

Lâm Thắng thanh dẫn theo hơn mười người bệnh viện chủ yếu lãnh đạo, vội vã đuổi tới phòng bệnh, phát hiện bên trong thỉnh thoảng đứng đầy hơn mười người cảnh sát, còn lại còn có tựu là trong bệnh viện bác sĩ cùng y tá. Hấn lập tức sắc mặt khế biến thành hơi bên cạnh, vội vàng đi đến trước, đối với quần tình nói ra:

"Vị này cảnh sát đồng chí, ta là bệnh viện viện trưởng, không biết tại đây đến cùng chuyện gì phát sinh?"

Quần tình trước kia cũng nghe cha mình là nhắc tới qua thứ hai bệnh viện nhân dân viện trưởng Lâm Thắng thanh, biết rõ đối phương là một gã thập phần hợp cách bác sĩ, hơn nữa nhiều lần vì dân chúng miễn phí chữa bệnh, cho nên nói lời nói khẩu khí cũng hòa hoãn rất nhiều: "Nguyên lai là lâm viện trưởng, kỳ thật cũng không phải cái đại sự gì, chỉ có điều các ngươi bệnh viện bác sĩ chẳng những không có hảo hảo vì nhân dân phục vụ, hơn nữa tại người bệnh thiếu nợ lấy bệnh viện một ít phí tổn dưới tình huống, liên đới với người bệnh đánh, còn tuyên bố muốn đem người bệnh ném ra bệnh viện."

"Cái này, cái này cũng không tính là đại sự?"

Lâm Thắng thanh khí được mũi Từ Đô muốn lếch ra.

Quần tình nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi, nói: "Lâm viện trưởng, loại chuyện này đối với ngài mà nói, có lẽ cũng coi là một đại sự, Nhưng là đối với bọn hấn mà nói, tựa hồ đã là nhìn quen lắm rồi sự tình, tự nhiên chưa tính là đại sự rồi."

Lâm Thắng thanh một thân quang minh lỗi lạc, khắp nơi làm người suy nghĩ, nhưng lại vì Hoa Hạ quốc Trung y phát triển cục cung tận tụy, phát huy lấy chính mình ánh mắt xéo qua, Nhưng tiếc Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện nhân dân có được bác sĩ cùng y tá mấy ngàn người nhiều, cũng không phải mỗi người đều có được hấn cao như thế còn phẩm đức cùng tiết tháo, hơn nữa hấn đã tuổi già, quản lý phương diện có chút lực bất tòng tâm, mới có thể làm cho thứ hai bệnh viện nhân dân bầu không khí càng ngày càng kém. Hấn biết rõ chính mình trong bệnh viện những người này sở tác sở vì về sau, lúc này tức giận đến nổi trợn lồi đinh, chỉ vào Đặng thế chương mấy người bọn hấn người cái mũi, chửi ầm lên bắt đầu:

"Đặng thế chương, Đặng học minh, còn ngươi nữa, ngươi, các ngươi, các ngươi thật to gan, ai giao phó quyền lợi của các ngươi, cho các ngươi đối với bệnh nhân đánh đập tàn nhẫn hay sao? Nếu như, nếu như các ngươi không để cho ta một lời giải thích, ta, ta rút lui các ngươi chức, còn muốn đem các ngươi đuổi ra thứ hai bệnh viện nhân dân!"

Đặng thế chương mấy người bọn hấn người chứng kiến lão viện trưởng vẻ mặt phần nộ gương mặt, trong nội tâm càng thêm luống cuống thân.

"Viện trưởng, viện trưởng, chúng ta không phải cố ý đấy, là Đặng học minh ra lệnh cho chúng ta làm như vậy đấy, chúng ta, chúng ta không thể không nghe theo mệnh lệnh của hấn, hi vọng ngài, ngài có thể cho chúng ta một cái cơ hội!"

Vừa rồi cái kia vài tên động dậy tay bác sĩ nam sợ tới mức mặt như màu đất, vội vàng bỏ nhào Lâm Thắng thanh trước mặt, khóc rống lưu nước mắt sấm hồi lên.

Đặng học minh nằm mơ cũng thật không ngờ một kiện chuyện bình thường, vậy mà sẽ kinh động Lâm Thắng thanh. Lúc này cũng là về mặt hối hận, tiếc thấp giọng nói ra: "Viện trưởng, ta, ta vừa rồi cũng là vì chúng ta bệnh viện suy nghĩ, không hi vọng bọn hấn tiếp tục khát nợ chúng ta bệnh viện phí tổn, cho nên, cho nên mới phải sử dụng một ít quá kích thủ đoạn, ta, ta biết rõ sai rồi..."

Đặng thế chương cắn chặt hàm răng, thoáng chần chờ một lát, cuối cùng nhất hay (vẫn) là mở miệng nói: "Viện trưởng, tuy nhiên chúng ta bệnh viện làm có chút quá kích, Nhưng là bọn hắn điểm xuất phát hay (vẫn) là tốt, Nhưng là người trẻ tuổi này lại động thủ ầu ẩu đã chúng ta bệnh viện bác sĩ, còn đem vài tên bảo an đánh thành trọng thương, đây quả thực là không đem chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân để vào mắt."

"Ah? Hắn động thủ? Nếu như không phải các người trước động thủ, người ta phải làm như vậy sao? Ta xem các người đều là đáng đời!"

Lâm Thắng thanh chẳng những không có giúp bọn hắn nói hai câu lời hữu ích, ngược lại về mặt về giận dữ trách cứ lên.

Đặng thế chương sắc mặt nhất thời lúc xanh lúc đỏ, có chút bất mãn nói: "Viện trưởng, người nói gì vậy? Bọn họ đều là chúng ta bệnh viện kiệt xuất nhất bác sĩ cùng y tá. Bọn hắn khắp nơi giữ gìn chúng ta bệnh viện, sợ hãi chúng ta bị tổn thất nặng, lại có cái gì sai? Chẳng lẽ người thật sự nguyện ý vì cái này ba cái điều dân, xử trí chúng ta những người này sao?"

"Người, người..."

Lâm Thắng thanh thấy hắn chẳng những không có chút nào hối hận, ngược lại bày ra một bộ nghĩa chính ngôn từ biểu lộ, nhất thời tức giận đến hai gò má đỏ bừng, một câu đều nói không nên lời.

Một bên đường vũ không khỏi châm chọc khiêu khích nói: "Thật không ngờ trên thế giới thật đúng là có như vậy không biết xấu hổ người, rõ ràng vì bản thân tư lợi, lại muốn bày ra một bộ chính nhân quân tử sắc mặt, xem ra có ít người mặt so bờ mông còn muốn thoải hơn mấy phân."

Đặng thế chương chỗ nào chịu được như thế nhục mạ? Chớ nói chi là chuyện này Khởi Nguyên là được đối phương.

Hắn hai cái nắm đấm niết chặt chủ đây, giống như một đầu phần nộ sư tử, dất cuống hống, Lê Thanh quát: "Người tên vương bát đản này, nếu như không phải lời của người, chúng ta như thế nào hội (sẽ) rơi vào như thế kết cục? Ta cho người biết, đừng tưởng rằng người có mấy người bọn hắn người cho người chỗ dựa, người là có thể không kiêng nể gì cả, ta Đặng thế chương tại Hải Châu thành phố nhận thức rất nhiều có uy tín danh dự đại nhân vật, muốn giết chết các người có mấy người, quả thực tựu là dễ dàng."

Đường vũ nghe được đối phương lần này uy hiếp, không khỏi lạnh lùng cười cười: "Xem ra người thật đúng là không biết sống chết."

"Móa nó, tiểu tử, người thức thời lời mà nói..., tựu tranh thủ thời gian bỏ đủ chúng ta bệnh viện tiền nợ, sau đó thành thành thật thật rút ra ngoài, muốn nói cách khác, chúng ta nhất định phải làm cho người dựng thẳng lấy tiến đến, hoành lấy đi ra ngoài!"

Đặng học minh đồng dạng bày ra một bộ ngang ngược can rờ sắc mặt, liếc mắt nhìn, đối với Lâm Thắng thanh nói ra, "Lâm Thắng thanh, ta cũng cảnh cáo người, thiếu những tay chuyện giữa chúng ta tình. Ta bình thường kính trọng người, là đem người trở thành thành một nhân vật xem, nếu như người không cảm thấy được lời mà nói..., tựu đừng trách chúng ta tâm ngoan thủ lạt, ta cùng thúc thúc ta chỉ cần một câu, là có thể cam đoan sẽ để cho thứ hai bệnh viện nhân dân không cách nào tiếp tục kinh doanh xuống dưới."

Lâm Thắng thanh cùng đằng sau cái kia vài tên bác sĩ chứng kiến bọn hắn chú cháu hai người khẩu khí càng ngày càng hung hăng can quấy, đều là tức giận đến sắc mặt phát xanh, nhao nhao chỉ trích hai người bọn họ vô lý, thậm chí còn có mấy người đưa ra đem bọn họ đuổi ra thứ hai bệnh viện nhân dân.

Ai biết Đặng thế chương nghe thế lời nói về sau, chẳng những không có một chút sợ hãi, ngược lại dương dương đắc ý bắt đầu: "Các người muốn đem chúng ta đuổi ra thứ hai bệnh viện nhân dân? Vậy đối với chúng ta tới nói, quả thực tựu là chuyện tốt một kiện. Lâm Thắng thanh, ta nói thiệt cho người biết, ngay tại trước đó không lâu, chúng ta Hải Châu thành phố ‘Hàn tế bệnh viện’ đã hướng ta cùng cháu ta ném ra ngoài cảnh ô - liu, hi vọng chúng ta có thể gia nhập bọn hắn bệnh viện, ta trước khi một mực hoài niệm lấy chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân, cho nên một mực không có đáp ứng bọn hắn. Hiện tại đã người đối với chúng ta bất nhân, tựu đừng trách chúng ta đối với người bất nghĩa, từ hôm nay trở đi, ta sẽ mang lĩnh một nhóm lớn bác sĩ cùng y tá, gia nhập ‘Hàn tế bệnh viện’, về phần các người thứ hai bệnh viện nhân dân, chỉ sợ sẽ được mà suy bại xuống dưới đây."

"Cái gì? Người, người muốn đi ăn máng khác?" Lập tức có người về mặt kinh hãi mắt Thanh Đạo.

"‘Hàn tế bệnh viện’ tuy nhiên là một nhà tư nhân bệnh viện, Nhưng là người ta chẳng những tiền lương cao, hơn nữa tại Hải Châu thành phố thanh danh còn muốn xa xa cao hơn thứ hai bệnh viện nhân dân rất nhiều, đi vào trong đó xem bệnh người cũng so tại đây nhiều ra rất nhiều."

Đặng học minh về mặt ngạo mạn cười như điên, phảng phất đã chứng kiến chính mình gia nhập "Hàn tế bệnh viện" về sau, đã bị đặc biệt coi trọng, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, không người nào dám cãi lời chính mình mệnh lệnh tình cảnh.

Lâm Thắng thanh khí được sắc mặt tái nhợt, chỉ vào mấy người bọn hắn người, nói: "Các người quả nhiên là chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân thấy thuốc tốt tốt y tá, ta, ta xem như nhìn thấu các người có mấy người rồi. Các người ai muốn đi, ta Lâm Thắng thanh tuyệt đối không ngăn cản lấy."

Đặng thế chương hướng phía đằng sau những cái...kia bác sĩ nam cùng nữ y tá đều nhìn lướt qua, về mặt mỉm cười nói: "Tất cả mọi người nghe rõ ràng, chỉ cần các người nguyện ý gia nhập ‘Hàn tế bệnh viện’, mỗi người tiền lương gấp bội, hơn nữa mỗi tháng còn có kén xù tiền thưởng, về phần chức vụ nha, mỗi người đều tăng lên một cái cấp bậc. Các người có ai nguyện ý gia nhập?"

Những cái...kia bác sĩ cùng y tá đều lẫn nhau nhìn thoáng qua, trong ánh mắt đều lóe ra một tia khó có thể hình dung khát vọng.

Người thường đi chỗ cao, nước hướng thấp chỗ lưu, ai không muốn lợi nhuận tiền nhiều hơn, có được càng lớn quyền lợi?

Ước chừng đã qua hai ba phút, một gã bác sĩ nam nhện không được đứng ra, có chút không dám nhìn Lâm Thắng thanh, chỉ là thấp giọng nói ra: "Ta, ta nguyện ý đi theo Đặng chủ nhiệm gia nhập ‘ Hàn tế bệnh viện ’."

"Ta cũng nguyện ý đi theo Đặng chủ nhiệm!"

Có hẳn dẫn đầu, lục tục lại có vài gã bác sĩ cùng y tá tỏ vẻ nguyện ý đi theo Đặng thể chương.

Đặng thể chương lập tức về mặt cuồng hí nói: "Lâm Thắng thanh, ngươi bây giờ biết rõ ngươi sai ở địa phương nào đi à nha? Ta Đặng thể chương bình thường mời ngươi, là đem ngươi trở thành thành một người đến xem, Nhưng tiếc ngươi lại cho mặt không biết xấu hổ, ta đây muốn lại để cho ngươi cũng biết sự lợi hại của ta."

Hắn từ trong túi tiền mặt lấy ra một trang giấy, hung hăng lắc tại Lâm Thắng thanh trước mặt, về mặt âm tàn cười nói, "Lâm Thắng thanh, những người này đều là nguyện ý đi theo ta gia nhập ‘ Hàn tế bệnh viện ’ đấy, tăng thêm vừa rồi mấy người bọn hắn, tổng cộng là 56 người. Đương nhiên, nhân số không phải rất nhiều, đối với thứ hai bệnh viện nhân dân mà nói, cũng coi như không được cái gì, hi vọng các ngươi có thể kiên trì."

Lâm Thắng thanh cắn chặt hàm răng, đem tờ giấy kia nhặt lên, nhìn lướt qua thượng diện danh sách, tâm tình lập tức trầm xuống.

Hắn làm sao lại nghĩ đến Đặng thể chương vậy mà một hơi muốn theo thứ hai bệnh viện nhân dân đào đi nhiều người như vậy đâu này? Hơn nữa trong đó có một nhóm người còn đảm nhiệm lấy trong bệnh viện trọng yếu chức vụ. Nếu như những người này một khi toàn bộ cho ly khai, chỉ sợ thứ hai bệnh viện nhân dân rất nhiều phòng sẽ lâm vào tạm dừng bối rối, thậm chí còn sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ bệnh viện thanh danh.

"Đặng thể chương, ngươi, ngươi cũng quá hung ác đi à nha?"

Lâm Thắng thanh đằng sau vài tên bác sĩ đều nhao nhao chỉ trích khỏi đối phương. Đặng thể chương hiện tại làm sao có thể đem những này người để vào mặt đâu này? Ngược lại về mặt khiêu khích nở nụ cười: "Ta ác sao? Ta bất quá là muốn lấy đi ta ưng thuận được đồ vật, nếu như không phải các ngươi những người này ngăn trở lời mà nói..., chỉ sợ ta sớm đã là mới một lần bệnh viện viện trưởng. Bất quá nói đi thì nói lại rồi, ta người này tâm địa quá mềm yếu, đặc biệt là đối mặt các ngươi những... này bạn tốt. Nếu như các ngươi ai cũng muốn gia nhập ‘ Hàn tế bệnh viện ’, chỉ (cái) muốn nói cùng vừa nói, ta tuyệt đối có thể giúp các ngươi một bà."

"Đặng thể chương, ngươi, ngươi thiếu ở chỗ này nói láo: Đánh rắm, chúng ta tuyệt đối sẽ không cùng ngươi đồng dạng, làm ra phản bội thứ hai bệnh viện nhân dân sự tình."

Những cái...kia bác sĩ đều là Lâm Thắng thanh người, làm sao có thể bị đối phương kích động đi qua đâu này? Cả đám đều chửi ầm lên lên.

Đặng thể chương sắc mặt lập tức âm trầm xuống, lạnh lùng cười cười: "Các ngươi đã không tán thưởng, vậy các ngươi tự đội đến cùng thứ hai bệnh viện nhân dân cùng một chỗ phá sản a, ta Đặng thể chương nói được thì làm được, tuyệt đối sẽ không lừa gạt các ngươi đấy."

"Chúng ta cận kề cái chết cũng sẽ không cùng loại người như ngươi tiểu nhân hèn hạ thông đồng làm bậy đấy!"

Những cái...kia bác sĩ đều tức giận quát.

Lâm Thắng thanh thật sâu thở phào nhẹ nhõm, sâu kín thở dài nói: "Lão Lưu, ngươi đi giúp ta đem những này trên danh sách mọi người triệu tập tới, ta muốn đích thân hỏi thăm bọn họ một câu, xem bọn hắn có phải thật vậy hay không muốn rời khỏi bệnh viện."

"Viện trưởng, ngươi cùng những người này còn có cái gì nói?" Tên kia bác sĩ nhất thời nóng nảy.

"Đây là mệnh lệnh!"

Lâm Thắng thanh quát lớn. "Vâng!"

Tên kia bác sĩ vội vàng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Các ngươi vẫn là rửa ngũ đi

Lâm Thắng thanh đạo này ra mệnh lệnh đặt về sau, lập tức tại Hải Châu thành phố thứ hai bệnh viện nhân dân lật lên sóng to gió lớn, ngoại trừ trên danh

sách hơn mười số bác sĩ cùng y tá bên ngoài, còn lại mấy cái bên kia có chút nhân rồi thời gian bác sĩ cùng y tá cũng đều nghe thấy được cái này đầu trong mệnh lệnh không tầm thường, nhao nhao chạy tới, muốn xem chứng kiến đây ngọn nguồn chuyện gì phát sinh.

Lâm Thắng mặt xanh sắc tái nhợt nhìn chăm chú lên trước mặt cái này hơn mười gã bác sĩ cùng y tá, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Vừa rồi Đặng thể chương chính miệng nói với ta. Các người sắp sửa cùng hắn cùng nhau gia nhập ‘ Hàn tế bệnh viện ’, ta Lâm Thắng thanh không tin tưởng các người sẽ làm ra chuyện như vậy, cho nên đặc biệt đem các người kêu đến, muốn chính miệng hỏi một chút các người."

Những cái...kia bác sĩ cùng y tá sắc mặt đều là hơi đỏ, buông xuống lấy đầu, có chút chột dạ không dám ngẩng đầu nhìn hắn liếc, "Cái gì? Những người này vậy mà muốn rời khỏi thứ hai bệnh viện nhân dân, muốn gia nhập ‘ Hàn tế bệnh viện ’?"

"Ta nói nha, mấy người bọn hắn người mấy ngày nay như thế nào biểu hiện kiêu ngạo như vậy, nguyên lai đã có đường lui."

"Lão viện trưởng mặc dù là người so sánh cổ hủ, Nhưng là đối với chúng ta đều rất không tồi, tại sao phải phản bội đầu này?"

"Người thường đi chỗ cao, nước hướng thấp chỗ lưu, đây là tránh không khỏi..."

Còn lại mấy cái bên kia bác sĩ cùng y tá nghe được sự tình ngọn nguồn: Đầu đuôi về sau, cũng nhìn không được nhỏ giọng nghị luận lên. Bọn hắn có người tỏ vẻ đối với Lâm Thắng thanh ủng hộ, cũng có người lý giải Đặng thể chương mấy người bọn hắn người cách làm, cũng có tiếng người ngữ cảm đó còn có chút nhỏ nhỏ ghen ghét.

Đặng thể chương chẳng những không có bất luận cái gì không có ý tứ, ngược lại hướng phía những cái...kia bác sĩ cùng y tá lớn tiếng nói: "Đã Lâm Thắng thanh đã đem lời nói làm rõ, ta đây cũng cùng mọi người nói một câu, hiện tại ‘ Hàn tế bệnh viện ’ tại chúng ta Hải Châu thành phố đã là số một số hai cỡ lớn bệnh viện, bên trong chẳng những phục vụ tốt, hơn nữa tiền lương cũng cao. Mọi người nếu có ai muốn đi ‘ Hàn tế bệnh viện ’, ta cũng có thể bang (giúp) mọi người dần dần kiến kiến, cam đoan so thứ hai bệnh viện kiếm được muốn nhiều."

Hắn những lời này vừa mới nói ra miệng, lập tức trong đám người nhắc lên sóng to gió lớn.

Nếu như nói trước khi hắn chỉ là lén lút lôi kéo trong bệnh viện một bộ phận bác sĩ cùng y tá, chuẩn bị đầu nhập vào "Hàn tế bệnh viện" vậy hắn hiện tại tự là tại công nhiên đầu độc trong bệnh viện bác sĩ cùng y tá, triệt để muốn lại để cho thứ hai bệnh viện nhân dân lâm vào sụp đổ hoàn cảnh, Nhưng dùng nói tâm địa chi âm độc, không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung.

"Lâm viện trưởng, tuy nhiên ngài đối với chúng ta rất tốt, Nhưng là chúng ta chỉ là muốn nhiều lợi nhuận mấy cái tiền, cho nên hi vọng người có thể lý giải."

Trong danh sách một gã bác sĩ nam do dự một chút, hay (vẫn) là ngẩng đầu, đối với Lâm Thắng thanh nói ra.

"Đúng vậy a, lâm viện trưởng, hiện tại giá hàng trường đến lợi hại, chúng ta mỗi người đều có gia đình, đều có hài tử, cũng phải vì chính mình nhiều lo lắng lắng! Hi vọng ngài không nên cùng chúng ta so đo."

"Lâm viện trưởng, chúng ta chỉ là muốn tìm một cái thích hợp hơn chính mình hoàn cảnh, cũng không có hấn ý nghĩ của hắn."

"Lâm viện trưởng, chúng ta biết rõ chúng ta làm như vậy không đúng, Nhưng là cũng không có biện pháp khác."

"Lâm viện trưởng, chúng ta đều có đủ loại nỗi khổ tâm, cũng không phải thật muốn biến thành như vậy đấy..."

Còn lại mấy cái bên kia bác sĩ nam cùng nữ y tá cũng đều nhao nhao biện giải cho mình lên.

Lâm Thắng thanh chứng kiến bọn hắn những người này thái độ về sau, trên mặt thất vọng biểu lộ nhìn một cái không sót gì. Hắn muốn mở miệng giữ lại mấy người bọn hắn người, Nhưng là nhưng lại không biết nên dùng phương thức gì giữ lại bọn hắn, cuối cùng chỉ có thể nhẹ gật đầu: "Các người đã tìm được thích hợp hơn các người tại bệnh viện, ta đây chỉ có thể chúc mừng các người rồi."

Hắn hướng phía chung quanh những cái...kia bác sĩ cùng y tá nhìn lướt qua, vẻ mặt thương nhưng cười cười: "' Hàn tế bệnh viện ' thầy giáo lực lượng hoàn toàn chính xác so với chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân cường một ít, hơn nữa tiền lương cũng so với chúng ta cao một chút, nếu như các người muốn đi lời mà nói..., ta tuyệt đối không giữ lại. Chỉ cần các người tại đây trang giấy thượng diện ký tên, các người có thể đã đi ra."

Hắn nói xong câu đó, từ trong lòng ngực móc ra một trang giấy, hướng phía bọn hắn giương lên.

Chung quanh những cái...kia bác sĩ cùng y tá cũng nhìn không được có chút tâm động, bất quá đại đa số người hay (vẫn) là khác chế chính mình, chỉ có rải rác mấy người bị Đặng thể chương vừa rồi cái kia phiến ngôn luận chỗ đầu độc, đi qua, ký hạ tên của mình.

Đường vũ đem đây hết thấy từ đầu tới đuôi đều nhìn ở trong mắt, trong nội tâm cũng là có phần không phải tư vị.

Bệnh viện cùng bệnh viện ở giữa cạnh tranh cũng là thật lớn đấy, từng bác sĩ cùng y tá xói mòn, đối với bệnh viện mà nói, tổn thất đều là không cách nào dùng tiền tài đến cân nhắc đấy. Thứ hai bệnh viện nhân dân thoáng cái xói mòn nhiều như vậy bác sĩ cùng y tá, chỉ sợ về sau sẽ biến thành tam lưu bệnh viện, thậm chí còn sẽ ảnh hưởng đến về sau kinh doanh cùng phát triển.

"Ta biết rõ người có biện pháp, hay (vẫn) là tranh thủ thời gian giúp một tay lâm viện trưởng a!"

Không biết lúc nào, quần tinh đã đi tới bên cạnh của hắn, thấp giọng nói ra. Đường vũ nhất thời sờ lên cái mũi, cười khổ một tiếng: "Người để cho ta như

thế nào hỗ trợ?"

"Ta biết rõ người cùng ‘ Hàn tế bệnh viện ’ viện trưởng Hàn tân bình công tử Hàn Đông đồng quan hệ không tệ, nếu như do hấn ra mặt lời mà nói..., nhất định có thể đủ dọn dẹp chuyện này, thuận tiện còn có thể cho Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người một điểm nhan sắc nhìn xem, ta ghét nhất loại này hai mặt âm hiểm tiểu nhân."

Quần tình tại Vân Mộng trong son trang, cũng chứng kiến đường vũ cùng Hàn Đông đồng cùng một chỗ, biết rõ hai người bọn họ quan hệ mật thiết, liền nhìn không được mở miệng khuyên giải lên.

Đường vũ đối với Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người ấn tượng cũng không tốt, tự nhiên cũng không hi vọng âm mưu của bọn hấn thực hiện được. Hấn lập tức nhẹ gật đầu: "Đã như vậy, ta đây thử một lần tốt rồi."

Hấn lấy ra điện thoại di động của mình, cho Hàn Đông đồng gọi đi qua một chiếc điện thoại.

Điện thoại bên kia vừa mới chuyển được, liền truyền đến Hàn Đông đồng hùng hùng hổ hổ thanh âm: "Móa nó, là ai à? Lại dám đánh nhiều lão tử ngủ, có tin ta hay không đem người cục Hoa Bạo rồi hả?"

Đường vũ hơi có chút bất đắc dĩ nói: "Hàn Đông đưa, là ta!" "À? Tiểu Vũ? Là người?"

Hàn Đông đồng nhất thời vẻ mặt kinh hi kêu la nói, "Ta còn tưởng rằng cái tên hỗn đản cố ý quấy rối ta ngủ, người tìm ta có chuyện gì không? Hấn là lại có khung có thể đánh cho? Ta hiện tại chính rồi rãnh được như cả trứng dái đây này."

Đường vũ tròn trắng mắt, đối với cái này cái bạo Lực Cường thực sự một loại cảm giác vô lực.

Đối phương trong đầu ngoại trừ đánh nhau cùng nữ nhân bên ngoài, còn có vật gì đó khác sao?

Hấn thoáng trầm tư một lát, hay (vẫn) là mở miệng nói: "Hàn Đông đưa, ta hiện tại hoàn toàn chính xác có chút việc cần người hỗ trợ."

Hấn vì vậy đem vừa mới lại trong bệnh viện chuyện đã xảy ra đại khái miêu tả một lần, cuối cùng, còn bổ sung một điểm, "Người nếu như cảm thấy có chút khó xử lời mà nói..., coi như ta cũng không nói gì qua."

"Chà mẹ nó, Tiểu Vũ, người đây là ý gì? Ta Hàn Đông đưa là cái loại này thấy lợi quên nghĩa người sao? Cái kia hai cái hỗn đản làm ra loại này không biết xấu hổ sự tình, chúng ta ‘ Hàn tế bệnh viện ’ làm sao có thể tiếp nhận bọn hấn đầu này? Ta hiện tại tự cho ba ba của ta gọi điện thoại, đem hai người bọn họ gièm pha nói một câu, hừ hừ, chúng ta bệnh viện cũng không phải cái gì rác rưởi trạm thu mua, bọn hấn muốn tiến đến? Đừng mơ mộng hão huyền rồi."

Hàn Đông đồng cảm giác được chính mình phảng phất bị nhục nhã giống như, lúc này hỗn hển kêu lên.

"Ta đây phụ thân..."

Đường vũ lại mở miệng nói.

"Một kiện việc nhỏ, ta lập tức dẫn người đi qua, đem phụ thân người nhận được ‘ Hàn tế bệnh viện ’, phụ thân người tự là cha ta, ta nhất định khiến người phía dưới đem hấn trở thành tổ tông cung cấp lấy. Nếu như hấn tại ‘ Hàn tế bệnh viện ’ bên trong đã bị một điểm ủy khuất, vậy người đem đầu của ta cắt bỏ, đem làm bóng đá!"

Hàn Đông đồng không hề nghĩ ngợi, miệng đầy đáp ứng.

Đường vũ sở dĩ muốn đem cha mình chuyển qua "Hàn tế bệnh viện" thì ra là lo lắng thứ hai bệnh viện nhân dân bên trong còn xếp vào lấy Đặng thế chương người, âm thầm đối với cha mình bất lợi. Bây giờ nhìn đến sự tình đã giải quyết, liền cúp điện thoại, bước nhanh đi đến Lâm Thắng thanh trước mặt, mỉm cười: "Lâm viện trưởng, ngài không cần vì bọn hấn những người này thương tâm. Ta có thể cam đoan với người, ngoại trừ thứ hai bệnh viện nhân dân, mặt khác bệnh viện chắc chắn sẽ không thu lưu bọn hấn đây."

Lâm Thắng thanh nghe được hấn những lời này, nhất thời mặt mũi tràn đầy giật mình nói nói: "Người trẻ tuổi, người, lời này của người là có ý gì?"

Đường vũ hai tay cầm ở trong túi quần, cười nhạt một tiếng, hướng phía những cái...kia bác sĩ cùng y tá nhìn lướt qua, nói: "Không có có ý gì, chỉ là cảm thấy vị này Đặng chủ nhiệm vừa rồi cái kia lời nói bất quá là ăn nói lung tung, lừa gạt mọi người mà thôi. ‘ Hàn tế bệnh viện ’ tại Hải Châu thành phố hoàn toàn chính xác có được không nhỏ danh khí, hơn nữa tiền lương cũng so thứ hai bệnh viện nhân dân cao hơn rất nhiều, Nhưng là người ta cũng không phải rất thiếu người, dựa vào cái gì muốn đem các người toàn bộ đều tuyển nhận đi vào, nhưng lại muốn cho ra cao như thế tiền lương đầu này? Chẳng lẽ bọn hấn nhiều tiền người ngọc, muốn tìm một ít người giúp bọn hấn dùng tiền hay sao?"

Hấn những lời này vừa mới nói xong, lập tức lại để cho những cái...kia vừa mới quyết định gia nhập "Hàn tế bệnh viện" bác sĩ cùng y tá trong nội tâm "Lộp bộp" thoáng một phát, ần ần cũng hiểu được sự tình có chút không đúng.

Mặc dù nói từng bệnh viện đều thường xuyên tuyển nhận một ít bác sĩ cùng y tá, Nhưng là nhà ai bệnh viện hội (sẽ) một hơi tuyển nhận hơn mười người đầu này? Số này lượng cũng quá lớn hơn a? Hơn nữa chính mình những người này cũng chỉ là nghe Đặng thế chương vừa nói như vậy, tình huống cụ thể như thế nào, lại có ai nói tình huống đầu này? Vạn nhất đến lúc hậu "Hàn tế bệnh viện" không tuyển nhận chính mình, cái kia chính mình nên đi nơi nào đầu này?

Đặng thế chương nhìn thấy những người này trên mặt do dự biểu lộ, trong nội tâm nhất thời thầm kêu một tiếng không ổn, vội vàng lớn tiếng nói: "Mọi người không thích nghe hần nói hươu nói vượn. ‘ Hần tế bệnh viện ’ phó viện trưởng Chu Thái minh tự mình tiếp kiến ta, hơn nữa cho ta đồng ý, chỉ cần là chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân bác sĩ cùng y tá, đến bao nhiêu, hần muốn bấy nhiêu, mọi người nhất định phải tin tưởng ta."

Thế nhưng mà hần lại nói này tựa hồ cũng không có mặt khác quá lớn tác dụng, ngược lại những cái...kia bác sĩ cùng y tá cũng bắt đầu do dự mà bắt đầu..., khẩu khí cũng không có vừa rồi như vậy kiên định.

"Mọi người không thích nghe hần nói vậy, hần rõ ràng cho thấy cùng Lâm Thắng thanh cùng."

"Chúng ta chỉ cần gia nhập ‘ Hần tế bệnh viện ’, về sau sẽ đều biết không rõ tiền, chẳng lẽ còn có người hội (sẽ) ngại nhiều tiền sao?"

"Dù sao thứ hai bệnh viện nhân dân suy bại đã trở thành sự thật, chẳng lẽ mọi người không muốn cho mình tìm một con đường sống sao?"

"Gia nhập ‘ Hần tế bệnh viện ’, sẽ cải tạo tương lai của chúng ta!"...

Một ít Đặng thế chương trung thực bạn bè cũng đều nhao nhao lớn tiếng kêu lên, hi vọng kiệt lực không chế được cục diện.

"Ah? Hần là các người thậm chí nghĩ gia nhập ‘ Hần tế bệnh viện ’? Nhưng tiếc chúng ta ‘ Hần tế bệnh viện ’ hiện tại đã đủ số, căn bản không cần đối ngoại tuyển nhận bác sĩ cùng y tá, các người hay (vẫn) là đừng có đoán mò, rửa ngủ đi."

Vừa lúc đó, Hàn Đông đông dẫn theo sáu bảy tên áo khoác trắng bác sĩ, bước đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Nhân hòa heo khác nhau

Hàn Đông đông mấy người bọn hần người xuất hiện, lập tức tại đây chút ít bác sĩ cùng y tá bên trong khiến cho một hồi sóng to gió lớn. Tất cả mọi người đưa ánh mắt rơi xuống người của bọn hần, không biết bọn họ là thần thánh phương nào, tại sao phải đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, hơn nữa đối phương vừa rồi câu nói kia là có ý gì? Cái gì gọi là rửa ngủ đi? Chẳng lẽ ": Hần tế bệnh viện" thật sự không hề đối ngoại tuyển nhận bác sĩ cùng y tá sao? Nếu thật là nói như vậy, vậy bọn họ phản bội còn có cái gì ý nghĩa?

Đặng học minh trông thấy cái này tiểu mập mập vậy mà dẫn người tới nơi này quá rồi, quá rầy chính mình thúc thúc phá vỡ thứ hai bệnh viện nhân dân kế hoạch, lập tức mặt mũi tràn đầy nộ khí tiến lên, huy động năm đám, lớn tiếng chất vấn: "Các người đều là người nào? Ai bảo các người tới? Còn các người nữa vừa mới đều nói hươu nói vượn cái gì? Ai nói ‘ Hần tế bệnh viện ’ không tuyển nhận chúng ta rồi hả? Các người dựa vào cái gì nói như vậy? Nếu như các người dám ở chỗ này nói chuyện giạt gân, coi chừng ta gọi người giết chết các người!"

Đặng thế chương càng là vẻ mặt ngạo mạn cười như điên: "' Hần tế bệnh viện ’ đã đủ số? Người đây là từ chỗ nào nhĩ lấy được tin tức? Ta cùng ‘ Hần tế bệnh viện ’ phó viện trưởng Chu Thái minh thế nhưng mà bạn bè thân thiết, đừng nói hiện tại ‘ Hần tế bệnh viện ’ chưa đầy Ác, mặc dù bọn hần chỗ đó đã đủ số, chỉ cần ta tùy tiện một câu, liền có thể đủ để cho nhiều người như vậy toàn bộ gia nhập đi vào."

Đặng học minh nhìn nhìn Hàn Đông đông, lại nhìn một chút đường vũ, không khỏi vẻ mặt âm hiểm cười nói: "Nguyên lai là người cái này tiểu hỗn đản tìm đến giúp đỡ, có ý ở chỗ này rải hư giả tin tức, ý đồ trợ giúp Lâm Thắng thanh, ta xem các người hay (vẫn) là tỉnh lại đi, hiện tại toàn bộ thế cục đã bị chúng ta khống chế, người cho rằng gọi mấy người tới, nói vài lời ngoan thoại, liền có thể đủ thay đổi thế cục sao?"

Đặng thế chương vẻ mặt khinh thường đánh giá vài cái Hàn Đông đông sau lưng cái kia mấy cái bác sĩ, nói: "Có phải hay không các người bọn hần mời đến tạm thời diễn viên? Tuy nhiên trang phục thoát nhìn có điểm giống, hơn nữa khí thế cũng kém không nhiều lắm, nhưng là ta Đặng thế chương trà trộn Hải Châu thành phố vài thập niên, bá kiến tất cả lớn nhỏ bác sĩ vô số, lại đối với các người một chút ấn tượng đều không có, rõ ràng căn bản không phải chính thức bác sĩ."

"Chút tài mọn, không đáng giá nhắc tới!"

Đặng học minh mặt mũi tràn đầy hung hăng càn quấy nói.

Hàn Đông đông nhìn thấy hai người bọn họ khẩu khí một cái so một cái hung hăng càn quấy, giống như "Hần tế bệnh viện" là hai người bọn họ xây dựng giống như, không khỏi vuốt vuốt cái mũi, nhìn thoáng qua bên cạnh đường vũ, hỏi: "Ta nói Tiêu Vũ, hai người bọn họ phải hay là không đầu bị con lừa cho đá? Ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy có miệng người khí sẽ lớn như vậy, nghe nói ưa thích khoác lác người, bản lĩnh đều quá bình thường đấy."

Đường vũ nhẹ khẽ lắc đầu, thờ dài nói: "Cái này là người với người khác biệt, so nhân hòa heo khác biệt còn muốn lớn hơn. Heo vĩnh viễn là heo, Nhưng là người không có khả năng vĩnh viễn là người."

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người đã lớn như vậy, chỗ nào thụ qua vũ nhục như vậy? Tại chỗ tức giận đến nổi trợn lồi đình, hai gò má đỏ lên, giống như gan heo giống như (bình thường). Đặng học minh huy động hai cái nắm đấm, nổi điên giống như (bình thường) mà liêu mệnh kêu lên: "Các người, các người mấy tên khốn kiếp này, cũng dám như thế nhục nhã chúng ta. Ta hôm nay không đem các người đánh chính là cha mẹ đều nhận không ra, ta, ta tự với người họ!"

Hàn Đông đông trợn trắng mắt, có chút xem thường hừ một tiếng: "Người theo ta họ? Không có ý tứ, ta cũng không muốn muốn người đưa con trai này, gánh không nổi người kia."

"PHỐC!"

Đặng học minh bị hấn câu này không nhịn không nhạt mà nói tức giận đến hai mắt trắng dã, thiếu chút nữa tự ngắt đi.

Thằng này cũng quá vô sỉ đi à nha? Chỗ nào có như vậy bản thủ người hay sao? Đặng thế chương cắn chặt hàm răng, sắc mặt âm tình bất định nhìn xem Hàn Đông Đông mấy người bọn hấn người, trong nội tâm âm thầm suy đoán mấy người bọn hấn người thân phận. Dựa theo chính mình cùng Chu Thái minh ước định, chỉ cần mình có thể theo thứ hai bệnh viện nhân dân lùi đi một người, sẽ gặp được mười vạn khối tiền chỗ tốt phí, nếu như một hơi lùi đi 50 người lùi mà nói..., cái kia chính mình quang tiền trả nước sẽ gặp được tới 500 vạn. Đây cũng không phải là một số lượng nhỏ, mà thứ hai bệnh viện nhân dân một khi mất đi nhiều người như vậy, nhất định sẽ lâm vào trong ngoài đều khốn đốn hoàn cảnh, đến lúc đó, mình có thể thừa cơ lại mời chào một đám người, tuyệt đối có thể cho thứ hai bệnh viện nhân dân lập tức sụp đổ, về phần chính mình, sẽ trở thành "Hàn tế bệnh viện" lớn nhất công thần, Địa Vị cũng sẽ (biết) lập tức tăng lên rất nhiều. Nhưng là thật không ngờ, hết lần này tới lần khác đúng lúc này hội (sẽ) toát ra nhiều người như vậy, muốn quấy rầy kế hoạch của mình. Chính mình sao có thể đủ lại để cho bọn hấn thực hiện được đâu này?

Hấn nghĩ tới đây, cũng lười đứng lý hội (sẽ) Hàn Đông Đông mấy người bọn hấn người, mà là huy động nắm đấm, chạy đến đám người phía trước nhất, dất cuồng hống lớn tiếng kêu lên:

"Tất cả mọi người hảo hảo suy nghĩ một chút, các người tại thứ hai bệnh viện nhân dân người thời gian dài như vậy, tiền lương tăng bao nhiêu? Thời gian nghỉ ngơi gia tăng lên bao nhiêu? Chức danh trích phần trăm bao nhiêu? Nhưng là hiện nay đâu này? Giá hàng tăng, giá phòng cũng tăng, ngay cả mua khóa cái trắng, giá cả cũng tăng gấp bội, các người muốn trông coi một chút như vậy điểm chết tiền lương tiếp tục sống được sao? Mặc dù các người không vì mình suy nghĩ, cũng phải vì người yêu của mình, hài tử, cha mẹ suy nghĩ, vì cái gì người khác ở chính là hơn 100 mét vuông căn phòng lớn, mà chúng ta chỉ có thể ở 50~60 mét vuông căn phòng đâu này? Vì cái gì nhà người ta hài tử mỗi ngày cũng có thể đàn Piano, thỉnh bên ngoài giáo, học vũ đạo, mà chính nhà mình đích hài tử lại chỉ có thể khô cần xem tivi đâu này? Chúng ta có thể không để ý tương lai của chúng ta, nhưng là chúng ta chẳng lẽ nguyện ý tro mắt ếch ra nhìn con của mình thua ở hàng bắt đầu (*nơi xuất phát chạy) lên, ảnh hưởng tương lai của bọn hấn sao?"

Hấn lần này lời vừa nói ra, nhất thời lại để cho toàn trường từng bác sĩ cùng y tá trong nội tâm kích động khởi từng đợt rung động.

Đặng thế chương lời nói này nói tuy nhiên quá mức sự thật, thực sự nói đến lòng của mỗi người khâm bên trong.

Hiện nay xã hội tự là như thế tàn khốc, quay mặt về phía cao giá hàng, cao giá phòng, cao tiêu phí, rất nhiều người đều cảm giác được áp lực tăng gấp đôi, mỗi ngày nghĩ đến làm sao có thể quá nhiều lợi nhuận một ít tiền, qua một ít tốt sinh hoạt. Cũng đúng như Đặng thế chương chỗ nói như vậy, mặc dù không vì mình suy nghĩ, cũng phải vì cha mẹ của mình, hài tử suy nghĩ, lại để cho bọn hấn qua một ít ngày tốt lành.

Tiền, tiền, tiền.

Không có tiền, hết thảy nguyện vọng đều là nói suông, không có tiền, người bắt quá bốn sự cũng khó có thể ở trong xã hội sống được.

Một đồng tiền bức ngược lại anh hùng hán, cũng không phải là chỉ là trong tiểu thuyết câu chuyện.

"Đặng chủ nhiệm, người nói thế nhưng mà thật sự? ‘Hàn tế bệnh viện’ thật sự hội (sẽ) tiếp nhận chúng ta sao?"

Trong đám người lập tức có người đưa ra chính mình chất vấn, hơn nữa đây cũng là rất nhiều người nghi vấn, nếu như mình ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, mà "Hàn tế bệnh viện" cũng không có chuẩn bị tiếp nhận chính mình, cái kia chính mình chẳng phải là hai đầu không nịnh nọt rồi hả?

Đặng thế chương về mặt khẳng định nhẹ gật đầu: "Ta có thể thề với trời, ‘Hàn tế bệnh viện’ tuyệt đối sẽ tiếp nhận chúng ta đấy."

Lập tức cũng có hơn mười người bác sĩ cũng đều nhao nhao hưởng ứng bắt đầu:

"Phân ra thứ hai bệnh viện nhân dân, đầu nhập ‘Hàn tế bệnh viện’, cho chúng ta một cái cơ hội, cũng cho con của mình một cái cơ hội. Cơ hội ngay tại trước mắt, chúng ta còn cần do dự cái gì?"

Hàn Đông Đông nhìn không được ngửa mặt lên trời phá lên cười: "Buồn cười, buồn cười, thật sự là quá tốt nở nụ cười!"

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người đều là về mặt về giận dữ nói:

"Người, người cười cái gì?"

Hàn Đông đông dẫn theo cái kia vài tên bác sĩ, nghênh ngang đi đến đám người phía trước. Hấn hướng phía hiện trường nhiều như vậy bác sĩ cùng y tá nhìn lướt qua, lười biếng nói: "Ta hiện tại chỉ điểm các người tuyên bố hai kiện sự tình. Thứ nhất, Tiểu Vũ phụ thân nhất định phải chuyển viện, hơn nữa muốn chuyển tới bệnh viện của chúng ta tiến hành trị liệu, thứ hai, ‘ Hàn tế bệnh viện ’ tuyệt đối sẽ không tiếp nhận các người đấy."

Hấn nói câu nói đầu tiên cũng không có khiến cho quá lớn tiếng vọng, dù sao hiện trường nhiều như vậy bác sĩ cùng y tá, cũng đang lo lắng lấy tương lai của mình, về phần một bệnh nhân đi lưu, cùng bọn họ lại có quan hệ gì đâu này? Nhưng là hấn câu nói thứ hai lại khiến cho một mảnh oanh động, lại để cho tất cả mọi người là về mặt kinh hãi nhìn chăm chú lên hấn, không rõ hấn vì cái gì khẳng định như vậy.

"Người, người nói hừ nói vượn, mọi người ngàn vạn không thích nghe hấn nói láo: Đánh rắm!"

Đặng thế chương nổi giận đùng đùng lớn tiếng kêu lên.

Đặng học minh cũng là huy động nắm đấm, vọt tới Hàn Đông đông trước mặt, về mặt dữ tợn giận dữ hét: "Móa nó, người tính toán cái thứ gì? Cũng dám nhúng tay chuyện của chúng ta, có tin ta hay không đánh người?"

Hàn Đông đông nâng lên chân phải, trực tiếp hung hăng đá vào đối phương trên bụng.

Hấn một cước này vừa nhanh lại mãnh liệt, Đặng học minh sao có thể đủ ngăn cản được đâu này? Hấn còn không có kịp phản ứng, liền bị một cước đá ra 4 - 5m xa, trùng trùng điệp điệp lăn rơi trên mặt đất, đau đớn kịch liệt lại để cho hai tay của hấn bụm lấy bụng dưới, không ngừng hét thảm lên.

"Đặng bác sĩ, Đặng bác sĩ, người ra thế nào rồi?"

Đặng thế chương mấy cái bạn bè bác sĩ đều vội vàng tiến lên, vội vàng đem hấn diu dặt đứng lên, về mặt ân cần hỏi thăm về đến.

Đặng học bên ngoài sắc tái nhợt, to như hạt đậu mồ hôi lạnh không ngừng theo cái trán chảy ra, toàn thân run nhè nhẹ lấy. Hấn gian nan nâng lên tay phải, chỉ vào cách đó không xa Hàn Đông đông, cắn hàm răng, chịu đựng đau đớn, lớn tiếng kêu lên: "Cho, cho ta hung hăng đánh hấn!"

Những... này bác sĩ cùng Đặng thế chương quan hệ không thể tầm thường so sánh, hơn nữa lần này phản bội hành động trong đó, bọn hấn cũng đều đạt được không nhỏ chỗ tốt, cho nên vừa mới có ý trong đám người châm ngòi thổi gió. Bọn hấn bên này nhân số ít nhất cũng có mười năm sáu người, số lượng phương diện vượt xa Hàn Đông đông mấy người bọn hấn người, như thế nào lại bỏ qua cái này ngàn năm khó gặp gỡ biểu hiện cơ hội đâu này? Bọn hấn mười mấy người đều lẫn nhau nhìn thoáng qua, liền không có bất kỳ phong độ hướng phía Hàn Đông đông nhào tới.

Hàn Đông đông mặc dù không có học qua bất luận cái gì chính quy võ công,

Nhưng là lại nương tựa theo một thân man lực, thường xuyên và những người khác phát sinh mâu thuẫn không nhỏ, cho nên dần dà, cũng đã học được một ít thực chiến tính rất mạnh chiêu thức. Bỗng vào hấn thực lực bây giờ, Nhưng dùng nhẹ nhõm solo năm sáu cái tên côn đồ, lại làm sao có thể đem cái này mấy cái không có bất kỳ đánh nhau kinh nghiệm bác sĩ để vào mắt đâu này? Hấn nâng lên tay phải, trực tiếp một cái tát phiến đi qua, đem trước mặt vọt tới một gã bác sĩ phiến được tại chỗ xoay tròn bốn năm vòng, trực tiếp té xỉu nện trên mặt đất, tiếp theo lại nâng lên chân phải, hung hăng đá vào một gã khác bác sĩ đứng quần chỗ, nhất thời làm cho đối phương hai tay bụm lấy tiểu đệ đệ của mình, phăng phát cóc giống như, ngay cả nhảy mạng nhảy hét thảm lên. Còn lại mấy cái bên kia bác sĩ chứng kiến hấn như thế bu rầu hấn, trong nội tâm đều là âm thầm kinh hãi, nhao nhao lui về phía sau vào bước, không dám lại cùng đối phương cứng đối cứng độ sức.

Quần tình cùng mặt khác mấy cái cảnh sát đem cái này một Thiết Đô nhìn ở trong mắt, Nhưng là nàng lại không có chút nào phản ứng.

"Đội trưởng, nếu không chúng ta tiến lên ngăn lại ở bọn hấn mười mấy người hành hung?"

Trong đó một gã cảnh sát nhìn không được mở miệng nhắc nhở.

Quần tình có chút tức giận trắng mặt nhìn hấn liếc, nói: "Hành hung? Mười mấy món thức ăn điều bác sĩ, người cảm thấy có thể đánh qua Hàn Đông đông sao? Xem bệnh, có lẽ bọn hấn lành nghề, Nhưng là đánh nhau lời mà nói..., bọn hấn cũng chỉ có bị đánh phần. Những... này bác sĩ đạo đức bại hoại, ăn cây táo, rào cây sung, mỗi người được mà chém chết, lại để cho bọn hấn nếm chút khổ sở coi như là nhẹ đích."

Những cảnh sát kia nghe được hấn lời nói này về sau, cũng đều nhao nhao gật đầu nói: "Đội trưởng nói quá đúng."

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Vô Địch nữ ma đầu

Đường vũ vốn là cũng muốn giúp đỡ Hàn Đông đông, Nhưng là đem làm hấn chứng kiến đối phương một người một hơi đã đảo đối phương ba người về sau, liền buông tha cho quyết định này. Hàn Đông đông vốn tự ưa thích gây chuyện thị phi, mặc dù người khác không trêu chọc hấn, hấn cũng sẽ (biết) nghĩ đến pháp đi trêu chọc người khác, hiện tại thật vất vả tìm được như vậy một cái đại đánh cơ hội xuất thủ, chính mình sao có thể đủ đã đoạt đối phương danh tiếng đầu này?

Ngắn ngủn bảy tám phút thời gian, Hàn Đông đông liền đem cái kia mười cái bác sĩ toàn bộ đánh té trên mặt đất, nguyên một đám bụm lấy chỗ đau, ôi ôi kêu thảm thiết không ngừng, thấy thế nào đều giống như một đám mặc cho xâm lược cừu non.

Đặng học minh cùng Đặng thế chương hai người thấy như vậy một màn về sau, nhất thời kinh ngạc hé mở lấy miệng, cả buổi nói không ra lời.

Cái này tiểu mập mập cũng quá uy mãnh đi à nha? Tuy nhiên cái này hơn mười người bác sĩ không có gì đánh nhau kinh nghiệm, Nhưng là dù sao cũng có nhiều người như vậy, coi như là hơn mười đầu heo, cũng không phải vài phút liền có thể đủ OK à?

Hàn Đông đông nhẹ nhàng sống bỗng nhúc nhích cánh tay, chẳng hề để ý loạn choạng đầu, lớn tiếng ồn ào bắt đầu: "Các người còn có ai nguyện ý cùng ta so chiêu? Mau chạy ra đây để cho ta nhìn một cái, người nói các người những... này bác sĩ, bình thường không thêm cường thể dục rèn luyện, đã biết rõ chơi trò mập mờ, quy tắc ngầm, khiến cho hiện tại nguyên một đám cùng Khoái Thuồng Thủ đồng dạng, mới vài phút tự không kiên trì nổi rồi!"

Hấn nói xong mấy câu nói đó đồng thời, đưa ánh mắt rơi xuống Đặng học minh trên người, lập tức hi hi nở nụ cười, "Xem ra thân thể của người cốt coi như không tệ, có chút sức nặng, có thể kinh (trải qua) được quả đấm của ta, ta sẽ thấy cùng người qua mấy chiêu."

Đặng học minh sợ tới mức sắc mặt đều trắng rồi, run rẩy nâng lên tay phải, chỉ vào Hàn Đông đông cái mũi, có chút hoảng sợ nói: "Người, người đừng tới đây, ta, ta phải báo cho cảnh sát..."

Hàn Đông đông nghiêng đầu, thoáng trầm tư một lát, bỗng nhiên về mặt kinh hi như điên lớn tiếng nói: "Báo động? Ah, đúng nga, người không nói báo động, ta thật đúng là quên có cảnh sát như vậy một sự việc rồi. Vậy người tranh thủ thời gian báo động, ta đã lớn như vậy, còn không có có đi vào một chuyến cục công an đầu rồi, nghe nói bên trong mỹ nữ như mây, một cái so một cái bờ mông vênh lên, một cái so một cái Mimi đại, nếu như có thể làm cho một cái đem làm bạn gái, cảm giác kia khẳng định rất thoải mái."

Hấn nói đến đây lời nói đồng thời, còn kim lòng không được lau nước miếng, một đôi sắc híp mắt híp mắt tiểu trong ánh mắt lóe ra *** hào quang.

Toàn trường tất cả mọi người nghe thế lời nói về sau, thân thể nghiêng một cái, thiếu chút nữa ngã nhào trên đất thượng.

Cái thằng này cũng quá vô sỉ đi à nha? Còn muốn mặt không?

Người khác đều là cận kề cái chết cũng không muốn tiến cục công an, Nhưng là đối phương lại ước gì đi xem đi cục công an, thằng này đầu phải hay là không nước vào rồi hả? Hơn nữa, cục công an bên trong hoàn toàn chính xác mỹ nữ không ít, nhưng là nơi đó là người tán gái địa phương sao?

"Người, người..."

Đặng học minh bị hấn những lời này ghen được hai mắt trắng dã, lắp bắp nói không ra lời.

Hàn Đông đông bước nhanh đi đến trước mặt của hấn, theo trong ngực của hấn lấy ra điện thoại di động, sau đó tùy tiện nói: "Đúng rồi, người biết báo động điện thoại là bao nhiêu sao? Ta giúp người báo động tốt rồi!"

"Hình như là 110!"

Đặng học minh mặt mũi tràn đầy hắc tuyến hồi đáp. "Ah, đúng, 110!"

Hàn Đông đông nhẹ gật đầu, liền bắt đầu gọi báo động điện thoại.

Quần tình chứng kiến Hàn Đông đông càng náo càng hư không tưởng nổi, nhất thời bình tĩnh một trương tuyệt mỹ khuôn mặt, theo trong đám người đi tới, lớn tiếng nói: "Hàn Đông đông, chúng ta đã ở chỗ này, không cần làm phiền người lần nữa báo động rồi."

Hàn Đông đông ngẩng đầu, chứng kiến trước mặt nhiều hơn mười người cảnh sát, vốn là khê giật mình, tiếp theo gãi gãi đầu, có chút nghi ngờ nói: "Ồ? Đây là chuyện gì xảy ra? Ta vừa mới đang nghĩ ngại cục công an có thể sai tới một gã mỹ nữ cảnh sát, thật không ngờ thời gian một cái nháy mắt, thật đúng là tới một gã cảnh sát cô nàng, chẳng lẽ lão thiên gia thật có thể đủ cảm ứng được ta ý nghĩ trong lòng sao?"

Hấn nói đến đây, vội vàng đi đến đối phương bên cạnh, tiếp theo về mặt *** nở nụ cười, "Vị này xinh đẹp cô nàng, ah, không, tiểu thư, người hôm nay có rảnh không? Ta tại phương đông Long khách sạn訂 một bàn tiệc rượu, chúng ta có thể vừa ăn cơm, một bên nói chuyện lý tưởng, nói chuyện nhân sinh, thuận tiện có thể nghiên cứu một chút nghệ thuật, ta rất chuyên nghiệp, hơn nữa tương đương chuyên nghiệp!"

Đường vũ nâng lên tay phải, nhẹ nhàng che lại hai mắt, trong nội tâm thờ dài trong lòng thờ ra một hơi.

Mập mập chết bầm, ta hi vọng người có thể chứng kiến buổi sáng ngày mai mặt trời!

Hấn ý nghĩ này vừa mới rơi xuống, liền nghe được trong hành lang truyền đến từng đợt thanh thúy tiếng gãy xương, đồng thời còn kèm theo Hàn Đông đông như giết heo tiếng kêu thảm thiết: "Ah, đau chết mất, người, người tranh thủ thời gian dừng tay cho ta, cứu mạng, cứu mạng ah..."

Đường vũ khẽ lắc đầu, chậm rãi buông tay phải, lại phát hiện Hàn Đông đông đã bị quần tinh phóng té trên mặt đất, hai tay cài lại ở sau lưng, bộ dáng nói không nên lời chật vật, giống như một chỉ (cái) tiểu thụ thụ. Hắn vội vàng đi qua, vỗ vỗ quần tinh bả vai, hơi có chút bất đắc dĩ nói: "Cái này Hàn Đông đưa tuy nhiên không phải cái gì tốt điều, nhưng nhìn tại của ta trên mặt, tha hắn một lần a."

Quần tinh thoáng chần chờ một lát, cuối cùng vẫn là buông ra Hàn Đông đông, đứng người lên, lạnh lùng khẽ nói: "Ta sớm nói nghe Hàn Đông đông là Hải Châu thành phố đệ nhất số game thủ pro, sống phóng túng, đánh nhau ầu ẩu, không chỗ nào sẽ không, hiện tại vừa thấy, quả là thế."

Hàn Đông đông thật vất vả mới từ trên mặt đất đứng lên, vượt vượt thiếu chút nữa bị đối phương huy đi cánh tay, có chút tức giận nói: "Tiểu Vũ, cái này tiểu nương bị đến cùng là người nào? Vậy mà lợi hại như vậy!"

"Ah, hắn tự là cục công an bên trong quần tinh!" Đường vũ giới thiệu sơ lược nói.

"Tôm lược? Nàng, nàng tự là nữ ma đầu quần tinh?"

Hàn Đông đông nhất thời một đôi mắt trừng được căng tròn, nghẹn ngào kêu lên.

"Người nói ai là nữ ma đầu?" Quần tinh lúc này hoành hành hấn liếc.

Hàn Đông đông sợ tới mức rụt rụt cổ, thè lưỡi, có chút không có ý tứ cười làm lành nói: "Khục khục, ta, ta không nói gì nữ ma đầu, ta nói rất đúng đại mỹ nữ quần tinh, đúng, đúng, đại mỹ nữ. Kính đã lâu quân đội trưởng chính là đại danh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên tư thế hiên ngang, kinh diễm tuyệt luân, ta cùng Tiểu Vũ thế nhưng mà bạn bè thân thiết, vừa mới ta nói những cái...kia đều là rượu nói, hi vọng người đừng tìm ta không chấp nhận."

Hắn nói xong câu đó về sau, lại hướng phía đường vũ trừng mắt liếc, nhỏ giọng nói ra, "Tiểu Vũ, người cũng quá không có suy nghĩ đi à nha? Nữ nhân này ở chỗ này, người đều không đề cập tới tính ta một câu, đây không phải để cho ta chết không có chỗ chôn sao?"

"Nàng rất có lai lịch sao?"

Đường vũ có chút hoang mang nói.

"Đó là đương nhiên, nàng thế nhưng mà cục công an Vô Định nữ ma đầu, liên tục phá hoạch vài khởi đại án, hơn nữa bình thường nhàn hạ vô sự thời điểm, thích nhất tìm những cái...kia phú nhị đại, quan nhị đại phiền toái, đã từng tự có mấy cái Hải Châu thành phố bên trong tiếng tăm lừng lẫy công tử ca lọt vào nàng độc thủ, quả thực tự là thống khổ, muốn sống không được muốn chết không xong, cho nên đoàn người tự cho nàng nổi lên một cái 'Vô Định nữ ma đầu' danh xưng."

Hàn Đông đông lại giảm thấp xuống một ít thanh âm, cho đối phương giải thích lên.

"Các người cũng sẽ (biết) sợ hãi nàng sao?" Đường vũ càng là rất cảm thấy nghi ngờ nói.

"Nếu như chỉ là nàng một người, chúng ta đây cũng sẽ không quá để ở trong lòng. Nhưng là phụ thân của nàng tự là Hải Châu thành phố cục công an phó cục trưởng quân thể phương, cũng là một cái thực quyền nhân vật, chúng ta nói cho cùng, cũng không quá đáng là một ít kẻ có tiền gia hài tử, chỗ nào có thể cùng người ta lớn như vậy nhân vật so sánh với đâu này?"

Hàn Đông đông nghĩ đến vừa rồi một màn kia, bây giờ còn có chút ít lòng còn sợ hãi.

Đường vũ nghe thế lời nói về sau, trong nội tâm cũng là thâm gặt mình.

Hắn làm sao lại nghĩ đến quần tinh phụ thân thậm chí có như thế lai lịch đâu này? Nhưng là mình vậy mà cùng đối phương tại Vân Mộng sơn trang trong toilet phát sinh qua như vậy một đoạn mập mờ sự tình, thật không biết phụ thân nàng biết rõ về sau, có thể hay không diệt đi chính mình đâu này?

Đường vũ vỗ vỗ Hàn Đông đông, có chút thương tiếc nói: "Thật không ngờ người cũng có đá trúng thiết bản thời điểm!"

Hàn Đông đông có chút gian nan ngẩng đầu, về mặt cười làm lành nhìn xem quần tinh, nói: "Quần đội trưởng, kỳ thật, kỳ thật ta hôm nay tới, chỉ là có một chuyện nhỏ muốn xử lý, hi vọng, hi vọng ngài có thể chờ ta xử lý xong chuyện này, sau đó chúng ta, chúng ta lại, lại xử lý như thế nào? Ta, ta Hàn Đông đông cũng cứ như vậy gần hai trăm cân, đảm nhiệm ngài muốn chém giết muốn róc thịt, ta tuyệt không một chút nhú mảy."

"Ah? Lời này thế nhưng mà người nói!"

Quần tinh giống như cười mà không phải cười nói.

"Khục khục, có thể không giết không quả, vậy thì càng tốt hơn!" Hàn Đông đông cười càng thêm hèn mọn bị ỏi rất nhiều.

Quần tinh cũng bị đối phương bộ dạng này vô sỉ sắc mặt chọc cho cơ hồ không ngậm miệng được, hướng phía hắn phát phát tay, chẳng muốn cùng hắn so đo.

"Quần đội trưởng, quần đội trưởng, ngài mấy vị vừa mới thế nhưng mà tận mắt thấy a? Cái này tiểu mập mập vậy mà đang tại các người mặt, đối với chúng ta những người này tiến hành cực kỳ tàn ác ầu ẩu, cái này, đây quả thực là mục không vương pháp, coi trời bằng vung, ta hi vọng quần đội trưởng các người có thể làm chủ cho chúng ta, mấy người chúng ta người kiếp sau làm trâu làm ngựa, cũng sẽ (biết) báo đáp quần đội trưởng đối với ân tình của chúng ta..."

Đặng học mình chứng kiến Hàn Đông đông đối với quần tnh cũng có vài phần sợ hãi, trong nội tâm cũng là âm thầm có chút ngạc nhiên, nhất thời liêu lĩnh nhào đầu về phía trước, nước mắt nước mũi đều cùng nhau chảy xuôi đi ra, về mặt thể thâm kêu cứu lên.

Hàn Đông đông mở to hai mắt nhìn, nhìn xem trước mặt Đặng học mình, nhin không được đối với đối phương nhiều hơn vài phần kính nể.

Nhìn xem người ta cái này biểu diễn, tuyệt đối là hành động phái đậy, cái gì Lưu Đức Hoa, Lương Triều Vĩ, đều muốn hết thầy đứng sang bên cạnh rồi.

Không được, tuyệt đối không thể tại hành động phương diện bại bởi đối phương. Hàn Đông đông sâu hít sâu một hơi, sau đó nâng lên hai tay, dùng sức vuốt vuốt gương mặt của mình, bày ra một bộ thống khổ, bi thảm gần chết biểu lộ, dất cuống họng, hét thẳm lên: "Quản đội trưởng, ta oan ah..."

Hắn cái này một cuống họng kêu đi ra, lập tức đem toàn trường tất cả mọi người sợ hãi kêu lên một cái, nhao nhao hướng phía đằng sau lui vào bước, ánh mắt không hẹn mà cùng tụ tập tại trên người của hắn.

Thằng này đột nhiên toát ra như vậy một cuống họng, phải hay là không muốn đem đoàn người toàn bộ hù chết đâu này?

Quần tnh cũng là nhúu mảy, hỏi ngược lại: "Người oan cái gì?"

Hàn Đông đông buông xuống cái đầu, thanh âm có chút nghẹn ngào, cũng có chút khàn giọng: "Ta Hàn Đông đông vốn chính là một cái tâm địa thiện lương, người gặp người thích, thấy việc nghĩa hăng hái làm thời đại mới người trẻ tuổi, Nhưng là đối mặt bọn hắn những người này coi trời bằng vung, xem mạng người như cỏ rác lòng dạ hiểm độc bác sĩ, chỉ có thể làm ra nhất định được phản kháng. Nhưng là ai biết bọn hắn những người này ý vào người đông thể mạnh, vậy mà muốn đổi trắng thay đen, lẫn lộn phải trái, ta, ta không muốn làm tiếp quá nhiều giải thích, bởi vì giải thích là tái nhọt đấy, quần chúng con mắt là sáng như tuyết đấy, chỉ (cái) hi vọng quần đội trưởng cho ta rửa sạch oan khuất, đến lúc đó, ta nhất định sẽ tự mình tiến đưa quần đội trưởng một khối biển, thượng diện nhân hiệu có ba chữ to —— quần thanh thiên."

"PHỐC!"

Đặng học mình nghe được hắn lời nói này về sau, lúc ấy tức giận đến hai mắt trắng dã, phún huyết ngã xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Khiếp sợ toàn trường

Hiện trường trong mọi người tâm đều sinh ra một loại rất hoang đường rất huyền diệu cảm giác.

Trước kia bọn hắn còn tưởng rằng Đặng học mình người này đủ hèn hạ, đủ vô sỉ, nhưng là bây giờ cùng Hàn Đông đông so sánh với, hắn quả thực chính là một cái thành thật thiện lương, người gặp người thích bác sĩ.

Quần tnh hiện tại cũng bị Hàn Đông đông lời nói này chọc cho không biết nên khóc hay nên cười, chỉ có thể hướng phía mấy người bọn hắn người khoát tay áo, nói: "Hai người các người đều đứng ở chỗ này tỏ vẻ trong sạch của mình rồi. Vừa mới ta cùng của ta vài tên đồng đội bởi vì có chút việc, gọi một cú điện thoại, cũng không có trông thấy các người đánh nhau tràn diện, cho nên các người có mấy người ở giữa thị thị phi phi, hiện tại còn không xác định,"

Hắn quay đầu, hướng phía sau lưng những cảnh sát kia dò hỏi, "Các người vừa rồi ai chứng kiến mấy người bọn hắn người đánh nhau?"

"Đội trưởng, ta vừa mới cùng Tiểu Vương, tiểu Ngô Chính đang thương lượng ba ngày sau đánh hắc hành động, cho nên không có chú ý tới."

"Đội trưởng, vừa rồi bạn gái của ta cho ta đánh tới một chiếc điện thoại, ta quang vội vàng nghe, cũng không có chú ý tới."

"Đội trưởng, ta vừa rồi bụng có đau một chút, đi một chuyến WC toa - lét, cũng không có trông thấy!"...

Những cảnh sát kia đều nhao nhao lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không có thấy bọn hắn tầm đó đánh nhau tràn diện.

Quần tnh nhất thời về mặt không vui quá lớn: "Các người, các người có mấy người cũng quá không hoàn thành trách nhiệm rồi, tại đây phát sinh chuyện lớn như vậy, vậy mà không ai trông thấy, các người còn làm cái gì cảnh sát? Một hồi sau này trở về, một người cho ta ghi một phần kiểm nghiệm, phải đạt tới 800 chữ, hơn nữa muốn cho thấy thái độ, nhận biết mình chỗ phạm sai lầm!"

"Vâng, đội trưởng!"

Vài tên nhân viên cảnh sát đều cùng kêu lên nói ra.

Quần tình đúng lúc này mới quay đầu, không có ý tứ đối với Hàn Đông đông cùng Đặng học minh hai người nói ra: "Cái này, thật sự là không có ý tứ, xem ra chúng ta cảnh sát cũng không có người xem lại các người đánh nhau trắng diện, cho nên chỉ có thể chờ chúng ta một hồi đối với chúng quanh những người này tiến hành điều tra về sau, làm tiếp cuối cùng định án."

Hàn Đông đông lúc này bày ra một bộ bái phục biểu lộ, cao giọng nói ra: "Quần đội trưởng ánh mắt độc đáo, vì nhân dân phục vụ, ta Hàn Đông đông nhất định sẽ quyền lợi phối hợp điều tra, tuyệt đối sẽ không lại để cho một người bị giải oan."

Đặng học minh thật vất vả và tỉnh lại, Nhưng là nghe được câu này về sau, tức giận đến thiếu chút nữa lại ngất đi.

Bọn hần những...này cảnh sát mới vừa rồi không có trông thấy hỗn loạn trắng diện? Loại này nói nhảm cũng có người tin sao?

Mặc dù nói cạnh mình động thủ người tương đối nhiều, Nhưng là có hại chịu thiệt cũng càng lớn, chẳng lẽ cứ như vậy được rồi sao? Nhưng là người ta là cảnh sát, người ta đều nói như vậy rồi, chính mình còn có thể nói cái gì đó?

Đặng thế chương đã cảm thấy được quần tình những...này cảnh sát rõ ràng cho thấy đứng tại đường vũ bọn hần bên kia, cạnh mình trả giá nhiều hơn nữa cố gắng, chỉ sợ người ta cũng sẽ không cho chính mình một điểm sắc mặt tốt, lập tức miễn cưỡng cười cười: "Đã quần đội trưởng cùng chư vị cảnh sát đồng chí cũng không có trông thấy vừa rồi phát sinh cái kia một màn, quên đi. Chúng ta cũng không phải cái loại này tính toán chi li người."

Hần đưa ánh mắt lần nữa rơi xuống những cái...kia bác sĩ cùng y tá trên người, về mặt kiên định nói: “

Ta vẫn là câu nói đó, cơ hội chỉ có một lần, nếu như mọi người hiện tại không đem cầm chặt cơ hội này, chỉ sợ về sau rất khó bắt quá cơ hội như vậy."

"Đứng đứng đứng, hi vọng mọi người không thích nghe người khác châm ngòi ly gián, tin tưởng ta thúc thúc, các người mới có tiền đồ, mới có thể kiếm được tiền nhiều hơn, đạt được càng lớn quyền lợi!" Đặng học minh cũng là liên tục gật đầu phụ họa lên.

Đường vũ không khỏi cười lắc đầu nói: "Hai người các người hiện tại cũng bản thân khó bảo toàn, chỗ nào còn có thể chú ý được những người khác đâu?"

Đặng học minh nghĩ đến hôm nay cái này một Thiết Đồ là đối phương tạo thành đây, nội tâm lửa giận liền không thể khống chế bạo phát đi ra. Hần cắn chặt hàm răng, giống như dã thú giống như gầm rú bắt đầu: "Đường vũ, ngươi, ngươi nói cái gì?"

Đường vũ cũng không để ý gì tới hội (sẽ) hần, mà là quay đầu, đối với Lâm Thắng thanh cười cười: "Lâm viện trưởng, hiện tại Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người đã chuẩn bị ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, không biết ngài ý kiến là cái gì?"

"Bọn hần như là đã ly khai, tự nhiên không còn là chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân thầy thuốc!"

Lâm Thắng thanh cảm giác được hôm nay chuyện này lộ ra vài phần cổ quái, hơn nữa cái kia tiểu mập mập tựa hồ cùng trước mặt người trẻ tuổi này hay (vẫn) là cùng, nói không chừng hội (sẽ) sáng tạo ra, tạo ra cái gì kỳ tích, liền cũng theo đối phương vấn đề hỏi đáp.

Đường vũ lúc này cổ vỗ tay, lại cười nói: "Tất cả mọi người đã nghe được a? Hiện tại Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người đã bị thứ hai bệnh viện nhân dân khai trừ, thuộc về không việc làm một cái, các người tin tưởng lời hần nói sao?"

Đặng thế chương mặt mũi tràn đầy cười lạnh nói: "Không việc làm? Ta là không việc làm sao? Thứ hai bệnh viện nhân dân cái này địa phương rách nát, ta đã sớm không muốn chờ đợi. Bất quá ta hiện tại chẳng những là ‘ Hàn tế bệnh viện ’ khoa chính hình bác sĩ phụ trách, hay (vẫn) là danh dự phó viện trưởng, chỉ cần tiếp qua hai ba năm, ta sẽ trở thành một gã chính thức phó viện trưởng."

"Đúng vậy, thúc thúc ta hiện tại thể nhưng mà ‘ Hàn tế bệnh viện ’ người, mà ta cũng là một gã ngoại khoa bác sĩ, cùng thứ hai bệnh viện nhân dân không có nửa điểm quan hệ."

Đặng học minh cũng là về mặt dương dương đắc ý giới thiệu khỏi chính mình, giống như chính mình từ đầu đến cuối đều là "Hàn tế bệnh viện" người giống như (bình thường). Hần bộ dạng này vong ân phụ nghĩa, thấy lợi quên nghĩa đáng ghê tởm sắc mặt, hay (vẫn) là khiến cho rất nhiều người khinh bỉ.

Đường vũ có chút nhún vai, có chút dở khóc dở cười nói: "Ah? Các người là ‘ Hàn tế bệnh viện ’ người? Chứng minh đâu này?"

"Xú tiểu tử, ngươi tính toán cái thứ gì? Ta tại sao phải cho người chứng minh đâu này?"

Đặng thế chương có chút khó chịu kêu la nói.

Đường vũ buông buông hai tay, hướng phía những người khác nói ra: "Tất cả mọi người đã nghe được a? Bọn hần nói bọn họ là ‘ Hàn tế bệnh viện ’ người, Nhưng là lại cảm không ra cái gì căn cứ chính xác mình, cái này còn nói mình cái gì? Cái này chẳng phải là nói rõ bọn hần một mực tại lừa dối mọi người sao?"

"Ngươi, ngươi nói láo: Đánh rắm, Đặng chủ nhiệm sẽ không lừa gạt chúng ta đấy!" Đặng thế chương nấy cái bạn bè lúc này phản bác lên.

Đường vũ về mặt người vô tội nói: "Chẳng lẽ hần nói hần là ‘ Hần tế bệnh viện ’ người, vậy hần tự là ‘ Hần tế bệnh viện ’ người sao? Ta đây nói ta là bộ ngoại giao người, ta đây tự là bộ ngoại giao người sao? Loại này suy luận, mọi người tin tưởng sao?"

Những cái...kia bác sĩ cùng y tá cũng đều nhao nhao đối với Đặng thế chương cùng Đặng học minh sinh ra một tia nghi hoặc, không tự chủ được nhìn xem bọn hần.

Đặng thế chương cắn chặt hàm răng, không có chút nào thỏa hiệp nói: "Hảo hảo hảo, đã người không nên cùng ta muốn chứng cứ, ta đây tự cho người xem xem chứng cứ. Ta hiện tại tự cho Chu Thái minh phó viện trưởng đánh một chiếc điện thoại, lại để cho hần chính miệng nói cho các người biết đáp án."

Hần nói xong câu đó về sau, liền lấy điện thoại cầm tay ra, cho Chu Thái minh gọi đi qua một chiếc điện thoại.

Thế nhưng mà ngay tại mọi người đau khổ chờ đợi điện thoại bên kia truyền đến Chu Thái minh thanh âm thời điểm, lại nghe đến một cái thập phần thanh âm quen thuộc: "Thực xin lỗi, ngài chỗ gọi điện thoại máy đã đóng..."

Toàn trường tất cả mọi người triệt để tròn tròn mắt, có một loại bị lường gạt cảm giác.

Cái này xem như chuyện gì xảy ra?

Đường đường thứ hai bệnh viện nhân dân Đặng chủ nhiệm, vậy mà hành động nhảy đại thần thần côn, quang minh chính đại lừa gạt người khác?

Đặng thế chương trừng mắt một đôi mắt, ngay cả con mắt Từ Đô thiếu chút nữa đến rơi xuống.

"Không, không, là ta đánh sai điện thoại rồi, ta, ta một lần nữa gọi một lần!"

Đặng thế chương liên tục lớn tiếng kêu la lấy, lần nữa cho Chu Thái minh gọi đi qua một chiếc điện thoại, Nhưng là bên kia truyền đến hay (vẫn) là: "Thực xin lỗi, ngài chỗ gọi điện thoại máy đã đóng..."

Hần cơ hồ muốn điên rồi, nghẹn ngào kêu lên: "Cái này, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Hần, hần như thế nào lại đột nhiên tắt máy đầu này?"

Đặng học minh trong nội tâm cũng rồi đột nhiên bay lên một tia dự cảm bất hảo, Nhưng là hần hay (vẫn) là không buông bỏ kêu la nói: "Thúc thúc, để cho ta cho hần đánh một chiếc điện thoại tốt rồi, nói không chừng điện thoại di động của hần xuất hiện cái gì sai lầm "

Hần nói đến đây câu nói đồng thời, cũng gấp bẻ bọn cho Chu Thái minh đẩy đi một chiếc điện thoại, Nhưng tiếc kỳ tích còn không có phát sinh, bởi vì bên kia như trước truyền đến một thanh âm: "Thực xin lỗi, ngài chỗ gọi đã tắt điện thoại..."

"Đặng chủ nhiệm, Đặng bác sĩ, cái này, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Các người không phải nói một Thiết Đô bàn giao: Nhấn nhủ rõ ràng sao? Vậy các người trước khi đáp ứng chuyện của chúng ta, có thể hay không chắc chắn đầu này?"

"Đặng chủ nhiệm, Đặng bác sĩ, ta nhưng làm sinh gia tánh mạng toàn bộ bắt lại đi lên, các người có thể đừng có gạt bọn ta ah!"

"Đặng chủ nhiệm, Đặng bác sĩ, các người cũng đừng cùng chúng ta hay nói giỡn rồi, ta trái tim thật sự là chịu không được!"

"Đặng chủ nhiệm, Đặng bác sĩ, các người là ta tổ tông, là ông nội của ta, cầu các người rồi!"...

Lần này không riêng gì hai người bọn họ, mà ngay cả bọn hần cái kia hơn mười người bạn bè cũng đều nhao nhao mặt lộ vẻ hoảng sợ, nhao nhao kêu lên.

Đặng thế chương tâm tình vốn tự thập phần khó chịu, bây giờ nhìn đến mấy người bọn hần người còn ở nơi này lớn tiếng ồn ào, không khỏi hoành mấy người bọn hần người liếc, tức giận quát: "Các người đều ở đây ở bên trong kêu la cái gì? Ta Đặng thế chương đáp ứng chuyện của các người, hội (sẽ) lừa gạt các người sao? Nói không chừng điện thoại di động của hần không có điện rồi, hoặc là thiếu nợ phí hết, sợ cái chim này?"

Cái kia mười mấy người chứng kiến hần bộ dạng này nổi giận đùng đùng tư thế, đều sợ tới mức nhìn không được rụt rụt cổ, không dám nói nữa ngữ rồi. Nhưng là trên mặt sợ hãi cùng tuyệt vọng, hay (vẫn) là không tự chủ được triển lộ ra đến.

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người lẫn nhau nhìn thoáng qua, phát hiện đối phương trong ánh mắt đều toát ra một vòng vẻ mặt lo lắng, không khỏi đưa ánh mắt rơi xuống đường vũ trên người, hung dữ nói: "Khăng định, khăng định lại là người ở nơi này giờ trò, người, người cho ta thành thật khai báo, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Đường vũ khoe miệng có chút câu dẫn ra một vòng nhàn nhạt đáng tươi cười: "Sự thật tự như ta lời vừa mới nói cái kia dạng, ‘ Hần tế bệnh viện ’ hiện tại đã đủ số, không hề đối ngoại tuyển nhận bất luận cái gì bác sĩ cùng y tá, vừa rồi các người nói cái kia hết thảy, đều là giả dối."

"Người, người nói vậy, Chu Thái minh đã đáp ứng chúng ta đấy!" Đặng học minh giận tím mặt nói.

"Không có ý tứ, Chu Thái minh bởi vì lạm dụng quyền lực, dùng người không khách quan, đã bị triệt hồi phó viện trưởng chức vụ!"

Hàn Đông đông chẳng hề để ý giải thích, phảng phất đang nói một kiện không có ý nghĩa sự tình giống như (bình thường).

"Cái gì? Cái này, điều này sao có thể? Chúng ta cũng không biết, người như thế nào sẽ biết hay sao? Người, người nhất định là cố ý lừa gạt chúng ta đây, chúng ta, chúng ta mới sẽ không coi trọng người hợp lý."

Đặng thế chương mặt mũi tràn đầy kinh hãi, mắt Thanh Đạo.

Hàn Đông đông ho nhẹ một tiếng, chậm rãi nói: "Bởi vì ta gọi Hàn Đông đông, cha ta tự là ‘ Hàn tế bệnh viện ’ viện trưởng Hàn tân bình, Chu Thái rõ là bị cha ta trước hơn 10' sau vừa mới triệt hồi đây, các người không biết, cũng không kỳ lạ quý hiếm!"

Hắn những lời này vừa mới nói xong, toàn trường hiện lên vẻ kinh sợ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Hóa giải nguy cơ

Hàn Đông đông nói lời nói này cũng không phải là nói chuyện giật gân, mà là sự thật.

Nếu như đổi lại là bất luận cái gì một nhà công cộng bệnh viện, muốn triệt tiêu một gã phó viện trưởng, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy, chẳng những phải đi qua viện trưởng đồng ý, còn muốn thông qua bệnh viện mặt khác vài tên phó viện trưởng hiệp thương, mới có thể cuối cùng đạt thành nhất trí. Nhưng là "Hàn tế bệnh viện" là một nhà tư doanh bệnh viện, viện trưởng Hàn tân bình có được lấy chí cao Vô Thượng, tuyệt đối quyền lợi. Về phần Chu Thái minh, tuy nhiên treo phó viện trưởng danh hào, Nhưng nói là trắng rồi, cũng không quá đáng là một cái cao cấp người làm công, cũng không có quá nhiều quyền lợi.

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người đều là mặt mũi tràn đầy giật mình cũng không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Hàn Đông đông, cả buổi phản ứng không kịp.

Đối phương dĩ nhiên là "Hàn tế bệnh viện" viện trưởng Hàn tân bình nhi tử? Điều này sao có thể?

Nếu như cái này một Thiết Đô thật sự, đừng nói chính mình, tự là Chu Thái minh, cũng không cách nào cùng người ta chống lại, cái kia chính mình những người này lại nên đi nơi nào đâu này? Chính mình trước khi làm ra cố gắng, chẳng phải là đều muốn giao chi Đông Lưu rồi hả?

Theo sau Đặng thế chương cùng Đặng học minh cái kia hơn mười người bạn bè lúc này lại đều nửa há hốc mồm, triệt để trọn tròn mắt.

Bọn hắn những người này sờ dĩ khắp nơi giúp đỡ Đặng thế chương cùng Đặng học minh, thậm chí đối với Hàn Đông đông động thủ, tự nhiên cũng là muốn lấy có thể nhiều kiếm một ít chỗ tốt, Nhưng là ai có thể đủ nghĩ đến trước mặt cái này tiểu mập mập là được "Hàn tế bệnh viện" viện trưởng Hàn tân bình nhi tử đâu này? Đây quả thực là lão thiên gia cho mình mấy người mở một cái to như vậy vui đùa.

"Người, người là Hàn tân bình viện trưởng nhi tử? Thượng đế, không có như vậy chơi người đây!"

"Ta, ta không phải là ở nằm mơ a? Ta cảm giác được đầu óc của mình có chút không đủ dùng."

"Kỳ thật, kỳ thật ta chỉ là tới đi đánh xì dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế) đây, các người nói chuyện phiếm, ta đi rồi!"...

Bọn hắn những người này vừa mới tại Lâm Thắng mặt xanh trước kêu gào lợi hại nhất, khẩu khí cũng nhất càn rỡ, nhưng bây giờ phảng phất là từng con đã không có móng vuốt sắc bén lão hồ, hoàn toàn đã không có hung hăng càn quấy vốn liếng, hận không được rời đi mảnh đất thị phi này.

Kỳ thật đừng nói là bọn hắn những người này, tự là còn lại mấy cái bên kia bác sĩ cùng y tá, lúc này nguyên một đám cũng giống như xe cáp treo giống như, tâm tình thoải mái phập phồng, sợ hãi không thôi. Bọn hắn trong những người này, mới vừa rồi không có đáp ứng Đặng thế chương cùng Đặng học minh phản bội đây, trong nội tâm thầm kêu một tiếng may mắn, Nhưng là vừa rồi tham dự phản bội đây, lại đã sợ đến sắc mặt trắng bệch, thiếu chút nữa tự ngã ngồi dưới đất.

Nếu như ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, trở thành "Hàn tế bệnh viện" một gã bác sĩ hoặc là y tá, cái kia tự nhiên là một cái ngàn năm khó gặp cơ hội, Nhưng là nếu như ly khai tại đây, lại ngược lại không có chỗ có thể đi, vậy bọn họ chính thức muốn biến thành cô hồn đã quỷ rồi.

Bọn hắn những người này tuy nhiên có được lấy phong phú y học kinh nghiệm cùng hộ lý kinh nghiệm, Nhưng là hiện nay học y cùng học hộ lý người trẻ tuổi ngày càng nhiều, trực tiếp làm cho từng bệnh viện cùng phòng khám bệnh đều là kín người hết chỗ, mặc dù đảm đương một cái tạm thời công, cũng

muốn đi cửa sau, nắm quan hệ, lại càng không cần phải nói bọn hắn những ngừng người này bởi vì phản bội mà ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, chỉ sợ dùng không được bao lâu, ác liệt thanh danh sẽ truyền khắp toàn bộ Hải Châu thành phố, thậm chí phụ cận nhiều cái huyện thành phố, lại có cái đó mấy cái bệnh viện nguyện ý thông báo tuyển dụng người như vậy đâu này?

Bọn hắn cái này hơn mười người lúc này sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt tuyệt vọng nhìn xem Lâm Thắng thanh, muốn mở miệng muốn nhờ, hi vọng đối phương có thể cho mình một cái cơ hội, Nhưng là nhưng lại không biết như thế nào mở miệng. Chính mình những người này vừa mới ngang ngược càn rỡ, chút nào mặt Tử Đồ không có cho người ta, bây giờ người ta lại tại sao phải cho chính mình cái mặt mũi đâu này?

Lâm Thắng thanh nằm mơ cũng thật không ngờ cái này tiểu mập mạp dĩ nhiên là Hàn tân bình nhi tử, thật là vừa lại kinh ngạc lại ngoài ý muốn. Hắn không khỏi cao thấp đánh giá đối phương vài lần, rất ngạc nhiên nói: "Thật không ngờ người dĩ nhiên là Hàn công tử của viện trưởng, thật sự là thất kính thất kính!"

Hàn Đông đông tùy tiện hướng phía hắn khoát tay áo, nói: "Lâm viện trưởng, đại danh của ngươi ta cũng nghe qua, làm người không tệ, tựu là có chút cổ hủ, hơn nữa quản lý thủ đoạn bất thiện, mới đưa đến loại chuyện này phát sinh. Không biết ngươi chuẩn bị giải quyết như thế nào đây?"

Lâm Thắng thanh bị hắn như vậy vừa hỏi, trong nội tâm không khỏi có chút chần chờ. Nếu như đổi lại lúc trước Lâm Thắng thanh, nhất định sẽ một hơi đem cái này hơn mười người toàn bộ triệt tiêu, lại thông báo tuyển dụng một ít người trẻ tuổi, Nhưng là hắn hiện tại niên kỷ đã không nhỏ, hoàn toàn không có năm đó cái loại này bốc đồng, hơn nữa cũng biết một hơi triệt tiêu hơn mười người, sẽ cho thứ hai bệnh viện nhân dân mang đến như thế nào tổn thất thật lớn, cho nên hắn cuối cùng vẫn là thăm dò tính nhìn một chút hắn và đường vũ, nói: "Cái này, ta nhất thời cũng không nghĩ ra rất tốt đích phương pháp xử lý, không biết các ngươi nhị vị có hay không rất tốt đề nghị đâu này? Ta Lâm Thắng thanh vô cùng cảm kích."

Một bên đường vũ không khỏi nhẹ nhàng cười cười: "Lâm viện trưởng, kỳ thật muốn xử lý tốt chuyện này, cũng không phải không có cách nào."

"Ah? Đường huynh đệ thỉnh giảng!"

Lâm Thắng thanh đối với trước mặt cái này hai tên người trẻ tuổi không dám có bất kỳ chủ quan, rất cung kính nói.

Đường vũ tận lực đè thấp một ít thanh âm, nói: "Khai trừ một bộ phận, thu mua một bộ phận."

Lâm Thắng thanh nhất thời con mắt sáng ngời, âm thầm sợ hãi thán phục đối phương tư duy nhanh nhạy. Ngắn ngủn vài phút, liền muốn đến như vậy một cái vẹn toàn đôi bên đích phương pháp xử lý, xem ra người trẻ tuổi này về sau chắc chắn thành tựu một phen đại sự.

Hắn liên tục gật đầu nói: "Đường huynh đệ biện pháp này quả nhiên tinh diệu, ta Lâm Thắng thanh mang ơn, về sau có cái gì cần chỗ của ta, cứ mở miệng, ta Lâm Thắng thanh tuyệt đối sẽ không có bất kỳ chối từ."

Đường vũ lúc này cười cười: "Lâm viện trưởng quá khen!"

Lâm Thắng thanh hướng phía hai người bọn họ nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua hiện trường mấy chục số bác sĩ cùng y tá, ánh mắt nhất thời trở nên lảng lệ ác liệt rất nhiều, khẩu khí cũng kiên định rất nhiều: "Tuy nhiên vừa rồi tại đây đã xảy ra một hồi trò khôi hài, Nhưng là lại làm cho ta Lâm Thắng thanh thập phần trái tim băng giá. Ta Lâm Thắng thanh tuy nhiên không phải một tốt viện trưởng, Nhưng là ta nhưng có thể thề với trời, ta Lâm Thắng thanh làm mỗi chuyện, cũng là vì chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân tốt, Nhưng là các ngươi đâu này? Trong các ngươi gian (ở giữa) một nhóm người lại nghe tin Đặng thế chương cùng Đặng học minh đầu độc cùng kích động, muốn cùng một chỗ cả suy sụp chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân. Loại này tâm địa, thật sự so sói đói còn muốn đáng giận rất nhiều!"

"Viện trưởng..."

Hơn mười người đều là vẻ mặt hồ thẹn thấp giọng nói ra.

Lâm Thắng thanh cắn chặt hàm răng, chậm rãi nói: "Các ngươi nói, chuyện này nên xử lý như thế nào?"

Những người khác vẫn không nói gì, Đặng thế chương cùng Đặng học Minh thúc chất hai người cũng đã theo trong đám người nặn đi ra, "Bịch!"

Một tiếng, quỳ rạp xuống Lâm Thắng thanh trước mặt, một bên dập đầu lấy đầu, một bên đau khổ vì chính mình cãi lại bắt đầu: "Lâm viện trưởng, chúng ta vừa rồi chẳng qua là tại tập luyện một chỗ sân khấu kịch, chuẩn bị tại ngày mùng một tháng năm trình diễn. Chúng ta đối với thứ hai bệnh viện nhân dân trung tâm Thiên Địa chứng giám, hi vọng ngài cho chúng ta một cái cơ hội, chúng ta nhất định sẽ vì bệnh viện cực cung tận tụy chết thì mới dừng đây."

Đặng thế chương mười cái bạn bè lúc này cũng nguyên một đám tre già măng mọc, không có phong độ quỳ rạp xuống Lâm Thắng thanh trước mặt, dốc sức liều mạng bề ngoài lấy trung tâm, giống như vừa rồi kích động mặt khác bác sĩ cùng y tá làm phản người căn bản không phải bọn hắn giống như (bình thường).

"Lâm viện trưởng, chúng ta đều là oan uổng đấy. Chúng ta chỉ là đội tin Đặng thế chương hồ ngôn loạn ngữ, mới có thể làm ầu đấy!"

"Lâm viện trưởng, là Đặng thế chương lừa gạt chúng ta, giấu kín chúng ta, chúng ta là trung thành đấy!"

"Lâm viện trưởng, chúng ta cũng là thứ hai bệnh viện nhân dân một phần tử, ta cận kề cái chết cũng sẽ không ly khai nhà chúng ta đấy!"

"Lâm viện trưởng, đồ chó hoang Đặng thế chương lòng muông dạ thú, sớm đối với chúng ta bệnh viện có lòng bất chính, ta Report hắn!..."

Bọn hán những người này vì có thể tiếp tục tại thứ hai bệnh viện nhân dân công tác xuống dưới, liền nhao nhao bắt đầu đem đầu mâu chỉ hướng Đặng thế chương cùng Đặng học minh, cái gì bằng hữu quan hệ, cái gì bạn bè, tại chính thức lợi ích trước mặt, đều biến thành Phù Vân.

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người nhất thời tức giận đến nổi trợn lồi đình, chỉ vào bọn hán những người này cái mũi, giận dữ hét: "Các người, các người thật to gan, ta và các người liều mạng!"

Hai người bọn họ huy động nắm đấm, hướng phía những người này đôi má hung hăng nện đi qua.

Cái kia hơn mười người bác sĩ cùng y tá lúc này cũng không chút khách khí hướng phía bọn hán chú cháu hai người đánh qua.

Hai người bọn họ nhóm người vừa mới còn thân hơn mặt giống như thân huynh đệ giống như, Nhưng là ngắn ngủn vài phút thời gian, liền giống như lưỡng bấy sói đối giống như, hận không thể đem đôi phương tươi sống cắn chết, hung hăng xé nát, tràng diện lộ ra dị thường kịch liệt cùng bi thảm.

Lâm Thắng thanh nhìn xem đám người kia chó cắn chó tràng cảnh, trong nội tâm cũng rất không phải tư vị.

Chính mình đảm đương thứ hai bệnh viện nhân dân viện trưởng cũng có hơn hai mươi năm, Nhưng là lại phát sinh như thế chuyện trọng đại tình, chẳng lẽ thật sự là bởi vì chính mình quản lý bất thiện, khiến cho toàn bộ bệnh viện bác sĩ cùng y tá đều là nhân tâm di động, nghĩ đến biện pháp gì đi mặt khác bệnh viện sao? Nếu thật là nói như vậy, cái kia chính mình cái viện trưởng thật sự quá thất bại rồi.

Quốc có quốc pháp, gia có gia quy.

Bọn hán những người này làm ra chuyện như vậy, chính mình còn làm sao có thể đủ bao che bọn hán?

Lâm Thắng thanh nhìn nhìn đường vũ cùng Hàn Đông đông, dùng sức nhẹ gật đầu, sau đó cao giọng nói ra: "Hiện tại ta Lâm Thắng thanh đại biểu thứ hai bệnh viện nhân dân, làm ra như sau quyết định. Đặng thế chương, Đặng học minh hai người bởi vì chủ động đưa ra ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, mà bốn viện chủ ý chính là dân chủ tự do, công bình công chính, cho nên đối với hai người bọn họ thỉnh cầu cho đồng ý. Chu kiến, Tô Hải, đồng Bành Phong, Lưu tiểu ngang hàng 16 người đồng dạng đưa ra ly khai chúng ta thứ hai bệnh viện nhân dân, chúng ta cũng đồng ý thỉnh cầu của bọn hán. Về phần những người khác, ta sẽ không cho các người một ngày thời gian cân nhắc, nếu như các người nguyện ý tiếp tục lưu lại thứ hai bệnh viện nhân dân, vậy thì ghi tội một lần, nhưng là chức vị không thay đổi, tiền lương không thay đổi, mà nếu như các người như trước nguyện ý ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, ta cũng sẽ (biết) tỏ về đồng ý đây."

Hán cái này phán quyết vừa mới nói xong, lập tức khiến cho không nhỏ phong ba. Hán lời nói này mục đích rất đơn giản, tựu là đem Đặng thế chương, Đặng học minh cùng cái kia hơn mười người bạn bè toàn bộ khai trừ, về phần còn lại mấy cái bên kia theo sau, hay (vẫn) là cho một lần cơ hội, đã cho toàn bộ viện bác sĩ cùng y tá gõ vang một cái cảnh báo, cũng làm cho tổn thất giảm bớt đến thấp nhất, chính thức đạt tới vẹn toàn đôi bên, tất cả đều vui vẻ.

Đặng thế chương bọn hán mười mấy người nhất thời sắc mặt tuyết trắng, toàn bộ ngã nhào trên đất lên, cả buổi nói không ra lời.

Còn lại mấy cái bên kia người nhưng lại mừng rỡ như điên, cảm động đến rơi nước mắt, nhao nhao kêu lên: "Viện trưởng, chúng ta nguyện ý tiếp tục lưu lại, vì bệnh viện trả giá cuộc đời của chúng ta, đời này kiếp này, vĩnh viễn không phản bội!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đại thế đã mất

Lâm Thắng thanh một chiều này nhìn như đơn giản, cũng rất thực dụng, trực tiếp phân hoá Đặng thế chương cùng Đặng học minh cái này phe phái 50~60 người, phát ra nổi ổn định nhân tâm tác dụng, lại để cho hiện trường sở hữu tất cả bác sĩ cùng y tá đều tìm không ra bất luận cái gì tật xấu.

Đặng thế chương chỉ cảm thấy đầu óc của mình ông ông ông vang lên, cơ hồ đều muốn sụp đổ mất.

Cái này xem như chuyện gì xảy ra?

Nhân sinh thay đổi rất nhanh cũng quá nhanh đi? Lại để cho chính mình cơ hồ đều không có thời gian đi suy nghĩ, đi cân nhắc.

Ngay tại trước vài phút, chính mình còn vênh vào tự đắc quay mắt về phía Lâm Thắng thanh, dốc sức liều mạng lôi kéo lấy thứ hai bệnh viện nhân dân từng bác sĩ cùng y tá, hướng về vinh hoa phú quý không ngừng đi tới, nhưng bây giờ thì sao? Mình đã bị thứ hai bệnh viện nhân dân khai trừ, Nhưng là nhưng không cách nào tiến vào "Hân tế bệnh viện" cái kia sau này mình nên làm thế nào cho phải đâu này?

Không việc làm?

Đặng thế chương trong đầu bỗng nhiên toát ra cái từ ngữ này, nhất thời mặt như màu đất, toàn thân lạnh rung phát run.

Tuy nhiên nương tựa theo hần trắc tuyệt y thuật cùng danh khí, tiến vào bất luận cái gì một nhà bệnh viện hoặc là phòng khám bệnh, Nhưng là cũng rất cuộc không cách nào đạt được hôm nay tại thứ hai bệnh viện nhân dân bên trong Địa Vị cùng quyền lợi, chỉ có thể hành động một gã bình thường bác sĩ, tiền lương cùng tiền thưởng cũng sẽ (biết) sâu sắc rút lại. Nếu như đổi lại là vừa vận tốt nghiệp đại học đệ tử, có thể trở thành một gã trong bệnh viện bác sĩ, đã là thiên đại chuyện may mắn, Nhưng là đổi lại như Đặng thế chương loại này đã đảm đương bệnh viện chủ nhiệm vài chục năm người đến nói, đây quả thực là cực lớn si nhục.

"Không, không có khả năng, Chu Thái minh tuyệt đối sẽ không bị khai trừ đây, các ngươi, các ngươi đều là tên hỗn đản này đường vũ mời đến tạm thời diễn viên, cố ý ở chỗ này lừa gạt chúng ta đây, ta, ta sẽ không thua được, các ngươi, các ngươi mới thật sự là thua gia..."

Đặng thế chương thật sự là khó có thể tiếp nhận thật lớn như thế đã kích, hai cái nắm đấm niết chặt chú đây, hai mắt sung huyết, gắt gao chăm chăm vào đường vũ cùng Hàn Đông đông mấy người, tựa như một chi (cái) tức giận dã thú, độc sức liều mạng gào thét.

Đặng học minh lập tức lại càng hoảng sợ, vội vàng túm ở chính mình thúc thúc cánh tay, kêu lên: "Thúc thúc, ngươi, ngươi làm sao vậy?"

Đặng thế chương một bả bỏ qua cháu của mình, hướng phía đường vũ quát to một tiếng: "Ngươi, ngươi muốn ta chết, ta cũng không muốn ngươi sống, ta, ta hôm nay liều mạng với ngươi rồi!"

Hần nói lời này đồng thời, đã hướng phía đối phương đánh tới.

Đường vũ nhìn thấy đối phương đã triệt để lâm vào điên cuồng trạng thái, trong nội tâm cũng là âm thầm có chút giật mình. Bất quá hần sao có thể đủ làm cho đối phương làm bị thương chính mình đâu này? Hần thân thể vội vàng hướng phía bên cạnh né nhanh qua đi, đồng thời nâng lên chân phải, hướng phía đối phương bụng dưới hung hăng đạp tới. Hần một cước này tuy nhiên uy lực không lớn, Nhưng là đối với điên cuồng bên trong đích Đặng thế chương mà nói, lại vô tình là cực lớn đã kích, cả người hần lập tức đứng không vững, thất tha thất thểu hướng phía đằng sau thối lui.

Thế nhưng mà ai từng muốn Đặng học minh lúc này tự đứng tại phía sau của hần, tại chỗ bị hần đụng té trên mặt đất, mà Đặng thế chương mấy trăm cân thân thể toàn bộ đặt ở trên người của hần, hai người đồng thời phát ra từng đợt thê lương kêu thảm thiết.

Hàn Đông đông chứng kiến Đặng thế chương vậy mà muốn tổn thương đường vũ, nhất thời tức giận đến sắc mặt tái nhợt, cắn Nha Thiết Xi nói: "Thật không ngờ ngươi sắp chết đến nơi, lại vẫn cảm thương người, ta hôm nay không để cho ngươi một điểm nhan sắc nhìn xem, ta Hàn Đông đông tự với ngươi họ."

Hần lời nói không rồi, cũng đã tiến lên, hướng phía Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người bờ mông hung hăng đạp vài chân.

"Ah, ah, cứu mạng ah..."

Đặng học minh nhất thời đau da mặt run rẩy, nghẹn ngào hét thảm lên.

"Ngươi, ngươi tên hỗn đản này, ta, ta còn không có có thua, các ngươi, các ngươi đùa bỡn mảnh khỏe lừa gạt chúng ta, ta, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi..."

Đặng thế chương lại bày ra một bộ thà chết chứ không chịu khuất phục tư thế, độc sức liều mạng kêu lên.

"Lừa gạt các ngươi? Ta chỗ nào lừa gạt các ngươi rồi hả?"

Hàn Đông đông trên mặt cười lạnh lớn tiếng nói "Ngươi, ngươi căn bản không phải ‘ Hàn tế bệnh viện ’ người, ngươi, các ngươi vừa rồi đều là tại nói hươu nói vượn, hừ hừ, ta không tin, đánh chết ta cũng không tin, các ngươi bọn này tạm thời diễn viên, lừa gạt quý a?"

Đặng thế chương không là không tin, mà là không thể tin được, cũng là không muốn tin tưởng, cho nên hần gắt gao bắt lấy ý nghĩ này, chết sống không muốn thừa nhận mình đã thua.

Hàn Đông đông cười lạnh liên tục vài tiếng: "Vốn ta không muốn cùng ngươi tên ngu ngốc này giải thích cái gì, nhưng nhìn ngươi bộ dạng này đáng thương dạng, ta đã giúp ngươi giải thích giải thích tốt rồi,"

Hần sau đó chỉ chỉ bên cạnh cái kia vài tên áo khoác trắng bác sĩ, giới thiệu nói,

"Bọn hần tự là chúng ta ‘ Hàn tế bệnh viện ’ vài tên y sĩ trưởng, vị này chính là Tôn gia bình, vị này chính là Trịnh kim bảo, vị này chính là Vương nguyên phương..."

Hần một hồi đem cái này vài tên bác sĩ danh tự đều nói ra, cuối cùng còn bổ sung một câu, "Ta tin tưởng mọi người đều nghe qua tên của bọn hần a?"

Hiện trường thế nhưng mà hơn mười số bác sĩ cùng y tá, bình thường cũng đều phải hiểu một ít y học phương diện tin tức cùng tin tức. Hiện tại bọn hần nghe đến mấy cái này người danh tự về sau, đều triệt để khiếp sợ ở.

"Tôn gia binh? Đây chính là kinh thành có chút danh tiếng bác sĩ, ta đoạn thời gian trước trong tin tức bá kiến thân ảnh của hân."

"Trịnh kim bảo? Danh y Trịnh gia người? Như thế nào sẽ bị ‘ Hàn tế bệnh viện ’ lôi kéo đi qua đâu này?"

"Lão thiên gia, Vương nguyên phương? Đây chính là Hải Châu thành phố hiền hách thần y, vậy mà cũng đi ‘ Hàn tế bệnh viện ’ rồi..."

Bọn hân trong đầu đều không hẹn mà cùng hồi tưởng lại những người này thân hình cùng sự tích, hoàn toàn cùng trước mặt cái này mấy người phù hợp, cái này lại để cho bọn hân chỗ nào còn có nửa điểm hoài nghi? Lập tức liền tin tưởng cái này một Thiết Đô thật sự.

Đặng học minh mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn xem mấy cái áo khoác trắng, run rẩy nói: "Không có, thật không ngờ cái này một Thiết Đô thật sự, chúng ta, chúng ta vậy mà thua thất bại thảm hại, ta, ta, ta nên làm cái gì bây giờ?"

Đặng thế chương nghe thế mỗi một cái tên về sau, cả người sắc mặt càng là trắng bệch vô cùng.

Mấy người kia chẳng những y thuật cao minh, hơn nữa tại Hải Châu thành phố kẻ có được thật lớn danh khí, cũng không phải tùy tiện tiện mấy cái tiền liền có thể đủ đem bọn họ thỉnh tới. Hân tuy nhiên rất không nguyện ý thừa nhận sự thật này, nhưng là bây giờ không thừa nhận lại có thể làm sao đâu này? Đại thế đã mất, mặc dù chính mình lại gãy dựa, cũng đã không làm nên chuyện gì.

Đặng thế chương hiện tại đại não đã dần dần lấy lại tinh thần, bắt đầu tính toán như thế nào mới có thể lật bàn.

Thế nhưng mà ai biết vừa lúc đó, quân tinh dẫn theo vài tên cảnh sát đi vào trước mặt của hân, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Đặng thế chương, Đặng học minh, xét thấy hai người các ngươi vừa mới mệnh lệnh hân người, đối với đường vũ tiên sinh tiến hành ấu dâm, hơn nữa Đặng thế chương người ý đồ mưu hại người khác, nghiêm trọng trái với chúng ta quốc gia trị an quản lý điều lệ cùng có ý đã thương người tội. Ta hiện tại quyết định, đối với các ngươi hai người tiến hành bắt."

"Cái gì? Trảo, bắt chúng ta?"

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người nhất thời kinh ngạc đến ngây người ở.

"Vừa mới hai người các ngươi làm những chuyện như vậy, rành mạch, rõ ràng, hơn nữa hiện trường có nhiều như vậy căn cứ chính xác người, tin tưởng không cần ta nói cái gì nữa a?"

Quân tinh vẻ mặt cười lạnh hỏi ngược lại.

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người cho tới bây giờ, mới thật sâu cảm giác được một cô vô cùng sợ hãi cùng sợ hãi.

Hai người bọn họ vừa mới làm hết thảy, hoàn toàn chính xác chính như quân tinh chỗ nói như vậy, Nhưng là hai người bọn họ ấu dâm bọn hân, mưu hại người khác, kết quả thì thế nào đâu này? Nếu không chính mình không có chiếm được bất luận cái gì tiện nghi, ngược lại bị đường vũ cùng Hàn Đông đông cuồng đánh một trận, cái này lại muốn đi chỗ nào nói rõ lý lẽ đâu này? Hai người bọn họ hiện tại chẳng những muốn gặp phải lấy ly khai thứ hai bệnh viện nhân dân, còn muốn gặp phải lấy bị hình sự câu lưu, ngắn thì sáu bảy ngày, lâu là mấy tháng, chỉ sợ đợi đến lúc bọn hân theo cục công an lúc đi ra, đã là Thương Hải Tang Điền, muốn lại ngăn con sóng dữ, thay đổi thế cục, càng là không thể nào.

"Không, không muốn, ta không muốn đi cục công an, quân đội trưởng, ta sai rồi, ta thật sự biết rõ sai rồi, cầu ngài lão nhân gia đại nhân có đại lượng, một lần nữa cho ta một lần cơ hội a?"

Đặng học minh cũng trở nên táo bạo mà bắt đầu..., quỳ rạp xuống đất lên, hướng phía quân tinh cuồng quít dập đầu, nước mắt nước mũi đều bùng lên, nói không nên lời đáng thương ủy khuất.

Đặng thế chương lại đem ánh mắt rơi xuống đường vũ cùng Hàn Đông đông trên người, không ngừng dập đầu lấy khấu đầu, đau khổ cầu khẩn nói: "Đường vũ, ah, không, Đường thiếu, Đường gia gia, Hàn thiếu gia, là lỗi của ta, là ta cầu mắt xem người thấp, không nhìn được hai vị đích hình dáng, ta, ta thực không phải cố ý muốn làm như vậy, là Chu Thái minh uy hiếp ta, nói nếu như ta không dựa theo hân nói đi làm, liền muốn cho ta một điểm nhan sắc nhìn xem, ta, ta bất đắc dĩ, mới làm ra loại này vi phạm lương tâm, trái pháp luật pháp luật sự tình, ta, ta không cầu cái khác, chỉ cầu các ngươi có thể cho ta một lần cơ hội, ta, ta về sau làm trâu làm ngựa để báo đáp các ngươi đại ân đại đức..."

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người đều lẫn nhau nhìn thoáng qua, trong ánh mắt đều dần hiện ra một tia khinh thường.

Đánh rần không đánh bảy tác, bị rần cán, nhỏ cỏ không trừ gốc, tất [nhiên] lưu họa lớn.

Đạo lý này bọn hân không phải không hiểu.

Bọn hân hiện tại cùng Đặng thế chương, Đặng học minh đã thế như nước với lửa, không chết không ngớt, sao có thể đủ một lần nữa cho đối phương cơ hội lật bàn đâu này? Hai người bọn họ đều không hẹn mà cùng bắt đầu trầm mặc, cũng không có mở miệng ý tứ.

Quân tinh nhìn nhìn hai người bọn họ, lập tức hướng phía sau lưng những cảnh sát kia khoát tay áo nói: "Đem hai người bọn họ bắt lại cho ta, đưa đến trong cục, ta muốn đích thân thẩm vấn bọn hân, nếu như hai người bọn họ không an phận lời mà nói..., tự cho bọn hân một điểm nhan sắc nhìn xem."

"Vâng, đội trưởng!"

Phía sau nàng cái kia vài tên nhân viên cảnh sát không nói hai lời, trực tiếp bỏ nhào qua, đem Đặng thế chương cùng Đặng học minh khảo mà bắt đầu..., hướng phía bên ngoài kéo đi.

Đặng thế chương cùng Đặng học minh hai người dốc sức liều mạng giãy dụa lấy, muốn từ nơi này chút ít cảnh sát trong tay giẫy giụa đi ra ngoài, Nhưng là hai người bọn họ điếm ấy khí lực, lại thể nào là vài tên cảnh sát động thủ đâu này? Ngược lại trên người vẫn bị đánh vài quyền. Bọn hắn chứng kiến đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người không có một tia hỗ trợ ý tứ, nhất thời vừa sợ vừa giận, nghĩ đến chính mình tiến vào cục công an về sau tình cảnh, liền khàn giọng liệt phổi điên cuồng hét lên bắt đầu: "Đường vũ, Hàn Đông đông, hai người các ngươi chờ, chúng ta thành quý cũng sẽ không bỏ qua các ngươi đấy, hôm nay chi thù, ngày khác nhất định sẽ toàn bộ thường trả lại cho các ngươi đấy..."

Hàn Đông đông hướng phía hai người bọn họ bóng lưng hung hăng nhổ một bãi nước miếng nước bọt, khinh thường nói: "Tự hai người các ngươi? Gia gia hội (sẽ) sợ các ngươi? Có bản lĩnh các ngươi hiện tại tự biến thành quý, xem gia gia ta sợ không sợ các ngươi?"

Đường vũ khẽ lắc đầu: "Xem ra hai người bọn họ đầu hoàn toàn chính xác bị con lừa cho đá."

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Nhận biết một cái tỷ tỷ

Đường vũ chứng kiến cả kiện sự tình đã chấm dứt, liền lại để cho Hàn Đông đông phái người đem phụ thân của mình cùng mẫu thân nhận được Hàn tế bệnh viện. Tuy nhiên Lâm Thắng thanh liên tục tỏ vẻ, vì cảm tạ đường vũ mấy người bọn hắn người to lớn tương trợ, chẳng những đem trước khi thiếu nợ ở dưới hơn một vạn khối tiền phí tổn toàn bộ miễn đi, nhưng lại sẽ tiếp tục bang (giúp) Đường Thụ hoài tiến hành miễn phí trị liệu. Nhưng là cuối cùng vẫn là bị đường vũ lời nói dịu dàng cự tuyệt.

Hàn Đông đông vô cùng đơn giản một câu, liền lại để cho Hàn tế bệnh viện từng cái bộ môn toàn bộ vận chuyển lại, chuyên môn cho Đường Thụ hoài vọt lên một gian một mình xa hoa phòng bệnh. Toàn bộ phòng bệnh diện tích khoảng chừng hơn tám mươi m² - mét vuông, chẳng những có một cái một mình buồng vệ sinh cùng phòng bếp, còn có một loại nhỏ phòng khách, bên trong bố trí cùng trang hoàng đều là có thể nói nhất lưu, quả thực cùng với ở khách sạn không có gì khác nhau. Ngoại trừ những... này bên ngoài, còn chuyên môn xứng có hai gã đặc cấp hộ lý cùng vài tên y sĩ trưởng, toàn bộ ngày hai mươi tiếng đồng hồ chiếu cố.

Đường vũ tự nhiên biết rõ loại này xa hoa phòng bệnh cũng không phải là người bình thường có thể trụ tiền đi đấy, hơn nữa quang phòng bệnh phí tổn cũng không phải một cái số lượng nhỏ, nhưng là đem làm hắn nhắc tới tiền thời điểm, Hàn Đông đông lại nghiêng đầu, vẻ mặt mắt húng kêu lên: "Ta nói Tiểu Vũ, ngươi đây là ý gì? Ngươi cho ta Hàn Đông đông là cái loại này tham tiền người sao? Ta người này tuy nhiên ưa thích sống phóng túng, ưa thích đánh nhau, Nhưng là ta phụ mẫu lợi nhuận cái kia chút ít tiền, ta ba bố tử cũng xài không hết, ta muốn tiền của ngươi làm gì vậy? Ngươi đây không phải bản thủ ta sao? Nếu như ngươi không nên cảm tạ ta, vậy thì chờ qua mấy ngày, tùy tiện giúp ta xem xét một kiện đồ cổ, coi như là nằm viện hết thầy phí dụng."

Đường vũ nghe được Hàn Đông đông những lời này về sau, không có nói cái gì nữa, trong nội tâm đã triệt để đem hắn trở thành là bằng hữu của mình.

Đường Thụ hoài cùng Tống Tuệ vẫn hai người chứng kiến con mình vài ngày không thấy, chẳng những kết giao quân tình cùng Hàn Đông đông lợi hại như vậy bằng hữu, nhưng lại như vậy có bản lĩnh, đã kinh ngạc, lại cao hứng, vừa muốn nhìn xem quân tình ánh mắt đều nhiều hơn thêm vài phần quái dị hào quang, không ngừng hỏi han ân cần, cơ hồ đã đem đối phương trở thành là Đường gia con dâu rồi.

Cái nha đầu này lớn lên có thể thực tuần, hơn nữa còn là cục công an bên trong đội trưởng, cùng con mình thật đúng là trời sinh một đôi. Nếu như có thể ở rể, cái kia Đường gia thật đúng là thật có phúc.

Quân tình vốn chỉ là muốn thuận tay bang (giúp) đường vũ một cái bề bộn, ai biết vậy mà sẽ phát sinh như vậy hiểu lầm, vừa muốn muốn làm sáng tỏ chuyện này, một

bên lại sợ hãi lão nhân gia thương tâm, nhất thời làm cho nàng mặt đỏ tới mang tai, ấp úng nói không ra lời.

Đường vũ nhìn thấy cha mình sự tình đã có thích đáng an bài, liền cùng quân tình, Hàn Đông đông hai người đã đi ra bệnh viện.

"Tiểu Vũ, thật không ngờ ngươi tán gái bản lĩnh thật đúng là không tệ, nhanh như vậy sẽ đem quân đội trưởng đuổi theo rồi."

Hàn Đông đông liếc thấy ra đường vũ cùng quân tình quan hệ cũng không tầm thường, hơn nữa quân tình còn nhiều lần trợ giúp bọn hắn, chỉ sợ bên trong còn có một đoạn không thể cho ai biết chuyện ẩn ở bên trong. Hắn nghĩ tới đây, liền nhin không được trêu ghẹo lên.

Quần tinh phấn nộn hai gò má nhất thời bay lên một mảnh đỏ ửng, tựa như sau gò ngọc ánh nắng chiều giống như (bình thường). Nàng cắn chặt hàm răng, hung hăng trừng đôi phương liếc, nói: "Hàn Đông đông, đừng tưởng rằng phụ thân ngươi là Hàn tân bình, ta cũng không dám bắt ngươi. Ngươi có tin ta hay không cho ngươi tham gia một cái ngục giam bảy ngày du đầu này? Ta nghe nói trong ngục giam rất nhiều phạm nhân đều có chút tâm lý biến thái, đặc biệt ưa thích cái loại này trắng trắng mập mập tiểu nam sinh. Giống như ngươi vậy người, nhất định sẽ đã bị bọn hắn đặc biệt chiều cổ đấy."

Hàn Đông đông sắc mặt biến đổi lớn, hai tay bùm lấy cái hông của mình, bày ra một bộ mặt như ăn mướp đắng: "Quần đội trưởng, ta biết rõ ngài lão nhân gia lòng dạ rộng lớn, trời cao biển rộng, đại nhân có đại lượng, cũng đừng cùng chúng ta tính toán chi li rồi. Ta chỉ là trông thấy hai người các ngươi trời sinh một đôi, liền muốn cho các ngươi tác hợp tác hợp..."

"Ngươi tên mập mập chết bầm này, ngươi còn nói? Hai người chúng ta dùng được lấy ngươi tác hợp sao?"

Quần tinh lúc này hoành hấn liếc.

"À? Không cần ta tác hợp rồi hả? Hắn là hai người các ngươi đã ở cùng một chỗ? Wow, thật sự là tốc độ ánh sáng ah!"

Hàn Đông đông về mặt khâm phục nhìn xem đường vũ, cái loại này giống như cuộn cuộn nước sông, không ngớt không dứt ánh mắt lại để cho thứ hai từng đợt ác hàn.

Đường vũ có chút tức giận vỗ vỗ bả vai của đối phương, nói: "Ngươi nếu như muốn chết, cứ tiếp tục nói tiếp a."

Quần tinh vốn là có ý tứ là lại để cho hắn bắt kẻ chính mình cùng đường vũ sự tình, ai biết đầu của đối phương hạt dưa vậy mà nghĩ đến đi một bên rồi, tức giận đến nâng hai mắt trắng dã, thiếu chút nữa muốn Bạo Tẩu.

Hàn Đông đông phát hiện quần tinh ánh mắt bất thiện, rất có một loại đem mình phanh thây xé xác xu thế, lúc này pha trò nói: "Khục khục, kỳ thật ta còn một điều sự tình, đi trước một bước, các ngươi hai người tự tiện." Hắn lời nói không roi, cũng đã chuẩn đi rồi.

Đường vũ trông thấy Hàn Đông đông vội vội vàng vàng bước chân, không khỏi vỗ vỗ cái trán, có chút bất đắc dĩ đối với quần tinh nói ra: "Quần đội trưởng, Hàn Đông đông mặc dù có chút khẩu bộ ngăn cản, nói hươu nói vượn, nhưng là làm người hay (vẫn) là rất không tệ, ngươi cũng đừng có cùng hắn tức giận."

"Hừ hừ, nếu như không phải ta biết rõ hắn làm người coi như không tệ, không có gây qua quá lớn nhiễu loạn, ta sớm đem hắn khảo tiến trong ngục rồi, ngươi đừng cho là ta không biết bọn hắn cho ta khỏi ngoại hiệu, hừ hừ, nữ mã đầu? Ta chính là nữ mã đầu, bọn hắn có thể làm gì ta? Đối với những cái...kia lần thiện sợ ác, coi trời bằng vung nhị thế tổ, quan nhị đại, ta tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình đấy."

Quần tinh hung hăng mắt trắng không còn chút máu, hơi có chút phong tình vạn chủng nói.

Đường vũ nhất thời cảm giác được ánh mắt của mình sẽ không nhảy động, thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào đối phương.

Lúc này trước mặt quần tinh, thiếu đi vài phần khí khái hào hùng, nhiều hơn vài phần nữ tính chỉ mỗi hắn có vũ mị. Nếu như đổi lại là những nữ nhân khác, có lẽ cũng không coi vào đâu, Nhưng là vừa vận kiến thức đến quần tinh Bá Đạo dũng mãnh một mặt, hiện tại đột nhiên biến thành một bộ tiểu nữ nhi bộ dáng. Loại này trước sau cực lớn tương phản, đầy đủ kích thích mỗi người đàn ông thị giác khí quan.

"Ngươi cái gì? Chưa từng gặp qua mỹ nữ sao?"

Quần tinh nâng lên tay phải, ở trước mặt hắn giương lên, hừ nhẹ nói.

Đường vũ lập tức phục hồi tinh thần lại, có chút không có ý tứ nói: "Hoàn toàn chính xác chưa từng gặp qua như ngươi mỹ nữ như vậy."

Quần yên lặng nghe đến hắn ca ngợi, xinh đẹp trên mặt nhiễm lên một mảnh đỏ ửng, trong nội tâm có chút thoải mái, nhưng là ngoài miệng nhưng vẫn là như trước nói ra: "Ba hoa, đừng tưởng rằng vài câu hoa ngôn xảo ngữ, ta sẽ coi trọng ngươi hợp lý. Chẳng lẽ chưa từng nghe qua một câu sao? Thả rằng tin tưởng trên thế giới có quỷ, cũng không thể tin tưởng nam nhân cái kia trương miệng thú. Bất quá nhìn ngươi coi như trung thực, ta tạm cho ngươi một cái cơ hội."

"Cho ta một cái cơ hội?" Đường vũ hơi sững sờ.

Quần tinh có chút lơ lửng xinh đẹp trán, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Nhà của chúng ta chỉ có ta như vậy một đứa con gái, không có hắn huynh đệ của hắn tỷ muội. Hai người chúng ta cũng coi như hữu duyên, từ hôm nay trở đi, ta chính là tỷ tỷ của ngươi tỷ rồi, mà ngươi tự là đệ đệ ta, về sau có người khác khi dễ ngươi, ngươi đại khái có thể báo danh hào, nhưng là ngươi không thể tùy tiện khi dễ những người khác, có nghe hay không?"

"Đương, đương đệ đệ của ngươi?"

Đường vũ kinh ngạc thiếu chút nữa đem cái cằm đều rơi trên mặt đất.

Quần tinh chứng kiến hắn bộ dạng này đặc biệt giật mình biểu lộ, trên hai gò má đỏ ửng lại phủ lên thêm vài phần. Nàng cũng không biết mình tại sao phải đột nhiên toát ra như vậy một cái ý niệm trong đầu, chẳng qua là khi nàng chứng kiến trước mặt cái này so với chính mình nhỏ hơn năm tuổi đại nam hài thời điểm, tim đập không khỏi thêm nhanh hơn rất nhiều, còn sinh ra một loại cảm giác khó hiểu. Nàng cắn chặt hàm răng, ra vẻ hung ác nói: "Làm sao vậy? Chẳng lẽ không được sao? Ta có thể nói cho ngươi biết, người khác quý cầu ta đem làm tỷ tỷ của bọn hắn, ta đều không có đáp ứng. Ngươi cũng đừng không biết phân biệt, đến ra, tranh thủ thời gian kêu một tiếng tỷ tỷ nghe một chút."

Đường vũ bị hấn làm cho chính là dở khóc dở cười, không biết nên làm thế nào cho phải.

Nữ nhân này đại não tư duy cũng quá nhanh đi?

Chỗ nào có người như vậy buộc người khác đem làm đệ đệ của nàng hay sao? Chẳng lẽ không biết dưa hái xanh không ngọt sao?

Bất quá hấn cũng biết, quân tình tuy nhiên làm việc tùy tiện, bất kể hậu quả, Nhưng là tâm địa thiện lương, làm người chính trực, là một cái khó được tốt cảnh sát. Lại càng không cần phải nói đối phương trở thành tỷ tỷ của mình, đối với chính mình cũng có điểm rất tốt chỗ. Hấn nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là miễn cưỡng cười cười, nhẹ nhàng kêu một tiếng: "Quân tỷ."

Quân tình lông mày kẻ đen có chút một đám, có chút không khoái nói: "Gọi có chút miễn cưỡng, nhưng lại có chút nhần nhần nhỏ nhỏ, người nói người một đại nam nhân, như thế nào ngay cả một chút như vậy việc nhỏ cũng làm không được đâu này? Một lần nữa cho ta gọi một lần, muốn gọi em tai một ít."

Đường vũ cái trán đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, về mặt cười khổ nói: "Ta nói quân tỷ, cái đó và ta không có bất cứ quan hệ nào a? Bỗng nhiên ngay lúc đó toát ra một cái tỷ tỷ, ai có thể đủ lập tức thích ứng tới?"

"Người nói cũng đúng, cái kia qua mấy ngày tốt rồi." Quân tình nhẹ gật đầu, đồng ý quan điểm của hấn.

Đường vũ nhìn đồng hồ, vậy mà đã là một giờ chiều nữa, khoảng cách thời gian lên lớp còn có nửa giờ. Hấn vội vàng nói ra: "Quân tỷ, hiện tại thời gian đã không còn sớm, ta đi trước trường học."

Quân tình cũng biết hấn là một đứa học sinh, đệ tử tự nhiên muốn dùng việc học làm trọng, cho nên cũng không có bất kỳ ngăn trở, gật đầu nói: "Ah, ta đã biết, vậy người tranh thủ thời gian đi trường học a, đúng rồi, số di động của ta là 139XXXXXXX, về sau có chuyện gì, cho dù gọi điện thoại cho ta, có ta bảo kê người, cam đoan không người nào dám khi dễ người!"

Đường vũ thật đúng là có chút không quá thích ứng loại này bị người chiếu cố cảm giác, bất quá cũng không muốn làm trái đối phương hảo ý, chỉ có thể âm thầm ghi nhớ điện thoại của đối phương dãy số, liền quay người hướng phía trường học phương hướng bước nhanh đi đến.

Vừa lúc đó, quân tình điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Nàng chuyển được về sau, vừa mới nói hai câu nói, sắc mặt lập tức tự trở nên thiên biến vạn hóa, khẩn trương, sợ hãi, ngượng ngùng, kích động, đủ loại biểu lộ toàn bộ đều hiện lên tại khuôn mặt của nàng thượng diện, một đôi xinh đẹp đôi mắt lập tức cũng mở sâu sắc đấy.

"Tiểu Vũ, người trước chờ một chút, ta bên này ra một chút sự tình."

Quân tình bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn thoáng qua phía trước đường vũ, vội vàng lớn tiếng kêu lên.

Đường vũ hơi sững sờ, dừng bước, xoay người nhìn xem nàng, nói: "Quân tỷ, làm sao vậy?"

"Ta, ba ba của ta vừa mới gọi điện thoại tới,"

Quân tình sắc mặt biến được đặc biệt hồng nhuận phon phớt, giống như lau Sơn Phấn giống như, nói không nên lời kiều mỹ đáng yêu, áp ứng đến, "Nói, nói muốn gặp người."

"Cái gì? Ba ba của người muốn gặp ta? Hấn như thế nào hội (sẽ) nhận thức ta đâu này?"

Đường vũ càng là trợn hai hòa thượng, sờ không được ý nghĩ.

"Ba ba của ta vừa mới lại Vân Mộng sơn trang trong toilet phát hiện hai người chúng ta, nghĩ đến người là bạn trai ta, cho nên, cho nên mới..."

Quân tình mắc cỡ hận không thể tìm khe hở chui vào. Đường vũ sắc mặt lập tức đen.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Trộm cắp thuật

Đường vũ đã từng tự lo lắng qua, sợ hãi quân thể mới biết đạo chính mình cùng nữ nhi của hắn phát sinh qua một đoạn mập mờ sự tình, Nhưng là thật không ngờ sự tình tự là trùng hợp như vậy, người ta quân thể phương chẳng những biết rõ chính mình cùng nữ nhi của hắn quan hệ, nhưng lại tại trong toilet đã đến một cái bất kể thông dâm bất song, nhìn một cái rãnh mạch, rõ ràng.

Đường vũ hiện tại thật sự có một loại khóc không ra nước mắt cảm giác.

Chuyện này cùng chính mình cũng không có bất kỳ quan hệ gì, chính mình là bị tự nguyện đấy.

Quân tình chứng kiến đường vũ bộ dạng này thê lương biểu lộ, trong nội tâm cũng là rất cảm thấy buồn cười, bất quá nàng cũng là từng đợt buồn rầu. Nàng vừa rồi tại Vân Mộng sơn trang trong toilet, cũng là bởi vì sợ hãi bị phụ thân của mình phát hiện, mới làm ra cái loại này quá chuyện gì quá phận tình, Nhưng là thật không ngờ cố gắng của mình vậy mà uổng phí, cuối cùng nhất vẫn bị cái kia lão hồ ly phát hiện.

"Kỳ thật người cứ việc yên tâm tốt rồi, ba ba của ta tính tình coi như không tệ, sẽ không đem người thế nào đấy,"

Quân tình ngược lại trước an ủi đối phương, khẩu khí cũng Ôn Nhu rất nhiều, "Người làm, tự là giả mạo bạn trai của ta, tạm thời đã lừa gạt ba mẹ ta cửa ải này là được rồi, sự tình từ nay về sau, sau này hãy nói rồi."

Đường vũ nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi, có chút chần chờ nói: "Phụ thân người sẽ không bức bách chúng ta bây giờ tự kết hôn a? Ta hay (vẫn) là một đứa học sinh, không đến pháp luật kết hôn tuổi, sẽ bị người khác nói lời ong tiếng ve đấy."

Quân tình bị hắn những lời này tức giận đến dờ khóc dờ cười, nhìn không được nâng lên tay phải, hung hăng cho đối phương một cái búng tay.

"Người tuổi còn trẻ đấy, đoán mò cái gì đâu này? Người cho rằng ta phụ thân là phong kiến đại quân phiệt, bắt lấy một cái nam đấy, tự bức bách đối phương lập tức kết hôn nhập động phòng sao? Mặc dù hắn nguyện ý, ta còn không muốn đây này. Ta còn trẻ như vậy, còn có rất nhiều công tác muốn làm, làm sao có thể kết hôn đâu này?"

Quân tình khí vũ vũ nói, còn hung hăng bạch liễu tha kỷ nhãn. "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!"

Đường vũ lau sạch nhẹ thoáng một phát mồ hôi lạnh, âm thầm may mắn nói. Quân tình bị hắn tức giận đến quá sức, nâng lên tay phải, hung hăng néo một cái lỗ tai của hắn, tức giận nói: "Người đây là ý gì? Hắn là tỷ tỷ lớn lên hoa tàn ít bướm, không có người đã muốn sao?"

"Chỗ nào sự tình? Quân tử người là thiên sinh lệ chất, phong hoa tuyết nguyệt!"

Đường vũ chịu đựng đau đớn, liên tục khen.

Quân tình lúc này mới cảm thấy mỹ mãn buông ra lỗ tai của hắn, trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng: "Coi như người thức thời, ta cho người biết, ba ba của ta cho người hai ngày sau đó đi nhà của chúng ta, người tại đây hai ngày thời gian bên trong, hảo hảo chuẩn bị một chút, đừng cho ta mất mặt nha."

"Không đi được hay không được?" Đường vũ hữu khí vô lực mà hỏi.

"Không đi cũng có thể, bất quá ta ba ba hơn phân nửa hội (sẽ) bão nổi, hơn nửa hội (sẽ) phải cảnh sát bắt người quá khứ đích, người sẽ không hi vọng người khác trông thấy người bị cảnh sát mang đi a?"

Quân tình có chút nhún vai, bày ra một bộ vẻ mặt không sao cả.

Đường vũ sắc mặt lập tức vừa đen thêm vài phần, hiển nhiên một cái hiện đại Trương Phi.

Hai người kia thật đúng là một đôi phụ nữ.

Một cái bắt buộc chính mình nhận thức nàng đem làm tỷ tỷ, một cái chuẩn bị phải cảnh sát tới tra soát chính mình.

Cái này có còn vương pháp hay không rồi hả?

Đường vũ cuối cùng không có cách nào, chỉ có thể đáp ứng đối phương yêu cầu, hai ngày sau đó, bang (giúp) đối phương diễn thượng một chỗ trò hay...

Đường vũ trở lại trường học về sau, khoảng cách đi học còn có 10 phút thời gian. Bất quá hắn biết rõ chính mình có được Vô Dịch hệ thống về sau, trong trường học những... này chương trình học đã biến thành gân gà, có cũng được mà không có cũng không sao. Hắn hiện tại đã đem Anh ngữ cùng ngữ văn triệt để tinh thông, muốn khảo thí cái max điểm không có vấn đề gì, chỉ cần sẽ đem toán học phá được xuống. Đến lúc đó, tuy nhiên muốn tiến những cái...kia hàng hiệu đại học độ khó không nhỏ, Nhưng là nếu như tiến một chỗ nhị lưu đại học, còn không có vấn đề đấy.

"Tiểu Nhã, ta muốn tiếp tục học tập 《 khảo cổ học 》" "Thỉnh lựa chọn thời gian."

"Một giờ."

"Bắt đầu học tập 《 khảo cổ học 》 thời gian một giờ."

Rất nhanh, đường vũ trước mắt siêu đại trên màn hình, lục tục xuất hiện một ít về 《 khảo cổ học 》 trong bọn họ cho. Lần này học tập nội dung nếu so với

phía trước hai lần học tập muốn khó khăn rất nhiều, cũng càng làm sâu sắc áo rất nhiều, đại đa số đều là một ít minh thanh trước kia đủ loại kiểu dáng đồ cổ, chủng loại phồn đa, hơn nữa phân biệt thủ đoạn càng muốn rườm rà rất nhiều.

"Chúc mừng chủ nhân, 《 khảo cổ học 》 ngành học học tập hoàn tất, thành tích hoàn mỹ, Vô Địch hệ thống ban thưởng chủ nhân {điểm thuộc tính} 3 điểm."

Không biết đã qua bao lâu, đường vũ bên tai nhất thời truyền đến Tiểu Nhã thanh thúy thanh âm dễ nghe.

Đường vũ thật sâu nhờ ra một ngụm trọc khí, cảm giác được chính mình trong đại não không ngừng hiển hiện lấy 《 khảo cổ học 》 bên trong sở học đến đủ loại tri thức. Mặc dù mới vừa mới học tập hoàn tất, Nhưng là đối với hắn mà nói, lại giống như một gã thăm dò đồ cổ vài thập niên lão đi, nương tựa theo một đôi sắc bén đôi mắt cùng một đôi lão luyện tinh anh hai tay, Nhưng dừng tại trong thời gian ngắn phân biệt ra cái gì một kiện đồ cổ thiệt giả hư thật, thậm chí còn có thể tại trong thời gian ngắn hàng nhái đảm nhiệm ý một kiện người khác đều không thể phân biệt đồ cổ.

Đây mới thực sự là giới cổ vật cao thủ!

Đường vũ nhẹ nhàng lay động thoáng một phát đầu, cũng không có cảm giác được bất luận cái gì không khỏe. Hắn nhìn đồng hồ, mới vừa vặn đi qua một giờ, khoảng cách tan học còn có hơn hai giờ, mà các lão sư khác đối với như hắn loại này học sinh kém, căn bản chính là mặc kệ không hỏi, cho nên hắn rất dứt khoát xem khởi bắt buộc khoa mục cùng môn học tự chọn mục, Nhưng là nhìn tới nhìn lui, bắt buộc khoa mục bên trong hoàn toàn chính xác có rất nhiều hữu dụng tri thức, Nhưng là độ khó hệ số đều rất cao, thấp nhất đều là Tam Tinh, muốn hoàn toàn chinh chinh học giỏi một môn khoa mục, chỉ sợ không có mười mấy giờ là căn bản không có khả năng đấy, Nhưng là môn học tự chọn trong mắt nhưng lại số lượng quá nhiều, trong khoảng thời gian ngắn cũng không nghĩ ra học tập cái gì khoa mục rất tốt. Nhưng là ngay tại hắn lật xem thời điểm, lại phát hiện một cái khoa mục bỗng nhiên nhảy vào trước mắt.

《 trộm cắp thuật 》 cái này khoa mục thoát nhìn mặc dù có chút gàn gà, Nhưng là lại có thể ở lúc mấu chốt phát ra nổi rất lớn tác dụng.

Đường vũ biết rõ nương theo lấy thực lực của chính mình tăng lên, gặp được địch nhân cũng sẽ (biết) càng ngày càng lợi hại, nếu như có thể đem 《 trộm cắp thuật 》 học tập hoàn tất, cái kia chính mình bao nhiêu cũng sẽ (biết) có được một ít tự bảo vệ mình năng lực. Ngẫm lại xem, nếu như mình tại trong bất tri bất giác trộm đối phương dao găm hoặc là súng ngắn, hoặc là chính mình tiến vào đối phương trong nhà, suu tập một ít chứng cứ, lại hội (sẽ) là dạng gì tình huống đâu này? Tuy nhiên cái môn này ngành học đồ vật bên trong đều là hạ lưu thủ đoạn, lại đủ để thay đổi thế cục. Huống chi, 《 trộm cắp thuật 》 học tập độ khó chỉ là một ngôi sao, hoàn toàn có thể tại trong thời gian ngắn học tập.

"Tiểu Nhã, ta muốn học tập 《 trộm cắp thuật 》" "Thỉnh lựa chọn thời gian học tập!"

"Một giờ!"

"Bắt đầu học tập 《 trộm cắp thuật 》 thời gian một giờ!"

Rất nhanh, đường vũ trước mặt trên màn hình lớn lập tức xuất hiện về 《 trộm cắp thuật 》 tương quan nội dung. Trộm cắp thuật trong đó kể cả mở cửa thuật, ăn cắp thuật, cùng với leo núi thuật vân... vân, đại một tý, chỉ cần đem cái môn này ngành học học tập hoàn tất, bất kể là muốn trộm cắp người khác thứ ở trên thân, hay (vẫn) là leo tường nhập viện, đánh cắp người khác trong nhà đồ vật, đều giống như lấy đồ trong túi.

Đường vũ trải qua mấy lần học tập về sau, trí nhớ phương diện lại có tiến bộ rất lớn, bất quá lần này học tập trộm cắp thuật, chẳng những cần có được trác tuyệt trí nhớ, còn cần linh nhãn hai tay cùng mau lẹ hai chân, điều này cũng làm cho hắn chịu nhiều đau khổ.

Không biết đã qua bao lâu, Tiểu Nhã nhắc nhở thời gian học tập đến, cái này lại để cho đường vũ mặc dù có chút bất mãn, Nhưng là muốn đến chính mình sao một mục nằm sắp lấy, cũng không phải biện pháp, rất dễ dàng bị những bạn học khác hoài nghi đấy. Lập tức liền lui đi ra. Bất quá tại rời khỏi hệ thống trước khi, hắn phát hiện, 《 trộm cắp thuật 》 bên cạnh nhiều hơn cái thanh process bar (tiến độ máy tính), thượng diện đánh dấu, tiến độ 30%.

Tuy nhiên gần kề học tập 30%, Nhưng là đường vũ hiện tại có lòng tin theo bất luận cái gì người bình thường trên người ăn cắp một kiện đồ vật.

"Mộng Khiết, ngày mai là được ngươi mười tám tuổi sinh nhật, đối với chúng ta toàn lớp sở hữu tất cả đệ tử mà nói, đều là một cái khó có thể quên được thời gian. Trường cấp 3 ba năm từng ly từng tỵ, đối với chúng ta mỗi người mà nói, đều là rõ mồn một trước mắt, phẳng phát ngày hôm qua vừa mới phát sinh qua giống như (bình thường). Mộng Khiết, ta đại biểu toàn lớp sở hữu tất cả đồng học cảm ơn ngươi, ngày mai chẳng những là sinh nhật của ngươi, nhưng lại cho mọi người một cái buồn lòng tâm tình, thỏa thích tự hội cơ hội, ngẫm lại chúng ta ba năm này đến cố gắng, ngẫm lại còn có hơn ba tháng liền muốn gặp phải kỳ thi Đại Học, cơ hội như vậy, đối với chúng ta mỗi người mà nói, đều là cực kỳ khó được đấy, cho nên ta hi vọng ngươi cũng có thể cho ta một cái cơ hội, trời tối ngày mai sở hữu tất cả tiêu dùng, toàn bộ bao tại ta quý húc Vũ trên người."

Đường vũ đang chuẩn bị hoạt động một chút thể cốt, lại nghe đến lớp phó quý húc Vũ đang đứng tại trừ Mộng Khiết trước mặt, dùng sức huy động tay phải, phát biểu lấy một phen đông đặc diễn thuyết, hiển nhiên một cái người lãnh đạo, đem toàn lớp hào khí triệt để phủ lên lên. Rất nhiều nữ sinh đều bị hắn lần này ngôn luận hấp dẫn ở, một đôi trong ánh mắt đều lóe ra liên tiếp sao nhỏ tinh.

Một gã nam sinh làm một tên nữ sinh tổ chức sinh nhật yến hội, đây là hạng gì kinh người, hạng gì long trọng?

Nếu như có thể có một gã nam sinh cũng có thể vì chính mình tổ chức một lần sinh nhật yến hội, thật là là cao cỡ nào hưng à?

Ngồi ở đường vũ đằng sau trang nhảy nhện không được nhỏ giọng nói thầm một câu: "Ta thấy thế nào cái thằng này đều giống như một bức cầu Hán gian sắc mặt, hận không thể quỳ gối chúng ta hoa hậu giảng đường trước mặt, thề lưỡi ra liếm người ta để giày bẩn."

Hắn dáng người gầy gò, vóc dáng cũng không cao, bình thường uống đường vũ quan hệ cũng không tệ, nói chuyện tự nhiên cũng không có nhiều như vậy bận tâm.

Đường vũ nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn hắn một cái, nhẹ nhàng cười cười: "Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu."

"Quân tử hảo cầu? Ta xem hắn chính là một cái cầu!"

Trang nhảy thành tích học tập cũng quá bình thường, cho nên đối với như quý húc Vũ loại này thành tích học sinh ưu tú, có một loại không hiểu cảm thù.

Đường vũ tại chỗ bị hắn những lời này chọc cho thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Trừ Mộng Khiết là Hải Châu thành phố đệ nhất trung học công nhận hoa hậu giảng đường.

Nghe nói theo đuổi nàng nam sinh ít nhất cũng có một cái tầng cường sắp xếp, ngoại trừ như Trịnh Thiếu cường loại này thành tích học tập chênh lệch nam sinh bên ngoài, còn có rất nhiều như quý húc Vũ loại này học sinh xuất sắc, trong nội tâm cũng đều yêu thầm lấy đình Mộng Khiết.

Quý húc Vũ ngoại trừ tướng mạo so sánh tuần lãng, gia đình tương đối giàu có bên ngoài, hơn nữa còn là cấp ba (6) lớp lớp phó, cùng trừ Mộng Khiết cái này chính lớp trưởng thường xuyên cùng một chỗ xử lý trong ban sự tình, cho nên bọn hắn quan hệ của hai người coi như không tệ. Tự xưng điểm này, ưu thế của hắn tự rõ ràng mạnh hơn Trịnh Thiếu cường.

Đương nhiên, bọn hắn tâm đó cũng không phải nam nữ bằng hữu quan hệ, chỉ có thể coi là bằng hữu bình thường quan hệ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Nhiều lần: So so ai có tiền (thượng)

Đường vũ từ khi có được Vô Định hệ thống về sau, cả người cũng trở nên tương đương tự tin, hơn nữa trừ Mộng Khiết đã xem như hắn dự định nữ nhân, sao có thể đủ bị mặt khác nam sinh cướp đi đâu này? Lại càng không cần phải nói quý húc Vũ tuy nhiên treo lớp phó danh hào, Nhưng là ngày bình thường mặt đặc biệt cao ngạo, xem thường như chính mình loại này chênh lệch các loại sinh, nhưng lại thường xuyên kể một ít ngồi chăm chọc, lại để cho trong lòng của hắn cũng đặc biệt không thoải mái, hiện tại càng là muốn cho đối phương một điểm nhan sắc nhìn xem.

Vài luyện, tại lão tử trước mặt 'trang Bức', ta không muốn cho người thổ huyết không thể.

Hắn nghĩ tới đây, không khỏi âm hiểm cười, sau đó đứng người lên, đi đến quý húc Vũ trước mặt, liên tục vỗ tay tán thán nói: "Thật không ngờ chúng ta lớp trưởng đại nhân quả nhiên là nghĩa bạc vân thiên, cởi mở, khắp nơi cho chúng ta suy nghĩ, là chúng ta học tập đối tượng. Quả nhiên là nhân trung long phượng, người trung đã thú..."

"Đường vũ, là người? Kỳ thật ta người này chính là như vậy, khắp nơi vì người khác suy nghĩ, ai bảo tất cả mọi người là một cái bạn học cùng lớp đâu này? Lẽ ra giúp đỡ cho nhau, quan tâm lẫn nhau!"

Quý húc Vũ chứng kiến là đường vũ về sau, khẽ chau mày, trong ánh mắt lóe ra một đạo xem thường hào quang, rõ ràng có chút xem thường đối phương loại này chênh lệch các loại sinh. Bất quá nghe được đối phương khắp nơi nói khoác chính mình, lại để cho nội tâm của hắn có chút hưởng thụ, về mặt cười đắc ý lên, về phần đối phương mới vừa nói hai chữ cuối cùng, lại không có nghe rõ ràng.

Quý húc Vũ gia đình giàu có, hơn nữa thành tích học tập thập phần ưu tú, cho nên từ nhỏ dưỡng thành một loại không coi ai ra gì, nói như rồng leo, làm như mèo mửa đích thói quen. Ở trong mắt hắn xem ra, như chính mình loại này kiệt xuất học sinh ưu tú, mặc kệ về sau kết giao bằng hữu, hay (vẫn) là lấy lão bà, đều hắn là người nổi bật, như vậy mới phối hợp chính mình cùng một chỗ, Nhưng là như đường vũ bọn hắn loại này học sinh kém, quả thực tự là đệ tử bên trong đích rác rưởi, trẻ tuổi một đời bên trong đích bại hoại. Chính mình sao có thể đủ cùng bọn họ cùng một chỗ đâu này? Ngẫu nhiên cùng bọn họ nói một hai câu, cũng đã là cho bọn hắn mặt mũi. Bất quá lần này xem tại đối phương bang (giúp) chính mình nói chuyện phản thượng, tự cổ mà làm nói với hắn hai câu nói tốt rồi.

"Bất quá đại lớp trưởng, bây giờ cách sinh nhật của ta tựa hồ còn có năm sáu ngày thời gian, người xem phải hay là không đến lúc đó, ngài cũng giúp ta giao nạp thoả một phát toàn bộ phí tồn đâu này? Ta vừa mới tại 'Kim Ngọc Mãn Đường' khách sạn lớn đình ba bàn rượu và thức ăn, muốn mời đến thoả một phát trong ban sở hữu tất cả đồng học, tổng cộng cũng không quá đáng chính là hơn hai ngàn khối tiền, đối với đại lớp trưởng mà nói, bất quá là chín trâu mất sợi lông mà thôi."

Đường vũ lập tức bày ra một bộ nịnh nọt ton hót biểu lộ, quả thực so vừa mới quý húc Vũ còn như một chó Hán gian.

"Ừ...c? Người nói cái gì? Ta, ta giúp người giao nạp thoả một phát tiền com? Cái này, cái này..."

Quý húc Vũ tươi cười đắc ý còn chưa triệt để theo trên mặt tán đi, lập tức liền cứng lại ở.

Đường vũ dùng sức nháy mắt con người, bày ra một bộ rất nãy sinh (manh) rất ngây thơ biểu lộ: "Vừa mới đại lớp trưởng không phải nói người khắp nơi vì người khác suy nghĩ, hơn nữa tất cả mọi người là một cái bạn học cùng lớp, lẽ ra trợ giúp lẫn nhau, lẫn nhau quan tâm sao? Đã người cũng đã bang (giúp) trừ Mộng Khiết tiền trả trời tối ngày mai sở hữu tất cả phí tổn, cái kia sao không giúp ta cũng tiền trả thoả một phát đầu này? Ta là một cái điển hình người nghèo, căn bản không có biện pháp cùng trừ đại lớp trưởng so sánh với, cho nên càng hẳn là đại lớp trưởng trợ giúp đối tượng, hơn nữa của ta phí tổn xa xa không có hẳn như vậy cao. Ta tin tưởng, chỉ cần chúng ta quý lớp trưởng đuổi đuổi ngón tay nhỏ đầu, sinh nhật của ta yến hội sẽ tổ chức hồng náo nhiệt hòa!"

Vãi luyện!

Người tính toán cái thứ gì? Vậy mà lại để cho lão tử giúp người trả tiền? Người xứng sao?

Lão tử cam tâm tình nguyện bang (giúp) đình Mộng Khiết tiền trả sở hữu tất cả phí tổn, còn không phải bởi vì đối phương là chính mình ưa thích nữ nhân sao? Người tới gom góp được cái gì nào nhiệt? Lại vẫn nói khoác không biết ngược nói mới chính là hơn hai ngàn khối tiền, người thực đã cho ta là phá sản đồ chơi sao? Hơn nữa, lão tử đối với nam nhân một chút hứng thú đều không có, lại càng không cần phải nói giống như người vậy chệnh lếch các loại sinh ra.

Thế nhưng mà lời nói này sao có thể đủ đang tại trừ Mộng Khiết cùng những bạn học khác mặt nói sao? Đây không phải là ném người của mình sao? Sau này mình còn như thế nào tiếp tục tại trong ban sống được đầu này?

Hắn hiện tại hận không thể hung hăng đánh đối phương dừng lại. Một châu, dùng tiết mỗi hận trong lòng. Nhưng là cuối cùng chỉ có thể mất Quang Thầm nhấp nháy, áp ứng nói: "Cái này, cái này..."

Đường vũ đuổi ra tay phải, vung trộm bấm véo trang nhảy thoả một phát, thứ hai đầu một đôi mắt trừng được căng tròn, ngay cả con mắt Từ Đô thiếu chút nữa rơi ra ra, bất quá chợt mình bạch đối phương mục đích làm như vậy, nhất thời âm dương quái khí (*) kêu la...mà bắt đầu: "Ah? Hẳn là chúng ta đại lớp trưởng không nhớ rồi hả? Xem ra chúng ta đại lớp trưởng cái gọi là đồng học tâm đó lẽ ra giúp đỡ cho nhau, quan tâm lẫn, chỉ là nhằm vào chúng ta trừ đại lớp trưởng đây, giống chúng ta những...này bình thường đồng học, người ta đại lớp trưởng mới không để ý tới hội (sẽ), xem ra giữa người và người vẫn có khác nhau đó."

Hắn những lời này vừa mới nói ra, trong lớp lập tức khiến cho một hồi không nhỏ phong ba.

Kỳ thật trong ban rất nhiều nam sinh đều thầm mến lấy trừ Mộng Khiết, chỉ có điều biểu hiện ra ngoài cũng chỉ có quý húc Vũ cùng Trịnh Thiếu cường hai người, Nhưng là trang nhảy những lời này như có như không nói đến rất nhiều đồng học chỗ đâu, lại để cho người nghe rất không thoải mái. Dù sao đại đa số đồng học gia đình điều kiện đều quá bình thường, căn bản không có biện pháp cùng trừ Mộng Khiết, cùng với quý húc Vũ loại này kẻ có tiền gia hài tử so sánh với, nhưng là người ta quý húc Vũ trợ giúp đây, chỉ là những cái...kia gia đình tương đối giàu có đây, hơn nữa trong nhà có chút ít quyền thế đồng học, đối với còn lại mấy cái bên kia không có tiền không có quyền, thành tích lại đồng học, tự nhiên là chẳng thêm ngó tới đây.

"Nguyên lai chúng ta đại lớp trưởng vừa mới cái kia phiên ngôn luận bắt quá là chó má một trận!"

"Cái gì gọi là chó má một trận? Người ta chó má bao nhiêu còn có chút thanh âm, đại lớp trưởng ngôn luận có thanh âm sao?"

"Ai bảo chúng ta không phải mỹ nữ, lại không là người nhà có tiền hài tử đầu này? Tự nhận xui xẻo!"

"Đúng vậy a, ta trước kia còn tưởng rằng chúng ta đại lớp trưởng đối xử như nhau, thật không ngờ cũng là có khác nhau đây!"

"Người muốn cho chúng ta đại lớp trưởng giúp người? Ta khuyên người hay là đi Triều Tiên quốc làm giải phẫu được rồi..."

Trong ban rất nhiều đồng học cũng cũng nhìn không được nhao nhao lớn tiếng nghị luận lên, về phần quý húc Vũ vừa mới sáng tạo ra, tạo ra đến từng chút một ấn tượng tốt, lập tức biến mất vô tung vô ảnh, ngược lại càng thêm ác liệt rất nhiều. Tại rất nhiều đồng học trong mắt, quý húc Vũ triệt để trở thành một cái phản diện điển hình, lòng dạ hẹp hòi, cầu mắt xem người thấp, ngại bản yêu phú vãn...vãn, đợi một tý, rất nhiều từ ngữ toàn bộ rơi xuống trên người của đối phương.

Quý húc Vũ tuyệt đối thật không ngờ trang nhảy dễ dàng hai câu nói, lại đem chính mình bức đến tuyệt cảnh thượng diện, nghe được những bạn học khác những cái...kia châm chọc ý tứ hàm xúc đích thoại ngữ, lập tức tức giận đến sắc mặt đỏ lên, cắn chặt hàm răng, nói: "Người, người, người..."

Hắn muốn cùng những cái...kia châm chọc bạn học của mình hảo hảo biện luận một phen, Nhưng là liếc nhìn lại, ít nhất cũng có hai ba mươi con người đem đầu mâu chỉ hướng chính mình, hơn nữa trong đó còn có một chút thành tích học tập tốt đệ tử. Nếu như mình cùng bọn họ trở mặt lời mà nói..., chỉ sợ chính mình hơn phân nửa sẽ trở thành vi toàn lớp sở hữu tất cả đệ tử công địch, đến lúc đó, chính mình còn như thế nào tiếp tục đứng chân (*có chỗ đứng để sinh sống) xuống dưới?

"Ta cái gì ta? Chẳng lẽ ta nói sai rồi hả? Chúng ta đại lớp trưởng không phải một mực nói không giữ lời, ăn nói lung tung sao? Mặc kệ mọi người tin hay không, dù sao ta tin rồi."

Trang nhảy tròn trắng mắt, trực tiếp câu nói đầu tiên đem đối phương đình trở về. Đường vũ nhưng lại về mặt người vô tội giải thích nói: "Đại lớp trưởng,

thật sự là thật có lỗi, ta không biết người vừa mới nói quan tâm lẫn, giúp đỡ cho nhau đồng học có nhất định được hạn chế, bên trong không có phần của ta, ta thu hồi vừa mới nói lời, về phần ta tổ chức sinh nhật yến sở hữu tất cả phí tổn, hay (vẫn) là tự chính mình nghĩ biện pháp tốt rồi."

"Kỳ thật ta cảm thấy được vừa mới đại lớp trưởng cái kia lời nói ung thuận đằng sau đến đâu ngoặc —— bản ngôn luận cuối cùng nhất giải thích quyền quy bản thân sở hữu tất cả, những người khác không được có bất luận cái gì dị nghị!"

Trang nhảy lại tiếp tục âm dương quái khí (*) nói lên. "Ha ha..."

Trong ban những bạn học khác đều bị hấn chọc cho ôm bụng cười cười ha ha. "PHỐC!"

Quý húc Vũ bị hấn những lời này tức giận đến hai mắt tròn xanh, một hơi thiếu chút nữa tự thở gấp không được.

"Đại lớp trưởng, ta thật không có nghĩ đến sẽ để cho người như vậy mất mặt, thật sự là thực xin lỗi, người tiếp tục hướng chúng ta trừ đại lớp trưởng biểu lộ tâm ý của người a, ta tuyệt đối sẽ không lại ngắt lời rồi!"

Đường vũ bày ra một bộ quai bảo bảo (*con ngoan) bộ dáng, giống như vừa mới những lời kia không phải mình nói giống như (bình thường).

"Kỳ thật ta cảm thấy được chúng ta đại lớp trưởng khẳng định không có tiền, cho nên mới không dám đáp ứng chuyện này đây."

"Tiểu trang, người nói vậy, đại lớp trưởng làm sao có thể không có tiền đâu này?" "Mơ đi kung..., chính là hơn hai ngàn khối tiền, người xem hấn bộ dạng này chết cha mẹ biểu lộ, như là kẻ có tiền sao?"

"Người ta nhất định là từ khó nói nổi khổ tâm, trong đó nguyên do, người không hiểu đây!"

"Không có tiền sẽ không tiền, còn giả trang cái gì lão sói vẫy đuôi!" "Mọi nhà có bản khó niệm kinh (trái qua)!"...

Những người khác còn chưa kịp nói chuyện, đường vũ cùng trang nhảy hai người ngược lại là trước kịch liệt tranh luận mà bắt đầu..., bắt quả bọn hấn một cái hát mặt đỏ, một cái vai phản diện, nói nội dung dĩ nhiên là quý húc Vũ có tiền hay không vấn đề này, đây quả thực là tại hung hăng quật đối phương một cái vang dội cái tát, hơn nữa mục đích rất đơn giản, cũng rất rõ ràng, nếu như quý húc Vũ đáp ứng lời mà nói..., vậy thì ý nghĩa hấn sẽ tổn thất hơn hai ngàn khối tiền, Nhưng là nếu như hấn không đáp ứng, vậy thì chẳng những tỏ vẻ hấn là một kẻ xảo trá người, hơn nữa còn là một cái nhãn hiệu tiêu chuẩn chuẩn người nghèo.

Quý húc Vũ sẽ là không có tiền người sao? Phụ thân của hấn tại Hải Châu thành phố mờ ra (lái) một cái to như vậy công ty, hàng năm thuần lợi nhuận đều đạt tới mấy trăm vạn trở lên, mà hấn mỗi tháng tiền tiêu vặt cũng có một hai vạn tá hữu, làm sao có thể không có tiền đâu này?

Quý húc Vũ đã lớn như vậy, kiêng kỵ nhất người khác nói hấn thành tích kém cùng nói hấn là người nghèo, hiện tại đường vũ cùng trang nhảy lần này tranh luận, không thể nghĩ ngờ đã chạm đến hấn nghịch lân, lại để cho hấn là đã xấu hổ, vừa tức phân, lắp bắp nói: "Ta, ta..."

Trừ Mộng Khiết chứng kiến tràng diện dần dần có chút không khống chế được, cũng là về mặt tức giận nhìn quý húc Vũ liếc, đứng người lên, về mặt kiên quyết nói: "Quý húc Vũ, kỳ thật người thân là lớp phó, ung thuận đem chú ý lực đặt ở những bạn học khác trên người, mà không phải sinh nhật của ta yến hội loại chuyện nhỏ nhặt này thượng diện, trời tối ngày mai sở hữu tất cả phí tổn, ta sẽ chính mình nghĩ biện pháp, không cần người giúp ta tiền trả đây."

Quý húc Vũ thật không ngờ trừ Mộng Khiết sẽ có lớn như vậy phản ứng, nhất thời sắc mặt lúc trắng lúc xanh, cả buổi nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Nhiều lần: So so ai có tiền (hạ)

Trừ Mộng Khiết tuy nhiên thân là Hải Châu thành phố đệ nhất trung học hoa hậu giảng đường, Nhưng là làm người ít xuất hiện, cũng không Trương Dương, cho nên về gia đình của nàng bối cảnh, cũng không có mấy người biết rõ, Nhưng là rất nhiều đồng học hay (vẫn) là đều có thể nhìn ra được, trừ Mộng Khiết gia đình tình huống, khẳng định không tầm thường, nhưng lại vô cùng có khả năng là có chút siêu cấp kẻ có tiền gia.

Nàng vốn là đối với quý húc Vũ ấn tượng cũng không xấu, đối phương lại không thấy như mặt khác nam sinh đồng dạng, đối với chính mình quần quít chặt lấy, lại thường xuyên vì trong lớp sự tình bạn trước bạn sau, chịu một nhọc, cho nên tại lòng của nàng trong mắt, quý húc Vũ muốn xa xa so còn lại mấy cái bên kia nam sinh muốn ưu tú một ít, nhưng là bây giờ chứng kiến đối phương làm một Thiết Đô là có ý nịnh nọt chính mình, hơn nữa tựa hồ còn có chút xem thường còn lại mấy cái bên kia gia đình tình huống so sánh giống như (bình thường) đồng học, lập tức trong nội tâm nổi lên một hồi chán

ghét cảm (giác), lúc trước cái kia từng chút một hảo cảm, lập tức cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Nàng đã lớn như vậy, ghét nhất một loại người, là được cái loại này kiến phong sử dã (*), xem thường người nghèo người, Nhưng là hết lần này tới lần khác quý húc Vũ tự là như vậy một loại người, làm sao có thể đủ không cho nàng sinh khí đâu này?

Nàng nghĩ tới đây, sắc mặt hơi có chút trở nên lạnh, nói: "Quý húc Vũ, bây giờ lập tức muốn đi học, ngươi hay (vẫn) là tranh thủ thời gian quay trở lại chỗ ngồi của ngươi a, đừng cho lão sư thấy được."

Quý húc Vũ thật sâu cảm nhận được trừ Mộng Khiết trước sau đối với thái độ của mình đã xảy ra 180° đại chuyển biến, lại để cho trong lòng của hắn nói không nên lời hối hận, tiếc. Thật không ngờ chính mình vừa mới nhất thời do dự, vậy mà lại để cho trừ Mộng Khiết đối với chính mình sinh ra như thế biến hóa cực lớn. Hắn vội vàng lớn tiếng cãi lại nói: "Mộng Khiết, ngươi, ngươi hiểu lầm ta rồi..."

"Quý húc Vũ, chúng ta chỉ là đồng học quan hệ, hi vọng ngươi gọi ta trừ Mộng Khiết!"

Trừ Mộng Khiết lạnh lùng hồi đáp. "Ta..."

Quý húc Vũ nhất thời bị nàng những lời này nghẹn được cả buổi nói không ra lời. Chính mình trước kia không phải một mực xưng hô nàng là Mộng Khiết sao? Như thế nào lại đột nhiên trở mặt đâu này? Chẳng lẽ cũng là bởi vì cái này mấy cái đề nhũ sao? Bọn hắn cái này mấy người trong nhà nghèo, hơn nữa thành tích học tập chênh lệch, lại có chỗ nào đáng giá nàng chú ý đâu này?

Hắn vĩnh viễn sẽ không lý giải trừ Mộng Khiết nghĩ cách, tựa như là hạ trùng không Tri Đông lạnh đông dạng.

Trang nhảy rất nhanh lại tròn trắng mắt, không mặn không nhạt bốc lên một câu: "Đại lớp trưởng, ngươi tự không nên ở chỗ này gượng chống gập, chúng ta đều là bạn học cùng lớp, lai lịch của ngươi, người nào không biết đâu này? Nhà của ngươi đình nghèo khó, cha mẹ song song hạ cương vị, có thể móc ra 2000~3000 khối tiền, cho chúng ta trừ đại lớp trưởng tiền trả trời tối ngày mai phí tồn đã xem như vượt mức chi tiêu, chỗ nào còn có năng lực trợ giúp những bạn học khác đâu này? Nhưng thật ra là ta trách oan ngươi rồi, không phải ngươi không muốn trợ giúp những bạn học khác, là ngươi không có cái kia năng lực!"

Hắn những lời này đem quý húc Vũ tức giận đến một Phật xuất thế, hai Phật thăng thiên.

Vãi luyện.

Ngươi nói ai đó? Nhà ai đình nghèo khó, ai cha mẹ song song hạ cương vị? Ngươi cũng quá nói hươu nói vượn đi à nha? Lão tử phụ thân thế nhưng mà Hải Châu thành phố "Thăng thông" công ty hữu hạn tổng giám đốc, hàng năm thuần lợi nhuận đều ở trên ngàn vạn tả hữu. Lão tử mỗi tháng tiền tiêu vật đều tại một vạn khối tiền tả hữu, ngươi nói lão tử hội (sẽ) không có cái kia năng lực?

Hắn nghĩ tới đây, đang muốn phản bác đối phương, ai biết đường vũ vậy mà so với hắn trước một bước vỗ vỗ trang nhảy bả vai, nói: “

Tiểu trang, ngươi chớ nói nhảm, người ta đại lớp trưởng như thế nào hội (sẽ) không có cái kia năng lực đâu này? Ngươi đây là phi báng người ta, có tin ta hay không dẹp ngươi?

Thân nhân...(nột - nói chậm!).

Quý húc Vũ nghe được câu này về sau, cảm động nước mắt đều thiếu chút nữa theo trong hốc mắt dừng mảnh tiến ra.

Thật không ngờ cái này đường vũ bình thường thoát nhìn hắn mạo xấu xí, thành tích học tập cũng rất kém cỏi, Nhưng là có thể ở lúc mấu chốt trợ giúp chính mình một bà, Nhưng gặp đối phương là một cái tính khiết đàn ông, tuyệt đối không phải những cái...kia âm hiểm tiểu nhân. Xem tại đối phương bang (giúp) chính mình nói chuyện phân thượng, sau này mình mỗi ngày cùng hắn nói ba câu nói.

"Đường vũ, ngươi xem hắn bộ dạng này sắc mặt, như là có cái kia năng lực sao?" Trang nhảy về mặt không vui nói.

"Người ta không phải là không có cái kia năng lực, là mấy ngày nay bất tiện, hiểu không? Nữ nhân mỗi tháng đều có vài ngày không thoải mái, lại càng không cần phải nói giống chúng ta đại lớp trưởng loại này nghĩa bạc vân thiên người rồi!"

Đường vũ nghĩa chính ngôn từ nói.

"Nghĩa bạc vân thiên? Bất tiện? Cái này cũng quá vô nghĩa đi à nha?" Trang nhảy nửa há hốc mồm, có chút ngốc trệ nói.

"Nhất định là bất tiện!"

Đường vũ cắn chặt hàm răng, về mặt kiên quyết hồi đáp.

Trang nhảy vốn là khề giật mình, tiếp theo có chút gầy gò trên mặt nhiều hơn vài phần bưng bít đại ngộ biểu lộ, gật đầu nói: "Đúng đúng đúng, bất tiện, ta như thế nào hồ đồ như vậy đâu này? Đúng, là bất tiện, không phải là không có năng lực!"

"Ngươi, các ngươi..."

Quý húc Vũ cơ hồ muốn qua đời.

Cái này hai hàng cũng quá vô si đi à nha? Biểu hiện ra nói là chính mình không phương diện, giúp mình giải vây, Nhưng là trên thực tế, hay (vẫn) là châm chọc chính mình không có cái kia năng lực, lại cố ý ở chỗ này mạo xưng là trang hảo hán.

Không có như vậy khi dễ người đấy.

Trang nhảy lại không có lại đề ý tới hắn, ngược lại đưa ánh mắt rơi xuống trừu Mộng Khiết cùng những bạn học khác trên người, rung đùi đắc ý thờ dài nói: "Kỳ thật mọi người cũng đều muốn hơi lý giải thoát một phát chúng ta đại lớp trưởng, mỗi người đều có bất tiện thời điểm, đây đều là có thể lý giải đấy. Không bằng như vậy tốt rồi, chúng ta trừ đại lớp trưởng trừ tới ngày mai sinh nhật trên yến hội sở hữu tất cả tiêu dùng, toàn bộ tính toán tại ta cùng đường vũ trên đầu, hơn nữa trong hai tháng này, lớp chúng ta bên trong mặc kệ cái nào đồng học sinh nhật, sở hữu tất cả tiêu dùng, cũng đều bao tại trên người của chúng ta."

"Xoạt!"

Hắn câu này nói vừa xong, lập tức ở toàn lớp khiến cho không nhỏ oanh động. Tuy nhiên cũng chỉ có gần hai tháng, Nhưng là ít nhất cũng có ba bốn tên đồng học sinh nhật, cái này bút tiêu dùng ít nhất tại một vạn khối tiền tả hữu, trang nhảy vậy mà miệng đầy đáp ứng, sao có thể đủ không cho người kinh ngạc đầu này?

So sánh với quý húc Vũ do do dự dự, áp ứng, đường vũ cùng trang nhảy quả thực là tinh khiết đàn ông bên trong tinh khiết đàn ông.

Ngắn ngủn mười mấy giây đồng hồ thời gian, hai người bọn họ tại toàn lớp sở hữu tất cả đồng học trong suy nghĩ Địa Vị như lửa mũi tên lớp bay lên.

Không có người hoài nghi hai người bọn họ năng lực.

Bởi vì trang nhảy phụ thân tại Hải Châu thành phố mở ra (lái) một nhà loại nhỏ chế được nhà máy, quy mô tuy nhiên không phải rất lớn, Nhưng là hàng năm cũng có mấy trăm vạn lợi nhuận, cùng quý húc Vũ gia đình tình huống so sánh với, kém không phải rất lớn.

Quý húc Vũ tuyệt đối thật không ngờ đường vũ cùng trang nhảy hai người xuất hiện, đem mình sở hữu tất cả danh tiếng toàn bộ đều đoạt mất, đem hắn tức giận đến nổi trợn lồi đinh, hận không thể tiến lên, hung hăng đánh hai người kia dừng lại: Một châu, Nhưng là muốn muốn cạnh mình chỉ có một người, còn đối với mới có hai người, hơn nữa lại là ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người trong đó, thật sự là không sáng suốt. Cho nên hắn vội vàng lớn tiếng nói: "Chư vị đồng học, chúng ta đều là một cái trong ban đồng học, lẽ ra giúp đỡ cho nhau, quan tâm lẫn nhau, cho nên chuyện này, sao có thể đủ lại đề cho đường vũ cùng trang nhảy hai gã đồng học xuất tiền đầu này? Đã cái này đề nghị là ta nói ra đấy, như vậy hai tháng này trong thời gian, sở hữu tất cả cử hành sinh nhật yến hội đồng học, toàn bộ phí tổn đều bao tại ta quý húc Vũ trên người."

"Đại lớp trưởng, người không phải không có được hay không?" Trang nhảy về mặt bất mãn nói.

"Ai bất tiện rồi hả? Cái này mấy cái món tiền nhỏ, đối với ta mà nói, căn bản không coi là cái gì!"

Quý húc Vũ tuy nhiên cảm giác được từng đợt thịt đau, nhưng là lúc này hay (vẫn) là thập phần hào sảng nói.

Đường vũ vỗ nhẹ nhẹ đập quý húc Vũ bả vai, thờ dài nói: "Đại lớp trưởng, kỳ thật người không cần phải như vậy đấy!"

"Mơ đi kung..., bất quá là một hai vạn khối tiền, được coi là cái gì? Ta quý húc Vũ bình thường trong túi áo trang tiền tiêu vặt cho tới bây giờ tự chưa từng thiếu 2000 khối tiền, chính là mấy ngàn khối tiền, ta còn sẽ không đặt tại trong mắt đấy."

Quý húc Vũ cắn chặt hàm răng, ra vẻ kiên định nói.

"Không phải đâu? Quý lớp Trưởng Bình lúc trong túi áo đều chứa hơn hai ngàn khối tiền? Vậy mà như vậy có tiền?"

Đường vũ cố ý bày ra một bộ kinh ngạc biểu lộ, có chút tự ti nói, "Ta trong túi áo chỉ có hai mươi khối tiền, thật sự là người so với người chết, hàng so hàng ném."

"Đúng vậy a, hoàn toàn chính xác khó có thể tin, người không phải là lừa gạt chúng ta a?"

Trang nhảy cũng đi theo ồn ào lên.

Quý húc Vũ chứng kiến hai người bọn họ bộ dạng này giật mình biểu lộ, phảng phất chưa từng có bá kiến nhiều tiền như vậy giống như, không khỏi về mặt cười đắc ý...mà bắt đầu: "Chính là mấy ngàn khối tiền, ta đáng giá lừa các người sao? Ta quý húc Vũ còn gánh không nổi người kia đây này. Các người đã đều có chút không tin, theo như ta hiện tại mượn đi ra, cho các người ngó ngó!"

Hắn nói đến đây câu nói đồng thời, đem tay phải với vào trong túi áo, Nhưng là sắc mặt rất nhanh tự trở nên tái nhợt lên.

"Quý lớp trưởng quả nhiên là người nhà có tiền hải từ, ra tay quả nhiên hào phóng!"

Đường vũ còn không ngừng thổi phồng lên.

"Quý lớp trưởng, nhà của ta mặc dù có tiền, nhưng là cha ta cho của ta tiền tiêu vặt đặc biệt thiếu, ta đều có chút hâm mộ người rồi!"

Trang nhảy cũng là về mặt khám phục đập khỏi đôi phương mã thí tăng bóc.

Trong ban sở hữu tất cả đồng học đều thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào quý húc Vũ, muốn xem nhìn đôi phương một hơi xuất ra 2000 khối tiền.

"Ta, ta..."

Quý húc Vũ tiếng nói đều run rẩy đi lên. "Quý lớp trưởng, người làm sao vậy?" Đường vũ về mặt ân cần nói.

Quý húc Vũ cắn chặt hàm răng, giống như quyết định giống như, từ trong túi tiền mặt lấy ra một trang giấy, vốn là khế giặt mình, tiếp theo vội vàng mở ra, lại phát hiện thượng diện thỉnh linh viết mấy chữ —— 2000 nguyên. Hắn nhất thời mộng: "Cái này, đây là chuyện gì xảy ra? Ta, tiền của ta đều đi đến nơi nào rồi hả? Ta, tiền của ta bị ném rồi."

Đường vũ cùng trang nhảy hai người vốn là khế giặt mình, tiếp theo đều đưa tới, chứng kiến trên giấy ba chữ về sau, đều cười thiếu chút nữa té lăn trên đất, trên mặt biểu lộ cũng là thập phần buồn cười buồn cười. "Ủ...c? Cái này, đây là 2000 khối tiền? Đại lớp trưởng rất có trước rồi, ta trang nhảy đối với người bội phục đầu rạp xuống đất!"

Trang nhảy chỉ vào đối phương cái mũi, không có phong độ kêu lên.

Đường vũ càng là gãi gãi đầu phát, về mặt hoang mang nói: "Chẳng lẽ cái này là cái gọi là kẻ có tiền? Dùng bút ghi một cái 2000 nguyên, vậy thì tỏ vẻ trên người của người chứa 2000 khối tiền? Ta đây nếu như ghi một cái hai vạn nguyên, ta đây chẳng phải là là được vạn nguyên hộ rồi hả? Nguyên lai cái gọi là kẻ có tiền, đều là như vậy sinh ra đấy."

"Ha ha..."

Trong ban những bạn học khác ngay từ đầu còn không biết chuyện gì xảy ra, Nhưng là nghe được đường vũ cùng trang nhảy giải thích về sau, cũng đều cười vang lên.

Quý húc Vũ sắc mặt lập tức đen nhánh đấy, trở nên tái nhợt tái nhợt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Kinh tràng

Đường vũ vừa mới học tập một ít 《trộm cắp thuật》 trong lòng có chút ngứa nghề, lại chứng kiến đối phương bày ra một bộ không ai bì nổi tư thế, liền vùng trộm từ đối phương trong túi áo lấy ra dày đặc một chồng tiền mặt, đồng thời còn bỏ vào một tờ giấy, trước sau cũng không quá đáng vài giây đồng hồ thời gian. Nếu như đối lại là một ít cao thủ lời mà nói..., rất dễ dàng bị phát hiện, Nhưng là quý húc Vũ chỉ là một gã học sinh bình thường, hơn nữa cảm xúc kích động đi thường, cho nên cũng không có bất kỳ phát hiện.

Quý húc Vũ liên tục ném đi nhiều lần người, nhưng lại lưu lạc vì trong lớp những bạn học khác trò cười, chỗ nào còn có thể tiếp tục đợi xuống dưới? Hắn cắn răng rằng, ác hung hăng trợn mắt nhìn đường vũ cùng trang nhảy liếc, liền cũng không quay đầu lại hướng phía bên ngoài chạy tới.

Trang nhảy nhìn đối phương bóng lưng, không khỏi khịt mũi cười cười: "Nghèo kiết xác một cái, cũng sung kè có tiền, mắt mặt."

"Àm!"

Quý húc Vũ đang chạy đến cửa phòng học, lại vừa mới nghe được câu này, thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa té lăn trên đất.

Trừ Mộng Khiết tuy nhiên không biết trong đó chuyện gì xảy ra, nhưng vẫn là cảm giác được cả kiện sự tình cùng đường vũ, trang nhảy hai người có quan hệ rất lớn. Hắn hung hăng trắng rồi hai người bọn họ liếc, nói: "Hai người các người nào đã đủ rồi không vậy? Lập tức muốn đi học, có tin ta hay không nói cho chủ nhiệm lớp, lại để cho hắn thỉnh hai người các người đi làm công thất uống chén trà?"

Đường vũ cùng trang nhảy hai người nhất thời sợ tới mức cổ co rút lại, ngoan ngoãn lui về vị trí của mình đi.

Đường vũ vừa mới trở lại chỗ ngồi của mình, đang chuẩn bị tiếp tục học tập 《trộm cắp thuật》 ai biết điện thoại bỗng nhiên vang lên. Hắn móc ra xem xét, nguyên lai là Tiêu Nguyên Siêu cho mình đánh qua gọi điện thoại tới.

Nguyên lai chú ý Kevin giữa trưa ném qua một lần thiếu (thiệt thòi) về sau, trong nội tâm liền có chút ít tức giận bất bình, muốn lấy lấy lại danh dự, vì vậy

liền hện tại trọng cùng mâm kim vĩ hai người, lại mời Tiêu Nguyên Siêu, muốn thử lại lần nữa đường vũ phân biệt đồ cổ năng lực cùng thủ đoạn.

Địa điểm như cũ là hồ nho nhã Từ Vân hiên, mà lần này xem xét đồ cổ không phải một kiện, mà là Từ Vân hiên bên trong toàn bộ đồ cổ.

Đường vũ thoáng suy tư một chút, liền đã đáp ứng Tiêu Nguyên Siêu mời.

Hắn rất nhanh liền tới đến Từ Vân hiên, chứng kiến Tiêu Nguyên Siêu, Hàn Đông đông, hồ nho nhã, cùng với chú ý Kevin, tại trọng cùng mâm kim vĩ mấy người đều tại, hơn nữa cửa hàng bên ngoài còn vây quanh một đoàn hồi ý chạy đến mọi người.

Hắn và mấy người bọn hắn người đánh cho một tiếng mời đến, cũng không có tiếp tục hàn huyên, liền bắt đầu từng cái phân biệt lên.

Hồ nho nhã đi theo tại đường vũ sau lưng, vẻ mặt mỉm cười nói: "Đường huynh đệ, ngài ánh mắt hoàn toàn chính xác nếu so với chúng ta những... này lão già kia mạnh hơn gấp mấy chục, ta cái thanh này lão già khom thật là cam bái hạ phong, xé chiều hôm nay có thể làm cho ngài cho thật dài mắt, là ta cái này tiểu điểm vinh hạnh. Từ Vân hiên sáng tạo thời gian tuy nhiên không phải rất dài, Nhưng chính là mặt thượng vàng hạ cám đồ vật không ít, để cho người chịu khổ."

Đường vũ nhìn thấy đối phương hạ thấp tư thái, nhất thời hướng phía đối phương khoát khoát tay, lại cười nói: "Hò lão ca quá khách khí, ta bất quá là trùng hợp nghiên cứu qua một ít đồ cổ phương diện tri thức, chỗ nào có bao nhiêu bản lĩnh thật sự? Bất quá đã người mở miệng, ta đây đã giúp người ngo ngo, có cái gì chỗ không đúng, kính xin thông cảm."

"Đường huynh đệ quá khách khí!" Hồ nho nhã liên tục cười nói.

"Hò lão ca, người cái này chỉ (cái) ban chỉ thoát nhìn mặc dù có chút lịch sử, Nhưng tiếc là hiện đại hàng nhái đấy, cách nay bất quá ba mươi năm đời (thay) lịch sử, ước chừng là những năm tám mươi kết quả, người xem nhìn lầm rồi."

"Hò lão ca, người bộ dạng này Lưu dong tranh chữ đích thật là bút tích thực, Nhưng tiếc trước kia sưu tầm thời điểm không có quá mức chú ý, khiến cho trang giấy có chút tổn hại, nghiêm trọng ảnh hưởng tới giá cả của thị trường."

"Hò lão ca, người cái này chỉ nói quang thời kì sử thanh hoa đích thật là bút tích thực, Nhưng tiếc là dân hàm lò sản phẩm."

"Hò lão ca, người bộ dạng này Liễu Tông nguyên chữ hoàn toàn chính xác không phải người hiện đại hàng nhái đấy, mà là Minh triều người bất chúc đấy. Tuy nhiên không bằng bút tích thực sưu tầm giá trị cao, nhưng vẫn là có tương đương cao sưu tầm giá trị..."

Đường vũ chứng kiến chính mình hiểu đồ cổ, liền từng cái đơn giản giới thiệu lên. Thật không ngờ hắn vậy mà tại ngắn ngủn nửa trong bốn giờ nói ra trong cửa hàng hơn ba mươi chủng (trồng) đồ cổ thiệt giả, cùng với đại khái trong năm, cái này lại để cho toàn trường mấy người triệt để kinh ngạc đến ngây người ở.

Hắn đây là phân biệt đồ cổ, hay (vẫn) là chọn lựa cái trắng? Tốc độ này cũng quá nhanh a?

Dựa theo hắn tốc độ như vậy, cơ hồ là một phút đồng hồ phân biệt một kiện đồ cổ, có thể nói giới cổ vật Khoái Thương Thủ.

Hồ nho nhã, tại trọng cùng mâm kim vĩ ba người đã triệt để trợn tròn mắt, ngờ ngác nhìn xem đường vũ, ngay cả một câu đều nói không nên lời.

Chú ý Kevin tuy nhiên tại phân biệt đồ cổ phương diện có nhất định được trình độ, nhưng là bởi vì lòng dạ hẹp hòi, cho không dưới người khác, cho nên đưa tới rất nhiều địch nhân, cuối cùng không thể không đầu nhập vào Tiêu gia, dùng này đến bảo vệ mình. Hắn hiện tại nhìn thấy đường vũ thao thao bất tuyệt ở chỗ đó nói không ngừng, phảng phất tại hướng chính mình khoe khoang cái gì, lại để cho hắn cảm giác được đôi má nóng rất đấy.

Mẹ kiếp nhà nó, tiểu tử này đây là đang phân biệt đồ cổ sao? Rõ ràng tự là ở chỗ này già bộ.

Đừng nói hắn loại này hai mươi tuổi cũng chưa tới người trẻ tuổi, tựa như chính mình chúng (trồng) giới cổ vật chuyên gia, cũng không thể nào làm được một phút đồng hồ phân biệt một kiện đồ cổ, xem ra đối phương thật sự có chút ít đặc ý quên hình rồi.

Chú ý Kevin nghĩ tới đây, liền châm chọc khiêu khích bắt đầu: "Ồi, thật không ngờ người phân biệt đồ cổ tốc độ thật đúng là nhất lưu, chớ không phải là người có ý tại đầu đó nói hưu nói vượn sao? Muốn phân biệt mỗi một kiện đồ cổ, đều phải đi qua cẩn thận cẩn thận quan sát, còn muốn thông qua hai tay chạm đến, mới có thể đoán được mỗi một kiện đồ cổ thiệt giả, giống như người vậy mơ hồ quét mắt một vòng, thì như thế nào có thể phân biệt ra thiệt giả đâu này?"

Hắn nói xong câu đó về sau, đưa ánh mắt chuyển hướng Tiêu Nguyên Siêu, nói, "Tiêu thiếu, xem ra hắn bất quá là ở chỗ này cố lộng huyền hư mà thôi, căn bản không có bất luận cái gì bản lĩnh thật sự, ta xem chúng ta hay (vẫn) là không cần tiếp tục đợi ở chỗ này."

Tiêu Nguyên Siêu lông mày có chút nhảy lên, có chút không vui nói: "Ah? Hắn không có thực bản lĩnh?"

"Hừ hừ, ta lần thứ nhất nhìn thấy như hắn loại này phân biệt đồ cổ người!" Chú ý Kevin vẻ mặt kiên quyết nói.

"Cái kia nếu như hắn nói là sự thật đâu này?" Tiêu Nguyên Siêu rất là bất mãn hỏi ngược lại.

"Cái này, điều này sao có thể? Hắn tuyệt đối là ở nói hưu nói vượn!" Chú ý Kevin mặt mũi tràn đầy không tin nói.

Tiêu Nguyên Siêu trước kia thu lưu chú ý Kevin, cũng là xem tại đối phương đối với đồ cổ phương diện độc đáo giải thích cùng mới có thể, ai biết ý vào chính mình đối với hắn coi trọng, chú ý Kevin càng ngày càng ngang ngược càn rỡ, không đem người khác để vào mắt. Trong lòng của hắn rồi đột nhiên bay lên một tia chán ghét chi tình, lạnh lùng nói: "Vị này Đường huynh đệ đến cùng phải hay không nói hươu nói vượn, tại đây có nhiều như vậy người trong nghề, tất cả mọi người hỗ trợ nhìn xem thì ra là rồi, Nhưng là nếu như Đường huynh đệ nói đều là thật sự, vậy người lại muốn thế nào đâu này?"

Chú ý Kevin thật không ngờ đối phương đối với thái độ của mình phát sinh như thế chuyển biến cực lớn, nhất thời ngốc đứng ở nơi đó, ấp úng nói: "Tiêu thiếu gia, ta, ta, ta..."

Tiêu Nguyên Siêu trùng trùng điệp điệp quăng thoáng một phát tay áo, vẻ mặt vẻ giận nói: "Cổ tiên sinh, ta đối với người rất là coi trọng, Nhưng là người cũng không muốn đáp mũi Tử Thương mặt, khắp nơi đã kích người khác. Chính như từng từng nói câu nói kia, không có người trượng đồ tể, ta còn không ăn với con heo rồi hả? Không có người Tiêu gia, như cũ là Tiêu gia, Nhưng là không có Tiêu gia người, người cảm thấy có thể nhìn thấy ngày mai mặt trời sao?"

"Tiêu thiếu gia, ta, ta biết rõ sai rồi, cầu, cầu người một lần nữa cho ta một lần cơ hội, ta, ta không phải mới vừa cố ý đấy..."

Chú ý Kevin nhất thời bị hù sắc mặt trắng bệch, thanh âm nói chuyện đều run rẩy lên.

Tiêu Nguyên Siêu cũng không thèm nhìn hắn, lạnh lùng nói: "Đã người nói Đường huynh đệ là nói hươu nói vượn, ta đây tự cho người một lần cơ hội. Nếu như hắn vừa mới phân biệt những... này đồ cổ bên trong có nhiều hơn một nửa là sai lầm đấy, vậy cho dù người thắng, về sau ta mỗi tháng đưa cho người tiền lương gấp bội, Nhưng là nếu như một nửa đã ngoài là chính xác đấy, cái kia từ nay về sau, người cũng không phải là Tiêu gia một phần tử rồi."

"Tiêu thiếu gia, cái này, cái này cũng quá nghiêm trọng..."

Tại trọng cùng mầm kim vĩ hai người cũng là sắc mặt đại biến, vội vàng khuyên nhủ.

Tiêu Nguyên Siêu thái độ phi thường kiên quyết, không có chút nào cái biến ý tứ: "Quá nghiêm trọng? Có lẽ các người cảm thấy ta bởi vì một món đồ như vậy việc nhỏ đem hắn đuổi ra Tiêu gia hoàn toàn chính xác có chút nghiêm trọng. Nhưng là nếu như ta nói cho các người biết một việc, các người có lẽ tất nhiên không thể suy nghĩ. Ta đối với các người ba vị có thể xem như lễ đãi có gia, mỗi tháng tiền lương cũng không tính thấp, Nhưng là người nào đó lại vụng trộm mặt sau lưng ta, trợ giúp một ít hàng nhái đồ cổ người bán hàng rong xử lý đồ dỏm, bại hoại chúng ta Tiêu gia thanh danh, các người nói cái này nên làm cái gì bây giờ?"

Tại trọng cùng mầm kim vĩ hai người nghe được chuyện này về sau, đều là quá sợ hãi: "Cái gì? Cái này, điều này sao có thể?"

Tiêu Nguyên Siêu khuôn mặt lạnh như băng nhìn chăm chú lên chú ý Kevin, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Cổ lão tiên sinh, người cảm thấy thế nào?"

Chú ý Kevin sắc mặt lập tức đã trở nên tuyết trắng, không có một tia huyết sắc, cái trán đã chậm rãi chảy xuôi ra vài giọt mồ hôi lạnh, toàn thân dừng lại run rẩy không ngừng. Hắn trước kia cho là mình làm không chê vào đâu được, lại thật không ngờ nhất cử nhất động của mình đã sớm tại người ta giám thị chính giữa. Hắn cho là có Tiêu gia che chở, có thể coi trời bằng vung, không có sợ hãi, liền vụng trộm mặt vụng trộm trợ giúp một ít chế tạo đồ cổ đồ dỏm tiểu thương người bán hàng rong, sau đó thu kén xu tiền bo. Hắn cắn chặt hàm răng, "Phù phù!"

Một tiếng, liền quỳ rạp xuống đất lên, hai tay nắm chặt Tiêu Nguyên Siêu ống quần, đau khổ cầu khẩn nói: "Tiêu thiếu gia, ta, ta sai rồi, ta thật sự biết rõ sai rồi, đây đều là ta trước kia bị đầu mỡ heo mê tâm, mới có thể làm ra chuyện hồ đồ, ta, ta cầu người cho ta một lần cơ hội..."

Hắn ý tứ nhìn thấy đối phương vậy mà làm ra như thế không biết liêm sỉ sự tình, nhất thời vừa tức vừa giận, nâng lên chân phải, trực tiếp đem đối phương đạp té trên mặt đất, hung dữ nói: "Chà mẹ nó, thật không ngờ người đưa cháu này vậy mà vụng trộm mặt vô sỉ như vậy, thiết thời ta bình thường còn như vậy tôn trọng người, ta nhìn người tự con mẹ nó là một người cặn bã..."

Hắn lại tiến lên, đối với chú ý Kevin lại là từng đợt quyền đâm cước đá, nhắm trúng đối phương từng đợt như giết heo kêu thảm thiết.

Chú ý Kevin hai tay ôm ở trước ngực, đối với trọng, mầm kim vĩ cùng hồ nho nhã ba người nói ra: "Đã ta vừa mới lời nói đã nói đến đây. Vậy các người ba vị đã giúp ta nhìn xem Đường huynh đệ vừa mới phân biệt cái kia 35 kiện đồ cổ, nhìn xem có vài món phân biệt đúng đích, có vài món phân biệt sai đấy, cũng tình người khác nói ta thiên vị người khác."

Tại trọng, mầm kim vĩ cùng hồ nho nhã ba người cũng thật không ngờ tình thế sẽ biến thành như vậy, không khỏi đều cười khổ một tiếng, nhao nhao hướng phía cái kia 35 kiện đồ cổ đi qua, bắt đầu cẩn thận phân biệt lên.

Nửa giờ, thoáng qua tức thì.

Tiêu Nguyên Siêu chứng kiến ba người bọn họ đều đình chỉ phân biệt, hỏi: "Ba vị, các người kết quả như thế nào?"

Ba người bọn họ lẫn nhau nhìn thoáng qua, cuối cùng vẫn là hồ nho nhã làm ho hai tiếng, nói: "Tiêu thiếu gia, xin thứ cho chúng ta ba cái lão gia hỏa mắt vụng về, hơn nữa bởi vì thời gian thật chặt, cho nên chúng ta chỉ có thể đủ phân biệt rõ bao nhiêu đưa ra trung 30 kiện đồ cổ, còn lại năm kiện đồ cổ, chúng ta cũng thật sự có chút đoán đo bất trụ."

"Ah? Cái kia 30 kiện đồ cổ bên trong, Đường huynh đệ phán đoán có bao nhiêu chính xác hay sao?"

Tiêu Nguyên Siêu hỏi.

Hồ nho nhả chần chờ một lát, hay (vẫn) là hồi đáp: "Cái này, Tiêu thiếu gia, tuy nhiên chúng ta không muốn tin tưởng, nhưng ta vẫn còn muốn ăn ngay nói thật, 30 kiện đồ cổ, Đường huynh đệ phán đoán toàn bộ chính xác!"

Xôn xao~!

Toàn trường một mảnh xôn xao!

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Ác hữu ác báo (thượng)

Hồ nho nhả ba người bọn họ trả lời tại chỗ dự liệu của mọi người ở trong, thực sự tại ngoài ý liệu.

Từ Vân hiện bên ngoài những người vây xem này đại đa số đều là đồ cổ kẻ yêu thích, đối với đồ cổ giám định và thưởng thức vẫn có lấy nhất định được năng lực. Bất quá bọn hắn trong đó có ít người tại buổi trưa, liền được chứng kiến đường vũ phân biệt đồ cổ năng lực, đối với đôi phương vẫn có lấy tương đối lớn tin tưởng. Nhưng là đôi phương tại ngắn ngủn nửa giờ xem xét đi ra, hãy để cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt.

Chú ý Kevin mặt mũi tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, dùng sức xoa cặp mắt của mình, liên tục hoảng sợ nói: "Không, không có khả năng, hần, hần làm sao có thể làm được đâu này? Ta, ta không tin, phải hay là không các ngươi có mấy người vụng trộm mặt giúp đỡ hần nguyên nhân? Các ngươi, các ngươi, thật không ngờ ba người các ngươi vậy mà cấu kết với nhau làm việc xấu, trợ Trụ vi ngược, ta, ta và các ngươi liều mạng..."

Hần hiện tại đã hoàn toàn bị hồ nho nhả ba người bọn họ xem xét kết quả chỗ rung động, lửa giận đã choáng váng đầu óc, liễu lĩnh hướng phía hồ nho nhả ba người bọn họ điên cuồng hét lên mà bắt đầu..., tựa như một chỉ (cái) tức giận sự tử.

Hồ nho nhả ngược lại là không nói gì, Nhưng là tại trọng cùng mầm kim vĩ hai người mặt Sắc Khước âm trầm xuống.

Hai người bọn họ năm đó ở giới cổ vật cũng là tiếng tăm lừng lẫy, đã bị khắp nơi nhân sĩ hậu đãi, về sau tuy nhiên bởi vì một ít nguyên nhân, không thể không gia nhập Tiêu gia, Nhưng là nhưng như cũ thân phận hiển quý, Địa Vị cao thượng, chỗ nào có người dám đối với hần như vậy nhóm (đám bọn họ) nói chuyện? Lại càng không nói dùng hai người bọn họ đầu nhập Tiêu gia thời gian so chú ý Kevin muốn sớm một ít, Địa Vị cũng hơi chút cao một chút, đôi phương tại chính mình trong mắt chỉ có thể coi là cái văn bối, càng không có bất kỳ lý do chất vấn chính mình.

Mầm kim vĩ mặt không đổi sắc, như trước cười tủm tỉm, Nhưng là khẩu khí lại thay đổi rất nhiều: "Lão Cố, ta và ngươi đều là người có thân phận, nói chuyện nhất định phải nhiều hơn chú ý một ít, đừng đem miệng của mình trở thành bờ mông, nói cái gì đều ra bên ngoài nói lung tung!"

Tại trọng âm trầm nở nụ cười: "Có lẽ chúng ta hai lão này đã gần đất xa trời, không bị người ta để vào mắt rồi."

Nếu như đối lại là bình thường, chú ý Kevin chỗ nào dám cùng hai người bọn họ tranh luận? Nhưng là hần vừa mới sờ tác sờ vì đã khiến cho Tiêu Nguyên Siêu phản cảm, thậm chí lập thành ước định, nếu như mình thua lời nói, liền muốn từ nay về sau ly khai Tiêu gia, tình thế bây giờ đối với mình đã càng ngày càng bất lợi, lại để cho nội tâm của hần là vừa sợ sợ lại sợ hãi, có một loại cảm giác vô lực không ngừng lan tràn trong lòng. Lại để cho nội tâm của hần áp lực rất nhiều năm lửa giận không tự chủ được phóng xuất ra. Hần nghe được hai người bọn họ đích thoại ngữ về sau, chẳng những không có bất luận cái gì đích sinh khí, ngược lại ngửa đầu cười như điên: "Không đem hai người các ngươi để vào mắt? Ta chú ý Kevin lúc nào đem hai người các ngươi hỗn đản để vào mắt hay sao? Ta bình thường đối với hai người các ngươi mọi cách nịnh nọt, cung kính có gia, thiếu chút nữa đem hai người các ngươi trở thành tổ tông của ta, Nhưng là thật không ngờ các ngươi vậy mà cần ngược lại ta một ngụm, ta hôm nay muốn cùng các ngươi lãnh giáo một chút."

Tại trọng khẽ chau mày, cười lạnh nói: "Cần ngược lại ngươi một ngụm? Ngươi xứng sao? Chú ý Kevin, xem ra ngươi khí lượng thật đúng là một ngày không bằng một ngày. Chính ngươi không có cách nào làm được sự tình, chẳng lẽ người khác liền làm không đến sao? Nếu như không phải ngươi lòng dạ hẹp hòi, cố ý khó xử Đường huynh đệ, sẽ biến thành như vậy phải không? Ta xem cái này là tự gây nghiệt không thể sống!"

Mầm kim vĩ có chút tức giận lắc đầu nói: "Ngươi năm đó cũng là bởi vì lòng dạ không khoáng đạt, đắc tội người khác, về sau không thể không đầu nhập vào Tiêu gia, Nhưng là thật không ngờ trải qua nhiều năm như vậy, ngươi hay (vẫn) là như vậy tử, không có chút nào cải biến, xem ra ngươi cái này đồng lửa tạo nghệ cũng tựa như thế, rất khó đạt tới độ cao mới."

"Nói láo: Đánh rắm, lão tử xem xét đồ cổ bản lĩnh so hai người các ngươi lão hỗn đản cao hơn rất nhiều!"

Chú ý Kevin chửi ầm lên lên.

Hàn Đông đông vốn đối với chú ý Kevin tựa một bụng tức giận, bây giờ nhìn đến đối phương rõ ràng thua, lại còn ở nơi này mọi cách chống chế, không có chút nào hối cải chi ý, càng là lộ theo trong lòng lên, hung dữ nói: "Móa nó, lão tử xem sớm ra người cái này lão hồn đần không phải cái gì tốt điều, bình thường đồ kị người tài, tựa sợ hãi người khác so với người còn mạnh hơn một chút như vậy điem. Hiện tại lại muốn khóc lóc om sòm chơi xấu, lão tử không để cho người một điểm nhan sắc nhìn xem, ta Hàn Đông đông chẳng phải là hư danh nói chơi?"

Lời nói không rơi, cả người hắn đã giống như một chỉ (cái) không lồ Hắc Hùng, hướng phía chú ý Kevin nhào tới.

Chú ý Kevin xem xét đồ cổ còn có chút bản lĩnh, Nhưng là quyền cước phương diện thì như thế nào là Hàn Đông đông đối thủ đâu này? Hắn chứng kiến đối phương nói động thủ liền động thủ, ngay cả một điểm báo hiệu đều không có, nhất thời cả kinh mồ hôi lạnh chảy ròng, sắc mặt tái nhợt, nghẹn ngào kêu lên:

"Người, người, người đừng tới đây, ta, ta, ta..."

Hắn câu này còn chưa có nói xong, cả người đã bị Hàn Đông đông giơ lên cao cao.

Hàn Đông đông ngay cả muốn đều không có muốn, hai tay mạnh mẽ dùng sức hất lên. Chú ý Kevin cả người tựa như một chỉ tên rồi cung, trực tiếp theo Từ Vân hiện trong cửa hàng đã bay đi ra ngoài, trùng trùng điệp điệp té rớt ở bên ngoài trên đường phố, còn liên tục cút ra 3 - 4m xa, mới dần dần dừng lại. Hắn lập tức cảm giác được toàn thân các nơi truyền đến từng đợt toàn tâm rét thấu xương giống như đau đốn, không tự chủ được hét thảm lên.

Hàn Đông đông vỗ nhẹ nhẹ đập hai tay, cười tủm tỉm đối với đường vũ nói ra:

"Tiểu Vũ, ta biết ngay bản lĩnh của người rất cường, tuyệt đối có thể tài nghệ trấn áp quần hùng. Lão gia hỏa này bình thường tựa ưa thích cạy già lên mặt, khắp nơi khó xử nhân vật mới. Hừ hừ, hắn lần này thoát ly Tiểu gia che chở, ta xem hắn còn có thể sống bao lâu, theo ta được biết, hắn những năm này đắc tội người rất nhiều, mỗi người đều mơ tưởng mạng của hắn."

Đường vũ nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi, nhìn nhìn bên ngoài trên đường phố nằm chú ý Kevin, nói: "Nếu như hắn bình thường hơi chút ít xuất hiện một ít, chỉ sợ cũng sẽ không rơi vào hôm nay loại này ruộng đồng rồi."

Hàn Đông đông tùy tiện hồi đáp: "Ít xuất hiện một ít? Người cảm thấy hắn sẽ là loại người này sao? Như hắn loại người này, hắn không thể toàn bộ thế giới cũng biết hắn là như thế nào như thế nào lợi hại, căn bản là không muốn ít xuất hiện. Nhớ năm đó, hắn vừa mới xuất đạo không có bao lâu, liền muốn lấy trở nên nổi bật, Danh Dương Hải Châu thành phố, Nhưng là hắn lại không đi đứng đắn con đường, mà muốn lựa chọn một ít đường ngang ngõ tắt."

"Ah? Đó là chuyện gì xảy ra?" Đường vũ rất cảm thấy tò mò hỏi.

Bên cạnh một mực không nói gì Tiểu Nguyên Siêu nhẹ nhàng cười cười, nói: "Kỳ thật chuyện đã xảy ra rất đơn giản. Hắn lúc trước vì một đêm nổi danh, liền lựa chọn khiêu chiến năm đó giới cô vật ‘ Thái Sơn Bắc Đẩu ’ Lữ Thương Lan. Nhưng là Lữ lão tại Hải Châu thành phố thế nhưng mà tiếng tăm lừng lẫy, thanh danh tại bên ngoài, như thế nào người bình thường có thể chiến thắng hay sao? Cho nên hắn liền muốn đã đến một cái chủ ý cùi bắp."

"Chủ ý cùi bắp?"

Đường vũ khẽ chau mày, tựa hồ dự cảm đến chuyện kia khẳng định không đơn giản.

Tiểu Nguyên Siêu ánh mắt chậm rãi rơi xuống chú ý Kevin trên người, lóe ra một đạo bức người hàn quang, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Hắn vốn là theo một cái đồ cổ thương bên trong mua được một chỉ (cái) Thanh triều cực phẩm bát sứ, sau đó cố ý thêm...nửa thêm một ít giả tạo đồ vật, làm cho cái này cực phẩm bát sứ nửa thật nửa giả. Lữ lão nhất thời thần thờ, đoán được phát hiện ra sai lầm. Hắn liền thừa cơ đối mặt rất nhiều người, đối với Lữ lão đại thêm chỉ trích, thậm chí nói đối phương lừa dối lấy tiếng, thế giới chỉ tắc vãn...vãn, đợi một tý, Lữ lão lúc ấy liền bị tức giận đến ngất đi, về sau bị người nhóm (đám bọn họ) kịp thời mang đến bệnh viện tiếp nhận cướp bóc, mới nhất về một đầu tánh mạng, bất quá theo cái kia về sau, Lữ lão liền nản lòng thoái chí, triệt để rời khỏi giới cô vật, cái này đối với toàn bộ giới cô vật mà nói, đều là tổn thất thật lớn."

Đường vũ nghe được toàn bộ sự tình tiền căn hậu quả về sau, nhất thời tròn mắt tận liệt, không lưu tình chút nào nhìn hằm hằm lấy đối phương, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Hắn, hắn người như vậy, người, người vậy mà cũng nguyên ý ở lại Tiểu gia? Chẳng lẽ tại trong mắt của người, người như vậy cận bã coi như là nhân tài sao? Tiểu thiếu, xem ra, người cũng là một cái trợ Trụ vi ngược, không có bất kỳ thị phi hỗn đần."

Hàn Đông đông sắc mặt hơi đỏ, thấp Thanh Đạo: "Tiểu Vũ, người hiểu lầm Nguyên Siêu rồi."

Tiểu Nguyên Siêu nhìn thấy đường vũ bộ dạng này hung thần ác sát bộ dáng, cũng nhìn không được nữa lui về phía sau hai bước, tiếp theo liên tục cười khò, nói: "Tiểu Vũ có thể nói ra lời nói này, Nhưng gặp người là một cái có tâm huyết người, ta Tiểu Nguyên Siêu đối với người bội phục. Nhưng là ta năm đó thu lưu hắn, cũng là có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm."

"Ah? Cái dạng gì nỗi khổ tâm?" Đường vũ cau mày hỏi ngược lại.

Tiểu Nguyên Siêu sâu kín thở dài nói: "Thứ nhất, năm đó chú ý Kevin tại giới cô vật hoàn toàn chính xác có chút bản lĩnh, thực sự không phải là hư danh nói chơi chi nhân, thứ hai, hắn cùng với chúng ta Tiểu gia một vị trưởng bối có ân, vị kia trưởng bối thỉnh cầu ta giúp hắn một bà, ta không có lý do gì cự tuyệt. Thứ ba, lúc trước chú ý Kevin tuy nhiên làm có chút quá phận, Nhưng là cũng không có gây ra nhân mạng. Hắn về sau còn thân hơn tự đi bệnh viện bái kiến Lữ lão, quỳ gối đối phương trước mặt, thỉnh cầu tha thứ, nhưng lại móc ra 50 vạn khối tiền với tư cách đền bù tổn thất, hơn nữa đối với tất cả mọi người mặt, thế với trời, cam đoan về sau tuyệt đối không làm bất luận cái gì nguy hại người khác sự tình. Ta tổng hợp thượng diện đủ loại tình huống, liền miễn cưỡng thu lưu hạ hắn."

Đường vũ thật không ngờ năm đó còn có như vậy một tiết, trong lòng đích nộ khí nhất thời tiêu tán rất nhiều, nói: "Vậy ngươi bây giờ đem hán đuổi ra Tiều gia, sẽ không sợ đối với ngươi cái vị kia trưởng bối không có cách nào bàn giao: Nhấn nhủ sao?"

Tiêu Nguyên Siêu khẩu khí bỗng nhiên lạnh rất nhiều: "Lúc trước ta thu lưu hán thời điểm, coi như của ta vị kia trưởng bối đã từng nói qua một câu. Nếu như hán lại làm xằng làm bậy, ta sẽ không để ý bất luận cái gì tình cảm, đem hán đuổi ra ngoài. Ta vị kia trưởng bối cũng đầy miệng đáp ứng. Ta hiện tại khu trục hán, coi như là hợp tình hợp lý, không có người hội (sẽ) nói này nói kia đấy."

Đường vũ nhẹ gật đầu: "Tiêu thiếu, ta trách oan ngươi rồi."

"Chỗ nào lời mà nói..., Tiểu Vũ,"

Tiêu Nguyên Siêu nhất thời cười mở miệng, "Nếu như ngươi vừa rồi cái gì cũng không nói, ta ngược lại sẽ cho rằng ngươi người này lòng tham lạnh, không có từng chút một đồng tình tâm đấy."

Đường vũ nghe ra Tiêu Nguyên Siêu lời nói này đều là thiệt tình lời nói, không có nửa phần qua loa ý của mình, lập tức đáy lòng cái kia điểm nghi kị cũng biến mất vô tung vô ảnh. Xem ra vị này Tiêu gia thiếu gia đích thật là một vị từng cái phương diện đều rất ưu tú người trẻ tuổi.

Ngay tại đường vũ mấy người bọn hán người chuẩn bị ly khai Từ Vân hiện thời điểm, hán lại bỗng nhiên trông thấy một cái bóng người quen thuộc. Cái này lại để cho hán khẽ chau mày, nhìn không được dùng bước, đưa ánh mắt rơi xuống đối phương thân ảnh thượng.

Đối phương đúng là Tào mực lan.

Nàng cũng không phải một người, bên cạnh còn theo sau nhiều cái người, ngoại trừ có Lí Hạo đi cùng Trương Đức nhân bên ngoài, còn có còn lại bốn cái lão sư, tới lúc gấp rút vội vàng hướng phía đường đi cách đó không xa một cái tiệm đồ cổ bước nhanh đi đến, giống như chuyện gì xảy ra.

Bọn hán rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Đường Vũ Tâm đáy ngọn nguồn âm thầm suy tư về, ả ả có một tia dự cảm bất hảo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Âm mưu lại hiện ra (trung)

Nếu như đối lại là mặt khác vài tên lão sư, có lẽ đường vũ cũng sẽ không để ở trong lòng. Nhưng là hết lần này tới lần khác chính mình cùng Tào mực lan giữa trưa trong phòng làm việc nghe được về Lí Hạo đi cùng Trương Đức nhân cái này hai cái tiểu nhân hèn hạ âm thầm thương lượng âm mưu, cho nên tự không khỏi âm thầm nhiều hơn lưu ý, sợ Tào mực lan rơi xuống hai người bọn họ trong tay.

"Tiểu Vũ, ngươi nhìn cái gì đấy?"

Hàn Đông đông nhìn thấy ánh mắt của hán một mực nhìn thấy phía trước, nhìn không được nhỏ giọng hỏi ý kiến hỏi một câu, lập tức cũng hướng phía cái hướng kia nhìn một câu, nhất thời con mắt sáng ngời, mắt Thanh Đạo, "Oa, thật xinh đẹp cô nàng, trước sau lời lỗm, da bạch tuyết mạo đẹp, quả thực tự là trong mỹ nữ mỹ nữ, Tiểu Vũ, ánh mắt của ngươi không tệ."

Tiêu Nguyên Siêu cũng kìm lòng không được hướng phía bên kia nhìn lướt qua, liên tục tán dương: "Tiểu Vũ ánh mắt hoàn toàn chính xác không tệ."

Đường vũ hung hăng trắng rồi cái này hai hàng liếc, tức giận nói: "Nàng là sư phụ của ta!"

"Khục khục!"

Hàn Đông đông cùng Tiêu Nguyên Siêu hai người thiếu chút nữa bị nước miếng của mình sặc chết.

Tiêu Nguyên Siêu vội vàng che dấu ở bối rối của mình, cười cười: "Thật không ngờ vậy mà còn trẻ như vậy, chủ quan rồi."

Hàn Đông đông nhưng lại không chút nào để ý bối cảnh, có chút khinh thường nói: "Tiểu Vũ, ngươi cái này quá không hiền hậu. Lão sư làm sao vậy? Lão sư cũng là người, lão sư cũng là nữ nhân, lão sư cởi sạch quần áo về sau, cùng những nữ nhân khác không có gì khác nhau. Chẳng lẽ lão sư có thể không kết hôn, Nhưng dùng không cần cùng nam nhân ** sao? Hơn nữa, chúng ta là xã hội hiện đại người trẻ tuổi, cũng không phải 《Thần Điều Hiệp Lữ》 cái kia niên đại, thầy trò yêu nhau lại được coi là cái gì đâu này? Ngươi chưa từng nghe qua một câu sao? Chỉ cần hai người nguyện ý, tuổi không là

vấn đề, thân cao không phải khoảng cách, thể trọng không phải áp lực, giới tính không có vấn đề gì, thân phận càng có kích thích."

Đường vũ nghe được hần lần này lời lẽ sai trái, nhin không được trọn trắng mắt, ngay cả hừ đều lười được hừ một tiếng.

Hàn Đông đông như trước vô liêm sỉ đầu độc bắt đầu: "Tiểu Vũ, chúng ta đều là nam nhân, trong đũng quần có hàng nam nhân, muốn làm một ít nam nhân ứng việc. Có câu nói nói quá tuyệt vời, ‘** một khắc giá trị thiên kim, không ai sử (khiến cho) mỹ nữ đổi không không’, chẳng lẽ ngươi nguyện ý lại để cho xinh đẹp như vậy cô nàng đầu nhập nam nhân khác ôm ấp hoài bão sao? Chẳng lẽ ngươi nguyện ý lại để cho xinh đẹp như vậy cô nàng cùng nam nhân khác trên giường sao? Ta Hàn Đông đưa nói chuyện trung thực bản phận, hạng nhất đều là có cái gì thì nói cái đó đấy, ngươi cũng đừng trách ta nói chuyện khó nghe. Như xinh đẹp như vậy cô nàng, chỉ có Tiểu Vũ ngươi có thể cùng hần xứng đôi, nam nhân khác, không có tư cách."

Đường vũ bị hần lần này lệch ra nghị luận có chút ý động, nhìn xem Tào mực lan ánh mắt ần ần có chút khô nóng.

Nếu như đổi lại lúc trước, hần đối với Tào mực lan cũng không có bất kỳ nghĩ cách, dù sao hai người thân phận cách xa, chênh lệch rất lớn, một cái là lão sư, một cái là đệ tử, trong nội tâm bao nhiêu vẫn còn có chút mâu thuẫn cảm xúc, Nhưng là từ khi buổi trưa hôm nay hai người trong phòng làm việc phát sinh qua như vậy một đoạn kiều diễm mập mờ quan hệ về sau, lại để cho lòng của hần phi nhất thời cũng phóng thích ra.

Hàn Đông đông nói tuyệt không chênh lệch, lão sư thì thế nào? Pháp luật vừa rồi không có quy định lão sư cùng đệ tử không thể kết hôn, hơn nữa chính mình không biết lúc nào, trong nội tâm đã âm thầm đem Tào mực lan trở thành dự định nữ nhân, sao có thể đủ chứa nhần đôi phương cùng nam nhân khác cùng một chỗ đâu này? Cái này chỉ sợ là mỗi người đàn ông nhất ich kỷ địa phương rồi.

Hàn Đông đông chứng kiến đường vũ không nói gì, càng là hăng say nói: "Tiểu Vũ, xinh đẹp như vậy cô nàng, nếu như đầu nhập nam nhân khác trong ngực, ta Hàn Đông đông thật sự hội (sẽ) tiếc nuối cả đời đấy. Nếu như ngươi thực không thích hần lời nói, ta đây tự muốn động thủ? Dù sao mập gầy không lưu ruộng người ngoài, không thể tiện nghi nam nhân khác."

"Ai nói ta không đã muốn?" Đường vũ thuận miệng hỏi đáp. "Hắc hắc, hắc hắc..."

Hàn Đông đông về mặt cười gian nói, "Tiểu Vũ, ngươi rốt cục nói ra lời nói thật rồi."

Đường vũ mặt mo có chút hiện hồng, ác trùng mắt liếc hần một cái, nói: "Ngươi cái này sắc trái bí đao, chúng ta Hoa Hạ quốc mỹ nữ tài nguyên vốn tự không nhiều lắm, ngươi tự đi đi cho mặt khác nam đồng bào chế tạo phiền toái."

Hàn Đông đông không chút nào chú ý rung đùi đắc ý cười nói: "Ta như thế nào cho nam đồng bào chế tạo phiền toái? Xã hội này tự là như thế sự thật. Có bản lĩnh, có năng lực nam nhân, Nhưng dùng trái ôm phải ấp, tình nhân tiểu mặt một đồng lớn, không có bốn sự nam nhân, vậy ngươi chỉ có thể đánh cả đời lưu manh, cô độc sống quãng đời còn lại. Cho nên ta muốn nói, đừng trách nữ nhân quá sự thật, muốn trách chỉ có thể trách chính mình không có bốn sự."

Đường vũ nghe hần nói năng bậy bạ loạn ngữ, nhin không được vỗ một cái bờ vai của hần, nói: "Ngươi bây giờ tại đây từ từ nói lấy, ta đi qua trước ngõ ngõ, một hồi lại cùng ngươi chuyện phiếm."

Hần nói xong câu đó, nhắc chân liền phải đi.

"Tiểu Vũ, ta làm sao lại gọi chuyện phiếm rồi hả? Ta đây chính là đều là lời lẽ chí lý, triết lý tính rất mạnh. Nếu không ta phối hợp ngươi, diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân cũ nội dung cốt truyện, cam đoan làm cho nàng không có thuốc chữa yêu mến ngươi, nói không chừng buổi tối hôm nay sẽ đối với ngươi lấy thân báo đáp, cho ngươi biết rõ biết rõ cái gì gọi là ‘** khổ đoán ngày cao lên, từ nay về sau quân vương không tạo triều’."

Hàn Đông đông nhưng như cũ tùy tiện cho đối phương nghĩ đến đủ loại chủ ý cùi bắp.

Tiêu Nguyên Siêu nhưng lại có chút nhú mày, như có điều suy nghĩ nói: "Tiểu Vũ, vị tiểu thư này tựa hồ có chút quen mặt."

"Ah, nàng gọi Tào mực lan, là trường học của chúng ta vừa tới Anh ngữ lão sư!" Đường vũ dứt khoát đem buổi trưa hôm nay nghe được cái kia chút ít nội dung đại khái miêu tả thoáng một phát, bất quá trong đó tự nhiên không đề ý đến chính mình cùng Tào mực lan phát sinh cái kia đoạn mập mờ sự tình.

Tiêu Nguyên Siêu bình tĩnh đại ngộ nói: "Nguyên lai là nàng, ta nói nha."

Hàn Đông đông đôi mắt nhỏ cũng rồi đột nhiên sáng ngời, dùng sức nuốt từng ngụm nước, lẩm bầm nói: "Tào mực lan? Chẳng lẽ là... Tiểu Vũ, ánh mắt của ngươi không tệ lắm, ngay cả nhỏ như vậy little Girl cũng dám phao (ngâm), ta đối với ngươi bội phục, giống như cuộn cuộn nước sông, không ngớt không dứt, một phát không thể vãn hồi, bất quá cái kia hai cái hỗn đản cũng dám đối với nàng ra tay, ta xem bọn hần tận thể rốt cục tiến đến rồi."

Đường vũ nghe hai người bọn họ trong khi nói chuyện cho kỳ quái đấy, không khỏi hỏi: "Hần là các ngươi biết rõ thân phận của nàng?"

Tiêu Nguyên Siêu về mặt cổ quái vỗ vỗ bờ vai của hần, nói: "Tiểu Vũ, ngươi lần này gặp may mắn rồi. Bất quá cái này hai cái lão sư đã dám có ý nghĩ như vậy, nói không chừng thật sự sẽ làm ra một ít thiên phần người nộ sự tình, ta cảm thấy cho ngươi cùng Hàn Đông đưa hay (vẫn) là cùng đi qua, coi chừng giám thị lấy, để phòng bất trắc, về phần ta nha, ta còn có một số việc, tự không cùng các ngươi hồ đồ rồi!"

Hần bỏ xuống những lời này, hướng phía tại trọng cùng mầm kim vĩ nhìn sang, liền bước nhanh ly khai, nhìn cũng không nhìn tên kia nằm ở chính giữa ngã tư đường, đáng thương chú ý Kevin.

Đường vũ bị hấn vừa nói như vậy, càng là không hiểu ra sao, gắt gao chăm chăm vào Hàn Đông đông, nói: "Hàn Đông đưa, ngươi cho ta thành thật khai báo, nàng đến cùng là người nào? Vì cái gì các ngươi phản ứng của hai người lớn như vậy chứ?"

Hàn Đông đông có ý bày ra một bộ vẻ mặt vô tội: "Ah? Nàng đến cùng là người nào? Ta làm sao biết? Tiểu Vũ, ngươi hỏi nhận sai đi à nha? Ta có thể là lần đầu tiên thấy nàng. Được rồi được rồi, chúng ta tranh thủ thời gian cùng đi qua đi, coi chừng ngươi tiểu Lan lan có hại chịu thiệt."

"PHỐC!"

Đường vũ bị hấn cái này "Tiểu Lan lan" ba chữ sắc đến liên tục ho khan, thiếu chút nữa hồng mắt...

Tào mực lan xé chiều hôm nay thời gian so sánh đầy đủ, vốn là nàng chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi, Nhưng là thật không ngờ trong văn phòng các lão sư khác vậy mà hẹn nhau muốn tới tiệm đồ cổ đi dạo, được thêm kiến thức, nói không chừng còn có thể đào đến một hai kiện bảo bối. Nàng ngay từ đầu là muốn cự tuyệt, nhưng là mình mới đến, không muốn cùng những đồng nghiệp khác quan hệ chơi cứng, hơn nữa cái này vài tên lão sư bên trong, cũng không có Lí Hạo điền cùng Trương Đức nhân, cho nên nàng liền miệng đầy đáp ứng. Nhưng là ai có thể đủ nghĩ đến, bọn hấn vừa mới đi tới trường học cửa lớn, liền chứng kiến sớm đã chờ đã lâu Lí Hạo điền cùng Trương Đức nhân, cái này làm cho nàng nhất thời có một loại mắc lừa cảm giác, nhưng là bây giờ sự tình đã phát sinh, muốn cái biến đã là không thể nào.

Bọn hấn những lão sư này cũng không phải đồ cổ kẻ yêu thích, bình thường cũng không có phương diện này yêu thích, cho nên lần đầu tiên tới đến đồ cổ phố thời điểm, chứng kiến một Thiết Đồ là như vậy mới lạ: Tuổi sốt, tốt như vậy kỳ, lại để cho bọn hấn có một loại hoa mắt cảm giác.

"Ồ, thật không ngờ chúng ta vậy mà đi ngang qua nhà này tiệm đồ cổ, không bằng thuận tiện vào xem tốt rồi."

Vừa lúc đó, Lí Hạo điền chỉ chỉ bên cạnh một nhà trang hoàng coi như không tệ tiệm đồ cổ, vẻ mặt nhiệt tình cười nói.

Tào mực lan còn không có có mở miệng nói chuyện, mặt khác vài tên lão sư đều nhao nhao hỏi thăm về đến: "Móa***, nhà này tiệm đồ cổ có cái gì đặc biệt địa phương sao? Trần bảo hiên, danh tự ngược lại là rất không tệ đấy."

Lí Hạo điền nhất thời bày ra một bộ người trong nghề tư thế, cho bọn hấn giải thích: "Kỳ thật mọi người cũng không biết, bởi vì hiện nay đào bảo người ngày càng nhiều, cho nên cũng tương ứng đồ dỏm cũng ngày càng nhiều, làm cho trên thị trường là ngư long hỗn tạp, không cách nào phân biệt, mặc dù là một ít chính quy tiệm đồ cổ, bên trong cũng tràn ngập rất nhiều đồ dỏm. Nhưng là nhà này trần bảo hiên lão bản làm người chính trực, không ham lợi nhỏ, không lừa gạt người mua, hơn nữa hấn đối với điểm đồ vật bên trong tiến hành nghiêm khắc quản lý, chỉ cần là có người hoài nghi, có con tin nghi đồ vật, toàn bộ loại bỏ, cấm đối ngoại bán ra, cho nên hấn điểm đồ vật bên trong tuy nhiên không đạt được 100% chính phẩm, Nhưng là 90% chính phẩm, hay (vẫn) là tuyệt đối không có vấn đề đấy."

"Thật không ngờ vị lão bản này nhân phẩm vậy mà tốt như vậy!"

Sở hữu tất cả lão sư đối với cái này gia tiệm đồ cổ lão bản ấn tượng nhất thời tốt lên rất nhiều.

"Ồ, đây không phải Lý thiếu sao? Thật không ngờ ngài hôm nay có thể đại giá quang lâm, thật sự là thất kính thất kính!"

Vừa lúc đó, theo trần bảo hiên bên trong đi ra một gã hơn 40 tuổi trung niên nhân, tướng mạo tròn đôn đôn đầy, hiển nhiên một cái siêu đại loại da băng ghé. Hấn ăn mặc một thân Trung Sơn phục, đeo một bộ màu đen khung mắt nhỏ, mỉm cười, liền nhiều hơn vài phần gian trá hương vị, cùng Lí Hạo điền hình dung hoàn toàn bất đồng.

Lí Hạo điền có ý vẻ mặt không vui nói: "Trần lão bản, ta không phải cái gì thiếu gia, ta chỉ là một gã nhân dân lão sư."

"Ah, đúng, đúng là ta nói sai, hấn là ***!"

Đối phương vội vàng cái chính.

Lí Hạo điền chỉ chỉ sau lưng cái kia vài tên lão sư, mỉm cười: "Trần lão bản, ta hôm nay là mang vài tên đồng sự sang đây xem xem, được thêm kiến thức đấy, hi vọng ngươi có thể xuất ra một ít chính phẩm, đừng làm cho những cái...kia đồ dỏm lừa gạt chúng ta."

Trần lão bản vỗ lồng ngực, vẻ mặt phóng khoáng nói: "Lý thiếu, ah, không, ***, nhân phẩm của ta ngươi còn chưa tin sao? Ta trần bảo hiên lúc nào bán qua đồ dỏm? Ngài cho dù đem tâm đặt ở trong bụng tốt rồi!"

Lí Hạo điền lúc này mới vẻ mặt thoải mái nhẹ gật đầu, cùng mặt khác vài tên lão sư cùng đi nhập trần bảo hiên bên trong.

Chương 52: Lỗ đít của người theo như lộn chỗ (hạ)

Lí Hạo đi cùng Trương Đức nhân hai người kế hoạch rất đơn giản, cũng rất dễ dàng áp dụng. Cái kia chính là trước hết để cho mặt khác mấy cái lão sư đối với Tào mực lan tiến hành mời, sau đó lại "Ngẫu nhiên" tiến vào đến trần bảo hiên bên trong, làm cho đối phương "Không nghĩ qua là" đem một kiện "Hàng thật giá thật" đồ cổ theo khung Tử Thượng mặt đựng phải trên mặt đất, ngã nát bấy, cái kia chính mình có thể thừa cơ đến một anh hùng cứu mỹ nhân, bắt được đối phương tâm hồn thiếu nữ, cuối cùng hai người lại ăn một bữa cơm, uống chút rượu, còn lại sự tình chẳng phải là nước chảy thành sông rồi há?

Kỳ thật Lí Hạo đi cùng Trương Đức nhân hai người kế hoạch vẫn tương đối đáng tin cậy đấy, dù sao đối lại bất luận cái gì một gã bình thường nữ hài tử, khi biết được chính mình không cần thận ném vụn một kiện giá trị hơn mười vạn, thậm chí trên trăm muôn đời đồ thời điểm, phản ứng đầu tiên ngoại trừ há hốc mồm bên ngoài, chỉ sợ đại não đã trống rỗng, cơ hồ ngay cả tâm muốn chết đều đã có. Thật vất vả nhìn thấy một gã nam tử nguyện ý ra tay giúp trợ chính mình, trong nội tâm làm sao có thể không cảm động, không đứng đối phương sinh ra một tia không hiểu hảo cảm đâu này? Chỉ sợ đối phương tựa là thừa cơ cướp lấy thân thể của mình, cũng sẽ không có quá lớn phản cảm a? Có câu danh ngôn nói không sai, tại một trăm vạn trước mặt, nam nhân xấu xí cũng sẽ (biết) biến thành đẹp trai.

Đáng tiếc, hai người bọn họ đối mặt chính là Tào mực lan, là Hải Châu thành phố tứ đại gia tộc Tào gia người, làm sao có thể xuất hiện như thế không rời đầu sự tình đâu này? Tào mực lan mặc dù đối với đồ cổ không có bất kỳ hứng thú, nhưng là từ nhỏ tai đồ mực nhuộm, đối với những vật này cũng hoặc nhiều hoặc ít (*) hiểu rõ một ít, liếc thấy ra nhà này trần bảo hiên bên trong rất nhiều đồ cổ không giống như là chính phẩm, mà cũng không phải là vừa mới Lí Hạo đi luôn miệng nói cái kia dạng, hơn nữa nàng từ khi giữa trưa nghe được Lí Hạo đi cùng Trương Đức nhân hai người âm mưu về sau, liền đối với hai người bọn họ lưu ý rất nhiều, làm sao có thể ở thời điểm này không may xuất hiện đâu này? Cho nên nàng chỉ là cùng cái kia vài tên lão sư cười ngạ xem hoa giống như thường thức những cái...kia đồ cổ, cũng không có tiến lên chạm đến thoáng một phát, lại càng không cần phải nói cầm lên xem xét từng cái rồi.

"Ồ, Tào lão sư, người xem cái này chi (cái) vòng ngọc, nghe nói là năm đó Tử Hi lão Phật gia mang qua đấy, giá trị liên thành, nếu không người mang thoáng một phát thử xem, xem phù hợp không thích hợp."

Lí Hạo đi trông thấy Tào mực lan cũng không có bất kỳ mắc câu dấu hiệu, trong nội tâm cũng có chút lo lắng vạn phần, liền vội vàng gom góp tới, theo khung Tử Thượng mặt cầm lấy một chi (cái) vòng ngọc, về mặt mỉm cười giải thích.

Tào mực lan đối với Lí Hạo đi có một loại cực độ chán ghét cùng phản cảm, làm sao có thể nguyện ý cùng đối phương nói nhiều một câu đâu này? Nàng chỉ là lạnh lùng đáp lại một câu: "Không có ý tứ, ***, ta đối với ngọc chất đồ vật không có bất kỳ hứng thú."

Nàng bỏ xuống những lời này về sau, liền hướng phía bên cạnh đi đến, nhìn cũng không nhìn đối phương liếc.

Lí Hạo đi nhìn thấy Tào mực lan bộ dáng này, trong nội tâm lửa giận không tự chủ được lan tràn ra.

Vài luyện!

Tiểu nương bì, lão tử mọi cách nịnh nọt người, người vậy mà cho lão tử vung mặt? Các loại lão tử đem người chơi chán về sau, nhất định phải làm cho người biết đắc tội ta sẽ có cái dạng gì kết cục.

Trong lòng của hắn tuy nhiên lửa giận ngút trời, không thể ngăn chặn, Nhưng là trên mặt như trước treo một vòng gió xuân giống như đáng tươi cười, tựa như một gã người khiêm tốn. Hắn đi theo tại Tào mực lan bên cạnh, không chút nào bình tĩnh bang (giúp) đối phương giới thiệu sơ lược khỏi khung Tử Thượng mặt vị này đồ cổ. Khoan hãy nói, hắn lần này giới thiệu rất nhiều đều là chuyên nghiệp thuật ngữ, hết lần này tới lần khác những cái...kia không hiểu đồ cổ nữ hài tử mà nói, hay (vẫn) là tương đương cao minh đấy.

"Tào lão sư, người xem cái này bức tranh chữ, đây chính là Thanh triều gì thiếu cơ chữ, rất nổi danh đấy!"

"Tào lão sư, người xem cái này bức tranh sơn thủy, đây chính là giá trị liên thành, đây là Thanh triều Chu đập danh họa."

"Tào lão sư, cái này chi (cái) cái chai thể nhưng mà Cần Long hoàng đế cung đình ngự dụng bình sứ..."

Chung quanh cái kia vài tên lão sư chứng kiến Lí Hạo đi dùng sức trăm phương ngàn kế nịnh nọt Tào mực lan, trong nội tâm mặc dù có chút lo lắng cùng oán giận, Nhưng là thực sự không có bất kỳ địch phương pháp xử lý. Bọn hắn chẳng qua là bình thường lão sư, đối mặt Lí Hạo đi loại này theo đạo dục bộ có rất đầy bối cảnh người đến nói, hết thấy chống cự đều là tái nhợt đấy, một khi đắc tội hắn, chỉ sợ chính mình gặp phải sẽ là mất chức.

Tào mực lan nhìn thấy Lí Hạo đi bộ dạng này dương dương đắc ý, thao thao bất tuyệt giới thiệu, trong nội tâm chán ghét lại tăng thêm vài phần.

Hắn nói đều là cái gì chó má thứ đồ vật? Thật đúng là đem mình làm là hoàn toàn không biết gì cả ngu ngốc rồi sao?

Mặc dù mình cái gì cũng đều không hiểu, thực sự nhìn ra đối phương vừa mới giới thiệu mười mấy món đồ cổ bên trong, liền có ba bốn kiện thuộc về đồ dỏm bên trong đồ dỏm, Nhưng là đối phương nhưng như cũ nói khoác cái này vài món đồ cổ là đồ thật bên trong chính phẩm, còn nói cái gì giá trị liên thành, cái này rõ ràng tựa là ở trước mặt mình cố ý loay hoay học vắn, lý luận suông mà thôi.

Lí Hạo đi lúc này hai tay bụng lấy một chi (cái) thể tích hơi có chút đại sứ thanh hoa, hướng phía Tào mực lan khoe khoang lấy chính mình học vắn:

"Tào lão sư, người trông xem cái này chi (cái) đồ sứ không vậy? Cái này nhưng là chân chính sứ thanh hoa, khoảng cách hiện tại ít nhất cũng có hai trăm năm lịch sử. Ta đối với Thanh triều đồ sứ vẫn có lấy từng chút một nghiên cứu, căn cứ quan sát của ta, cái này chi (cái) sứ thanh hoa còn thừa Càn Long màn cuối tác phẩm, chế tác coi như tinh tế, chi có điều quốc lực đã hơi có vẻ suy yếu, cho nên phương diện khác liền có chút ít thô ráp rồi..."

"Oa, thật không ngờ tại đây vậy mà có nhiều như vậy thứ tốt, chúng ta nhất định phải hảo hảo đi dạo."

Ngay tại Lí Hạo liền nói hăng say thời điểm, cửa ra vào bỗng nhiên truyền đến một cái lớn giọng, sợ tới mức hần khê run rẩy, hai tay buông lỏng, trong tay sứ thanh hoa đã ngã trên mặt đất.

"Xoạt!"

Một chi (cái) xinh đẹp sứ thanh hoa lại bị hần ngã nát bấy, vô số mảnh vỡ tứ tán, khiến cho chung quanh mấy người đều nhao nhao lui về phía sau vào bước, ánh mắt đều không hẹn mà cùng rơi xuống trên người của hần.

Cái này Lí Hạo liền cũng quá không cẩn thận à? Lại đem như vậy một chi (cái) sứ thanh hoa ném vụn, cái kia muốn bồi bao nhiêu tiền đâu này?

Cái kia vài tên lão sư thấy như vậy một màn về sau, trong nội tâm cũng là nhìn có chút há hê, âm thầm cười trộm không thôi.

Bọn hần bình thường cũng thường xuyên nhìn thấy Lí Hạo liền ngang ngược càn rỡ, khi dễ đồng sự, chi là giận mà không dám nói gì, hiện tại thật là ông trời mở mắt, làm cho đối phương cũng biết hung hăng càn quấy kết quả.

Lí Hạo liền triệt để tròn tròn mắt.

Hần trước kia là muốn cho Tào mực lan ngã phá một chi (cái) đồ cổ, sau đó chính mình mới hảo hảo biểu hiện một chút, ai biết bây giờ lại đến phiên chính mình đem một chi (cái) sứ thanh hoa ngã phá trên mặt đất, cái này cũng quá lại để cho nhân khí phần đi à nha? Chính mình nên như thế nào hướng cửa hàng lão bản bàn giao: Nhấn nhủ đâu này? Nếu như là một kiện đồ dỏm lòi mà nói..., vậy cũng được dễ nói, nếu như là một kiện chính phẩm lòi mà nói..., cái kia chính mình chẳng phải là muốn xui xẻo?

Hần nghĩ tới đây, nhất thời nổi giận đùng đùng đưa ánh mắt rơi xuống trên bảo hiên cửa ra vào, phát hiện có hai gã người trẻ tuổi đang từ bên ngoài đi tới, một béo một gầy, niên kỷ không đến hai mươi tuổi, mà vừa mới cái kia một cuồng hống, đúng là cái kia tiểu mập mập kêu đi ra đấy. Hần thở phì phì hướng phía đối phương huy động nắm đấm, chửi ầm lên bắt đầu: "Người, người vừa mới hô cái gì? Sợ tới mức ta đem bình Tử Đồ ngã phá, người, người bây giờ cho ta quỳ xuống, thành thành thật thật dập đầu 100 cái khấu đầu, hơn nữa nếu như không để cho ta một cái công đạo lời mà nói..., lão tử cho người hoành lấy đi ra ngoài, mịa nó, cái gì đồ chơi?"

Hai người kia đứng là đường vũ cùng Hàn Đông đông.

Hàn Đông đông nghe được đối phương khẩu khí thật không ngờ hung hăng càn quấy, vốn là khê giật mình, tiếp theo âm trầm cười: "Cách lão tử đấy, người cái này ẻo là nói cái gì? Lại để cho lão tử hoành lấy đi ra ngoài? Còn muốn cho lão tử cho người quý? Người thực cho rằng lỗ (.) đít của người đặt tại phía trước, người chính là siêu cấp Vô Định Siêu Nhân Điện Quang rồi hả? Lão tử cuộc đời tự là lớn giọng, người có thể làm gì ta?"

Lí Hạo liền nhất thời bị đối phương nghẹn được bị gãy vò, thiếu chút nữa liền chết ngất.

Cái này tiểu mập mập tuổi không lớn lắm, khẩu khí cũng không nhỏ, cũng quá không đem chính mình để vào mắt đi à nha?

Kỳ thật Lí Hạo liền bình thường tại cái khác mặt người trước biểu hiện thập phần thuộc loại trâu bò, thập phần hung hăng càn quấy, cũng là có nhất định phạm vi đấy. Hần lão tử Lý chương tuy nhiên là bộ giáo dục phó cục trưởng. Nhưng là dù sao bộ giáo dục chưa tính là cái gì thực quyền bộ môn, thậm chí còn không sánh bằng cục Công Thương, cục thuế vụ, cục cung cấp điện văn...vân, đợi một tý những...này bộ môn, ngoại trừ trông coi lão sư cùng đệ tử bên ngoài, cũng không có cái gì hần quyền lợi của hần, cho nên hần cái này cái gọi là quan nhị đại, kỳ thật cũng không có quá nhiều ưu thế.

"Người, người nói ai là ẻo là? Lão tử, lão tử..."

Lí Hạo liền còn là lần đầu tiên bị người mắng thành là "Ễo là" nhất thời tức giận đến mũi Tử Đồ muốn lách ra, toàn thân không nghe run rẩy.

"Ồ, chẳng lẽ người không phải ẻo là sao? Nhìn người bộ dạng này tiểu bạch kiểm bộ dáng, so với ta chơi đùa nữ nhân còn muốn bạch hơn mấy phân, hiển nhiên một cái ngụy nam, thật không biết mẹ người sinh người thời điểm, phải hay là không đột biến gen, đem người như vậy một cái mặt hàng cho biến ra rồi, nếu như ta là cha người lòi mà nói..., dứt khoát đem người bắn tới trên tường được rồi!"

Liên tiếp an ủi tính từ ngữ trực tiếp theo Hàn Đông đông trong miệng xông ra, thật là thao thao bất tuyệt.

Lí Hạo liền cảm giác được trái tim của mình cơ hồ muốn nổ tung.

Chính mình đã lớn như vậy, cơ hồ là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, chưa từng có người dám làm trái ý của mình, Nhưng là đối phương cũng dám như vậy nhục mạ chính mình, cái kia sau này mình còn như thế nào trong trường học hỗn [lấn lộn]? Hần nghĩ tới đây, hướng phía bên cạnh Trương Đức nhân ném đi một ánh mắt, thứ hai lập tức nhẹ gật đầu, vài bước vọt tới Trương Đức nhân trước mặt, về mặt hung thần ác sát giận dữ hét: "Móa nó, chỗ nào làm được tiểu heo mập, cũng dám tại chúng ta Lý thiếu trước mặt nháo sự, ta nhìn người là không muốn sống chẳng."

Hần nói đến đây câu nói đồng thời, hai tay đã nhanh chóng hướng phía đối phương hai vai bắt đi qua.

Hàn Đông đông nhất thời mở to một đôi mắt, vẻ mặt ngạc nhiên nói: "Công phu của người tựa hồ không tệ, bất quá..."

"Bất quá cái gì?"

Trương Đức nhân vẻ mặt tò mò hỏi.

"Người có phải hay không muốn đem ta kéo dậy, vắng ra đâu này?" Hàn Đông đông vẻ mặt người vô tội dò hỏi.

"Một điểm đúng vậy!"

Trương Đức nhân vẻ mặt khẳng định nhẹ gật đầu.

Hàn Đông đông lúc này nhẹ gật đầu, động liên tục cũng không có nhúc nhích thoáng một phát, rất dứt khoát nói: "Vậy người đến đây đi!"

Trương Đức nhân không rõ đối phương những lời này là có ý gì, chẳng lẽ mình hồ thân thể chấn động, đối phương đã cúi đầu xưng thần rồi hả? Bất quá hắn hiện tại vội vàng muốn tại Lí Hạo điền trước mặt hảo hảo biểu hiện một phen, căn bản cũng không có cơ hội suy nghĩ vấn đề này. Hắn hai cánh tay đã bắt lấy bả vai của đối phương, hai tay đồng thời dùng sức, liền chuẩn bị đem đối phương giờ lên cao cao.

Thế nhưng mà, lại để cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt một màn xuất hiện. Trương Đức nhân liên tục dùng ba bốn lần khí lực, đôi má trướng đến đỏ bừng, nhưng như cũ không có giờ lên Hàn Đông đông, ngược lại một hồi hắn mồ hôi đầm đìa, không ngừng thô thô thở phì phò, phảng phất một đầu trâu trường bên trong trâu đực.

Hàn Đông đông vẻ mặt bất đắc dĩ nói: "Kỳ thật người có thể hơi chút nghỉ ngơi một chút, sẽ đem ta giờ lên, ta thể trọng cũng không quá đáng hơn hai trăm ba mươi cân, cũng không có đa trọng, đối với người mà nói, bất quá là chút lòng thành mà thôi."

"Àm!"

Trương Đức nhân rất dứt khoát ngã xuống đất ngất đi lên, miệng sùi bọt mép.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Người không bị coi thường ai bị coi thường?

Đường vũ trông thấy Trương Đức nhân bộ dạng này suy thần phụ thể bộ dáng, nhìn không được vuốt vuốt cái mũi, cười khổ một tiếng:

"Hắn rõ ràng trông thấy người hình thể như thể bươm bướm, hiển nhiên một chỉ (cái) Gấu Bắc Cực, lại còn nghĩ đến đem người giờ lên, hắn là đầu của hắn bị con lừa cho đá?"

Hàn Đông đông tròn trắng mắt, nhẹ nhàng vùng vẫy nhúc nhích nắm đầm của mình, rất khinh thường nói: "Tựa hắn loại này mặt hàng, ta một người có thể solo bốn cái, bất quá xem hắn chỉ số thông minh, hoàn toàn chính xác không có vượt qua 20."

"PHỐC!"

Trương Đức nhân thật vất vả mới thanh tỉnh lại, vừa vặn nghe được câu này, nhất thời tức giận đến miệng phun máu tươi, lần nữa ngất đi.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người vừa mới đi vào trần bảo hiên, liền đem Trương Đức nhân chọc giận gần chết không sống, bất tỉnh nhân sự, lại để cho toàn trường những người khác trong nội tâm đều hung hăng chấn kinh rồi một bữa, đều dùng một loại nhìn thấy quỷ ánh mắt nhìn chăm chú lên hai người bọn họ, sợ hai người kia một hồi đột nhiên thú tính đại phát, làm ra một ít người người oán trách sự tình.

Tào mực lan trông thấy người tiến vào dĩ nhiên là đường vũ về sau, cũng là nao nao, trong nội tâm đột nhiên có một loại chột dạ cảm giác.

Nàng vốn là tư tưởng tự so sánh phong kiến, chưa bao giờ sẽ cùng bất luận cái gì nam nhân từng có quá nhiều tiếp xúc, cái này cũng làm cho nàng đại học bốn năm cũng không có giao qua bạn trai, Nhưng là giữa trưa trong phòng làm việc cùng đường vũ phát sinh qua như vậy một đoạn mập mờ kích tình mờ ám, hay (vẫn) là tại đáy lòng của nàng nhắc lên từng đợt rung động. Mỗi lần nhớ tới, đều cảm giác được trong lòng mình từng đợt lửa nóng, mà ngay cả chính mình chỗ tư mật, đều có chút ướt sũng cảm giác, làm cho nàng ngượng ngùng vô cùng.

Nàng hiện tại không nguyện ý nhất nhìn thấy người, tựa là đường vũ, Nhưng là hết lần này tới lần khác ở thời điểm này nhìn thấy hắn, trong nội tâm luôn

luôn một loại bị chính mình lão công bắt gian tại giường cảm giác. Nếu như không phải hiện trường có nhiều như vậy tên lão sư, chỉ sợ nàng đã sớm vọt tới đối phương trước mặt, hảo hảo giải thích một phen, dùng này tỏ về chính mình cùng Lí Hạo điên căn bản không có bất luận cái gì liên quan.

Lí Hạo điên trông thấy Trương Đức nhân vậy mà như vậy vô dụng, ngay cả người ta quần áo đều không có tới gần, liền cùng chó chết đồng dạng nằm trên mặt đất, cái này cũng quá ném người của mình a? Hắn nhất thời thở phì phì chạy đến Trương Đức nhân trước mặt, hung hăng đập đối phương mấy cước, sau đó hướng phía trong cửa hàng lão bản lớn tiếng kêu la nói:

"Thảm mộc phong, ngươi, ngươi còn ở nơi này giả ngu phải hay là không? Mấy tên khốn kiếp này chẳng những sợ tới mức ta đem cái này chỉ (cái) sứ thanh hoa ngã phá, còn đối với ta nói khoác không biết ngượng, hôm nay ta không đem bọn hắn giết chết, ta, ta tự không gọi Lí Hạo điên..."

Thảm mộc phong nhìn thấy Lí Hạo điên đối với thái độ của mình, tuy nhiên trong nội tâm hết sức bất mãn, Nhưng là muốn đến đối phương vì chính mình cửa hàng sáng tạo ra không ít tài phú, cũng không khỏi không tuân theo đối phương mệnh lệnh. Hắn vội vàng Lệ Thanh quát:

"Lý thiếu, thỉnh ngươi cho dù đem tâm đặt ở trong bụng, hai người bọn họ cũng dám không đem ngươi để vào mắt, ta đây nhất định sẽ không bỏ qua bọn hắn đấy, A Long, a Hồ, hai người các ngươi hỗn đản tranh thủ thời gian đi ra cho ta, hảo hảo cho ta sửa chữa sửa chữa hai người kia."

Hắn tiếng nói vừa mới rơi xuống, liền chứng kiến theo cửa hàng đằng sau thoát ra hai gã thân hình cao lớn, sắc mặt ngăm đen Đại Hán, tuổi đều ước chừng tại chừng ba mươi tuổi, tướng mạo thô lỗ bư hãn. Hai người bọn họ đều cùng kêu lên nói ra: "Lão bản, người nào dám ở chúng ta tại đây giương oai?"

Thảm mộc phong nhìn thấy hai người bọn họ về sau, lực lượng nhất thời đủ không ít. Hắn chỉ vào đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người, lớn tiếng kêu lên:

"Chính là bọn họ hai người, cho ta hung hăng đánh bọn hắn dừng lại! Một châu, có nghe hay không?"

"Vâng, lão bản!"

Cái kia hai gã Đại Hán đều cùng kêu lên đáp, sau đó vung vẩy lấy hai cặp bàn tay lớn, giống như Thái Sơn áp đỉnh giống như, hướng phía đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người liền phổ tới, thế tới hung mãnh, thế như chẻ tre, không thể khinh thường.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người lẫn nhau nhìn thoáng qua, khoe miệng đều có chút câu dẫn ra một vòng nhàn nhạt đáng tươi cười, đồng thời thân ảnh ngay ngắn hướng đập ra, hướng phía cái kia hai gã Đại Hán công tới.

Bốn người bọn họ người lập tức tại nhỏ hẹp trần bảo hiên bên trong triển khai điên cuồng tiến công cùng chém giết, quyền qua cước lại, chương ảnh cực nhanh, chân phong lập lòe, ngắn ngủn vài phút thời gian, bốn người bọn họ người đã giao thủ mười cái hiệp.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người công phu đều là cực kỳ giống như, không có trải qua chính quy huấn luyện, Nhưng là nương tựa theo một cỗ sát phạt chi khí, người bình thường ngược lại có phải thể không đối thủ của bọn hắn, Nhưng là cái này hai tên Đại Hán bất kể là đáng người, hay (vẫn) là lực lượng, cũng không phải người bình thường, hiển nhiên hiểu thắng ra bọn hắn một ít, cho nên một lúc sau, hai người bọn họ thua không nghi ngờ.

Tào mực lan bọn hắn những lão sư này trông thấy Lí Hạo điên vậy mà mệnh lệnh những người khác đối với cái này hai người trẻ tuổi tiến hành ẩu đả, trong nội tâm thật là vừa sợ vừa giận, vội vàng khuyên giải bắt đầu: "Móa***, bọn hắn bất quá là hai người trẻ tuổi, ngươi làm gì cùng bọn họ tính toán chi li đầu này?"

Tào mực lan càng là giận không kèm được trách cứ bắt đầu: "Móa***, ngươi đây là lạm dụng chức quyền, người vô tội ẩu đả người khác, ngươi phải biết rằng ngươi là một gã lão sư, mà không phải xã hội đen phần tử, ngươi làm là như vậy muốn trái pháp luật đấy."

Lí Hạo Điên Nguyên bản nghe được những người khác khuyên giải, trong nội tâm còn có chút dương dương đắc ý, Nhưng là nghe được Tào mực lan khẩu khí như thể nghiêm khắc chất vấn chính mình, trong nội tâm khó chịu càng tăng lên. Hắn lập tức lạnh lùng nói: "Tào lão sư, ngươi nói hoàn toàn chính xác có chút đạo lý, Nhưng là hai người bọn họ khiêu khích phía trước, ta ẩu đả bọn hắn tại về sau, mặc dù sự tình nào đến cục công an, ta cũng chỉ có thể xem như phòng vệ chính đáng, ai có thể đủ nói cái gì đó? Như bọn hắn loại này coi trời bằng vung người trẻ tuổi, nên hảo hảo trừng phạt một phen."

"Ngươi, ngươi muốn đem sự tình nháo đại rồi..." Tào mực lan tức giận đến toàn thân thẳng run rẩy.

Lí Hạo điên có chút giương lên đầu, nhìn cũng không nhìn đối phương, chỉ là ánh mắt rơi xuống đường vũ cùng Hàn Đông đông trên người, lóe ra một đạo khiếp người hàn quang, giống như một bả ra khỏi vỏ bảo kiếm.

Hai tên khốn kiếp này cũng dám lại để cho chính mình tại nhiều như vậy mặt người trước mặt, chính mình làm sao có thể đơn giản buông tha bọn hắn đầu này?

Nếu như không để cho bọn hắn một điểm nhan sắc nhìn xem, chính mình Lí Hạo điên về sau còn như thế nào ở trong xã hội mặt hỗn [lãn lãn] đầu này?

Lí Hạo điên cắn chặt hàm răng, giống như một chỉ (cái) tức giận sư tử, lớn tiếng gào thét: "Các ngươi hai tên khốn kiếp này, vừa mới không phải rất chảnh sao? Ta hiện tại muốn nhìn xem các ngươi làm sao có thể đủ theo hai người bọn họ trong tay đào thoát đi ra ngoài, ha ha..."

Hắn lại vội vàng đối với A Long cùng a Hồ hai người lớn tiếng nói, "Hai người các ngươi cho ta hung hăng đánh hắn, ta Lí Hạo điên nhất định sẽ không bạc đãi các ngươi đấy, một người 2000 khối tiền, đủ không có suy nghĩ? Cho ta dùng sức, đem bú sữa mẹ thoải mái đều cho ta sử đi ra!"

A Long cùng a Hồ nghe được như thế trọng khen thưởng về sau, đều là con mắt sáng ngời, cùng kêu lên nói ra: "Đa tạ Lý thiếu."

Hai người bọn họ nhất thời lại tăng thêm một ít khí lực, hướng phía đường vũ cùng Hàn Đông đông thể công cũng lập tức gia tăng lên hai thành.

"Các ngươi, các ngươi..."

Tào mực lan về mặt lo lắng nhìn chăm chú lên đường vũ, không biết nên làm thế nào cho phải.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người lại giữ vững được năm phút đồng hồ, Nhưng là lại cảm giác được áp lực của mình càng lúc càng lớn, căn bản là không cách nào cùng cái này hai cái người vạm vỡ tiếp tục giữ lẫn nhau xuống dưới. Hai người bọn họ lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều nhẹ gật đầu.

Hàn Đông đông bỗng nhiên hét lớn một tiếng, liên tục công ra hai quyền, đem A Long bức lui hai bước, sau đó hai tay mạnh mẽ ôm lấy đường vũ phần eo, dùng sức ném đi, thứ hai giống như một khóa cấp tốc cực nhanh đạn đạo, lăng không nhảy lên, hướng phía cách đó không xa Lí Hạo điên nhào tới.

Lí Hạo điên thật không ngờ đối phương lại đột nhiên đem mục tiêu chuyển hướng chính mình, nhất thời sắc mặt đột biến, nghẹn ngào kêu lên: "Nhanh, nhanh ngăn trở hắn..."

Thế nhưng mà bởi vì cửa hàng so sánh nhỏ hẹp, hắn và đường vũ ở giữa thẳng tắp khoảng cách cũng không quá đáng 3 - 4m xa, lập tức tức đến, hắn lời nói còn chưa nói xong, liền bị đường vũ hung hăng phốc té trên mặt đất.

Đường vũ một hơi đem Lí Hạo điên phốc té trên mặt đất, hướng phía đối phương trên người tựa là từng đợt quyền đâm cước đá, trọn vẹn giằng co hai ba phút. Hắn mới đình chỉ tiến công, một bên đem đối phương kéo dậy, vừa hướng A Long cùng a Hồ quát lớn: "Các ngươi dừng tay cho ta, có nghe hay không? Có tin ta hay không hiện tại tựa làm thịt hắn?"

A Long cùng a Hồ chứng kiến Lí Hạo điên rơi vào đường vũ trong tay thời điểm, trong nội tâm liền "Lộp bộp!"

Thoáng một phát, ả ả có một ít dự cảm bất hảo, tiến công xu thế cũng chậm lại rất nhiều, bây giờ nhìn đến loại tình huống này, đều vội vàng ngừng lại, đưa ánh mắt rơi xuống thăm mọc phong trên người, nhìn đối phương là có ý gì.

Thăm mọc phong thật không ngờ sự tình sẽ phát sinh thật lớn như thế nhanh quay ngược trở lại, không khỏi vừa vội vừa giận, vội vàng lớn tiếng kêu lên: "Các ngươi, các ngươi đừng hành động thiếu suy nghĩ, ta, ta cho ngươi biết, vị này chính là bộ giáo dục phó cục trưởng công tử Lí Hạo điên, các ngươi, các ngươi như vậy đối đãi hắn, hội (sẽ), sẽ bị cảnh sát bắt bớ đấy, ta khuyên các ngươi hay (vẫn) là thả hắn, mọi người có chuyện hảo hảo nói."

Hàn Đông đông nhưng lại lý cũng không để ý đến đối phương, trực tiếp nâng lên chân phải, hướng phía Lí Hạo điên bụng dưới tựa là hung hăng một cước, đập đối phương kêu thảm một tiếng, thân thể đã không tự chủ được cúi xuống, cái trán đã chảy ra không ít mồ hôi lạnh. Hàn Đông đông tùy tiện nói: "Móa nó, ngươi mới vừa nói cái gì? Có chuyện hảo hảo nói? Vậy các ngươi vừa rồi như thế nào bắt hữu lời nói hảo hảo nói sao? Lão tử bắt quá là nói một câu nói, các ngươi tựa phải người đối với chúng ta tiến hành ấu dâm, nếu như không phải Tiểu Vũ bắt lấy cái này ẻo là lời mà nói..., hiện tại có hại chịu thiệt chỉ sợ sẽ là chúng ta à? Đối phó các ngươi loại này âm hiểm độc ác, không có nhân tính gian thương, muốn lấy độc trị độc, dùng bạo chế bạo."

"Ngươi, ngươi tên hỗn đản này, ngươi, ngươi muốn xui xẻo..."

Bởi vì đau đớn kịch liệt, Lí Hạo điên bộ mặt cơ bắp cơ hồ đều muốn vặn vẹo cùng một chỗ, Nhưng là hắn hay (vẫn) là cắn hàm răng, khàn giọng liệt phôi kêu lên.

"Ôi, ngươi ngược lại là quá cứng rắn khí đấy, ta muốn nhìn xem ngươi đến cỡ nào kiên cường!"

Hàn Đông đông tở (tí ti) không sợ hãi chút nào đối phương bộ dạng này không chết không sống biểu lộ, trực tiếp nâng lên chân phải, hướng phía đối phương bụng dưới lại là từng đợt cuồng đập.

"Ah, ah, ngươi tên hỗn đản này, ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi..." Lí Hạo điên đau cơ hồ muốn ngất đi thôi.

"Ngươi không phải rất cuồng sao? Lão tử đập chết ngươi, đập ngươi trúng trúng tìm khắp không đến!"

"Ngươi, ngươi, lão tử liều mạng với ngươi rồi!" "Ta đập, ta đập, ta đập đập đập!"

"Có, có bản lĩnh, ngươi, ngươi đánh chết ta, ta cận kề cái chết sẽ không hướng ngươi, hướng ngươi khuất phục đấy..."

"Ta chính là muốn đánh chết ngươi, đánh chính là ngay cả cha mẹ của ngươi cũng không nhận ra ngươi!"

"Ta, ta đầu hàng, cầu, cầu ngươi đừng đánh ta rồi..."

Tại Hàn Đông đông siêu cấp biến thái cuồng ầu phía dưới, Lí Hạo điên cuối cùng nhất vẫn kiên trì bất trụ, đáng thương hết thảy lên.

Hàn Đông đông lúc này mới đình chỉ động thủ, vỗ nhẹ vỗ tay, không hài lòng hừ một tiếng: "Nếu như ngươi ngay từ đầu tựa đầu hàng lời mà nói..., quý tài chẳng muốn đánh ngươi, thật không ngờ ngươi vậy mà không muốn cho ta cuồng đánh ngươi dừng lại! Một cháu, ngươi mới bỏ được được mở miệng đầu hàng. Thật là ngươi không bị coi thường ai bị coi thường? Toàn bộ thế giới đệ nhất tiện nhân."

"Àm!"

Lí Hạo liền tức giận đến hai mắt trắng dã, thân thể nghiêng một cái, rất dứt khoát hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Ta thật là tiêu hóa bất lương

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người xuất hiện, chẳng những làm rối loạn Lí Hạo liền cùng Trương Đức nhân sở hữu tất cả kế hoạch, ngược lại còn lại để cho Lí Hạo điền rơi vào trong tay của bọn hắn, cái này lại để cho toàn trường tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm, hơn nửa ngày đều phản ứng không kịp.

Đây là vài luyện sự tình gì ah? Hắn là đây là đang đập kịch truyền hình sao? Cũng quá thoải mái phập phồng đi à nha?

"Người trẻ tuổi, *** tuy nhiên vừa mới làm không đúng. Nhưng là hắn dù sao cũng là một gã so sánh ưu thế nhân dân lão sư, các ngươi như vậy đối đãi hắn, thật sự là quá không ứng thuận rồi."

"Đúng vậy a, người trẻ tuổi, xúc động là ma quỷ, các ngươi làm như vậy, thật sự là mười phần sai rồi."

"Người trẻ tuổi, ta khuyên các ngươi hay (vẫn) là bỏ xuống đồ đao lập địa thành Phật, như vậy cảnh sát hội (sẽ) khoan dung các ngươi đấy!"

"Người trẻ tuổi, xem tại của ta trên mặt, hay (vẫn) là hi vọng các ngươi đừng có lại tiếp tục náo đi xuống, cái này đối với ai cũng không tốt!"...

Bọn hắn cái này mấy cái lão sư chứng kiến sự tình vậy mà phát sinh thật lớn như thế nghịch chuyển, sợ hãi một hồi Lí Hạo liền sẽ đem lửa giận vung đến trên người của mình, liền nguyên một đám tận tình khuyên bảo khuyên giải khỏi đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người, phảng phất chuyện này Khởi Nguyên chính là bọn họ hai người, cùng Lí Hạo liền không có nửa điểm quan hệ giống như (bình thường).

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người nghe được bọn hắn lời nói này về sau, đều là cười lạnh liên tục không thôi.

Hàn Đông đông nhếch miệng, hướng phía đường vũ nói đến: "Ta nói Tiểu Vũ, chẳng lẽ hiện tại lão sư đều là vô si như vậy sao? Vừa mới đứa cháu này mệnh lệnh những người khác ầu ẩu đã chúng ta thời điểm, bọn hắn nửa cái rầm đều không phóng một cái, bây giờ nhìn đến chúng ta chiếm được ưu thế, lại bày ra một bộ ra vẻ đạo mạo sắc mặt, một cái kính khích lệ chúng ta buông tay. Khó trách ta cái này đóa tổ quốc đóa hoa càng ngày càng tàn lụi rồi, nguyên lai là bị bọn hắn những... này người làm vườn tai họa đấy, thật sự là đệ tử hừng hực một cái, lão sư tiện, tiện một đám."

Đường vũ cũng là nhẹ nhàng thờ dài thờ ra một hơi, nói: "Khó trách hiện tại rất nhiều đại học giáo sư ban ngày thì giáo sư, buổi tối gọi là thú, xem ra vẫn có nhất định đạo lý đấy, lão sư cũng là người, cũng hiểu được nịnh nọt, lẩn tránh sợ ác."

Cái kia vài tên lão sư bị hai người bọn họ nói sắc mặt một hồi hồng một hồi thanh, hận không thể tìm động chui vào.

Bọn hắn mặc dù đối với tại Lí Hạo liền hành vi thập phần trơ trẽn, Nhưng là vì có thể làm cho đối phương giúp mình nói hai câu lời nói, bình thường trông thấy đối phương làm một ít phạm pháp loạn kỷ cương, phá hư trường học danh dự sự tình, cũng tự mở một con mắt nhắm một con mắt rồi. Nhưng là bây giờ bị trước mặt cái này hai tên người trẻ tuổi như thế nghiêm khắc chỉ trích, hãy để cho bọn hắn từng đợt chợt dạt không thôi.

"Các ngươi, các ngươi là cái gì? Dựa vào cái gì nói như vậy chúng ta? Chúng ta vừa mới cái kia lời nói, Nhưng là cho các ngươi suy nghĩ đấy, đừng không biết phân biệt!"

Một gã hơn 40 tuổi trung niên lão sư mặt mo có chút hiện hồng, có chút xấu hổ cực kỳ lớn tiếng gào thét.

"Đúng vậy, đúng vậy, các ngươi dựa vào cái gì nói chúng ta?" Lại có hai ba tên lão sư cũng có chút bất mãn phụng họa lên.

Đường vũ sắc mặt lập tức âm trầm xuống, ánh mắt sắc bén quét mấy người bọn hắn người liếc, nói: "Ah? Vừa mới Lí Hạo liền mệnh lệnh Trương Đức nhân cùng với khác người ầu ẩu đã chúng ta thời điểm, các ngươi đang làm cái gì? Đừng nói cho chúng ta biết, các ngươi đại nào phản ứng tri độn, cần bản không có kịp phản ứng."

Mấy cái lão sư nhất thời bị hắn những lời này ghen được thiếu chút nữa ngất đi. Mấy người bọn hắn người đích thật là muốn dùng chính mình còn không có kịp phản ứng, Hòa Bình vì quý yên... yên, đợi một tý lấy cớ để lừa dối vượt qua kiểm tra, Nhưng là lại làm cho đối phương nói ra trước đã. Mặc dù bọn hắn da mặt dù dày, cũng không có khả năng sẽ tìm như vậy viện cớ.

Vừa mới tên kia hơn 40 tuổi trung niên lão sư bị bọn hắn nói mặt mo như thế nào cũng đặt không nổi nữa, lập tức về mặt bất thiện chỉ vào hai người bọn họ, lớn tiếng nói: "Hai người các ngươi thoát nhìn tuổi không lớn lắm, hơn phân nửa hay (vẫn) là trường học đệ tử. Các ngươi trung thực nói với ta, các ngươi rốt cuộc là cái đồ sỏ học trường học đệ tử? Vậy mà dưới ban ngày ban mặt ẩu đả trường học của chúng ta lão sư, ta, ta nhất định phải hướng các ngươi lão sư Report chuyện này, hi vọng trường học các ngươi có thể khai trừ như các ngươi loại này tính chất ác liệt đệ tử!"

Lí Hạo diện trên thấy mấy người bọn hắn người bảo hộ chính mình, nhất thời về mặt kích động kêu lên: "Mang chủ nhiệm, ngươi nói một chút cũng không tệ, như bọn hắn loại này có vấn đề đệ tử, nhất định phải nghiêm khắc xử lý, không thể để cho bọn hắn can rờ. Ngươi, ngươi lần này giúp ta, ta lần sau tuyệt đối sẽ hảo hảo giúp ngươi một lần đấy."

Hàn Đông đông nhìn thấy đối phương hiện tại còn dám ở trước mặt mình la nhai, nhất thời không để ý hắn kêu thảm thiết, đặt mông ngồi ở Lí Hạo diện trên mặt, thân thể đặt ở đối phương trước ngực, dùng sức vận vẹo uốn éo, về mặt khó chịu kêu la nói: "Oa kha, các ngươi những... này ra về đạo mạo lão sư quả nhiên là cực phẩm nhân gian, Hắc Bạch diện đảo, ta xem các ngươi hay (vẫn) là đừng đem lão sư, dứt khoát đem làm luật sư được rồi."

Vừa mới tên kia hơn 40 tuổi trung niên lão sư tự là trường học chủ nhiệm mang

xuân Phong, tuy nhiên bình thường tác phong so sánh chính phái, rất ít truyền ra về hắn một ít bất lợi tin tức, Nhưng là hắn mưu cầu danh lợi quyền mưu, cả ngày nghĩ đến như thế nào có thể trở thành Hải Châu thành phố đệ nhất trung học hiệu trưởng, cho nên hiện tại vì có thể làm cho Lí Hạo diện phụ thân giúp mình theo đạo dục trong cục nói vài lời nói, liền cũng bất chấp gì khác. Hắn nhất thời trong nội tâm âm thầm cuồng hí, trên mặt lại biểu hiện làm ra một bộ đại nghĩa lẫm nhĩ, hạo nhiên chánh khí tư thế, chỉ vào đường vũ cùng Hàn Đông đông, tức giận đến toàn thân phát run, lớn tiếng nói:

"Móa***, ngươi cho dù đem tâm đặt ở trong bụng tốt rồi, như bọn hắn loại này người vô tội ẩu đả lão sư vấn đề hắn đệ tử, mặc kệ bọn họ là cái gì trường học đệ tử, ta mang xuân Phong đều chỉ điểm trường học của bọn họ lãnh đạo phản ánh chuyện này, nếu như trường học của bọn họ lãnh đạo dám bao che bọn hắn, ta, ta, liền hướng bộ giáo dục, cục công an phản ánh chuyện này!"

"Mang chủ nhiệm, ngươi, ngươi vội vàng đem hai người bọn họ cho ta túm, túm, khai mở, ta, ta nhanh bị đè chết rồi..."

Lí Hạo diện hiện tại tuy nhiên nội tâm phần nộ vạn phần, hận không thể đem đè nặng chính mình khuôn mặt tiểu mập mập đang sống đánh chết, Nhưng là đối phương hiện tại hơn hai trăm cân thể trọng đặt ở trên mặt của mình, lại để cho tự không cách nào nhúc nhích mây may, chỉ có thể dốc sức liều mạng cầu cứu lên.

Mang xuân Phong nghĩ đến mình đã cùng Lí Hạo diện liên lụy cùng một chỗ, nếu như đối phương xuất hiện cái gì sai lầm lời mà nói..., tương lai của mình cũng sẽ (biết) triệt để ngâm nước nóng, cho nên hắn vội vàng chỉ huy bên cạnh vài tên lão sư, lớn tiếng nói: "Mấy người các ngươi còn ngăn người ngồi cái gì? Các ngươi vội vàng đem hắn cho ta kéo dậy, *** sẽ bị hắn tươi sống đè chết đấy..."

Cái kia vài tên lão sư thấy thế, cũng không dám có bất kỳ chần chờ, vội vàng tiến lên, dắt lấy Hàn Đông đông cánh tay, liền muốn đem đối phương theo Lí Hạo diện trên người túm xuống. Nhưng là mấy người bọn hắn người khí lực cũng không phải rất lớn, sao có thể đủ đem Hàn Đông đông nâng lên đến đâu này? Cho nên bọn hắn cố gắng cả buổi, chẳng những không có đem Lí Hạo diện giải cứu đi ra, ngược lại áp hắn liên tục hét thảm lên: "Các ngươi, các ngươi mấy tên khốn kiếp này, các ngươi là tại cứu ta, hay (vẫn) là tại hại ta?"

Hàn Đông đông lại bày ra một bộ vô liêm sỉ tư thế, tùy tiện kêu la lấy: "Ta nói cháu trai, thật sự của bọn hắn là ở cứu ngươi, không phải tại hại ngươi, chỉ có điều phương pháp không đúng. Các ngươi nghe khẩu hiệu của ta, cùng một chỗ ra sức, như vậy mới có thể đem ta nâng lên đến đấy, 123, dùng sức giơ lên nha, 123, dùng sức giơ lên nha, hít sâu, đỉnh chỉ khí, hai tay đồng thời dùng toàn lực, đem các ngươi mỗi ngày buổi tối chơi nữ nhân khí lực đều dùng đến, cắn hàm răng..."

Mấy cái lão sư nghe từng đợt cuồng đồ mồ hôi, sắc mặt lập tức đen vài phần.

Cái này tiểu mập mập cũng quá vô sỉ đi à nha? Đây quả thực là tại tiêu khiển

người.

Nếu như ngươi thật muốn bang (giúp) chúng ta mà nói, cái kia sao không vội vàng từ Lí Hạo diện trên người đứng lên đâu này?

Bất quá bọn hắn mấy người đối với Hàn Đông đông đề nghị hay (vẫn) là nhận đồng ý, vừa rồi mấy người bọn hắn mọi người bẻ bọn nhiều việc đem Hàn Đông đông theo Lí Hạo diện trên người kéo xuống, cho nên ba chân bốn cẳng, luống cuống tay chân cũng không có đem lực lượng tập trung ở cùng một chỗ. Mà nếu như bọn hắn đem lực lượng tập trung ở cùng một chỗ, vậy cũng được có khả năng đem cái này tiểu mập mập nâng lên đến đấy. Mấy người bọn hắn người nghĩ tới đây, đều vội vàng lẫn nhau nhìn thoáng qua, về sau một gã hơn ba mươi tuổi trung niên nam lão sư hạ giọng nói: "Ta nói 123, mọi người cùng nhau dùng sức."

Vài người khác đều nhao nhao nhẹ gật đầu, hít sâu một hơi, đã âm thầm súc tích lực lượng.

"Đợi một chút, có ta ở đây tại đây cho các ngươi hô khẩu hiệu, làm gì chính mình hô đâu này? Chẳng lẽ ngươi không biết ngươi một hô khẩu hiệu, khí lực của ngươi sẽ tiêu tán một phần ba sao? Xem xét các ngươi cũng không phải chuyên nghiệp nhân sĩ, giơ lên cá nhân cũng sẽ không giơ lên, đến ra, ta giúp các ngươi hô khẩu hiệu, 1, 2, 2. 5..."

Hàn Đông đông có chút bất mãn kêu lên. "PHỐC!"

Mấy cái lão sư đều bị hắn cái này mấy cái con số làm cho thiếu chút nữa xóa khí, nhin không được hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái.

"Khục khục..."

Hàn Đông đông mặt mo có chút hiện hồng, có chút không có ý tứ nói, "Cái này, ta vừa rồi chỉ là cùng các ngươi chỉ đùa một chút, không muốn để ở trong lòng, ta, ta một lần nữa mấy, được hay không được?"

"Ngươi cầm miệng cho ta!"

Vừa mới tên kia hơn ba mươi tuổi trung niên lão sư hung dữ rống lớn nói.

"Mơ đi kung..., ta giúp các ngươi bề bộn, các ngươi lại bày ra bộ dạng này chó cắn Lã Động Tân, không nhìn được nhân tâm tốt xấu mặt, quả nhiên là giáo sư bên trong mấy bay chiến đấu, vô sỉ cực kỳ, ta họa (về) cái quyền quyền nguyên rửa các ngươi!"

Hàn Đông đông về mặt người vô tội phản bác nói.

Tên kia nam lão sư nhất thời trợn trắng mắt, mặc kệ hội (sẽ) hấn, lớn tiếng kêu lên: "1,2,3..."

"Ba..."

Ngay tại mấy người bọn hấn lão sư vừa mới dùng hết toàn lực, đem Hàn Đông đông hơi chút nâng lên từng chút một thời điểm, lại nghe đến một cái tiếng nổ lớn như đồng dạng sét đánh, tiếp theo truyền đến một cỗ tanh tươi giống như hương vị, lại để cho mấy người bọn hấn mọi người là sắc mặt đại biến, vội vàng dùng tay phải che lại cái mũi của mình, cái trán đã chảy ra vài giọt mồ hôi lạnh.

"Ah, các ngươi mấy tên khôn kiếp này..."

Hàn Đông đông dưới móng đất mặt Lí Hạo liền vừa rồi hơi chút có thể thở gấp một ngụm không khí mới mẻ, kết quả bị cái này cỗ tanh tươi hun thiếu chút nữa đem giữa trưa cơm đều cho nhỏ ra đi, Nhưng là còn chưa kịp kêu ra tiếng ra, Hàn Đông đông cả người lại lần nữa nện ở trên người của hấn, đem hấn nện thất điên bát đảo, kêu thảm thiết liên tục.

Hàn Đông đông xoa cái mũi của mình, hơi có chút không có ý tứ giải thích nói: "Cái này, thật sự là không có ý tứ, buổi trưa hôm nay ăn quá đầy mỡ, có chút tiêu hóa bất lương, cho nên vừa mới bị các ngươi giày vò có chút nhịn không được, không thể không thả một cái rắm, đây là một cái sai lầm, hi vọng đại nhân các ngươi có đại lượng, không nên cùng ta so đo,"

Hấn nói xong câu đó về sau, một lần nữa mở ra hai tay, về mặt người vô tội nói: "Nếu không các ngươi tiếp tục? Ta lần này nhất định ghen lấy, tự là đem bụng nín hổng, cũng sẽ không ném loạn cái rắm rồi!"

"Àm!"

Mặt khác mấy cái lão sư nghe nói những lời này, sắc mặt trở nên trắng, toàn bộ té xỉu trên đất thượng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chính thức giả heo ăn thịt hổ

Đường vũ chứng kiến tràng diện bị Hàn Đông đông như vậy một náo, triệt để đã không có vừa rồi cái loại này không khí khẩn trương, nhất thời cũng vượt vượt cái mũi, đi đến Tào mực lan trước mặt, trông thấy đối phương một bộ há hốc mồm bộ dáng, nói: "Tiểu Tào lão sư, ngươi không sao chứ?"

Tào mực lan trông thấy đối phương về sau, phần nộ hai gò má có chút hiện hồng, giống như sau giờ Ngọ ánh nắng chiều, chẳng những nhiều hơn vài phần nữ tính chỉ mỗi hấn có vũ mị cùng phong tình, còn xen lẫn thêm vài phần thiếu nữ ngượng ngùng cùng mê người, thật là cực phẩm nhân gian. Nàng trong đầu nhìn không được hiện ra trong hai người buổi trưa hậu trong phòng làm việc làm hoang đường sự tình, liền có chút ít tim đập nhanh hơn, trên khuôn mặt đỏ ửng lại làm sâu sắc đi một tí. Nàng hung hăng trắng rồi đối phương liếc, thấp giọng: "Ta có thể có chuyện gì? Ngược lại là các ngươi gây ra không nhỏ sự tình."

Đường vũ trợn trắng mắt, có chút buồn bực thấp giọng giải thích nói: "Ta nói tiểu Tào lão sư, như thế nào nghe khẩu khí của ngươi, giống như đối với ta có chút bất mãn đâu này? Ta vừa mới thế nhưng mà nhìn thấy ngươi cùng Lí Hạo liền mấy người bọn hấn người cùng một chỗ, sợ ngươi có hại chịu thiệt, cho nên mới vội vàng vàng chạy tới, nhìn xem có cái gì không hỗ trợ địa phương, xem ra thật là người tốt khó làm."

Tào mực lan nhìn thấy hán bộ dạng này kinh ngạc bộ dáng, trong nội tâm âm thầm cười trộm, bất quá nhìn thấy đối phương có thể vì mình, kịp thời chạy tới, trong nội tâm còn nhiều thêm vài phần vui sướng. Nàng không khỏi ho khan hai tiếng, thấp Thanh Đạo: "Ta nói đường vũ, ngươi làm như vậy, tuy nhiên có thể giúp ta giải vây, nhưng là như Lí Hạo điển loại này tâm địa hẹp hòi chi nhân, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, thậm chí còn sẽ cho ngươi mang đến các loại phiền toái, ta khuyên ngươi hay (vẫn) là có chừng có mực so sánh tốt."

Đường vũ trên mặt treo một vòng nụ cười sáng lạn, khinh thường nói: "Tiểu Tào lão sư, ngươi cảm thấy một cái Lí Hạo điển có thể ngất trời sao? Đổi lại lúc trước, ta là đầu không lại hán, nhưng là bây giờ, hán bất quá là một tiểu nhân vật mà thôi."

"Ah? Tiểu nhân vật? Khẩu khí của ngươi hay (vẫn) là mạn đại nha, chẳng lẽ ngươi câu được phú bà rồi hả?"

Tào mực lan xem hán bộ dạng này vênh vào tự đắc tư thế, không khỏi che miệng nhõng nhẽo cười, trêu ghẹo khởi đối phương.

"PHỐC!"

Đường vũ bị hán câu này "Câu được phú bà" mấy chữ sắc đến là ngay cả ngay cả ho khan, thiếu chút nữa đều xóa khí.

"Tiểu Tào lão sư, không có ngươi như vậy khó coi người đấy, chẳng lẽ ta chỉ có đi ngâm trong mồm phú bà sao?"

Đường vũ tức giận đến mũi Từ Đô muốn lệch ra, hung hăng trừng nàng liếc, cơ hồ muốn ăn thịt người rồi.

"Ah? Chẳng lẽ ngươi còn có hán bản lãnh của hán sao?"

Tào mực lan cố ý tròn to một đôi xinh đẹp mắt to, nghi ngờ nói.

Đường vũ bị nàng như thế người vô tội ánh mắt khiến cho luống cuống tay chân, cơ hồ đều muốn sụp đổ mắt.

"Hi hi...Không đùa ngươi rồi, đúng rồi."

Tào mực lan chứng kiến đối phương một bộ chặt vật không chịu nổi bộ dáng, trong nội tâm âm thầm cực kỳ đắc ý, cũng không muốn tiếp tục trêu đùa đối phương, liền vào vào chủ đề, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này đâu này? Xế chiều hôm nay tựa hồ có khóa a? Đường vũ tiểu đồng học, ngươi Anh ngữ trình độ mặc dù không tệ, Nhưng là chỉ dựa vào Anh ngữ hạng nhất, thì không cách nào thi đậu một chỗ hiếu học trường học đấy."

"Ta có một người bạn thỉnh ta giúp một việc, ta không có cách nào cự tuyệt, cho nên tự vụng trộm chạy ra ngoài rồi!"

Đường vũ có chút nhún vai, hơi có chút bất đắc dĩ nói. Hán nói ngược lại là có chút tình hình thực tế, nếu như không phải Tiêu Nguyên Siêu chủ động mời, chính mình làm sao có thể đi ra đâu này? Không công chậm trễ mấy giờ, bằng không mà nói, chính mình "Trộm cắp thuật" đã sớm học tập xong rồi.

Tào mực lan tại đảm nhiệm mỗi nhon lớp Anh ngữ lão sư trước khi, liền đối với trong ban mỗi tên đồng học đều tiến hành qua nhất định được điều tra cùng nghiên cứu, biết rõ đường vũ thành tích học tập chênh lệch, ngày bình thường mặt cả lơ phất phơ đấy, thường xuyên trốn học, quả thực tựa là học sinh kém bên trong đích học sinh kém, chỉ (cái) không qua đối phương sáng hôm nay một hồi Anh ngữ khảo thí, lại để cho chính mình khiếp sợ vạn phần. Nàng đối với đối phương giải thích căn bản khinh thường một chút ý, ngược lại hung hăng mắt trắng không còn chút máu, nói: "Lừa dối, tiếp tục lừa dối, ngươi tại sao không nói là quốc gia chủ tịch mời ngươi hỗ trợ đâu này?"

"Ta nói rất đúng lời nói thật!" Đường vũ về mặt kiên quyết nói.

"Ah? Vậy ngươi nói cho ta một chút, là ai mời ngươi tới?"

Tào mực lan có chút lơ lên xinh đẹp trán, vẻ mặt mỉm cười mà hỏi, không có chút nào tin tưởng ý tứ.

"Là Tiêu gia Tiêu Nguyên Siêu!"

"Tiêu Nguyên Siêu? Ngươi nói thế nhưng mà Tiêu gia đại thiếu Tiêu Nguyên Siêu à? Hán hội (sẽ) mời ngươi tới sao? Ta cảm thấy cho ngươi còn không bằng nói quốc gia chủ tịch mời ngươi tới, lý do này so sánh đáng tin cậy một ít."

Tào mực lan hé mở lấy gọi cảm hồng nhuận phon phớt cặp môi thơm, một đôi sáng ngời đôi mắt dễ thương lóe ra nghi vấn ánh mắt, phảng phất đang nhìn một gã nhảy đại thần thần côn giống như (bình thường).

Đường vũ nhìn thấy đối phương như trước vẻ mặt không tin, nhất thời tròn trắng mắt, lười biếng mở miệng nói: "Đã ngươi không tin, ta đây cũng không có biện pháp. Bất quá ta chỉ là có chút hiếu kỳ."

"Có cái gì hiếu kỳ hay sao?"

Tào mực lan nhảy thoáng một phát xinh đẹp mắt to, thập phần kỳ quái hỏi.

"Ngươi thật sự chỉ là một gã Anh ngữ lão sư sao? Ngươi đến cùng là người nào? Vì cái gì Tiêu Nguyên Siêu nghe được tên của ngươi về sau, biểu lộ có chút kỳ quái đâu này?"

Đường vũ đưa ánh mắt roi xuống đối với Phương Khiết hoàn mỹ trên khuôn mặt, một chữ dừng lại: Một châu nói.

Tào mực lan xinh đẹp trên mặt treo một tia nhân nhật mê người đáng tươi cười, còn chưa tán đi, lập tức liền cứng lại ở.

Chẳng lẽ đối phương thật sự nhận thức Tiêu Nguyên Siêu? Nếu không, đối phương làm sao có thể hoài nghi mình đâu này?

Chính mình làm sao có thể không biết Tiêu Nguyên Siêu đâu này? Tiêu gia cùng Tào gia đều là Hải Châu thành phố tứ đại gia tộc chỉ 1~2 gia tộc ở giữa giao tình không thể tầm thường so sánh. Trước kia lúc nhỏ, chính mình còn thường xuyên mang theo cái kia tiểu hồn dẫn khi dễ người khác, khiến cho gà bay chó chạy.

"Người, người nói bây bạ gì đó? Ta như thế nào hội (sẽ) nhận thức Tiêu Nguyên Siêu đâu này? Người ta thế nhưng mà Tiêu gia đại thiếu, Hải Châu thành phố đại danh đỉnh đỉnh đích nhân vật, ta chẳng qua là một gã bình thường Anh ngữ lão sư, cho dù ta nhận thức người ta, người ta cũng khẳng định không biết ta đây!"

Tào mực lan trên mặt khẩn trương lóe lên rồi biến mất, lập tức lại bày ra một bộ vẻ mặt không sao cả, tùy tiện giải thích nói.

Đường vũ làm sao có thể đổ vào đối phương vừa mới cái kia ánh mắt? Trong lòng của hắn âm thầm máy động, khẽ chau mày, nói: "Hắn là chính như Tiêu Nguyên Siêu theo như lời, người thật sự có chút ít lai lịch sao?"

Tào mực lan sắc mặt hơi đổi, nhìn chung quanh nói: "Người, người nói cái gì? Tiêu Nguyên Siêu đề cập tới ta? Hắn nói ta cái gì? Ta, ta chính là một cái bình thường lão sư, chỗ nào có cái gì lai lịch? Người đừng nghe hắn nói hư nói vượn."

Đường vũ không nói gì, chỉ là thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào nàng.

Tào mực lan bị hắn chăm chăm được có chút chột dạ, chỉ có thể pha trò nói: "Kỳ thật, kỳ thật hắn nói có chút khoa trương, ta, nhà của chúng ta chỉ là tại Hải Châu thành phố hơi chút có từng chút một lực ảnh hưởng, không coi là cái gì."

"Hơi chút có từng chút một lực ảnh hưởng?"

Đường vũ lông mày nhẹ nhàng nhảy lên, hỏi ngược lại.

Tào mực lan theo vừa rồi cùng đường vũ đối thoại, Nhưng dùng hiểu rõ đến đối phương cùng Tiêu Nguyên Siêu quan hệ hoàn toàn chính xác không thể tầm thường so sánh, nếu như mình một mực che giấu, ngược lại cho người một loại ra vẻ thanh cao, giả heo ăn thịt hổ ảo giác. Nàng vì vậy vẻ mặt cười khổ nói: "Kỳ thật, kỳ thật cũng không có cái gì cùng lắm thì đấy, đường vũ, ta, ta một mực đem người trở thành thành là bằng hữu, cho nên, cho nên người biết về sau, ngàn vạn không muốn nói cho những người khác, bằng không thì, bằng không thì ta về sau rất khó trong trường học tiếp tục dạy học đấy."

"Không có vấn đề!"

Đường vũ miệng đầy đáp ứng.

Tào mực lan sâu hít sâu một hơi, một đôi sáng chói mê người đôi mắt dễ thương thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào đối phương, một chữ dừng lại: Một chữ nói: "Đường vũ, người biết Hải Châu thành phố nghe đồn tứ đại gia tộc sao?"

Đường vũ lông mày có chút nhăn lại, nói: "Hải Châu thành phố tứ đại gia tộc? Nếu như ta không có nhớ lầm, theo thứ tự là Tiêu gia, Tịch gia, Hạ gia cùng Tào gia bốn cái dòng họ, hơn nữa Tiêu gia chủ xây dựng trúc ngành sản xuất cùng bất động sản ngành sản xuất, Tịch gia kinh doanh chủ yếu hậu cần ngành sản xuất, Hạ gia kinh doanh chủ yếu châu báu gia công cùng tiêu thụ ngành sản xuất, về phần Tào gia, tắc thì kinh doanh chủ yếu ô tô tiêu thụ ngành sản xuất, vân...vân, đợi một tý, hắn là..."

Hắn nói đến đây, bỗng nhiên con mắt sáng ngời, nghĩ tới điều gì. Chính mình vừa mới nâng lên bốn cái trong gia tộc, trong đó liền có một cái Tào gia, mà Tào mực lan cũng họ Tào, đây tuyệt đối không phải trùng hợp. Cái này cũng quá ngoài dự đoán của mọi người a? Hắn nhìn xem Tào mực lan ánh mắt nhiều hơn vài phần khiếp sợ hào quang.

Tào mực lan có chút nhún vai, nhỏ ra nhả cái lưỡi nhỏ thom tho, nói: "Người đoán đúng vậy, ta chính là Tào gia người."

"Người, người, người không phải là nói đùa sao?" Đường vũ vẻ mặt kinh hãi nói.

"Người cảm thấy ta sẽ tại loại chuyện này thượng diện đùa giỡn hay sao?" Tào mực lan cố ý bày ra một bộ tức giận bộ dáng, hỏi ngược lại.

Đường vũ cái trán đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, da mặt hung hăng run rẩy vài xuống.

"Cái kia, chúng ta đây buổi trưa hôm nay, chẳng phải là..."

Đường vũ nghĩ đến buổi trưa hôm nay hai người trong phòng làm việc phát sinh cái kia một đoạn mập mờ sự tình, nhất thời cảm giác được mồ hôi lạnh chảy ròng, có một loại chạy đi liền chạy xúc động.

Tào mực lan thấy hắn nhắc tới buổi trưa hôm nay sự tình, nhất thời vừa thẹn vừa

giận, nâng lên hai tay, hung hăng tại bên hông đối phương bấm véo vài xuống, ra vẻ hung ác nói: "Còn không phải người tên hồn đản này sao? Người khá

tốt ý tứ nói? Ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi còn dám đề một câu, ta, ta không muốn cho ngươi chịu không nổi!"

Đường vũ bị nàng véo được kêu thảm thiết liên tục, chỉ có thể không ngừng cầu xin tha thứ.

Tào mực lan bấm véo hần ước chừng hai ba phút, liền buông tha hần, hơn nữa có chút ngửa đầu, nửa híp mắt, giống như cười mà không phải cười nói: "Đường vũ tiểu đồng học, ngươi bây giờ biết rõ sợ hãi? Ngươi buổi trưa hôm nay hào hứng không phải rất cao đấy sao?"

Đường vũ lập tức bày ra một trương mặt khổ qua, nói: "Ta nói tiểu Tào lão sư, ngươi cái này cũng quá giả heo ăn thịt hổ đi à nha?"

"Cái gì gọi là giả heo ăn thịt hổ? Ta lúc này độc lập tự chủ, hiểu không?" Tào mực lan hung hăng mắt trắng không còn chút máu, cái chính.

Đường vũ rốt cục minh bạch vì cái gì Tào mực lan nghe được Lí Hạo điền cùng Trương Đức nhân hai người kế hoạch về sau, cũng không có có chút cùng sợ hãi, nguyên lai người ta thật không có đem hai người kia để ở trong lòng. Ngẫm lại cũng đúng, Lí Hạo điền phụ thân Lý chương mặc dù có chút năng lực, Nhưng là cũng không quá đáng là một cái khu khu bộ giáo dục phó cục trưởng, làm sao có thể đủ cùng thực lực cường đại Tào gia chống lại đâu này? Hần nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi, nói: "Ngươi như thế nào hội (sẽ) sợ bọn họ hai người đâu này? Là ta tự mình đa tình rồi."

Tào mực lan hai gò má đỏ ửng, có chút thẹn thùng thắp Thanh Đạo:

"Lời nói mặc dù như thế, đường vũ, ta vẫn còn muốn cảm ơn ngươi đấy."

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Đến cùng cho ai một cách nói?

Đường vũ nhìn thấy Tào mực lan vậy mà chủ động hướng chính mình nói lời cảm tạ, nhất thời nao nao, kinh ngạc nói: "Tiểu Tào lão sư, ngươi nói cái gì? Ngươi nói cảm ơn ta? Ta, ta không nghe lầm chứ?"

Tào mực lan thân phận tuy nhiên là lão sư, Nhưng là do ở bình thường không phải vội vàng học tập, tựa là vội vàng công tác, hơn nữa nàng hành vi làm việc đều tương đối là ít nổi danh, chưa bao giờ Trương Dương, cho nên bên cạnh có rất ít người nguyện ý đem làm bằng hữu của nàng. Nhưng là hôm nay ban ngày cùng đường vũ phát sinh một loạt sự tình, làm cho nàng một mực bình tĩnh như nước tâm tình nhắc lên từng đợt rung động, không cách nào tiếp tục đem đường vũ trở thành là của mình một đứa học sinh. Tuy nhiên còn xa xa không đạt được tình lý cái loại này quan hệ, nhưng là ít nhất nội tâm đã đem hần trở thành một cái có thể thổ lộ tình cảm bằng hữu. Nàng nhất thời bĩu môi, cố ý mở miệng nói:

"Ngươi giúp ta, ta cảm ơn ngươi, chẳng lẽ không đúng không?"

"Ah, đương nhiên có thể, ta còn tưởng rằng tiểu Tào lão sư là một cái man không nói đạo lý người đâu!"

Đường vũ nhin không được nhỏ giọng nói ra.

Tào mực lan lỗ tai rất thính, lập tức nghe được hần theo như lời những lời này, nhất thời thờ phỉ phỉ uốn éo ở đối phương lỗ tai, cắn Nha Thiết Xi nói: "Đường vũ, ngươi, ngươi nói cái gì? Ngươi nói ai man không nói đạo lý rồi hả? Ngươi nếu như không để cho ta nói rõ ràng lời mà nói..., hừ hừ, ta không muốn cho ngươi ném thử thù đoạn của ta không thể."

"Ôi, ôi, cứu mạng, cứu mạng ah..."

Nếu như đổi lại là mặt khác bộ vị, đường vũ tự nhiên sẽ không để ở trong lòng, Nhưng là lỗ tai là mỗi người trên người so sánh mềm mại địa phương, ai có thể thừa nhận được được đau này? Lại để cho hần nhất thời hét thảm lên.

Trần bảo hiên bên trong những người khác lúc này chính nhìn xem Hàn Đông đông cùng vài tên lão sư đại đánh vào cùng một chỗ, căn bản cũng không có chú ý hai người bọn họ tại đây, hiện tại bị đường vũ thanh âm hấp dẫn, đều nhao nhao hướng phía bên này nhìn sang, lại phát hiện đường vũ cùng Tào mực lan hai người vậy mà ở chỗ này người nông ta nông, tình ý liên tục, liếc mắt đưa tình, tựa như một đôi thân tiên quyến lữ, cả đám đều trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Mang xuân Phong trông thấy một màn này về sau, càng là tức giận đến toàn thân không ngừng phát run, tay phải chỉ vào đường vũ cùng Tào mực lan, thờ phỉ phỉ nói: "Tào lão sư, các ngươi, các ngươi đây là chuyện gì xảy ra? Ta hi vọng ngươi có thể cho ta một cái giải thích hợp lý!"

Tào mực lan lúc này mới lấy lại tinh thần, chứng kiến nhiều người như vậy đều nhìn chăm chú lên chính mình, không khỏi hai gò má có chút hiện hồng, vội

vàng nhẹ giọng giải thích: "Mang chủ nhiệm, kỳ thật, kỳ thật ta cùng hần là bằng hữu, chúng ta, chúng ta vừa rồi hay nói giỡn đây này."

"Bằng hữu? Hay nói giỡn?"

Mang xuân Phong mặt mũi tràn đầy không tin, lạnh lùng hừ một tiếng.

Tào mực lan trông thấy Hàn Đông đông vẫn ngồi ở Lí Hạo điền trên người, đem đối phương ép tới thở không ra hơi, vì vậy khuyên giải bắt đầu: "Mang chủ nhiệm, ta, ta cảm thấy được trong lúc này khẳng định có chút hiểu lầm, ta, ta xem mọi người hay là thôi đi?"

"Được rồi?"

Lí Hạo điền vốn đã bị Hàn Đông đông tra tấn nửa chết nửa sống, ngay cả hừ đều không thể hừ một tiếng, bây giờ nghe đến Tào mực lan những lời này về sau, phảng phất dẫm lên cái đuôi mèo, thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên, nổi giận đùng đùng kêu la nói, "Bọn hần, bọn hần coi trời bằng vung, khinh người quá đáng. ***, người nói được rồi? Người, người hay (vẫn) là không phải chúng ta trường học lão sư? Ta, ta nhất định phải hướng bộ giáo dục bẩm báo chuyện này, đúng, đối với chuyện này nghiêm khắc xử lý."

Tào mực lan nụ cười trên mặt lập tức cứng lại cùng một chỗ, tiếp theo lạnh lùng nói: "Móa***, hai người bọn họ vừa mới sờ tác sờ vị, hoàn toàn chính xác có chút không đúng, Nhưng là ta vẫn là câu nói đó, nếu như không phải người mệnh lệnh hần người động thủ, sẽ biến thành như vậy phải không?"

Trần bảo hiên bên trong những người khác là lần đầu tiên trông thấy Tào mực lan tức giận biểu lộ, cũng nhịn không được ngăn cản cả người.

Lí Hạo điền nhìn thấy Tào mực lan nếu không không giúp chính mình, ngược lại đem sở hữu tất cả trách nhiệm đều đổ lên trên người mình, không khỏi hồn hèn kêu lên: "Móa nó, Tào mực lan, người cái này kỹ nữ dạng đây, người, người cũng dám như vậy nói chuyện với ta? Người có phải hay không không muốn sống chẳng? Ta cho người biết, cha ta thể nhưng mà bộ giáo dục cục trưởng Lý chương, chỉ cần hần nhẹ nhàng một câu, ta cam đoan người tại Hải Châu thành phố đệ nhất trung học không cách nào tiếp tục đợi xuống dưới, người có nghe hay không?"

Tào mực lan tuy nhiên bình thường không thích ý thể hiếp người, cáo mượn oai hùm, Nhưng là cũng không có nghĩa là lấy năng tính tình rất nhẫn, mặc cho người định đoạt. Nàng vốn là không muốn cùng Lí Hạo điền khiến cho quá cương, nhưng là bây giờ chứng kiến đối phương bộ dạng này không ai bị nổi sắc mặt, nhất thời trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng:

"Móa***, nếu như người nói như vậy lời nói, ta đây tự không lời nào để nói rồi!"

"Người, người..."

Lí Hạo điền vốn cho là đối phương hội (sẽ) hướng chính mình cầu xin tha thứ, nhưng không ngờ đối phương căn bản không có để ở trong lòng, tức giận đến hần ngay cả một câu nguyên vẹn mà nói đều không thể nói ra, nhưng lại thiếu chút nữa thổ huyết ngắt đi.

"Cảnh sát, cảnh sát, bên trong tất cả mọi người đừng nhúc nhích, giơ tay lên..." Vừa lúc đó, trần bảo hiên bên ngoài chợt xông vào đến sáu bảy tên cảnh sát, trong tay đều nắm chặt một thanh màu đen súng cảnh sát, đưa ánh mắt toàn bộ rơi xuống bên trong trên người mọi người.

Thẩm mộc phong vừa rồi một mực không có cơ hội nói chuyện, bây giờ nhìn đến cảnh sát kịp thời đuổi tới, vội vàng chạy chậm đi qua, về mặt ân cần cười nói:

"Lão Vương, các người cuối cùng là đã đến. Cái này hai cái tiểu hồn đản vậy mà tại cửa ta trần bảo hiên bên trong đánh đập tàn nhẫn, coi trời bằng vung, thậm chí ngay cả Lý thiếu đều bị bọn hần đánh cho. Các người nhất định phải giúp chúng ta ra cái này khẩu ác khí."

Cái kia vài tên cảnh sát rõ ràng đều cùng thẩm mộc phong nhận thức, cho nên đối với thái độ của hần hiên hoà rất nhiều. Cầm đầu một gã hơn ba mươi tuổi trung niên cảnh sát nghe xong hần lời này, nhất thời sắc mặt đột biến, mắt Thanh Đạo:

"Người nói cái gì? Có người tại tiệm của người bên trong ẩu đả người khác? Hơn nữa, hơn nữa đem Lý thiếu cũng đánh cho? Là cái nào Lý thiếu?"

"Đương nhiên là bộ giáo dục cục trưởng Lý chương công tử Lí Hạo điền rồi!"

Thẩm mộc phong vội vàng giải thích nói.

Tên kia trung niên cảnh sát nhất thời cả kinh mồ hôi lạnh chảy ròng, thiếu chút nữa tự ngã ngồi dưới đất.

Mặc dù nói Lý chương chỉ là một gã bộ giáo dục phó cục trưởng, cùng cục công an tám gây tre kéo không lên quan hệ, Nhưng là người ta nói như thế nào cũng là một gã cục trưởng, tại Hải Châu thành phố cũng có được lấy nhất định được nhân mạch quan hệ. Nếu như một khi làm cho đối phương biết rõ chính mình không có trợ giúp con của hần, cái kia sau này mình cũng không cần tiếp tục làm cảnh sát rồi.

Hần nghĩ tới đây, liền vội vàng hét lớn một tiếng:

"Tất cả không được nhúc nhích, có nghe hay không? Lý thiếu, Lý thiếu, người ở chỗ?"

Lí Hạo điền tình cảnh hiện tại hết sức xấu hổ, dù sao bị người dùng bờ mông ngồi, truyền đi, sau này mình cũng không cần tiếp tục tại Hải Châu thành phố lẫn lộn, Nhưng là nhìn thấy Hàn Đông đông một bộ lưu manh tư thế, biết rõ đối phương không phải dễ nói chuyện như vậy, cuối cùng chỉ có thể hừ hừ vô lực nói:

"Ta, ta ở chỗ này, các ngươi, các ngươi vội vàng đem hán theo trên người của ta mang đi, ta, ta sắp bị hán đè chết rồi, các ngươi, các ngươi như thế nào mới đến?..."

Cái kia vài tên cảnh sát lúc này mới trông thấy bị Hàn Đông đông ngồi Lí Hạo điền, bộ dáng nói không nên lời chật vật. Cái này lại để cho mấy người bọn hán mọi người là hai mặt nhìn nhau, nhìn không được lẫn nhau nhìn thoáng qua, thiếu chút nữa tự sụp đổ mất.

Điều này chẳng lẽ tự là đại danh鼎鼎 Lý thiếu sao? Như thế nào hội (sẽ) hỗn [lăn lộn] thảm như vậy đâu này?

Tên kia trung niên cảnh sát hiện tại cũng bất chấp gì khác, mặt khác vài tên cảnh sát phát phát tay, liền vội vàng hướng phía Lí Hạo điền chạy tới, đồng thời hướng phía Hàn Đông đông quát lớn:

"Ngươi, ngươi đến cùng là người nào? Cũng dám tại chúng ta Hải Châu thành phố hành hung, chúng ta là tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi. Ta khuyên ngươi hay (vẫn) là vội vàng đem con tin buông ra, có lẽ còn có thể có được giảm hình phạt."

Hàn Đông đông mở ra hai tay, về mặt người vô tội nói: "Đem con tin buông ra? Ta tựa hồ không có cầm lấy hán a?"

"Khục khục, Nhưng là ngươi bờ mông ngồi con tin đây này!"

Tên kia trung niên cảnh sát thiếu chút nữa bị những lời này sặc chết.

Hàn Đông đông nhất thời bày ra một bộ bưng bình đại ngộ biểu lộ, đưa tay ra mời lưng mồi, chậm rì rì đứng lên, có phần có chút bất mãn nói:

"Ài, quá dễ cho ta thất vọng rồi, trên người của ngươi vậy mà không có mấy lượng thịt, ngoại trừ xương cốt hay (vẫn) là xương cốt, ngồi quá không thoải mái, sớm biết như vậy như vậy, ta còn không bằng ngồi ghế sofa đây này."

"Ngươi, ngươi..."

Lí Hạo điền trông thấy đối phương chẳng những không có chút nào sợ hãi, còn như thế vũ nhục chính mình, nhất thời tức giận đến thiếu chút nữa ngất đi.

Cái kia vài tên cảnh sát vội vàng đem Lí Hạo điền diu dắt đứng lên, một bên vuốt đối phương bụi bặm trên người, một bên an ủi: "Lý thiếu, xin ngài yên tâm, như hán như vậy kẻ bất cóc, chúng ta tuyệt đối sẽ không buông tha hán đấy!"

Lí Hạo điền thật vất vả mới trì hoãn qua khí ra, hán nâng lên tay phải, chỉ vào đường vũ cùng Hàn Đông đông, cắn chặt hàm răng, khàn giọng liệt phổi gầm rú bắt đầu:

"Các ngươi, hai người các ngươi vừa mới đối với ta như vậy, ta Lí Hạo điền nếu như không để cho các ngươi một điểm nhan sắc nhìn xem, ta về sau còn như thế nào Hải Châu thành phố tiếp tục hỗn [lăn lộn] xuống dưới? Các ngươi đều cho ta hung hăng đánh bọn hán, lại để cho bọn hán biết rõ biết rõ thủ đoạn của ta!"

Cái kia vài tên cảnh sát mặc dù biết công nhiên ẩu đả người khác, là nghiêm trọng phạm pháp hành vi, Nhưng là vì có thể tại Lí Hạo điền trước mặt hảo hảo biểu hiện một chút, cũng tự bất chấp gì khác. Bọn hán cả đám đều xoa tay kêu lên:

"Lý thiếu, ngươi cho dù đem tâm đặt ở trong bụng tốt rồi, chúng ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi đấy!"

Hàn Đông đông lại không có chút nào để ý tới cái này mấy cái cảnh sát, ngược lại đứng ở nơi đó, một bên uốn éo cái mông, rèn luyện thân thể, một bên không chút nào chú ý nở nụ cười:

"Các ngươi có mấy người hán là muốn đánh ta một trận sao?"

"Nói nhảm, ngươi như vậy đối đãi Lý thiếu, chúng ta muốn cho hán một cách nói!"

Tên kia trung niên cảnh sát nổi giận đùng đùng quát:

Hàn Đông đông bĩu môi, về mặt khinh thường nói: "Ah? Chẳng lẽ các ngươi tự không định cho ta một cách nói sao?"

Tên kia trung niên cảnh sát vốn là khề giạt mình, tiếp theo cười lên ha ha:

"Ngươi? Ngươi tính toán cái thứ gì? Ta nhìn ngươi bất quá là một đầu heo mập mà thôi, ta đánh tự đánh cho, ta nhìn ngươi có thể làm gì ta?"

"BA~!"

Hán những lời này còn chưa nói chuyện, má phải liền hung hăng đã trúng một cái tát, nhất thời sung đỏ mà bắt đầu..., hơn nữa cả người hán tại chỗ xoay tròn bốn năm vòng, thiếu chút nữa tự té lăn trên đất.

Hàn Đông đông mập mập trên mặt lóe ra một đạo bức người hàn quang, âm trầm nói:

"Lá gan của ngươi thật đúng là không nhỏ, cũng dám xưng hô ta heo mập, ta hôm nay không đem ngươi đánh chính là cha mẹ cũng không nhận ra, ta tự

với người họ!"

Tên kia trung niên cảnh sát thật vất vả mới hồi phục tinh thần lại, vừa sợ vừa giận Lê Thanh quát: "Người, người, người thật to gan, các người, các người đều cho ta đem hấn bắt lại!"

Mặt khác cái kia vài tên cảnh sát thấy thế, đều vội vàng hướng phía hướng phía Hàn Đông đông đánh tới.

Hàn Đông đông liền nhìn đều không có xem bọn hấn liếc, liền nâng lên chân phải, hướng phía cái kia trung niên cảnh sát bụng dưới hung hăng đạp tới. Hấn một cước này vừa nhanh lại mãnh liệt, uy lực cực lớn, người bình thường căn bản là không chịu nổi.

Tên kia trung niên cảnh sát căn bản cũng không có kịp phản ứng, liền bị Hàn Đông đông một cước đạp bay 3 - 4m xa, vừa mới đâm vào đằng sau Lí Hạo diên trên người, hai người nhất thời lăn cùng một chỗ, kêu thảm thiết liên tục, tư thế nói không nên lời mập mờ kiểu diêm, tựa như một đôi nam đồng tính.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Nhưng sợ bối cảnh

Trần bảo hiên bên trong những người khác đã hoàn toàn bị trước mắt đây hết thấy kinh ngạc đến ngây người ở. Mỗi một cái đều là mở to hai mắt, nửa há hốc mồm, trọn vẹn có thể nhét hạ một quả trứng gà.

Cái này tiểu mập mạp có phải điên rồi hay không? Chẳng lẽ không biết cảnh sát là Vô Định biểu tượng sao? Giống như (bình thường) chỉ có cảnh sát ầu ẩu người khác phân, chỗ nào có người dám động thủ ầu ẩu cảnh sát? Cái này cũng quá buru hấn đi à nha?

Thảm mộc phong cảm giác được đầu óc của mình có chút không đủ dùng, một đôi mắt quay tròn thẳng chuyển, nghĩ đến trong đó mấu chốt.

Hấn có thể tại đó cổ phổ sinh tồn được, tự nhiên hiểu được nhìn mặt mà nói chuyện, xu lợi tránh hại. Hấn ngay từ đầu hoàn toàn chính xác không có đem đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người để vào mắt, vẫn cho là hai người bọn họ chỉ là bình thường người trẻ tuổi, ngoại trừ đánh nhau ầu ẩu, cũng không có hấn bản lĩnh của hấn, nhưng là bây giờ trông thấy hai người bọn họ đối mặt vài tên cảnh sát, chẳng những không có chút nào sợ hãi, lại vẫn dám đánh đập tàn nhẫn, cái này trong đó tự có chút không đúng rồi.

Nếu như hai người kia không phải dữ như hổ, đó chính là bọn họ hai người chính thức có được lấy đáng sợ bối cảnh.

Nghĩ tới đây, thảm mộc phong cũng cảm giác được phía sau lưng của mình lưng lạnh lẽo đấy, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Chính mình ngay từ đầu lựa chọn Lí Hạo diên, cái này cũng không sai, Nhưng là nếu như đối phương bối cảnh so Lí Hạo diên còn cường đại hơn ra gấp bội, thậm chí gấp mấy chục, mấy trăm lần, cái kia chính mình lần đích ném thật sự thất bại được rồi tình rồi mù, thậm chí lại để cho chính mình đồng lứa Từ Đô không cách nào xoay người, đây cũng không phải là mình muốn trông thấy được rồi.

Trần bảo hiên bên trong phát sinh như thế chuyện trọng đại tình, cửa ra vào đã sớm vòng vây tiếp theo mảng lớn đám người, tất cả mọi người trông thấy trần bảo hiên bên trong đã loạn thành hỗn loạn, đều là trọn mắt há hốc mồm, không biết chuyện gì xảy ra.

"Đây là chuyện gì xảy ra ah? Thảm mộc phong bình thường không phải vênh vào hò hét sao? Hôm nay như thế nào sẽ biến thành như vậy đâu này?"

"Người kia hấn là tự là Lý thiếu sao? Như thế nào sẽ bị đánh thành cái kia dạng đầu buổi gì đâu này?"

"Hừ, những lời này đều nhỏ giọng một chút, người nào không biết Lý thiếu là siêu cấp coi tiền như rác, mỗi tháng hưởng đồ cổ thượng diện đầu tư đều là một cái con số không nhỏ, đặc tội hấn, vậy người về sau còn có nghĩ là muốn làm việc buôn bán của hấn rồi hả?"...

Những người này trông thấy thảm mộc phong hòa Lí Hạo diên hai người không may bộ dáng, đều có chút nhìn có chút há hốc cười trộm lên.

Thảm mộc phong nghe đến mấy cái này rồi rành nói toái ngữ, trong nội tâm mặc dù có chút bất mãn, Nhưng là rồi lại không thể làm gì. Tự trong lòng hấn sợ hãi vạn phần thời điểm, bỗng nhiên trong lúc vô tình phát hiện một người quen, vội vàng đi qua, đánh cho một tiếng mời đến: "Đây không phải Hồ lão bản sao?"

Trước mặt hấn người này đúng là Từ Văn hiên lão bản hồ nho nhã.

Hồ nho nhả nhìn nhìn thăm mộc phong, nhất thời mỉm cười: "Trầm lão bản, ngươi tại đây chuyện gì phát sinh rồi hả?"

Thăm mộc phong nhìn nhìn chính mình trong cửa hàng đóng bừa bọn một mảnh tình cảnh, nhìn không được thở thật dài thở ra một hơi: "Hồ lão bản, lần này thật là một lời khó nói hết. Ta thăm mộc phong làm người gần đây quang minh lỗi lạc, yêu ghét rõ ràng, lại thật không ngờ hôm nay trong cửa hàng đột nhiên xông tới hai người trẻ tuổi, cho ta rước lấy phiền toái không nhỏ, ai, không có cách nào nói!"

Hồ nho nhả nghe được hần lần này mình khoác lác lời nói, trong nội tâm âm thầm cười lạnh không thôi.

Quang minh lỗi lạc, yêu ghét rõ ràng?

Đối phương còn thật không biết liêm sỉ là vật gì, người nào không biết thăm mộc phong mặt ngoài thoát nhìn ra vẻ đạo mạo, quang minh chính đại, Nhưng là trên thực tế nhưng lại đồ cổ phở bên trong lớn nhất một cái gian thương, thường xuyên sử dụng một ít thủ đoạn hèn hạ, bán ra đại lượng đồ dòm, dùng này đến giành món lợi kếch sù, quả thực tựu là cận bã người ở bên trong cận bã.

Hồ nho nhả tự nhiên nhận ra trên bảo hiện bên trong hai người là được đường vũ cùng Hàn Đông đông, không khỏi mỉm cười: "Phiền toái không nhỏ? Trầm lão bản, ngươi bây giờ phiền toái gì mới bắt đầu, đằng sau còn có phiền toái càng lớn hơn nữa đây này."

"Cái gì? Phiền toái càng lớn hơn nữa? Hần là, hần là Hồ lão bản nhận thức cái kia hai người trẻ tuổi?"

Thăm mộc phong nhìn con ngươi nhất thời sáng ngời, vẻ mặt vội vàng hỏi. Hồ nho nhả khẽ lắc đầu: "Gần kề báỉ kiến vài lần mà thôi."

Thăm mộc phong nhìn thấy hồ nho nhả ra vẻ mê hoặc, trong nội tâm càng thêm sốt ruột rồi. Hần bất chấp phong độ, nắm chắc hồ nho nhả hai tay, đốc sức liều mạng lay động bắt đầu: "Hồ lão bản, ta, ta biết rõ ta bình thường làm một sự tình có chút không đáng tin cậy, Nhưng là, Nhưng là ta cũng chỉ là muốn kiếm miếng cơm ăn, không có biện pháp khác. Ta, ta hướng người xin lỗi, ta hướng tất cả mọi người xin lỗi, chỉ (cái) hi vọng người có thể cho ta một lần cơ hội. Nếu như Hồ lão bản có thể nói cho ta biết bọn hần thân phận của hai người, ta, ta thăm mộc phong vô cùng cảm kích!"

Hồ nho nhả trông thấy đối phương bộ dạng này đáng thương bộ đáng, lúc này lắc đầu nói: "Trầm lão bản, ngươi lần này xông đại họa!"

Thăm mộc phong nghe hần vừa nói như vậy, trong nội tâm "Lộp bộp!"

Thoáng một phát, thăm kêu một tiếng không ổn, xem ra chính mình lần này thật sự đá trúng thiết bản lên. Hần sắc mặt tái nhợt, cắn chặt hàm răng, thấp Thanh Đạo: "Bọn họ là?"

Hồ nho nhả tại thăm mộc phong bên tai nhẹ nhàng nói mấy câu, thứ hai sắc mặt càng thêm trắng bạch vài phần.

Hồ nho nhả nâng lên tay phải, vỗ nhẹ nhẹ đập bờ vai của hần, thở dài nói: "Lão Trầm, về sau làm người tốt phúc hậu, ngàn vạn đừng nịnh nọt, ý thể hiếp người, như vậy rất dễ dàng đá trúng thiết bản đấy!"

Thăm mộc phong dùng sức nhẹ gạt đầu, nói: "Đa tạ, đa tạ Hồ lão bản giải thích nghi hoặc, ta hiểu được!"

Hồ nho nhả lần này tới, thì ra là muốn xem xem đường vũ cùng Hàn Đông đông thân phận của hai người, nói cho thăm mộc phong, cái kia sự tình từ nay về sau, liền không cần chính mình quan tâm. Hần cũng lược được tiếp tục đợi xuống dưới, liền quay người trở về tới chính mình Từ Vân hiền.

Thăm mộc phong nghĩ đến đường vũ cùng Hàn Đông đông thân phận của hai người, cái trán liền mồ hôi lạnh chảy ròng, ngẩng đầu nhìn cái kia vài tên cảnh sát vẫn cùng hai người bọn họ dây dưa cùng một chỗ, trong nội tâm đã nói không ra bị ai cùng hỏi hần.

Nếu như mình không đem bọn hần cái này mấy người tìm đến, sao lại, há có thể có kết quả như vậy?

Nếu như mình không giúp Lí Hạo điền, há lại sẽ chọc cái này hai tên đại thần?

Nếu như mình không đáp ứng trợ giúp Lí Hạo điền làm ầu, như thế nào lại phát sinh chuyện như vậy?

Hần nghĩ tới đây, trong nội tâm đối với Lí Hạo điền liền nhiều hơn vài phần chán ghét cùng căm hận cảm xúc, hận không thể tiến lên, cho đối phương mấy quyền, dùng tiết mối hận trong lòng. Hần nhìn nhìn cái kia vài tên cảnh sát, lớn tiếng nói:

"Lão Vương, lão Vương, các ngươi đừng đánh nữa, cái này một Thiết Đô là hiểu lầm, mọi người có chuyện hảo hảo nói, ngàn vạn đừng động thủ..."

Hần vội vàng chạy tới, muốn ngăn lại ở mấy người bọn hần người, Nhưng là hai bên nhiều cái người đánh thẳng đến máu chót địa phương, sao có thể đủ dễ dàng như vậy dùng tay đâu này? Kết quả hần chẳng những không có ngăn lại ở bọn hần, ngược lại đã trúng vài quyền, đau hần ôi ôi hét thảm lên.

Cái kia vài tên cảnh sát trông thấy thăm mộc phong đột nhiên xuất hiện, còn muốn thiên vị đối phương, nhất thời có chút không hiểu thấu: "Thăm mộc phong, ngươi, ngươi nổi điên làm gì đâu này? Không phải ngươi đem chúng ta kêu đến đây sao?"

Thăm mộc phong cơ hồ đều muốn khóc lên rồi, thấp Thanh Đạo: "Lão Vương, các ngươi, các ngươi đừng đánh nữa, lại đánh tựu đã xảy ra chuyện!"

Tên kia trung niên cảnh sát khẽ chau mày, nói: "Thăm mộc phong, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Thẩm mặc phong vội vàng đem hán túm đến một bên, nhỏ giọng đích nói mấy câu, tên kia trung niên cảnh sát lập tức mặt cũng trắng rồi.

Vài luyện, cái này cũng quá lừa bịp đi à nha?

Lão tử chỉ là một gã bình thường cảnh sát, không phải các người những... này đại {thần nhân} ở bên trong món đồ chơi, không mang theo như vậy chơi người đây.

Tên kia trung niên cảnh sát chỗ nào còn dám tiếp tục đánh tiếp? Vội vàng hướng phía mặt khác vài tên cảnh sát lớn tiếng kêu lên: "Điều, điều dừng tay, cái này một Thiết Đô là hiểu lầm, đừng đánh nữa, đều đừng đánh nữa!"

Cái kia vài tên cảnh sát không thể không nghe chính mình đội trưởng chính là mệnh lệnh, đều ngừng tay, về mặt nghi hoặc nhìn hán.

Tên kia trung niên cảnh sát về mặt cười cười xấu hổ, đi đến đường vũ cùng Hàn Đông đông đứng trước mặt, nói: "Hai vị, hai vị, cái này một Thiết Đô là hiểu lầm, chúng ta đã điều tra tình huống, hai vị không phải kẻ bắt cóc, cũng không phải hung phạm, chuyện này đều là do Lí Hạo diễn khiến cho đây, các người là bị oan uổng đây, chúng ta, chúng ta vừa mới sai rồi."

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người lẫn nhau nhìn thoáng qua, lập tức minh bạch đối phương biết mình thân phận.

Đường vũ nhất thời mỉm cười: "Cái này vị cảnh sát đồng chí muốn giải quyết như thế nào đây?"

"Không biết hai vị có cái gì tốt đề nghị chưa?"

Tên kia trung niên cảnh sát về mặt thăm dò tính mà hỏi.

Lí Hạo nhìn thấy cái này vài tên cảnh sát chẳng những đột nhiên dừng tay, nhưng lại giúp đỡ đối phương, nhất thời nộ theo trong lòng lên, hung dữ kêu la nói: "Các người, các người cái này mấy cái cảnh sát phải hay là không đầu bị con lừa cho đá? Các người, các người cũng dám không nghe lời của ta? Ta, ta không muốn cho các người biết rõ thoáng một phát sự lợi hại của ta không thể!"

Đúng lúc này, thẩm mặc phong đi đến trước mặt của hán, sắc mặt âm trầm, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Lý thiếu, trước đây, chúng ta là không phải còn có một việc cần thông báo một chút đâu này?"

"Ah? Sự tình gì?"

Lí Hạo liền về mặt ngạc nhiên mà hỏi.

"Lý thiếu vừa mới ném vụn ta một chi (cái) sứ thanh hoa, phải hay là không trước giải quyết thoáng một phát vấn đề này đâu này?"

Thẩm mặc phong chỉ chỉ trên sàn nhà cái kia một đồng mảnh vỡ, mặt mũi tràn đầy lãnh ý mà hỏi.

Lí Hạo liền chau mày, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Hán đây là ý gì? Chẳng lẽ hán muốn thừa cơ lừa bịp tổng tiền chính mình sao? Thật to gan.

Lí Hạo liền cắn chặt hàm răng, hung dữ nói: "Thẩm mặc phong, người tên vương bát đản này, người đây là ý gì? Lão tử ném vụn người một ngày nghi hàng, người cũng tốt ý tứ cùng gia gia mờ mịt? Lão tử trong khoảng thời gian này hướng người tại đây đập phá bao nhiêu tiền? Người bây giờ muốn trở mặt? Ta cho người biết, gia gia cũng không phải dễ khi dễ như vậy đấy!"

Hán nói đến đây câu nói đồng thời, nâng lên tay phải, liền muốn hướng phía mặt của đối phương báng thượng diện hung hăng phiến đi qua.

Thẩm mặc phong tuy nhiên chỉ là một gã tiệm đồ cổ lão bản, Nhưng là ngày bình thường mặt cũng xuất hiện người cũng không ít. Sở dĩ xưng hô Lí Hạo liền vì Lý thiếu, cũng không quá đáng là xem tại đối phương thường xuyên hướng chính mình trong cửa hàng nện tiền nguyên nhân, nếu như không phải như vậy, hán thật đúng là sẽ không đem đối phương để vào mắt, dù sao một cái bộ giáo dục cục trưởng lão tía, không coi vào đâu thực quyền nhân vật, đối với chính mình không tạo thành cái uy hiếp gì. Hán chứng kiến đối phương muốn phiến chính mình, nhất thời lạnh lùng cười cười, một phát bắt được đối phương tay phải, về mặt nhẹ nhàng cười nói: "Ta nói Lí Hạo liền, lão tử đem người trở thành thành một nhân vật, mới có thể cung kính xưng hô người một câu ' Lý thiếu ', người thật đúng là đem mình làm đại nhân vật nào rồi hả? Trừ người ra lão tía là một cái bộ giáo dục phó cục trưởng bên ngoài, người còn có cái gì hung hăng can quấy địa phương? Ta nói thiệt cho người biết a, lão tử không có nhi tử, cũng không có con gái, không cần đọc sách đây, cho nên người đừng có dùng cha của người tới dọa ta!"

Hán nói xong câu đó, dừng tay dùng sức hất lên, Lí Hạo liền không tự chủ được hướng phía đằng sau lão đảo lui vào bước, kết quả không nghĩ qua là, cả người trực tiếp đâm vào bên cạnh một cái mộc khung Từ Thượng mặt, chỉ nghe được "Rầm rầm!"

Liên tiếp tiếng vang, mộc khung Từ Thượng mặt sáu bảy kiện đồ cổ toàn bộ rơi vãi rơi trên mặt đất, nhất thời toàn bộ trong cửa hàng lại là một mảnh đồng bừa bộn.

"Móa***, ***..."

Mặt khác vài tên lão sư trông thấy một màn này về sau, cũng nhìn không được kinh hô lên.

"Ah, ah, đau chết mất..."

Lí Hạo điền chỗ nào thụ qua như vậy tội? Nhất thời cảm giác được chính mình toàn thân giống như bị cự chùy trọng kích qua giống như, nhin không được phát sinh từng đợt như giết heo kêu thảm thiết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Mỹ nữ lão sư cùng mỹ nữ hoa khôi cảnh sát

Lần này không riêng cái kia vài tên cảnh sát, mà ngay cả Tào mực lan bọn hắn cái này vài tên lão sư, lúc này cũng là ghen hòng nhìn trần trối, vẻ mặt khiếp sợ nhìn xem trước mặt đây hết thấy, cả buổi chưa có lấy lại tinh thần đến.

Vài luyện, đây là chuyện gì xảy ra?

Vừa mới thăm mộc phong hòa Lí Hạo điền quan hệ không phải rất tốt sao? Quả thực giống như là ăn mặc một đầu quần, như thế nào trước sau mới vài phút, tự phát sinh như thể biến hóa cực lớn đầu này? Chẳng lẽ cơ tình vỡ tan rồi hả?

Trương Đức nhân chứng kiến Lí Hạo điền có hại chịu thiệt, trong nội tâm cũng là vừa vội vừa giận, vội vàng ba bước cũng làm hai bước, tiến lên, một cước đem thăm mộc phong đạp đến một bên, sau đó đem Lí Hạo điền theo trên mặt đất diu dặt đứng lên, vẻ mặt ân cần dò hỏi: "Lý thiếu, người ra thế nào rồi?"

Lí Hạo điền thật vất vả mới từ trên mặt đất đứng lên, đối với Trương Đức nhân biểu hiện cảm kích vạn phần: "Trương Đức nhân, hay (vẫn) là, hay (vẫn) là người nhất bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó), cái này mấy người toàn bộ đều là hỗn đản, bọn hắn, bọn hắn vậy mà trở mặt, ta, ta cùng bọn hắn liều mạng..."

Trương Đức nhân kỳ thật trong nội tâm cũng không muốn bang (giúp) Lí Hạo điền, Nhưng là mình rất sớm trước kia liền cùng đối phương đứng tại một đầu chiến tuyến thượng diện, nếu như mình lúc này không đi ra giúp hắn một bà, cái kia chính mình trước kia cố gắng chẳng phải là uổng phí rồi hả? Hắn nghĩ tới đây, liền vội vàng thấp giọng nói ra: "Lý thiếu, hiện tại tình thế đối với chúng ta cực kỳ bất lợi, không bằng, không bằng chúng ta trước ly khai tại đây nói sau!"

Lí Hạo Điền Nguyên trước còn tưởng rằng bằng vào cha mình tên tuổi, cơ hồ có thể tại Hải Châu thành phố đi ngang, Nhưng là thật không ngờ thậm chí ngay cả cái này hai cọng lông đầu nhỏ Tử Đô không cách nào OK, lại để cho trong lòng của hắn vô cùng biệt khuất. Hắn cắn chặt hàm răng, sắc mặt âm trầm, muốn sẽ tìm những người khác giúp mình báo thù, Nhưng là lại sợ trêu chọc càng lớn sĩ nhục, cuối cùng chỉ có thể nhẹ gật đầu, ánh mắt oán độc nhìn chăm chú lên đường vũ cùng Hàn Đông đông, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Các người, các người chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua các người đấy!"

Hắn bỏ xuống những lời này về sau, liền cùng với Trương Đức nhân ly khai tại đây.

Phía sau hắn thăm mộc phong không mặn không nhạt nói: "Lý thiếu, người vừa mới ném vụn chính là cái kia bình sứ thế nhưng mà hàng thật giá thật đồ vật, giá cả của thị trường có ba bốn mươi vạn, bất quá ta là mười lăm vạn tiến hàng. Ta thăm mộc phong cũng không lên tiếng người, tự cho người tính toán mười lăm vạn. Hi vọng người lần sau đến thời điểm, thuận tiện đem tiền mang lên."

"Người, người..."

Lí Hạo điền nghe được cái số này về sau, thân thể có chút nhoáng một cái, thiếu chút nữa té lăn trên đất.

Phụ thân của hắn tuy nhiên là bộ giáo dục phó cục trưởng, Nhưng là hắn bình thường tiền tiêu vật cũng không có bao nhiêu, mỗi tháng cũng không quá đáng chính là mấy vạn khối tiền tá hữu. Lần này lại để cho hắn không công ném mười lăm vạn, trong lòng vẫn là nói không nên lời thịt đau.

Thăm mộc phong như là đã cùng Lí Hạo điền trở mặt, lúc này cũng không để ý tới đối phương ánh mắt phẫn nộ, vẻ mặt bình tĩnh hỏi đáp: "Vừa rồi Lý thiếu thân thể đụng ngã lần cái kia mấy cái đồ cổ đều là đồ dỏm, cũng không quá đáng mấy ngàn khối tiền, ta xem tại Lý thiếu bình thường đối với ta không tệ phân thượng, cũng không cùng người tính toán chi li rồi. Ta thăm mộc phong đối với Lý thiếu nhân phẩm hay (vẫn) là cực kỳ thưởng thức đấy, hi vọng người lần sau tới thời điểm, có thể đem tiền mang tới."

"Thăm mộc phong, tính toán, xem như người lợi hại!" Lí Hạo điền tức giận đến mũi Tử Đô muốn lách ra.

Trương Đức nhân cũng là thở phì phì mắng một câu: "Cầu mắt xem người thấp đồ vật, chờ coi!"

Thẩm mộc phong chẳng hề để ý cười cười: "Ta thẩm mộc phong là một cái người làm ăn, chú ý chính là có thể có lợi. Lý thiếu vừa mới ngã xấu đồ đạc của ta, chẳng lẽ để cho ta chịu đựng ghen tị sao? Ta đây về sau còn như thế nào việc buôn bán?"

Lý Hạo nhìn thấy đối phương nói nói năng năng hùng hồn đầy lý lẽ, trong nội tâm vừa tức vừa giận, nhưng là bây giờ thế cục đối với chính mình bất lợi, chính mình lại có thể đủ nói cái gì đó? Hắn hướng phía Trương Đức nhân vút ra một ánh mắt, liền vội vàng hướng phía bên ngoài đi đến.

Cái kia vài tên cảnh sát trông thấy Lý Hạo liền cùng Trương Đức nhân muốn rời khỏi, vội vàng đối với đường vũ cùng Hàn Đông đông thấp Thanh Đạo: "Hai vị..."

Hàn Đông đông chẳng hề để ý cười: "Tự hai người bọn họ cái này kinh sợ dạng, có thể lật lên sóng gió gì? Lại để cho bọn hắn đi thôi!"

"Hai vị quả nhiên là lòng dạ rộng lớn, Tể tướng trong bụng có thể chống thuyền!" Tên kia trung niên cảnh sát về mặt kính nề nói.

Lý Hạo liền cùng Trương Đức nhân hai người sau khi rời khỏi, cái kia vài tên cảnh sát nhất thời cũng không có chuyện gì khác tình có thể làm, cũng liền tìm một cái lý do, vội vã rời đi, khiến cho toàn bộ tiệm đồ cổ bên trong lập tức thiếu đi một nửa người.

Mang xuân Phong cùng mặt khác cái kia vài tên nam lão sư nghĩ đến vừa mới một màn kia về sau, trong nội tâm càng thêm có chút tâm thần bất định bất an.

Bọn hắn trước kia đem sở hữu tất cả hi vọng đều ký thác vào Lý Hạo liền trên

người, Nhưng là thật không ngờ đối phương bại một cái sâu sắc té ngã, lại càng không cần phải nói bọn hắn cái này mấy cái bình thường lão sư rồi.

"Chúng ta, chúng ta vừa rồi chỉ là khai mở cái nhỏ nhỏ vui đùa, hi vọng, hi vọng hai vị bỏ qua cho, ta xem sớm ra cái kia Lý Hạo liền không phải một đồ tốt, mỗi ngày đã biết rõ tính toán người khác!"

Mang xuân Phong mày dạn mặt dày, đập vào ha ha nở nụ cười.

Hàn Đông đông nâng lên tay phải ngón tay nhỏ đầu, móc móc lỗ tai, về mặt hồ nghi nói: "Ồ, vừa mới là đầu nào lão câu ở nơi nào huyền thoại kêu to đầu này? Ta nói tại đây không phải bán đồ cổ đây sao? Tại sao có thể có câu đầu này?"

"Khục khục, cái này Hàn thiếu..."

Thẩm mộc phong cũng bị hắn những lời này chọc cho thiếu chút nữa cười ra tiếng. Mang xuân Phong thân là Hải Châu thành phố đệ nhất trung học chủ nhiệm, ngày bình thường hai mặt đứng đây đều là người khác kính trọng cùng kính yêu, nhưng là bây giờ nghe được đối phương luôn mồm vậy mà xưng hô chính mình là "Lão câu" nhất thời tức giận đến hai gò má đỏ bừng, giống như gan heo giống như, nổi giận đùng đùng kêu lên: "Người, người..."

Hàn Đông đông lại cũng không thêm nhìn hắn, không mảy không nhạt đối với thẩm mộc phong nói: "Trăm lão đầu, tuy nhiên tiệm của ngươi mặt không phải rất lớn, Nhưng là dù sao ngươi nơi này là việc buôn bán địa phương, về sau hay (vẫn) là đừng làm cho loạn thất bát tao (*) câu đầu hướng bên trong chạy, như vậy sẽ ảnh hưởng ngươi tại đây danh dự cùng sinh ý, về sau các ngươi người ở đây câu chẳng phân biệt được đây."

"Hàn ít nhất đối với, ta về sau sẽ thêm thêm chú ý đây!" Thẩm mộc phong bề bộn không mất điệt gật đầu nói.

Mang xuân Phong tức giận đến là một Phật sinh ra, hai Phật thắng thiên, toàn thân không ngừng run rẩy run rẩy, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Người, người..."

Hàn Đông đông vài bước đi đến trước mặt của hắn, trên mặt treo một vòng âm áp đáng tươi cười, Nhưng là trong ánh mắt lại lóe ra một đạo lạnh lẽ ác liệt hàn mang. Hắn lướt qua đối phương cùng mặt khác vài tên nam lão sư, nói: "Nói thật cho các ngươi biết, ta chính là các ngươi Hải Châu thành phố đệ nhất trung học đệ tứ, tên của ta tự là Hàn Đông đông, mấy người các ngươi lão câu không phải muốn ý vào các ngươi trong trường học thân phận đối phó chúng ta sao? Cho dù tới tìm ta báo thù, nếu như ta sợ các ngươi, ta đem đầu cắt bỏ, cho các ngươi đem làm bóng đá!"

"Người, người là trường học của chúng ta đệ tứ?"

Cái kia vài tên lão sư nhất thời sắc mặt đột biến, mắt Thanh Đạo. "Hừ hừ, lừa các ngươi cái này mấy cái lão câu, có ý tứ sao?"

Hàn Đông đông về mặt khinh thường trừng trừng điệp điệp hừ một tiếng.

Mang xuân Phong ngay từ đầu còn tưởng rằng đối phương là trường học khác đệ tứ, cái kia chính mình thật đúng là cảm thấy không có cách nào, bây giờ nghe đến hắn là chính mình trường học đệ tứ về sau, trong nội tâm nhất thời nhiều hơn vài phần tin tưởng. Mặc kệ đối phương là người nào, mặc kệ đối phương có cái dạng gì lai lịch, chính mình thế nhưng mà trường học chủ nhiệm, muốn khai trừ một đứa học sinh, rất khó sao? Hắn nghĩ tới đây, nhất thời về mặt cười lạnh nói:

"Thì ra là thế, ngươi gọi Hàn Đông đông? Ta nhớ kỹ ngươi rồi. Ngày mai, chậm nhất ngày mai, ta nhất định sẽ đem hai người các ngươi đều khai trừ đây!"

"Ah? Nếu như ngươi không có cách nào khai trừ mất chúng ta đây?" Hàn Đông đông có chút ngửa đầu, về mặt khinh thường nói.

"Ta đây cái này trường học chủ nhiệm tự không làm đi!" Mang xuân Phong về mặt tự tin hỏi đáp.

Hàn Đông đông nhất thời ngửa đầu cười ha hả: "Đã như vậy, vậy ngươi hay (vẫn) là tranh thủ thời gian cuốn gói rời đi a, tỉnh mắt mặt xấu hổ."

"Ngươi, ngươi, chúng ta chờ xem!"

Mang xuân Phong nghe được đối phương ngông cuồng như thế khẩu khí, nhất thời tức giận đến giận sôi lên, hướng phía mặt khác vãi tên lão sư giương lên tay, đi nhanh ly khai trần bảo hiên.

Hàn Đông đông nhìn xem mấy người bọn hắn người ly khai bóng lưng, nhất thời hưng hăng nhổ một bãi nước miếng nước bọt, về mặt miệt thị nói: "Một bầy chó mắt xem người thấp đồ vật, thực cho là bọn họ trở thành một cái lão sư, có thể một tay Giã Thiên sao? Ta lần này muốn cho hắn biết biết rõ cái gì gọi là nhân gian đều có chân tình tại, ah, không, nhân gian đều có chính nghĩa tại!"

Tào mực lan trông thấy Hàn Đông đông dẫn xuất lớn như vậy nhiễu loạn, còn nói như vậy công khai, nhất thời thờ phỉ phỉ nói: "Nhân gian đều có chính nghĩa tại? Cái kia Hàn tiên sinh vừa mới đánh nhau ẩu đả cũng là chính nghĩa biểu tượng rồi hả?"

"À? Hắc hắc, Tào lão sư, ta chỉ là tùy tiện chỉ đùa một chút!"

Hàn Đông đông trông thấy Tào mực lan, nhất thời lực lượng sẽ không có, phảng phất một chỉ (cái) chó xù giống như, khẩu khí cũng hòa hoãn rất nhiều.

Tào mực lan cao thấp đánh giá Hàn Đông đông vài lần, nói: "Nguyên lai ngươi chính là Hàn Đông đông, ta nghe Tiêu Nguyên Siêu nhắc tới qua ngươi."

"Oa, thật không ngờ Tào lão sư thật sự là một vị siêu cấp đại mỹ nữ, xem ra Tiểu Vũ ánh mắt thật đúng là không tệ, giữa trưa là một gã mỹ nữ cảnh sát, buổi chiều lại có một mỹ nữ lão sư, đến lúc đó trái ôm phải ấp, có được bụi hoa, quả nhiên là nhân gian diễm phúc..."

Hàn Đông đông lúc này đến gần một chút, nhìn rõ ràng Tào mực lan tướng mạo về sau, liền nhìn không được kích lệ mà bắt đầu..., Nhưng là hắn mới nói mấy câu, đột nhiên phát giác chính mình tựa hồ nói vài câu không nên nói lời, lại để cho hắn sắc mặt bỗng nhiên đại biến, vội vàng dùng hai tay che miệng lại ba.

Tào mực lan sắc mặt lập tức âm trầm xuống, trong ánh mắt lóe ra một đạo sát cơ, đối với Đường vũ nói: "Mỹ nữ cảnh sát?"

Đường vũ chỉ cảm thấy chính mình mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng, sau lưng có chút lạnh cả người, liên tục cười khổ nói: "Tiểu Tào lão sư, ngươi đừng nghe hắn nói bậy. Ta chỉ là một gã bình thường đệ tử, chỗ nào làm được mỹ nữ cảnh sát?"

"Thật vậy chăng?"

Tào mực lan nhẹ khê hừ một tiếng, về mặt không tin nói.

Đường vũ về mặt khẳng định nhẹ gật đầu: "Tuyệt đối thật sự, chỉ có mỹ nữ lão sư, không có mỹ nữ cảnh sát!"

Hắn nói xong câu đó, còn thuận tiện hưng hăng trợn mắt nhìn Hàn Đông đông liếc. Hàn Đông đông bưng tỉnh đại ngộ, vội vàng cãi lại nói: "Đúng đúng đúng, chỉ có mỹ nữ lão sư, chỗ nào có cái gì mỹ nữ cảnh sát đâu này? Kỳ thật như Tào lão sư mỹ nữ như vậy, thật là nhân gian ít có, bầu trời mới có, lại có ai có thể so với mà vượt ngươi thì sao?"

"Tại đây vừa mới chuyện gì phát sinh rồi hả? Ồ, Tiểu Vũ, Hàn Đông đông, hai người các ngươi tại sao lại ở chỗ này đâu này?"

Vừa lúc đó, trần bảo hiên bên ngoài truyền đến một cái thập phần thanh âm quen thuộc.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người nghe được cái thanh âm này về sau, thân thể nghiêng một cái, thiếu chút nữa té lăn trên đất.

Vãi lộn, cái này cũng quá lừa bịp đi à nha?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Nga Hoàng Nữ Anh

Cái thanh âm này không phải người khác, đúng là giữa trưa mới vừa vặn đã gặp mặt quản tinh.

Nguyên lai quân yên lặng nghe nói đồ cổ phổ trong khoảng thời gian này thường xuyên phát sinh một ít trộm cắp cướp bóc sự kiện, khiến cho xã hội khủng hoảng cùng bất an, cho nên chuyên môn dẫn theo năm tên cảnh sát sang đây xem xem, Nhưng là thật không ngờ vừa mới chạy tới nơi này, lại nghe đến phía trước trán bảo hiên bên trong đã xảy ra sự tình, liền vội vội vàng vàng chạy tới.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người lúc này sắc mặt đều đen, da mặt hung hăng run rẩy lấy, ngay sau đó lẫn nhau nhìn thoáng qua, lại phát hiện ánh mắt của đối phương bên trong đều toát ra một vòng thật sâu bi ai cùng tuyệt vọng.

Lão thiên gia lần này thật đúng là không có mắt rồi, đây không phải muốn đùa chơi chết chính mình sao?

Ngay tại hai người bọn họ nghĩ ngợi lung tung thời điểm, quân tinh dẫn theo năm tên cảnh sát đã đi nhanh từ bên ngoài đi đến. Nàng như cũ là một thân trắng tấp sạch sẽ đồng phục cảnh sát, thoạt nhìn hiên ngang tư thế oai hùng, có chứa vài phần rất đặc (biệt) mùi khác, lại để cho người nhìn xem thành thịch hành động. Nàng xem xem đường vũ cùng Hàn Đông đông, nhất thời che miệng nhong nhong cười bắt đầu: "Ta vừa rồi nghe nói trán bảo hiên bên trong xảy ra sự tình, liền vội vàng chạy tới, thật không ngờ dĩ nhiên là hai người các ngươi. Ta phát hiện chỉ cần có hai người các ngươi tại địa phương, không có một cái nào địa phương là không gặp chuyện không may đây, chẳng lẽ hai người các ngươi tự là trong truyền thuyết ‘ Hải Châu song sát ’?"

Đường vũ cái trán đã nhiều hơn ba đạo hắc tuyến, có chút buồn bực hồi đáp: "Quân tử, chúng ta không có như vậy không chịu nổi a?"

Quân tinh dứt khoát đem Hàn Đông đông bỏ qua rồi, vỗ vỗ đường vũ bả vai, cười cười: "Tiểu Vũ, ngươi nói ngươi một đứa học sinh, bình thường hảo hảo trong trường học đợi có thể, làm sao lại ưa thích đi theo Hồn Thế Ma Vương đi ra gây chuyện đâu này? Bất quá ta tin tưởng nhân phẩm của ngươi, nếu như ngươi động thủ đánh người lời mà nói..., nhất định là người khác trêu chọc ngươi. Phải hay là không cửa hàng này lão bản theo thứ tự hàng nhái, lừa gạt khách hàng rồi hả? Dù sao ta xé chiều hôm nay không có tìm được những cái...kia ăn trộm, không bằng đem hắn bắt trở lại đi, hảo hảo thẩm vấn một phen tốt rồi."

Hàn Đông đông về mặt ủy khuất thấp giọng nói ra: "Ta cũng không phải Hồn Thế Ma Vương, ta là bị hắn kéo qua đến đây."

Quân tinh căn bản là đem hắn trở thành là không khí, về phần hắn nói những lời này, khục khục, hắn mở miệng sao?

Thẩm mộc phong nghe được quân tinh những lời này về sau, sắc mặt đại biến, thiếu chút nữa đã bị nước miếng của mình sặc chết rồi.

Đối phương đến cùng là người nào? Khẩu khí như thế nào lớn như vậy chứ? Vậy mà muốn đem mình bắt trở lại đi, hảo hảo thẩm vấn thẩm vấn.

Bất quá khi hắn cẩn thận đánh giá quân tinh vài lần về sau, sợ tới mức bấp chân mềm nhũn, thiếu chút nữa tự té lăn trên đất.

Vài luyện, đây không phải đường đường quân tinh quân đại đội trưởng sao? Mặc dù mình chưa từng gặp qua nàng, Nhưng là lại nghe qua cục công an bên trong có một gã gọi là quân tinh đại đội trưởng, tuyệt đối là gặp thân Sát Thần, gặp ma trăm ma đích nhân vật. Như chính mình loại này tiểu nhân vật, người ta trực tiếp một cước giết chết, lại để cho chính mình đồng lứa Từ Đồ không có xoay người cơ hội.

Hắn nghĩ tới đây về sau, vội vàng tiến lên vài bước, về mặt cùng cười nói: "Quân đội trưởng, ta thế nhưng mà an phận thủ thường thương nhân."

"Vậy ngươi tại đây vừa mới chuyện gì phát sinh rồi hả?" Quân tinh hung hăng trừng nàng liếc, rất bất mãn mà hỏi.

"Vừa mới nơi này có người trêu chọc bọn hắn hai vị phiền toái, đã viên mãn giải quyết!"

Thẩm mộc phong vội vàng giải thích nói.

Quân tinh lúc này mới tương đối hài lòng nhẹ gật đầu: "Cái này còn kém không nhiều lắm, ta vị huynh đệ kia làm người không tệ, chưa bao giờ sẽ chủ động trêu chọc những người khác, Nhưng là hết lần này tới lần khác có rất nhiều người ưa thích khi dễ hắn, cái này để cho ta quá lo lắng rồi!"

"Đúng vậy, đúng vậy!"

Thẩm mộc phong vội vàng xoa xoa mồ hôi lạnh, vội vàng gật đầu nói.

Từ khi quân tinh đi vào trán bảo hiên về sau, Tào mịch lan ánh mắt một mực tự dừng lại tại trên người của đối phương. Nàng mặc dù không có bá khí kiến đối phương, Nhưng là nương tựa theo nữ nhân ánh mắt cùng trực tiếp, hãy để cho trong nội tâm nàng hơi có chút kinh diễm. Đối phương bất kể là khuôn mặt, hay (vẫn) là dáng người, vậy mà đều cùng chính mình tương xứng, kỳ phùng địch thủ, cái này lại để cho trong lòng của nàng bao nhiêu có chút không thoải mái. Đặc biệt là vừa rồi nghe được Hàn Đông đông nói câu nói kia, hơn nữa hiện tại đối phương cùng đường vũ tâm đó cái loại này mập mờ thân cận quan hệ, càng làm cho nàng tràn đầy địch ý. Nàng nhìn không được có chút ề ề nói: "Đường vũ, vị tiểu thư này là người người nào? Ngươi như thế nào đều không có giới thiệu cho ta giới thiệu đâu này?"

Nàng nói đến đây câu nói đồng thời, ánh mắt còn như có như không lườm đối phương liếc, cái loại này ánh mắt, hiển nhiên muốn đem đối phương ăn hết.

"Ừng ực!"

Đường vũ sắc mặt đã trắng rồi vài phần, dùng sức nuốt từng ngụm nước, có chút

gian nan giới thiệu nói: "Ah, tiểu Tào lão sư, vị này là chị của ta quân tinh, bây giờ là cục công an đại đội trưởng. Đúng rồi, vị này chính là của ta

Anh ngữ lão sư Tào mực lan."

"Quản tỉnh? Ah, cửu ngưỡng đại danh, thất kính thất kính!"

Tào mực lan về mặt Ôn Nhu đáng tươi cười, duỗi ra chính mình tuyết trắng tay phải.

"Tào mực lan lão sư? Ta cũng nghe qua đại danh!"

Quản tỉnh cũng là không ti không lên tiếng vươn tay phải của mình.

Hai nữ nhân tay phải giữ tại cùng một chỗ, bốn đạo ánh mắt lập tức cũng đụng vào cùng một chỗ, nổ bắn ra từng đạo kịch liệt hỏa hoa.

Đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người cũng nhin không được lui về phía sau vài bước, lẫn nhau nhìn mấy lần, trong nội tâm đều có chút sợ hãi.

Hai nữ nhân này không lại ở chỗ này đánh nhau a?

Hàn Đông đông vùng trộm xoa xoa mồ hôi lạnh, thấp giọng nói ra: "Tiểu Vũ, ngươi nói ngươi như thế nào cũng không biết không xử lý tốt hai người bọn họ quan hệ trong đó đâu này? Nếu như trước ngươi tự cho hai người bọn họ phân phối khai mở, hóa khỏi cảnh sát một ba năm, lão sư hai bốn sáu, lớn như vậy gia đồ công bình đối đãi, hoàn toàn có thể đạt tới bình an vô sự, ngươi nhìn xem hiện tại, ta đoán chừng ngươi về sau hậu cung muốn đại loạn rồi."

Đường vũ hung hăng trừng mắt liếc đồ vô sỉ này, tức giận nói: "Nếu như không phải ngươi cái này mở quạ đen, sẽ xuất hiện tình huống như vậy sao? Ta nhìn ngươi ngoại trừ thêm phiền bên ngoài, sự tình khác thật đúng là làm không tốt!"

"Ta, ta vừa rồi cũng không quá đáng là thuận miệng nói nói mà thôi, xem ra lão thiên gia thật đúng là mở to mắt đấy, ta về sau cũng không dám nữa nói lung tung rồi!"

Hàn Đông đông có chút biệt khuất nho nhỏ cãi lại thoáng một phát.

"Thật không ngờ Tào lão sư quả nhiên là kiệt xuất nhân dân lão sư, vậy mà cùng đệ tử đi ra du ngoạn!"

"Quản đội trưởng cũng là chúng ta cảnh sát nhân dân kiệt xuất đại biểu, vậy mà vì một chút chuyện nhỏ tự đại thật xa đã chạy tới!"

"Bất quá thật đúng là đừng nói, Tào lão sư trưởng được thật đúng là xinh đẹp, phải hay là không vừa mới tốt nghiệp đại học?"

"Kỳ thật quản đội trưởng lớn lên cũng rất đẹp, đoán chừng so với ta cũng không lớn hơn mấy tuổi a?"...

Ngay tại đường vũ cùng Hàn Đông đông hai người ở một bên nhỏ giọng nói thầm thời điểm, Tào mực lan cùng quản tỉnh hai người đã nhiệt tình đã ra động tác mời đến, hai người trên mặt đều treo một vòng mê người đáng tươi cười, Nhưng là trong lời nói lại xen lẫn đậm đặc mùi thuốc súng, tự hồ chỉ muốn từng chút một ngọn lửa, sẽ gặp lập tức muốn nổ tung lên.

Đường vũ sợ hai người bọn họ một hồi sẽ đem người ta trên bảo hiên hủy đi, nhin không được đi đến hai người bọn họ chính giữa, về mặt mỉm cười nói: "Quản tỷ, tiểu Tào lão sư, nếu như mọi người hiện tại không có việc gì, không bằng chúng ta đi ra ngoài uống chút thứ đồ vật như thế nào? Ta mời khách!"

Quản tỉnh cùng Tào mực lan hai người đều không hẹn mà cùng đưa ánh mắt rơi xuống trên người của hắn, tiếp theo lại lẫn nhau nhìn thoáng qua, hai miệng cùng Thanh Đạo: "Được rồi, chúng ta đi ra ngoài uống chút thứ đồ vật."

Hai người lại lẫn nhau nhìn thoáng qua, đủ Thanh Đạo, "Không muốn học ta nói chuyện."

"Quả nhiên là Nga Hoàng Nữ Anh, ngay cả nói chuyện cũng giống như đúc!" Hàn Đông đông nhưng bất trụ tán dương.

"Ngươi cái này tiểu mập mập, cầm miệng cho ta!" Hai nữ cùng kêu lên nổi giận nói.

Hàn Đông đông sợ tới mức cổ co rút lại, vội vàng pha trò nói: "Các ngươi, các ngươi tiếp tục, các ngươi tiếp tục..."

Quản tỉnh cùng Tào mực lan hai người lại lẫn nhau nhìn thoáng qua, ngay ngắn hướng hướng phía Hàn Đông đông chỉ chỉ, sau đó hướng phía cửa ra vào chỉ chỉ.

Hàn Đông đông chỗ nào không rõ đạo lý trong đó? Vội vàng nói ra: "Cái này, cái này, ta mắc tiểu, ta đi ra ngoài trước thuận tiện thoáng một phát, các ngươi, các ngươi tùy tiện, mặc dù các ngươi đem tại đây hủy đi, cũng không có vấn đề gì, ah, không, ta cái gì cũng không nói..."

Hắn phát hiện mình càng nói càng dễ dàng gây tai họa, liền té chạy ra ngoài.

Cái kia năm tên cảnh sát hiện tại càng là hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau nhìn thoáng qua, không biết mình mấy người là nên đi hay (vẫn) là không nên đi.

Quản tỉnh rất nhanh tự lên tiếng: "Lão Trần, mấy ngày nay đồ cổ phổ rất không an toàn, thường xuyên phát sinh hình sự trị an sự kiện, các ngươi năm người đi ra ngoài tuần tra tuần tra, mặt thiết chú ý trên đường mỗi người, nhất định phải đem mấy cái ăn trộm bắt quay án!"

Cái kia nắm tên cảnh sát nghe được câu này về sau, nhất thời như nhặt được đại xá, đều vội vàng nói ra: "Thỉnh đội trưởng yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đem cái kia vài tên ăn trộm bắt trở lại trong cục, lại để cho ngài Nghiêm gia thăm vấn."

Bọn hắn nói xong câu đó về sau, ngay cả một giây đồng hồ đều không muốn dừng lại, liền vội vàng hướng phía bên ngoài chạy tới, sợ lại bị đối phương gọi về đi.

Trên bảo hiên bên trong lập tức mất đi mấy người, chỉ còn lại có Đường vũ, quân tinh, Tào mực lan cùng thẩm mộc phong bốn người, hào khí trở nên hết sức xấu hổ, về phần Đường vũ, càng là phiền muộn phải chết.

Hắn hiện tại loại cảm giác này, giống như là trượng phu ở bên ngoài trộm người,

kết quả bị lão bà bắt một vừa vặn giống như (bình thường).

Hắn đối với Tào mực lan cùng quân tinh ấn tượng cũng không tệ, người rất xinh đẹp, đối với chính mình cũng còn không tệ, hơn nữa đều là chính mình dự định nữ nhân, sao có thể đủ chấp tay tặng cho nam nhân khác đâu này? Bất quá muốn cho chính mình ngăn cản hai người bọn họ, Nhưng có thể sao? Một cái là đường đường cục công an đại đội trưởng, một cái là Tào gia đại tiểu thư, hai người đều là như vậy có bối cảnh, chính mình nói chuyện dùng được sao? Bất quá hắn nghĩ đến mình bây giờ có được Vô Dịch hệ thống, về sau thành tựu tự nhiên muốn so rất nhiều người cao hơn rất nhiều, lực lượng nhất thời cũng đủ một ít, đề cao một ít giọng, nói: "Hai người các ngươi ở chỗ này biểu diễn Đấu Kê Nhân sao? Nếu như hai người các ngươi rồi rãnh không có việc gì làm lời mà nói..., vậy các ngươi ngay ở chỗ này tiếp tục Đấu Kê Nhân, ta đi trước!"

Hắn nói xong câu đó, liền muốn hướng phía bên ngoài đi đến.

Tào mực lan cùng quân tinh hai người đều bị hắn cái này một giọng trấn trụ, đều vội vàng hướng phía hắn nhìn thoáng qua.

"Tiểu Vũ, ta như thế nào hội (sẽ) nhân rồi không có việc gì làm đâu này? Ta nhìn ngươi có chút khát rồi, chúng ta đi uống chút thứ đồ vật a, chúng ta uống chút cà phê như thế nào? Cà phê có thể dùng đến thức đêm nâng cao tinh thần, đối với ngươi đọc sách có lợi thật lớn đấy!"

Quân tinh vội vàng chạy lên trước, chủ động kéo đối phương cánh tay, về mặt mỉm cười giới thiệu lên.

Tào mực lan sắc mặt lập tức đen rất nhiều, cũng gấp bẻ bọn họ chạy tới, khoắc ở đối phương một con khác cánh tay, về mặt mỉm cười phản bác nói: "Đường vũ, ngươi đừng nghe nàng nói vậy, cà phê tuy nhiên có thể nâng cao tinh thần, Nhưng là đối với người trẻ tuổi mà nói, thường xuyên uống cà phê, đối với thân thể không phải rất tốt, ta đề nghị ngươi hay (vẫn) là uống chút nước trái cây cái gì đấy, so sánh phù hợp!"

"Cà phê tốt!"

"Nước trái cây tốt!"

"Cà phê thật sự rất!"

"Nước trái cây mới được là tốt!"...

Thẩm mộc phong trông thấy ba người bọn họ bóng lưng càng ngày càng xa, nhìn không được xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh, lầm bầm nói: "Vị này Đường thiếu đến cùng là người nào? Chẳng những ngay cả xinh đẹp như vậy mỹ nữ lão sư đều thông đồng nơi tay, còn đem đường đường quân đội trưởng cũng cả dễ bảo đấy, xem ra thật là sơn ngoại hữu sơn, người thượng có người, thật sự là không phục không được."

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Ta cũng bảo vệ không được các ngươi (Đại kết cục)

Thái văn Nghiêu tuy nhiên đã qua tuổi 60, Nhưng là những năm này coi trọng đối với thân thể bảo dưỡng, hơn nữa mỗi ngày đều muốn luyện một luyện Thái Cực quyền, cho nên hắn tinh thần sáng láng, thân thể cường tráng, căn bản là không giống như là một gã tuổi già Lão Nhân. Hắn chương quản Hải Châu thành phố đệ nhất trung học đã có hơn hai mươi năm, nhìn xem Hải Châu thành phố đệ nhất trung học khỏe mạnh phát triển, trong lòng vẫn là nói không nên lời cao hứng cùng vui mừng.

Thái văn Nghiêu phòng hiệu trưởng diện tích không phải rất lớn, ngoại trừ một ít sách vở cùng tạp chí bên ngoài, tựu là trên bệ cửa sổ bày đặt mấy bồn thực vật, thoạt nhìn đặc biệt có vài phần hàm súc thú vị. Hắn hiện tại chính một bên hừ phát cười nhỏ, một bên gội lấy hoa, về mặt bộ dáng thoải mái.

"Đương đương đương..."

Vừa lúc đó, phòng hiệu trưởng cửa phòng bị người dồn dập gõ vang rồi.

Thái văn Nghiêu khẽ chau mày, nâng lên tay trái, nhẹ nhàng vuốt vuốt huyệt Thái Dương, hơi có chút bất đắc dĩ đem ẩm nước bên trong còn lại một ít nước gội xong, sau đó ngồi trở lại đến chính mình ghế dựa Tử Thượng, lớn tiếng nói: "Tiến đến!"

Mang xuân Phong cùng cái kia bốn gã lão sư vội vội vàng vàng đẩy cửa từ bên ngoài đi tới, nhìn thoáng qua Thái văn Nghiêu, phát hiện đối phương sắc mặt hơi có chút bất thiện, thấp giọng kêu một tiếng: "Hiệu trưởng."

Thái văn Nghiêu tay phải ngón trỏ có chút uốn lượn, nhẹ nhàng gõ hai cái bàn công tác, có chút bất mãn nói: "Mang chủ nhiệm, các người có mấy người tới tìm ta có chuyện gì không? Các người thân là chúng ta Hải Châu thành phố đệ nhất trung học lão sư, nhiệm vụ thứ nhất tựu là đem đệ tử dạy bảo tốt, lại để cho bọn hắn thi đậu một chỗ tốt một chút đại học, đối với hắn như vậy nhóm (đám bọn họ) tốt, đối với trường học của chúng ta cũng tốt, không muốn mỗi ngày không làm việc đàng hoàng, đã biết rõ gây chuyện thị phi. Nếu như gây hạ nhiễu loạn, trường học cũng bảo hộ không được các người đây."

Mang xuân Phong có chút lòng đầy căm phẫn nói: "Hiệu trưởng, cái này, cái này trường học, mấy người chúng ta đợi không nổi nữa."

Thái văn Nghiêu lông mày có chút nhảy lên, nói: "Ah? Chuyện gì xảy ra?"

Trong đó một gã lão sư có chút bị phẫn kêu la nói: "Hiệu trưởng, chúng ta, chúng ta vừa mới ở bên ngoài, bị hai người trẻ tuổi đánh cho, bọn hắn, bọn hắn thật sự là quá coi trời bằng vung rồi."

"Đúng vậy a, hiệu trưởng, chúng ta thế nhưng mà lão sư, bọn hắn, bọn hắn vậy mà không đem chúng ta để vào mắt, người, người nói chúng ta về sau còn như thế nào dạy học, như thế nào cho đệ tử đi học?"

Một gã khác lão sư cũng là tức giận bất bình nói.

"Hiệu trưởng, người nhất định phải làm chủ cho chúng ta ah!" Mặt khác hai vị nam lão sư cũng nghẹn ngào.

Thái văn Nghiêu trông thấy bọn hắn cái này một gương mặt đáng thương bộ dáng, nhìn không được ho khan hai tiếng, vỗ nhẹ vỗ bàn, nói: "Các người đều cho ta hơi chút yên tĩnh một ít, có lời gì có thể từ từ nói, xem các người khóc suốt suốt bộ dáng, như bộ dáng gì nữa? Các người là lão sư, không phải bên ngoài những cái...kia tên côn đồ, cũng không phải những người bình thường kia, vạn nhất lại để cho học sinh của các người trông thấy các người cái này bộ hình dáng, các người ngấm lại bọn hắn hội (sẽ) nghĩ như thế nào đâu này? Lão sư muốn làm gương tốt, mặc dù chuyện gì phát sinh, đều muốn bình tĩnh tĩnh táo, không nóng không vội, như vậy mới có thể mang tốt mỗi một vị đệ tử."

"Hiệu trưởng nói có đạo lý!"

Mang xuân Phong hung hăng trừng cái kia bốn gã lão sư liếc, về mặt đồng ý nói. Thái văn Nghiêu nghe được mấy người bọn hắn người bị người đánh, trong nội

tâm cũng là cảm thấy có chút không thoải mái. Tuy nhiên mấy người bọn hắn người bình thường tác phong có chút vấn đề, cho mình trường học rước lấy phiền toái không nhỏ, Nhưng nói là đến cùng, hay (vẫn) là chính mình trường học lão sư, sao có thể đủ bị người người vô tội ấu đả đầu này? Cái này cũng quá không đem Hải Châu thành phố đệ nhất trung học để vào mắt đi à nha? Hắn nhìn nhìn mang xuân Phong, nói: "Mang xuân Phong, người tới nói một câu, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Mang xuân Phong tròn mắt quay tít một vòng, lập tức mở miệng nói: "Hiệu trưởng, kỳ thật sự tình rất đơn giản. Mấy người chúng ta người xé chiếu hôm nay không có lớp, liền cùng Lý Hạo Điền lão sư bọn hắn đi ra ngoài đi dạo, coi như là đồng sự tầm đó giao lưu trao đổi dạy học kinh nghiệm, để rất tốt cho chúng ta Hải Châu thành phố dạy học chất lượng cố gắng. Nhưng là thật không ngờ tại chúng ta tiến vào một nhà tiệm đồ cổ về sau, tiến đến hai người trẻ tuổi, nói năng lỗ mãng, khẩu khí thập phần hung hăng càn quấy, mấy người chúng ta thân người là lão sư, sao có thể đủ nhìn thấy tình huống như vậy đâu này? Cho nên tựu tiến lên giáo dục bọn hắn vài câu, ai biết bọn hắn vậy mà nếu không không nghe khuyên bảo, còn đối với chúng ta đánh đập tàn nhẫn, còn đối với chúng ta tiến hành nhục mạ."

"Bọn hắn, bọn hắn thật to gan, chẳng lẽ không biết tôn sư trọng đạo sao? Hiện tại, hiện tại những người tuổi trẻ này thật là đạo đức bại hoại, xem kỷ luật như không, coi trời bằng vung, người, người nói cho ta biết, bọn họ là cái đó sở học trường học đệ tử, ta nhất định sẽ hướng trường học của bọn họ nhắc tới kháng tụng, như bọn hắn đệ tử như vậy, chẳng những muốn nghiêm khắc giáo dục, còn muốn khai trừ, thật không biết là cái nào lão sư dạy dỗ đệ tử, mất mặt, mất mặt!"

Thái văn Nghiêu nhất thời nổi giận đùng đùng vỗ án, quát lớn.

Mang xuân Phong vội vàng nói ra: "Hiệu trưởng, bọn hắn, bọn hắn tựu là trường

học của chúng ta đệ tử."

"Cái gì? Là trường học của chúng ta đệ tử? Chúng ta Hải Châu thành phố đệ nhất trung học dạy dỗ đệ tử đều là tuân kỷ tuân theo luật pháp, tôn trọng lão sư đệ tử tốt, làm sao có thể làm ra loại này khi sư diệt tổ sự tình đâu này? Không, không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!"

Thái văn Nghiêu đem đầu dao động cùng Brown cổ đồng dạng, mặt mũi tràn đầy không tin.

"Đúng vậy a, hiệu trưởng, bọn hán chính miệng thừa nhận, là trường học của chúng ta đệ tử!"

Mặt khác vài tên lão sư cũng nhao nhao gật đầu nói.

Thái văn Nghiêu tức giận đến nổi trợn mắt, cắn chặt hàm răng, nói: "Trường học của chúng ta đệ tử? Điều này sao có thể? Nói không chừng bọn họ là cố ý giả mạo chúng ta Hải Châu thành phố đệ nhất trung học đệ tử, ở trong đó khẳng định có chuyện ân ờ bên trong. Ngươi, ngươi cho ta nói một câu, bọn hán tên gọi là gì? Ta, ta đến kiểm tra đối chiếu sự thật thoát một phát!"

"Hiệu trưởng, trong đó có một cái tiểu mập mạp, lớn lên cùng heo mập đồng dạng, đánh ta đám bọn chúng thời điểm, đặc biệt hung ác, tuyệt đối không phải một cái loại lương thiện. Hán nói gọi là Hán Đông đông, một cái khác không biết tên gọi là gì!"

Mang xuân Phong hồi đáp.

"Cái gì? Ngươi nói hán gọi cái gì?"

Thái văn Nghiêu sắc mặt hơi đỏ, liền vội vàng hỏi.

"Hán, hán gọi Hán Đông đông, làm sao vậy? Hiệu trưởng!" Mang xuân Phong về mặt ngạc nhiên hỏi đáp.

Thái văn Nghiêu vừa mới về mặt lửa giận, nhưng bây giờ tiêu tán sạch sẽ. Hán thật sâu thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua bọn hán năm người, nói: "Ngươi kia chính miệng thừa nhận hay sao? Hán nói hán gọi Hán Đông đông?"

Mang xuân Phong cùng mặt khác bốn gã lão sư lẫn nhau nhìn thoáng qua, gật đầu nói: "Một điểm đúng vậy."

"Hán bộ dạng dài ngắn thế nào?"

Thái văn Nghiêu tiếng nói đều có chút run rẩy.

Mang xuân Phong không rõ đối phương tại sao phải hỏi như vậy, bất quá vẫn là đem Hán Đông đông bộ dáng đại khái miêu tả thoáng một phát.

Thái văn Nghiêu trùng trùng điệp điệp ngồi trở lại ghế dựa Từ Thượng, nâng lên hai tay, nhẹ nhàng mát xa lấy huyết Thái Dương, thật lâu không nói gì.

Mang xuân Phong nhìn thấy đối phương cả buổi không nói gì, trong nội tâm càng là sốt ruột rồi, vội vàng nói: "Hiệu trưởng, ngươi làm sao? Ngươi nhìn bọn ta trên mặt những... này tổn thương, đều là cái kia chết heo mập đánh chính là, hán quả thực sẽ không có đem chúng ta trở thành là lão sư, về phần mặt khác một người tuổi còn trẻ, chúng ta tuy nhiên không biết tên của hán, Nhưng là theo Hán Đông đông cái này đầu manh mối tìm lời mà nói..., nhất định có thể đủ tìm được hán đấy. Hiệu trưởng, đối với bọn hán loại này mục không sư trưởng hành vi, chúng ta Hải Châu thành phố đệ nhất trung học nhất định phải cho xử phạt nghiêm khắc, lại để cho bọn hán biết rõ biết rõ cái gì gọi là lão sư, cái gì gọi là đệ tử."

"BA~!"

Ai biết Thái văn Nghiêu vỗ án, về mặt về giận dữ nhìn chăm chú lên bọn hán năm người, một chữ dừng lại! Một châu nói: "Ngươi cầm miệng cho ta."

"Hiệu trưởng, ta, ta..."

Mang xuân Phong sợ tới mức cổ co rút lại, rung động Thanh Đạo.

Thái văn Nghiêu về mặt bất mãn trừng bọn hán năm người liếc, nói: "Các ngươi năm người đều cho ta thành thành thật thật nói một câu, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Bọn hán tại sao phải vô duyên vô cớ ấu đã các ngươi, nếu như các ngươi không để cho ta nói rõ ràng, hừ hừ, gây hạ thiên đại nhiễu loạn, ta cũng không sẽ giúp các ngươi khiêng."

"Hiệu trưởng, thật sự, thật là bọn hán coi trời bằng vung, vô cớ ấu đã chúng ta đấy..."

Mang xuân Phong nhỏ giọng cãi lại thoáng một phát.

Thái văn Nghiêu trên mặt cười lạnh nói: "Ah? Bọn hán không cách nào không rất khó khăn, vô cớ ấu đã các ngươi? Cái này là như lời ngươi nói nội dung? Mang xuân Phong, ta đã cho ngươi cơ hội, ngươi nếu như không quý trọng lời mà nói..., đợi đến lúc thời điểm, đừng trách ta trở mặt. Ta sẽ đem bọn họ tìm đến, hỏi thăm thoáng một phát ngay lúc đó tình huống, nếu như là lỗi của bọn hán, ta tự nhiên sẽ trừng phạt nghiêm khắc, nếu như là của các ngươi sai, hừ hừ..."

Mang xuân Phong cùng mặt khác bốn gã lão sư nghe được hán những lời này về sau, sắc mặt lập tức tự trắng rồi.

Bọn hán trước kia cho rằng Thái văn Nghiêu nghe được chính mình miêu tả quá trình về sau, nhất định sẽ giận không kềm được, trước tiên hạ lệnh khai trừ cái kia hai gã người trẻ tuổi, không để cho bọn hán bất luận cái gì giải thích cơ hội, Nhưng là thật không ngờ sự tình sẽ phát sinh thật lớn như thế nghịch chuyển.

Mang xuân Phong có chút chột dạ thấp Thanh Đạo: "Hiệu trưởng, tuy nhiên, tuy nhiên chúng ta có chút quá phận, Nhưng là bọn hán đánh người cuối

cùng là không đúng, ta, chúng ta nói như thế nào cũng là trường học lão sư, chẳng lẽ ngài nhẫn tâm không giúp chúng ta sao?"

"Hiệu trưởng, bọn hần, bọn hần thật sự động thủ đánh ta nhóm (đám bọn họ) rồi..."

Mặt khác bốn gã lão sư khầu khí cũng có chút không kiên định nói. "Lý do, ta hỏi chính là bọn hần đánh lý do của các ngươi!"

Thái văn Nghiêu chém đinh chặt sắt nói. "Cái này, cái này..."

Mang xuân Phong không biết mình nên trả lời như thế nào rồi.

Thái văn Nghiêu đưa ánh mắt rơi xuống mặt khác bốn người trên người, một chữ dừng lại: Một châu nói: "Các ngươi cũng không định nói sao?"

Cái kia bốn gã lão sư lẫn nhau nhìn thoáng qua, trong nội tâm càng thêm có chút thấp thòms lo âu, sợ rước lấy Thái văn Nghiêu bất mãn, cái kia sau này mình cũng đừng nghĩ tiếp tục lưu lại Hải Châu thành phố đệ nhất trung học dạy học rồi. Bọn hần trong đó một gã nam lão sư cuối cùng nhất hay (vẫn) là nhịn không được đứng ra, thấp giọng nói ra: "Hiệu trưởng, kỳ thật, kỳ thật chuyện đã xảy ra là như thế này đây..."

Hần vì vậy đem vừa rồi đã phát sanh một Thiết Đô nói ra, tuy nhiên còn khó hơn miễn có chút thêm mắm thêm muối địa phương. Nhưng là so vừa mới mang xuân Phong miêu tả chân thật nhiều hơn.

Thái văn Nghiêu thật sâu thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ cái trán, nói: "Mấy người các ngươi cho ta xông đại họa!"

"Hiệu trưởng, ngươi, ngươi đây là ý gì?" Mang xuân Phong về mặt nghi ngờ hỏi.

Thái văn Nghiêu hung hăng trừng mắt liếc hần một cái, không vui nói: "Đừng nói chuyện này là các ngươi khiến cho đây, tự là đối phương khiến cho đây, ta cũng không thể đem bọn họ thế nào. Mang xuân Phong, ngươi, ngươi để cho ta nói ngươi cái gì tốt đâu này? Ngươi niên kỷ cũng lớn như vậy rồi, như thế nào làm việc tự xúc động như vậy đâu này? Ngươi làm như vậy, rất dễ dàng đưa tới phiền toái đấy!"

Mang xuân Phong nhất thời có chút luống cuống, nói: "Hiệu trưởng, ta, ta..." "Các ngươi nghe nói qua chúng ta thành phố ‘ Hàn tế bệnh viện ’ sao?" Thái văn Nghiêu bỗng nhiên hỏi một câu.

"‘ Hàn tế bệnh viện ’ là chúng ta Hải Châu thành phố số một số hai bệnh viện lớn, lại có người nào không biết đâu này? Hiệu trưởng, ngươi nói cái này là có ý gì?"

Mang xuân Phong không rõ ràng cho lắm nói.

Thái văn Nghiêu nhẹ nhàng thở dài thở ra một hơi, có chút thương cảm nhìn bọn hần năm người liếc, nói: "Hàn Đông đông tự là ‘ Hàn tế bệnh viện ’ viện trưởng Hàn tân bình nhi tử, hơn nữa đối phương cùng Tiêu gia công ty lớn Tiêu Nguyên Siêu quan hệ thập phần mật thiết, phóng nhân toàn bộ Hải Châu thành phố, dám cùng hần đối nghịch người siêu bất quá năm mươi cái người. Thật xin lỗi, các ngươi không tại cái này năm mươi cái người trong phạm vi."

"Cái gì? Hần, hần là ‘ Hàn tế bệnh viện ’ công tử của viện trưởng?" Mang xuân Phong mấy người bọn hần người triệt để khiếp sợ.

"Hi vọng các ngươi có thể có được sự tha thứ của hần, nói cách khác, ta đều bảo vệ không được các ngươi!"

Thái văn Nghiêu lại nhẹ nói nói.

Mang xuân Phong bọn hần năm người hiện tại ngay cả tâm muốn chết đều đã có.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Toàn Năng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.